

ਸਸਫ਼ੋਂ ਨੂੰਘ ਫਕੀਰ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਸ਼ੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਸਿੰਘ ਸਜਿ ਆਪੁ ਸ
ਜੀਆ ॥ ਤਬ ਬਾਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਮਾਹਿ ਉਪੈ ਸਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਰਤੀ ਪੀਵੈ ਸੁ
ਸਦ ਪਾਈ ॥ ਆਪੁਨੀ ਦਸਤਿ ਆਗਾ ਪੀਵੈ ਪਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀ ॥ ਤਬ
ਪ੍ਰ ... ਸਾਹਿਬ ਤਬ ਜੀਆ ਤੁ ਨੀਸਾ ਜੀਆ ਗੁ ਪੰਗ੍ਰਤ
ਲੁ ਸਾਜਿਆ ਤਬ ਪੰਜ ਤਤੁ ਪੰਚੀਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਬ
ਜੀਆ ਰਚੇ ਗੁ ਸਨ ਪੰਜ ਪਿੰਡ ਰਚੇ ਪੰਜ ਤਤੁ ਪੰਚੀ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਬਣਾਈਆ ॥ ਜਿਸੀਆ ਸਮਾਨੁ ਚੰਦ ਸੂ
ਰੁ ਪਾਣੀ ਸ: ਰਿਖਾਨੀ ਸ: ਰਿਖਾਨੀ ਸ: ਰਿਕੰਟਕ ਉਚਰਤ
ਬਣਾਏ ਰਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਦ੍ਰਬੁ ਸੁਖੁ ਨਾਗ ਕਸੁ ਗੁਮੀਆ
ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਕੀਨੇ ਲੋਕਾ ਪੁਰੀਆ ਪਤਾਲ ਕੀਏ ॥ ਨ
ਸੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀਆ ॥ ਸਪਤ ਸਮੰ

ਨਦਾਂ ਸੀਹੁ ਨਦੀਆ ਕਰੀਆ॥ ਜਨੁ ਖਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਮ ਸੀਹਲ
ਆ ਜੁਗਨਿ ਦੀ ਉਤਪਤਿ ਕਰੀ॥ ਰਚਨਿ ਰਚਨਿ ਖਾਨੀ ੧ ਅੰਡਜ
ਜੇਰਜ ੧ ਸੇਤਜ ੧ ਉਤਭੁਜ॥ ਅੰਡੇ ਜਨੇ ਜੇਰਜ ਨੇ ਉਤਮ
ਸੁਖੀਆ॥ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਨੇ ਉਤਨੀ ਉਪਈਆ॥ ਉਤਭੁ
ਜ ਖਾਨਿ ਅੰਡੇ ਜਨਮ ਜੇਰਜ ਨਾ ਭਖੁ ਸੇਤਜ ਖਾਨਿ ਜੇਰ
ਜ ਰਚਨਾ॥ ਤਉ ਗੁਸਾਈਂ ਖਜੀਅ ਜਨਿਸਾਸਿ
ਸੁ ਜਨਮੁ ਉਤਭੁਜਾ ਖਾਨਿ ਸੁਖੀਆ॥ ਸਤਿ ਜੁਗਨੀ
ਸਾ ਤੁ ਖਜੁਰਿ ਨੇ ਦਸਿ ਰਚੀਆਂ ਤੇ ਉਸ ਕਲਜੁ
ਗਤੀਨੇ ਗੁਣ ਤੀਨੀ ਗੁਣੀ ਕਾਸਕਲ ਸੇਸਾਗੁ ਪਰ
ਜੀਨੇ ਦੇਦਜਿ ਖੇਸਿ ਦ੍ਰੈ ਕੇ ਦ੍ਰੈ ਦੇਸ ਪੇਆ ਪਨੀ ਰਜ ਗੁਣ ਰਖ
ਹੁ ਨੇ ਸੀਹੁ ਤੀਹ ਚੂਤ ਸੋਜਿਆ ਪਨੀ ਰਜ ਗੁਣ ਕਰੀ ਤਿਸ
ਖੀ ਸੈਸਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਹੁਆ॥ ਸਤਿ ਦੇਦਜਿ ਰਜਗੁਣ ਰਚੀ
ਉਸ ਤੇ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਸ॥ ਧਿਸਾਨਿ ਜਿਗਰ ਜਗੁਣ ਰਚੀ ਤਿਸ

ਸੋ ਤੀਨੋ ਗਯਾਨ ਗਨਿ ਕਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਈਐਗਾ ॥
ਬੇਦੋ ਬਿ ਕਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸੀਤੁ ਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭਿਆਸ
ਕਰੇ ਦੇ ਤੂ ਪਾਇ ਪੰਜਿ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੰਜਿ ਮਤ ਕਰੇ ਦੇ ਪੰਜਿ ਤੇ
ਅਭਿਆਸ ਪੰਜਿ ਤੂ ਮਤਿ ਕਲੋ ਗਯਾਨ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮਿਲ ਤੇ ॥ ਜੋ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਤੂ ਮੋ ਸਭੁ ਤੇ ਤੋ ਕਰ ਕਰੀਏ ਤੇ
ਏਤ ਮੋ ਨੋ ਨਿਕਟ ਦੇ ਕਰੀ ਤੇ ਤਿਗੇ ॥ ਮੋ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕਰ ਇਗੇ ॥
ਆਰ ਸਾ ਕਰੇ ਦੇ ਜੋ ਕਰੀਐ ਤੇ ਏ ਮਿਲ ਪਾਈਗੇ ॥ ਆਰ ਏਤਿ
[illegible] ਮੋ ਕਰੀਐ ਏ ਮੋ ਸਾ ਗੇ ਤੇ ਤਿਗੇ ॥ ਆਰ ਜੋ ਅਭਿਆਸ ਕੇ
ਆਰ ਮਰਲ ਪਰਬਦੀ ਕਰ ਤਾਂ ਇਹੁ ਤੋ ਕੀ ਬਹਿਨਾ ਆਦਿ ॥
ਆਰ ਜੋ ਮਾ ਕਰੇ ਤਉ ਪਰਬਦੀ ਕਰੀਐ ਤਉ ਮਰਲ ਮਿਪਾਇ
ਤਉ ਬਾਰਜੀ ਨਾ ਆਦਿ ॥ ਪਰਮ ਮਿਸਟ ਬਿਰਤ ਆਰ ਕੇ ਜਿ
[illegible] ਕਲ ਮੋ ਸਾਰੇ ਤੇ ਪਿ ॥ ਆਪ ਆਪਣੀ ਵਿਰਤਿ
ਏਕਸ
[illegible] ਨੈ ਆ ਕਰੇ ਮੁ ਤੁ ਕਰੇ ਤਉ ਕਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਗੰਜ ਤੁ ਕਰੇ ਤੇ

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤ੍ਰ ਡੀਗ ਯਿ ਸੋਗੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਤ੍ਰ ਗ

ਜੋ ਉਹ ਖਿਸਤੁ ਖੋਹੇ ਅੰਨ੍ਹ ਸ੍ਹ ਵਿਤਗ ਸੈ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਰ੍ਹ ਕਸੁਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਪਿ ਤਿ ਉ ਤਿ ਉ ਪਾਹ ਲਦੇ॥ ਤਬ ਬਾਹੁ ਸਕਾਹ ਜਿਪੇ ਸਿਗੰਜ

ਨਿ ਗੰਕ ਗ ਤੈ ਤਉ ਖਿਸਨ ਕਗਏਧੇ ਸਨ ਉਰੀ ਪੇ ਜਿਹੇ ਸੇਰ ਕੁਗ

ਤੈ ਸੋਗੇ ਨਿ ਕਣਿ ਡੋਂਤਿਗੇ॥ ਆਗੂ ਖਿਨ੍ਹ ਜੀਆਂ ਕੰ ਉਕਦ ਨਗ ਤਿ

ਤਬਧਾਗ ਬਾਹੁ ਤਸਿਰ ਤਾਜਿ ਪੇਖ ਤਸਾ ਏ ਜਿਖਿਸਤੀ ਸਿਗ ਜੋਤੇ ਤੇਖੈ

ਧਨ ਉ ਸੇ ਰ ਕੁਗ ਤੇ ਤਿਗੇ ਸਾ ਪਤੇ ਤਿਗੇ॥ ਆਗੂ ਜਿਖਿ ਸਾਪ ਕੰ ਉਅ

ਖਿ ਸਿਲਤਿਗੇ ਖਿਨ ਕੀਆ ਗੀਆ ਸੰ ਨਤਿਗੇ ਇਨ੍ਹ ਸਾਪਾ ਕੀ ਸੰਗ

ਤਿ ਤੋਤਿਗੇ ਤੇ ਕੀ ਸੇ ਰੇ ਪਾ ਸਿਆ ਦਿਤਿਗੇ॥ ਉਨ ਕੰ ਉ ਕੀਤੇ ਉਧੇ ਕੰ

ਰਖ ਸੀਕ ਗੰਉ ਗਾ॥ ਆਗੂ ਜੋ ਖਿਨ ਕੰ ਉ ਨ ਸਿਲਤਿਗੇ ਤੰ ਉ ਉਨ ਕੰ

ਉ ਸੰਸਾ ਗਸਾਤਿ ਪਕ ਪਿਕ ਗੰਉ ਗਾ॥ ਆਗੂ ਨ ਗਕਿ ਬਾਂਤੇ ਉਗਾ॥

ਤਬ ਬਾਹੁ ਤਸੇ ਖਿਸਨਿ ਸਤ ਵਦਿ ਨ ਸਸਕ ਗੁ ਕੀਆ ਖਿਕ

ਤੇ ਪੇ ਆਪ ਸਾ ਪੁਨੀ ਪੁ ਗੀ ਖੀਆ ਪ੍ਰਾ॥ ੧॥ ═॥═॥═

॥═॥═॥ ਅਥ ਖੜ੍ਹ ਜੋ ਕਥ ਅਜਲੀ॥

ਖਿਰ॥ ਨ੍ਰਿਪੁਤ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਨਾਹੀ ਜਿ ਪਾਰਬਤੀ ਅਗੈ ਮਹਾਦੇਉ

ਬੈਠੇ ਬਾਤਿ ਤਉ ਆਪਸ ਮਹਿ ਲਾਗੇ ਬਕਰ ਬਕਰ ਕਰਨਾ। ਪਾ

ਰਬਤੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਿ ਏਕ ਸੀ

ਸਭੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਤੈਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਤ ਜਿਨਾ

ਪਾਰਬਤੀ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਹੈ ਸਿ ਬਾਰਿ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਸਿ ਤੈ।੫

ਸਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਮਾਇਆ ਜੋ ਹੈ ਸਿ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦੇਹੀ ਹੈ ਥੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ

ਕਹਤ ਜਿ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਏਤ ਬਾਤ ਕਾ ਏਹੁ ਪੁਰਖ ਬਿਨਾ

ਸਤੀ ਸੀ) ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿਨਾ ਪੁਰਖ ਪਾਵਤਾ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ

ਬਰਾਬਰਿ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਉ ਕਹਤਾ ਜਿਨਾ ਪਾਰਬਤੀ ਇਸ

ਤ੍ਰੀ ਬਰਾਬਰਿ ਤਉ ਹੋਵੈ ਜਿ ਪੁਰਖ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਸ

ਕਾ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਤਾ ਜਿ ਤੂੰ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਤਉ

ਜੋਗੁ ਸਤ੍ਰੀ ਬਿਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਕਾ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਤਾ ਜਿ

ਇਹਪਾਗਬਤੀਮੈਬਿਸਤ੍ਰਕਿਉਗਯਾ। ਕੋਨੇਨਾਦਵਨੀਮੈਬਿਸਾਇ
ਤ੍ਰਕਿਉਗਯਾ। ਤਬਸ੍ਰੀਨਾਦਵਾਸੁਪਾਗਬਤੀਬਤਿਸਕਰੇਤਬਸ
ਨਾਦਨਿਕਤਿਆ। ਜਿਪਾਗਬਤੀਅਬਾਂਤੁਹੁਣਜਨਸੁਤਿਆਗੁਤ੍ਰਤ
ਨਾਤਿਏਕਤ੍ਰਗਿਆਨਿਦਿਸਮੈਬਿਸਆਸੁਏਕੁਤੁਗਯਾਤਾਂਤੁਤ
ਬਪਾਗਬਤੀਆਸੁਸ੍ਰੀਨਾਦਤੁਬੇਗਲਬੇਗਲ੍ਯੋਕ੍ਰਾ। ਤਬਪਾਗਬਤੀ
ਕੀਉਕਰਣਦਵਗਬੋਣਿਗਈ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਦਵਕੀਉਕਰਣਦਵਗਜਾਇਬੋਣ
॥ ਪਾਗਬਤੀਆਪਨੇਅੰਗਰੀਮੈਲੁਤੁਤਾਂਗਤੁਤਾਂਗਿਰਗਿਉਕਸੁ
ਤਿਰੋਈ॥ ਆਸੁਪਾਗਬਤੁਸ੍ਰਾਗਪਿਆਬਿਸਨਜੀਤੁਤਿਸਤੋ
ਗੰਨੇਸਗਸਾਈਤੁਣਿਖਣੈਕ੍ਰਸਤਬਲਗਪਾਗਬਤੀਰੀਸੇਵ
ਕਾਰਾਤਬਪਾਗਬਤੀਕਰਾਜਿਨੇਪੁੰਨਗਨੇਸਤ੍ਰਜਾਤਿਜਾਇਕਰਿ
ਵਗਵਜੇਬੈਣਿਗਯਾ। ਸ੍ਰੀਨਾਦਵਨੇਕੇਉਣੀਨਦੀਜੀਆਯਾਤੁਨਾ
ਇਗਨੇਸੁਗਸਾਂਪੀਵਗਵਗਿਤੁਪਗਿਬੈਣ। ਲੇਕਰਿਸ੍ਯਾ
ਵਵਕਮਨਕ੍ਰ॥ ਤਬਸ੍ਰੀਨਾਦਵਤੁਜੀਤੁਜਾਇਤੁਕਿਆ

ਦੇ ਘਿਖੇ ਸੁਆ ਬਾਤਿ ਕਰਿ ਘੋਟਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤ:ਰ ਦੇ ਬਚਨ ਬੋਲੇ

ਕਰਿ ਬਿਨ,, ਤ ਸਤਿਬਾਨੀ ਤਬ ਉਸਤਤੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬ

ਨ ਸੁਪੈਰਾਂ ਤੋ ਫਿਸ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤ:ਰ ਉਪਿਆਸਿ ਤੇ ਪਿੰਗਾਤਿਸ

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤ:ਰ ਉਨਿ ਕੌਲ ਕਾ ਰੂਪ ਦੇ ਜਿੰ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖਿਸੀ

ਗੁਰ ਜਿ ਉਤ੍ਰ ਬਾਤ ਬਿਮਾਰਿ ਗਈ ਜਿਸ ਕੋ ਕੁਝ ਬਾਤਿ ਸਕਰੀ

ਥੀ ਪਰਬ ਤੋ ਸਬ ਕਿਨ ਥੀ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤ:ਰ ਦੁਨੀ

ਉਧਰਤੀ ਗਿਤ ਕੇ ਬੈਸੰਤਰ ਉਥਲਿਆ॥ ਤਬ ਜਨ ਕਿਆ ਗੋਸ

ਦੈ ਸੈਂਦਰ ਗੋਦੇ ਦਰਬਾਰਿ ਤਬ ਆਗੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਲਿਕਾ ਪਏ॥

ਬੋਲਿਆ ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਕਉਨੁ ਹੋਗੇ ਜਿ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤ:ਆਂ ਦਰਤਾਂ

ਤੇ ਗੋ ਤ:ਸ੍ਰੀ ਕੋਟ: ਕ ਜੁਤੈ॥ ਤਬ ਸਤ:ਦੇ ਫਿਕਰਿਆ ਜਿਤੂ

ਰਬ ਨੌਜ ਸ੍ਰੀਤ:ਆ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਗਰ ਕਾ ਗੋਟ:ਛੋਤੋ

ਤਬ ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਗੋਤੁ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਉਤ੍ਰ

ਸ੍ਰੀ ਤ: ਸਤ ਆਂ ਦਰਤਿ॥ ਆਗੇ ਜਨ ਦਰਸੀ ਕਮਰਤੀ ਉਨਿ ਕਹ

੧ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕੁ ਕਲਜੁਗੁ ਤਮਾਸਾ ਵੇਖਣੇ ਕੌ ਬੈਠੇ। ਉਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਨਾਲਿ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਉ

ਠ ਕਰਿ ਗਿਆ ਲਿਆ। ਤਬ ਉਨਿ ਲੋਕਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ ਪਕੜਿ ਆਂਦਾ ਪੁਛਿਆ

ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਤਾ ਉਤ੍ਰੁ ਪਕੜਿ ਬੰਨਿ ਲਿਆ ਉਨੀ ਪਕੜਿ ਲੈ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿ

ਜਿ ਗਏ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਕਉ ਆਖਿਆ ਸਿ ਗਏ ਸਭ ਕੀ ਮੁੰਡੀ ਕਟੀਗ

ਸ੍ਰੀ॥ ਤਬ ਕਿਸੀ ਜਿਕੂੰ ਪਾਸ ਬਿਸਮਾਦੇ ਦਿ ਸਾਰੀ ਮੁੰਡੀ ਕਢੀ

ਜਿਤੁ ਪਕੜੀ ਕਿਆ ਜਾਣੁ ਸ੍ਰੀ ਜੀ॥ ਤਬ ਦਾਨਾ ਕੁਰਕੀ ਆਗਿਆ ਕ੍ਰੀ

ਮਰਦਾਨੇ ਉਸਤ ਤਗਿਗ ਪੁਛਿਆ ਪਾਰਬਤੀ ਆਗੈ ਤੀਉ ਆਪਿ ਪਾਗੀਤ

ਸ੍ਰੀ॥ ਆਖਦੀ ਕਉ ਕੀਆ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਾ ਜਿਤੁ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਤੂ

ਜਿਸ ਤਰਿਆ ਗਿਆ ਪੁਛਿਆ ਸਿਕਿਉ ਕਰਿਆ ਪੁਛਿਆ ਆਗੇ ਤੰ ਉਸ

ਤੁ ਨਿਕਲਿਆ ਪਾਲੀ ਕੁ ਖੇਤ ਪੁਛਿਆ ਖਾਤ੍ਰੁ ਪੁਰ ਕਉ ਕਿਉ ਕਰਿਆ ਵਿ

ਚੀਆ ਕੈ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਤਾ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬਤੀ ਸੁਧਰ ਕਉ ਉਤ੍ਰਿਆ

ਦੁਨੈ ਨਾਲਿ ਦੇਤ ਪ੍ਰੇਕ ਅਕੂਰ ਕੀ ਖਾਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ ਖਤ੍ਰਿ ਤਉ

ਉਸ ਕਉ ਸਾਗਿ ਕਰਿਆ ਪੁਛਿਆ। ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਾ ਜਿਤੁ ਪੁ

ਸਾਗਿਆ ਕਿਆ ਕੈ ਸਾਗਿਆ ਪੁਛਿਆ ਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਕ ਕੈ ਗੁਸ

ਨਦੇ ਉਤ੍ਰ ਤੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਪੁਤ੍ਰ ਖ ਤਬ ਮਹਾਂ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਪਗ
ਘਤੀ ਉਤ੍ਰ ਤੇ ਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਉ ਕਹਿਕੇ ਸਾਖ ਕਹੇ ਜੀ ਸ੍ਰਿਉ ਉਸ ਨੇ ਅੰਗਮ
ਲਉ ਤੰਗੀ ਉਸ ਸਖੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗਿਆਨ ਕਰ ਧਾਰਿ ਕਰੀਆ॥ ਤਬ ਮ
ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਨੇ ਪਗ ਘਤੀ ਉਤ੍ਰ ਤੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆ ਤਬ ਪਗ ਘਤੀ ਕਰਨ
ਜਿਨ ਮਹਾਂ ਦੇ ਦਜੀ ਆ ਬਸੁਧ ਨੂੰ ਉ ਉਤ੍ਰ ਜੀ ਦਾ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਹੋਇ॥ ਤਬ
ਪਗ ਘਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਜਿਸ ਅਲੁ ਪਗ ਘਜੇ ਦੇ ਸਪਤਉ
ਸਕਂਉ ਨਾਇਆ ਸ੍ਰਿ ਕਹਿਦੇ ਖ ਤਿ ਪਗ ਘ ਤੀ ਆਕ ਮਹਾ
ਦੇਉ ਤਬ ਉਸੁ ਧਾਰ ਕਰ ਪ ਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਦੇ ਪਰ ਸਿਗਸੀ
॥ਤਬ ਮਹਾ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਜਿ ਪਗ ਘਤੀ ਪ੍ਰਿਸਨੀ ਤੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡੀਸ
ਖਿਸੀ ਅਧ ਰਿਆ ਕਹੀਐ॥ ਤਬ ਪਗ ਘਤੀ ਕਹਾ ਜਿਸ ਦੇ
ਸੀ ਦੇ ਦਜੀ ਜਿਉ ਜਾਨ ਤਿ ਤਿ ਉ ਉਸ ਨੂੰ ਉ ਸੂੰਡੀ ਜੋ ਤ੍ਰਿਕਗ
ਜੀ ਦਾ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਹੋਇ। ਤਬ ਪਗ ਘਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾ ਦੇ ਉ ਕਹਾ ਜਿਸ ਦੇ
ਪਗ ਘਤੀ ਕਹੇ ਸੂੰ ਡੇ ਘੋ ਗੋਗਿ ਕੀ ਕ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਦਤਨ ਹੋ॥ ਤਬ

ਪਰਬਤੀ ਕਹਾ ਜਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਵਜੋ ਜਿਉ ਜਾਣਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਮੇਰੁ ਕਉ ਜੀਵਾਇ
ਦਿ॥ ਤਬ ਪਰਬਤੀ ਗੁਸਿ ਬੈਠੀ॥ ਤਬ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕਹਾ ਜਿ ਪਰਬਤੀ ਜਾ ਤੂ
ਖਿਆਲਿ ਪਈ ਹੈ ਤਬ ਆਖੁ ਤਸਮਸੀ ਬੂਤ ਸੇ ਪਾਇ ਜਾਸੀ। ਤਬ ਪਰ
ਬਤੀ ਸਦਾ ਸਿਉ ਸੀ ਬੂਤ ਸੇ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅਗੈ ਕਰਿ ਸੀ ਬੂਤ ਸੇ
ਪਾਇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜਿ ਸੀ ਬੂਤ ਸਜੋ ਪ੍ਰੇਤ ਬਹੁਤ ਸੀ ਹੈ ਪਰਬਤੇ ਅਬ ਤਣ
ਪਰੀ ਹੈ ਜਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਵਾਉ ਦੇਤਿ ਅਬ ਪ੍ਰੇਤੁ ਬਾਹਰਿ ਜਾਵ
ਉ ਦੇਤਿ। ਤਬ ਬੂਤ ਸੇ ਕਹਾ ਜਿ ਸੀ ਦੇ ਵਜੋ ਤਸਗੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਤ ਬ
ਤਸੀ ਸੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਪਾਇਆਸੁ। ਤਬ ਬੂਤ ਸਸਾਇ ਦੇਉ ਪਰਬਤੇ
ਸੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤਬ ਅਪਿਨ ਸਸਕਾਰੁ ਕੀਆ। ਤਬ ਸੀ
ਬਿਸਨ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿ ਦੇ ਬੂਤ ਸਸਾਇ ਦੇ ਵਰਿ ਉਆ ਪ੍ਰੇਤੇ ਉਤਬ
ਬੂਤ ਸੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਸੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਬਿਉ ਬਿਉ ਬਹੁਤ
ਬਿਲਿਬ ਕੀ ਹੈ ਤੂ ਜਿਉ ਜਾਣਹਿ ਤਿਉ ਪ੍ਰੇਤੁ ਬਾਲਿਕ ਜੀਵਾਇ
ਦੇਤਿ। ਤਬ ਸੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿ ਜਾ ਪ੍ਰਿਕ ਗਿਉਤ ਸੰਗੀ
ਉਸੁ ਬਾਲਕ ਦੀ ਲਾਇਆਸੁ ਜਿਉ ਤ ਬਾਲਿਕ ਜੀਵੇ

ਦੇਹੈ ਜੀ ਕਲਾ ਦੇਖਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇਉ ਸ੍ਹਾਮੇ ਬੈਠ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਕਹਿਆ ਜਾ ਪਸ੍ਰੀ ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਆਦਸ
ਪਤਾਲ ਪੈਆਲ ਸੈ ਪਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇਉ ਸ੍ਰੀ ਘਿਸਨੂੰ
ਦਿਆ ਹੈ॥ ਕਹੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੀ ਆਖੇ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਦਿ
ਜਿਰਿ ਸੀ ਕੂਪ ਸਾ ਖਿਸਾ ਗੀਸਾ ਸ੍ਰੂ ਹੋਕਿ ਡਾਢੀ ਜਾ ਪ੍ਰਿਪਤੀ ਹੋਰ
ਵਨ ਸ੍ਰੁਤੀ ਐ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
ਦੇਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਿਰ ਨਾਬੀ ਕਾਲਿ ਆਦਿ ਜਿਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲਿ ਕੁਜੀ ਦੇ
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵ ਪ੍ਰਿਕ੍ਰਮ ਬੀਰ ਸਿਰ ਆਲਿਆ
ਇਕ ਰਹਿ ਉਸ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕਰੇ ਸਿਰ ਉਪਾਗਿ ਰਖ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਿ
ਸਨ ਜੀ ਉਤ੍ਰ ਉਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕੀਤਾ॥ ਜਾ ਕਿ ਉਨ ਤ੍ਰਿਪਤੁ
ਹੋਆ ਤਬ ਉਸਨ ਦਾ ਉਤਰ ਖਿਆ ਗਨੇਸੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਸਨ
ਨਸੁ ਗਨੇਸੁ ਆਇ ਤਬ ਗਨੇਸਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸਿ ਹੋਕੇ
ਗੇ ਜਿ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੈ ਐਸਾ ਗਿ

ਅਪਣਾ ਸਿਖੁ ਜਾਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਕਰਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕਾ ਦਰ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇ ਕੈ ਪਹਿਲੇ ਜਾਇ ਕੈ ਤੇਗੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਿਆ॥ ਤਬ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮਗ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਜਿਸ ਮਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਅਗਮ ਪਰਮ
ਹੀ ਗਤਿ ਮਹਿ ਪਹਿਲੇ ਤੇਗ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤ੍ਰਿਗੀ ਤ੍ਰਿਸਤੀ ਗਣੇਸ ਕੂ ਆਕਾਰ
।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।। ਅਥ ਤੀਸਰੀ ਕਥਾ ਲਿਖ੍ਯਤੇ
ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਾ ਜਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਤਮ ਤੇ ਉਪਜਾ ਗਣੇਸ ਪੈ
ਦਾ ਕੀਆ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਿਖੁ ਤੇ ਕੀ ਪੈਦਾ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਧ
ਰਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਆਪ ਪਾਰਬਤੀ ਜਨਮ ਲੀਆ ਜਿਸ ਕਿਆ ਪੈਦਾ ਹੋ ਅਰੁ ਤੋਂ ਕੋ
ਉਪਦੇਸ ਗਿਰਾ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਪਾਰਬਤੀ ਕਉ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕੇ ਪਹਿਰਿ ਧਾਰਿ
ਆਦਿ ਜੋ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜਾਇ ਕਰਿ ਉਤ ਬਿਖੁ ਤੇ ਰਖੀ
ਜਾਇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਿ ਰਖ ਪਹਿ ਤਬ ਪੈਰ ਜਾਣੂ ਗੈਆ ਸਾ ਕਾਲਿਕਾ
ਉ ਸੁਖਿ ਤਮ ਮਹਿ ਮਹਾਦੇਵ ਉ ਪਾਰਬਤੀ ਗਣੇਸ ਜਾਇ ਬਿਖ ਦੇ
ਹੁਏ ਜਰਿ ਉਠਿ ਜਾਇ ਬਰਨੁ ਹੁਏ ਤਬ ਗੋਰਖ ਗੁਸਾਈ ਪੀਠ
ਦੇਖੇ ਹੋ॰ ਤਬ ਢੇਰਿ ਗਣੇਸ ਪਾਰਬਤੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉ ਮਾਨ ਸੁਖਾ

ਖੜੇ ਤੇਰੇ॥ ਬੁਲਾਵਣੇ ਲਾਗੇ ਬੋਲੈ ਸੀ ਫਿਰਿ ਪਾਸਿ ਦੇਖੇ ਨ·

ਤਬ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਸੁ ਪਾਸ ਬਤੀ ਆਹ ਕਰੇ ਉਸ ਮਕਾਨ ਸੁ ਖਪੜ

ਨ੍ਰਿਦੇਸ॥ ਖਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਿ ਬੁਲਾਵਣੇ ਲਾਗੇ ਤਬ ਬਾਜ੍ਹ ਤ੍ਰਿ ਬੋਲੇ ਸਤੀ॥ ਜੋ

ਸਾਂਤ ਵਿਖ ਬੈਠਾ॥ ਉਹ ਪਾਰ ਕਉਤਕ ਦਿਸਾਈ ਕਰ ਗਏ ਸੀ ਜੋ ਹੀ ਦਿਸਾਈ

ਕਰਦੇ ਨ· ਤਬ ਪਾਸ ਬਤੀ ਕਰਿਆ ਜੋ ਸੀ ਦੇਵ ਜੀ ਆਖਿਆ

ਕਰੀਐ ਖੇਡ ਤਉ ਉਥੇ ਲਾਕੜ ਸਾਹੀ ਦਿਸਾਈ ਕਰਤਾ ਸਤੀ॥ ਆ

ਖਿਆ ਕਰੀਐ॥ ਤਬ ਸੀ ਸਾਹ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਖੇ ਪਾਸ ਬਤੀ

ਖੇਡ ਜੋ ਸਿਖ ਦੇਵ ਪ੍ਰਗਟ ਖੇਡ ਜੋ ਪੈਰ ਨੂੰ ਆ ਸਿਰੋ

ਖ ਸਬ ਪੈਰ ਤੇ ਰਿਆ ਪ੍ਰਿਸੁਕ ਸਸੁ ਗੋ ਖ ਸਬ ਸਦ੍ਰਿ

ਸਰੇ ਤੇ ਪੈਰ ਤੇ ਰਿਆ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਆ ਗੁ ਪ੍ਰਿਸ ਤ੍ਰੀ ਕੇ ਤਤੀ

ਪੈਰ ਤੇ ਰਿਆ ਖੇਡ ਜੋ ਤੇ ਰਿਆ ਸਿਗ ਆਨ ਆਗੁ ਗਪਤੇ

ਪੈਰ ਤੇ ਰਿਆ ਪ੍ਰਿਸਕ ਸਸੁ ਗੋ ਗਬੁ॥ ਤਬ ਪਾਸ ਬਤੀ ਕਹਾ

ਜੋ ਖੇ ਸੀ ਦੇਵ ਜੀ ਖੇ ਸੁ ਸੋ ਸਾਗਰ ਸਾਥਿ ਗਲੇ ਗਾ ਇਸ

ਗਲੇ ਗਾ॥ ਤਬ ਸੀ ਸਾਹ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸ ਪਾਸ ਬਤੀ ਖੇਡ

ਲਿਗਬਕੜਪ੍ਰਗਪ੍ਰਤੇਵਿਗਆ।ਅਗ੍ਰਬਾਤੁਸੁਗ੍ਰਮਾਂਜੋਗਗੋਸਿਤੇਵਿ
ਬਾ,ਤੁਭਲਾਤੇਵਿਗ॥ਤਬਪਰਬਤੀਕਹਾ।ਜਿਕਤੈਜੀਤੁਮਤੀਕੋਕਰ
ਜੋਗਗੋਸਿਤੇਵਿਗਆ।ਤਬਸੀਮਹਾਦੇਵਕਹਾ।ਜਿਏਪਰਬਤੀਏਸ
ਅਗ੍ਰਤੁਮਜੈਸੇਏਸਕਰਾਲੇਤੇਵਿਗੇ॥ਤਬਪਰਬਤੀਕਹਾ।ਜਿ
ਏਸੀਏਦਜੀਗਗਮਤੀਤੇਵਿਗਆਕਿਉਂਦਸੀ॥ਤਬਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇ
ਵਕਹਿਆ।ਜਿਏਪਰਬਤੀਏਤ੍ਰਗਗਮਤੀਤੇਪਿਜੋਗਿਸਤਤਪੋਂਲਏ
ਵਿਆਤੇਵਿ।ਏਤ੍ਰਅਉਪ੍ਰਤ੍ਰਗਗਪਕ੍ਰਪ੍ਰਤੇਵਿਗਆ।ਕਤੇਜੀਰ
ਓ,ਏਸਕੰਉ।ਗੋਸਤ੍ਰਤੇਤਾਂਤਬਕਲੀਬਾਤਤੀਜੋਸਾਏਤ੍ਰਸੁ
ਗਆਐਸੇਅਦਗਿਕੀਪਿਸਤੇਸ੍ਰਗ੍ਰਮਪੈਲੇਤੇਏਸੰਤਤਿਥੀ
ਤਬਸੀਮਹਾ·ਦੇਵਕਹਾ।ਜਿਏਪਰਬਤੀਏਸੁਤਬਤੇਬਤੇਜੋਪ
ਸ੍ਰਗ੍ਰਮਪੈਲੇਤੇਵਿਗੇ।ਪਿਸਕਪੰਥ੍ਰਯਲੋਗਆਏਸਕਸਬਹਕ
ਪ੍ਰਤੇਤੇਵਿਗੇ॥ਤਬਪਰਬਤੀਕਹਾ·ਜਿਏਸੀਏਦਜੀਅਬਏਤ੍ਰ
ਤੁਂਉਂ,ਬੋਲਿਓ ਸ੍ਰੀ ਅਬਤੁਂਉ,ਏਤ੍ਰ,ਕਿਧੀ ਧ੍ਰਲਾਤ੍ਰਿਆ·
ਤੋਐ॥ ਤਬਸੀਏਦਕਹਾ·ਜਿਆਦ੍ਰਿ,ਅਬਏਸਕੰਉ,ਸਾਤਿਆ

ਦੇਸੁ ਰਾਗਾਦਿ ਅਦੇਸੁ ਕਹਿਐ ਬੋਲੈਗਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ
ਪਾਰਬਤੀ ਗਨੇਸਿ ਆਦੇਸੁ ਕੀਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਆਦੇ
ਸੁਤੇ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਆਦਿ
ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਆਦੇਸੁ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਰਖ ਪਾਤ੍ਰ
ਸਿਰਨਾਂ ਤੇ ਆਪੇ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ
ਤੁਮ ਜਿਨਿ ਤਰਾਏ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁਆਮੀ
ਤੁਸਿ ਦੇਵ ਜੋ ਬੋਲੀਆ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀ ਬੋਲੀਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਰਖ ਜੋਗੀ [illegible] ਬੋਲੀਐ ਜਿਨਿ ਉਤਨਾ ਸਾਸ ਸੁਖ
ਲਾਸ ਜਿਥਹੂ ਕੀਆ ਤੇ ਤੁਮ ਕਦਹੂ ਜੋਗੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਰਖ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਤੁਮ ਨਿਰਾਜਨ ਜੋਗੀਆ
ਕੀਤਾ [illegible] ਗੁ[illegible] ਕੇ ਖੇਲ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਕਿਸ ਤੇ ਜਨਮੀਐ ਕਿਸ ਤੇ ਪਾਰ ਪਈਐ ਤਬ ਗੁ
ਸਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ ਸਬਦ ਤੇ ਜ

ਓਐ ਗਤ ਤ ਤਪਦਲੀਐ ਤਘਸੀਮਹਣ ਰਦਿਕਣ ਜਿਸੁਅਮੀਸਭ
ਕਿਅ ਘੋਲੀਐ ਗਤਤ ਕਦਲ ਘੋਲੀਐ॥ ਤਘਗ੍ਹ ਮਾਝੀ ਗੋਗ ਖਨਾਖਿ
ਰਤਿਆ ਜਿਮਹਣ ਰਦਜੀ ਸਘਰੁ ਘੋਲੀਐ ਸਗਘਤ ਘਿਘਗ ਜਤਾ
ਗਤ ਤਘੋਲੀਐ ਤੀਜਿਗੁਲ॥ ਤਘਸੀਮਹਣ ਰਉਘੋਲ ਜਿਸੁਅ
ਮੀਸਗਘਤੇ ਘਿਘਗਜ ਤਕਿਆ॥ ਕਿਅ ਘੋਲੀਐ॥ ਤਘਗ੍ਹਮ
ਝੀਗ ਗਖ ਨਾਖਿਕਣ ਜਿਸੋਰਦਜੀ ਸਘਰੁ ਘੋਲੀਐ ਸਘ
ਤੇ ਘਿਘ ਗਜਤਾ॥ ਗਤ ਤਘੋਲੀਐ ਤੀਜਿਗੁਲ॥ ਤਘਸੀਮਹ॰
ਰਦਿਕਣ॰ ਸੁਤਅਮੀਸਘਾ ਘਿਘਗ ਜਤਕਿਅ ਘੋਲੀਐ
ਤੀਜਿਗੁਨ ਕਦਨੈ ਘੋਲੀਐ॥ ਤਘ ਗੁਮਾਝੀ ਗੋਗਖਨਾਖਿਕ
ਣਜਿ ਸੀਮਹ॰ ਰਦਜੀ ਸਘਤੇ ਘਿਘਗਜ ਤਘੋਲੀਐ ਕਿਸਟ
ਨਰਖੀਐ ਮੁੰਸਟੀਨਅ ਦੇ ਅਗੁਸੀਰਦਜੀ ਤੀਜਿਗੁਨਘੋ
ਲੀਅਤਿ॥ ਗਜਗੁਲ॥ ਸਤਗੁਲ॥ ਤਸਗੁਲ॥ ਤਘਸੀ ਮਹ
ਕਦਿ ਪ੍ਰਕਿਆ ਜਿਸੁਅਮੀ ਕਿਸਟੀਨ ਰਖੀਐ ਸੁਸ
ਟੀਨਅਦੇ ਸੁ ਕਦਨ ਘੋ ਲੀਐ॥ ਕਾਗੁ ਗਜਗੁਲ॥ ਸ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਸਗੁਰੂ ਨਦਰਿ ਬੋਲੀਐ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗੋਬਿੰਦ

ਜਿ ਨਦਰਿਆ। ਜੋ ਸੀ ਰ ਵਜੀ ਰਿਸਟੀ ਨੇ ਬੀਐ ਗੁਸਟੀ ਨਾਲ

ਦੇ ਗੁ ਬੋਲੀਐ ਸੁਖ ਗੁ।। ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਬੋਲੀਐ ਪਵਣੁ।। ਸੁਰਤ

ਸਗੁਰੂ ਬੋਲੀਐ ਤ ਸ ਸਗੁਰੂ ਪਨਾ ਨਸੀ ਤਿਸ ਸਾਹਿ ਪੰਚ ਤਤ ਪੰ

ਚੀਸ ਪਗਾਰ ਗਤਿ। ਤਬ ਸੀ ਸਾਹ ਨੇ ਹਿ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਸੁਆ

ਮੀ ਪੰਚ ਤਤ ਨਦਰ ਬੋਲੀਅਤਿ।। ਤਬ ਸੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਏ ਸੀ ਸਾਹ ਨੇ ਦਜੀ ਪੰਚ ਤਤ ਬੋਲੀਸ

ਪ੍ਰਿਥਵੀ।। ਆਪੁ।। ਤੇਜੁ।। ਬਾਈ।। ਅਕਾਸੁ।। ਤਬ ਸਾਹ ਨੇ

ਹਿ ਪੁਛਿਆ। ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਵਨ ਪਾਕਿ ਗਤਿ।

ਆਪ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਕਿ ਗਤਿ। ਤੇਜ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਕਿ ਗਤਿ

ਬਾਈ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਕਿ ਗਤਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਕਿ ਗਤਿ

।। ਤਬ ਸੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਜੋ ਸੀ ਰ ਵਜੀਰ

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀ ਪਾਕਿ ਗਤਿ। ਅਸਤ ਸੰਸਾ।। ਨਾੜੀਆਂ ਰੋਮਾਤ੍ਰ

ਮਾ। ਏਹੁ ਪੰਜ ਪਾਕਿ ਗਤੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀਆ। ਅਗੇ ਸੀਸ

॥ਵੇਦ ਜੀਅਪਤਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ॥ ਸੁਣਨਾ॥ ਸੋਵਣਾ॥ ਲਾਜ॥
ਮੈਨ॥ ਭ੍ਰਮਾ॥ ਏਪੰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਪਤਤ੍ਰੀਆ॥ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ
ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਜ ਤਤ੍ਰੀ ਅਪ੍ਰਕਿਰਤੀ॥ ਖੁਧਿਆ॥ ਨਿੰਦ੍ਰਾ॥ ਆਲ
ਸੁ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ॥ ਏਪੰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੇਜ ਤਤ੍ਰੀਆ॥ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ
ਦੇਵ ਜੀ ਵਾਈ ਕੀ ਅਪ੍ਰਕਿਰਤੀ॥ ਸੁਕੜਨਾ॥ ਪਸਰਨਾ॥ ਚਲਣਾ
॥ ਗਿਆਨ॥ ਅੰਗਤੋੜਨੀ॥ ਏਤ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਈ ਤਤ੍ਰੀ
ਆ॥ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਜੀ ਆਕਾਸ ਤਤ੍ਰੀਅ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ॥ ਆਸ਼ਾ
ਆ॥ ਮੋਹ॥ ਲਜਾ॥ ਸੰਗ੍ਯਾ॥ ਲੋਭ॥ ਏਪੰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਆਕਾਸ
ਤਤ੍ਰੀਆ॥੫॥ ਏਪੰਜ ਤਤ੍ਰ ਤਿਨ ਕੀ॥ ੨੫ ਪੰਜੀਸ ਪ੍ਰਕਿਰ
ਤੀ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕਉ ਨਿਸ੍ਰ ਅਸੀਧਿ ਪਵਣੀ ਕ
ਵਣ ਲਸੁਕਉ॥ ਅਪਰ ਕਵਣ ਲਸੁਕਉ॥ ਤੇਜਾ ਕਵਣ ਲਸੁਕ
ਉ॥ ਅਕਾਸ ਕਵਣ ਲਸੁਕਉ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਗੋਰਖ ਨਾਥ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਚੇਲੀ॥ ਅਪੁ ਮੀਤ
ਲੁ॥ ਤੇ ਜ ਤਤਾ॥ ਵਾਈ ਚਲਤੀ॥ ਅਕਾਸ ਸੁਨ॥ ਤਬ

ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹਿਮੂਰ ਕੀ। ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਰਦਹਨ ਹੋਂਗੇ॥
ਆਪਣ ਰਦਹਨ ਹੋਂਗੇ। ਤੇ ਜਨ ਰਦਹਨ ਹੋਂਗੇ। ਬਪੀਰ ਰਦਹਨ ਹੋਂ
ਗੇ॥ ਅਰ ਸਰ ਰਦਹਨ ਹੋਂਗੇ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਸੋਂ ਪੰਡਿਤ ਬੂਝੇ
ਲਾ॥ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪੀਤਾ। ਅਪੁ ਸੇਤਾ॥ ਤੇ
ਜਗਤੰ॥ ਬਪੁਰੀ ਜੀ ਲੀ॥ ਅਰ ਸੁਰਨ ਲਾ। ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ:
ਰਾਜ ਹਿਮੂਰ। ਜਿ ਏ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਰਦਹਨ ਸੁਆਰਨਾ। ਆਪ
ਨਰਦਹਨ ਸੁਆਰਨਾ। ਤੇ ਜਨ ਰਦਹਨ ਸੁਆਰਨਾ। ਬਪੁਰੀ ਨਰਦ
ਹਨ ਸੁਆਰਨਾ॥ ਅਰ ਸਰ ਰਦਹਨ ਸੁਆਰਨਾ। ਤਬ ਗੁਸਾਈ
ਜੀ ਪੰਡਿਤ ਬਿਰਾਜ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਪੁ
ਗਾ॥ ਆਪ ਪਵਣ। ਤੇ ਜਨ ਤੇਜ। ਬਪੁਰੀ ਆਕਾਸ। ਅਰ ਸਰ ਮਉ
ਲਾ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹਿਕਮਾ। ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਸਾਈ
ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਰਦਹਨ ਪਾਇ ਰਦਹਨ ਰਹਾ॥ ਰਦਹਨ ਆਪਣ
ਰਦਹਨ ਬਿਉਹਾਰ॥ ਸੁਆਮੀ ਆਪਣ ਰਦਹਨ ਪਾਇ ਰਦ
ਹਨ ਰਹਾ, ਰਦਹਨ ਸਾਰ ਹੋ॥ ਰਦਹਨ ਬਿਉਹਾਰ। ਸੁਆਮੀ

ਤੇਜਨਕੇ ਕਦਾਚਤ ਪਾਪੁ ਕਦਾਚਤ ਦਾਨੁ ਕਦਾਚਤ ਅਹੈਗੋ॥ ਕਦਾਚਤ ਬਿਓਤ ਨਾਂਗੋ॥
ਜੁਅਸੀਆ ਕਾਮਕ ਕਦਾਚਤ ਪਾਪੁ ਕਦਾਚਤੁ ਦਾਨੁ ਕਦਾਚਤੁ ਅਹੈਗੋ॥ ਕਦਾਚਤੁ
ਬਿਓਤ ਨਾਂਗੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਪਾਪੁ ਕਹਾ ਲੇ ਜਾਂ॥ ਜੁਕ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ
ਨਾਂਗੋ॥ ਲੋਕੁ ਜਾ ਲਖੁ ਬਿਓਤ ਨਾਂਗੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀਓ ਪਰ
ਪਾਪੁ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੋ॥ ਪ੍ਰਿਸ ਤੀਆ ਹੈਗੋ॥ ਤਾਤਾ ਬਿਓ
ਨਾਂਗੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਤੇਜਨ ਦਾ ਪਾਪੁ ਪਿਤਾਂ ਚਉਤੁਕ ਤੁਮਾਰੇ ਗੋ॥ ਚੁ
ਸਟ ਅਹੈਂਗੋ॥ ਗੁ ਪ੍ਰਤੁ ਬਿਓਤ ਨਾਂਗੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਬਧ ਸ੍ਰੀਕ
ਪਾਪੁ ਨ ਤੀਨ ਸਨੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੋ॥ ਗੁੰਪ੍ਰ ਅਹੈਂਗੋ॥ ਅਤੇ ਬਿਓਤ-
ਨਾਂਗੋ॥ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀਆ ਕਾਮਕ ਪਾਪੁ ਬ੍ਰਹਮਂ ਗੋ॥ ਸਦਾਚਿਤ
ਤੁਮਾਰੇਗੋ॥ ਏਕ ਅਹੈਂਗੋ॥ ਕੂ ਪ੍ਰਤੁ ਬਿਓਤ ਨਾਂਗੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾ
ਥਿ ਕਹੈ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪੰਥ ਤਤਾ ਕਾ ਏ ਪਾ
ਗੁ ਪ੍ਰਿਤ ਕਾਗੁ ਏਤ ਅਹੈਂਗੋ॥ ਏਤੁ ਬਿਓਤ ਨਾਂਗੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ
ਦੇਵਿ ਕਹੈ ਜਿ ਏ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਕਦਾਚਤੁ ਗੁਆ ਪਰ

ਨਵਦੁ ਗੁਰੂ॥ ਤੇ ਜਨਕ ਨਵਦੁ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਕੂ ਨਵਦੁ ਗੁਰੂ ਕਰਮ

ਨਵਦੁ ਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਥ ਬਿਕਤ ਜਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇ

ਵਜੀ ਪਾਰਬਤੀ ਨ ਗੁਰੂ ਮਤ॥ ਦੇਵਤਾ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਪੀ॥ ਆਪ

ਨ ਗੁਰੂ ਸੰਨਾਸ ਦੇਵਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਪੀ॥ ਤੇ ਜਨ ਨ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਦੇਵਤਾ ਅਨਲ ਸਗੁਰੂ ਪੀ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਗੁਰ ਦੇਵਤਾ ਸਾਸ

ਨ ਸਗੁਰੂ ਪੀ॥ ਆਨ ਸਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਅਬਗਤ ਸਗੁਰੂ ਪੀ॥

ਤਬ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜਿਸੁ ਆਪੀ ਪੰਚ ਤਤ ਕੇ ਕਤਿ ਤੇ

ਪਤਿ॥ ਕੈਤੇ ਬਪਤਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਥ ਬਿਕਤ ਜਿਸ ਸ੍ਰੀ

ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਜੀ ਪੰਚ ਤਤ ਕੀ ਅਬਗਤ ਤੇ ਉਤਪੰਨਿ ਆਕ

ਸੁ॥ ਅਕਾਸ ਕੀ ਉਤਪੰਨਿ ਤੇਜੁ॥ ਤੇਜ ਕੀ ਉਤਪੰਨਿ

ਬਾਯੂ॥ ਬਾਯੂ ਕੀ ਉਤਪੰਨਿ ਜਲਾ॥ ਜਲਾ ਉਤਪੰਨਿ ਪ੍ਰਿਥ

ਮਾ॥ ਏਹ ਉਤਪੰਨਿ ਪੰਚ ਤਤ ਕੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ

ਜੀ ਬੋਲੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਤਉ ਉਤਪਤਿ

ਪੰਚ ਤਤ ਕੀ ਪਰੰਤੂ ਬਪਤਿ ਕ ਨ ਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੇ

ਤਬਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਿਕਹਿਆਹਿਰੇਸ੍ਰੀਮਛੰਦ੍ਰਜੀਪੰਚਤਤਕੀ
ਉਪਾਤਿ॥ ਸਤੀਗੁਰਸਤੁਤਨਸ॥ ਤਨਸਗੁਰਸਤੇਤੇਤਰਾ॥ ਤੇਤਰਾਗੁਰਸਤੇ
ਦੁਆਪਰੀ॥ ਦੁਆਪਰੀਗੁਰਸਤਿਅਨਸਤਾ॥ ਅਨਸਤਾਗੁਰਸਤੇਅਧਾਗਤੁ॥
ਏਤਉਪਾਤਿਪੰਚਤਤਕੀਅਧਾਗਤਿਸਾਤਿਜਾਇਸਮਾਇ॥ ਤਬਅ
ਗਸਕੀਪਾਣਿਪਾਣੀਸਨਸਮਾਉ॥ ਪਵਨਨਥੰਭੁਪੰਚਤਤਪੰਥੀ
ਸਤੇਉਪਜੈਗੰਜਨਰੇਤ॥ ਜਿਗਤਿਸੁਗਤਿਲੈਸਤੰਜਿਸਮਾਇ॥
ਸਾਤਤਾਰੇਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਜੀ॥ ਤਤਜਿਗੰਜਨਜਾਇਸਮਾਇ
॥ ਸ੍ਰੀਗੋਰਖਸ੍ਰੀਮਛੰਦ੍ਰਜੀਕੀਗੋਸਟਿਬਾਤਸਾਗਜਨਕੀਸ
ਪੂਰਨਭਈਸਮਾਤਿ॥ ਤਬਸ੍ਰੀਮਛੰਦ੍ਰਦਿਪਾਇਧਤੀਮਛੰਦ੍ਰ
ਦਿਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਅਗੇਆਦੇਸੁਕੀਆ॥ ਸ੍ਰੀਮਛੰਦ੍ਰਤੇ
ਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਕਰਸਿਖੁਕੀਆਸੁਨਗੁਰਗੋਰਖਨਾਥ
ਪਿਆ॥ ਫੇਰਸ੍ਰੀਮਛੰਦ੍ਰਉਤਆਆਦੇਸੁਕੀਆ॥
ਸਕਲਸਾਪੁਰਖਕਉਆਦੇਸੁ॥ ਜੁਗਜੁਗਫਿਰਕਉਆਸ
ਸਕਸਾ॥੩॥=॥=॥=॥ ਅਥਪਉੜੀਕਥਪਲੀ

ਏਹਿ ਨ ਦੇ ਨ ਦੇਖੇ ਸਿਰ ਦੇਹਿ ਰ ਦੇਹਿ ਨ ਦੇਖੇ॥ ਨ ਬੂਰ ਦੇਹੁ ਰਤੀ

ਐ ਸਰਨ ਰ ਰਾਤ ਪ੍ਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰ ਪੂ ਸੁਰ ਰਤੀ ਐਸੰ ਖੁ॥ ਸੁਰ

ਦੇਹੁਰ [illegible] ਦੇਹਿ ਨ ਦੇਖੇ॥ ਤੇਅੰਰ ਗਆਰਿ ਨ ਖੁ॥੧

ਤੁ ਰੈ ਨ ਖੁ ਪਗਵਤੀ॥ ਸਾਤਿ ਨ ਖੁਬੂਤ ਸਾ॥ ਸਤੇ ਪਨ ਬ

ਪਿਸਤੁ॥੧॥ ਪਟੀ ਪਟੀਅ ਤੁੰਗ ਗਨ ਖੁ॥ ਨਾਅ ਲੇਸ

ਅੰਕ੍ਰ ਨ ਖੁਆ॥ ਰਨ ਲੀ ਘਰਿ ਸਾ ਵਿੰਦ ਨ ਖੁ॥ ੧ ॥

ਜਲੇ ਬਲੇ ਕੈ ਗਤੁ ਨ ਖੁ॥੧॥ ਪਟ ਪਟੇ [illegible] ਸ੍ਰੀਗੌ

ਗਧ ਨ ਖੁਆ॥ ਏਨ ਦੇ ਨ ਬੇ॥

ਵਿਜ ਰਤੀ ਜੇ ਤੈ ਸਿਰ ਦੇਹਿ ਤੈ ਪਰਬ ਸੁਗੀ

੧ ਸ੍ਰੀਗੰਧ ਪਨ ਖੁ ਜਤੀ

੧ ਲਪ ਸਨ ਜਤੀ

੧ ਕੇਗੰਦ ਜਤੀ

੧ ਗਗ ਦੂ ਜਤੀ

੧ ਨਦੰਤ ਜਤੀ

੧ ਸੁਕੁ ਰਤੀ

ਸਤਿਜੁਗ ਕੈ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਪਰਬਤੁ ਪਿਸਉ ਤੇ ਗਿੰਨੇ ਤਾ॥ ਤ੍ਰੇਤਾ ਗੋਰਖ ਤਟ ਨੀਕਰਿ
ਕਪੀ ਨੈ ਉਪਗ ਬਿਸਿਪ ਕੇ ਗੇ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਦੇ ਪਨ ਕੀ ਨਿ ਸਤਿ ਤੁਮ੍ਹ ਪਗ੍ਰ ਨ
ਤੁਲੇ ਨੂੰ ਪਗ ਸਿ ਪਗ ਸਿ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿਧੁ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉ ਗੋਰਖ
ਸਬਦ ॥੧॥ ਦੁਆਪਰ ਸਿਧੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਬਦ ॥੧॥ ਅ ਉਧ ਜੋ ਸਿ
ਧੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਬਦ ॥੧॥ ਸਿਖ ਜੋ ਸਿਧੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਬਦ ॥੧
ਗੰਮ ਸਿਧੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਬਦ ॥੧॥ ਸਤਜੁਗ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸ ਇਕ ਨੂੰ
ਬ੍ਰਤਨ ਸਬ ਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਗਏ ਸਿਖ॥ ਤ੍ਰਿਸੂ ਸਿਲਿ ਕ ਗਿਰਿਆ
ਦੁਪਗ ਸ੍ਰਤ੍ਰਾ॥ ਗ ਜੁਧ ਤ੍ਰਿ ਕਗਿ ਬਿਰ ਕਤ੍ਰਾ ਗ ਜੁਧ
ਤ੍ਰਿਆ ਜੋਗ ਲੀਆ॥ ਗਤਨ ਸਿਮ ਰਿਖ ਸਬਦ ਕੰਨਪ
ਤ੍ਰੇ ਕ ਗ ਸ੍ਰ ਲੀਆ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਗਤਨ ਬ੍ਰਕ ਗ ਸਾ
ਬਰ ਕੇ ਪਲੂ ਕ ਗ ਸ ਬੁ ਗੰਮ ਸਬਦ ਕੇ ਪਲੂ ਗੰਮ ਸਬਦ
ਦੂਜਾ ਪੰਜ ਦੀ ਪੀੜੀ ਗੋਰਖ ਬੀਸ ਇਕੂ ਸਬੁ ਬਾ।

ਸਤ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦਾ।। ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਦਾ ਮਾਨਾਥ ਦ

ਦਾ ਮਾਨਾਥੁ ਗੰਗਾ ਨਾਥ ਦਾ।। ਗੰਗਾ ਨਾਥੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦਾ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦਾ ਨਾਤਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ।। ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾ

ਥੁ ਦੇ ਚੇਲੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ

ਜਿਆ ਨਮਾਣਿਆ ਸੁਣੀਆ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਜਿ ਮਾਰਤੈ

ਸਿਰਿ ਉ ਮਾਰਤੇ।। ਤਬ ਲੋਗਾ ਜਿਨਾ ਜਿਨ ਦੇਉ ਜੋਗਾਂ।

ਸਿਖੀ ਤਿਨ ਦੇਉ ਪੁਛਦੇ ਜਿ ਮੈ ਮਾਰੁ ਜਿ ਮਾਰਤੇ ਸਿਰਿ

ਉ ਮਾਰਤੇ।। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇਉ ਉਸ ਘਾਤ ਦੇਉ

ਤਰੁ ਦੇ ਪ੍ਰੀਨਦੇ ਪ੍ਰੀ ਜਿਸ ਪੜਿ ਦੇ ਸਿਮਸਾਣ ਵ ਗਿਏ।

ਉ ਤਰੁ ਦੇ ਪ੍ਰੀਨਦੇ ਪ੍ਰੀ।। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾ ਥਿਸ ਪਸਾਰ

ਅ ਮੇਲੇ ਗੁਰੂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਉ ਤਰੁ ਦੇ ਪ੍ਰੀਨਦੇ ਪ੍ਰੀ।। ਤਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਪ੍ਰਥਤ ਪ੍ਰਥਤ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ

ਪੜਿਆ ਤਿਆ।। ਜਦਿ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਦੇਉ ਪਜੋਦਾ

ਦੇਖੈ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਚਲ੍ਯਾ ਤੁ ਗਿਆ ਸਿ ਧਿਗਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥ ਤ
ਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥਿ ਕਹ੍ਯਾ ਜਿ ਅਰੇ ਸੁਤੇ ਨਾਥ ਪੰਥੀਓ ਅਰੇ ਸੁਰਦਿਆ
ਤੁ ਗੁਰੂ ਅਵੇਰ ਸੁਣ ॥ ਕੇ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਰੰਉ ਅਵੇਰ ਸੁਣ ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹ੍ਯਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬਸੀ ਜਿ ਸਗਿ ਸਾਗਿ ਜਾਤੀਤੋਂ ਸਿ
ਕਿਉ ਸਗਿ ਸਾਗਿ ਜਾਤੀਤੋਂ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤਾਂ
ਗੁ ਪ੍ਰਬਸੀ ਸਗਿ ਸਾਗਿ ਜਾਤੀਤੇ ਸੁਤਿ ਗੁ ਗੁਧਿਆਨੀ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਬੋਲ ਜਾਤੀ ਸਾਬਿ ਪਤੀਜਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਰਖਨਾਥ ਬੇਰਸੀ ਸਬਦ ਸਤਿ ਪਗਿਯਿ ਗਇਆ ॥ ਏ ਤੀ ਜਿ ਕਹਤੇ
ਜਿ ਸਿ ਪਤ ਪਤੀ ਜਾਇ ਧਿਵੈ ॥ ਧਿਰ ਲੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ
ਤੀ ਜਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹ੍ਯਾ ਜਿ ਅਬ ਜਾਤੇ ਤੂੰ ਉ
ਠ ਕੈ ਤੂੰ ਉ ਤਬ ਧਾਸਿ ਜਾਈਆ [illegible] ਤੀ ਅਬ ਪ੍ਰਿਸਕੈ ਭੁ ਤੇ ਉਥ
ਜਿ ਕਰਿ ਠੇ ਕੈ ਉ ॥ ਜਿ ਕਿਤ ਨੀ ਪ੍ਯਾਯ ਬਿਆਯਿ ਦੇਸ ਸੌ ਜਾਏ
ਗਏ ਤੰਉ ਤੂੰ ਏ ਸ੍ਯੀ ਰਾਸਿ ਕੇ ਉ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਨਾਥਿ ਪ੍ਰਸਨੁ ਹੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕਿ ਉਤਰ ਦੀਆ ॥ ਤਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ [illegible] ਪ੍ਰਸੰਨ [illegible] ਹੋਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਜਿ [illegible] ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ [illegible] ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੂੰ ਉਸ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਜੀ [illegible]

ਹਰਿ [illegible]

ਕਰਤਾ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ [illegible]

[illegible] ਕੀਤਾ॥ [illegible]

[illegible] ਜਿ [illegible]। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰ

ਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਣੀਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਅਰਦਾਸ [illegible]

ਸਾ ਸੀ ਅਰਦਾਸ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible]

ਸੁਣ॥ [illegible] ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਕਹਿਆ .... ਜਿ [illegible] ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ [illegible]

[illegible] .... [illegible] ਜਿ [illegible] ਅਰ

[illegible] .... [illegible] ਗੁਰ

[illegible] ਤਬ [illegible]॥

ਅਤੇ ਜੋ ਸਬਦ ਰਉਤਾਰੁ ਨ ਦੀਆ ਤਬ ਦਰਉਨੇ ਤੋਂ ਉਦਰ ਤੋਂ ਨੇ ਦੇਤਾ। ਕ
ਲਾਤ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਰਹਿਤ ਗਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਅਸੀ
ਆਦੇਸੁ ਜੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਰਨ ਰਹਤੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹੈ ਸੁੰਨ ਨ ਰਬੰਧ
ਸੁਣੈ ਗਿਆਨ ਕੀਆ ਰਹਾ ਸੁੰਨ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਪ੍ਰਸਨ ਅਦੇਸ ਸਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਪ
ਦੇਸ॥ ਸੁੰਨ ਕਰ ਨਿਰੰਤਰ ਹਿਰਦਾ ਸੁ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਪਰਚੈ ਸੁੰਨ
ਕੇ ਲਛਣ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਚਨ
ਸਨੁ ਪਰਚੈ ਪਾਇਲੈ ਸਬਦ ਕਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਿਕ੍ਯ
ਕੁ ਸ੍ਰੀ ਜੋ ਸਰਨ ਪਾਇਲੈ ਸਬਦ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਿਆ ਹੈ ਅਬ ਏਤਬ
ਨਾਲਿ ਦੇ ਤੇਲ ਨਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਿਸਮ ਡਿਗ ਤਨ ਬਾਤੁ ਪਈ ਆ ਡਿਗੇ ਏਤੇ ਗਤਆ
ਨਗਰ ਤਸਨੁ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਹੋਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀ
ਆ॥ ਸੁ ਅਸੀ ਕਹਿ ਨਾਦ ਬਾਬਾ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਬਾ ਨਾਦ ਲੇ ਪਰਿ ਬਾਸ
ਗਾ॥ ਨਾਦੁ ਰਸਤ ਦੇਖਿ ਸਸਤ ਕਸੁ ਬਿੰਦ ਬਾ ਨਾਦ ਲੇ ਉਤ ਰਬ

ਮੰਗਾ॥ ਦਸਤੈਮਾ ਇਕੁ ਨਖਤ੍ਰ ਸ੍ਵਾਤੀ ਦਾ ਤਿਆਂ ਰਖੀਆਂ ਗਾ॥ ੩

ਬਸੋਮਾ ਇਕੁ ਨਖਤ੍ਰ ਬਿਸਾਖਾ ਜਿਸ ਪੁਰਬੈ ਸਿੰਘ ਤਤ੍ਰ ਧੀਰਖਾਸ

ਗਤਿ ਕੇ ਰਖਾ ਦੇਨਾ॥ ਗਿਧਿਮਾਧਿ ਕੋਈ ਮਸਾਸ੍ਤ੍ਰ ਵਿਖਾ ੫

ਮੈਤਤ੍ਰ ਲੇ ਉਤਰ ਘਾਪਾ ਗਾ॥ ਇਤੀਤੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਨਖਰਏਸ

ਰਖੀਆਂ ਗਾ॥ ਤਖਢ ਗਿਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਖਨ ਖਿ [illegible] ਪਸਤੁਰੀਆ

ਜਿਸੁ ਆਸੀ ਰਦਨ ਸੁੰਨ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਕੋਈ ਰਦਨ ਸੁੰਨ ਤੇ ਆਏ

॥ ਰਦਨ ਸੁੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਰਦਨ ਸੁੰਨ ਸਿਮਰਤਿ ਸਮ

ਏ॥ ਤਖਸੀਮ ਇਕੁ ਨਖਤ੍ਰ ਬਿਘੋਲਾ॥ ਜਿਪੁਰਖ ਆਨੀਲ

ਸੁੰਨ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਕੋਈ ਅਤੀਤ ਸੁੰਨ ਤੇ ਆਏ॥ ਸਤ ਜਸ

ਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਪਸ ਸੁੰਨ ਸਿਮਰਤਿ ਸਮਾਏ॥ ਤਖ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਖ ਨਖਪ ਗਣਾ॥ ਘਤ੍ਰ ਇਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਖਨ ਖਪ

ਸਤੁਰੀਆ॥ ਰਦਨ ਸੋ ਦੇਹੁ ਪਾ॥ ਇਤੁ ਪੁਰਖ ਰਦਨ

ਇਖਾ ਇਤੁ ਕੇ ਲਾ॥ ਰਦਨ ਸੁ ਪਸਮਲ ਪੁਤ ਪਇ

ਨ ਪੁਰਖ ਰਦਨ ਸੀਸ ਇਕੁ ਕੇ ਲਾ॥ ਤਖ ਸ੍ਰੀਮ

ਇੜ੍ਹ ਨ ਬੋਲੇ॥ ਜਿਪ੍ਰਾਣ ਸਮਾਨੁ ਸੋਹਣੁ ਪਰਵਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣਸਾ ਪਵਨੁ ਵਿਸ
ਥਿਤੁ ਨ ਲਾਂ॥ ਸਨ ਸਪਾਸੁਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਤਪਥਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣਸਾ ਇੜ੍ਹ ਸੀਂਧਾ ਥਿਤੁ
ਰਲੈਂ॥ ਤਥ ਸੋ ਗੋਰਖ ਨਥੁ ਗਰ ਗਰੁਤੇ ਇਗਇਸ ਇਸਈ ਕਾਗ
ਸਮਝਿਆਂ॥ ਅਤੇ ਸਪਾ ਰਿਆ ਜਿਇਤੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ॥ ਇਤੀ ਸਰਗੁ
ਗੁ ਤੇ॥ ਇਸੁ ਥਿਨਸਾ ਵਰੁ ਸਮਾਗਬੁ ਕਪ੍ਰੀਤੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਾਗੁ
॥ ਜਿ ਕਿਥੇ ਸਿਪ੍ਰਾਣੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਸੇ ਰਾਗੁ ਗੁਰੇਤੀ ਤੇਂ ਉਥਲਿ ਦੁਗੁਜ
ਉਰੇ ਸੁਐ ਸੇਗਗੁ ਕੰਉ ਜਿਸ ਮਾੜਿ ਏਨ ਥੁ ਤੁਥਰੇ॥ ਜਿਨ ਏਤੁ
ਥੁ ਇਆ ਸੇਈਤ ਗਨ ਤਾਰਨ ਸਮਾਗਬੁ ਗੁਰਰੇ ਉਤੇਂ ਉਥਾਲਿ ਦੁਗੁ
ਜਉਤੇਂ ਉਥਾਲਿ ਦੁਗੁ ਜਉ॥ ਪਰੁਸੀ ਗੋਰਖਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿਸੇ
ਸਗੁਗੁ ਸਾਨੁ ਜੋਰੇ ਧਾਰਿ ਕਿਥੇਤੇਂ ਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਾਂ ਉਸੁ ਕੜਿ ਦਤੇ
ਥਨੁ ਕ੍ਰਿਆ ਜਨਨੇ ਸੇ ਧਾਰਸਾਇਆ ਦੇ ਕਿਨਆ ਦੇਗਾਰ
ਤੇ ਕਿਨ ਅਥ ਸਤ ਜੇ ਕਧਾਰ ਸਾੜਿਆ ਇਆ ਤੁਧਾ ਜਿ ਕਿਥੇ
ਪ੍ਰਾਣ ਨਤੇ ਸਿਇਥੜੀ ਪ੍ਰਾਣਿਲੇ ਉ॥ ਗੁਗੁ ਬੀਤਿਥੁ ਲਾਇਕ
ਨਤੇ ਜਥਲ ਉਸੇ ਬਜੀ ਤੁੱਉ॥ ਜਕਿਸੇ ਸਿਧੁਤੇ ਉਗ

ਰਾਮਸਰੁ ਲੇ ਉਗਮ ਤਬ ਸੋ ਪ੍ਰਥਿਨ ਸਕੋ ਉਗਮ ਕਿਉ ਜੇਤ ਬਸੇ

ਦਾੜੀ ਰਾਗ ਨ ਜਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਓ ਸ੍ਰ ॥ ਪ੍ਰੰ ਵਖਾਣ ਗਾਡਿ ਜਾ ਤ੍ਰਿਗਮ ਗੁਰੂ ਕੇ

ਜੋ ਕੋ ਤਬ ਪ੍ਰਛੋ ਰਾ ਪ੍ਰੀ ਬਤ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਦਾੜੀ ਰਗੇ ਸੋ ਜਿਰ

ਚੂਰ ਤੈ ਸਿ ਸੇ ਜਿਲੀ ਜੀਓ ॥ ਪ੍ਰਛੀਓ ਕਿਉ ਸ੍ਰੀ ਸੋਜਿ

ਕਿਉ ਲੀ ਜੀਓ ਪ੍ਰਛੀਓ ਪ੍ਰਿਉ ਸ੍ਰੀ ਜਉ ਗੁਰੂ ਕੋ ਉ ਪ੍ਰਛੇ

ਕੀਤੁ • ਸਰੁ ਤੇ ਪ੍ਰਿ ਤਬ ਗੁਰੂ ਰੀ ਜੀਓ ਰਾ ਕੋ ਉ ਗੁਰੂ ਕੋ ਉ ਪ੍ਰਸ

ਸਾਗੁ ਜਿ ਗੁਰੂ ਰੀਆ ਸਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰਛੀਓ ਸਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰ

ਪ੍ਰਸ

ਛੀਓ ਜਬ ਗੁਰੂ ਰੀਆ ਤਬ ਪ੍ਰਛ ਸ੍ਰੀ ਰਤੇ ਸਿ ਸਜਿਲੀ

ਜੀਓ ॥ ਸਜਿ ਕਿਸ੍ਰੁ ਸਗ ਬਿਲੋ ਜੀਓ ਸਜਿ ਪ੍ਰਿਉ ਲੀ ਜੀ

ਓ ਜਿ ਜਉ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸ ਪ੍ਰਿਆ ॥ ਤਿਜਿ ਰਤਤੇ ਸਿ ਪ੍ਰਿ

ਸਰੇ ਗੁਰਬੀ ਕੋ ਉ ਰਤਤੇ ਬਜੇ ਜਿ ਏਤੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਉ

ਜਸੰਜੇ ਗੁਰੂ ਕਰਿਆ ਨ ਕੋ ਤਉ ਤ੍ਰਿਜਿਆ ਪ੍ਰਸਬ

ਰ ਸਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿ ਰਤੁ ਜਾਪਾ ਸਿ ਤ੍ਰਿਸ ਰਾ ਤੁਲਾ

ਸਾਨ ਤਾ ਪਾ ਪ੍ਰਿ ਜਿ ਜਿ ਗੁਰ ਰਾ ਰਤੇ ਆ ਰ ਸਾ ਰਾ

ਸਿਰੇ ਨਿਆ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰ ਬਨਾਬਿ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਗੁਰੂ
ਸਤ ਜਨੇ ਦੇਧਾਰਿ ਤੈ ਜਿ ਕਿਵ ਹੋਬ ਜਉ ਸੁਣਿਆ ਤੁਸੇ ਜਿ ਲੈਉ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਬਨਾਬਿ ਬਨ੍ਹਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਨਾਬਿ ਕਹਿਆ॥
ਜਿਨ੍ਹ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਹ ਤੇ ਉਤਪੰਨੀ ਖ੍ਰਾਪਿਆ ਪੁਰਖ ਕਹੋ ਤੇ ਉਤਪੰਨ
ਸਮੁੰਦ ਹੈ॥ ਕਹ ਤੇ ਉਤਪੰਨੀ ਨਿੰਦ੍ਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਹ ਉਤਪੰਨਿ ਸੰਕ
ਲਾਂ॥ ਕਹੀ ਐਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਹਿ ਦ੍ਵਨਬਕ ਪ੍ਰਿਆ ਕਹੀਅਹੁ ਗੋ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਮਾਹਿਦ੍ਵਨ ਬੁਬ ਬੋਲਿਆ॥ ਮਨ ਸਾ ਤੇ ਉਤਪੰਨੀ ਖ੍ਰਾਪਿਆ
ਖ੍ਰਾਪਿਆ ਉਤਪੰਨਿਆ ਹੈ॥ ਆਹੰਗ ਤੇ ਉਤਪੰਨ ਨਿੰਦ੍ਰ ਸੰ
ਕੂ ਤੇ ਉਤਪੰਨਿ ਕਲਾਂ॥ ਲੀ ਜੀਐ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਨਾਬਕ ਕਹਿ
ਆ ਕਹੀਅਹੁ ਗੋ॥ ਤਬ ਚਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਨਾਬਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਈਆ
ਜਿਸ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਹ ਦਿਨ ਸੈਂਦ ਕਹ ਦਿਨ ਜਾਂਗੇ ਕਹ ਦਿਨ ਬਚ ਤ੍ਰਗਦਸ
ਪਦੇ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਕਹ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਕਹ ਦਿਨ ਕੈ ਚੇਲੇ ਆਹੰਗ॥ ਕ
ਹੀਐ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁ ਸਾਈ ਕ ਪ੍ਰਿਆ ਕਹੀਅਹੁ ਗੋ॥ ਜਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰਬ ਨਾਬਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਵਹਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁ ਸਾਈ ਕ ਪ੍ਰਿਆਕ

ਬੀਚਾਰੋ॥ ~~ਤਬ~~ ਸ੍ਰੀ ~~ਸੈਂਕੁ~~ ਸਬਦੁ ਕਹਿਆ ਜਿ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਤਾ ਪੁਤੰ
ਤਬ ਕਿਹੁ

ਉਪਧਾਰੀ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਖਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜਿ ਤੈ ਸਿਗਿਆਨਾ ਤੇ ਗਿਆਨ
ਕਰਿ

ਜਿ ਤੈ ਸਿਸ੍ਰੀ ਗੋਧ ਸਬ ਕਰੇ॥ ਤਉ ਉਤਰ ਗੁਰੂ ਤੂ ਸੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਲਾ ਧਿਆਨੀ॥ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਤਉ ਗਿਆਨ ਪਾਵੈ॥

ਧਿਆਨ ਲਾਗਾ ਬਿਆ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਧੀਰੁ ਗੁਰੂ ਸੋ ਧੀਰੁ

ਲਾ॥ ਜਬ ਨ ਬਿਉ ਗਿਆਨ ਮੰ ਤਉਸ ਲਾ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰ

ਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਕਹਿਆ ਕਾਰ ਕਰਿ ਉਤਰੁ ਦੀਜੀਐ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਿ ਕੂ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ੴ ਸ੍ਰੁਤਆ ਸੀਮਤੁ ਸੋਦਧ

ਦਨੁ ਜਾਗੇ॥ ਕਲਪਨ ਧਾਤੁ ਗਣ ਸਪਾਦੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕ

ਅਲੇਖੁ ਗੁਰੂ॥ ਆਗਜਿ ਤ੍ਰੰ ਧੈ ਅਨ੍ਯਾਂਗੋ॥ ਲੀ ਜੀਐ ਜਿ

ਸੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਾਰੰਜਾ ਦਬੀਚਾਰੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ

ਨਾਥ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸੁ ਆਸੀ ਦਧਨੁਸੁ ਜੋ ਗੀਕਦਰ

ਸਿ ਜੋਗ॥ ਕਦਰ ਸਿ ਸਕਿਆ ਤ ਜੀਏ ਜੋਗਾ॥ ਕਦ

ਵਚਨ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਬੂਝ ਬੁਝਿਆ ॥ ਕਿਤੁ ਪਰਚੈ ਤੇ ਮਨ ਜੋਗੁ ਰਹਿਆ
॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਤ ਜੋਗੀ ਉਪਰ
ਸੋ ਜੋਗਾ। ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੋ ॥ ਸਾਧਿਆ ਸੋ ਤਤ ਜੀ ਲੈ ਕੇ ਗਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਨ ਕਉ ਗਿਆਨੁ ਬੂਝ ਬੁਝਿਆ ॥ ਆਤਮ ਪਰਚੈ ਜੋਗੀ ਰਹਿ
ਆ ॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਰਿਸੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਰਹੰਦੇ ਸੋ ਮਨੁ ਰਹੰਦੇ ਸੋ ਪਵਨ ॥ ਵਚਨ
ਕੰਠ ਪਾਟ ਤਾਲ ਰਬਾਬ ਵਜਾਂਦੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਵਚਨਾ। ਵਚਨੁ ਕਹੋ ਜੋਆਂ
ਗੇ ॥ ਰਤੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਨਾਥਿਆ ਰਬੀਆਂ ਗੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮ
ਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜਿਤੁ ਸਾਗਿਰੇ ਦਸੈ ਮਨੁ ਨ ਕੀ ਦਸੈ ਪ
ਵਨ ॥ ਪਵਨੁ ਕੰਠ ਪਾਟ ਤਾਲ ਰਬਾਬ ਵਜੰਦੇ । ਪੰਚ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਤਤੁ
ਅਗਮ ਕਿਤੁ ਕੋ ਆਤਮ ਗੇ ॥ ਲੋ ਜੀਐ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਰ
ਖਿਆ ਰਾ ਕਿਤੀ ਬੀਆਂ ਗੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਜਿਤੁ ਆਮੀ ਰਹੈ ਦਸੈ ਮਨੁ ਰਹੰਦੇ ਸੋ ਪਵ
ਨੁ ॥ ਰਹੰਦੇ ਸਬਦ ਰਹੈ ਦਸੈ ਗੁਰੂ ॥ ਰਹੀਂ ਤੇ ਗੁਰੂ

ਗੁਸਾਈ ਰਖਿਆਰ ਅਸਗ੍ਰਹੁ॥ ਤਖਮੀਮਹਿ ਵਨ ਬੁਰਤਤ੍ਰੀ
ਪੁਰਸਾਨ ਕੀ ਦਮੈ ਪਚਤ ਤਿਗ੍ਰੈਦਮੈ ਸਤੁ॥ ਗ੍ਰਪਖਮੈ ਸਖਰ
ਗਗਨਿ ਦਮੈ ਯੰਕ੍ਰੁ॥ ਤਖਮ੍ਰੀ ਗੋਗਖਨਾਥਿ ਢੋਗਿ ਪਸਤੁ ਰੀਆ
ਰੁਤੁਆਮੀ ਨਕੀ ਨੈਤੀਤ ਰੈ ਗੈਤ ਪਦਨ॥ ਤਿਗਣ ਨੈ
ਤ ਤਖਰੈ ਗੈਤ ਸਤੁ॥ ਗ੍ਰਪਨੋਤ ਤਖਰ ਤ ਗੈਤ ਸਖਰ॥
ਗ ਗਤੁ ਨੋਤ ਤਖਰੈ ਨੋਤ ਯੰਕ੍ਰੁ॥ ਤਖਮੀਮਹਿ ਵਨਬ
ਰੈ ਨਿਪੁਰਖ ਕੀ ਨੈਤੀਤ ਨਿਗਮਲੋਤ ਪਚਤੁ॥ ਫ਼ਿ
ਵ ਨੈਤ ਤ ਅਰਲੀਤੁ ਨੋਤ ਸਤੁ॥ ਗ੍ਰਪਨੋਤ ਤਖਅੰਤਗਿ
ਨੋਤ ਸਖਰੁ॥ ਗਗਤੁ ਨੋਤ ਤਖਨਿ ਗਰ ਗੈਤ ਯੰਕ੍ਰੁ॥
ਤਖਢੋਗਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਗਖਨਾਥਿ ਪਸਤੁ ਰੀਆ ਰੁਤੁਆਮੀਰ
ਨਖੋਣ ਪਦਨ ਅਧਗਦਨ ਰੋਗਰ ਨਖੋਣ ਸਤੁਗਤੁ
ਅਧਗਨ ਰੋਰਨ ਖੋਣ ਰਲੁ ਨੈਦ ਰੋਰਨ ਖੋਣ
ਯੰਕ੍ਰੁ ਨਿਕੁਗ ਤੁਗ ਤਖਢੋਗਿ ਮਹਿ ਵਨਬਿ ਉਤਰੁ
ਰੀਆ॥ ਪੁਰਸਾਨ ਕੀ ਖੋਣ ਪਦਨ ਅਧ ਗਦਨਰ

ਹੈ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚੈਨ ਮਨੁ ਸੁਣ ਅਤੇ ਗਾਵਣ ਰਹੈ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਉ ਜਿਨ ਦੇ
ਨ ਸਮਝਾਇਆ ਕੰਮ ਪੀਐ ਪਾਣੀ॥ ਕੀ ਜੀਐ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ
ਪੂਛਦੀ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਆ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ
ਜੀ ਆਖੁ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਦੇਵਣੁ ਹਾਰਿ ਮੰਨਾ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਦਵਾਰ ਮੰਨੁ ਕਉਂ ਪੁ
ਛੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਉਤਰੁ ਦੀਆ॥
ਪੁਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਦਾਰ ਦੇ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾਰ ਹਰਿ ਸੁ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਕੀ ਪਾਲੇ ਮੰਨ ਕਉ॥
ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ॥ ਕੀ ਜੀਐ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ
ਪ੍ਰਿਆ ਦੇ ਧੀਆਨ ਹੁ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਆ
ਜਿਸੁ ਆਸੀ ਦਰਸਨ ਅਤੇ ਸਬਦ ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਹਮ ਸੁ ਪਾਇਆ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ
ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਲਾਇਆ ਹੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਬਾਤੁ ਮਨੁ ਉਨ ਸਾਹਿਬ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ
ਬਿਰਦਾ ਜਿਨ ਪੁਰਸਾਂ ਧੰਨੁ ਅਸਾਂ ਦਸਿ ਗ ਦਿ ਸਾਹਿਬ ਪਾਇਆ
ਸਾਂਪ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁ ਉਨ ਪਿਲਾਇਆ ਹੈ॥ ਗ ਗਨਿਖਾ
ਮਨੁ ਉਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਬਕੇ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈਆ। ਜੁਲਾ ਸੀਆ ਵਿਚ
ਰਬਾਬ ਗੁਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਸ ਰਬਾਬ ਕੇ ਤਾਊਸ। ਸੁੰਨ ਕਿ ਧਿਆਨ ਕੁਲ ਕਰ
ਬਾਜੇ ਲੋਲਾ। ਪਾਏ ਕਰ ਰਬਾਬ ਦਸ ਆਪ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰ ਵਿਦਿਆ ਦਿਤੀ॥ ਪਾਤ
॥ਪਾਤਿ ੧੦
ੴ ਅੰਬਾਰ ਕੇ ਗੀਤਾ॥ ਸੁੰਨ ਕਿ ਧਿਆਨ ਕਲ ਕਰ ਮਨ ਤੇ ਲੋਲਾ॥
ਪਾਏ ਕਰ ਕਿ ਤੰਤੂ ਦਸ ਆਪ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈਆ॥ ਜਿਸ ਕੁਲਾ ਸੀ ਰਬਾਬ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਆ ਵਿਚ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਤੇ ਸੁ
ਥੀ॥ ਦੀਆ ਬਖਸ਼ਿਆ॥ ਤਬ ਜੋਤਿ ਰਬਾਬ ਸਮਾ ਥੀ॥ ਪਿਛੋਂ
ਤਿਸ ਪਰ ਦਸ ਰਬਾਬ ਜਾਂਦੀ ਕਰਤੀ ਸੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਂਈ ਦੇਤ ਸਬਦ
ਸਮਝੰਥੀ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਰਬਾਬ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਗਸਮਾ
ਨ ਗਾਵਿਆ ਵਿਚ ਗਿਤ ਸੁੰਨ ਤੇ ਤਅਥੀ॥ ਦੀਆ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜੋ
ਤਿਸ ਗੰਤਰਿ ਸਮਾਂਥੀ॥ ਪਿਛੋਂ ਫੇਰ ਤਿਸ ਪਰ ਦਸ ਸੁੰਨ ਕਿ ਸਮਾਜਾ
ਥੀ॥ ਲੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਸ ਸਬਦ ਸ
ਮਝੰਥੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਫੇਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈਆ

॥ਰਚਨੁ ਸੁਰਤੰਦ੍ਰੁ ਰਚਨੁ ਸਿਸ੍ਰੁ ॥ ਰਚਨੁ ਸਿਧ੍ਰਨ ਰਚਨ ਸਿਸ੍ਰਨਾ ॥
ਤ੍ਰ ਯਾਕ੍ਰਿਤੰ ਸਾਧੀ ਦੇਖਪਣੀ ॥ ਰਤ੍ਰੰਤ੍ਰ ਗੋਤ੍ਰ ਗ੍ਰਸਾਈ ਰੇਤ੍ਰ ਸਚਿਰ ਪ੍ਰਦਲੀ
॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਹਿਬੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿਪੁਗਮ ਅਗਪੇਰੰਦ੍ਰ ਤ੍ਰਿਗਪਸ੍ਰੁ ॥ ਸ
ਪੇਧ੍ਰਨ ਤ੍ਰਿਪਸ੍ਰਿਨਾ ॥ ਗਗਨਿ ਬਾਨਿ ਤੰਸਾ ਪੀਵਤ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਤੈ ਤਤ੍ਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਲੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦਲੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸਨ੍ਰ
ਰੀਆ ॥ ਸ੍ਰੁਸਾ ਸੀਰ ਚਲ੍ਰੁ ਸੋਰ ਚਾਰ ਚਲ੍ਰੁ ਸਿਤਾਂਲਾ ॥ ਕਿਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿ ਸਿ
ਨਮਤ੍ਰ ਸ੍ਰੁਖ ਯੀ ਸੈਰਤ੍ਰਾ ॥ ਸ੍ਰੁਪਚਲ੍ਰੁ ਕਿਤ੍ਰ ਪਾਰਯੋ ਰੇ ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੁ ਸਿਖ ਜਿਨ ਪ੍ਰੁ ਫਿਆਰੇ ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਸਹਿਬੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ
ਜਿਪੁਗਮ ਨਾਥਿਆ ਸੋ ਚਾਰੁ ਸਨ ਸਾਤਾਲਾ ॥ ਆਤਮ ਸਕ੍ਰੁਸੀ
ਨਮਖਾ ਖਿਆ ਕਲਾ ॥ ਸ੍ਰੁਪਚਲ ਗ੍ਰਗਰ ਪਾਰਯੋ ਗੇ ਗੋਰਖ ਪ੍ਰ
ਛੇ ਸ੍ਰੀ ਸਹਿਬੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਪ੍ਰਕੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਆ ਜਿਆਰੇ ਸ੍ਰੁਤਿ ਗੁਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਰਣ ਜਿਅਰੇ ਸ੍ਰੁ ॥ ਗੁਰੁ
ਸ੍ਰੀ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਅਰਦਾਸ ॥ ਤਬ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਗ੍ਰਸਾਈ ਆਪਤ੍ਰ ਗੁਰ ਆਪੇ ਦੇਖਲਾ ॥ ਜਗ੍ਰ ਜਗ੍ਰ ਅ

ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਕਹੈ ਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇਤ·

ਜਿਨੰ ਗੁਰੂ ਅਨੂਪ ਕੰਤ ਅਬਿਚਾਰ ਗਿਆਨ ਕਹਿਆ॥ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ

ਬਰੰਤ ਮੁੰਡ ਨਬੀ ਰਸੂ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ· ਜਿਨੰ ਗੁਰੂ

ਅਨੂਪ ਕੰਤ ਮੁੰਡ ਪੜਿ ਗਾਉ॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰੀ ਗੋ

ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੰਤ ਕਰਤਾ ਜਿਤੇ ਗੋ ਰਨ ਲਹਰ ਤੇ॥ ਤੂੰ ਤੂੰ ਦੇ ਸਿ

ਰਨ ਕੰਤ ਤੂੰ ਸਰੰਤ ਸਿਖ ਰਣਿ ਸਾਈ ਸਰਰ॥ ਤੂੰ ਤੂੰ ਦੇ ਸਿਰ

ਗੁਰੂ ਸੋ ਪੈ ਔਸਰ ਰਸ ਮੂਨ ਨੇਹ ਸੈਤੇ ਗੋ ਸਿ ਬਰੇ ਸਿਖ ਰ

ਸਿਖੁ ਜਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ਸਿਖ ਰਸੇ ਸਿਖੁ॥ ਸੈਤੇ ਗੋ ਕੰਨ ਲੇ

ਕਿਨ ਸਕੇ ਤੋ॥ ਸਾਹਬ ਸ੍ਰੀ ਕਿਨ ਸਕੰਤੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ

ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇ· ਨਤਨ ਕਰ ਗਿ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਬਿ ਰਗਸ੍ਰੂ

ਨਕੀਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣਿਆ ਜਿ ਮੈਂ

ਤੰ ਸ੍ਰੀ ਰਗਸ੍ਰੂ ਨਜੀਰੇ ਤੰ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰਾ

ਰਸੂਕ ਰਗਤੇ ਗੋ ਸਿਆ॥ ॥੫॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥

॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ਅਬ ਬਸਨ ਮੇਰ ਬਸਾਲੀ

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਹਾ। ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਸਤਕੁ ਲੀਆਵਹੁ ਤਉ ਗੁਰੂ ਦਾ ਮਤੁ
ਦੇਵੀ॥ ਪਰੁ ਏਕੁ ਤੁਫਾਤੁ ਕਾਂ ਤਉ ਤੁਫਾਣੁ ਕਰਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਤੇ ਦਾ ਮਸਤਕੁ ਲੈਉ॥
ਤਬ ਸੋਰਠ ਪੰਜਾਬੁ ਸਾ। ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਬਾਲ ਕੁਤਬਿਆ ਬਾਰਾਹ ਬਰਸ ਕਰਬ
ਲਿ ਕੁਤ ਬਿਰਾਗੁ ਸਾ। ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਤੁ ਬਿਰਾਗੁ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਰਿ ਪਾਇਆ ਗਿ
ਆ॥ ਐਸਾ ਸਾ। ਸਾਹੁ ਪਤੁ ਬਿਰਾਗੁ ਆਇਆ ਜਿ ਸਤੁ ਦੇਖ ਸਤੁ ਗਿਆਨ
ਸੇ ਤੈ ਜਾ ਤ੍ਰਿ॥ ਤਬ ਆਇ ਬਿਰਾਗੁ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਰ ਬਪਾਇਆ ਕੇ ਸਤੁ [illegible]
[illegible]॥ ਰਾਗਿ ਰਾਗਿ ਜਾਪਸ ਦਾਗੁ ਰਾਗਿ ਰਾਗਿ ਧੈਰਿ ਗਣ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਜੀ ਕਹਾ। ਜੋ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸੁ ਕਹ। ਤਆਇਆ ਦੇਤੇ ਜੀ ਬਿਸੀਸਿ
ਰਤਸੰ ਭੋਲੇ ਤਆਇਆ ਦੇਤੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸੁ ਰਬਾਤੁ ਤੇਤਾ ਦੇਤਾ ਜੋ
ਸਾ। ਤੁ ਪਰਦੇ ਸੀ ਤਉ॥ ਦੇਤੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸੁ ਕਿਸ ਦਾ ਪੁਤੁ ਦੇਤਾ ਜੋ
ਤਉ ਰਜਾ ਦਾ ਪੁਤੁ ਤਉ॥ ਦੇਤੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਕਿਸ ਰਜਾ ਦਾ ਪੁਤੁ
ਹੈ ਦੇਤੇ ਜੀ ਤਉ ਸੰਤੁ ਰਜੇ ਦਾ ਪੁਤੁ ਤਉ ਦੇਤੇ ਗੋਤੁ ਤੁ ਕਿਸ ਬ
ਲ ਬਿਤਿ ਦਾ ਰਜਾ ਤੇ॥ ਦੇਤੇ ਜੀ ਬਲਾ ਏ ਤੀ ਸਾਹਿ ਰਜਾ ਜੀ
ਦੀਆ ਤੇ ਤੀਆ ਤੇ॥ ਸਬ ਬਲਾ ਬਿਤਿ ਦਾ ਰਜਾ ਤੇ॥ ਦੇਤੇ ਗੋ

ਅਬਓਤ੍ਰ ਰਜਾ ਮੁਆਂ ਤੈਰਿ ਜੀਦਤ·ਨੈ ਕੈ ਜੀ ਜੀਓ ਮਗਤ੍ਯੰਥੈ

ਤੇ੍ਨ ਜਗਿ ਸ੍ਹੀ ਅਦਤ·॥ ਸਰਿਵਿ ਮਗਨ ਸਾਗਪੈ ਤੇ ਸਰਿਵਿ ਜੀ

ਦਨ ਸਾਗਖ੍ਯੈ ਤਬ ਮਹਿਰਿਵਾਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਮੀਨ੍ਰ ਆ॥ ਓਮਕੀਸੁ

ਗਤਿ ਰੋਖਿਰਗਿ ਅਗ੍ਰ ਵਿਖਿਰੇ ਖਿਰਗਿ॥ ਅਗ੍ਰ ਮੁੰਰਗਤ ਤੀ

ਰੋਖਿਰਗਿ॥ ਮ੍ਹ·ਪ੍ਰਮੀ ਭਤ੍ਰਿਆ ਸਤਿ ਓਮੁਜਿ ਭਤੀ ਪ੍ਰਿਮ

ਰੰਓ੍ਰ ਯਲ ਰੀ ਜੀ ਐ॥ ਭਲ ਮੁਗਤ ਥਾਲਿ ਭੈ ਤਬ

ਮੀ ਮਹਿਰਿਵਾਨੁ ਸਖਿਰਨ·ਕੈ ਗਥਲਸਰ ਦੈਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਨ·ਗੈਗ·

ਰੈ ਜੀ ਗਨੰ ਓਗ· ਜਿਮਗਿ ਭ੍ਰਪਨੈ ਦੈ· ਗਾਰੈ ਪੀ ਮੈ ਭ੍ਰਪ

ਪ੍ਰਿਮ ਸਨੰਓ॥ ਤਬ ਮਹਿਰਿਵਾਨੁ ਸਾਖਿਰ੍ਯ·ਜਿਥਲਰਤ ਗੇ

ਭ੍ਰ ਪੰਪਿਆ ਸਮ ਭਜਾ ਪ੍ਰਿਗੀ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਨ·ਗ੍ਯ ਤਬ ਮਹਿਰਿਵਾਨ

ਖਿ ਓ੍ਨ ਥਾਲਰ੍ਰ ਪਤਬ ਜਾਰਿ ਰਿਨ੍ਰ ਰਮ ਥਾਗ੍ਯੈ

ਤਬ ਓ੍ਰ ਜਿਥਾਲਰ ਰਨ·ਜਿਏ ਗੁ ਸਾਪ੍ਰੀ ਨਮ ਥੇਸਤੀਰ

ਗਤ ਨੰਓ੍ਰ ਜੇ ਤੇ ਗੀ ਆਗਿ ਸਾ ਨੈ ਪ੍ਰਿ ਤਬ ਥੇ੍ਰ ਤੀਰਾਂ

ਓ੍ਰ॥ ਤਬ ਮਹਿਰਿਵਾਨੁ ਸਖਿਰਨ·ਜਿਨ·ਥਾਲਿਰਤ੍ਰਰ·

ਤੂ ਜਿਤੇ ਹੈ ਜੀਉ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਿਕ ਕਹਾ ਜਿ ਏ ਗੁਸਾਈ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਉ
ਮੁੰਡੂ ਘਰੁ ਮੈ ਜੋਗੀ ਤੈ ਤਾਂਉ ॥ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਤਪਸੀਧ ਤਬ ਮਾਂਹਿ
ਦੂਸ ਬਿਰਖਾਂ ਜਿ ਦੇਖਹੁ ਏ ਬਾਲ ਕਹੇ ਜੋਗੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸ ਸਤਲਗਾਈ । ਅ ਜੇ ਤੂ ਬਿ
ਬਤੀਆ ਬਿਆ ਅਗੁ ਬਿਬਰੀ ਜੋਗੀ ਤੂ ਆਖਾਤ ਤਾਂਏ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਿ
ਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਗੁਸਾਈ ਬਿਬਸੀ ਜਿਸੀ ਕਰਤਾ ਸਿਰਬ ਕਰਹਿਗਾ ।
ਕਹੈ ਜ ਬਬ ਗਤ ਬਰਸ ਪਾਣੀ ਢੋਵੈ ਗਾ ਪੂਆ ਬਾਤੇ ਗਾ ਸੰਦ ਕਰਹਿ
ਗਾ ਤਬ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂਈ ਕਰ ਸਨੁ ਬਾਂਤ ਉਗਾ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਿਕ ਕਹਾ
ਜਿ ਏ ਗੁਸਾਈ ਅਬਾਂਤ ਉਕਰ ਸਨੁ ਲੀਆ ਖਾਂਤ ਉ ਅਗੁ ਤੂ ਕਹਤਾ
ਜਿ ਜਰਿ ਬਾਰਤ ਬਰਸ ਪਾਣੀ ਢੋਵਹਿਗਾ ਤਬ ਤਾਂਉ ਕਰ ਸਨੁ ਕੇਉ
ਗਾ ॥ ਅਬ ਜੋ ਤਉ ਪਾਣੀ ਢੋਵਤਾ ਢੋਵਤਾ ਮਰਿ ਜਾਉ ਤਬ ਤੂ ਸੁ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਬਾਤ ਹਿਗਾ । ਅਗੁ ਜਿਤਨੀ ਤਉ ਸੰਦ ਕਰਹਿਗਾ ਉ
ਸੁੰਦੂਰੀ ਜਿਸ ਤਿਤਉ ਮਰਿ ਜਾਉ ਅਗੁ ਜੁ ਤਉ ਸੰਦ ਕਰਹਿਗਾ ਉ
ਗਾ ਸਿਤੂ ਉਤ ਕਾਮ ਕਰਬਾਉ ਤਾਂ ਹਿ ਗਾ ਜਿ ਦਸਤੂ ਤਉ ਮਰਗ
ਤਾਂ ਤਉ ਸਿਰੀ ਤਸੀ ਹੈ ਗੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤਿਤਉ ਸੰਦ ਕਰਤਾ ਉ

ਉਸੇਸ ਦ ਰਢਜੁਤੇ ਉਨੁਨਜਾਇਗ॥ ਸ੍ਰੀਨਦੀ ਗੋਦਾ॥ ਤ
ਬਿਧਿ ਬਤਾਇ ਕਰਿ ਉਨਾਂਗ ਬਾਸ਼ਿ ਆ ਦਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਹਿ ਦੇਵ ਨਾ ਬਿਕ
ਨ ਜਿਬ ਲਾਲ ਦਾ ਜਿ ਉਬਾਸ਼ਿਆ ਦਤੀ ਹੈ ਤਿ ਉਤ੍ਰ ਕ੍ਰ ਕੇ ਹੈ ਜੀ ਇਬ
ਤ੍ਰ ਮੁਭ ਕੰਉ ਦਗ ਮੁ ਦੇਤਿ॥ ਅਗੁ ਜਿ ਕਿਲ ਤ੍ਰ ਕਰ ਤਾਇਗ॥ ਸਿਸੇ
ਕਾਂਉ ਗ ਇਬ ਜਸੇ ਮਾਂਉ ਤੰਉ ਸੇਗੇ ਸੇ ਦ ਪ੍ਰ ਗੇ ਹੈ ਇਜਿ ਸੇ
ਦ ਸਾਹਿ ਸ੍ਰ ਆ॥ ਤ੍ਰ ਉਗ ਦੇ ਤ੍ਰ ਨੂ ਹਿ॥ ਜਿ ਜਿ ਸਕ ਗਨਿ ਕੰਉ
ਸੇ ਦੂ ਕਾਗ ਤਾ ਬ ਸ ਦ ਸਤ੍ਰ ਸੇ ਪਾਈ॥ ਦੋਨੋ ਕੋਸਾਨ ਸਾਪ੍ਰਗੇ
ਹੈ ਇ॥ ਤਬ ਸੀ ਸਹਿ ਦੇਵ ਨਾ ਬ੍ਰਸਾ॥ ਕਹੈ ਭਾਈ ਏਤ ਬ
ਲਕੁ ਬਾਤੁ ਬੇਤਾ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਸਾਰੁ ਕਤਾ ਹੈ ਇਜਿ ਇਸ ਕੰਉ
ਸੰਦੂ ਬਾਕੰਉ॥ ਤਬ ਸੀ ਸਹਿ ਦੇਵ ਨਾ ਬਿਸੁੰ ਦੂ ਬਾਤੀਆ
ਬਾਲ ਕਰਕੰਉ ਨਾ ਸੁਨਾ ਬ ਸੁ ਗਤਿ ਨ ਬੁਜੈ ਗੋ॥ ਜਇਇ
ਜਰਸ ਬਾ ਗ੍ਰਹੇ ਕਿ ਹੈ ਇ ਤਬ ਉ ਜਿ ਬਾਲ ਕਰ ਕਨ ਜਿ
ਏ ਗੁਣ ਜੀ ਏ ਕ ਸੇ ਗੇ ਸਾਨ ਸਾਹਿ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਆ ਗਿਆ
ਹਇ ਤੰਉ ਕਉ॥ ਤਬ ਸਹਿ ਦੇਵ ਨਾ ਬਿਕ ਨ ਜਿ ਨ੍ਰ

ਤ ਕਰਨ੍ਹ ਜਿਤੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ੍ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਕ ਕਹ੍ਯਾ । ਜਿ ਗੁਰੂ ਜੇਤੇ ਰੋ
ਆਗਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਿਤ । ਏਕ ਬਾਰ ਫਿਰਿ ਭੀ ਤਿਸ ਪਾਸ੍ਹ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰ
ਦ੍ਰ ਸਬਦੁ ਸਿਧਾਂਤਿਆ । ਜਿ ਹੇ ਬਾਲਕ ਪ੍ਰਬਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਫਿ
ਰਨ ਕੁ ਤਿਸ ਲੋਗ ਕਹੈ ਜੀ ਜੇਤੇ ਹੈ ਦੇਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਤਬ ਪੇ
ਲੰਉਗਾ ॥ ਫੇਰਿ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਬਦੁ ਸਿਧਾਂਤਿਆ ਕਹੇ ਹੇ ਬਾਲਕ
ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਇਤਨੀ ਸਕਤਿ ਹੈ । ਜਿਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਫਿਰਨ ਕਉ ਤੁ
ਪੇਲਾਣਿਗਾ ॥ ਕਹੈ ਜੇਤੇ ਹੋਇ ਰਹਾਂ ਸਾਥਿ ਪੇਲੰਉਗਾ ॥ ਤਬ
ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਬਦ ਕਹ੍ਯਾ । ਕਹੈ ਫਿਰ ਕਹਾਂ ਉਤੁ ਮਲੀਆ ਦਿਸਾਗਿ
ਕੁ ਕਰਿ ਲੇਹੈਗਾ ਕਹੈ ਜੀ । ਫਿਰਿ ਧੀਆ ॥ ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਬ
ਦਿਆ । ਜਿ ਤੂੰ ਕਹੈ ਅਖੀ ਮੂੰਦੁ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਪਲਕਿ ਅਖੀ
ਅਖੀ ਮੂੰਦੀ । ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਬਦ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੇਲ੍ਯਾ ਸੀਮੂ ਰ
ਜਰੀਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਪਇਆ । ਤਬ ਉਤੁ ਬਾਲਿਕ ਜਾਇ ਅਖੀ
ਉਘਾਰੇ ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਬਦ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ਹੈ । ਅਗ੍ਰ
ਤਾਹ੍ਯਾ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਜੇਤੇ ਸਾਂ

ਸ੍ਰੀ ਨ: ਵਿਚਿ ਆਇਆ॥ ਧਨੁ ਦੇਖੇ ਕਲੀਕਾਲੇ ਜਿਤੁ ਮਹੀ ਨਾ
ਪ੍ਰਿਥਿਵੇ ਅਧਘਾਤ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਸੁ ਧਿਮਸਾਤੁ
ਤੇ ਉਗ ਆਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਧਪ੍ਰੇਤ ਕਿਆ ਤੇ ਉਇਆ ਜਿ ਪੇਤ ਉਤ ਓਥ
ਤ, ਯਧਿ ਯਿਧਕਾਲਿ ਕੁ ਤੁਲਾ ਧਿਮਸਆ ਰਿਗ ਏਆ॥ ਏਨ ਧਰੇ
ਤ, ਕਿਆ ਧੇਲ੍ਹੁਤੇ॥ ਤਧ ਵੇਗਿ ਉਤਿ ਧਕਾਲਿਕ ਕਤ ਜਿਸੁ
ਮਈ ਜੀ ਤੇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਧਾਤ ਸਕੀ ਵਿਪਉ ਤਧ ਮਹਿ
ਦ੍ਰਾ ਧਿਕਤ੍ਰਿਆ ਜਿਤ ਧਾਲਿਕ ਵਿਧੁ॥ ਕਤੇ ਜੋਆਧੀ
ਮ੍ਰੁ ਦੀਆ॥ ਤਧ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਬਿਆ ਧੀਮ੍ਰੁ ਦੀਆ ਤਧ
ਸੀਗੋਧ ਨਾਮ੍ਰਪਦਾਕ ਤੁਪੁਤ ਪ੍ਰਿਕਗਿ ਕੇਤੀ ਮਤ੍ਰਿਮਸ
ਪ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਿਆ॥ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਧ ਕੀਏ ਤਧ ਜਧਿਅ ਧੀਉ
ਆਤੇ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਧ੍ਰ ਤਧਾ ਕਿਉਆ ਜੀਉਤ, ਧਾ ਲਿਕੁ ਕਿ
ਮਤੀਨ: ਪ੍ਰਿ ਵਿਚਿ ਗਇਆ॥ ਤਧ ਸੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਧਤੇ
ਤੇ ਡੀਲਿਆ ਸੇ ਪੇ ਯਉਤ ਕਤ ਕਦਾ ਸੇ ਪੇ ਸਧਤਸ

ਐਂਡ੍ਰ ਸੇਪੇਰੀਪਲੋਅਖੰਡਬ੍ਰਤਅੰਡਾਜਿਤਏਖਏਤੇਨੇਸੋਧੇ। ਨਾਨਕ
ੜ੍ਹ, ਘਾਲਿਕੁਪਾਤ੍ਰੀਐਰਤਾਂਨੀਸਤੀ॥ ਤਬਸੋਧਿਸੇਮਾਧਿਰਗਿਤਾਗਿਤੋਲਿ
ਰਹਿਆ ਸਤਿਆਂ ਇਰਗਿਧੋੜਿਗਇਆ। ਲਾਗਾਧੋਰਗਾਰਗੈਏਰਸੇ
ਨਾਥਜੀ ਓੜ੍ਹਰਢਨ ਜਿਮੇਮੈਸਾਬਿਛਿਪਨਖੇਲੇਸਿਰਢਨ ਜਿਅਤ
ਰੰਓ੍ਹ ਸ੍ਰੀਤਾਂ ਜਾਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂਗਾਂ ਸੀਸ੍ਹ, ਗਜਰੀਮਤਿਤੇਨਿਰਲੇਸਿਰਢਨ
ਜਿਤੀਸਿ ਭਦਨਸੋਪੇਸ੍ਰਤ੍ਰੇਆਲਿਪਤਗਪਤ੍ਰ, ਤੋਇਜਇਪਨ੍ਹਤ
ਸੀਨਾਥਜੀ ਏਤ੍ਹ ਸਭ੍ਹ ਖੇਲਤੇਗੈ ਇਥਿਤ੍ਰ, ਰਹਿਆ ਲਤੇਤਿ। ਸੁ
ਤੁਰੰਓ੍ਹ ਤ੍ਰ, ਰਗਸ੍ਰੇਰਤਿ। ਤਬ ਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥ ਸਮਾਂਦਿਧਾਤੇਏਖ
ਜੋਤਿਇਆ। ਓ੍ਹ ਸੁਤੀ ਧਾਲਰਸਤ੍ਰ, ਧ੍ਰਾਇ ਤਬ ਸਮਾਧਿ ਵਿਚੁ ਨਾਥ
ਯਗਾ ਲਾਪਟਾਂ ਇ ਗਇਆ ਨਜੋ ਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਜੀ ਇਥਤ੍ਰ,
ਸੁਤ੍ਰਜਤੋਗਸਾਓ੍ਹ ਖਗਿਕ ਗੀਤੇ ਸ੍ਰੀਤੇ ਇਥਸੁਤ੍ਰਰੰਓ੍ਹ ਰਇਆ ਨਾਥ
ਤੋਇ ਸ੍ਰੀਨਾਥਿਤਸਿਰਏਆ॥ ਧਤ੍ਰਾਤ੍ਰੇ ਦੇਸੋਤੀਗ੍ਹ, ਧ੍ਰਤੋਇ
ਬਤ੍ਰਾਂ ਤੋਇਆ। ਜੋ ਸਾਮੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਖਨ੍ਹਅੰਤ੍ਰਰ
ਨਤ੍ਰ, ਤੀਗਬਿਆ॥ ਧੇਲ੍ਹਾ ਦ੍ਰਤ੍ਰ, ਗ੍ਰਗ, ਦਤ੍ਰ, ਗ੍ਰਗ, ਪੰਜਗ੍ਰਗ,

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਹ ਦਸਤੂ ਪਾਪਤਿ ਡੋਰਿਆ ਤੀ ਅ

ਰ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸੇ ਅਰ ਸ੍ਰੁ॥ ਆਕਾਰਿ ਆਲੀ ਲਿਆ ਸਾਰਿਆ ਸ੍ਰ॥੨

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕ ਵੇਸੁ॥=॥=॥=॥=॥=॥੬॥

ਅਥ ਸਪਤਮ ਰਪਾਯਲੀ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਏਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਾਥ ਕਹਤ ਜੋ ਸਾਧਿੰ ਵ੍ਰਸਥ ਜੋਧੋ

ਰਾਗੁ ਖੇਲੀਐ ਕਿਸੀ ਤਰਹ ਓਥੇ ਸਾਗਿ ਖੇਲੀਐ॥ ਘਨੁ ਤੁਰ

ਜਕ ਏਤੇ ਜੇ ਆ ਗਿਆ ਦੇਖਿ ਤਾਂ ਓਥੇ ਰਾਗੁ ਖੇਲੀਐ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੋਮ ਸਾਧਿੰ ਵ੍ਰਸ ਥਿਰਤਾ ਜਿਤ ਜੀਖੇ ਲੀਐ॥ ਥੋਰ

ਗੁਰ ਸੀਐ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਅਤੇ ਬ੍ਰਸੋ ਸਾਧਿੰ ਵ੍ਰਸ

ਬ੍ਰਕੋ ਓ ਥੇ ਰਾਗੁ ਖੇਲਨ ਕੋ ਓ ਯਾਲੇ॥ ਥੋਰ ਗੁਰ

ਸਕੰ ਓਰ ਡੀਐ ਏ ਕਾਗਿਆਂਤ ਥੇ ਰਾਗੁ ਜਿਗਰਸ

ਤਸ ਡਿਥੈ ਠੇ ਗੁਡੀਐ ਗੁ ਲਗ ਬੀਐ॥ ਪਰ ਮੇਸ

ਦੇ ਗਿਆ ਤਸ ਡਿਗੁਡੀਐ॥ ਏਤੁ ਗਿਸਤੁ ਥੋਰਗੁ॥

ਦੇਨਉਦਸਮੁਬੈਸਾਗੁਤਾਰਿਆਨਕੇਵਿਚਿਜਾਈਆ।ਧਰਤੀਦੇਬੀਐਬਾ
ਧਨੁਕੇਬੀਐਤਦੁਤੀਰਥੁਦੇਬੀਐਤੁਤੁਤੁਦਸਮੁਬੈਸਾਗੁ।ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਬੁ॥ਸ੍ਰੀਮਹਿੰਦ੍ਰਨਾਥੁਤਉਦਸਮੁਬੈਸਾਗੁਖੇਲਨਸਕੇ।ਤਾਰਿਆਂਮਹਿ
ਗਏ॥ਤਬਜਾਂਚਉਦਸਤੇਚਉਦਸਤਾਂਜਾਂਦਤਾਰਿਆਨਮਹਿਧਾਤੁਤਬਗਸ
ਤਾਰਿਆਂਨਤੀਮਹਿਗਏਤਬਏਕਦਿਨਿਪਿਆਸਲਾਗੀਤਬਮਹਿੰਦ੍ਰ
ਨਾਥਿਕਹਿਆ।ਜਿਪਾਰਸਪਾਣੀਪੀਤੀਐਜੋਕਰਣੀਹੋਇ॥ਕੇਤੇਜੋਗੀਕਾ
ਤੇਇ॥ਸੋਜਾਂਤੁਕਹੇਨਾਜੀਸੋਜਾਂਉਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰਬਾਬੇਬਿਕਰਤਕਹੇ
ਜੀਸੋਜਿਸਿਖੁਕੇਨਾਕਹਿਆਸੁਮੇਚਲੀਦਾਸਕੰਉਕਹਿਆ।ਕ
ਹੈਜੀਮੈਤੀਜਾਉ॥ਤਬਮਹਿੰਦ੍ਰਨਾਥੁਬੋਲਿਆ॰ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਾਬੇਕੁਗਏ
ਆ॥ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰਬਾਬੇਨਾਥੁਜਾਬਰਦੇਬੇਤਬਧੁਕੁਪਾਣੀਗਉਤੁਆਂ
ਸਾ॰ਦੋਤੋਤੇ।ਅਗ੍ਰਬਦਕੁਕੁਨਾਪਾਣੀਕਰਕਰਰਹੇਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰਬ
ਨਾਬਿਕਰਤ॰ਜਿਤੁਇ॥ਜਿਤੁਸਤੀਤੇਏਕਕੁਛਆਪਾਣੀਕਰਗਏ
ਲੇਜਾਉ॥ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰਬਾਬੇਤ੍ਰ॰ਆਇਬਣੁਕਹਿਆ।ਤ

ਬਾਉਤ੍ਰ ਫਾਲੀ ਸਨਮੁਖੁਤੀ ਆਂ ਇਆ ਉਸਿ ਫਾਲੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਜੋਗੀ

ਅਰੇਸੁ ਆਰੇਸੁ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਜੀਵਦੇ ਜੋਗੀ ਬਸੇ

ਰੇਸੁ॥ ਤਬ ਉਸਿ ਫਾਲੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਹੇ ਜੋਗੀ ਤੈ ਕਿਆ ਕਹਿਆ॥ ਕਹੈ

ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਜਿ ਜੀਵਦੇ ਜੋਗੀ ਬਸੇ ਰੇਸੁ॥ ਕਹੈ ਹੇ ਗੋਰਖ ਪੇਜੋ

ਗੀ ਜੋਗੀ ਜੀਵਦੇ ਰੇਸੁ ਬਸੇ ਤਉ ਤੁਮ ਗੀ ਕਿਆ ਬਾਤ॥ ਇਤੁ

ਗਉ ਸਾਂ ਕੀ ਕਿਆ ਬਾਤ॥ ਸੋ ਤੁਸੰ ਉਬਰੇ ਜਨੁ ਜੋਗੀ ਹੋ॥

ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੰਉ ਤੁਸ ਪਕਾ ਇਹ ਗਈ ਜਿ ਏਹ ਗਾਲ ਬਹੁਤ ਸਖੇ ਤ੍ਰਿਸ

ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੁਸਈ ਗੋਰਖਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਫਕੀਰ

ਪਾਨੀ ਕਉ ਪਮੁ ਰਹਿ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਏ ਤੁਸਾਂ ਕਿਹੁ ਰਹਿ ਰਮਵਾ

ਏ ਲੋੜਿ॥ ਪਰੁ ਏਹ ਜਿ ਇਥੁ ਰਸਾ ਕਿਆ ਰਹੈ ਜੋ ਏਹ ਪੀ

ਪਲੁਤੈ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਸਿ ਪਾਲੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਹੇ ਬਾਬਾ ਹੇ ਜੋਗੀ

[illegible] ਏਹ ਤਾਂ ਫਕਰ ਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ ਜੀ ਕਹੈ ਧੀਪ ਲਾਹੈ॥ ਹੇ ਜੋਗੀ

ਫਰਵਾਨੁ ਦੇਵਣੇ ਹੋਰੁ ਗਿਣੋ ਤਾਂ ਜੋਗੀਸੁ ਕਿਛੁ ਸ੍ਰੀ ਏਨੁ ਫਰਵਾਨੁ ਦੇ।

ਤੁ ਅਜਾਇ ਕਰਣ ਜੋਗੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਜਾਤੇ ਤਅ ਥਿਆ ਹੈ ਤਉ ਨਾਥੀ ਜਾ ਤਿਸ

ਤਰਸਾਰ ਤਾਂ ਰਹੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਬਦ ਕਹੰਗੇ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰਗ ਪ੍ਰਗਵਾਗ

ਖਿਵਣਗ ਪੂਤੇ ਮਹਸ ਸਾਧੀ ਤੀ ਕਹਤੀ ਬਾਤ ਬਿਗਾ ਤ੍ਰਿਬਾਤ ਤਾਂ ਹੈ

ਤੰਉ ਬਾਹਿਰਿ ਆਵੈ ਤੇ ਉਹਿ ਜੋ ਮੈ ਗਮ ਤਾਂ ਸਮੁਕਾਂ ਤਉ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾ

ਥੁ ਬਾਤ ਤ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਿਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ

ਕਹ: ਜਿ ਕਿ ਤਉ ਜੋਗ ਪਾਇਆ ਕੈ ਗੁਰੁ ਹੁ ਏ ਕ ਪਾਲੀਥ

ਸੁ ਤਉ ਨਾਥ ਨੇ ਅਤੇ ਕਾਂ ਗੀ ਪਾਨੇ ਹੈ ਤਉ ਸਪਾਤਿ ਪਾਨੀ ਪਾਨਉ

ਪਾਨੁ ਕੇ ਧਿਆਂ ਤੀ ਕਹੇ ਜੀ ਤ ਮਬੋਠਉ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿ ਤੰਉ ਸਜਾਉ

॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਣ ਲਗੇ ਤ ਜੀ ਜਾਪ੍ਰੀਸੇ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰ

ਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ਆ ਥਿਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਤੇ ਭੀ ਸਹੁ ਸੁਧੁ

ਮਿਲੇ ਆਈ ਤਉ ਨ ਪਾਲੀ ਕਹੇ ਜੋਗੀ ਆਕੇ ਸੁ ਅਕੇ ਸੁ ਕਹੇ ਜੀ

ਜੀ ਦੇ ਗਉ ਪਾਤੁ ਆਗ ਬਾਸੈ ਕੇ ਸ੍ਰਾ। ਤਬ ਉਨ ਪਾਲੀ ਸੁਪ ਕਹੇ ਤਉ

ਗਇਆ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਾ ਜਿ ਬਾਬਾ ਏ ਤੂੰ ਪਾਈਰ

ਢੂ ਆਪ ਸੁਕਰੁ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਪਾਲੀ ਕਹਾ ਕੈਤੇ ਜੀ ਏ ਤੂੰ ਖੋਦੇਂ

ਰਹਿ ਰਸਮ ਢੂ ਏ ਲੋੜਿ। ਜਿਸੈ ਸੁਖਿ ਖਰ ਤੂੰ ਨ ਉਪਜ੍ਹਰ

ਡਿਜਿ ਏ ਤ। ਖ੍ਰਿ ਖੁਰਿਆ ਹੈ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ

ਜਿ ਏ ਖਿਲਾ ਗਪਤ੍ਰ ਰਸਮ ਢੂ ਏ ਏਡਿ ਗ। ਜੋਕ ਸ੍ਰੀ ਏਸੁ

ਖਿਥ ਰਨ ਉਪਜ੍ਹੇ॥ ਤਬ ਗੁਨਕ ਕਹਾ ਜਿਹ ਜੋਗੀ ਮੇਰ ਬਾਬਤੌ

ਰਸਮ ਢੂ ਏ ਮੈ ਕਗਿਰੇ ਤੂ ਗ। ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ

ਨ। ਜਿਸਿ ਤੂੰ। ਖ੍ਰਿਖੁ ਕਤੀਐ ਜਿ ਕਚਨ ਸਾਤੇ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਕਹਾ

ਜਿ ਜੋਗੀ ਏ ਸੁਖਿ ਖਰ ਨ ਸੁਰਿਆ ਏ। ਕੈਤੇ ਜੋ ਖਿਸਰ

ਨ ਸੁਪੀਪਲੁ ਤੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਗ ਤੂ ਪਾ ਲਾਰਿ ਕਹਾ।

ਕੂ ਲਾਗੇ ਜੋਗੀ ਤੂ ਕੂ ਲਾ ਕਹੈ ਜੀ ਕਿਉ ਰਹਿ ਕੈਤੇ

ਕੂ ਲੇ ਜੋਗੀ ਏ ਤ ਤੰਉ ਢਗਦੰਤ ਤੈ। ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ

ਸ ਬਿਨ ਨ· ਜਿਨ ਨੈ ਖ ਘੁ ਜੀਏਂ ਉ ਬਿਗਧਿਏਂ ਤ ਥਸਨ ਜਗਿ ਸੰਤੀਆ ਦਤ

ਨੈ ਏਨੁ ਫਗਦਾ ਡੀਤੈ॥ ਫੇਗਿ ਉਜਿ ਕਡਿਆ ਜਿਣਣ ਜੋਗੀ ਏਨੁ ਫਗ ਦਾ

ਸੀ ਨ ਡੈਟ· ਲੀਡੈ॥ ਣਏ ਨੈ ਜੀਉ ਕ੍ਰਲੋਟ· ਲੀ ਡੀਤੈ॥ ਨਏਗ ਏਨਤੰ

ਉਟ· ਲੀਸੀ ਨੈ ਤ੍ਰ ਤੈਏ॥ ਨੈ ਜੀ ਦਾ ਦਾ ਤ੍ਰ ਤੈਏ॥ ਣ·ਇਣਇ

ਨੈ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰ ਘ ਨ ਖ ਦਾਏ ਏਨੁ ਤ੍ਰ ਤੈ ਏਨੁ ਉ ਬਗਿਡੈ॥ ਨ

ਡੈ ਜੀ ਦਾ ਦਾ ਨੈ ਜੀ ਕਲੀ ਘਗਿਡੈ॥ ਤਖਤ ਜਿ ਕਡਿਆ ਜਿ

ਐਏ ਡ ਘਗਿ ਕਣੈ ਏਨ ਤੰਉ ਕੀ ਕਗਿਡੈ ਨੈ ਜੀ ਦਾ ਦਾ ਕ

ਲੀ ਕੀ ਕਗਿਡੈ॥ ਨੈ ਗੇ ਫੇ ਡਿ ਗੇਕ੍ਰ ਲ ਜੋਗੀ ਏਏ ਤੰਉ ਕਿ

ਦ ਸਡੈ॥ ਅ ਡਬ ਖ ਮੇ ਕਡਿਆ ਜਿ ਏਣ ਕਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰੀ॥ ਘਘ

ਜੀ ਨੈ ਮਸੁਡੇ ਏਣ ਕਿਦ ਸੀ ਤਘਉ ਨ ਪ· ਲਿਕ ਆਇਗ

ਜੀ ਲੇਗ॥ ਨੈ ਜੀ ਤ ਮ ਖੇ ਮ ਪਏਂ ਉ॥ ਪਸੁ ਨੈ

ਲਡਿ ਪਜੀ ਨੈ ਜੀ ਏਡਿ ਪਜੀ ਨੈ ਲੇ ਡਿ॥ ਤਘ ਫਗ੍ਰ ਅ

ਆਗੇ ਪਗਿਆ ਉਜਿ ਮ ਮਸੁ ਫੇ ਡਿਆ ਉ ਮਨ ਮਮਨ

ਤਜਾਗਮੜਪਾਕੀ ਤੋਲਰਖਪਨੀਉਸਮਾਤਿ। ਬਾਤ,ਤੁਸਮਤਖ

ਤਬਉਨੇਕਹਾ॥ ਜੋਵੋਨਿਕਹੀ ਜੋਮਸੇਕਸੁਤਨੇਕੇਉਨ੍ਹ

ਆਲੁਕਿਨਾਸਿ॥ ਤਬਾਜਿਤਨਾਮਸਕਥਪਿਤਨਾਸਤੁਉਸ

ਸਮੂਹਮਤਿਪੜ੍ਹਿਆਹਗੁਆਭਾਗਿਓਕਿਤੋ॥ ਤਬਸਾਂਹਿਬਰੂਪ

ਸਿਕਹਾ॥ ਜੋਪ੍ਰੇਖਬ੍ਰੇਤੈਰਸਾਹਗੁਰਿਆਰਖਯਤੁਕੀਆ ਤੇ

ਕੁਤੰਉਭਗਿਲੇਹਿ॥ ਤਬਉਪ੍ਰਸਾਫਲੁਉਪਿਯਾਗੀਪੜ੍ਹ

ਆਜਿਗੁਸਾਪ੍ਰੀਜੀਪਾਂਜੈਤੰਉਤੁਮਾਜਿ ਜਿਨਕੰਉਐਸੀਕ੍ਰੰ

ਕਿਆਪ੍ਰੀਤੈ ਤਉਤੁਮਸ੍ਰੀ ਗੋਗਪਨਾਸਿਰੁਗੁ ਕੀਤ੍ਰਾਤੰ ਉ॥

ਨਉਤੁਮੈਐਸੇਸਾਪਤੰਉਨ ਗੁਰੁਕਹਿਆਰਸੁਤਆ ਰਸ੍ਰਾ

ਤਬਮਾਂਹਿਰੂਪਸ੍ਰਮੋਗੋਗਬਾਖਪੜਿਪਨੀਲੇਆਤ੍ਰਿਆ॥

ਗੋਕੇਤ੍ਰੀਲੇਕੈਨਉਲਉਉਤੁਸਾਤੁਨਖੇਦੈਤੰਉਲ

ਉਲੇਤੁਕਿਛੁਪਦੇਸਾਬਾਕੀਤੈ॥ ਜੀਦੈਖੇ ਜੀਮੋਬਕੀ॥

ਦਾਨੁ ਗੁਰੂ ਧਾਨੁ ਗੁਰੂ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰੀਓ ॥=

॥੭॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥≡॥ ਅਥ ਅਸਟਮ ਕਥਾ ਚਲੀ ॥ ≡ ॥ ≡ ॥

ਸਤ ਜੁਗ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਤਿਆਗਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥੁ ਗੁਰੂ ਦੀਆ
ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ॥ ਸਿਖੁ ਦੀਆ ਸ੍ਰੀ ਸਗ੍ਰ ਪਾਰਬਤੀ ਗੋਰਖਨਾਥੁ ॥ ਸਤ
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਧਿਸ ਉ ਗਿੜੇ ਦੇ ਕੈ ਬਿਖੈ ਰਹਤਿਆ ਜੋਧਿਆ
ਸਿਖ ਦੀ ਤੇਲ ਖਸਨੂ ਆਗ੍ਰ ਸੀਤ ਆ ਸਨੂ ਦੀਆ ਗੋਰਖ
ਪ੍ਰਗ੍ਰ ਨਾਸੁ ਸਿਧ ਗੋਰਖਨਾਥੁ ॥ ਸੋ ਲਾਤ ਸੋ ਤੀਰਥਖ ਧੇਆ
ਸਤੁ ਗੋਰਖ ਪ੍ਰਗ੍ਰ ਆ ਸਥਾਨੁ ॥ ਦੁਆਪਰ ਸੋ ਪੇਦੁ ਪੰਥ ਕੇ
ਦੇ ਕਿਸਨੁ ਬੇ ਪਅਰ ਦਤ ਗ੍ਰ ॥ ਰਮਲ ਨਾਥੁ ਨਾਸੁ ਦਾ ਤ੍ਰਿਆ ॥ ਰ
ਪਲ ਨਾਥੁ ਨਾਸੁ ਪਗ ਤ੍ਰਿਆ ਰ ਜਲੀਧਰ ਸਤ੍ਰਿਯ ਗਿਆਸਨ
ਦੀਪੁ ਗੁਰ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ਸਾਥਿ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮੋ ਪੇ ਜਿ ਦਲੰ ਦੇ
ਅਦ ਤੰਗ੍ਰ ਰਹੀਐ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਾ ਨਾਸੁ ਜਿਗ ਸਲਨ
ਚੂਕ ਹੀਐ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਤਿ ਨਾਥੁ ॥ ਦੇ ਹੈ ਸਿਧੁ ਗੋਰਖਨਾਥ

ਵੁਝਾਪਰਿਕਪਲਸਬੁ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਨਿਮਲਸਬੁ॥ ਤੁਤੀਪਿਹੁ ਭੀ

ਪਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਬੁ ਨਾਨਿ ਨਦੇ ਕਰੇ ਜੋ ਸਜੋ ਮਾਥਾ ਮੁ ਕੇ ਦਇਗੋ॥ ਪਰ

ਜਾਕ. ਅੰਤੁ ਨਤੋਪਿਗ ਸਬਕਾ ਧਾਰਤ ਪੁਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਮੋਜਿ ਸਿ

ਗੋਖ੍ਰਿ ਉਤ੍ਰਪੰਲੀ ਕਰਤੇ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੇ॥ ਜਾਦਪੁ ਗੋਰਖੁ ਕਹੈ॥

ਸਿਧਿਰੇ ਸੋ ਗੋਰਖ ਸਬਦੁ ਬੋਲਾ ਲਾਗਾ ਨ ਮਾਨਿ ਪਾਇਗਿਆ

ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਨਿਰਾਨ ਕਰੀਐ॥ ਜਿਥੈ ਨ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਨਾ ਗਿਆ
ਮਾ

ਨੀਤੇ ਕਿਆ ਜਾਈਐ ਜਿਥੈ ਨ ਕਦ ਅੰਗੁ ਮਸਾਪ੍ਰਿਓ

॥ਕਿਉ ਜਿਥੈ ਕਪਦਾਗ ਸਾਪ ਕਾਡਿ ਗਏ ਤੋ ਜਿਕ ਪ੍ਰਿਤਪਿ

ਲੈ ਪਾਰ ਸੁਧਾਰਉ ਧਰਿਆ ਤੇ ਨ ਲੈ ਪਾਰ॥ ਸਪ

ਤ ਲੈ ਪਾਰ ਸਤੀਆ ਨਉ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤ ਲੋਕ

ਸ ੧੧੨੨ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਸੁ ਜਿਤੈ ਸਿਕਤੁੀ ਗਿਆਨ

ਨ ਕ ਅੰਗੁ ਸਮਸ੍ਰਿਕਰਿ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਗਿਆਨੀ

ਪੁਰਸ ਕੀ ਨਿ ਕਿਆ ਨਾ ਕਿਰਨੀ॥ ਨਿ ਕਿਆਰੀ

ਏਥੇਪ੍ਰਤਾਂਨੇ ਤਬ ਮਾ। ਓਇਸੁ ਸਬੁ ਬੋਠਾਂਨ ਜਾ, ਕੋਬਿਬੇਗਤੇ ਜਿਆਓ

ਤਪਦ ਸੁਕਿਗਤਿਮਨਾਕੀਆ ਦਗਿ ਕਲਾਦਤਿ। ਮਾਓਿਦੁ ਸਬੁ ਬੋਠਾਂ

ਅੱਤਗਿ ਨਾਂ ਤੁਕੇਗੇਪ੍ਰਿਮਤੀਆ ਆਸਿਪਾਸਿਆਗੇਂਪਛੇ ਬੋਠੀ

ਸੇਦਕਾਗ ਤਿ। ਜਾਏ ਨ ਜਾਂਮ ਓਿੰਦੁ ਸਬੁਤੇ ਪ੍ਰਿਤਾਂ ਕੇਤੀ ਜਾਏ ਨਦ

ਤਿ।। ਨਜੋ ਗੀਨ ਮੱਨਿਆਸੀ

ਨੂਆਪਹਿ ਕਲਪਸਖਾ॥ ਕਲਿ ਤਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਸਖਾ॥ ਉਤੀ

ਸੈਂਪੇਤ੍ਰ ਉਤੀਪ੍ਰਨਸੀ ਸਖਾ॥ ਨਾਤ੍ਰੇ ਨਏਦੇਕਰੈ ਤ੍ਰੀਸਨੇਮਝ

ਮ੍ਰਤਕੂ ਦਿਤ੍ਰਿਗੋ॥੫ ਜਰ ਅੰਤ੍ਰ ਨਏ ਪ੍ਰਿਗਾ॥ ਨ ਬਆਘਾਗਤ

ਪ੍ਰਗਥ੍ਰ ਗੋਗਥ੍ਰ ਮੋਰਿਨਿ ਗੋਪ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ਹਾਂਲੀ ਕਰਤਘਾਗਲ

ਗੈਆਦਥ੍ਰ ਗੋਗਥ੍ਰ ਜਾਗੋ॥ ਸਿਪ੍ਰਿਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਗਖਅਝਬਲ

ਗਯਾਨਹੰਗ॥ ਜਿਗਾਦੇ ਸਿਥੈਮ੍ਰਤੇ ਪ੍ਰੈਤ੍ਰਘੀਸਾਂਗ॥ ਤਿਸਜ

ਜਰਨੇ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਪਾਗ॥ ਪਾਦੇਸੈਥਰਤ੍ਰਆਗ॥ ਆਪਿਤਰੋ

ਤੰਗੇਸੈਸਾਗ॥ ਜੋਗਾਪਿਆਨਿਤ੍ਰਿ ਪੋਗੇਪਿਆਗ॥

ਨੰਨਕਰਾਮ੍ਰਕੇਤ੍ਰ ਘੀਯਾਂਗ॥ ਸਿਮਾਗ੍ਰਤੁਸਾਗ੍ਰ ਸਿਮਗ੍ਰ

ਸਾਗ੍ਰ॥ ੮॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਅਘਾਸਦੀਰ

ਬਾਯਾਲੀ॥ ॥ ਤਘਰਜਲੀ ਘਾਨਰਾਂ ਗਜਬਾਪ੍ਰ

ਬਸਸ੍ਰੀ ਮਾਹਿੰਦ੍ਰ ਸਖਾ॥ ਪ੍ਰੈਕਹਿਨਿ ਜਨੀਤ੍ਰਿ

ਥ੍ਰੀਜਿਸੈ ਪ੍ਰੈਕਘਾਗ ਗਤ੍ਰਪਾ॥ ਸਜੀਵੇਂਧਿ ਨਿਕਲ

ਜੋ· ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਿਸਟਿ ਨ ਦਿਸ॥ ਤਬ ਗਿਆਨੀ ਆਪੇ ਵੇਖਣ· ਜਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਨ
ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ॥ ਤਬ ਗਿਆਨੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵ ਕਰਨਾ॥ ਜਬ ਤੁ ਤਿਸ ਤੁਤ
ਸੇਵ ਕਰਤੁ ਲਾਗਿ ਪਰੀ॥ ਤਬ ਸੇਵ ਕਰੇ॥ ਬਹੁਤ ਜੀਤੀ ਆਪੀ ਤੁਸੇ॥ ਤ
ਬ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਖੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭੁ ਜਿਗਿਆਸੂ ਅੰਗੁ ਬੀਰਣ·ਗ
ਆ ਟਿਕਿਗ ਪ੍ਰਿਆ ਗਿਸਤਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਗੁ ਗਿਆਨ ਕਰੇ ਤੀ
ਸਸ ਤ੍ਰਿਗਣਿਆ ਸਸਤ੍ਰਿ ਕਰਿ ਗਿਸਤਸਾਰਿ ਗਤਿਆ ਲਾਗ ਗਸਤ
ਕੇਤੁ ਕਰਨਾ॥ ਰ ਜਾਬਿਲ ਸਕਰਨ ਪ੍ਰਿਸ ਤੇ ਆਗਮਨਾ॥ ਪੰਚ ਗਿਆਨੀ
ਲਗਾ
ਪੁਰਖੁ ਕਰੇ ਤਿਗਿਆ ਨੀਤੇ ਕਿਆ ਜੋ ਲੋਐ ਜਿ ਤੇਤੁ ਕਿਆ ਅੰਗੁ ਸਸ
ਤ੍ਰਿਆ ਹੈ॥ ਕਿ ਤੁ ਜਿ ਤ੍ਰੈ ਕਣਦਾਰ ਸਾਪ ਕਤਿਗਿ ਤ੍ਰੈ ਹੈ॥ ਜਿਕ ਤ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਲੋ
ਯਨ ਸਬਰ ਤੁ॥ ਬਿਰਿਆ ਤੀ ਜਿਲੋਕਾ ਸ॥ ਸਪ ਤਲੋਕ ਸਤੀਅ
ਸਉ ਗਿਆਨੀ ਆਨੰਤ ਲੋਕਾ ਸ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਸੁ ਜਿ ਤੋ ਸਿ
ਕੇਤ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਕਰ ਅੰਗੁ ਸਸਤ੍ਰਿ ਕਰਿ ਕਿਦੁਕ ਤਤੋ॥ ਗਿਆਨੀ
ਪੁਰਸਕੀ ਜਿੰਕਿਰਿਆ ਸੀ ਕਰਨੀ॥ ਜਿਕਿਰਿਆ ਕਰੀ ਕਰੇ ਪੁ ਤੋਤੋ
॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬੁ ਨ ਪ੍ਰੇਮੇ ... ਣੰ ਨਜ ਨੇ ਬਿਖੈ ਗੇ ਹੈ॥ ਜਿਆ ਉ

ਤਪਾ ਦਸੁ ਕਿ ਗਤਿ ਜਾਣੀਆ ਵਾਹਿਗਿਰਾ ਦਾਤਾ। ਮਖਿਦੂਮ ਸਾਹਬੁ ਆਖਤ

ਗਿਆਨਾ ਜੁ ਕਰੇ ਫਿਸਤੀਆ ਰਮਿਪਾਸਿ ਆਗੈ ਪਿਛੈ ਖੈਸੀ ਸੇ

ਵਰਗ ਤਾ। ਜਾਤਾ ਮਖਿਦੂਮ ਸਾਹਬੁ ਤੋਖੈ ਤਤਕਰੇ ਤੀਜਾ ਸਭੈ ਜਾਰੇਤਾ।

ਨ ਜੋਗੀ ਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨ ਬੈਰਾਗੀ ਨ ਉਦਾਸੀ ਨ

ਗਿਆਨੀ ਨ ਧਿਆਨੀ॥ ਨ ਪੰਡਿਤੁ ਨ ਭਗਤੁ ਨ ਕਰਮੀ ਸਿਖੁ ਨ ਮਾ-

ਖਿਆ ਨ ਗੁਰੁ ਨ ਚੇਲਾ॥ ਤੁਸੁ ਰਜਾ ਕਰੀਦੁ ਤਾਂ ਤੀ ਮਹਿਜਾਨ ਕੋ

ਈਸ ਪਾਵੈ ਮਨ ਤਿਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿ ਮਤ ਗਜਾਣਕ ਜੋ ਉਤ ਉਰ ਸੁ

ਕੋਇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਤਿਉ ਦਸੀਆ ਬੇਰਗੀਆ ਕਰਿਖਿ ਕਰਿ ਉਤਨ,

ਹੁ ਕੇ ਤੀਨ ਪਾਵੈ। ਸੀ ਮਖਿਦੂਮ ਸਾਹਬੁ ਉਤੁ ਬਾਤੁ ਹੁਗਇਆ ਦੇਕੁ
ਚਾਸ

ਘਟ ਕੋਇਆ ਉਤੁ ਰਜਾ ਗਾਏ ਸੇ। ਮਾਖਿਦੂਮ ਸਾਹਬ ਕੇ॥ ਮੀਨ

ਸਾਬੁ ਸਸੁਤੁ ਸਕਰ ਗਖਿਆ ਉਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮਖਿਦੂਮ ਸ

ਬੁਗ ਤੇ ਖੇਨ। ਬਿਲਾਸਾ ਗ੍ਰਿ ਮਤ ਕੇਸ ਕਰੇ॥ ੨॥

॥॥੨॥॥੨॥॥੨॥॥੨॥॥੨॥ ਰਸਵੰਤ੍ਰਿ ਬਾਪਲੀ ॥॥੨॥॥੨॥

[illegible]

ਇਹ ਸਭੀ ਜਤੀ ਹੈ ਲੋਕ ਕਦਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਲੋਕ ਗਤ ਗੁਰੂ ਤੰਉ ਨਿਕਸਾ ਆਗੁ

ਏਹ ਪਿਸਕ ਤਿਸ ਦਾ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤੰਉ ਪਿਛਹੁ ਮਿਸਰ ਪਿਨਿਸ

ਕੰਉ ਲਜਾ ਸਭਤ ਰੀਆਂ ਹੈ ।। ਪਛੈ ਹੈ ਭਸਮ ਕੰਉ [illegible] ਲਿਤਾ

ਇ ਕਹਿ ਖੁਨ ਸਤਿ ਨਾਰਿ ਕਤੇ ।। ਆਗੁ ਉਪਰਵੀ ਖੁਨ ਖਮਿ ਨੇ

ਲੇਤੁ ।। ਸਾਟੀ ਬਾਤ ਵਿਏਕੁ ।। ਏਹ ਸੀ ਜਿਸੀ ਕਹਿ ਵਿਏਕੁ

।। ਤਬ ਜਲੰਪਰੀਪਾ ਉਨਿ ਰਾਜੇ ਕੂ ਪੁਸਤਿ ਬਾਤਿ ਕਹਿ ਖੁਨੁ

ਪੁਰਿ ਵਿ ਤ੍ਰਿਆ ।। ਕਪੀ ਬਾਗ ਸਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿ ਰਾਜੇ ਐਸਾ ਕੀ

ਆ ।।੧੦।।।=।।।=।।।=।।।=।। ਅਥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਗਤ ਦੀ ਕਥਾ

ਚਲੀ ।।।=।।। ਤਬ ਉਨਿ ਰਾਜੇ ਜੋਗੀਆ ਕਾ ਮੇਲਾ ਕੀ

ਆ ।। ਕਹੈ ਬਾਬਾ ਅਬ ਰਾਜੇ ਮੇਲਾ ਕੀਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਪਰਖੂ

ਜਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੇਤੰ ਕਰਾਂ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਸਾ ਦਸਾਂ

ਤਬ ਮੇਲੇ ਉਪਰਿ ਜੋ ਕਹੇ ਜੋਗੀਆ ਤਾ ਸਾਤਿਆ

ਪ੍ਰਿਥਿਕ ਤੇ ਪੇ ।। ਤਬ ਰਾਜੇ ਕੋ ਗਤਿ ਚਲਾ ਦੀ ।। ਤਬ

ਜਲੰਧਰੀਏ ਕਾ ਬ ਸਿਖੁ ਨਜਾ॥ ਅਰੁ, ਕਨੀਏ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸਿਖੁ ਜਲੰਧਰੀਏ
ਦਾ॥ ਤਬ ਮਤਸੈ ਜੋਗੀ ਬਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਾਬਿਆ, ਮਤਸੇ ਜੋਗੀ ਕਨੀਏ
ਸਾਬਿ॥ ਯਤੁ ਭਤ ਮੈਰੀ ਕ੍ਰਿਗਤਿਆਈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਕਹ੍ਯਾ ਜਿਧਤਿ
ਲਾ ਕ੍ਰਿਗਤਿ ਕਨੀਏ ਰੀ ਮੈਨ ਕੰਉ ਰੇ੍॥ ਅਗ੍ਰੁਧੀਏ ਅਦਾ ਕੰਉ ਰ
ਤ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਮਤਸੇ ਜੋਗੀ ਜਿਧ੍ਰਗਟ ਬਾ ਕਨੀਏ ਸਾਬਿਉ, ਜਨ੍ਯਧਤ
ਮਤਸੈ ਆਗੇ ਲੇ ਜਾਇ ਗਏ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਗਤਿ ਸਾਬਿ ਧਰ ਕੇ॥ ਉਨ
ਤ੍ਰ ਕਹ੍ਯ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਧੋ ਉ ਧਾਰੀ ਆਇ ਧਤ ਅਬਆਦ੍ਯ ਕੀਪੁ ਜੋ
ਇ॥ ਉਧਰਿ ਆਂਯ ਲਾਏ ਰੇਧ ਤਗਏ ਤਬ ਮਤਸੇ ਜੋਗੀ ਕਨੀ
ਏ ਕਾ ਸਿਖੁ ਗੁਧਤ੍ਰ ਬਾ ਓਤ੍ਰ, ਗੁਧਤ ਲੇ ਗਏ॥ ਤਬ ਓਨਿ ਜਿਨ ਕੰਉ
ਲਾ ਗਏ ਤਿਸੁ ਉ ਜਨ੍ਰੁ ਧਤ ਸਤ੍ਯਬਤਿਆ ਕ੍ਰਿ, ਗਤਿ ਦਧਿ ਗਏ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਬ ਕੀਮੈ ਨ ਸਾਗੀ ਤੀ ਬੈਠੀ ਗਤਿ ਗਏ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ, ਕੰਨ ਗੇਰੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਕਹੇ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੁ,
ਮਤਸੇ ਗੁਧਤ੍ਰ, ਯਲਾ ਕਨੀਏ ਸਾਬਿ ਪ੍ਰਗਟਿ॥ ਜਿਬ ਕਨੀਏ
ਕੇ ਤਿਨ ਕੰਉ ਤਸਈਆ ਬਾ ਗੁਧਤ ਲੇ ਗਏ॥ ਤ੍ਰਿਨ੍ਯ, ਪ੍ਰਗਧਕ

ਜਿਸ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਉਚਰੀਆ॥ ਅਬ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਾਨਕ ਉਪਦੇਸਿ

ਕੀਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਭੀ ਸੰਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਜਿ ਗੁਰੂ ਜਿਸਕਾ

ਸ਼ੰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕੀਆ ਚਾਹਤਾ॥ ਸੋ ਪੈਸਾ ਪਾਲਿਆ

ਰਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਮੇਸਰ॥੧॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਤਿ

ਅਰੁ ਕਹੀ ਪੇ ਨਾਨਕ॥ ਤਬ ਕਹੀ ਪੈ ਕਹਿਆ। ਜਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸ

ਬਹੀ ਪੇਲਾ ਸਾ ਉਪਜਤਾ॥ ਪਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਾਂਗ ਕੀ ਕਪਤਾ॥

੩॥ ਜਿਤੇ ਸਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਬਸਗੇਤੇ ਸਿਖ ਆਏ ਸਗਰਮ

ਦਿਨੁ ਬਿਆਏ ਰੂ ਸੋ ਸੇਅੰਧੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕਰਤੇ॥

ਤਬ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਤਮਕਲਗੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਾਇਆ ਸਨਸੀ ਸਿਕਲਸੇ॥ ਅਰੁ

ਕਹੀ ਪੇ ਗਾਇਆ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੂਏ ਤੇ ਸਿਕਲਸ॥

ਕਹੀ ਪੇ ਸਨਾ ਆਇ ਪਕੜਿਆ। ਜਿ ਸਨ ਜਨ ਤੇ ਮੇ

ਸਗੁਰੂ ਬਾਤਿਆ ਏ ਤਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬਤਾਇਆ॥ ਤਬ ਗੁ

ਜੋ ਕਹ ਕਰਤੇ ਜੀਓ ਤਾਂਉ ਮਲਮਿਟੀ ਜੋ ਪਾਇਆ ਤਿਸ

ਕਈਖੀਵਮਸੂਰਏ ਤਮਸਕਤੁ ਕੁਏਮਤਿਰਿ ਖੇਤਿਕਣ੍ਹਾ ਪਾਈਐ ਸਕੋਈਨਾਂ

ਤੁਣਠਦਾਖਤ ਖ੍ਰਿ॥ ਕੋਈ ਜੀਰਿਆ ਖਤਦੇਉ ਜਿਤੁ ਮੁਆ॥ ਕੋਈਸ

ਜਾਤੁ ਮਸਾਣਿ ਗਿਸਤੀ ਮੇਰ ਗੁਰੁਪਦਮੁਖੁਤੁ ਤੁਣਠਦਾਖਤਾਉ॥

ਕੋਈ ਮਗਏ ਦਿਗਿਸਤੀ ਕੋਈ ਜੀਸ॥ ਕੋਈ ਪਾਕਿ ਤੁਰਿਖ ਦੇ ਜੋਖੁਤੁ

ਕੰ ਤੁਖਪਸਾਦ ਖ੍ਰਿ॥ ਕੋਈ ਸਜਾਂ ਤੁਤੁ ਮਕੰਤੁ ਖਕਸਾਦੇਉ

ਕੋਈ ਖੋਲੁ ਕੋਈ ਜਾਤਿ ਖੋਲਾ॥ ਕੋਈ ਖਲੁਕੋਈ ਕੋਈ ਜਾਤਿ ਖਲੁ

ਕੋਈ ਤੁ ਮਕੰਤੁ ਖਕਸਾਦੇਉ ਗਾ॥ ਤਖਸ ਜੋ ਕੰਤੁ ਕਹੀਪੈ ਕਾਹਿ

ਆ ਜਿਗੇ ਸਜਾਂ ਤ ਮਤ ਪੁਛੀਆ ਆਪਣੇ ਮੁਗਤਿ ਸੁਖਿ ਜੋਕ

ਆਪਾਣੁ ਤੁ॥ ਆਪਣੇ ਮੁਗਤਿ ਜੋ ਸੀਆ॥ ਤਖਸ ਜੋ ਮਤੀ

ਪੁਤ ਗੀਆ ਸ ਜੋ ਕੀ ਕੀ ਮੁ ਗਤਿ ਪਾਣੁ ਖੀਆ॥ ਜਾਣੀਐ ਜਿ

ਕੁਖੀਸ ਜਾਂ ਡੀਡੇ ਤਖਸ ਜੋ ਤੁਣਠਦਾਗ ਕੋਈ ਖੀ ਕਹੀ ਪੇ ਕੰਤੁ

ਜਿ ਖਿਸੁ ਕੁਏਮਤਿ ਪੜਿਆ॥ ਤਖਕਹੀ ਪੇ ਤੁਤੁ ਖੁਣੁ

ਖੁਕਾਇਆ ਖੁਕਾਇਕਗਿ ਜਾਂ ਅੰਕਗਿ ਦਤਿਆ ਤੰਖੋਣੇ

ਤਬ ਪਾਪ ਨੇ ਕਰਨ ਪਾਇਆ ਉਸਤੁ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਦੇ ਜੀ ਮੈ ਨਰੀ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਉਤੇ ਹੈ ਸਾਂ ਸੁਖੀ ਹੋਣ ਬਹੁ

ਹੀ ਤੇ ਸੇ ਗੇ ਪਾਪਿ ਕਾਨ ਨੂੰ ਉਸਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇ ਜੀ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਹੀ ਤੈ

ਨ ਇਹ ਦਇਆ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਹੋਇ ਗਈ ਐ॥ ਤਬ ਉਹ ਤਰਸੇ

ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਗੇ ਲਿ ਜਾਂਦਿਆ ਗੋ ਰਖੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ਜੇਕ

ਯ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਜੋ ਕਹੈ ਫੇਰ॥ ਤਬ

ਉਹ ਪੁਤ੍ਰ ਗੀ ਸੁਣ ਕੇ ਨੇ ਸਮਾਧ ਹੋ ਗਈ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਇਕ

ਤਾਂ ਲਗੇ ਕਰਸੇ ਬਾਰ ਤਾਂ ਬਾਰ ਤਾਂ ਕਰਤੇ ਹ ਲੋਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਗੇ ਫੇ

ਰਿਆ ਗੋ ਰਖੀ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਬਾਰ

ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਦੇ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਗਣ ਫੇਰ ਗੇ ਪਾਪੀ॥ ਤਬ

ਉਹ ਪੁਤ੍ਰ ਗੀ ਨੇ ਸਮਾਧ ਹੋ ਗਈ॥ ਸਭ ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਗੀਆ

ਇਤਨੀ ਜੁਗਤਿ [illegible] ਉਨਿਆ ਇਆਨਿ

ਇਹ ਪਾਂਡੀਆ ਸਭ ਨੇ ਸਮਾਧ ਹੋ ਗਈਆ॥ ਤਬ ਸਾਂ

ਪੁਰਸੁਫਿਰਿਆਤਿਸੁਧਾਰ੍ਯਜਾਇਰਹਿਆਬਾਤਾਂਲਗਾਕਰਦੇਤਬ
ਰਜਾਆਹਿਪੈਰੀਪਾਇਸੁਤਬਜਾਲੱਯਪਰੀਪੇਕਤਾਂਜਿਸ੍ਯੇਨੁਕਹਿਦੇ
ਕੈਜੀਸ੍ਯੇਨੁਰਜਾਨੇਕਹੇਰਸ੍ਯੇਨੁਆਜਾ੍ਯਜੋਦਤਾਨੇਕਹੇਜੀਜੀਵਤ
ਡੈਪਾਰੂਬਾਕਮੀਐਤਬਜਾਲੰਯਪਰੀਪੇਕਤਾਂਕਹੇਰਆਗੇਜਿਤਸ
ਸੇਤਪੁਸੈਸੇਤਿਸ੍ਰਿਕਧਾਇਖੇਕਹੇਜੀਰਜਾਕੀਸੁਗਤਿਸਤਪੁਤ
ਗੀਆਖੀਆਂਕਹੇਰਕਣੀਪਾਸ੍ਯੇਨੁਤਪਗਪੈਂਚੁਕੀਆਕਹੇਜੀਰਜ
ਕਲੋਕੋਕੀਆਰਜਾਬਾਤੁਤੁਲਗਿਪਾੜਿਆਜਿਜੀਸੁਦ੍ਯਕੰਠ
ਗੁਰੁਤੇਬਾਕਸਾਤਿ॥ਕਹੇਜਾਇਰਜਾਬਾਕਸਿਆਪਾਰੂਤੇਰ
ਪੱਥਬਿਰਜੋਗਜੋਤੁਨਪਾਦੇਗਾਪਾਗਪੈਂਯੀਕੇਤ੍ਰਿਗਤੇਸੁਤ੍ਰ
ਸੰਤੁਪਾਗਪੰਚੁਕੀਐਤੇਆਗੇਤੇਰਪਾਗਪੰਯੀਪੰਥੁਕੇਤ੍ਰਿਗ
॥ਤਿਸਤੇਸ੍ਰੇਕੰਦ੍ਹੁ੍ਯਨੁਰੇਜਿਸ੍ਯੇਰਦ੍ਹੁਰਸਕਾਢਿਰਤੇਨੇਬਿ
ਲੀਆਕੁਕਗਕਰਤੇਨੇਕਥੁਤਗਕਰਿਕਾਗਕਿਖਾਂਦਤੇ
ਕਦਕੈਂਤੁਪਾਕਤੂਤੇਨੇਕੀਤੇਕਫੁਤੇਨੈਆਗੁਕੈਜੀਖੇ
ਯਗੀਆਕੀਕੇਤੀਆਏਨਟਬਾਜੋਖਲਤੇਨੈਕਦ੍ਹੁਰਸਕੇ

ਏਤੁ ਪੰਥ੍ਰ ਬਿਗਾੜਿਕਰਿ ਜੋਗ ਪੰਥ ਥਾਪਿ ਕਹੀਪੇਰਸ੍ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ

ਸਾਹਿਬ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਖੇਲੇ ਤ੍ਰਿਤੀਕ ਸਾਖੀ ਬਿਗਾੜਤੀ ਹੈ ॥ ਜਿਉ

ਕਹੀਪੇਰੀ ਕਸਾਂਤ੍ਰੇ ਬਿਗਾੜਿਕਰਿ ਸਕਪਥੀ ਪ੍ਰਭ੍ਰ ਏਤੇਤ੍ਰਿਗਤੀ

॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਅਕੇ ਹ੍ਹ ਪਰ੍ਹੀਕਰਿ ਗੁਰੀ ਐਅਕੇ ਸਾਤ ਬੋਲੀ

ਐ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਆਗੇ ਪਰਗਟ ਹੋਰ ਨ ਬੋਲਦਾ ਕਹੀਪੇਤ

ਸਸਤ੍ਰਦਾ ॥ ਪਹਿ ਗੁਰੂ ਪੰ ਹਿ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ

ਗੁਰੂ ਅੰਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੀਕੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਗੁਰੂ

ਦਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਗੁਸਾ ਤ੍ਰੇਕਉਨ ਸਸਕਾਰ ਸਕਲ ਸਾਧ੍ਰ ਆਕੇ ਉਨਸ

ਸਕਗੁਨ ॥੧੧॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥

ਅਥ ਪਾਂਤ ਦੇ ਕਥ ਚਲੀ ॥ = ॥ = ॥ = ॥

ਤਬ ਸੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੇ ਜੈ ਤੇ ਪ੍ਰੀ ਜਿਤੁ ਉਤ੍ਰੇ ਕਥਾ ੧

ਸ੍ਰੀ ਸਹਿ ਦੁਸਬਪਤਿ ਜਾਉ ਜਿਸੇ ਗੈਰ ਦ੍ਹਿਸੈ ਨਾਤੇ ੯

ਦੇਤੰਉ ਆਤਿਨੇਲ ਅਗੁ ਜੋ ਨਾਲਦੇ ਤੰਉ ਜਿ ਉਗ ਜਾਸਿ। ਤਬ ਕੈ
ਪੈ ਜਿਸ ਉਪ ਲਾਈ ਸੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੰਉ ਉਤ੍ਰ ਯ ਉਪਲਗੀਯ
।ਲਿਆ ਗੁਭ੍ਰ ਕੰਉ ਗਜਤੇ ਨਿਦਲਦੇ॥ ਤਬ ਜਾਕਿ ਗਜੇ ਮਾਫਿਕੁ
ਦੇਨਗੁ ਜਾਸਿ ਤੰਉ ਕਿਆ ਜਾਇਉਨ੍ਹ ਜੋਗੀ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕ
ਘੁਤ ਮਕਾਗੀ ਬੈਸਨਉ ਅਤੀਤ੍ਰ ਬੈਰਾਗੀ ਉਦ ਜਾਣੈ ਕਪੀਆਂ
ਕੋ ਮਿਲਦਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੁਰਮਤੀਆ ਦਾ ਗੁਰੁ ਫਕੀਰਾਂ
ਆਗੁ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਰਬਾਬ ਬਲੀ ਦੇ ਬੀਰ ਅਗੇ ਨਚਾਵਦੇ ਕੰਉ
ਬਾਲਕਾ ਕੈ ਗੁ ਪਿਕ ਰਗਿਕ ਗਿਨ ਯ ਨੇਕੰ ਉਲੀ ਪੁੇ ਜਾ ਉਕ ਰਗਿਰ ਜੋ
ਦੇਵ ਰਬਾਬ ਆ ਗੋਲਾ ਗਾ ਕੁਗ ਤਿਪਲਦਾ ਨਯਨ ਦੇਦੇਦੇ
ਸੀ ਕੁਦਾਲ ਗੋਨਯ ਨਜਿਕੋ ਪੀ ਦੇਖੋਸੁ ਕਦੇ ਨਾਂ ਸੁਣੀ ਕੋਲਤ
ਗਤੀ ਏ ਦੇ ਧਾਦੇ ਧਾਦੇ ਕੁਗਤੀ ਏ ਤ ਮਰ ਬਖੇਪ ਲੋਮੇ ਕੁਗ
ਤੀ ਏ ਆਗੁ ਐਸੇ ਮੇਸੁਧਾਰੁ ਤ ਮਰ ਬਗੁ ਨ ਬਦੇਬ॥ ਤਬਲ
ਕਨੁ ਜਾਸਿ ਗਜੇ ਮਾਫਿਕੁ ਪਤਿਕ ਤਿਆਂ। ਜਿ ਗ ਜਾਂ ਕੁਲੇ ਤਿਕਿ
ਕੁਗਤੀ ਏ ਆਪਏ ਦੇ ਲੋਮੇ ਤ ਮ ਕ੍ਯਾ ਗੀ ਸੁਣੀ ਦੇਬ ਕੌ ਮੇਲਾ

ਤੇ ਤੈ ਰਿਉ ਨਾਉ ਤੁਗਿ ਗਰਗਾ ਜੋਰੇ ਗਾਈਆ ਬੇਣੀਆ ਤੈ ਉਨਾ੍

ਗਾਈਆ ਕਾਨਿਆ ਜਿ ਗਜਾਜੀ ਤੁਬਿ ਭਗਤੀਬ ਸੀਤਾ ਬੁਲਾ

ਬੋਆਨਿ ਜਿਤ ਮਤੀਰ ਪਾਤਬ ਗਜੋਰਨਿਆ ਰਤੈ ਗੇਬੁਲਾ

ਪ੍ਰਿਲਿਆ ਦੁਤੁ ਤੁਜਰੰਉ ਤਬ ਉਤ ਭਗਤੀਬੁ ਅੰਤਰਿਬੁਲਾ

ਤੇ ਤਬ ਉਨਾ, ਆਬਿਤ ਜਾਗਿ ਗਜੋਰੇ ਭਗਤਿਆ ਕਾਲੀ ਜਾਗ

ਜੋਰੇ ਪਾਤਿ ਭਗਤੀ ਆਖਿਆ ਰੈਸਾ ਭਗਤੀਆ ਬਿਆ ਬਡੇ

ਗ ਬਿਕੁਆ ਪਿਤੁਲਾ ਸੀ ਗੋਰਪ ਗਬੁ॥ ਜਾ ਏ ਭਗਤੀਬੁ ਬੀਰ

ਰੋਤ ਬਿਲਿ ਰਗਿ ਬਾਬੁ ਸੀ ਗੋਰਬ ਗਬੁ ਬਾਲ ਰਾਤੁ ਰੰਉ

ਲਾਗਾ ਜਯਾਦਰੈ ਸੂਬਤੇ ਪਾਤੁਲ ਗਾਗਾ ਦਰੈ ਰਿਬਰੈਸ

ਪਾਤੁ ਗਾਮ ਰਗੀ ਗਾਗ ਮਾਤਿ ਸੀ ਗੋਰਬ ਗਬ ਮਾਛਿੰਡੁ ਗਬ

ਆਗੇ ਗਾਬਿਆ॥ ਜਗਾਤੁ ਗੁਰ ਐਸਾ ਰਾਤੁਜ ਰੀਜੈ॥ ਜ

ਤੇ ਸਾਙ ਔਬ੍ਰਿਤੁ ਗਸੁਰੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਤੁ ਗੁਰ ਐਸਾ ਰਾਸੂਜ

ਰੀਜੈ॥ ਜਾ ਰਿਏਤੁ ਪਾਤੁ ਰਤਿ ਉਠੇ ਉਭਗਤੀ ਤਬਮਾਛਿੰਡੁ

ਗਬਰੀਬਿ ਤੁਰੀ ਉਪਾਤਿ ਗਏ ਰਾਜਾ ਰੀਆ ਜਿ ਤੈ ਏ

ਨਉਤੁਗ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰ ਤੇ ਨਉਤਾਂ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਜਿਤੁ
ਨਉ ਨਉਤੇ ਗ ਬਾਣੀ ਨਉਤੇ ਜੀਸੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ
ਜਿਤੁ ਬਾਣੀ ਆਖਿਆਨ ਗੁਣ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਆਪ
ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਦਰੀ ਤੀ ਗਿ ਬਿਰਖ ਨ ਗੋਸਟਿ ਪੁਰਖ ਜਲ ਪਰੀਦਾ
ਰੀਆਮਾ ॥ ਸਾਨ ਤੇ ਉਸ ਤਿਸੇ ਗੁਰ ਗਿਰਿ ਪਰੀਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸਮ
॥ ਤੇ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਸੋਸਾ ਨਮੁਨ ਕੀ ਜੋਗ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਸੀਸਾ ਵਿਦੁ
ਰਬਾਬ ਜਿਤੁ ਤੇ ਨ ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ॥ ਸਿ ਕਿ ਗਿਆ ਬੋਲਤਾਂ
ਸੁਣੁ ਨਉਤੁ ਨਿ ਨਲ ਦਾ ਆਖਿਆ ਤੇ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨ
ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੋਤੁ ਕਉਤੁ ਗਸਾਗਪਦ ਕਹਿਆ ॥ ਫਿ ਲਾਫਿ
ਲਾਸਿ ਕੁਤਾ ਇਆ ਚਾਗੁਲੇ ਰੀ ਪੰਖੀ ॥ ਯੋਗਿ ਯੋਗਿ ਘਾਯਾਨੇ
ਆਖਿੰਤੁ ਗ ਸੁਖ ਪੀ ਲੇਖੁ ਪਧਾਰ ਨ ਕਉਤੇ ਆਖੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜ
ਗਤੁ ਗੁਰ ਸੋਸਾ ਨ ਮੁਨ ਕੀ ਜੋਗ ॥ ੨ ॥ ਕਾਯਾ ਜਿਥ ਰੀਲੇ ਕਾਯਾ ਜ
ਤਿ ਰੀਆਲੇ ਬਾਯਾ ਜਿ ਸੁੰਨੀ ਰਹਿਆ ॥ ਸਾਸਗ ਨੰਪੁਤੇ ਕਾਯਾ
ਜੀਲਾ ਤਾਲ ਬਸੀ ਗੁਰੂ ਗਾਵਿਆ ਤੇ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਸੋਸਾ

ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਜੈ ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ॥ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ

ਖੁਸ਼ਨਵਤ ਸਮਸਤੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨਿਕਲਿਆਂ ਜਿਥੇ

ਉਹ ਗੜੀਆਂ ਦੇ ਮੋਰੇ ਪਾਸ ਰਹਦੇ ਸਾਹੇ ॥ ਕਰੇ ਜੀ ਗਿਆਂਉ ਰਹਾ ॥

ਦੁਰਸ਼ ਫਿਰਨ੍ਯ ਸਾਖੀਆਂ ਕੇਤਕੀ ਪਿਸ਼ਕਰੇ ॥ ਅਗੇ

ਮੇਰੇ ਲਿਖੂ ਸਾਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ॥ ਕਰੇ ਜੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਸੀ ॥ ਉਹ ਪਿਸ਼ਕਰ

ਰੀਖੇ ਸੰਗੀ ਆਪ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਕੀਟ੍ਯਲ ਗੜਿਆ ॥ ਤ

ਬ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨਿਕਲੇ ॥ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਗੜੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗੀ ਤਕੜੇ

ਕੀਖ ਜਮਾਤਿ ਕਰੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੀ

ਖਿ ਜਮਾਤਿ ਕਰੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ

ਨਿਕਲਿਕਰ ਪੈਦਲ ਚਲ ਪਏ ॥ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਆਪ

ਗੜ੍ਹ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਿਖ ਸੰਗੀ ਪਾਸ ਦਲ

ਜੋ ਰਹਿ ਗਏ ਸੋ ਸਿਖ ਰਹਿ ਗਏ ਜੀ ਦਲ

॥ ਤਾਂ ਕਰ ਉਹ ਪਾਣੀ ਜਿਆਦਾ ਜੋਰ ਪਿਓ ਪੇਲਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁ: ੧੫ਓ: ਭੋਲਾਨਾ ।। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਹਿਲੁ ਰਹੰ ਕੋਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬਾਲੰਦ
ਗਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ: ਜਿ ਕੁਪ੍ਰੀ ਬਾਲਉ ਤਮਾ ਜਿ ਕਹਤੇ
ਸਿ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਦਿਖਿਆ ।। ਗਿਆਨ ਤਮਾ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪਹੁ ਜੇ
ਕਿਛੀ ਪ੍ਰਿਸਨ ਸੋਹੁ ਤਾ ਦੇ ਤਬ ਏਹੁ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਬਾਲੇ ਸੋ ਦਿਆ ਗਿਆ
ਆਏ ਸੁੰਨ ਗੀਸ੍ਰਿਤੀ ਸਾਥਿ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ
ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਣਾ ਜਤੀ ਉਦਾਸੁ ਰੀਆ ਬਹੁ ਜਿ ਏਹੁ ਸੀ ਨਾਥੁ
ਜਿਥਾ ਬੋਟ: ਉਸ ਸਾਥਿ ਤੇ ਸਹੁ ਉਤੰਗੇ ਨਾ ।। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰ
ਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ।। ਜਿ ਕੁਪ੍ਰੀ ਕਿਛੀ ਏਹੁ ਸੀ ਨਾਥੁ ਸੋਗੇ ਤ:
ਏਹੁ ਨਾਨੁ ਏਕੋ ਨਤਗ ਏਹੁ ਨਾਬੀ ਰਹਤ: ।। ਤਬ ਏਹੁ ਰਹਿ ਜਿ
ਉ ਸੀਨਾਂ ਸ੍ਰੁ ਸਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਗੋਰੀ ਸਤਿ ਬੋਠਾ ਤੇ ਤਬ ਉਜਿ
ਬਾਲਕਿ ਰਹਿਆ: ਜਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾ: ਗਏ ਬੀਬੋਠਤਾਂ ਉ
ਤਬ ਸਾ ਇੰਦੂ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਕਗਤੀਆ ਪ੍ਰਿਸੁ ਬਾਲ
ਕਕੇ ਤੰਪ੍ਰੀ ਰਾ: ਗ ਏਬੀ ਬੋਠ: ਪ੍ਰਿਲਿਆ ਉ ।। ਤਬ ਕਗਤੀ
ਏ ਰਾ: ਗ ਏਬੀ ਪ੍ਰਾ: ਸਿਖਿ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿ ਬੋਠ: ਪ੍ਰਿਆ ।। ਤਬ ਕ

ਗ ਤੀ ਪ੍ਰੇ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੈ ਚਲਕੇ ਜੋ ਵਾਗਵੇਚੀ ਚੋਣ ਤਬਾਣ ਤੋ

ਮਾ ਗ ਓਗਾ ਤਬ ਓਨ ਕ੍ਰਿਆ ਨ ਚਲਕੂ ਬ ਓਪਿਬ ਜ੍ਰਾ ਤੋ

ਲਾ ਕਰੈ ਯ ਲ ਤਾਂ ਓਰ ਜਾਪਕ੍ਰਿਯਾ ਤਾਂ ਕਰੈ ਯਲ ਆਰ

ਗ ਜੇਪੜ੍ਹਿ ਚੋਣ ਕ੍ਰਿਆ ਰ ਜੋ ਫੇਗਿ ਗ ਰੀਮਤ੍ਰਿਲੀ ਆ॥੩

ਬ ਓ ਜੀ ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਬਬ ਜੀ ਮੈਵਾਗਵੇਚੀ ਚੋਣ ਤਾਂ ਓ

ਤਬ ਰ ਜੇ ਕਰ੍ਯਾ ਜਿਐ ਨਗਤੀਆ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾਂ ਓਵਾਗਵੇਚੀ

ਚੋਣ ਓ ਫੇਗਿ ਲਿ ਜਾ ਕ੍ਰਿਵਾਗਵੇਚੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਿਕਗਿ ਕ੍ਰਗੀ ਕਰ

ਜੈ ਮੀਤ ਨਬ ਕੈ ਪਗੀਆ ਮੁ ਕਰੈ ਗ ਜੇ ਤਾਂ ਓਵਾਗਵੇਚੀ ਚੈ

ਣ ਤਬ ਤੇ ਗੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੇਟ ਫ ਕ੍ਰਿ ਕ੍ਰਗਿ ਕਾਂ ਓਗਾ ਣ ਓ

ਮਾਂ ਓਗਾ ਕਧੀਆ ਮ ਤਚੈ ਠੈਵਾਗਵੇਚੀ॥ਓ

ਜੇ ਫੇਗਿ ਓਪਿਬ ਜ੍ਰਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੈ ਯਲ ਤਾ ਬ ਪਪ

ਕ੍ਰਿ ਕਰੈ ਯਲ ਤਾਂ ਓ॥ ਓਣ ਪ੍ਰਿ ਕਗਿ ਲਿਆ ਕ੍ਰਿਸ

ਮ ਜੇਪ ਮਿ ਗ ਜੇ ਫੇਗਿ ਗ ਰੀਮਤ੍ਰਿ ਲੀਆ ਤਬ ਓ

ਸਿਖਾਲ ਕਿਵੇ ਤ੍ਰਿਆ ਤਿਖਾਖਾ ਜੀਵ ਗਵਿਖੀ ਖੇਠ ਤਨੰ ਉਤਖ
ਗ ਜੈ ਗੇ ਤਿ ਤੇ ਤ੍ਰਿਕ ਗਿਕੇ ਤ੍ਰਿਆ ਕੈ ਗੇ ਭਗ ਤੀਆ ਪ੍ਰਿਸ ਵੇ ਤੇ ਗਕ
ਉ ਪਵ ਡ੍ਰੀਲਿਆ ਉ ਕੇ ਭਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿ ਜੀਲਿਕ ਤ੍ਰਿਕ ਗਪ ਕੇ
ਕੰ ਪਸਾਲਿ ਭਦ ਤ੍ਰਿ ਕਗਿਜਿ ਮ ਗਿ ਮੁਯੀਦ ਯੀਦ ਤੇ ਤ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਆ ੨ ਤਖ ਪਵ ਡ੍ਰਿ ਕਗਿ ਆਇ ਤੁਗੀਆ ਕ ਖੇਗੇ ਮਗੇ
ਜੇ ਕੇ ਖੇਗੀ ਕੇ ਤਸੁ ਤਖ ਗ ਜੇ ਕਤ ਜਿਤ ਤ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿਗ ਕੇ
ਗ ਤੀਆ ਕਿਆ ਕੀਆ ਪ੍ਰਿਸ ਕੰ ਉ ਕੇ ਤੇ ਜੀ ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆ
ਤ੍ਰੀ ਜਿ ਤ੍ਰਿਸ ਕੰ ਉ ਪਵ ਡ੍ਰਿ ਲਿਆ ਉ ਸੁ ਮੇ ਪਵ ਡ੍ਰਿ ਲਿਆ
ਤ੍ਰਿਆ ਤੰ ਉ ਤ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿ ਗੇ ਕ ਗ ਤੀਆ ਤੇ ਕ ਤਗ ਕੀਆ ਕੇ ਤੇ ਜੀ
ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆ ਮੇ ਗੈ ਖੂ ਤੇ ਮਟ ਤ੍ਰੀ ਜ ਤੀ ਤੇ ਪ ਤ੍ਰਿਖੂ ਤਿ
ਕੇ ਤ੍ਰਿ ਮ ਤੀ ਖਾਲ ਕ ਸ ਲਿ ਮੇ ਤ ਮ ਤੁ ਖ ਕੇ ਯ ਲੁ ਤਲ
ਜਤ ਕੇ ਤੇ ਜੀ ਯ ਲੀ ਮੇ ਤਖ ਮ ਵਿ ਦ੍ਰ ਸ ਖ ਸ ਗ ਮੇ
ਗੇ ਗ ਖ ਸ ਖ ਫ਼ ਤ ਖੀ ਮਲੇ ॥ ਜ ਕਿ ਲੇ ਤਖ ਤਗ ਮ
ਫ਼ ਗ ਜੇ ਕੀ ਸ ਗ ਦੀ ਸ ਬਖਗਿ ਸ ਤ੍ਰੀਤਿ ਉ ਜਿ ਕੇ

ਗਤੀਆ ਆਖਿਆ ਬਾਬੇ ਸਿਰ ਨੇ ਰੰ ਉਲੇ ਗਇਆ ਆ ਗੁਬਾ [illegible] ਲ

ਕੁ ਰੀ [illegible] ਗਇਆ ਤਬ ਉਥਿ ਸਲੋ ਪੀਛੈ ਤੇ ਪੜੀ ਤ ਮਹਿਲਾ ੧

ਮਾਰ

ਸਿਕ੍ਰ· ਜਿਨ ਗਤੀਆ ਏ ਤੰ ਉ ਬਡ ਗਿਨੀ ਸਗ ਤਿਗੀ ਆ ਸਟ ਰਖੁ

ਪ ਧੜਿ ਗੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀ ਐਸ ਮੋ ਜਿ ਜਿ ਰੁਨ ਕੰ ਉ ਨੇ ਗਿਧਾ ਗਿਲਿ ਨ

[illegible] ਉ ਸੀ ਗੋ ਬਨ ਬੁ ਜਾ ਦ ਤੰ ਬਾ ਏ ਕ ਜੋ ਸੁ ਗਾ ਬੀ

ਸਕ ਪ੍ਰੀ ਕੋ ਸ ਤੁ ਪਗਬੀ ਪਗਤੀ ਬੀ ਸੁ ਬੀ ਦੁ ਤਬ ਗੋ ਗੋ ਖ

ਨ· ਬਿਕ੍ਰਿਆ ਜਿ ਟੰ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਿ ਤੁ ਉ ਤੁ ਉ

ਉ ਨ ਕੰ ਉ ਆ ਗੇ ਆ ਦੇ ਨ ਏ ਉ ਤੁ ਟ ਨੀ ਗ ਬ ਉ ਕੈ

ਉ ਟ· ਨੀ ਗ ਬੁ ਆ ਗੋ ਆ ਦੋ ਨ ਏ ਟਿ ਕੋ ਗੁਰੁ ਤੁ

ਆ ਬਾ ਰ ਲੁਆ ਗੇ ਕੰ ਉ ਆ ਗੁ ਟ ਉ ਉ ਟੰ ਨਾ ਬਿ ਉ ਨ ਕੈ

ਤੰ ਪੀ ਢੇ ਗੰ ਉ ॥ ਤਬ ਧੋ ਤਿ ਗੁ ਪੁ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗ ਜੇ ਕੇ ਪਦ

ਸਕ· ਜਾ ਇ ਕਹਿ ਬੋਲਿ ਗ ਟਿਆ ਤੰ ਤੰ ਤ ਡੋ ਗੰ ਦੀ

ਘ ਗੀ ਜੋ ਬੀ ਸੁ ਆ ਖਿ ਨਿ ਕਲੀ ਸਿ ਉ ਤ ਜੋ ਨ ਬਦ

ਮੁਖ ਤੁਮ ਕਹਤ ਸਹੀ ਪੈਰਕ ਨਾ ਤੋਖੀ ਰਤਿਆ ਜਿ ਨ ਉਤ ਰਹੇਤੁ ਕਹੈ ਜੀਤ
ਉਤ ਮਾਸੀ ਗੁਲ ਮੁਤ ਕਹੈਗੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਜਾ ਜੋ ਤਨ ਰਖਿਆ
ਗੇ ਕਹੈ ਜੀਸ ਜਗੁ ਮਾਖਿ ਤੀਕ ਗਤੀਆ ਪ੍ਰਿਸੁਗਗ ਕੰ ਉਰਖ
ਦਖਰੁ ਤੈ ਸਲੀ ਉਸੁ ਸੁਗਗ ਮਤਿ ਜਾਪ੍ਰਿ ਦਜੋ ਤੋਗਆਤੀ ਉਤੇ
ਉ ਡਾਤੀ ਧਜੋ ਤੋਗ ਆਪੀ ਜਿ ਤਨੀ ਆਆਦਤਿ ਮਕਿ ਉ ਡਾਈ ਧਜ
ਤੀ ਜਾਤਿ ਜਖਿਮ ਕਿ ਬਾਜਿ ਗੀ ਤਖਾਢੂਜ ਸਿਲ ਉਠਾਤਿ
ਕਗਿ ਉਸੁ ਸੁਗਗ ਕੇਢ ਗਿਰੀ ਨੀਆ ਪਿਯਲ ਤੀਗਾ ਤਖਾ
ਪ੍ਰਿਪੀਵੈ ਸਬਿਦੁ ਕੰ ਉ ਸਿਲਾਗ ਗੁਗੁ ਆ ਰਸੁ ਆ ਰਸਗਾ
ਕੈ ਸ ਜਾ ਦੀਆ ਢਗਿ ਕੇ ਜੀਆ ਕਹੈ ਗਤੁ ਢਗਿ ਕੇ ਜੀ
ਕੇਖਤੁ ਜਿ ਉ ਜਮਾ ਸਉ ਭੀਜ ਲੇਡਿਗੀ ਕਹੈ ਕਿ ਉ ਕਗਿ
ਢੇਗੀ ਸਤਖਤੁ ਜਿਆ ਦਤਿ ਸ ਜੀ ਕੈ ਅੰਰ ਗਿਖਾ ਜਿਕਗਿ
ਖਗਿ ਤਲਾ ਰ ਆ ਪ੍ਰਿਆਂ ਉ ਤਿ ਤੁ ਕੀਆ ਤੇ ਜਿ ਉ ਉ
ਪ੍ਰਿਜਿ ਕਾਲਿਨ ਸਕਗਿ ਸਾ ਬਿੰਦੁ ਜਾ ਦਿਆ ਜਿ ਢਗਿ
ਪਾਗਿਖਾ ਜਿ ਕਗਿ ਅੰਕ ਗਿਸਾਲ ਕੇ ਆਗ ਖਗਿ ਕੇਲਢ

ਮਾਗਿਓਂ ਨੇਂ ਆਤੇ ਬ੍ਰਿਗਾ ਉਤ੍ਰੇ ਜਿਨੇਂ ਨਮਿਤ੍ਰਿ ਨਿਕਸਾਤ੍ਰਿਗੀ ।੩੯।
ਕਿਥੁ ਮਾਈ ਕੀ ਮਾਵਿਓਂ ਨੂੰ ਨਥੂ ਲੈਨਿ ਕਲਿਆਬ ਗੋਰਖ
ਲਖਾ । ਜਿਧਾ ਗਿਆ ਕਿਥੁ ਤੇਤ, ਬ੍ਰਾਗਿ ਉਤ੍ਰ ਜਾਤ੍ਰਿਕ ਨੂੰ
ਤ੍ਰਿਕ ਥੁਮ੍ਰੰ ਨੂੰ ਮਾਈ ਮਾਤ੍ਰਿਆ ਕੀ ਜੇ ਜਿ, ਕਲ੍ਰੇ ਧਲੀਜ
ਕੀ ਮਾਵਿਓਂ ਨੂੰ ਨਥਿਕ ਤ੍ਰਿਆ ਜਿਮੇ ਗੋਰਖ ਕੰਉਤ੍ਰ ਕਿਧਾਤ੍ਰੀ
ਤੇਤ ਧਮਤ੍ਰ, ਤਬ ਗੋਰਖ ਮਾਂਛੇਤੇ ਗਾਤੇ ਤਸਦਾਂਕ ਮਨੂੰ
ਕੀ ਮਤਿਨੈ ਕਾਂਤੀ ਤੇਤਕਾ ਮਿਆ ਦੇਖੀ ਪਰੂੰਤੇ ਉਥਿ
ਕਿਪਾਤ੍ਰਿ ਨਾਥੰਤ੍ਰਿ ਗੋਰਖ ਕੰਉ, ਕਿਧਾਦੇਂਉ ਨਾਜੀ । ਤਬ
ਮਾੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿਗੁ, ਜੀ ਤੇਤਮਾ ਨੂੰ ਮਤ੍ਰ
ਨੂੰ ਉਤ੍ਰ ਮਿਲੇ ਤੰ ਉਤ ਤੰ ਉਤ੍ਰ ਠਾਂ ਤ੍ਰਿਲੇ ਉ, ਕੈਨਾ ਧੁਰਖਾ
ਤੇਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਤੀ ਉਠਾਂ ਦੇਉਗਾ ਤੇ ਨਕਾਮੂ ਨਾਜੀਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤਾਂ
ਤ੍ਰਿਗੁਜੇ, ਜੀ ਬਾਤ, ਤ, ਪਿਆ ਗੀ ਕਗੀ ਮਾਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਸਮਾਧਿ ਕਿ
ਥੁਗਿ ਮਤੇ ਕਿਆ ਧੁਰਖਾਂ । ਗਿਤਤ ਮਵਿਓ ਕੀਤੰਉ
ਮਾਂਥਿ ਕਿਆ ਕਗਨੇ ਤੇਕੈ ਜੈ ਕੀਕਿਥੁ ਧੋਲਾ,

ਹੀ ਬਸੰਤੁ ਸਰਕੇ ਬੋਲਨ ਸਾਰਖੀ ਕਹੀ ਬਸੰਤੁ ਸੀ ਕੈ ਜੀ ਭਲਾ ਸ

ਹੀ ਸੀ ਚਲੀਐ ਪਦੂ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਉਸ ਸਮੇ ਬਸੰਤੀ ਕੈ ਜਾਤੀ

ਐ ਵਿਉਹਾਰਿਆ ਨ ਕੇ ਜਾਪੀਐ ॥ ਕਦੇ ਸ ਪੁਰਖ ਨਗ ਗੀਆ ਕੇਰ

ਕਿ ਜਾਈਐ ਤਬ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਿਪ ਤਗਿਆ ਕੈ ਹੀ ਵਿਉ ਬਾਲਾ

ਉਗੁਰੂ ਲੇ ਜਿਕਲਿਆ ਪਾਲੀ ਸੀ ਜਾ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਧਾਰਿ ਸੁਗਿ

ਗਏ ਤਬ ਏ ਕੁ ਕੁਆਖ ਉ ਵਿਆਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਉਤ ਜਾ ਇਸ

ਬਿੰਦੂ ਸਰੂਪ ਜੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਦੇ ਪੁਰਖ ਜੋ ਤੂ ਪਾਲੀ ਨਿਕਲ

ਕਿ ਤੂੰ ਉਤੇ ਉ ਜਪਸੰਕ ਕਾਂਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਦੇ ਪਾ ਜੀ ਮੈ ਨਿਕ

ਲ ਤਾਂ ਉ ਤੂ ਲਪਸੰਕ ਛਿਗਿਆ ਉ ਆਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਾ

ਸ੍ਰਪੁ ਕਉ ਦੇਹ ਜਾਉ ਕਦੇ ਬਾਲਾ ਛ ਜ ਦੇਉ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ

ਮਾ ਸਾਹਿ ਕਦੇ ਮੈ ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆਨ ਮਾਨ ਉ ਗਾ ਤਬ ਕਿਸ

ਕੀ ਮਾਨਉ ਗਾ ਕਹੀਐ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਗਿਆ ਤੇ ਕਦੇ ਪੁਰਖ

ਉ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਹਿ ਜਿ ਕਿਹ ਤੇ ਸਿਕੁ ਦੇ ਖੀਆ ਸੀਕ

ਦੇ ਜੀ ਏ ਕਾ ਪੀਰੀ ਛੁਟਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਬਿਸ ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆ

ਤੇਏਥਉ॥ ਜਿਤੁਸਬਦੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਿਆਹੈਕੌ ਤਾਂ ਤਿਤੀਦਾਤਪੁਰਖ

ਤਿਦੀਕਰਣੀ ਤਬਸਾਧਿਕੂਜਾਬਿ ਲਖੁਸੰਸਾਰਿਵਿਖੇਗਤਿ

ਆ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜਬਾਬੁ ਸਬਦੁਜਾਪਕਰਿ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਿਕੁਤੇਪਗਿ

ਥੇਹਾਂ॥ ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜਬਾਬਿਆਖੀ ਸੰਤ੍ਰਿਕਰਗਿਸਬਦੁਆਤ

ਲੈਤੇਪਕਰਿਕਰਗਿ ਕ੍ਰਪਭਗਤਿਮ੍ਰਿ ਪਾਈਆ ਸਬਦੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ

ਮਾਹਿ ਬੀਸ ਕੇਤ ਕ੍ਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪੜੈ ਤਬਸਾਧਿਕੂਜਾਬਿਨ

ਦਿਆਨਿ॥ ਕਰਤ੍ਰਿ ਦੀਆ ਸਬਦੁਆ ਕ੍ਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਕੁਰਿਆ ਤਬਸ

ਦਿੰ ਕੂਜਾਬਿਦਾ॰ ਜਿਹੇਕਗਤੀਆ ਕਿਆਦੀਆ ਏਥਿਆ

ਕਿਜਸਬਦੁਆ ਕਰੈਜਗ੍ਰਹੁ ਜੋਸੇ ਏਥਿਆ ਤੋਂਇ ਜਿਪ੍ਰਿਭੁ

ਸਬਦੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਕਿਆਤੇ ਤਾਂ ਉਸੇਗੀਆਖੀ ਕ੍ਰਿਟਿਜਾਗਿ।

ਕੌਪ੍ਰਿਭੁ ਸਬਦੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਜਿਦਸਤ੍ਰ ਬੀ ਸਿਕਿਆਤ੍ਰ ਬੀ

ਕਤੇਜ੍ਰਗ ਸੇਤੇਂ ਉ ਏਥੀਆਹੀਜਾਗੀ॥ ਪਤ੍ਰਿ ਜੋਕਿਧੁ

ਬਾਗਿ ਪ੍ਰਿਸਾਈ ਕ੍ਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਪੜਿਆਤੇ ਕਰਤੇਤਾਂਏ ਤਾਂਏ

ਭਗਤੀਨਾ ਕਹਾਗ੍ਰੀਆ ਮਹਾਂ ਕੇ ਗੋੜ੍ਹਿਕੀ ਮਹਿਖੀ ਏਕ ਉਇ ਜਿ
ਖਣ ਤੀ ਖਤੇ ਕਸੰਮ ਆਵਤੀ ਹੰਗ੍ਰਮਾਪੀਤ ਮਐਸੀ ਜਨਨੀ
ਜਿਤਿਸਮਾਹਿ ਪ੍ਰਿਤਖ ਮਤ੍ਰੈ ਮੈਨਾ ਜਿਆ ਜਿਤਿਸ ਮਾਹਿ ਕੇ
ਸ਼ੀਯਖ੍ਰ ਤੇ ਮੇ ਐਸਾ ਨਚੁਗ੍ਰਿਆ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਆਖਗਏ ਐ
ਉਤਗਈ ੧ ਹੋਆ ਸਾਖਿਗਲੀ॥ ਤਖ ਸ੍ਰੀ ਮਾਇੰਦ੍ਰ ੧ ਖੁਸੀ
ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਉਤਾਂ ਬੀਮੇ॥ ਤਖ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ
ਕਹਾ ਜਿਗ੍ਰ ਗ੍ਰਾਖਕਿਸੈ ਪੈਤੇ ਚਲੀਐ॥ ਗਾ ਦ੍ਹ ਕੀਤ
ਰਫੇ ਚਲੀਐ ਕਿਉਰਿਆਨ ਕੀਤ ਰਫੇ ਚਲੀਐ
ਕੈ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਖਤੁਵ ਤਨ ਚਲੀਐ ਤੁਵੇ ਉਰਿ
ਆਨ ਸਾਗ ਗਿਤੁ ਦੇਖ ਮਤੀ ਕੈਸਾ ਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ
ਖਤਾਸਿਆ ਕੇ ਸੁਕਰ ਕਟੇ ਕਲਾ ਤੁਪ੍ਰਿਆ ਜਿਗ ਲੰਡੁ
ਤੇ ਉਤ੍ਰਆ॥ ਤਖ ਪ੍ਰਿਸਤ ਤੁਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾ
ਥਿ ਮਾਇੰਦ੍ਰ ਨ ਖੁਤਾਂ ਪ੍ਰਿਗ ਜਤੇ ਜਿਕਲਾ ਰੇ ਤੁਪ੍ਰੀਲ

[illegible] ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤੰਤ੍ਰੇ ਬਿਸੇਸਤਾ ਸਾਪ੍ਰਿਅਤੇ

ਸ੍ਰੁਤਾਤ੍ਰਿ ਪਦਸੇ ਸਾਗਰੈ ਸੇ ਗਰੰ ਉਪਦ੍ਰਸੇ॥ ਸ੍ਰਤਲਖ

ਤਪਦਸੇ ਸ੍ਰੁਤਪ ਦਦਕੀਸ੍ਰੀ॥ ਕ੍ਰਦੋ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸ੍ਰਉ ਤਕਦੇ

ਤ੍ਰ ਵਿਸਾਤ ਜਾਤ੍ਰਿ ਪਦ ਬਿਸੇਸ੍ਰ ਯਾਂਤ੍ਰੀਸੋ॥ ਬੋਲ੍ਰਤ੍ਰਦੰ

ਤ੍ਰਤ੍ਰਗ੍ਰ ਦੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਦੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਦੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ॥ ਪੰਤ ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਸਬਾ ਸਿ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪੰਤ ਗੁਰੂ

ਦੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਪੰਤ ਗੁਰੂ ਦੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਸਕੈ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਸ੍ਰਤ ਕਾਤਿ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯ ॥੧੨॥ ═ ॥ ═ ॥ ═ ॥॥

═ ॥ ═ ॥ ═ ॥ ═ ॥ ═ ॥

॥

ਗੋਸਟਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਬਿਆਸ ਜੀ ॥

ਬਿਆਸ ਜਿਤੁ ਸਰੀਪ ਮੰਦਰ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕਰ ਪ੍ਰਿਆ ॥ ਕਈ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਤਪਸੀ
ਸਦੇ ਕਈ ਸੰਨ੍ਯਾਸੀ ਕਈ ਸੁੰਨਿਆਸੀ ਰੋਗੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗ ਤੇ ॥ ਕਈ ਸੰਤ ਸਪੰਡਿਤ
ਕਈ ਸੰਤ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਹੈ ਕਈ ਤਪੀ ਜਗਤ ਲਾਗ ਦੇਵਤਾ ॥ ਤੁਕਲੁ ਸਾਜ
ਰਚਿ ਸਰ ਕੀ ਸੁਸਤ ਰੇਤੁ ਆਗ ਜਗਤੁ ਜਗ ਲਾਗ ਕਰੋ ॥ ਬਿਆਸ ਜੁਗ
ਸਭੀ ਹਿਰਦਿ ਬੈਠ ਜਗਤ ਸਭੁ ॥ ਤਬ ਉਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਾਤ ਕਹਿ
ਗਏ ਸਤ ਤਪੁ ਰਖੀ ਬਾਸ ਸਜੇ ਤੁ ਰਚਿ ਸਰਗ ਕੈ ਬੈਠ ਬਾਤ ਉਥੇ
ਹੀ ਗਇ ਗਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸੀਨ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੈਠੇ ਹੀ
ਗਇ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਪੀਛੈ ਨਾਇ ਪਧਾਰਿ ਤਪੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਿਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਕੀ ਸੇਵ ਨਕਰੇ ॥ ਤਬ ਬਿਆਸ ਸਤੁਗੁਰੁ
ਕੰਤੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਿਕੇ ਕੁ ਆਦਰ ਲਿਖਿ ਲਿਆ ॥
ਜਿਤੁ ਬਿਆਸ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਤੇਆ ਰਾਤ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖਿਆ ਕੇ
ਪਾਤੇ ਕੁ ਆਦਰ ਤਿਸ ਬਾਣਿ ਕੇ ਪੁ ਰਿਖ ਪ੍ਰਿਸ ਰਪਸ

ਰਨ੍ਹਾ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਪਰੁ ਸਿਖੁ ਪ੍ਰਤਾ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਸਿਖੁ ਕਾਗਰੋਵ

ਜੋਵਨ ਜਾ ਭੈ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਬ ਮਾਣ ਸਿਖੁ ਲੁ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਪੰ

ਕਜਾ ਸਿਖੁ ਕਵਗੁ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਗੁਪਾ ਸਿਖੁ ਸੀਗਾਗਨ ਗੀਕਖ

ਨ ਤੰਗੀ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਪੋ ਰੇ ਸਿਖੁ ਪਖਗ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਗਜਤ

ਸਤ ਸਿਖੁ ਅੰਬਾਗੇ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਸਿਖੁ ਬ੍ਰਤ ਸੁ ਗੋਮਾਕਬਖਿ

ਆਨੁ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਜਿਤੇ ਪ੍ਰਮਾਗ ਬ੍ਰਬ੍ਰ ਭੈ ਜੋਗੀ ਸੁ ਜੋਗੀ

ਗਿਆਨ ਸੁਮਾਨਿ ਤੋ ਸ੍ਰਿ ਸੇਪੰ ਡਿਤ ਜਿਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨਿਸਤਰਿਆ

ਦਿਉ ਸਿਖ ਪਰਪ੍ਰ ਜਤੇ ਜਗ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਤੈ ਅਨੰਗ ਪ੍ਰਸਾਮ

ਬੇ ਤੈ ਸਿਕਿ ਤ੍ਰਬੀਅੰਗਿ ਮਥੇ ਤੈ॥ ਜਿਤੇ ਬੀਅੰਗ ਕਤੀ ਬ੍ਰਿ

ਆ॥ ਕਤੇ ਜੀ ਬਲਿ ਤੰਗ ਜਉ ਜਿਆਗੇ ਦੇ ਜਤੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇਸ

ਸੋਆਗੇ ਚੈਰ ਸਤਿ ਆਨੰਗ ਪ੍ਰਸਾ ਸਤਿ ਤਸ ਲਿਖੀ ਤਬ

ਸੀ ਗੋਬ ਪਸਾ ਬਿਕਤੰ ਜਿਤੰ ਫ ਸੇਜਉ ਆਗੰਸ ਬਾਤ ਤੇ ਦੇ

ਤੰਗੇ ਲਿਖੀ ਤੈ ਤਬ ਤਸੀ ਬਾ ਤਕ ਕੀਤ੍ਰ ਆਗਬ੍ਰ ਤੇ ਤਿ

ਤਖਸੀ ਗੋਰਖ ਸਰ ਬਿਰਤ॥ ਜਿਚੀ ਨ ਬਿਨ ਅੰਕੁਰ ਪੰਖਿਤ

ਤਰਵਰ ਬਿਨ ਸਖ ਬਨ ਖੰਡ ਫੁਲਿਆ॥ ਬਨ ਕੀ ਭਰ ਤੀ

ਬਿਨ ਪੁਸਪ ਫੁਲਤ ਪੰਨਿਆ ਤਸਤ ਪਦ ਬਿਨ ਤਰਵਰ ਗਿਰ ਗਿਆ

॥ਅਗਨ ਬਿਨ ਜਲਿਆ॥ ਬਿਨ ਗਿਰਿਆ ਬਿਨ ਸੋਗੀ

ਸਰਵਰ ਭਰਿਆ॥ ਅਸਬਿਨ ਖੰਭ ਖੰਭ ਬਿਨ ਪੰਖਿਤ ਸੰ

ਵੇਸ ਘੁਲੇ ਗੰ ਪੰਫੁਰਤ ਪੜਿਆ॥੧੨॥ ਪਵੇ ਬਿਆ ਸਨ ਤੁ

ਆਗਮ ਲਿਮਾਲਿ ਪਕੜੇ ਤਖਤ ਵੇ ਧਰਤ ਸਗੋ ਘੁਲੋ ਤੁ

ਪੜਿਆਏ॥ ਸੇਈ ਸਬਦ ਲਤਤ ਪਰਸੀ ਜੋਗ ਪਰਬ

ਜਨ॥ ਆਵ ਰਸ ਰਤੀ ਸਬਿ ਦੁ ਨਸ ਪੁੰਤ॥ ਬੇਤ ਗਸ

ਨੁ ਰਬੀ ਲਸੀ ਗੋਰਖ ਨਸ ਬਿਅ ਦ ਪੁਤ॥੧੩॥ ਏਸ ਗਿਆਨ

ਨੇਉ ਤੁ ਘੁਲੇ ਪੰਫੁਰਤ ਬਿਕਸਾ॥ ਤਖਬਿ ਆਸੀ

ਪੰਫੁਰਤ ਕਰਿਆ ਜਿਸ ਗੋਰਖ ਨਸ ਘਜੋਤੁ ਸੋਗ

ਪਰਸ ਜਿਸ ਕੀ ਮਿਸਖਿਆ ਜੋ ਏ ਦੇਹੀ ਜਿੰ ਨਾਨਕ

ਤ੍ਰਪਤ੍ਰਮੈ ਗੈ ਘ੍ਰਤ ਤੈ ਪ੍ਰੇਤ ਘੂਤ ਮਗਿਆਨ ਕੀ ਘਾਤ ਕੀ ਤੀਸਈ ਜਾਣੀ॥ ਪ੍ਰੇਤ

ਸਣਿ ਸ ਮਾਵਣੀ ਕੀ ਘਾ ਤ ਕਿ ਨ ਸਾਸ ਕੀ ਘਾਸ ਕੀ ਲਿਖਤ੍ਰਉ

ਜਾਗਪਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਤੰ ਉ॥ ਕਾਤੀ ਘਾਤ ਘੂਤ ਸਕੀ ਕਾਤੀ ਘਾਤ

ਸ੍ਰਾਂ ਵੇਦ ਕੀ ਆਦਗ ਘਾ ਤ ਘੇਰ ਕੀਆ ਤਿਨ ਸਾਇ ਉਕ ਤਿ ਸਿਲ

ਉਤ ਸਾਲਿ ਖੀਏ ਪ੍ਰੇਤ ਘਾਤ ਨਿ ਗੇ ਜਨੀਤ੍ਰ ਤੀ ਜਨਾਏ ਪ੍ਰੇਤ ਘਾਤ

ਸ੍ਰਤ ਨ ਪ੍ਰੀਐ ਜਿਵਿ ਉ ਕਰਿ ਗੈ॥ ਤ ਘਸੀ ਗਾਸ ਖਨ ਖਿ ਕਤਿਆ ਜਿ

ਪ੍ਰੇ ਖਿਆ ਸਪੰ ਨਿਤ ਯਤ੍ਰ ਘੇਰ ਸਾਇਤ੍ਰ ਪੰਜਿ ਉ ਨ ਸਾਇਤ

ਉਗੀ॥ ਕੇ ਤੇ ਜੀ ਜੇ ਤੇ ਤੰ ਉ ਤ ਸਾਨ ਤੀ ਲਾਇ ਸਕ ਤੇ॥ ਦਿਆਲੁ

ਤੇ ਉ ਕਰਿ ਕਿ ਤੀਐ॥ ਤਿਸ ਦਪਸ ਗਬ੍ਰਾ॥ ਘੀ ਜਾ ਘਿ ਨ ਅੰ ਕਰ

ਜਿਤੈ ਸਿਤਤ੍ਰ ਤ ਦਰਤਤ੍ਰ ਤੈ॥ ਸ਼੍ਰਪ॥ ਤ ਜ॥ ਘਸ੍ਰੀ॥ ਅਕਸਤ੍ਰ॥

ਪਕਦ੍ਰੀ॥ ਪੇਤ ਘਿਤ ਤ ਗਦਗ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤੇ ਕੇ ਤੇ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਸਤੈ॥ ਕੇ

ਪੇਤ ਘਿ ਤ ਤ ਗਦਗ ਸਾਤ੍ਰਕ ਦਕਤ ਤੈ॥ ਸਾ ਪ ਕਤੀ ਸੈਟ

ਲਾ॥ ਟ ਲਦਕ ਖੰਤ ਕੇ ਉ ਤ ਤੈ ਸ੍ਰਦਕ ਖੰ ਤ ਜਿਤੈ ਅਰਣਗ

ਕੁਗਦਕਣ ਸਤੀ ਤੈ ਸਿਪ੍ਰੇਸਤੀ ਕੀ ਕੇ ਤੀ ਸਾਇ ਤੈ॥ ਪਤੀਦਕ

ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਲਿ ਸਤਿਆਏ ॥ ਅਤ ਜਿਪਸਤੀਕੇ ਘਾਲੈ ਤਿਨਅਤ੍ਰਿਯ

ਖ੍ਰਪੈ ਏਏ ਤ੍ਰਿਅ ॥ ਸਿਕਘਤੁਅਸਰਿਪੁਰਖੁ ਥਿਤੁ ਥਿਤੁਪਾਦਤ

ਗਦਾ ਜਿਮਸਿਧੁਸਤ੍ਰਿਸਤਗਦਗਕੇ ਉਪਗਿਯ ਤ੍ਰਿਅ ਤੇ

ਸਤੀਪੰਚ ਤਤੁਪ੍ਰਗਸੇ ॥ ਸਘਾਲ ਭੇਖ ॥ ਥਿਤੁਅਗਨਿਥੀ

ਗਸ ਜਾਲਏ ਜਲਿਆ ਪਰ ॥ ਥਿਤੁਪਨੀਬੀਸਗਦੁ ਜਿਕ

ਤ੍ਰਿਅਥੀ ॥ ਸਿਪਰ ਪ੍ਰ ਗਤੇ ਤ੍ਰੀਸਗ ਕਗਿਆ ॥ ਜਿਤਨੇਗ

ਖ ਏਤਨੇ ਗੇਕ ਸਹਿਕੇ ॥ ਅਸਾਕ ਥੰ ਧਾਤੁ ਗਿਕਗ ਜਿਸਕ

ਕਿਧੁਗ ਪ੍ਰਸੀ ਤਿਸਕੀ ਕਖਕਗ ਏਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏ ਪ੍ਰਤੰਉ ਜਗ

ਪਾਏ ॥ ਏਤੁਪ ਸਾਗਖ੍ਰਏ ਥਿਸਾਸਪੰਕਿਤ ਘ੍ਰ ਤ੍ਰਿ ਲੋਤ੍ਰਿ ॥

ਥਿਸਗੁਗੇਤਏ ॥ ਦਸਤ ਪਈਤੀਸੀ ॥ ਥਿਸਾਸਪੰਡ

ਤ ਏਤੁ ਤ ਸਥਕ ਤੰ ਉਪਗਸੀ ਲੇ ਜਕਿਗੁਗਕਪ੍ਰਸ

ਏ ਤੇ ਤ੍ਰਿ ॥ ਕੇਸਾਗਤ ਅਗ ਸਿਖੁਕੇਸ ਮਾਹਿ ਦੂਜ

ਖੁਗੁਤ੍ਰ ਤਿਸਕ ਧੁਤੇਗ ॥ ਬ ਏਖੁ ਅਦਪ੍ਰ ਤ ॥ ਤਿ ਜਿ

ਫੇਰ ਬਾਤ ਮਗਿਆਤ ਜੋਗ ਸਪਸਟ ਕਰਦੀ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਿਆ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿ
ਫੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਸਪਜੀ ਫੇਤ ਬਾਤ ਮਗਿਆਤ ਕਤਿਆ॥ ਸੁਤ ਮਤੰ ਉਸ
ਮਪੁਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਤ ਮਗਿਆਤ ਕਿਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਸ ਨੂੰ ਬਿਕਤਿ
ਆਜਿ ਫੇ ਪਕੇ ਬਿਆ ਸਬਾਤ ਸੁ ਕਤੀ ਐਸਿ ਗੰਜਤ ਗਿਆਤ ਕਤੀ
ਸੋ ਰਗਤ੍ਰ ਤਿ ਪਗਸੇ ਸਗ ਕੀ ਕਸ ਦੇਸੈਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਤ ਮਗਿਆਤ ਪਗਸੇ
ਸਗ ਕਾ ਪਦੇ॥ ਤਬ ਬਿਆ ਗਸਿ ਪੰਕ੍ਰਿ ਤਿ ਕਤਿਆ ਜਿ ਫੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੋਗ ਪਸ ਪਜੀ ਬਾਤ ਸਕੀ ਸ੍ਰ ਗਤਿ ਜਿਤੈ ਜੋ ਸਕਾ ਤਾ ਗਿਕ ਪੰ
ਰਿਤ੍ਰ ਕ੍ਰੋਗਤ੍ਰ ਸੈਂ [illegible] ਤ੍ਰ ਸਿਆ ਨੂੰ ਬਾਬਿਆ ਤੁ ਕਗਤ੍ਰੋ
ਸੁ ਉਤ੍ਰ ਕੇਸ ਜੋ ਸਾਤੇ ਕਤਿਆ ਕਗਿਕਗਿ ਕਤੀ ਐ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਗ ਪਸ੍ਰੂ ਬੋਲਾ। ਜੋ ਆਗਸ ਅਗੋਚ੍ਰ। ਕ੍ਰਿਸ ਦ੍ਰਿਸੁਸ
ਟੇ ਪ੍ਰਸਤ ਕਿ ਲਿਖਆ ਜਾ ਪ੍ਰੋ॥ ਗੰਪੋਗ੍ਰ ਪੇ ਸੁਕਾਕ ਬਿਬ
ਗ ਜਤ ਕਿਆ ਗ੍ਰ ਦ ਗਸਕ ਪ੍ਰੀਪ ਸੋਤ ਸਾਪ ਤਿਆ ਸਹਿ
ਰੂ ਨਾ ਕਰੇ ਬਾਬਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਗ ਪਸਪ੍ਰ ਕਤੰਪ੍ਰੀ॥ ਫੇਤ੍ਰ ਪਗਸ

ਤੋਂ ਤੇ ਦਿਗੇਆ ਦਾਸੁ ਅਦਾਗੁ ਪੰਨੁ ਸਚਾ ਪ੍ਰੀ ।੧। ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ॥

ਸੁਤੁ ਹੋਇ ਬਿਆ ਸਪੰਡਿਤ ਓਜਿਆਗ ਮਆਗਯ ਤੇ ਹੈ ਸੁਨਕ੍ਰਿ

ਸਹੀਆ ਦਾਤੇ ਹੈਨ ਮੁਸਟੀ ਪਕਰਿਆ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਪੁ ਸਤਾ ਕੈ ਉਸਕੇ

ਗੁਣ ਲਿਖੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਕਿਆ ਗੁਣ ਉਸ ਕੇ ਹੈਂ ਓ ਬਾਗ ਨੰ ਓ॥ ਓਜਿਸ

ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੁਗਣੁ ਸਾਹਿਬੁਰ ਬਰੀ ਦਯਾ ਕੀ ਰਗਿਕਾ

ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਤਾ ਤੇ ਸਸ੍ਰੀ ਗੋ ਪਾ ਨਾਸ ਕਰ ਗਇਆ॥ ਰਿਗੁ ਸੁਕੇ

ਬਚਯਾਨ ਸਮਝਾ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਓਗਾਗੁ ਮਿਲੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਯੇ

ਰਗਿਕਾ ਤੇਤੁ ਸਿੰਗੇ ਜਾਤੁ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਨਾਤੇ ਗਨ ਪਾਤੇ

ਸੋ॥ ਰੋਪ੍ਰੀ ਦਿਗਲਾ ਸੁਗਕ ਪ੍ਰਸਾਰ ਚੇਤੁ ਪਾਸਤਤੁ ਪਾਂਦੇ

ਸਾਦਪੁ॥ ਨਾਤਗ ਤੋਂ ਗੁ ਜਿਤ ਨੇ ਹੈ ਤੇ ਸਤੁ ਪਪੰ ਤੇ ਹੈ ਤਤੁ ਕੇ

ਗ ਜਾਤੁ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਾਵਏ॥ ਤਬਾ ਬਿਆ ਸਾਗੁ ਸਾ ਪ੍ਰੀ ਆ

ਰੇਸੁ ਕੀਆ ਰਗਿਕ ਗਿਥੇ ਨਤੀ ਕਗੀ ਜਿਤੇ ਸੀਗੋ ਗਪਰਾਖ

ਜੀਤ ਮੋਹ ਗੁਗਹੁ ਰਹਮਤੁ ਰੀਆ ਆਰੁ ਅਤੇ ਗਜਿ ਪਰ ਪ੍ਰਜਾਲ ਕੁ
ਡੀ ਏਹੁ ਏ ਪ੍ਰਕਿਤੁ ਮੰਜਮਿ ਉਤਰੈ॥ ਤਥਾਸ਼ੀ ਗੋ ਖਲ ਬਿਕਾ
ਆਜਿ ਏਸ੍ਰੀ ਧਿਆਸਜੀਤ ਮਪੰਡਿਤ ਉਧੀਕਾ ਗੁਰਗੁ
ਜਿਤੁ ਧਾਤ ਉਤਰੈ ਏਪ੍ਰ ਕੈ ਜੀਤ ਮਾਰ ਰਹਿਆ ਤ ਮਅਦਗ ਕੰਉ
ਕਰਿ ਸ੍ਰਮਦ ਦਪਿਲ ਤੁਮ ਮੰਉ ਕਿਆ ਕਰਦਿ ਏਤ ਧਾਤਜਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਰਗਿ ਰਗਿ ਉਤਰਤ ਨੈ ਤੁਮ ਮੋਹੋ ਡੀ ਕਏ ਰਤਉ ਮਿਤੁਮ ਮਾਦਫ
ਜਰੰਉ ਰਪ੍ਰਿਆ ਕਾਰਿਰ ਕਾ ਜਿਤੁ ਏਹੁ ਏਪ੍ਰ ਉਤਰੈ ਪੰਡਿਤ
ਕੇ ਧੰਮਕ ਜਲਾਂ ਪ੍ਰਿ ਤਧਾ ਲਬਿਕਾ ਜਿ ਧਿਆਸਜੀ ਜੇ ਤੁ
ਪੰਡਿਤ ਕੇ ਧੰਮਕ ਜਲਾ ਧਾਤੰਨੇ ਤੰ ਉਤਪ੍ਰੇ ਕੇ ਪੰਡਿਤ ਧਿਆ
ਬੀਜੇ ਗੀ ਏ ਉ॥ ਜਿ ਏਪ੍ਰ ਤੀ ਉ ਤਰੈ ਧੰਮ ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਹੈ॥ ਕੇ ਜੀ ਕਲ
ਧਿਆ ਸਿਗੁ ਮਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਤ ਕ ਕੀ ਸਪਿ ਏ ਖਿਆ ਜਿਧਿਲ ਜੋਗੀ
ਤ ਏ ਤੁ ਏਪ੍ਰ ਮੀ ਜੋ ਤ॥ ਤਧਾ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਾਪ੍ਰਿ ਕਹਿਆ
ਧਿਆਸਿ ਗੁਸਾ ਪ੍ਰੀਜਿ ਪੰਡਤ ਤੁ ਸਾ ਏਪ੍ਰ ਪ੍ਰਿਜੋ ਤਾ
ਕੀਤੁ ਮਾ ਏਪ੍ਰ ਤਧਾ ਜਾਇ ਜੇ ਤੁ ਮ ਧਿਕ ਬੀ ਪ੍ਰੇ ਕ ਜੋਗੀ

ਕੋਇਆ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਕਿਹਾ॥ ਜਿ ਰਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਕੀਤੇ ਐ

ਸਿ ਲਿਸਿਲਾ ਦੁਰਗਿ ਸਤਨੀ ਕਹਿੰ ਜਿਆ ਨਾਨਕ ਬੇਟੇ ਕੋਗੀ

ਰੀ ਜੀਐ ਤਿਸੁਰ ਦਾ ਸੁਤ ਸਾ ਆ ਨਾਨਕ॥ ਬਾਸ ਰਖਿ ਗਰ

ਰੋਇ ਤੰ ਆ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ॥ ਤਿਸ ਕਰ ਦਾ ਸੁਤ ਸਾ ਆ ਨਾਨ

ਤਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਸਿ ਲਿਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬ

ਪਾਲਿਆ ਓ॥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਜੀ ਤੇ ਤੂ ਬਾਲਕ ਆ ਨਾਨ

ਕੰ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਸੁਤ ਗੋ ਤੇ ਦੇ ਤਬ ਉਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ

ਆ ਨਾਨਕ ਉਹ ਮਾਤੁ ਕੀਆ ਜੋਗੀ ਕੀਆ॥੩॥ ਕਬ

ਹੇ ਦਬਿਸਾਸ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰੀਪ ਤ੍ਰੈ ਅਬਸੀ

ਜੋ ਨਾਨਕ ਬਾਬਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਆ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ॥੧॥੩॥ ਆਬਨੂ ਜੀ ਕਬ ਚਲੀ

ਤਬਾਤ ਗਾ ਆ ਨਾ ਕਿਹਾ॥ ਜਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਾਬਾ ਜੋਗ ਤਿਓ

ਸਿਕੈਸੋ॥ ਮਾਤੁ ਨਿਬਾਸਿ ਆ ਦੋ ਸਿਕੈ ਸਾ ਬਾਸਿਆ ਦੇ

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਸਾਹ ਬਿਰਤ ਜਿਨਾ ਗਿਆਲ ਸਾ ਤਮ ਕੇ ਤੈ ॥ ਆਗੇ
ਸਤਗੁਰ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਜਿਦ ਗਿਆਨ
ਖੀਰ ਪਰੀਖਿਆ ਤੇ ਲੀਆ ਤਦ ਤਿਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਸਾਹ ਆਗੇ ਕਰੀ ਉ
ਲੀ ॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਥਾ ॥ ਪਰਿ ਲਗ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਤੇ ਕਰ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਤਜਨ ਪੈ ॥ ਸੋ ਸਾ ਦਾ ਮੁਕਤ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਗੁਰ ਜਿਦ ਗਿਆ
॥ ਸੋ ਦਾ ਆਗੇ ਆਗੇ ਖੀਰ ਦੇ ਕਰ ਸਮਾਨ ਤੇ ਲੈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ॥ ਤ
ਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਸਾਹ ਬਿਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਮਜਉ ਸਾਧ ਦੇ ਤੇ ਉਤੇ ਦੇਨ
ਗੀ ਦੇ ਦਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀਆ ਜਿਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਗ ਆ
ਜਨ ਦਾ ਗਿਪਤਾ ਅਦਾਰ ਜਿਦੇ ਸੰਸਾਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਹੀ ॥ ਉਕੀ
ਬਾਤ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਨ ਵੇਦਾਂ ਕਹੀ ॥ ਅੰਤ ਗਿਆਨ ਦਾਗ
ਜੋ ਨੂੰ ਨਸੂ ਗਿ ॥ ਬਜਾਤ ਸੋ ਪਾਵਣ ਸੁਗ ॥ ਸੋ ਤਰਫ ਟਕ ਸਾਤੇ ਦੀ
ਗੋਵੀਪ ॥ ਇਤਿ ਪ੍ਰਸਾਗਬਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਖ ਸੀਪਾ ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਗ
ਆਜਨ ਇਤਿ ਪ੍ਰਸਾਗਬਿ ਦੇਉ ਸੀਪਾਂ ਉ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਕਸਾਉ ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਸਾਹ ਬਿਰਤ ਜਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਗ ਆਜਨ ਤੇ ਖਰ

ਜੋਗੀ ਤੇ ਤਿਗ੍ਰਹ॥ ਤਬ ਸੁਗ੍ਰਹ ਆਗ ਜਨਕਰ ਜਿਸੀ ਸੁਖਜੀਤੇ ਸੰਘ

ਸ੍ਰ ਤਉ ਸਤਿਭ੍ਰ ਜਿਕਾਤੇ ਸਿਸਤਿਕਾਤੋ ਪ੍ਰਿਥੀਤੋਗ

॥ਪਦ੍ਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਿਗਤਿ ਜਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਿਗਤਿ ਜੋਗਕੇ

ਤੁਪਾਪੀ ਤਾਂਤੇ ਸ੍ਰੁਬਤਉ ਤਬਾਸੀ ਗੋਗਪ ਸੁਖਿਕਾਂਸਾਰ

ਗੇਸੁ ਗ੍ਰਹਪ੍ਰਤੇ ਆਗਜਨ ਜੋਗਕੇ ਕਸਲਖੰਲੇ ਕਉਤ ਕਉਤ

॥ਸਤਿਭ੍ਰਪੀ॥ ਕਤ੍ਰਿਸਾਭ੍ਰਪੀ॥ ਲਕ੍ਰੋਸੋਤੇ ਬਿਬ੍ਰਜਤ

॥੧॥ ਗਿਆਤੁ੧ ਪਿਆਤੁ੧ ਗ ਤੋਤਾਂ ਜੋਸੁ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋਗ

ਲਖਣ੧॥ ਪਤ੍ਰ ਬੰਪ੍ਰਪ ਤ੍ਰਿਉਤ ਗੀਕੇ ਕ੍ਰਸ੍ਰ ਲਫਲ

ਪ੍ਰਕਾ॥ ਆਗੇ ਦੂਸਰ ਤ ਜਿਤਿਆ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋਗ ਲਛਣ

॥੧ ਪਦਣ ਬੰਪ੍ਰ ਪਤ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰਾਗੀ ਕੇਕ੍ਰ ਸ੍ਰੁਲਫਲ ਪ੍ਰਕਾ॥

ਆਗੇ ਦੂਸਰੇ ਤਜਿ ਤਿਆਂ ਕ੍ਰਤੀਆ ਜੋਗ ਲਖਣ॥੨॥ਗ

ਸੰਭ੍ਰਭ੍ਰ ਜਟ ਫਗੀ ਪੰਚ ਬੰਪ੍ਰਜਿਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਭ੍ਰ ਸਿਸਿ

ਤਜਾਂ ਸ੍ਰਖ੍ਰ ਕਤਦੰਤਿ ਪ੍ਰੇ ਜੋਗ ਲਖਣ॥੩॥ ਰਸਿ ਮਤਾਂ

ਪਿਤਾ ਕਸੀ ਆਤਾ ਕਸਿ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੰਧਵਾ॥ ਅਗੈ ਸਹਾਇ ਨ ਕਰਹਿ
ਤ, ਗਏ ਜੋ ਗਲ ਬਣੀ॥੪॥ ਸੁਖਨ ਸਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਤਿ ਦਿ ਕਰਤਿਆ ਤ
ਵਿਆਪਕ ਤਾ॥ ਨਿਤ ਸੁਆਰੀ ਨਗ ਪਰੇ ਅਸ ਚੀਦ ਪੰਥ ਸੋ ਜੋ ਗਲ
ਬਣੀ॥੫॥ ਗਿ ਰੇਗ ਤਨੇ ਦੁਨੇ ਦਾਸੀ ਜੋ ਧਨ ਨ ਸਤਿ ਨਿ ਤੇ ਸਗ ਧਾਰਿ ਤਿ
ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਿਆਸ ਗੀ॥ ਬਸਟ ਸੋ ਜੋ ਗਲ ਬਣੀ॥੬॥ ਕਦਲ ਸੁਕਤ ਕਸੂ
ਸੁ ਕਤਾ ਨ ਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਅਸਯ ਸਾਨਿ ਦੁ ਦ ਨਿ ਦੁ ਕਲੁ ਪਰਿਸ
ਸਤਿ ਸਪਤ ਸੋ ਜੋ ਗਲ ਬਣੀ॥੭॥ ਸਤਾ ਖਿਸ ਸਤਿ ਪਿਤਾ ਸਤਪੁ
ਸੋਦਯਾ ਸਿਧ ਦਿ ਅਧ੍ਰਸਾ ਪ੍ਰਿਅ ਕੂ ਤ॥ ਅਸਟ ਸੋ ਜੋ ਗਲ ਬਣੀ॥
ਅਨਖਿਆ ਤੇ ਜੋ ਅਗਸਿਆ ਸਨਸਾ ਯਨੇ ਵੀਪਰੀਪਤਾ॥ ਤਕੂ
ਤੰ ਨਤਨਦਸ ਜੋ ਗਲ ਬਣੀ॥੮॥ ਗੁਸ ਧਾਰਿ ਰਤਾ ਜੋ ਯ ਜੋ ਨ
ਸਾਗੋ ਨ ਗਾਛ ਓਤਿ ਕਤਦ ਸਗਧ ਸੋ ਸਾਗ ਰੁ ਕਸ ਸੋ ਜੋ ਗਲ ਬ
ਣੀ॥੧੦॥ ਤਥਾਸੀ ਗਗਵ ਨਾਬਿ ਕਰਿਆ ਦੇਪ੍ਰਤ ਨਗਗਾ ਅਗਨ
ਨਏ ਜੋ ਗਏ ਲਬਲੋ॥ ਦ੍ਵਿਤੀਤ੍ਰ ਕਸਾਉ॥ ਤਥਾਸ੍ਰੀ ਗਗਬ
ਨਬਕੰਉ ਨਗਾ ਅਗਜਨਿ ਨਸਸਕ੍ਰ, ਰੀਆ॥ ਗੁਗਤੇ ਉਪ
ਦੇ ਸੁਲੀਆ॥ ਤਥਾ ਸਾਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗਗਬਾ ਨਬ ਵੀ ਨ ਤੀ

ਜਿਤਨੇ ਸਾਗਰ ਜਨ ਤਿਸ ਪੰਖੁ ਅਲੇਗਾ ਜਿਤਨੇ ਰਾਗ ਜੋਗੀ ਹੈ ਤਿਤਨੇ

ਰਾਗਾ ਅਗ ਜਨ ਰਪੰਖੁ ਹੈ ॥ ਸਕਲ ਸਪੁਤ੍ਰ ਅਨੰਤ ਅਸਮਰਗ ...

ਗੋਵਿੰਦ ਦੇ ਉਨ ਅਸਮਰਗ ॥੨॥ [illegible]

੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧ ੧੧੧੧੧੧੧ ੧ ੧ ੧੧੧੧ ੧੧੧੧ ੧੧੧

ਸਲਰ ਗਜ ਗੋਪੀਆਂ ਰਵਦੇ ਕਾ ॥ ਪੂਬ ਸਤੇ ਕਰਿਜਿਨ ਰਾਗ

ਪੀਆਂ ਦ ਘੈਠੰ ਤੇਲ ਸਲਦ ਤੰਖ ॥ ਤਬ ਉਪਗਿ ਪਉਲ ਤੇ ਗੋਪੀ

ਯੰ ਦਰੀਸ ਤੰਖੇ ਤਲੇ ਗੋਪੀਆਂ ਤੁ ਸਲਦ ਤੰਖ ਤਬ ਉਪ

ਤੇਬ ਗੀ ਪਉਲ ਗਰੀ ਬੀਤਿ ਸ੍ਰਦਿ ਗਿਰਾਗ ਗੋਪੀਆਂ ਦਰੇ ਸਤੰ

ਸੁਤਤੁ [illegible] ਗਿਰੇ ਬਨੈ ਲਾਗੀ ਯੰਖਿ ਰਾਗੈ ਤੇਰਗੈ [illegible] ਗੀ ਸਜੇ

ਗੋਪੀਆਂ ਦਰੀ ਦੇ ਤੀਰ ਉਜਿ ਤੇ ਗੋ ਘਿਰ ਸ੍ਰੇਤ ਭੀ ਯੇ ਤੀ ਪਗਤੇ

ਪਰੈ ਗੀ ਤਬ ਉ ਸਰ ਉ ਘੈ ਗੰ ਗ੍ਯਲਿਆ ਤਬ ਉ ਸਰੀਆ ਸ

ਬੀਤੇ ਜਿਪ ਲੀ ਯਲਿਆ ਸ ਘ੍ਰ ਰਾਗ ਗੋਪੀਆਂ ਦਰੇ ਸੈਰੇ

ਤੁ ਪਗ ਜਾਪ੍ਰਿਪ ਜ਼ੀਆ ॥ ਤਬ ਰਾਗ ਗੋਪੀਆਂ ਦ ਯਸ ਕਿਪ

ਗਿਆ ਜਿ ਬੇਤ ਘ੍ਰ ਦ ਰਣ ਤੇ ਪਜ਼ੀਆ ॥ ਜਿ ਉ ਖੰਸ

ਨੰ ਭੀ ਤੇਲ ਸਲ ਤੰਖ ਤੇ ਉ ਘਾ ਤੇ ਸਨ ਭੀ ਕੇ ਤੰ ਬਸ ਡਿਬੀ

ਰੂਟ ਣ ਰਿਲੀਨੀ ॥ ਸਾ ਉਪਸੇਤਗਠ ਲਾ ਸਾਏਖੈ ॥ ਜਰਿਏਖੇ ਤੰਉ
ਮੁਖ ਤੇ ਮਤ ਖੇਗ ਰਗਤੀ ਹੈ ॥ ਤਘਗ ਤ ਗੇ ਪੀਖਰ ਖਿਸਮਤ੍ਰ
ਧਿਗ ਡਿਆ ਦੇ ਗੋ ਖਿਰ ਮੇਗੀ ਮਤ ਰੰਉ ਰ ਉਤ ਰ ਪ੍ਰ ਜਿਗੇ ਤੀ ॥ ਕਿ
ਨੇਗ ਨੀ ਰ ਖਸ੍ਰੀ ਤੈ ਕਿ ਕਿਮੇ ਆਦ ਗ ਰਖ ਫੈ ਤੈ ਤੇ ਕਿਆ ਅਮਯਗਤੇ
ਹੈ ਜਿਮ ਤ ਖੇਗ ਰਗਤੀ ਹੈ ॥ ਤੰਘਪੇ ਰ ਪ੍ਰ ਮਤੇ ਨਸਰਪੀਰਡਿ
ਉਸ੍ਰਜਿ ਤੰਉ ਮਤ ਰੀਖਘਗਿਲੇ ਜਿਕਿ ਉਖੇਗ ਰਗਤੀ ਹੈ ॥ ਤ
ਘਜਿਉ ਪਨੋਆ ਜਿਗ ਖੱਖ ਸ੍ਰ ਉਦ ਤੀ ਖੇ ਡਿਆ ॥ ਯ ਉਰੀਆਜਿ
ਗਖੀਖੀ ਸ੍ਰੁਪ ਨੋਆ ਗੀ ਗੜੀ ॥ ਤੇਲ੍ਹਆ ਪਲਾ ਗਾਖਆ ਪਯ
ਡਿਆ ਡੀਗ ਡਿਆ ॥ ਰਪਨੇਗਲ ਰ ਉਤ ਗੇਖ ਅਦਗ ਔਘ ਨੇ ਝ
ਖਦ ਸ੍ਰਪਡਿਗ ਦਦੈ ਰੰਉਲੇਆ ਖਿਆ ਖ ਉਤ ਸਦ ਗਤ ਡੀਗ ਡਿਆ
ਏ ਕ੍ਰਅਗ ਉਦ ਸਿਗਿ ਪੇ ਤੀਖ ਦ ਪਦ ਘਾਤ ਗਿਕਗਿ ਯਟਰਯ
ਤੇਰ੍ਹ ਨੇ
ਟਰ ਰ ਪਟ ਤੇ ਰੌ ਯਪਡਿ ਗਿ ਕ ਗਿਪ ਉਲ ਤਗ ਰ ਉ ਪਗਿ ਜਸਖਿਯਡਿ
ਆ ॥ ਤਘਸਤ ਰਡਿਆ ਜਿਆਦ ਪ੍ਰਤ ਅਦ ਘਾਲਿ ਜਉ
ਆ ਡੀਐ ਜੀਪਰ ਪ੍ਰੀ ਰੰਉ ਰਡ ਡੇ ਰ ਤੀਗ ਜੇ ਰੰਉ ਰ ਲੀਯ
ਤਲੇ ਖਿਰ ਪ੍ਰਿ ॥ ਤਘਰਪੀ ਮਖ ਮਲੀਰ ਲੀਯ ਇਟਰਉ

ਦੀਆ ਰ: ਨੇਕੇਤਲੇ: ਰੰਤੁ ਰ: ਜਾਗ ਪੀਠੰਦ ਤੁਸ ਤੁ ਪਾਿ ਬੈਠੇ॥ ਤ

ਬਮਤ: ਨੇ ਮੁਖ ਪਾਇ: ਅਪਨੇ ਪਲੂ ਕੇ ਸਾਬਿ ਮੁਤ ਭੁਪਾਇਆ

ਅਗੇ ਬੈ ਰ: ਗੁ ਰਤੁ ਤੀਥੀ ਜੀਉ ਪਿਆ: ਨ: ਦੀਆ ਨੇ ਨਪਾਇ ਰ: ਜੇਕੇ

ਮਾਥੇ ਨ: ਬੂਰ ਖ ਤਬ ਰ: ਜੇ ਗਪੀਠੰਦਿ ਮਤ: ਕੇ ਉਪੂਦਾ: ਜਿ

ਮ: ਤ: ਤੇ ਬੇ ਰ: ਗੁ ਕਿਉ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਮਤ: ਨੇ ਕਹ: ਜਿ ਕਿਛੁ ਸ

ਪੂਤ: ਉਛੀ ਕੀਆ ਬਾ॥ ਤਬ ਖ ਨ ਕਹ: ਸ ਮਤ: ਸੋਗੀ ਮੁਤ ਮਹੁ

ਕਹੁਤ,, ਕਿ ਮੀਰ ਦ ਘਾਈ ਤੇ ਉਮੇ ਗੋਤ: ਪੀਕੁ ਮੈਉ ਮਕੰਉ ਮਿਘ

ਮਾ, ਰਗੰਉ॥ ਜਿ ਕਿਮੈ ਰ: ਜੀਰ ਘਾਈ ਤੇ ਕਿ ਕਿਮੈ ਤੁਅਗ ਘਾ ਕੇ ਤਕੂ

ਮੇਰੰਉ ਕੁ, ਮੈਤ: ਮੋਰ ਮਤੁ ਜਾਲਿ ਗਏਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੁ, ਕੇ ਤ:

ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਮੰਨਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਤ ਬੋਲੀ ਜਿ ਰ: ਜਾ: ਮੈ ਤਰੋ

ਕੇ ਡੀਰੇ ਥਿ ਰਹਿਬੇ ਰ: ਗੁ ਆ ਪਿਆ ਜੀ ਨੇ ਨੇ ਕੇ ਡੀ ਕੀਧਾ

ਡੀ ਪੜੋ ਗੀ॥ ਮੇ ਤੇ ਰ ਡੀਰ ਥਿ ਬੈਰ: ਗੁ ਆ ਪਿਆਂ॥ ਤਬ

ਗੋਪੀਠੰਦ ਕਹਿਆ ਜਿ ਮਤ: ਕਿਦੈ ਨਮਗੀ ਐ ਜੀ॥ ਤਬ ਮ

ਤ: ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਤ ਕਿ ਰਹਿ ਜਮਗੀ ਐ॥ ਜੇ ਰੋ ਠੇ ਮੰ ਡਪ

ਮਨ੍ਹੀਆ ਕਿਆ ਉਮੰਗ੍ਰ ਸੀਤ॥ ਸਾਤਿਖ ਗੰਢੀ ਪਾਈ ਆਤ੍ਰਿਕ ਰਿਕ
ਪ੍ਰਲੈ ਸੀਤ॥੧॥ ਅਦਗ ਰਾਪ੍ਰ ਤੰਮ੍ਰਕਰੀ ਜਾਰੀ ਸੀਮ੍ਰਨ ਜੋ ਆਦਤੇ
ਜਾਂਤੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਤ ਕਿਕਗਿ ਨਿਸਗੀ ਸੋ ਜਿਸਗ ਨ ਆਖਿਤੈ॥ ਤਬ ਗਜਗ
ਪੀਆਂ ਕਿ ਰਤ ਜਿ ਕੀ ਸਾਤੰ ਕਪੀ ਉਪਾ ਉਸੋਸਾ ਜਿਨਸਗੀਸੋ।ਤ
ਬਸਾਤੰ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰਤ ਜੇਤ੍ਰਸੀ ਗੋ ਗਬਜਾ ਬਕਯ ਲਾਤਿ ਤਬ
ਸਗਜੇ ਤੇ ਬਾਹੀ ਆਤਿ। ਤਬ ਸਾਤੰ ਸਲੇਕ੍ਰ ਕਹਿਆ ਜਿ॥ ਮਨ੍ਹ
ਕੋ ਛਿਰੇ ਤਿ ਪਟ੍ਰ ਛੋੜਿ ਰਹਿਤ ਜੀਲਿ ਮਤੀਯਾ ਜੋ॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਤੰ
ਗੋਪੀਆਂ ਕ ਜਗਮਾਤਿ ਜੀਚ੍ਰਬੇਜੋ।੨॥ ਤਬ ਗਜੀ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰ
ਤਸਗਿ ਜਾਤਿ ਗੰਤ੍ਰ ਜੇ ਗੀ ਹੋਇ। ਤਬ ਗਜਾ ਗੋਪੀਆਂ ਕਬਲ
ਜਿ ਸਾਤੰ ਕਉ ਤੁ ਨਮ੍ਰ ਆ ਆਗ੍ਰ ਕਉ ਤੁਸਗ ਸੀ ਕਿਸਾ ਕਿਸ ਪਗੀਨ
ਕੋ ਗ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਲਿ ਤਿਖੇ ਸਾਤ ਪਗਪੇ ਜੇ ਤੇ ਕੇ ਗ॥੩॥
ਅਸ ਪਤਿ ਗਜ ਪਤਿ ਗਜੇ ਚਲਿ ਗਏ ਛੋੜਿ ਛੋੜਿ ਮਜੁਕ ਗੰਤੇ
॥ਤਬ ਗਜੇ ਗੋਪੀਆਂ ਕਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸਾਤ ਕਿਉਸੋ ਤੀ ਸੀ
ਗ ਜੁਕੀਆ ਕਪੀਗ ਜੇ ਹੋਇ ਤੋ ਪ੍ਰਗਏ ਹੈ ਉਤ੍ਰਿ ਕਿਉਸਾ
ਬਿਲੇ ਗਏ ਹੈ। ਕਿਸਤ੍ਰ ਕਪੀਸ੍ਰ ਆਏ ਅਦਗਿ ਸਾਗਤਿ ਗੋ

ਇਸਬਾਤਕਰਕਿਤੈਜਿਸਸਗੀਐਸਰਨਕੀਬਾਤਸਕੇਸਾਕਿਸੀਕੰਉਤੈ
ਤਬਸਾਤੂਬੋਲੀਨਾਗੇਪ੍ਰਤਸਕੇਕਦੀਸਾਤੇਪਣੂਪ੍ਰਾਕਿਸੀਸ
ਗੇਤਤਬਗਜੇਕਹਿਆਸਾਤਾਕਉ [illegible] ਨਿਦੀਸਾਤਾ।ਤਬਗੇ
ਕਹਿਆਜਿਪ੍ਰਤਸੁਨਿਆਂਸਗੇਤਾ।ਕਹਿਆਸੋਪੈਪਰਤੁਬਿ
ਗੋਲੈਕਰਣੇਨਤੌਂਸ੍ਰਿਗਸਗੋਗੀ।।ਏਤਰਿਬ੍ਰਾਣਕਰਣੇਤੋਗਿਸਪ੍ਰ
ਦੁਣਸਪਤਿਜੋਗੀ।।ਜਾਸ੍ਰਤੇਪ੍ਰਤਜਿਐਸੀਨੁਗਾਤੇਕਹਿ
ਕਰਿਗੁਤੇਸੇਬ੍ਰਾਣਨਾਡੀਤਤੋ।ਤ੍ਰਜੋਗੀਤੋਡਿਪ੍ਰਤਾਜੇਜੀ
ਦਿਜਾਕਾਂਤਾ।ਤਬਗਾਨਾਸਪੀਯੰਕਬਾਲਿਆਸਤਾਕਿ
ਪ੍ਰਥਤੈਕਿਸਕਤਤੇਗਾਜੇਕੀਤ੍ਰ,ਗਨੀਤਜੀਅਬਾਸਗੇਤ੍ਰ
ਸਾਤ੍ਰਿਆ।।ਸਤਦੇਪਉਲਤਗਿਤੇਗਦੰਸਤੇਜੇਗਾਗਿਆ
ਨੁਕਣਤੇਪਾਪ੍ਰਿਆ।।ਪਾ।ਤਬਗਾਜੇਕਹਿਆਤੋਸਾਤਾਆਤ੍ਰ
ਗਜੇਕੀਗਾਨੈਬੀਤ੍ਰ,ਤੰਉਬਾਤਗਿਨਿਕਸਨੁਨਪਾਵਤੈ।।ਕਿ
ਸੀਸਾਬਿਬਾਤਕਗਨਨਪਾਵਤੈ।।ਅਬਤ੍ਰਸੇਗੀਸਾਤਾ
ਤੇਆਬਤ੍ਰ,ਬਾਤਗਿਜਿਕਸਨੁਨਪਾਵਤੀ।।ਆਗਆਗ

ਤਬ ਫਿਰਿ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੰਉ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤਰਾਸ
ਨੁ ਲੈ ਗਿਆ ॥ ਜਿ ਤੈਨੂ ਕਾਲ ਤੇ ਬੰਧਨਾ ਛਿਲਪਿਆ ॥ ਤਬ ਫਿਰ ਤਨੇ ਡੀਕ ਤਨੇ ਸਾਥਿ
ਗਾ ਜੋਗੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਠਿ ਖੜ੍ਹ ਕੈ ਆ ॥ ਤੇ ਸਾਤਾ ਜੋ ਆਬ ਸੋਗੇ ਰਸ ਰਸੇ
॥ ਸਾਤਾ ਕੰਉ ਨ ਦੇ ਉਤਰ ਰੀ ਕੈ ਉਠਿਆ ਲਾ ਤਬ ਬਲ ਖਾਪ ਤੇ ਬ
ਗਾ ॥ ਸਾਧੀ ਕੂੰ ਜਾ ਵਿਹੜੀਆ ਆਗੁ ਭੀਤੇ ਵਿਚ ਨੂੰ ਲੇਉ ॥ ਸਜੋ ਗੋਧੀਆਂ
ਵਿ ਗਾ ਨੂੰਪ ਪ੍ਰਵੇਸਿਆ ਜੋਗੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਉ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਫਲਿਆ ਬ
ਡਗਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਆਪ੍ਰਿਰਗਿਖ ਸੂਨੂ ਆ ਤਬ ਕਹਿਉ ਸੁਜਿਪਟਾ
ਗਾਜੀ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਕਉ ਉਤਸਾਹ ਕਿਥੀ ਗਾ ਜੋ ਰੀਆ ਗੁਪਆਗੇ
ਬੀ ਕੈ ਪੜੇ ਕਾਜਿ ਜਉ ਵਿਗੀ ਤੰਉ ਕਿਆ ਕਰਸੂ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਰਖ ਨਾਥ ਕੰਉ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿਰ
ਜਾਂ ਕੋਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਾਧੀ ਜੀਆ ਨੂੰ ਕੋਲ ਗਾ ਜਾਨੇ ਕਰ ਡੰਉ ਕਲਿਆ
ਛੁਡੇ ਸਬ ਸੁਖ ਦੈ ਤਬ ਗਾ ਜੋਗੇ ਧੀਆਂ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਜੀ ਸੇ ਗੈਤਾ ਪ੍ਰੀਰ ਦਿਆ ਕਰਿ ਕੋ ਮਿਲਾਇ ਲੇ ਗਿਆ ਆਪਨੇ
ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਰਜਤ੍ਰਪ

ਸਿਅਤਮਾ ਨ ਜਾਣੈਤੂ ਮਣਸਾਬਰ ਸਾਥੇਤੀ ਤੈ॥ ਤਥਾ ਹੋਣੇ ਗੋਪੀਆਂ
ਵਿਰਹਿਆ ਨ ਜੀਅਬ ਹਜਨਾ ਰਤਖਿਤ ਅਗਨਿ ਤੇ ਸਾਤਿਆ ਜੋਗ
ਲਤੇਰ ਫਿਲੋਹਿੰ ਉਤੇ ਗੀਸਗੈ ਆਖਿਪਗਿਆ ਹੈਂ ਉ॥ ਏਕਾ ਲੁਤ
ਪ੍ਰਿਟ ਗਸਤੁਏਹਿ॥ ਤਥਾ ਸੀ ਗੋਪਨ ਬਿਰਹਿਆ ਜਿ ਸ ਜਤੂ ਗਤੁ
ਵਹਿ ਰਗਿਆ ਤਿਆ ਸਾ ਗੋਅਸਟ ਸਿਧਾਰ ਸਲਾ॥ ਤੂ ਆ ਜੁਣਗ
ਨੁਲੋਹਿਗ ਗ ਜ ਤੁਕੂਬ ਕੂਹਿਗਿ ਏਲਾ॥੧੦॥ ਨੇ ਹ ਜੈ ਬੀਤੁ ਅਸਟ
ਸਿਧਾਉਤੁ ਨ ਥਯਉ ਗ ਸੀਤ ਸਿਧਾਇਆ ਜਤੀਯਉਤਾਧ ਨੋਗਨੇ
ਘਟ ਜਤਥੀ ਗਥਾਤ ਪੰਥ ਜੋਗੀਅ ਤੁਸ ਲਾ ਰੀਆ ਤੂ ਬ ਰੋਜ
ਸੀਬ ਨੁ ਯਲ ਤੇਹਿਗਿ ਰ ਗਸਤੁਲੋਤ॥ ਤੂ ਕੇਲ ਤੇਹਿਗਾ॥ ਤ
ਥਾ ਜ ਗਪੀਯਾ ਵਿ ਰਹਿਆ ਜਿਗਤੁ ਸਾਪ੍ਰੀ ਜੀਅ ਥਵਲੋਜਾ ਤੀ
ਥਜਤੇ ਤਥਾ ਸੀ ਗੋਪਨ ਬਧੁ ਗੀਸ ਤੂ ਜਰਗਿ ਜਏਰੰਜ
ਖਿਜੁ ਰਗਿਰਣ ਤਥਾ ਸਿਧਰੰਉ ਨ ਸਸਰ ਗੁ ਅਏਸੁ ਰੀਆ
ਨੇਤੁ ਵੁਲੀ ਸੁੰ ਵੁ ਥੈਥ ਪੜੂ ਤਬਿ ਸਿਲਿਆ ਸਿੜੀ ਗਲਿ
ਥਾਪੀ॥ ਥੇਕੂ ਤਮਾਬੈਲਗਾ ਪ੍ਰੀ ਜੋਗੀਆ ਰਥਾਸਤ੍ਰ ਪਹਿਗਿ

ਬੋਨ॥ ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹੇ ਬਿਚਾਰ ਕਹੁ ਨ ਕਿਛੁ ਉਪਾਇ ਸਿਉਂ ਰਾਧ

ਨ ਪਿਖ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕੋ ਸੂਝਿ ਦੀਆ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਗ੍ਰ ਸੀਤ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਜੀ ਨਿਕਸਿਆ ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨ ਤੇ ਕੇ ਸਾਥ ਗੁਆਲ ਗਊਆਂ

ਲਿਆਏ ਬਾਰਸਾ ਜਿਹ ਜਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਗੀਤ ਆਏ ਸਿਮਰਿ

ਪਾਇ ਜਉ॥ ਤਬ ਲਾਗਾ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬਾਰਸਾ ਕੇ ਸਾਥ ਬਾਰਸਾ ਲਾਗਾ ਜਿ

ਬਾਤ ਸਰਤ ਬਾਰਸ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਬੋਲ॥

ਬਣ ਬਸਤ੍ਰਿ ਸਿਰ ਜਾ ਪਾਇ ਤਨ ਪੈ ਕੌਂਅਲ॥ ਪਾਰਿਓ

ਰਿਬਾਰਸ ਬ੍ਰਿੰਦ ਜੋ ਗੋਪੀਆਂ ਦ ਸਮਝਿ ਦਇਆਲ॥੧੧॥

ਜਾਂ ਰਾਧਾ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਿ ਓਸ ਸਮ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੁਰਾਪਦ

ਨਦੀਆਂ ਪੀ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਲੋਨਸ ਉਨਕੇ ਜੋ ਗ੍ਰਸ ਤੈਸ ਉਨ ਦੀਆ

ਗ ਜਾ ਗੋਪੀਆਂ ਦ ਜਿ ਉਬੋਲ ਬਾਤ ਉਸਿ ਕੋ ਦਉ ਗਾ ਤਬ ਪਤ

ਕਹੀ ਜਾਰਿ ਪੂਰ ਕਰੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਜੀ ਨਿਕਸਿਆ ਜਿਹ ਜ

ਦੇ ਜੀ ਉਗ੍ਰ ਗੇ ਬਾਲ ਬੈਠੇ ਗਇਆ ਬਾਜਿ ਸੀਆ ਦੀਆ

ਬਾਤ ਜਾ ਸੀ ਨ ਸਾਂ ਗ ਜਾਤੇ ਗਇਆ ਆਬਾਰਿਦ ਸਿਪ

ਆਗੈ ਦੋਲਕਾ॥ ਤਬ ਗੋਪੀਆਂ ਕਉ ਤਿਬਿਰਹਾ ਭਇਆ ਜਿਤ੍ਰ ਜੀਉ
ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਤ੍ਰ ਦੇਲਕਾ ਗੈਉ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਰ ਕਿਆ ਜਿਤ੍ਰ
ਤਪਤ੍ਰ ਨਖਿਲੇਤਿ ਅਤੇ ਅਪੁਨੀ ਨਾਗਰੀ ਮਾਹਿ ਜਾਇ ਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਧਿਆ ਮ
ਗਿਲੇਆ ਉ ਕਿ ਖਿਆ ਕੀਮ ਪੀ ਜਿਕਪੀ ਦ੍ਰਸ ਧਾਏ ਤਉ ਲੇਸ॥ ਦ੍ਰਸ
ਕੀ ਮੇਪੀ ਲੇ ਸ ਜਿਸ ਤੇ ਕੰਨੈ ਧਾਏ ਅਦਾ ਦ੍ਰਸ ਨੀ ਲੇਣ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਗ
ਆਂ ਤੈ॥ ਸਨੀਆ ਜਨਤੀਆ ਤੇ ਜਿ ਮਿਲਨੇ ਗਏ ਤਿਆ ਤੇ ਆਘਲਾ ਦਨ
ਤੰਪਰ ਜਨੇਲੇ ਜਾਂ ਮ੍ਰਤਿਆ ਸਿਰ ਕੰਨਾ ਮਾਹਿ ਅੰਕੂ ਧਾਤ ਤੇਲ ਦ੍ਰਕ
ਸਤੇ ਸਿਰ ਮਾਹਿ ਧਿਤ੍ਰ ਤਗਲ ਮਾਹਿ ਗੋਕਲੀ ਤ ਖਿਧਪਗੀਰ ਜਾਗ
ਪੀਆਂ ਕ੍ਰ ਨਗਰੀ ਮਾਹਿ ਪਿਨ ਤਾਂ ਪਨ ਤਾਂ ਆਇ ਬਧਨ ਦ੍ਰਸ ਮਾਗੀ ਨਗ
ਗੀ ਮਾਹਿ ਤੰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਜਿਸ ਨੇ ਗੋਪੀਆਂ ਕੇ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਅ ਜਾਇ ਸਨੀਆ
ਸੰਜਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਅਤ੍ਰ ਲਾਗੀਆ ਸਿਰ
ਜਿਗਿਧਿਟਨੈ॥ ਮਾਂ ਥੋਧਾਤਿਕ ਤੇ ਤੈਕ ਗੰਨਿ ਤ੍ਰੇਪਤ ਗਿਆ ਗ
ਜੇ ਕਾਂ ਮਾਸ ਕਿਨਿ ਮ੍ਰਤਿਆ ਤੂੰਨੀਆਂ ਲਾਂਗੀ ਆਕ ਤਨ॥
ਮ੍ਰਤ ਮ੍ਰਤਨਗ ਜਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਕੇ ਟ ਗਤ੍ਰਕੇ ਗਇਆ ਜਿਨਿ ਜੋ

ਜੀ ਤੇਰਾ ਸਾਬ ਸ੍ਰਾਣਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਗੀਯੁ ਸਾ ਫ੍ਰਿਕਾ ॥੩॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜਾਂਗ

ਪੀਯਰ ਕਹਿਣਿ ਜੁਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਉਪਰਾ ਤਬ ਰ ਨੇ ਗਪੀਯਾਂਇ

ਕਹਿਆ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁ ਗੁਰੁ ਗੈ ਤ੍ਰਿਪਟ ਸਾਸਨੈ ਸੋ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਿਨ ਕੀ

ਜੈ ਗਾਲਿ ॥ ਸੋ ਲ੍ਹ ਸੇ ਕੰਨਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਸਉ ਸਮਝੇ ਲੀਆ ਤ੍ਰਸਮ

ਮਾਲੀਆ ਜਾਣੁ ਪੈਆ ਕਾਲਿ ॥੧੩॥ ਤ੍ਰਸੀਂ ਤੁ ਕਿ ਸੋ ਗੈ ਕਾਂਸ ਕਈ

ਨਾਂਈ ਸੋ ਲ੍ਹ ਸੈ ਕੰਨਿਆ ਕੁਆ ਗੀਆ ਦਿ ਸਥੀਬੇ ਉਤ੍ਰਿਬਾਣਾ ਸ

ਬਿਸ ਕਤੀਆ ਨਾ ਜੋ ਗਪੀਯਾਂਰ ਕੰਉ ॥ ਸਤੁ ਸਤਗੁਰਿ ਸਾ ਤ੍ਰਿਸਕੀਅ

ਸਾ ਬਿਕੈ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸੋ ਲ੍ਹ ਸੈ ਕੰਨਿਆ ਕੁਆ ਗਡਬੀ ਉਨ ਕੀ

ਏਕ ਟਟ ਫਲਾਜਿ ਬਣਾ ਸਾ ਬਿਸੰਗਡਿ ਉਨ ਕੇ ਸਾਫਲਿਨ ਜਾਤਾਂ ਉ

ਤ੍ਰਿ ਤ੍ਰਿਦੀ ਗੁ ਤੈਆ ਔ ਸਾ ਨ ਜਾਬਾ ॥ ਤਬ ਬਾਨੀਆ ਗ ਤੀਆ ਨੇ

ਨਾਨੇ ਕੰਉ ਕਿਆ ਕਰਨੈ ਲਾਗੇ ਗੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨ ਤ੍ਰਸਗ

ਪਾ ਦਪਬ ਲਗਿ ਗੀਆ ਆਗੈ ਕਥਨ ਗੈਯਾਇ ਗੀਆ ਤਾਤਾਂ ॥

ਕਥਨ ਤਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਦਬਭ ਕੁ ਲਾਗਿ ਗੀਆ ਤ੍ਰਕਿ ਸੰਗਿ ਕਾਗ

ਸੋ ਨ ਚਾਪ ਦੇ

ਦੇ ਗਾਵਿਆ॥ ਮੈ ਕਤੇ ਗੋਬਿਦੁ ਤਉ ਜੀਉ ਪਉਲਾਦ ਗਾ ਥਾਪਿਆ॥
॥੧੮॥ ਸਭ ਮਤਿ ਵੇਉ ਜਬ ਬੁਝੈ ਗੋਗ ਜਾ॥ ਮਾਤ ਖੁਗ ਬਿਲ
ਖਦੇ ਜੋਗੀ ਏ ਕਾਲ ਮਨ ਬਾਣੀ ਜਾਪੀ॥ ਗੁੜ ਮਿ ਗੁ ਏ ਜੰਗ
ਲਿਖ ਮਾ ਸਤੇ ਜੋ ਨੀਦ ਨਪ ਪੀ॥੧੯॥ ਇਸਮਾਤ ਕਰਤੀਏ
ਮਨ ਲੀ ਬਸਤ ਸਿਰ ਜੀ ਸੇਧ ਤ ਕੀ ਕਉ ਬਾਣ ਗਿਜਾਤਾ॥ ਨ
ਸਕਾ ਗ ਨਿਤ ਪਗ ਤੀ ਇਗਤ ਸੇ ਆਖਿ ਸਾਖਿ ਤੀ ਗਬਾਪਤ
ਮਾਤ॥੨॥ ਤਬਾਗ ਜਾਇ ਗਿ ਜਬ ਬੁਕਗਤੇ॥ ਸਤ ਗੁਰ
ਖਿਵ ਗਣ ਕੇ ਠਮੰ ਕਿਪ ਯਗਤੀ ਸੇ ਜਤ ਲਾਪੀ॥ ਪਠ
ਪਾਗਿ ਪਿਤ ਤ ਮਾ ਗਬੋਲੀ ਆ ਤਿਪਾਗਿ ਪਾਗਿਮਾਤੀ॥
੧੨॥ ਤਬਾਉ ਤਤਖਲਿਆ ਸਖਲ ਜੀਆ ਪ੍ਰਿਆ॥ ਜਿਸ
ਖੇ ਜਾਪਿ ਸੋ ਤੇ ਗਿ ਬੁਕਮੁ ਤਗ ਤ ਪਯੇ ਰੰਮ ਸ੍ਰੇ ਤਤੀ ਮ
ਝੂ ਪਾਤ ਨਿ ਸੇ ਉਤ ਚਮੰਤ ਲਏਤ॥ ਸਖਲ ਜੀਉ
ਲਿਆ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਿਕਗਿ ਪਾਬਾਕ ਸਾਗ ਤੋ ਕ੍ਰਿਕਗਿ ਤਿਬੀ

ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਕਰਿ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਖੁਸਿ ਹੋਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇ
ਲੈਂਦਾ ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਖੁਸਿ ਹੋਇ ਕਹਿਆ ਕਹਿਆ ਬਚਨੁ ਏਹੁ
ਦੇਵੈ ਜਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪੀਵੈ ਤੇ ਲੈਕਰ ਤਿਨ੍ਹੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਜਾ ਅਸਵਾਰ
ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਉਸ ਬਚਨ ਸਾਹਿਬ ਸਿਖੀ ਕਰਿ ਲਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਣ ਹਿਤ
ਤੇਂਦੇ ॥ ਤਬ ਸਭਨੀ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਨਾਲਿ ਜਾਇ ਆਗੈ ਪਗ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਜਿਹੜਾ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਸਭ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸਤਿ ਬਚਨ
ਹਉ ॥ ਅਬ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਸੇ
ਸੀਤ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਜਿਸ ਉਪਰਿ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸਾਂ ਜੀ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ॥ ਤੇ ਜੋ ਕੋ
ਸਾਂਈ ਜਨ ਉਤ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਤੁਸਾਂ ਤਿਸ ਉਪਰਿ ਉਤਰੈ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰ
ਕਰਾਂਗੇ ਅਲਾਹ ਸਭ ਤੇ ਨੇ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਿਰ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾਂ ਲੋਕ
ਜਿਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਾਹਿਬ
ਦਿਤੀ ਕੀਨੀ ਲੀ ਪੀਆਂ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਭ ਲੈ

ਦੇ ਤ੍ਰਿਸਨਿ ਬਖਸ ਸਾਹਬ ਮੁਖਲਾਗ ਚੰਬ ਦਫੀ ॥੨੨॥ ਸਤਗੁਰ ਸਿ

ਤਸਸ ਮਤ੍ਰੇ ਲੀਅ ਤ੍ਰੇ ਗੇਆਨ ਤ੍ਰੈ ਲਖ ॥ ਏਂਕ੍ਰਿ ਸਿਬਖ ਗੋਪੀ

ਸੰਕ੍ਰ ਗ ਜੰ ਪ੍ਰੇਤਰੀ ਮਲਖ ॥੨੩॥ ਤਬ ਜਾਤ ਜੰਤ ਜਰੇਖ

ਫਿਰਿਕਰਿ ਤੰ ਉ ਗਸੀਖਕ੍ਰੀ ਗਤੀ ॥ ਤਬ ਗ ਜੰ ਗ ਪੀਸੰਕ੍ਰ ਬੋਲ

॥ ਸੁਣ ਤ ਕ੍ਰੂ ਗੇ ਗੀਜਿਯ ਗੁਰੀਦੇ ਗੀ ਬਤ ਜਿਕ੍ਰੂ ਗਗੀ ਵਿਆ ਸੁਸ ॥

ਸ਼ਦ ਗੁਪ੍ਰਿਸਰੀਆ ਯ ਰਿਦ੍ਯ ਕ੍ਰੂ ਗੜ੍ਹਿਗੀਆ ਜੀਪਟ ਸੁਬਗ

ਸਪੰਜਸ ॥੨੪॥ ਤਬ ਗਜ ਗ ਪੀਸੰਕ੍ਰ [illegible] ਰਪੀ ਬਾਸ

ਸੁ ਖੇ ਗੜ੍ਹਿਆ ॥ ਜਰਿ ਖਿਰ ਲਾਗ । ਦੇਤ ਬਸੀਗੋ

ਖ ਨ ਖ ਕੇਉ ਪ੍ਰਫ ॥ ਗ ਜ੍ਰਿਆ ਗੀਲ ਕ੍ਰੀਤਿਆਗੀ

ਲੇ ਪ੍ਰੇ ਸੈ ਨੋ ਗ ॥ ਆਨੰ ਦ ਪਾਸ ਰੀਏ ਬਾਪੀ ਰ ਤਿ

ਸ ਕ੍ਰਿ ਸ ਵੀ ਜੈ ਤੇ ਗੰ ॥੨੫॥ ਜਗਗੀ ਬਾ ਪੀਲੇਸ੍ਰ

ਸਰੂ ਬਾ ਪੀਲ ਬਿਆ ਪੀਲ ਯੈਂ ਤੇ ਗੰ ਬ ਲੇ

ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਗੁਰੂ ਅ ਉਪਾ ਗਗਖਤਿ ਉਦਰਿ ਫਲੇ ਜੋ ਗਾ॥ ਦਧਾ॥ ਧਤੁ
ਸ·ਤੀ ਗੋ ਗਪ੍ਰਉਤਾ ਦੇਤਾ ਨੈ॥ ਦੌ ਗੋਪੁਤਾ ਮਛੀਨ ਧਾਪਿ ਘੋਘ ਸਕੀ
ਨ ਪਗਘੋ ਪਿਘੋ ਕਿ ਖਿਅ ਨ ਖਾ ਤ੍ਰਿਘੋ ਅ ਸਖੁ ਲਾ॥ ਪੰਚਖਾਲ
ਤ·ਤ੍ਰਿਘੋ ਤ੍ਰਿ ਕੋਂਤਿ ਗਤ੍ਰਿਘੋ ਤਿਨੁ ਕੁਮ ਸਿਦ ਨਤੁ ਲਾ॥ ਅਦ ਪੁਘੋ
ਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦ ਤ੍ਰਿਤੀ ਜੋਗ ਕਮੁ ਲਾ॥੨੧॥ ਤਥਾ·ਜੋ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਤੁਰ·ਸੁਪੰਥੁ ਲੀਆ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਬਾਲੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ
॥੧॥ ===॥ ===॥ ਗੋਸਟਿ ਜਨਕ ਤੇ ਮਛੀ ਪਿਤੇ ਕੀ॥
ਜਨਕ ਤੇ ਮਛੀ ਪਿਤੇ ਕਿਤੁ ਚੀਨਣ ਗਿਕਗਿਕਗਿ ਜਨੀਆ ਪ੍ਰਥਮ
੩॥ ਤ੍ਰਸੂ ਲੇਆ ਘੜ ਮੈਂ ਨੁ ਸਾਤ੍ਰਿ॥ ਰਉਹਿ ਰਉਹਿ॥੧ ਉਤ੍ਰੁ੧ ਸਪ੍ਰ੧
ਪੈਆਲੁ॥ ਰਡੈ ਰਡ·ਨੈ॥ ਉਤ੍ਰੁ ਉਪਗਿ॥ ਸਪ੍ਰਆਪਦਿਗਿ॥ ਪੈਆਲੁ
ਤਲੇ ਪਿਤੇ ਸਤਿ ਤ੍ਰੇ ਰਿਖਾਉ॥ ਰੇ ਖੀਐ ਜੀਸਤਿ ਗ੍ਰਪ ਸਾਰਿ·ਉ॥
ਸਿਗੁ ਉ ਕ੍ਰਾ॥ ਪੇਨੁ ਸਪ॥ ਪੈਗ ਪਤ·ਲਾ॥ ਰੇ ਦੇ ਪਿਤੇ ਪਗਦ·ਨਿ
॥ ਘੜ ਮੈਂ ਨੁ ਰੇ ਖਿਖੈ ਸਪ ਤ ਰੀ ਪੈ ਡੇ ਦਉ ਰਧ ਕ੍ਰੁਦ ਨਡੇ ਪਿਤੇ ਰੇ

ਬਿਖੈ ਹਿਮਾਚਲੁ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੇ ੧ ਦੀਪੁ ਸਿਰੁ॥੨ ਕ੍ਰਉਂਚ ਦੀਪੁ ਮੁਖੁ॥੩ ਤੇ
ਜੰ·ਦੀਪੁ ਕੰਠੁ॥੪ ਕੁਸ ਦੀਪੁ ਹਿ·ਰਦੀ॥੫ ਪੰਜਾ ਦ੍ਵੀਪੁ ਕੋਰਣੁ॥੬ ਬੇ
ਦ੍ਵੀ·ਦੀਪੁ ਪੇਟੁ॥੭ ਸਤ ਦ੍ਵੀਪੁ ਤਿਕਾਲਿ ਦੇਖੁ ਸਤ ਦੀਪ॥ ਦੇਸੀਸ
ਤਤ ਖੰਡ॥ ਦੇਖੋ ਖਉਤੁ ਕੁ ਨਉ ਖੰਡ ਤਖਤ ਬਿਜਨ ਕਿਸੁ ਖਿਨੁ ਤਾਂ ਤ
ਸਤ ਤਖਤ ਖਉਤੁ ਕੁ ਨਉ ਖੰਡ ਜੁਆ ਪੇਆ ਧਿ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿ
ਖੇ ਉਤਾਰ ਖਸ ਪ੍ਰਗਥ ਪਛਮ ਸਾ·ਗਰੁ ਕੰਟ ਹੈ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੇ
ਕਹਿ ਹੈ ਆਗ ਪਾਛਾ·ਬਾਹੂ ਕੁ ਜਾ ਦੇਖਾ·ਗਰੁ ਕੰਟ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਾਰੇ ਅਉਤ ਦੰਦਾ ਰੋਗ ਜੋਪ ਗਤੀ ਹੈ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿ
ਖੇ ਕਰ ਹੈ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਾਰੇ ਤੁਸ੍ਰਿਖ ਰਦੀ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ
ਉ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿਖੇ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਸਪਤੀ ਹੈ॥ ਪਿੰਡ
ਕੇ ਬਿਖੈ ਰੋਮ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਿਤਨੇ ਰੋਮ ਹੈ
ਬਨਾਸਪਤੀ ਹੈ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ॥ ਦੇਸੁ ਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿ

ਲੈਨਾਵਖੰਡਤੇ॥ [illegible] ਤ ਵੇਤੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਵਿਖੈ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਿ ਖਾਉ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਵਿਖੈ ਨ ਵਜਿਆ ਤਾ ਪ੍ਰੇਤੀ ਖੰਡਤੇ। ਕਹੈ ਜੀ ਧ੍ਰ
ਤ ਅੰਤ ਕੇ ਕੰਵਲ ਸ੍ਰਗ ਤੇ ਪਤਾਲੁ ਪਾਗ ਖਤੇ ਵੇਤੀ ਕੇ ਵਿਖੈ ਕਿਖਾਉ।
ਕੇ ਖੀਆਤਿ ਤੁਗੁਰੁ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਵੇਤੀ ਕੇ ਵਿਖੈ ਕੰਵਲ ਸ੍ਰਗ ਸ੍ਰਗ ਤੇ
ਪ੍ਰੇਅਖੀਤੇ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਤਜਿਤੇ ਪ੍ਰੇ ਪਾਗ ਖਤ ਪਤਾਲੁ ਤੇ। ਕਹੈ ਜੀ ਧ੍ਰੁਤ ਅੰਤ
[ਵੇਤੀ ਕੇ ਵਿਖੈ]
ਕੇ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰੇ ਕਗ ਤੁਗੁਤੇ ਧ੍ਰੁਤ ਅੰਤ ਕੇ ਵਿਖੈ ਸਪਤ ਸਮੰਦ੍ਰ ਨਉ ਸੇ
ਨ ਵਸੀਤ ਨਦੀਆ ਤੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਵਿਖੈ ਕਿਖਾਵਤੁ ਜੀ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਕਹੈ ਜੀ ਕੇ ਖੀਆਤਿ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਖਤ ਗ ਤੁਰੁ ਪੰਤੇ
॥ ਸਪਤ ਜਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸਿ ੨ ਤੁਸਿਅ ਸਕ ੧ ਸੁਧੁ ੨ ਤੁਸਿ ਸਗ ਵਲ
੧ ਦ੍ਰਿਕਖਿਡ੍ਰੀ ੧ ਇਕ ਗੁਕ ਏ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ੯੮ ਨਵ ਸੈ ਨਵੰ
ਸੀ ਤਨਦੀਆ ਜਿਤੇ ਸਿ ਏ ਪ੍ਰੀਅਤੀ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਸੁ ਅਸੀ ਗਤ ਤੁ
ਕੀ ਪਾਕਿਗਤਿ ਨਦੀਆ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਗਤਿ ਇਨ ਸਤਿ ਕਿਖਾਉ। ਕੇ
ਖੀਆਤਿ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਗਤੂ ਨਦੀ ਏ ਤ ਪ੍ਰਕਿਗਤਿ ਹੈ ਜੀ

੮ ਅੰਧਮੈ ਨਦੁਸੀਨ ਨੰਦੀਆ ਗੜਾਰਿ ਜਾਪ੍ਰਿ ਜਾਪ੍ਰਿ ਪੜਤੀਐ ਯਾਲਤੀਹਿ
ਨਤੀਨੈ ਏਨਪਾ ਕਿਗਤਿ ਨਧਸੈ ਨਦੁਸੀਨ ਨਦੀਆ ਕੀਐ॥ ਅਗ ਸਪਤ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਾਪ੍ਰਿ ਪੜਤੇਐ ਗ ਜਾਜਿ ਜਕਿ ਤਾਪ੍ਰਿ ਪੜਤੇਐ ਤਘਾਗ ਜਾਤ
ਰਨਤੇਐ ਨ ਗ ਜਿ ਤਿ ਨ ਰ ਜਿ ਤਾ॥ ਜਕਿ ਤ ਪ੍ਰਿਪੜਾ ਏਤਗੇਤੈ
ਤਘਾਗ ਜਾਂਤ੍ਰ ਲਾਗੀਏ ਰਤੇ ਏਨਪਾ ਕਿਗਤਿ ਨਦੀਆ ਅਗ ਸਮੈ
ਦੁੰਕੀ ਅਗ ਗਜਾ ਜਕੀਐ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਸਾਂਪਨਸਤਿ ਖ੍ਰਿਨਏਪਾ ਕਿਗਤ
ਕਿਖਤ ਕੇਥੀਐ ਜੀਗਮੁ ਕੇਪੁਸਾਰੋ ਜਿਨਦੀਆ ਕਮੁਤ
ਨੇਯਲਤੀਨੀਗਨਤੀ ਤਿਤੁ ਏਨਜੀ ਜਿਨੈ ਏਤ੍ਰੀਯਲਤੀਨੀਗ
ਤੀਨੈ ਏਜਿ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ ਖ੍ਰੀ ਜਾਪ੍ਰਿ ਪੜਤੀਐ॥ ਕਦੁਜਿਕ
ਧਜਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਖ੍ਰਿਨ ਸਕਾ॥ ਖ੍ਰਿਕੁਮੁਖ॥ ਕਕ੍ਰਿਸਦ
ਦ॥ ਕ ਕ੍ਰਿਆਖੀ ਏਸੇਤੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ॥ ਏ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਜਾਪ੍ਰਿ ਤ ਕਗ ਗ ਜਾਜਿ ਪੜਤੈ ਤਖਤ ਕਗ ਗ ਜਾਤ
ਕਪਤੇ ਨ ਗ ਜਿ ਤਿ ਨ ਗ ਜਿ ਤਾ॥ ਸਦਜੀ ਸੁਜਿਕ

ਡੀਗਜਤੰਸਮਝ ਦ੍ਰਿਤੰਨ ਕੋਤੋਉਰ ਸਾਸਤ੍ਰਿ। ਸਮਝ ਬਾਸਨ ਸਾਡੀਗਜਤੀਆ

ਪੀਵੇ ਖਿਸਾ ਡੀਗਜਤੀਆ ਵੇ ਸਖਿ ਉਰਸਾਗਸੈਂਦੇ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਜਸ੍ਰਿ [illegible] ਤੇਤੈ। ਪਜੇ

ਜਰਿ ਵੇਪੜ੍ਹਿ ਸਿਖੁਟਤੇ। ਤਬ ਏਹੁ ਪੀਵੈ ਕਗਿਕਗਿ ਉਸਨੁਤੰਨੇਲਤ

ਗੀਵੇ ਤੰਨੇ। ਵੈਸੀਲ੍ਯਗੀਵੇ ਤੰਨੇ।। ਕਸਕੀਕੁਪਕੀਲਤਗਿਲੇਕੇਕੀਲ੍ਯਾਗਿ ਲਯਾਗਿ

ਅੰਤੇ ਸਗਕੀਲ੍ਯਾਗਿ ਖਿਤੰਕੀਲ੍ਯਾਗਿ ਅਸਾਕੇਲ੍ਯਤਗਿ ਅਜੇ ਕਲ੍ਯਤਗੀਆ

ਨੇਕਉਪਉ ਜਿਖਿਤਦ੍ਰਤੰਨੇ ਵੇ ਪ੍ਰਿਸਕੇਲ੍ਯਤਗੀ। ਜਿਉ ਉਸਗ ਸ੍ਰਜਕੇ

ਉਪ੍ਰਿਲ੍ਯਗੀਤੇ। ਤਿਉ ਏਸਕੀਪ੍ਰੇਲ੍ਯਾਗੀ।। ਕਤੇ ਜੀਏ ਕਬਾਤਗਸ੍ਰਜਕ।

ਪ੍ਰੇਤ ਪਗਿਗਤਿਤੈ ਜਰਿਲ੍ਯਗੀ ਵੇਤੰਨੇ ਤਬਾਗਤਨ ਜਦ੍ਰੇਤਗਲਲ

ਮੇਤੀਲ੍ਯਗੀ ਸਾਬਿਸਿਕਲਤੈ ਏਸਤੇਗਤਨਜਦ੍ਰੇ। ਗਕਤੰਸਿਕ

ਤੇਤੈ।। ਕਤੈ ਜੀਸਿਕੜਤੈ ਵੇਖੀਅਤਿ ਗ੍ਯ ਸੇਵਪਸਾਕ।। ਜਰਿ ਪ੍ਰਿਸਕੇ

ਉਉਕਸਾਕਲ੍ਯਗੀ ਕੇਅ ਦ੍ਰਤੇ।। ਤਬਾਸਸਕ ਕੀਉ ਕਸਾਕੁ [illegible]

ਆਦ੍ਰੇਤੰਤੈ।। ਕੰਜਕਕੀ ਉ ਕਸਾਕੁ ਆਦ੍ਰਤੰਨੇ।। ਤਗਿਤਨ ਕਬਾ

ਬੇਕ ਸਿੰਸਾਤਿ ਕੰਕੀਆਦ੍ਰਤੰਨੇ।। ਜਰਿ ਏਤੁ ਸਮੁਗੁਸਪ

ਦਸੇਸ।। ਕੇਗਦ੍ਰੈ ਮੁਸੈਂ ਮੁਸੰਦ੍ਰੈ ਜਪੇਜਪਦ੍ਰੈਂ ਸਿਖੈਸਿਖਦੈ

ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਸੰਤੀ ਜਿਵੇਂ ਡਗੜੀ ਗੋਪਾਲ ਦੂਲਿ ਜਿਤੈ ਸਿਖੈ॥ ਅਰੁ ਜਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਲਗਿ ਲਗਿ ਸਾਹਿ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਪਿਆਰੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ

ਸਿਖ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਦੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਨਾਉ ਦੇ ਸਿਖ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਰਉ

ਡਗਿ ਰਖ ਸਤੁ ਨਾ ਨਾਉ ਨਾਉ ਦੇ॥ ਉਸ ਲਡਗਿ ਉਤਰ ਸੀਸਾਹਿ

ਰੀਤ ਪਰੰਤੂ ਗੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਸਿ ਬਾਲ ਪ੍ਰਭਗਿ ਰਲੇ ਰਦੂ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਸਤੁ

ਨਿ ਰਲਗਿ ਰਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿ ਰਖ ਤਉ ਸਸਸੰਤੁ ਦੂਰੀ ਆਦਿ ਗੋ ਉਸਰ

ਪਾਈ ਪਾਗ ਡੈ ਖਿਆਸ ਜਤਨ॥ ਉਸ ਸੰਤੁ ਦੂਰ ਪਾਈ ਰੈਸੇ

॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਿਨ ਰਸ ਭੀਗਿ ਗੁਖਿਆ ਸੀਜਤਨ॥ ਨਾਸ ਰਲੀਗ॥ ਨੇੜ

ਰਲੀਗ॥ ਸੂਦ ਲੂ ਰਲੀਗ॥ ਸੁਖ ਰਲੀਗ॥ ਪ੍ਰੇਜਿਤੈ ਸਿਖ

ਜੀ ਗੈ ਡੈ ਰ ਸਿਖੀ ਆਦਿ ਰ॥ ਤਿ ਉਤ ਨਾ ਸੰਤੁ ਦੂਰ ਰਲੀ ਗਾ

ਗੈ ਤਿਉ ਪ੍ਰਿਨ ਸੰਤੁ ਦੂਰ ਭੀ ਪਾਗ ਜੀ ਗੈ॥ ਰਹੈ ਜੀ ਉਰ

ਸ ਸੰਤੁ ਦੂ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਪ੍ਰਿਨ ਸਾਹਿ ਰਹੈ॥ ਉਨ ਸਾਹਿਬ ਰ

ਰ ਠ ਰ ਹੈ ਲੋਡੇ ਸਾ ਖਿਪ ਘੇ॥ ਰਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਜਤ ਅਸਤ ਰੈ

ਕਹੈਜੀਬਾਤਸਾਂ ਨਸਾਹਿਬਦਉਤਸਰੀਹਲਖਜੀਆਕੀਜੁਗਤਿਪ੍ਰਿਸਾਂਪਿੰਨਸ

ਤਿਕਹ੍ਯਾਨੈਕਹੈਜੀਜਿਤਦਉਤਸਰੀਤਲਖਜੀਆਕੀਜੁਗਤਿਬਾਤਸਾਂਨ

ਸਾਹਿਬਤਿਤੁਬਾਰਾ:ਗਿਜੁਗਤੀਪ੍ਰਿਸਾਂਪਿਨਸਾਹਿਬਹੈ॥ਜੁਆਲੀਖਸਕੇ

ਸੀਆਸਮ ਤਪ॥ਕਹੈਜੀਏਕਬਾਰਬਾਤਸਾਂਨਕੀਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀ

ਆਵਾਗਤੇਜਿਤਸਸਾਹਿਬਸੋਗਜੀਵਕੇਜਿਤਨੈਸਿੰਪਿਜਗਿਆਜੁਆਖਿਦੁਖ

ਕੀਸਾਗਤੈਸਮੁੰਦ੍ਰਸਾਹਿਬਗਤਨਜਾਵਤ੍ਯਾਸੋਤੀਲੋਨਿਕਲਤੇਬਾਜੇ

ਬਾਗੁਕੀਝੈਸਿਪਖੁਕਲੋਨਿਕਲਤੇਹੈ॥ਪ੍ਰਿਸਾਂਪਿਨਕਸਮੁੰਦ੍ਰਸਾਹਿਬਹੈ

ਹੈ॥ਕਹੈਜੀਹੈਕਹ੍ਯਾਜੀਕਿਖਾਸੀਆਤਿਗੁਰਕਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹਖ੍ਯਾਜੀ

ਗੁਰੁਕਹਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਏਕਿਜਿਪ੍ਰਗਪੌਦ੍ਰਬਾਕੀਸਾਗਤੈਸਨਕੋਬਿ

ਬੇਤੁ ਨਰਪਿਆਤੁਗੁਰਗਰੀਸ੍ਰਗਤਿਸਤੁਲਗਤਾਂਨੇਆਕਪਿਆਤੁਕ

ਗਤੈਦੁਬਕੀਸਾਗਿਸਗੈਜੀਵਜੇਕੀਨਿਆਪੀਅੰਤਗਿਪਿਆ

ਜੁਲਗਾਪ੍ਰਿਸ੍ਯੀਤੁਕਗ ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੋਬਿਬੈਪਗਸਸਾਗਕਸਂ

ਤੁਪਜੁਤੇਹੈਕਿਪ੍ਰਿਤੁਪਕੁਜੋਤ੍ਰਕਗਿਲੋਨਿਕਲਤੇਹੈਏਸ

ਤੁਰਾਗ ਸੁੰਦਰੁ ਬੀ॥ ਤਾਂ ਤਿਤੁ ਦੇਹੀ ਲਾਲ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਗੋਸਟੀ ਹੀ ਗੋਪਾਂਦ

ਲੇ ਨਗੈ ਤੁਨ ਰੰਤੁ ਤੁਤੁ ਜਿਪਿਆਨੁ ਲਾਗਤਾਂਏ ਸਾਧੂ ਰਾਗਮਨ

ਸਾਖਿ ਸਿਖਿ ਮਤੀ ਆਦ ਗੁ ਪਨੁ ਜਿਪਿਰ ਥੀਨਾ ਆਗੁ ਜੋ ਤੁਰ ਗਸੰਦੂ
ਬ੍ਰਮ

ਮਹਿਤੁ ਧਰੀ ਸਾਂ ਰੇ ਆਗੁ ਖਿਤੁ ਲਾਗਿ ਜਾਂ ਤ੍ਰਿਸਾਧੁਆਂ ਸਾਖਿ ਰਹਿ

ਸੀਲਾ ਗਿਰੀ ਤੁਰਸੀ ਸਾਖਿ ਪ ਪਾਲਾ ਗਿਰੀ ਤੁਰ ਸੀਸਾਂ ਖਿ ਤਾਂ ਤ

ਤੁ ਸੁ ਸੋਗੋ ਜੀ ਦੇਹੁ ਰੀ ਨਿਆਂਈ ਜਿਤੁ ਧ੍ਰੇਰ ਸੋਧਾਲੁ ਰੀ ਦੂ

ਆ ਪ ਤਾਂ ਗਿ ਆ ਰਸਿਪ ਨਿਰੂਤੈ ਤਿ ਤੁ ਤੁ ਸੁਦੁ ਧਰੀ ਸਾਖਿ

ਤੁ ਸਰੰਤੁ ਰੀ ਜ੍ਰੇਪ ਤਾਂ ਗੋ ਨਿਰਲੇ ਤੁਨ ਪਿਆਨੁ ਧਿ ਗਖ ਗਾਇਸ

ਜਿਤੁ ਸੁ ਸੋਗ ਜੀ ਦੇਹੁ ਰੀ ਤੁ ਧਰੀ ਕਿਛੁ ਨ ਨਿਰਲਾ ਆਗੁ ਧਿ

ਗਬੀਗਾਏ॥ ਰਾਇ ਜੋ ਬੁਤ ਸੰਨ ਸਾਇ ਪ ਦੇਹੁ ਤੈ ਪਸੀਂ ਆਗ

ਜਿਤੈ ਪ੍ਰਿ ਸਾਂ ਪਿਨ ਸਾਇ ਰਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਪਿਨ ਸਾਇ ਕੀਤਾ॥ ਰਾਇ

ਜੀ ਦਿਖ ਪ੍ਰੀਐ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਨਿ॥ ਰਾਇ ਦੇ ਖੀਐ

ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵ ਸਾਨਿ॥ ਰਾਇ ਜੀ ਪੰਭਸ

ਤਿਸਨੂ ਜਿਤੈ ਦੇਹ ਧਾਰਨੇ ਤੇ ॥ ਜਿਤਖੇ ਜਿਤੈ ਸੁਖਾਈ ਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਖਜਿਤੈ ਸਿ
ਅਗਮ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਘਟ ਸੰਤ ਸਤਿ ਅਪਾਰ ਸੰਗਤ ਸਮੇਂ ਘਟ ਸ
ਘਿਸਤ ਸਤ ਸੁ ਦੇਸ ਪਿਤ ਸਤਿ ਕਹਾਵੈ ਕਹੈ ਜੋ ਪਿਤ ਪਾਨ ਸਤਿਸ
ਤਸ ਸੁਣ ਸੰਗਤ ਤੇ ਘਟ ਸਪਾਈ ਤੇ ਘਿਸਤ ਪਾਰਨ ਤੇ ਅਗਮ ਸਤ
ਦੇਤ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਘਟ ਸੰ ਸਤਿ ਤੇ ਤੀਸ ਕੂੰ ਜੋ ਦੇਵਤੇ ਹੈ ਸਿ
ਸਪਿਤ ਪਾਨ ਸਤਿ ਕਹਾਤੇ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾ । ਕਹੈ ਜੋ ਪੁਰਖ ਤੇ ਤੀਸਲ
ਦਲ ਤੇ । ਸਿਧ ਧੀਤੇ ਤੀਸ ਕੂੰ ਜੋ ਦੇਵਤੇ ਹੈ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਿ
ਕੂੰਤੂ ਦੇਵਤੇ ਸਮਾਸਿ । ਕਹੈ ਜੀ ਘਟ ਸੰਤ ਸਤਿ ਖੰਡ ਅਗੁਸ
ਸਤੁ ਖਾਰ ਸਹੈ ਪ੍ਰਿਸ ਪਿਤ ਸਤਿ ਕਹੈ ਕਖਾਰ ਸਤੇ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਪਿ
ਤਸਤਿ ਦੇਸ ਜਿਸਤੇ ਤੇ ਧੇਖੀ ਖਾਰ ਸਹੈ ਦੇਖੀ ਸੁ ਸਤੇ ਪਿ ਨਤੀਕ
ਉਜਾਸਤੇ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਖੰਡ ਸੁ ਸਜਾਕੈ ਪਾਕਿ ਸਤਿ ਹੈ ਕਖਾਰ ਸ
ਤੇ ਤਨ ਹੈ ਕਖਾਨ ਅੰਧਿਆਸਤੇ ਤਨਤੇ ਪ੍ਰਿਤਕੀ [illegible] ਪਾਕਿ ਸਤਿ
ਕਿਤ ਕਾਸਿ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿਤਕੀ ਪਾਕਿ ਸਤਿਏ ਸੀਤੇ ਜਾਕਿ
ਨੇ ਤਸੁਕ ਧਿ ਕਸਿਕੇ ਜੀਕ ਕਸਿਕੇ ਸੁੰਦੀਤੇ ਹੈ ਤਖਾਂ ਧੇ ਸਤੇ

ਜਾ ਤਿੰਨੈ ਆਖਿਆ ਜਾਰਿ ਉਪ੍ਰਾਗਤੇ ਤੇ ਤਪਸ੍ਵਾਂਨ ਸਾਤਤਾਂਨੈ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਬਾਬਾ
ਸੰਤ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਰਿਤੁ ਆਖਿਆ ਗਤਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਪਿਤ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਹੈ॥ ਕਹੈ
ਜੋ ਜਾਰਿ ਸੇਵੈ ਤਪ ਗਤਿ ਜਾਗੇ ਤ ਪਾਰਿਤੁ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਸੰਤ
ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਰਗੋਆ ਦੇਤੇ ਰਗੋਆ ਦੇ ਸਤਿ ਕਿ ਦੇਲ੍ਹੇ ਪ੍ਰਸੰਪਿਤ ਕੇ ਬਿ
ਬੇਕ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਸੁਜਨ ਰਗੋਆ ਦੇਤੇ ਆਖਿਆ ਨਾ ਕਰ ਸਲ੍ਹੇ ਤਸ
ਤ ਕਰ ਸਲ੍ਹੇ ਸਾਂਕਿ ਕਰ ਸਲ੍ਹੇ ਕ ਸਲ੍ਹੇ ਸ ਤ੍ਰੈ ਕਰ ਸਲ੍ਹੇ॥ ਕਹੈ ਜੋ
ਬਾਬਾ ਸੰਤ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਆਠ ਸਾਠ ਤੀਰਥ ਹੈ॥ ਆਖਿ ਪ੍ਰਸੰਪਿਤ ਸ
ਤਿ ਤੀਰਥ ਕਰ ਦੇਸਿ ਤੈ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਰਤੇ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਸਤਿਆਂ ਸੁਤੇ ਤ੍ਰਸ
ਠਸਾਠ ਤੀਰਥ ਤੇ ਸੁਸਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਕਿਲ੍ਹ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤ
ਤੇ ਸੁ ਤੀਰਥ ਕੇ ਸੁਸਾਨਿ ਤੈ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਸੰਤ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੁ
ਗਤੇ ਪਿਤ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੁ ਸੁਗਤੇ ਕਰਤੇ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਜਾਰਿ ਪ੍ਰਸ
ਰੰਉ ਸੁਖੁਲਗ ਤਾਂ ਤ ਪ੍ਰਸਰ ਪ੍ਰਿਤੋ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਕਿ ਸੁਖੁਲਗ
ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਪ੍ਰਿਤੀ ਸੁਗਤੇ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਸੰਤ ਸਤਿ ਯਾਗਿ ਪਾਣੀ

ਹੈ॥ ਪੰਚਮ ਸਤਿ ਰਵਿ ਨਿਖਆਨੀ ਹੈ॥ ਰਵੈ ਜੀ ਦੇਈ ਜੋਗ ਜਾਪਆਨਿ। ਦੇਸ ਉਤਰੁ
ਜਾਪਆਨਿ॥ ਸ਼ੁਭ ਸੋਤਨ ਪਾਵਹਿ। ਕਿਰਸਆਂ ਜਾਪਆਨਿ। ਦੇ ਦੇਸ ਕੀਪ
ਹੈ॥ ਰਵੈ ਜੀ ਬੁਧ ਸੰਤ ਕੇ ਘਿਖੇ ਯ. ਗਿਹਾਨੀ ਹੈ। ਇਸੁ ਪੰਚ ਕੇ ਘਿਖੇ
ਰਵਿ ਨਿਧਾਨੀ ਹੈ॥ ਰਵੈ ਜੋ ਜਾਕਿ ਦੇਹੁ ਤਗਬਸਜਾਏ ਤਾਂ ਹੈ॥ ਤਧਾਦੇਹੁ ਤਗਥ
ਧਾਨਿ ਦੇਸ ਸਤਿ ਹੈ॥ ਜਾਕਿ ਦੇਹੁ ਸਾਂ ਸੇ ਸਤਿ ਤ ਤਾਂ ਹੈ ਤਧਾ ਦੇਹੁ ਇਸ ਕਉ
ਸੋਗ ਧਾਨਿ ਹੈ॥ ਜਾਕਿ ਦੇਹੁ ਉਰਸਤੇ ਤਾਂ ਹੈ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥੀ ਤਧਾਦੇਹੁ
ਇਸ ਕਉ ਆਤੀ ਤਧਾਨਿ ਹੈ॥ ਜਾਕਿ ਦੇਹੁ ਰਇਆ ਕੇ ਪਾਗਿਆ ਵ ਤਾਂ ਹੈ
ਤਧਾਦੇਹੁ ਇਰੁਧਾਨਿ ਇਸ ਕਉ ਆਵਣੀ॥ ਦੇਯ. ਗਧਾਨੀ ਇਸਤਿ
ਹੈ॥ ਰਵੈ ਜੋ ਬੁਧ ਸੰਤ ਸਤਿ ਇਕਿ ਸਜਾਏ ਇਕਿ ਗਨੀਆ ਵਤੇਕ
ਹੈ ਜੀ ਦੇ ਸੁੰ ਪੰਚ ਸਤਿ ਰਵਿ ਨਿਸ ਜਾਏ ਨਿਅਗੁਰ ਧਨਿ ਗਨੀਆਵ
ਹੈ॥ ਰਵੈ ਜੀ ਦੇਹੁ ਜਿ ਤਨੇ ਸਮੇਲ ਤਾਂ ਹੈ ਖਿੰ ਤ ਸਤਿ ਜਿਤ. ਇਤ.
ਇ ਕਿਸ. ਰ ਗੰ ਉਗ. ਰਤ. ਬੀਖ ਉਗ ਰਤ. ਜਾ ਇਸੁ ਜਾਗਾਰੁਯ
ਲ ਵੰਉ ਰ. ਸ਼ੀਧਾ ਤਨ ਹੁ ਸ਼ੀ ਜਾਕਿ ਦੇਹੁ ਖਿੰ ਤ. ਸਾਤੇ ਤ. ਹੈ ਸਾਗੁ
ਖਿੰ ਤ. ਸਤਿ ਜਿ ਤਨੇ ਸ. ਸਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਦੇਤ ਨਿ ਆਸਜਾਏ ਹੈ। ਸਾਗ

ਜਾਕਿ ਏਹੁ ਅਨੰਦ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਆਦ ਕਰਤੇ ਹੈ ਆਗੇ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਤ·
ਹੈਂ ਸੋ ਪਾਠ ਮੇ ਸਹੁ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਹੈ· ਬਿ ਕਿਛੁ ਨ·ਹੀ ਪਦ ਮੇ ਸਹੁ ਕੇ
ਦੇਨ·ਗੇ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੌ ਤਿ ਮਿਤੇ ਹੈ॥ ਅਨੰਦ ਰੂ ਹੈ ਬਹੁ· ਕਿ ਛੁਟੀ ਸਕ
ਕਿ ਬੁਧਿ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਅਨੰਦ ਸਹਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਤੇ ਅਨੰਦ ਸਹਿ ਸਿਸ
ਲੇਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਤੋ ਪਿਛੇ ਦੇ ਬਿਖੈ ਗਏ ਆਉ ਸਾਸੋ॥ ਕੋਈ ਜੀ
ਬਤ ਸੰਤੋ ਕੇ ਬਿਖੈ ਕਹੀ ਤਿ ਜਨੋ ਹੈ ਕਹੀਦ ਸਕੀ ਆ ਹੈ ਤਿਸ ਪਿਤ
ਸਹਿ ਕਦ ਨਿਦ ਸਕੀ ਆ ਹੈ ਕਦਨਿ ਤਿ ਜਾਂ ਜੀ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੋ
ਜਿ ਤਨ· ਏ ਨਸਮਝੇ ਤਿ ਤਨੋ ਏ ਸਮਝਿ ਸਕੇ ਹੈ॥ ਅ
ਜਿਤਨ ਏ ਨਸਮਝੇ ਏ ਤਨੋ ਏ ਸਮਝਿ ਤਿਜ ਜਿਗ ਕਹੈ ਜੋ
ਬਤਸੰਤ ਸਹਿ ਸੇਖੁ ਬਾਸਤੇ ਬੇਕੋਬੇ ਖੁਣੀ ਤੇ ਹੈ ਏ ਕਕੇ
ਜਸਤੀ ਹੈ ਏ ਕਰੀ ਨਹੀ ਜਸਤੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿ ਜਸਹਿ ਕਦਨ ਬੇ
ਣੀ ਹੈ ਕਦਨ ਮੇਤੁ ਹੈ ਕਦਨ ਬਾਤਤੇ ਕੇ ਕਿਸ ਕੀ ਜਸਤੀ
ਹੈ ਕਿਸ ਕੇ ਨ·ਤੀ ਜਸਤੀ॥ ਸਕੁ ਮੇਤੁ ਹੈ ਪਿਤ ਸਹਿ
ਦੇ ਸਤੁ ਬੇ ਣੀ ਹੈ ਅਸਲ ਪਾਤੀ ਹੈ ਸਤੁ ਨ·ਲੀ ਹੈ ਕੁਸਕ

ਨਉ॥ ਨਾਮਕ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਕ ਸੁਹਾਗਾ ਹੈ॥ ਸਿਦਕ ਦਾ ਲੇਤੇ ਕਾ ਉਹਨਾ
ਤਿ ਬੈਲ ਹੈ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਖਤ ਹੈ ਸੰਜਮ ਕੀ ਵਾੜਿ ਹੈ ਜਉ ਐਸੀ ਖੇਤੀ ਹੋਵੈ
ਤਉ ਜਾਂਮੈ॥ ਜਉ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਤਉ ਖੇਤੀ ਉਜੜਿ ਜਾਇ॥
ਫੇਰ ਬੇਣੀ ਇਸ ਪਿਤ ਪਾਸ ਮਾਂਗਤੇ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੂਡ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਖੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ
ਕਿਸੰਤ ਕੈ ਬਿਖੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸੰਤ ਸੁਖਪੁਣੇ ਤਉ ਸਤੁ ਬੂ
ਡ ਸੰਤ ਹਿ ਸਣੀਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਬਸਤੁ ਸੁਖਪੁਣੇ ਤਾਂ ਹੈ ਸਿਕਵਾਨ ਹੈ
॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸੰਤ ਇਸ ਤੀ ਬਸਤੁ ਸੁਖਪੁਣੇ ਤਾਂ ਹੈ ਜਿਕਰੁ ਪਿਨਾ ਕਿਤ ਹੈਐ
॥ ਸੁਖ ਪਿਨਾ ਕੇਹੀਐ॥ ਨਾਨਕ ਇਆ ਕਰਿਆ ਗਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਬਸ
ਤੁ ਕਾਇ ਤੇ ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੂਡ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਖੈ ਪੂਰੀਆਂ ਹੈ ਇਸ ਪਿਤ ਕੈ ਬਿਖੈ ਕ
ਤੇ ਹੈ॥ ਬੂਡ ਸੰਤ ਮਾਤਾ ਸਿਵਪੁਰੀ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ॥੩
ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ॥੪ ਬੈਕੁੰਠਪੁਰੀ॥੫॥ ਧਰਮਪੁਰੀ॥੬॥ ਤੀਰਥਪੁਰੀ॥੭
ਸਪਤਪੁਰੀਆ ਬੂਡ ਸੰਤ ਮਾਤਾ ਇਹ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਕਰਵੀਐ
॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਵ ਇਸ ਮਾਤਾ ਜਿਤ ਪੁਰੀਆ॥ ਬੂਡ ਮਾਗਿਆ ਤਬ

ਤ ਅਪੁਗੀ।੨॥ ਮਾਦਰ ਨੰ ਬਜਾਵਣ ਸੁਨਾਵਣ ਨਚਾਵਣ ਦੇਤਾ ਇਨਿ ਪੁਗੀ।੩
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿ ਮਾਰਣ ਦੇਤਾ ਏਕੋ ਕੁੰਠ ਪੁਗੀ।੪।ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਇਸ ਮਤਿ
ਏਤ ਕੇ ਉ ਪੁਗੀ।੫॥ ਧਾ ਸੁ ਇਸ ਮਤਿ ਧਾ ਮ ਪੁਗੀ।੬॥ ਮੈਮਾ
ਕੀ ਯਤ੍ਰ ਮਾਏ ਸੁਖੁ ਤਾਮਾਂਕ ਪੁਗੀ।੭॥ ਏ ਪੁਗੀਆ ਇਸ ਮਤਿ ਕ
ਤੈ ਜੀ ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਮਾਤਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾਂ ਨੇ ਨਖੀ ਤੈ ਬਾਤਿਲਾਂ ਨੇ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੈ ਬੇਟੇ ਨੈ ਧੀਆਂ ਨੇ ਕਤੇ ਏ ਸੁੰ ਪਿਤ ਮਤਿ ਏਤੇ ਕਵਲਿ ਤੈਕ
ਤੈ ਜੀ ਧੀ ਗਜ ਪਿਤਾਂ ਨੈ ਬਿਸਾਸਾਤਾਂ ਨੈ ਸੰਜਮੁੰ ਨਖੀ ਤੈ ਮਾਤ੍ਰਾ
ਬਾਤਲਾਂ ਤੈ ਸਿਵ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੈ ਸੀਲੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੈ॥ ਕਤੈ ਜੀ ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ
ਬਿਬੇਕ ਏ ਕਿਵੈਗੈ ਇਕਿ ਸਿਤ੍ਰੌ ਏ ਕਜਮਾਂ॥ ਪਿਤ ਕੇ ਬਿ
ਬੇਕ ਵਲਿਤੈ॥ ਕਤੈ ਜੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਿਤ੍ਰੁਤੈ॥ ਬਾਕ ਕਾਮ ਵਾਗੀ ਤੈ
॥ਲਾਭੁ ਜਸੁ ਤੈ॥ ਕਤੈ ਜੀ ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ॥ ਬਿਬੇ ਨਾਤਿਨਾਤਿ
ਰੰਗ ਨਾਤਿਨਾਤਿ ਕੇ ਬਾਕ ਰੰਗ॥ ਪਿਤ ਮਤਿ ਕਵਲਿ ਤੈ
॥ਕਤੇ ਜੀ ਪਿਤ ਮਤਿ ਜਾਰਿ ਏਤੇ ਸਾਜਧਾਗਿ ਸਾਦਰਤਾਂ ਤੈ

ਤਪਸੇਨੁ ਸਤ ਜਨੀਕੇ ਕਲਿਆਨੇ ਰੰਗਰਾ ਕੁਤੇ ਕਲੇਸੀ ਰੰਗ ਸਤਿ ਖੇਲ
ਕੁਤੈ ਕਲੇਸੀ ਰੰਗਾਸਤਿ ਖੇਲਤੁ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਖੇਲ
ਕਤੈ॥ ਤਪਸੇਨੁ ਕੁਸਤ ਜਸਤਿ ਜੀ ਉਅਚ ਕਤੇ ਤਪਬਰ ਰੰਗ ਸੀਨ
ਜਗਿਆਚ ਕਤੇ ਵੇਦੀ ਸਕੁ ਬਰ ਰੰਗ ਤੇ ਬ੍ਰਿਸਤੀ ਦੈ ਬਰ ਰੰਗ ਸੀ ਰੰਗੇ
ਬਰ ਰੰਗ ਸ੍ਰੀ ਖੇਲੇ ਬਰ ਰੰਗ ਸ੍ਰੀ ਖੇਲੇ ਜਿਰਿਦਰ ਰੰਗ ਸਿਬਰ ਰੰਗ
ਕੇ ਕਰੇ ਸ੍ਰੇ ਸਰ ਸ੍ਰੇ ਰੰਗ ਸ੍ਰੇ ਸ੍ਰੇ ਸਰ ਬਰ ਰੰਗ ਤੇ॥ ਕਤੇ ਜੀ ਬਤ ਸੰਕੈ ਬਿ
ਖੇ ਪਾ ਸੇਸ ਗਰ ਚਿਰਕਰ ਤਤੇ ਅਰ ਸ ਕੈ ਬਿਖੈ ਜਿਦ ਸੁਬ
ਕੁਠ ਕੈ ਬਿਖੈ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਰਲ ਬਤ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਖੈ ਤੈ ਸੁਪ
ਕੁਪ ਜਸਤਿ ਕਤੇ॥ ਕਤੇ ਜੈ ਪਿ ਕੈ ਬਿਖੈ ਪਾ ਸੇਸ ਗਰ
ਚਿਰਕ॥ ਸਿਰ ਕੈ ਬਿਖੈ ਤੈ॥ ਖੇ ਸਰੂ ਅਖੀ ਕੈ ਬਿਖੈ॥ ਜੋਤਿ
ਅਸਰੂ, ਸਾਰ ਕੇ ਤਕੈ ਬਿਖੈ ਤੈ॥ ਕਤੇ ਜੀ ਬੰਤ ਸੰ ਕੁਰ ਜਰਿ
ਫੇਰ ਜਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਪ੍ਰਲੇ ਕਰਾ ਤਪ ਸਾਰੀ ਜੋਤਿ ਬਿਰਜਿ ਰਗਿ
ਅਪ ਸਤਿ ਸਮਾਇ ਲੇਰਾ॥ ਆਪਿ ਅਗਾਸਰੂਪਿ ਤੇਲਿਆ

ਏਨੁ ਜਿ ਬੂਡ ਮੰਡੂ ਡੈਸਾ ਨਪੁਲੇ ਡੋਬਿ ਜਾਇਗਾ। ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਪਿਠ ਵੇਖ
ਤਰਿਉ ਕਰਿ ਡੋਬਿਗਾ॥ ਨੈ ਜੋ ਬਿਦ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਪਲਿ ਪਾਣ ਕੀ ਘਾਤ
ਡੋਬਿਗੀ ਜਿ ਤਨ ਤਲੇ ਸਗੀ ਹੈ ਏ ਤਨੇ ਤੇ ਜੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਅਗ
ਸਿਖ ਕਰਿ। ਜਿਨ ਬਿਸਿਗ ਕੈ ਖੇਖੈ ਗਖੀਐ ਗੀ॥ ਸਿਗਖੀ
ਜਿ ਤਤੁ ਖਸਤੂ ਤੋ ਤੈਸਿ ਜਿਗੰ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤਿਸਿ ਉਸ ਮਾਨੂ
ਨਾ ਤੀ ਹੈ॥ ਖ੍ਰਾਣਿ ਏ ਕਰ ਏ ਨੂ ਡੋਬਿ ਜਾਤੰ ਹੋ॥ ਨ ਬੂਡ ਮੰਡੋ
ਨਾਂ ਪਤੇ ਜਾਨੂ ਜਾਨ ਸੋਕ॥ ਤਖਾ ਫਿਰਿ ਏ ਨੂ ਜਿਗੰ ਜਾਨੂ ਜਿਗੀਰ
ਗਬਿ ਰੋਕ॥੧॥ ਖੋਜਿ ਦ ਨੂ ਗਗੁ ਜਿਸ ਕੈ ਪੁਸਾਇ ਸ ਖਸੂ
ਖੂਪ ਖ੍ਰੀਐ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ

ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਾ ਉਂਕਾਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਆਲੋਤੋ ਪ੍ਰਿਤਬ ਚਲਸੇ ਸੁਗੁਸਿ ਸਗੀਐ ਪ੍ਰਗ
ਗੁਰੂ ਤੇਟੀਐ ਤਿਸਕੇ ਉਪੈ ਦੇ ਸਿਕ ਗਿਰ ਗਿਪਦ ਸੇਸਸ ਦਾ ਸਿਸ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਗਸ॥ ਗੁਰ ਗੁਰੂ ਗੇ ਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕੇ ਸੇ ਸੁ ਸਿਖ ਕਰੈ ਉ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੋ ਕਰੈ
ਭੀ ਦਸ ਦੈ ਭੀ ਗੁਰੂ ਉਸ ਕਾ ਸੁ ਉਪਦੇ ਸੁ ਦੇਕ ਗਿਲੋਂ ਦ ਰੰਉਸ
ਮਤ੍ਰਦੈ॥ ਜਿ ਉਸ ਕੇ ਉਪਦੇਸਿ ਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੀਛੇ ਉਤ੍ਰ
ਗੁਰੂ ਭੀ ਤਰਿਆ॥ ਦਿ ਉ ਦ ਗਿਜਾਂ ਭੀ ਐ ਜਿ ਉ ਪੰਜੇ ਦੇ ਪੀਛੇ ਉਤ੍ਰਬ
ਸਤ੍ਰ ਤਰਿਆ॥ ਜਿ ਉਥੇ ਸਹਿ ਂਅ ਤ੍ਰੈ ਸਲ ਕੇ ਪੀਛੇ ਉਪਗੀ॥ ਜਿ ਉਤਰ
ਅ ਗਜਤ੍ਰ ਸਤ ਕੇ ਪੀਛੈ ਉਪਗ॥ ਜਿ ਉਸ ਸੇਕੈ ਪੀਛੇ ਸਕੇ ਪਿ
ਤਾਂ ਕਰੰ ਉਦਗ ਸਤ੍ਰ ਆ॥ ਜਿ ਉ ਯੋਂ ਗ ਦ ਉਪਗ ਉਸੁ ਗ ਜੇ ਕੀ ਰਿਤ੍ਰ
ਤਾਂ ਪੀਛੇ ਤ੍ਰਿਆ॥ ਉ ਜ ਕਰੰ ਉਜ ਗੁਗ੍ਰ ਦ ਤਿਅ ਪਦ ਉਆ ਪਿਕਸ
ਦੇਤ ਜਥ॥ ਉ ਜ੍ਰ ਦ੍ਰ ਉਜ੍ਰ ਦਿਤ੍ਰ ਤਾਂ ਦਗਿਰ ਗਿਕ ਸ ਪ੍ਰਿਅ ਤਬ
ਉ ਦ੍ਰ ਸਿਖ ਦੈ ਪੀਛੇ ਉਦਿ ਗਗ ਤਗ॥ ਜਥ ਐ ਸੀ ਰਿ ਤ੍ਰਤਾਂ ਸਿ

ਪੁਰਖੋਤ ਖਾਸੁ ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥੈ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥੈ ਸੋਢੀਆ ਸੰਗੀਆ ਕੇ

ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥੈ ॥ ਆਗੈ ਜਿਪੁ ਗੰ ਸੁਤੁ ਉਪਰ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸ੍ਰੀ ਰਸਦੇ ॥ ਕਿ

ਸਰੀਨ ਆਈ ਜਿਉ ਰਸਮਤੰਦ੍ਰਗੁਸਾਈ ਆਪਿ ਸ੍ਰੀ ਰਸਦੇ ਪੈਰ

ਸ੍ਰੀ ਘਰਿ ਦੇ ਤੈ ਸਰੋ ਤੈ ਸਾਗੋ ਤਿਸ ਕੇ ਸਿਖ ਕੇ ਸੋ ਰਸਕ ਦੇਈ ਗਿ

ਇਕ ਸੁਘਰ ਈ ਸੈਨ ਸਈ ਉਨਾ ਪਿ ਰਸਮਤੰਦ੍ਰਗੁਸਾਈ ਪੁ ਸ੍ਰੀ

ਬਸਨ ਉਸ ਕੇ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਪੁਗੇ ਨੂੰ ॥ ਉਨਾ ਤੰਉ ਉਨ ਕੰਉ ਸੁਖਿਡੇ

ਨਛ ਲਾਗ ਇਤੰ ਉਨਾ ਤੰਉ ਉਨਾ ਕਗਤਿ ਆਂਗਿ ਕਰਿਕਰਿ ਗੀ ਖੁੰ

ਇਆ ਤੰਉ ਸ੍ਰੀ ਉਨ ਕੰਉ ਨਕਾਇਆ ਜਿਤੁ ਸੋਸਗੇ ਸਿਖ ਤੰਉ ॥ ਉਨਾ

ਉਨਾ ਤੰਸੇ ਡੀ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਗੈ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰੈ

ਪ੍ਰੇਤ ਘਰ ਤਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਨੀਐ ਜਿ ਉਨਾ ਟਪੁ ਰਖਿਰਿਆ ਤਿਕ

ਗੀ ॥ ਸਾਪਕੇ ਸਘਾਰਿ ਕਰਿਕਰਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਾਧਕਿਆ

ਸਘੂਰ ਕਡਿਆ ਜਿਤੈ ਗੈ ਕਗਤਿ ਨਵੇਂ ਤੁ ਉ ਕੇ ਦੌਲੇ ਨਸੇ ਉ

ਧਨੁ ਨਰਦੇਲ ਸੋਗੈਤੀਅ ਗੋਬਸਾਉ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਕੁਦੇਲੋਕਰਤੁ ਤਸਿ
ਏਕੁ ਕੇਥੀਤੋ ਲਿਖਸੀਤੋ ਤਸਜ ਵੇਤੋ ਰਗੁਤੋਗ ਸਕਰੇ ਕੇਖਿਰੀਅ
ਰਗਤੰਤੋ॥ ਰੈਪ੍ਰੀਕਤੋ ਵੇਦ ਅੰਨ੍ਯਾਕ ਪ੍ਰੀਕਤੁ ਸਸਕਰਾਗ੍ਯ ਕੇਤੀਕ੍ਯੋ ਜਿ
ਤਸਾਗ ਕੁਖੀਤੋ ਸੇਦ ਕੁਤੋ ਕੇਲ੍ਯੋ ਤਗਤੁਤੋ ਨਉਸਤਉ ਪ੍ਰਸੀਆ ਪ੍ਰਿ
ਨਿਰਿਅ ਪ੍ਰਸੀਤੋ ਇ॥ ਜਿਉ ਧਾਗ ਨਰਦੇਲ ਸਿਉ ਤਥ॥ ਅੰਤਸਏ
ਦਰਤੋ ਜਿਸੈ ਸਾਗ ਸੁਤੁਰੰਉ ਕੁਦੇ ਸਿਕਤੁ ਉਜੇਧਾਗ ਨਕਸਲ ਸਾਥਿ
ਸਨੁਲਾਗੋ॥ ਪਗੁ ਕਗੜਿਪਣ ਸੇਸਖੀਸਦਿਲਿਆਈਰਪ੍ਰਘਾਤੁ
ਵੇਤੰਤੋ॥ ਸਾਤਿਬ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸੋ ਰਕੁਜੇ॥ ਯਿਗਰਲਜੀਦਿ
ਸਾਧਾਂਤੋ ਰਉ ਕੁਲਾਜੇ॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਸਾਤਿਬ
ਰੀਜਿਉ ਰੇਪ੍ਰੀਸੈ ਸਾਗੀਸਨੁ ਪ੍ਰਸੈਸਗੀ ਸਾਗ੍ਯਬਿਕੀਧਰੀ
ਲਗਤੰਤੋ ਅਗੁ ਉਸਧਰਾਉ ਪਗਿ ਸਾਤਿਬ ਕੇਸਨਸਾਤਿ
ਪ੍ਰਿਦਤੀਅ ਦਤੰਨ ਜਿਪ੍ਰੇਸਸੀਤ ਸਾਥਿ ਕੁਧੋਟਧਾਈਲ

ਤੋ·ਸ੍ਰੀਕਰੁਅਗ੍ਰਉਨ੍ਹਨੇਸੋਦਕੁਸਮਖੰਡੇਪੂਰਨਗੋਕੋਗਾਪ੍ਰਿਸਿਖਾਂਕ

ਸਨਮੁਖਨਕਰਿਤਬਖਤਸਰਨਅਸਨਸਿਗਪ੍ਰਭੁਜਿਸਨਾਂਧਬਤ੍ਰ

ਲਣਿਸ੍ਰਿਅਗ੍ਰੀਯਗ੍ਰੀਤੰਪਜੇਤੇਂਉਸੀਂਧਕੇਂਉਸਗੋਉਨ੍ਹਸਧਾਸਿ

ਕੀਤੇਪ੍ਰਿਦਜ੍ਹਕੀਪਦੇ।ਅਗ੍ਰਜੇਸਿਪੁਉਸਕੇਂਉਸਗੋਤੇਂਉਸਥ

ਸਿਕੀਤੇਪ੍ਰਿਬਜ੍ਹਕੀਪਦੇਉਸਕੇਪੀਢੇਕਕੇਜੁਧ।।ਅਗੂਜ੍ਹ

ਅ·ਗੋਸੁਕੇਤਂਧ੍ਰਿ॥ਕਿਤਜਿਸਾਂਡਿਧਕੇਤ੍ਰਕਸਸਾਥਿਸੂਅਜਿਸਕ

ਤਲਾਖ੍ਰਨੁਕਾ।ਅਗੁਜਿਜੀਸਕੇਲੋਂਕਿਕਗਿਕਗਿਕੁਗਾਤਧਸਕਕੀ

ਗਸ੍ਰੀਧਜ੍ਹਕੀਵਈਜਿਲੀਅਅਗੋਨਗਕਪਤੀਨੁਕਾਤਿਉਕੈਸੈ

ਪਦਸੈਸਗਰੀਸੇਦਂਕੈ।।ਦਮਕੇਂਉਜਧਸਨਸੁਖ੍ਰਗੈਤਧਪ੍ਰਸੇ

ਦਕ੍ਰ।।।।ਅਪਨੇਪਨਕਗਨ੍ਹਪ੍ਰਨੀਅਗਨੁਸੰਨੈਕਗਤਿਕਕ

ਤੁਜੇਨੁਕਣ੍ਹਕੇਂਉਧ੍ਹ·ਤੋ॥੨॥ਤਿਸਕ·ਪੁਸਾਗਖ੍ਰ॥ਜੇਉਕਿ

ਸੇਕੀਗਾਪ੍ਰਿਕੈਸਿਧਸਤ੍ਰਧਸਤ੍ਰਗਕੇਸ੍ਰੀਨੰਕੇਂਤਸਕਗੋ

ਫਿਰ ਕੁਝਿਲੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੇ ਰਿਦੁ ਕਿਲੈ ਜਾ ਤਾਂਦੇ॥ ਅਗੋ ਉਸ ਪਾਨ ਕਾ ਲੀਆ ਉਸ ਕੇ
ਕਦਮ
ਪੀਵਣੇ ਪਰਤਾਂਦੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰ ਉਲਟਾ ਕਰਤੈ ਅਗੋ ਉਸ ਨੇ ਗਿਦਾ ਤੇ ਤੋੜ ਕੇ ਉਸ
ਪਾਨ ਕਾ ਲੀਆ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਤਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਉਸ ਪਾਨ ਕਉ ਨਗੀਚੇ ਕੁਤਆਤਿ
ਉਠੇ ਮ ਕਗਾ ਤੇ ਕਉ ਮੇਵੇ ਕ ਕ੍ਰਿਉ ਕੈ॥ ਜਾ ਪਾਣ ਉਪਗਿ ਮੇ ਮਗੀਜੀ ਉਰੀ
ਮਾ ਤੋੜ ਕੇ ਮ ਕਉ ਕਿਆ ਬਾਟ ਪਾਣੀ ਜਿ ਪਾਣੀ ਮੇ ਮਗ ਚਾਂ ਕਿਕਾਂ ਗੇ॥
॥ਰਾਮ ਗੰਗਾ ਗਾਇਆ ਗ ਮਤੀ ਮੈ ਮਗ ਵੇਕ ਮਾ॥ਨਗ ਪਿਣ ਸੁਤ ਪਾਸੰ ਨੁਮੇ
ਦਕੁ ਨਮਾ॥ਤ॥ ਤਿਸ ਕਪੁ ਮਾਗਾ॥ ਏਲੈ ਕ ਜਿਤੀ ਗਧੀ ਜਾ ਤਤੈ ਕਿ
ਮਕੀ ਨੈਆ ਪ੍ਰੀਜਿ ਉਕਾਈ ਕਾ ਮਕ ਲੀਆ ਕਿ ਮੀ ਨਾਗ ਤੇ ਫਿਗਿਆ
ਦਤਾਂਤੇ ਤਿ ਉਏ ਕੀ ਫਿਗਿਆ ਦਤੈ॥ ਪਾਣੀ ਮੇ ਮਗ ਜਿ ਸੁਪ ਸੰਤ
ਤੈਤਾਂ ਤੈ ਸਿਕਿ ਉਨਤਾਂ ਤੈ ਜਿ ਪਾਣੀ ਮੇ ਮਾਗ ਕੀ ਸੁਦ ਕਾ ਤਾਂਦੇ॥ ਪਾਣੀ
ਮੇ ਮਾਗ ਕੀ ਸੁਦਾਂ ਕਿਆ ਤੇ॥ਨਾਂ ਸੁਕਾਂ ਨੁ ਫਿਸ ਨੁ ਕਧਿਆ ਸੰਤ
ਸੁਖਿ ਮਾਗਾ ਗੀਧੀ॥ ਨਕਾ ਧਿਕ ਥੇ ਨ ਕਿ ਮੈਕ ਖਦੇ ਜਿਸ ਬ
ਮਤ ਕਉ ਕਤੀ ਮਨੇ ਗਧੁ ਕਗਿਆ ਦੇ ਓ ਸਕ ਮਨੇ ਗਧੁ ਪੁਸ

ਕੌਣੁ ਡੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੋ ਕਰਿ ਸਕਾ ਤਿਨ੍ਹ ਧਰੀ ਠਉੜਿ ਆਗੈ ਖੀਪਰੁ ਮੇਸਾ

ਕੰਆਗੁ ਧਾਲਿ ਕਰਿ ਮੰਗਿਆ ਵਾਣੁ ॥ ਤਬ ਮਕਪਾਲ ਸਗੀਰੁ

ਰਡਗਲਿ ਧਾਲਿ ਕਰਿ ਜੋ ਦਿਗੋ ਤਿਸ ਕੈ ਆਗੋ ਠਉੜਿ ਗਡਉ ਜਿਸ ਤੁਸਮੀ

ਖੇਤ੍ਰ ਸੋਤ ਸਗੀਰੁ ਵਡੀਤ ਗੈ ਆਗੋ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਖਿ ਰਖੈ ਤੈ ਗੈ ਸੋਗੈਬੁ

ਖੁ ਸੀ ਤਾਂਕੈ ਤ ਬਾਬਰ ਟਿਕਾਏ ਜਿਤੁ ਮਾਗਿਆ ਗਿਆ ਸਿਕਗੁ ਤਬ

ਮੇਦਕਰ ਡੀਐਤਿ ਸਕੰ ਉਨਾਂ ਵਿ ਸੁਖਸੰਨੁ ਹੋਆ ॥ ਅਗੁ ਖੇਤ

ਜਿ ਬਾਤਕ ਖੀਕੋ ਜਿ ਜਬਿ ਗੁਰੂ ਕੋ ਤੰਤਖੇਧ ਤਾਂ ਠਿ ਨਾਖੇਤ ਬਾਖੇ

ਲੋਤੁ ਰੁ ਧੋਕਰ ਕੋ ਜਿ ਆਖੀ ॥ ਅਦਬਾਰੁ ਬਾਤਾਂ ਠਿ ਕੇ ਤਾਂਕੈ ਜਿ ਖੇਸਗਾ

ਨਾਖੇਤ੍ਰ ਨਾਗੇ ॥ ਅਦਬਾਰੁ ਜਿਸ ਕਰ ਕਸਾਂ ਸਿਕ ਤੁਸਾਂ ਅਗੁਗੁ

ਜਿਸ ਕਰ ਕਸਾਂ ਤੈ ਸਿਸਾਂ ਨਾ ਖੁਸੀ ਜਉ ਖੇਤ੍ਰ ਕ ਤੁਸ ਬਾਣਿ ਤਬਾਗੇ

ਗੁ ਜਾਣਿ ਜਬ ਕੇ ਡੁ ਕੋ ਨ ਮੀਣਾ ਸਾਂ ਰਖੁ ਅਦਬਾਰੁ ਕੋ ਜੀ

ਰੁਖੁ ਗਿਗੁ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਗੇ ਜਿਤੁ ਤਾਂ ਸਿਸੀਣਾਂ ਨੀ ਕਰਿ ਕੈ

ਦੇਤ੍ਰੇ ਜਬ ਰਕ੍ਰੂਆਖ ਪ੍ਰਿਤਬੀ ਗ੍ਰਹ ਦੀ ਜੋ ਸੀਠ ਤੌਂ ਤ ਤਸਗਿ ਰਾਸ਼ਿ ਪਤ੍ਰੇ
ਪਹਰ ਕ੍ਰੂਆ ਵਿਤ ਰਾਸ਼ਿ ਪ੍ਰਿਆ ਜਾਪਿ ਤਨਿ ਰਾਸ਼ਿ ਰਾਸ਼ਿ ਕ੍ਰੂਆਖ
ਪ੍ਰਿਆ ਜਤ੍ਰੇ ॥ ਤਨਿ ਸਥਾਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਬਸ ਤ੍ਰਤ ਭੀਤੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਤ
ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ ਤਬ ਪਾਪ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੇਵਹਿ ਲਗੇ ਜਿਨ ਕੇ ਸਿੰਤ ਪ੍ਰਿਪਾਪ ਪਾਪੇਂ
ਸਾਰ ਰਾਸਿ ਸਗੁ ਗੁਰ ਕੇ ਘਰ ਨ ਨਵੇ ਹੋਇ ਗਾ ॥੧॥ ਦੁਤੀਆ ਤਨਿ ਸਤ੍ਰ
ਰਾਸ਼ਿ ਪਾਪ ਕਰੀ ਸ੍ਰੁ ਜੇ ਸਾ ਪ੍ਰਿਆ ਧਨ ਸਤੁ ਪ੍ਰਿਸਤੋ ਰਸ ਸੰਗ ਗ੍ਰ ਮੁਖ ਸਾ ਗਿ
ਗਿਵਤੁ ਰਹੋ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤਨਿ ਜਤ ਤੁ ਰਾਸ਼ਿ ਰਾਸ਼ਿ ਰਸ ਮੁ ਬਗ ਜਿਗ ਪੇਂ
ਜਨ ਰਨ ਰਸ ਮੁ ਤੇ ਜੋ ਤਾ ਸਤੀ ਪਹੁ ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ ਗਿ ਗ੍ਰਹ ਪਾਪ ॥੩॥ ਚ
ਤੁਰਥ ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ ਬਿਲੋਕ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹ ਪਾਪ ਸ ॥੪॥ ਪੰਚਮਿ ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ
ਗਿਸੋ ਤੁ ਗ੍ਰਹ ਪਾਪ ॥੫॥ ਖਸਟਮਿ ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ ਰਾਸ਼ਿ ਜੂਪ੍ਰ ਗ੍ਰਹ ਪਾਪ ॥੬
ਸਪਤਮਿ ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ ਰਾਸ਼ਿ ਆਂ ਕ੍ਰਗ੍ਰ ਗ੍ਰਹ ਪਾਪ ॥੭॥ ਅਸਟਮਿ ਤਨ
ਰਾਸ਼ਿ ਰਾਸ਼ਿ ਸੰਗ ਸ੍ਰ ਗ੍ਰਹ ਪਾਪ ॥੮॥ ਨਉਮਿ ਤਨ ਰਾਸ਼ਿ ਰਾਸ਼ਿ
ਤ੍ਰਿਸਾ ਨ ਤੁ ਪਡ ਤ੍ਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਜਲਿ ਰਾਸ਼ਿ ਪਾਪ ॥੯॥ ਦਸਮ

ਨਾਨਕ ਰਾਗਿ ਰਾਗਿ ਪਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪੈਰੁ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ ਇਕਾਸ ਨਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਗਿਰਾਗਿ ਅਵਬਾਣ ਰਰੁ ਅਖਲ ਗਗਰੀਨ ਸਤਿਆ॥ ਰਥਾ
ਰਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਗਿ ਰਾਗਿ ਕ੍ਰਗੁਤੰਠ ਵਲ ਜਗੁ ਗਿਪੜਿਐ॥ ਜੇ ਤਉ
ਗਾਂ ਫਲੀਰੇ ਅਲਖਲ ਤੋਪਿ ਗੈ॥ ਜਾਂ ਰਖੁ ਆਵੈ ਆਗੁ ਨਾਨਕ
ਸੰ ਨੇ ਤਖਿ ਰਿਖੁ ਨ ਪਾਵੈ। ਜਿ ਕਿਵ ਰਾਂ ਮੁਪ੍ਰੁ ਜਗੁ ਗਿਰਗਤੇ
ਆਗੁ ਗਾ ਸਿਆਵਤੇ ਸਿਨਾਨਕ ਡੀ ਰਾਗਿ ਰਾਗਿ ਪਾਵਤੇ॥ ਅੰਤਗਿ
ਏ ਸੈ ਨੇ ਖਾਡ ਗਿਰਦੇ ਜੇ ਤਉ ਕਿਵ ਸ੍ਰੀ ਸੇ ਤੇ ਕਿਵ ਸ੍ਰੀ ਜਿਰਿ
ਵਰਗੈ ਸਿ ਨਾਸੁ ਤਖ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੀਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਰ ਨਾਸੁ
ਰਿਜੁਤ ਰਸੁ ਇਸਰਬ ਰਸ ਮੁਸੁ ਗਉਪਾਰਸੁ॥ ਗੁ
ਰੈ ਸਿਖੁ ਇਸਰੇ ਉਪਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਗਿ ਰਾਗਿ ਰਿਜੁ ਤੋਪਿਗੈ ਤਉ
ਪਾਵੈ॥ ਆਗੁ ਜੇ ਰਸ ਰਗ ਰਸੰਗੁ ਖਾਣੈ ਤਉ ਸ੍ਰੀ ਪਾਵਤਾ।
ਰਿਉ ਰਾਗਿ ਜਾਨੀਐ ਜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਪਰ ਖਾਸਨਿ ਰਗਿਰ
ਗਿਜਾਨੀਐ॥ ਸਾ ਪਿਰਿਐ ਰੰਡਿਆ ਜਿ ਰੰ ਘੀਗ ਸਡਿਉ

੧,ਸਾਖ·ਵਿਆਕੋਗੈਨਤਉਸਿਖਮਹਿਦ੍ਯੂਕਾ।ਅੰਪੇਏਕੇਨੂਲਾਗਾਏਜਿ
ਉਥਾਸਬਜਾਈਐਕੁਰਾ।੧।।ਜੇਬਰਤ·ਸਸਤੁ·ਈਐਕੋਲਾਕੀ
ਸੋਐਂਧੋਐਂਧਾ।ਕਨੁਕੰਥੀਗ ਜਥ ਜਾਐਅ ਤਥ ਸਤੁਮਾਨਿਆ
॥ਸਤੁਮਾਨਿਆਲੇਕਨਧਤੀਜੋ।ਨਧਤੀਜੋਤਉਕੇਨ·ਕਗੀਜੋ।
ਸੰਸਤੁਨ·ਜਿਤੁਸਿਖਿਤਨੇਤੀਸਾਤੁਐਅਦਾਗਥ ਤੂਥ ਤੂ ਦਾਨ·੧
॥ਨ·ਨਕਲਬੋਖਿਕਗਲਤੇਗੁਤੰਉਸੋਤੁਬਦਾਨਖ॥ਸਿਏਕਥਤ
ਜਿਤੁਸਿਖਿਤੀਤੋ।ਏਕੁਸਬਕੁਬਤਤਗਿਕਬਤਿਸੁਉਪਾਗਿਯਉਸਸੀ
ਤਸਿਖਨਉਨਾਬਾਖਿਅਜਤੀਜਿਤ੍ਰਿਨਦੈਸਜੇਸੁਨਾਈਲੋਸਕ
ਸੁਖਿਤੀਕਬ੍ਹੋਜਿਰਿਗੁਤਏਕਗਿਕਗਿਵਿਦੋ॥ਧਨੁਗੁਰੁਧਨੁਧੰਨੁ
ਗੁਰੁ,ਸਤਿਗੁਰੁ,ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿ ਕਤਤਿਆਸੁਦਤਿਅ
ਪਨਾਤਿਆਕਸਦਤਿਆਈਪੂਸੈਗਤਿ॥·ਗੁਰੁ,ਗੁਸਾਈਕੈਉ
ਨਮਸਕਾ·ਗੁ,ਸਕਲਸਾਪੂਨਾਕੰਉਨਮਸਕਾਰੁ॥॥=॥=॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਕਥ ਆਖਿ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕ ਰਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ ਰਿਖੁ ਗਬਾਲੀ ॥ ਤਬ

ਕਈ ਜੁਗ ਸਿਧ ਪਾਸਿ ਗੰਤੁ ਗਇਆ ॥ ਕਈ ਜੁਗ ਗਗਨ ਧਾਰ ਤੇ ਸ

ਤਿ ਗਇਆ ॥ ਕਈ ਜੁਗ ਗਤਿ ਅੰਕਾਸਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਉਅੰ

ਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਗਨ ਨੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਪੀਰ ਜਤੇ ਪਾਰਤਿ ਸਜੋਤ ॥ ਅ

ਪਨੇ ਆਪ ਰਤੇ ਅਕਸ ਕੀਆ ॥ ਪੂਰਨੇ ਪਉਨ ਸਿਰਜਾ ॥ ਅ

ਤਰ ਤੇ ਜਤੇ ਅਗਨਿ ਨਿਕਲੀ ॥ ਅਗਨਿ ਤੇ ਰੇਹ ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਤਿਤ

ਬਨ ਸਾਖਿ ਸਾਨੁ ਸਾਜੁ ਕੀਏ ॥ ਤੀਨਿ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਨਿਕਲੀ ॥ ਬੇ

ਦ ਏਕ ਉਤਪੇਰ ਸਾਜੁ ਕੀਆ ॥ ਤੀਨਿ ਫੇਰ ਬਣੀਆ ਉਤ੍ਰ

ਸਪਤ ਪਿਆਲੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਿਧ ਪਵਨ ਬੰਧਕ ਕੀਆ ॥

ਪਰਮ ਕੀਏ ਤਿ ਬਣੀਰ ਪ੍ਰਿਆਰ ਗਾ ਨ ਕੀਆ ਸੰਤ ਬਕੇ

ਸ਼ੀਟ ਲਾਗਈ ॥ ਆਪਨੀ ਜੋਤਿ ਤੇ ਅੰਗਤੇ ਏਉ ਰਸੀ

ਲਖ ਜੀਆ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾ ਪੀ ॥ ਏਉ ਰ ਸੀ ਲਖ ਜੀਅ

ਕਉ ਏ ਗਿਣ ਦਸ ਪੌਣ ਜੀ ਟਿਕਨ ਕਉ ਉਪਜਾਇਨਕਉ

ਜਿਧਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਓ·ਗਿਆਨੀ ਕਰੀਆ ॥ ਧ·ਗਿਆਨੀ ਕਰੀਆ ॥ ਧ·

ਗਿਆਨੀ ਸਾਤਿ ਜੀਅ ਟਿਕਾਏ ॥ ਧਿਆਨੀ ਸਾਤਿ ਜੀਅ ਦੇ ਗਤੰਾਏ ॥ ਧ·

ਗਿਤੁ ਗਏ ਏ ॥੧ ਸਤਜੁਗੁ ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ੧ ਦੁਆਪਰੁ ੧ ਕਲਿਜੁਗੁ ॥ ਧ·ਗਿ

ਆਨੀ ਪਾਈਆ ॥ ਅਕੇਰ ਜੋਗ ਜੋ ਸਤ ਜਉਤ ਕੁਨਾ ॥ ਧ·ਰੋਧਨੀ

ਪਾਈਆ ॥ ੧ ਤਰਬ ਕਰਿ ੧ ਸੋਗ ਕਰਿ ੧ ਅਤੀਤ ਕਰਿ ੧ ਇੰਦ੍ਰ

ਕਰਿ ॥ ਧ·ਰੋਧੇਰ ਪਾਏ ॥੧ ਸਿਆਮ ਬ੍ਰੇਰ ੧ ਜੁਗਧੇਰ ੧ ਤੁਤੁ

ਧੇਰ ੧ ਅਬਗਧੁ ਧੇਰ ॥੪॥ ਧ·ਰੋਧਗਾਪਾਏ ॥੫ ਪਤੀ ॥ ੧ ਧ੍ਰ

ਤਸਣ ੧ ਸੂਰ ੧ ਦੰਸੂ ॥੫ ॥ ਤੁਰ ਪਰੀ ਸਅਬਗ ਪਾਏ ਪਉਣ

ਪ·ਲੋ ਚੈ ਸੰ ਤਰ ਪਾਏ ਧਰ ਸ੍ਰੂ ਰਤੁ ਪਾਏ ਨਗਿਪ੍ਰਗ ਪਕਾਏ ॥

ਪਪ੍ਰਪੰਤੁ ਪਾਏ ॥ ਨਗਰ ਸੁਸ੍ਰਗ ਪਾਏ ॥ ਕੈ ਤਰ ਦੇਤ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ

ਅਗੁ ਸਿਧ ਪਾਏ ॥ ਸਿਦ ਆਗੁ ਸਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜਸਨੁ ਸਗੁ ਪਾਇ

ਆ ॥ ਗਿਜਰੁ ਅਦੇਗਰ ਅਨੰਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਤਿ ਪਾਇਆ

॥ ਪਲਸਮੇ ਯਜੈ ਅਸੁਤਤ ਸਤਿ ਪਤਗ ਪਾਏ ॥ ਸਜੋਗੁ ਦਿਜੈ

ਤੇ ਸੁਖੀਆ ਦੁਖੀਆ ਰਹਾ ਥਕੇ ॥ ਬਿਤਿ ਵੰਞ ਰਹੰਦ ਥਕੇ ॥ ਸਾਸ ਪਤ

ਸਾਤ ਸੰਤੋਖ ਕਰ ਉਸਮ ਦੇਵ ਰਹੇ ਗੁਣੀ ਰਹ ਗੁਣਾ ਧਿਆਏ ਅਸਮਦ ਰਹਣ

ਸੰਕਰ ਸਾਰੰਗ ਧਰੇ ਥਕੇ ॥ ਉਧਾਰਕਲ ਸੁਥਕੇ ॥ ਸਾਸਸਆਸ

ਅਰੇ ਸ ਛਿਤ੍ਰਦੇ ਥਕੇ ॥ ਅਗੰਮ ਰਤਪੁਰਨ ਥਕੇ ॥ ਤਪਿ ਸੰਪਿਆ ਪਤ

ਸਪਤਿ ਦਲ ਸੰਪਿਆ ਏ ਥਕੇ ॥ ਅਗੰਮ ਰਤ ਕੰਮਵਾ ਸੁਪਤ ਰੀਬਧੀ

ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨਉ ਸੈਨ ਦੇਸੀਤ ਨਦੀਆ ਗਣੇ ਤੂ ਥਕਿਆ ॥ ਪਤੇ

ਸੁਸੇਰ ਪਤੇ ਤ੍ਰਸ ਕੇ ਰਯਾਣ ਖ੍ਯਾਣੀ ਸਤਿਯਉ ਤਸੀਤ ਲਖ

ਤੂ ਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ॥ ਪੁਰੀਆ ਰੀ ਪਲੋਆ ਕਉਤਕ ਤੇ ਵਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ

ਖੰਡ ਸੰਡਲ ਨਖਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ॥ ਉਤ ਸਨੀਅਰ ਰਵਿ ਸਸ ਤੇਦ

ਤੈਸੰ ਗਤ ਕੀਤੇ ॥ ਨਰ ਦੇਸ ਗਣ ਦੇ ਕੀਤੇ ॥ ਜੰਗ ਗੁਪਤ ਰਣ ਦੇ ਪੈਦਾ

ਕੀਤੇ ॥ ਲੋਖ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਥਪਿਆ ॥ ਟਕੇ ਪਰ ਸੇਰ ਪਥਸ੍ਰ

ਸੰਗ ਰਤੀ ਧੀਸ ਸੋਲਖ ਰੋਗੈ ਜੀ ਪਰਸ ਤਨ ਰਘੇ ਸੁਸਰ

ਕੀਏ॥ਕੋਟਪ੍ਰਨਾਮਅਗਾਧਤਕੀਏ॥ਬਗਪਗੀਰੰਗਬਨਾਤਪੈਰਕੀਏ॥
ਸਾਰਤਸੰਤਨਗਤਪੈਰਕੀਏ॥ਢਰੀਗਗਨੀਅਉਪੈਰਕੀਏ॥ਜਗੇਜੇ
ਬਹੁਬਲਿਪਨੁਪੈਰਕੀਆ॥ਜੀਵਨਮਾਨਗਿਨਕਥਾਪਰੈਦਸਿਗ
ਪਾਂਵੈਨਾਂਰਗਿਤੋਗਮੁਪ੍ਰਸਸਿਅਪਤੁਸਤੁਬਾਟਰੀਆਤੋਸੈਸਾਗਸਾਹਿ॥
ਨਾਤੁਦਾਤੁਪ੍ਰਿਸਕਤੁਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸਿਦਸਰਤਿਗਗੀਬੀਏਪੈਰਕੀਏ
ਸਾਤੁਪਰੀਨਿਸਤਿਜਿਨਿਸਾਹਿਗਯਾਹਿਸਿਮੁਗਗਿਜਹਿ॥ਉਪਰੇ
ਸਿਰਗਿਰਗਿਸਿਖਏਏਤੇਬਾਤਰਉਜਨਕੈਤੇਰਤੇਕੈਉਗੁਰੂਪੈਰ
ਕੀਏ॥ਉਪ੍ਰਿਰਹਿਆਗੁਉਪ੍ਰਿਸਾਹਿਬੈਕੰਠਿਜਹਿਏਤੇਸਖਪ
ਦਵੀਰਗ੧੨ਕੀਆ॥ਆਗੁਨਗਰਕਾਨਾਤੁ॥ਕਮੁਤੇਪ੍ਰੀਤਿਕੈਸੰਤੁਅ
ਤੰਰਗਹੁਕਮਕਿਵਿਸਬਖੀਲੀਬਿਨਾਬੀਬਸਤੁਰੰਉਏਤੁਨਗਰ
ਗਾਤੁਕੀਆ॥ਏਤੇਬਾਤਰਉਜਨਸੰਤੁਨਿਰੇਤੇਕੈਨਗਰਰਆਗੁ
ਸੈਤਾਂਨਾ॥ਮੁਕਤਿਰਸਾਗੁਗੁਰੂ॥ਗੁਰੂਕੇਰਤੇਧਲੇਮੁਕਤਿਜ
ਏ॥ਸੈਤਾਨਕੈਕੁਹਿਲਗੇਨਗਰਜਾਏ॥ਗੁਰੂਕਬਸਰ

ਤਾਂਡੈ॥ਅਗੈਤਾਂਨਰਬਸਾਂਰਤਾਲੇ॥ਗੁਰੂਨਬਸਾਂਸੇਤਖਸਤਿ।
ਸੈਤਾਂਨਰਬਸਲਬਸਤਿ॥ਨਯਨਪੋਵਨੇ॥ਜਤੁਸਥੋਟੇਤੋਂਤੁਪੋਵ
ਜਤੁਸਜਤੋਂਤੁਪੋਵਾ।ਤੁਸਰੀਗਯਨਗਤਿਤੁਯੀਜਨੋ॥ਜਿਸਕਡ
ਸਿਸਕੁਵਿਕਨੇਤੁਸਰੀਗਯਨਕਸ੍ਰਸਾਂਗੁਕਧੀਸੀਜਕੋਰੀਸ੍ਰ
ਸਾਗੁਰੀਅਯਾਂਨੇਤੋਂਤੁਸੀਤੋਂਤਾਂ॥ਜਿਕੋਧੀਝੁਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿ
ਨਤੁਸਿਧਿਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਗਿਸਤੀਤੁਰਸੀਪੈਰਕੀਧੁਤੇਸਧਸੰਤ
ਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਪੰਡਿਤਸਿਆਨੇਪੈ
ਰਕੀਧੁਤੇ॥ਸ੍ਰਗਬਧਿਆਨੇਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਤਪ
ਸੀਸੁਗਿਨਗਸੁਨਿਜਨਗਣਗੰਧਬਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਡਠੀਜੋ
ਪਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਸ੍ਰਗਬੀਗਣਗਿਆਸਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਬੈਸਤੁ
ਅਤੀਤਬੋਗਗੀਬੁਡਸਯਾਂਗੀਕੁਗਤਪੈਰਕੀਧੁਤੇ॥ਬਾਗ੍ਯ
ਪੰਥਜੋਗੀਸੰਨਿਆਂਸੀਕੇਕੋਟੇਕਗੋੜਬੋਸਨਤੁਕੇ
ਸਾਗਗਪੰਥਕੀਧੁਤੇ॥ਧੋਗਜੋਗਆਨਗਬੀਧਿਸਸਧਤੀ

ਢੰਗ ਗਲ ਵਢਵਾਏ ਜੀਅ ਘਾਤੀ ਜਿਨ ਦਇਆ ਕੁਸਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੈ॥ ਤਿ
ਨ੍ਹਾ ਸਭ ਸਭਨਾ ਕੀਤੇ ਹੈ॥ ਅਵਲਿਆ ਖਾਗਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੈ॥ ਸਭਨਾ ਮਤਿ
ਆਪਿ ਹੈ॥ ਸਾਸ ਕਬਲ ਕੇਤਾ ਹੈ॥ ਕੀਆ ਉ ਸਤੀ ਕਤੇ ਤਾਂਹੇ॥ ਤਲਿਆ
ਸੀਬੁ ਗਿਆਨੀ ਤੌਆਗੁ ਸਾਸ ਕੀਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਤਲਕ ਕਰਗ ਏਤਾਂਹੇ
ਮੁਤਿ ਸਕੇਉ ਕਲੀ ਸਾਸਾ ਕੇ ਤਾਂਹੇ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਬੁਧ ਕਰਗ ਸਾਂ ਤਾਂਹੇ ਜਿਤਿਸ
ਕੰਤੁ ਬੁਗੀ ਸਾਸਾ ਕੇਤਾਂਹੇ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਘਾਤ ਤੁ ਕੀਤੇ ਹੈ॥ ਕੌਤੁਕ ਗਿਜ ਨੀਕੇ
ਦਿਸਤੇ ਪਵਨ ਨੈਐ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਘਾਤ ਸਾਪੁਤੇ ਜਨੀਸੇ॥ ਸਬਦ ਪਾਗਵਨੀ
ਐ॥ ਸਾਪੁਰਿਆ ਸਬਦ ਕਤਾਂਹੇ॥ ਸਾਪੁ ਕਤਾਂਹੇ ਜਿਨੈ ਸੀ ਸਾਸਾਤੇ
ਸੀਕ ਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਵੈਦ ਸਾਖੀ ਸੋਧਿ ਸਵਾ॥੧॥ ਏਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਤਿ ਵਾਂਹੁ ਗੁਰੂ, ਵਾਂਹੁ ਗੁਰੂ, ਵਾਂਹੁ ਗੁਰੂ, ਵਾਂਹੁ ਗੁਰੂ, ਵਾਂਹੁ ਗੁਰੂ, ਵਾਂਹੁ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ॥ ਤੇਗੀ ਗੁਰੂ, ਤੇਸੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ਸਾਕ
ਸਿਮੰਗਲਿ ਪੈਆਲਿ ਗੁਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਸਤਿਗੁਰੂ, ਪੰਤੁ ਗੁਰੂ,
ਪੰਤੁ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ, ਸਤਿ॥ ਸਕਲ ਗੁਰੂ, ਤੇ ਉਤਪਤਿਆ
ਰਿ ਔਤਿ ਪਿਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰੇਤ ਘੀਯਾ, ਪ੍ਰੇਤ ਘਿਉ, ਤਾਂਹੂ,

ਕੋ ਨਾਇ ਪੈਸੁ ਨੈ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨੇਰਿ ਉਪਾਰਗੁ ॥ ਪਾਦੈ ਸੈ ਬੇਰਾ ਅ
ਗੁ ॥ ਸਕਲ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ
ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਸਿਸਾਰਤਮਾਰੁ ਸਿਸਾਰਤਮਾਰੁ ॥੧॥
ਗੋਸਟਿ ॥

ਕਥਾ ਆਦਿ ਪ੍ਰਗਵਲੀ

ਬਿਆਸਿ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮੇਜੇ ਸਾਥਿ ਕੀਤੀਆ ਆਪਣੀ ਕਥਾ ॥੧ ਪ੍ਰਥ
ਮੇ ਕਥਾ ਚਲੀ ਜਾ ਕਿ ਰਾਜੇ ਜਨਮੇਜੇ ਕਉ ਸ੍ਰਾਪੁ ਹੋਇ ਕੈ ਕਾਲਾ ਹੋ
ਬਹਿਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਥਾ ਆਤੀ ਸਿਸ੍ਰ ਪਲਕਾ ॥ ਤਬ ਬਿਆਸ ਸਾਟਿ ਗੁਸਾਈ ਪਾਸਿ
ਇਆ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਬਿਆਸ ਸਾਟਿ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਿ ਸ੍ਰੁਤ ਕਉ ਤਿਆ ਬੀਰਾਖਿ
ਲੈਣਗੀ ਤਬ ਕਉ ਸੇਗੀ ਗਤਿ ਕ੍ਰਿਟ ਏਹੈ ਕੀ ਕਿ ਉਕਾਗਿ ਕਾਗਤਿ ॥ ਜੇ
ਆਖੜੀ ਕ੍ਰੀ ਸੇਗੀ ਕਾਬੀ ਗਤਿ ਕਾਗਤਾ ॥ ਟ:ਤ: ਕਿਲੀ ਪਾਤ ਲਗਾ ਹੈ
ਤਾ ਜਨਮਗਥ ਕਾਗਣ ਬਿਆਸ ਸਾਟਿ ਗੁਸਾਈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਬ ਬਿਆਸ
ਟਿ ਗੁਸਾਈ ਕਉ ਪਿਆਲ ਕੇਰ ॥ ਗ ਜੇ ਜਨਮਗਥ ਤਪਗਿ ਕੌ

ਜਿਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਬ ਸਾਇ ਪਤੰ ਉਤੇ ਗੈਤੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰੁ ਉਤਰ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਿਸਮ
ਾਦਿ ਗੁਸਾਈ ਰਹੇ। ਜਿਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਲਿ ਦੁਆ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ
ਲੋ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਖ ਪਾ। ਤਿਨ ਜਾਂਦਿਆ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰਿ ਬਿਰਤ ਜਿਵੇ ਗੁਸਾਈ
ਬਿਸਮਾਦਿ। ਕਿ ਉਤਰ ਗਿ ਜਾਂਦਿਆ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਬਿਸਮਾਦਿ ਰਹੇ। ਜਿਵੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕਿਤੇ ਗੈ ਬਾਲਿ ਦਾਨਾ ਸਾਮਾ ਤਬ ਤ੍ਰਾਣਾ ਪਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇਵੀ
ਆ ਅਗੇ ਨੇਟ ਗਈਆ ਤਬ ਰਾਤੀਆ ਜਿ ਪਿਸਨ ਸੁਣ ਸੁਣਿਆ॥ ਫਿ
ਰਿ ਰਾਤੀਆ ਮਨ ਸੁਣਾ॥ ਫਿਰਿ ਰਾਤੀਆ ਸੀ ਸੁਣੁ॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ
ਕਿ ਤ੍ਰਾਣ ਡਿਗਾ ਤਬ ਤੇ ਗੈਤੀ। ਨੇੜੇ ਤਿਆਗ ਡਿਗੀ॥ ਤਬ ਬਿਸਮ
ਾਦਿ ਗੁਸਾਈ ਰਹਿ ਰਹੀਆ ਸੁਣੀ ਖਿਤਿ ਆਸੁ ਦੇਵਾਂ ਤੇ ਗੈ ਉਤੁ ਬਾਲਿ
ਦੁਆ ਹੋਇਆ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਗਿ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰੰਗ ਤਬ ਫਿਰ ਪਾਗਿਆ
ਸਾ॥ ਤਬ ਸੋ ਸਾਸਾਂ ਨ ਜੀਅ ਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰ ਬਾਕ॥ ਲੇਖ ਗਿਆ
ਟ ਮਨ ਸਾਸਾਂ ਨ ਰਹੇ ਸੋ ਗੋਸਾਈ ਨ ਸਾਸੁ ਰੀਆ ਨੰ ਨਉ ਤਿਰਗੀ

ਕੈਸੇ ਮਿਟਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰ ਨ ਸੁਆਮੀਆ ਜੀਓ। ਕੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਲਿ

ਨ ਨ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਪਤਿ ਕੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਆਮੀਆ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕਹੀ

ਸ੍ਰੁ ਮਤਿ ਪੈਰ ਦਤਿਆ ਬਾਤਹਿ ਨਿਕਾਲਿ ਉ ਸ੍ਰਿਸਟੀ। ਸ੍ਰੁਨੀ ਦਤਿਆ

ਨਿਕਲੀ॥ ਕੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਸੁਆਮੀ॥ ਢੋਹਿਕ ਜਿਨਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁ

[illegible] ਸ੍ਰੀ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਹੇ ਸ੍ਰੂਪ ਲਿਖੇ ਤਬ ਸੁਆਮੀ ਨ ਸੁ ਮਿਲੀਐ ਬਾਤਹਿ ਸੁ ਹ

ਪਨ ਨਿਕਾਲਿ ਖਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰੇ। ਨਾਨਕ ਰੂਪੀ ਰੀਸੁ ਗਤਿ। ਸੁਨਾ ਪੈਰ

ਖਾ ਸੁਮਰੇ ਰਿ ਇਉ ਕਰੀ ਖੀਰੇ ਰਜੁਗ ਧਿਆ। ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਧਿਆ

ਸਿਧ ਬਸੈ ਤੇ ਕਥਾ ਰਤੇ॥ ਸੁਨੈ ਜਨ ਸੈ ਜੈ ਸਤਿ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਰੀਆ

ਤੇ ਰ ਕ੍ਰਮ ਟਉ ਮਰੀ ਰੇ ਡੀ ਤੇ ਉ ਤਗਿਆ। ਬੋਲ੍ਹ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲ੍ਹ ਸੁਆਮੀ

॥੧॥ ਅਥ ਨ੍ਰਿਜੀਰ ਕਥਾ ਚਲੀ॥

ਬਿਸ੍ਰ ਸਿਰੁ ਗੁਸਾਈ ਸੁਨੇ ਸੁਮਾਗਬ ਪਾਸਿ ਗਏ ਸਿਖਾ॥ ਨਾਇ

ਨਹਿ ਕਹਨਿ ਪੈਰ ਸੁ ਜਸੇ ਸੁਨਿ ਗੁਸਾਈ ਕਸਮ ਨ ਗਏ ਨ ਡੀ ਰੇ ਤੇ ਰਿ

ਤੁ ਜਾਣਿਐ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਨਾਂਉ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਜਿਨ ਕੇ ਤੇਰੈ ਜਿਨ੍ਹ ਸਪੁਤ੍ਰ ਹੋਂਦੇ ਹੈ ਨ ਭੀ ਦੇਤਾ। ਤੁਸਾ ਪਹਲੇ ਲੋਗ ਐਸੇ ਸੇ
ਹੈ ਸਾਖਿ ਦੇਉ ਜਿ ਸਤੁ ਸੇ ਨ ਕਰਤੁ ਸਿਧਿ ਹੋਇ॥ ਤਬ ਨੈਣ ਜਨ ਸਗਲ
ਕਹੁ॥ ਜਿ ਗੁਸਾਈ ਜਿਤੁ ਮਨਿ ਸਕਉ ਤਰ ਨ ਤੁ ਸੇ ਤਿਸ ਕਉ ਸਾਖਿ ਦੇਉ
॥ ਕਹੈ ਜੀਅ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਗੇ ਸਾਖਿ ਦੇਇ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਕਲਜੁਗਿ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਾਏ ਕਹੈ ਗੋ ਗੁਸਾਈ ਬਿਸੁਆਸ ਕਰੇ
ਤ, ਸਮਾਖਿ ਜਾਇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਗੁਸਾਈ ਕ ਜਿਨ੍ਹ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਹੋਵੈ ਕਹੈ ਜੀ
ਕਲਜੁਗਿ ਕੋ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਸੁਆਸ ਕਰ ਗੁਸਾਈ ਕੇ ਸਾਖਿ ਪਲੋ।
ਤਬ ਜਿਤੁ ਪੈ ਨੈਣ ਲੇ ਜਾਤੇ ਖੜਿ ਤਉ ਨਾਨਕ ਗੁਸਾਈ ਬਿਸੁਆਸ
ਨ ਕਉ ਤਉ ਸਾਖਿ ਮਿਲਾ॥ ਏ ਗੁਸਾਈ ਬਿਸੁਆਸ ਏਕਿ ਤੇ ਪਾਲਏ
ਕੋ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁ ਇਨ ਖੀਤੇ ਨ ਕਰਤੁ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਇਗਾ॥ ਕਹੈ ਬਿ
ਤਉ ਏਤ ਤਉ ਕਲਜੁਗਿ ਨ ਜਾਗਿਆ ਹੋਤੇ ਹੈ ਕਹੈ ਜੀ ਕਲਜੁਗਿ ਪਾਲ ਇਕੁ
ਵਿਚ ਪੁਗ ਧਤੁ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਛਿਦੇ ਥਾ॥ ਤਬ ਬਿਸੁ ਆਸ ਕਰਤੁ ਕਹੈ ਸ

ਦਗਿਆਨਤੀਕਲੇਤੈ ਸਿਉ ਉਥਿਕਦਹਨੇਤੈ ਕਹੈਜੀ ਸਭੁਆਗੁਲਖਸਤੁਦੇ
ਤੈਉਥਿਸ੍ਰਗਸੈ ਉਨਤੀਤੇ ਸਕਗਜੁ ਸਿਧਿਤੇਬਿਗ॥ਤਬਗੁਰੁਸਾਹਿਬੀਬਿ
ਸੁਆਸਿਰਬੇਕਰਉਸੰਗਬੇਉਨ੍ਹਾਬਿਕਗਿਖਗੇਤੇਬਿਗ੍ਹੇਜਿਗ
ਜਠਗ੍ਹਬੇਨੁਰੁਸ੍ਹਨੇਬੀਨਖੀਤਸੋਗਸਟਬੀਸੈਕੇਸਕਰਗ੍ਹਤੇਸ
ਗੇਬ ਕੁਸਤਸੈਕ ਸਕਗ੍ਹਤੇਤ ਗੀਆਗਿਆਤੁ ਸਤਸੈਕਸਕੇ [ਜੋਇ]
ਸਡਿਜਾਤਾ।ਕਹੈਗੁਸਾਈਸਤਸੈਕੇਸਕੈਸਡਿਕਿਆਹੈਆਗੁਸੈਕੇ
ਸਕੈ ਸਡਿਕਿਆਹੈ।ਕਹੈਸਜਸੈਕੇਸਕੇਸਡਿਸਕਸਰੇਤਸ
ਗੇਤਤੈਆਗੁਸਤਸੈਕੇਸਕੈਸਗਗਿ ਬੇਸਕੁਸਲਕੈਸੰਗੁਬਿਜਈ
ਤਨੇ॥ਤਬਕਗਖਿਕਣ ਕਹੈਗੁਸਾਈ ਉਸੀਸਤਸੈਕੈਧੈਕੁੈਖਲ੍ਹਜਿ
ਕੁਸਲਸਾਖਿਜਈਐ।ਬਿਸਸਡਿਰਕੈਉਖਲਤੈਉ॥ਤਬਬਿ
ਸੁਆਸਿਰਕੇਣਜਿਸਜਕਹੈਵੁਗਿਤੈਸਾਗਗਿਖਿ ਲਗਤਣੈ।੨
ਤੈਜੀਖਿਗੁਸੀਕਿਤੈਪੁਛਿਆਸੁਖਤੀਪੁਰਣਤੈਉਸਤੀਸਡਿਸ

ਤ ਸੈਕੋ ਸੋਕੈ ਚਲ੍ਯਾ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸਾਹੀ ਬਿਸੁਕਰਮਾ ਸਿਤ ਵਰ੍ਹ ਜਿਤੇ ਖਤ ਆ ਤੇਤ

ਸਚਲਤੇ ਤੋ ਏਸ ਪਸਗਤੇ ਤੋ ਇਆ ਬਆ ਤੁਚਲ੍ਯਾ ਤ ਸਾਢਿ ਗਿ ਪ੍ਰਿਆ ਗਿ ਜਤਿ॥

ਰਦੈ ਜੀ ਕਲੋ ਤੋ ਇ॥ ਤਬ ਢਿਗਿ ਖਜੋ ਨ ਸਗਬ ਪੜਿਆ ਏ ਵਦੋ ਜੀ ਕਿਉ ਢਿ

ਗਿ ਆਏ॥ ਖਜੋ ਨ ਸਗ ਬਿਕ੍ਰਤੰ ਰਦੈ ਜੀ ਇਨ ਬੀ ਸੇ ਖਵ ਗਤੁ ਸਿ ਪਿਙ

ਡੀਤੋ ਤੁੰ॥ ਸੇ ਗੈ ਸਾਬਿ ਖਸੁਆਤੁ ਲ ਬੰਸਤੁਰੇ ਡਿ ਜੀ ਰਦੈ ਜੀ ਉਏ ਵੋਟੇ ਸੇ

ਡੈ ਤੁਨ ਬੀ ਕਿਆ ਤੋ ਇਗ॥ ਰਦੈ ਜੀ ਸੇ ਗੈ ਵਸਕ ਤੇ ਏ ਡੈ ਰਦੈ ਜੀ ਕਲੋ ਤ

ਇ॥ ਤਬ ਤਸਰੋਂ ਵਆਤੁਲਬਸੁ ਸਾਬਿ ਸਿਲੋ ਢਿ ਗਿ ਚਲੋ ਆ ਦਤੇ ਆਦ

ਤੋ ਢਿ ਗਿ ਉਸਡੀ ਸਾਗ ਗਿਆ ਇਬਰੂ ਤੁਏ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸਾਹੀ ਬਿਸੁਕਰਮਾ ਸਿ

ਤਵਰ੍ਹੰ ਜਿਤੇ ਗਜ ਖਸਜੀ ਏਕੁਜਿ ਸਾਗਤੇ ਏਤੰ ਬੀ ਸਤ ਸੇਕੋ ਸੇਕ

ਡੌ॥ ਰਦੈ ਏਕੁ ਸਾਗ੍ਯ ਸੈਕੋ ਸਾ ਰਦੈ ਰਦੈ ਜੀ ਜਿਤੁ ਆਗਿਆ ਤੋ ਇ ਤਿਤੁ

ਜਤਿ॥ ਰਦੈ ਜੀ ਸੈਕੋ ਸਾਕੈ ਗਤਿ ਕਿਆ ਤੈ ਆਗੁ, ਸਤ ਸੇਕੋ ਸਾਕੈ ਗਤਿ

ਕਿਆ ਤੈ ਸ ਰਦੈ ਜੀ ਸਤ ਸੇਕੋ ਸਾਕੈ ਸਾਗ ਗਿ ਬਸੁਕ ਸਲੁਤੈ ਆਗੁ,

ਸੈ ਕੋ ਸਾਕੈ ਸਾਗਗੀ ਸਡਿਏ ਤ ਸਾਗਤੈ ਜਤੁ ਕਏ ਪ੍ਰੀ ਖਰੀਧ ੯੩੦

ਰਦੈ ਜੀ ਉ, ਸਡੀ ਗਤਿ ਚਲ੍ਯਾ, ਜਿਸੁ ਗਤਿ ਉਤਿਏ ਤ ਸਾਗਤੇ॥ ਰਦੈ

ਜੀ ਮਤੁ ਜਾਣੈ ਨ ਵੇਤਿ। ਕਹੈ ਗੋਸੁਆਮੀ ਜਾਤ ਮਹੈ ਤਾਂ ਖੀਜਾਂ ਇਕਸ

ਕਹਿਗੇ ਤਖਤੇ ਸਕ ਗਜੁ ਕਿਉ ਕਗਿ ਸਿਪਿਤੋ ਇਗਾ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਜਿਉ

ਆਗਿਆ॥ ਐ ਕਹੈ ਤ੍ਰੁਪੀ ਵੈਲਾ ਗਾ ਅਉਤੁ ਜਗਤ ਨੇ ਸੀ ਸਸਕੰਕ

ਜੀ ਉਕਾ ਗੋ ਕੰ ਉਕਾਲੇ ਅਗੁ ਲਖ ਮਤੁ ਖਿਸੁਆ ਮਿਤ੍ਰ ਪੀਵੈ ਲਾਗੋ ਆਦਿ

ਹੈ ਤਖਤੈ ਤ੍ਰਕਾਂ। ਕਹੈ ਗੋਇਤ੍ਰ ਜਿਨੀ ਮਤੁ ਖਾਣਾ ਸਿਕਿਸ ਕਖਾਣਾ॥

ਕਹੈ ਜੀ ਸਸਕੰਕ ਇਸ ਸਹਿਆ ਦਤਨੇ ਕਹੈ ਗੋ ਸਸਕੰਕ ਕ ਖਾਣ ਢਤ

ਡੀ ਖਾਣ ਤਾਂ ਨੇ ਲਿ ਲਾਤੁ ਸਕ ਗੀਨ ਕ ਲਤੁ ਸਤ ਸਾ ਗੋ ਜਤੇ ਤਿ ਕਹੈ ਜੀ

ਤਾਂ ਗਾ ਜਿਤ ਨ ਕਹੈ ਤਖੇ ਸਾ ਗੋ ਕਾਗਿ ਆਲੇ ਤਖਤ ਤਾਂ ਖਾ ਸਖਸੇ

ਸੀ ਉ ਨਿਕ ਤਾਂ ਜਿਗੋ ਕ ਧਿਸ ਗੋਤ੍ਰ ਸਪੁ ਸਖ ਨਸ ਸਾਂ ਉਤ੍ਰ ਸਕਿ ਉਕ

ਗਿਨ ਗੋ ਜਤੇ ਤਾਂ ਉ ਖਿਜ ਕੇਖਾ। ਕਹੈ ਗੀ ਗਾ ਸਕੰਕ ਜੋ ਗਿ ਤੈ ਤਸ

ਸਕਸੁ ਪੀਤ ਲਜ ਕਹੈ ਕਸਾ। ਕਹੈ ਸੇਕ ਯਕ ਖੇ ਪ੍ਰੇਤੁ ਸਤ ਸਾਸ

ਕੇ ਖਾ ਸਗ ਤਾਂ ਉ ਸਸਕੰਕ ਕਾਂ ਉ ਸਾ ਗਤੀ ਤਾ ਤੁ ਸਸੇ ਗੋ ਤਸਾਸੇ

ਕੇ ਖਾ ਇਖ ਕਿਆ ਕਗਤੀ ਉਉ ਨਕਾਉ॥ ਕਹੈ ਗੀ ਨਪੁਤੀ

ਤੇ ਸਸ੍ਰੀਨਾਕਖੁੰਨਸੀਕ੍ਰਾਗੁਜੇਜੀਦਿਆਨਾਤੀਓ॥ ਕਹੈਗੋਤੁ ਮਗੇਮੁਤਮਤਿਖੁਰੁ ਜਾਤੁ
ਪਤ੍ਰੀਤੰਉਤੁ ਸਮਕਾੱਰਤਿਸਿ ਗੰਉਗੀ॥ ਤਬ ਤੜਿਕ ਜਿਸੀਏਕਤੜੰਬ ਸਖੀ
॥ਏਕਤੜੂਬਆਕਾਸਿਸਖੀ॥ ਜਿਮੁਤਮਤਿ ਸਮਕਾੰਰਕੰਉਜਿਗਲਿਲੇਉਸੀ॥
ਤਬਸ੍ਰੀ ਸਮਕਾੰਰਿਕਤ· ਜਿਗੇਏਤਕੇਤੌ ਜੀਏ ਤਜਿਸੀਆਸਸਮਨਸਤਿਤਤ੍ਰੋਖ
ਸਖਸਨੀਮੁਖੁਪਸਾਗਿਕਗਿਥੈਯੀਤੌ॥ ਅਗੁਮਗੀਸ੍ਰਤੁਕੈਤੁਤਤ੍ਰੇਬਾਕਪੁਸ੍ਰ
ਤੈਤੁਤਕੈਪੀਥੈਖਤ੍ਰੋ॥ ਤਬ ਸਮਕਾੰਰਿਕਤਿਆੰ ਜਿਤੁਮਸੇਗੇਪਿਕੇਲ
ਗੁਤਮਾਏਸਕੰਉਰੇਖੁਕਿਖਾਕਿਆਤੇਏਗਸ੍ਰੀਨਾ॥ ਤਬ ਸਮਯਾੰਰਿ
ਤਲੌਕੀਤਤ੍ਰਬਪਤਾਲਿਕਯੀਗਿ ਤੁਗੀ॥ ਅਕਸਕੀਤਤ੍ਰਬਆਕਸਿਯੀ
ਗਿ ਤੁਗੀ॥ ਤਤੁ ਕੰਉਜਿਕ ਤ੍ਰੂਕ ਤ੍ਰਟੁਉਠ· ਸਿਜਿਤਨੇਕੈਤਖੇਤ·ਏ
ਤ·ਥ੍ਰਿਕਗਿਉਠੇਉਤ ਸਮਕਾੰਰਿਯੀ ਗਿਤੁਗੀ॥ ਅਗੁਮਗੀਸ੍ਰਤੁ ਜਿਉਸਕ
ਖਸਮੁਖਾਜਿਉਬਾਲੁਪਗਿਯਤ੍ਰਏਕਗਿ ਸਮਯਾੰਰਿਉਸਟਿਆਤਿਉ
ਆਣ੍ਰੀਤਤਜਗਯਾ·ਗਿਲਖਕੇਤੰਕੇ ਲੌਕਾ·ਜ ਏਪਿਤ੍ਰਆ॥ ਗਜ
ਜਨਮੇਜ ਐਸਾ ਸਮਕੰਰ ਰਬਾਨੁ ਏਤੇ ਤੀਕੁ ਗਿਗਏਆ॥ ਕਹੈਜੀਸ
ਤਿ ਜੀਸਤਿਜੀਏਤਤੀਕੁ ਗਿਗਏਆ॥ ਤਬਾਕੁ ਜਾਕਸਟ ਸਜੇਜਨਸੇ

ਕੈਰ·ਉਤਗਿਗਸਿਆ।੨॥ ਕ੍ਰਿਸਨਪਧ੍ਰਤੀਆ॥=॥=॥=॥=॥

ਅਥਤੀਜੀਰਥਾਵਲੀ। ਤਬਪ੍ਰੇਰਕਿਨਿਤਨਦੰਤਰਅਦਤਾ੍ਰਅਜਾਇ

ਜਨਮਿਆ ਤਬਮਾਤਾਮ੍ਰਾਖਿਰਾਵੀ ਦੀਐਤਨਦੇਤਰੰਉ ਤਬਤਨਦੰਤ੍ਰਰਾਵੀ

ਮਾਗੀਰੰਉ ਲਾਗਾਗ੍ਰਿਮਸੈ॥ ਤਬਤਨਦੇਤਰੀਮਾਤਾ·ਬਾਤ੍ਰਰਥਪ੍ਰਿ

ਆ॥ ਤਬਉਨਿਰਤਿਆਜਿਤੰਉ ਪ੍ਰਿਮਰੰਉਜੋਗਮਾਖਿਰਾਵੀਪੁਟਰਇ

ਨਤੀਮਰਤੀ॥ ਪਾਰੈਉਪਉਰਗੰਉ ਉਨਿਰਤ·ਜਿਥੇਪ੍ਰਤਤਨਦੰਤਮੰਗੀ

ਰਾਵੀਤ੍ਰਬੋਰਿ। ਪ੍ਰਿਮਰੰਉਪੇਪ੍ਰਿਰਗਿਤਬਤ੍ਰਪ੍ਰਡਿਏਉਗੀ। ਤਬ

ਤਨਦੰਤਿਰਾਵੀਬੋਰਿਈਨੀਉਤਕੋਗਿਰਾਇਰਾਗਿਜਾਇਖੜੀਤਈ॥

ਤਬਤਨਦੰਤਿਰਤ·ਗੀਮਾਮੋਤਿਰਾਵੀਏਤਿਮੈਕ੍ਰਬਮਗਤਾਂਉ॥ ਤਬ

ਉਮਰੀਮਾਤਾ·ਰਤ·ਜਿਤ੍ਰ ਅਜੁਤੀਮਾਪ੍ਰਤਾਂਉਤੈਮਾਗੀਥੀ॥ ਰੋਤੋਂ

ਉਤੋਤਿਰਾਵੀਸਤੀਏਤੀ॥ ਰੋਤੈਗੀਮਾਤੁਮੈ ਕਿਆਖਉਰੋਤੇਪ੍ਰਤ

ਨੋਰਪ੍ਰੀਪ੍ਰੀਤ·ਢਜੋਤੰਉਤ੍ਰਰਾਨਿਖਾਤਿ। ਤ·ਤ·ਤ ਝੀਪਾਤ

ਮਮੋ ਲਾਲੁਮਤ੍ਰਗਤ੍ਰ ਨਿਰਲਾ ਤਨਦੰਤਿਜਾਨਿਆ ਜਿਏਤ੍ਰ ਤਮਾ

ਕੋਈ ਢਲਤੇ ਪਲ ਕਿਰਗਿ ਛਲ ਕੀਨਿਆ ਤੀਸ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਸੋਧ੍ਯ ਸਮੀਸ ਸਤਿਸਿ
ਗਲੀਆ ॥ ਤਬ ਦੇਤਿਜ ਨਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਸੈ ਕਿਧੁ ਖਾਇਆ ਕਿਤੀ
ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਜਿਕ ਡਿਆ ਏ ਪਸਸ ਸਤੇ ਉਕਿਸ ਪਾਪ ਕਉ ਪਕਰ
ਜਿਸ ਕਉ ਇਸ੍ਰ ਸਤ ਸੰਖ ਸੁਖ ਸਡਿ ਤੇ ਕੀਆ ॥ ਤਾਤ ਤੇ ਕੀ ਜਿਸੀ
ਸਰ ਸਕੈ ਘਿਖੇ ਅੰਪ ਸਤੇ ਇਗਇਆ ॥ ਤਬ ਜਿ ਤਨੇਰ ਦੇ ਤੇ ਖੇਇਤ
ਨੇ ਮਿਲਿਕ ਗਿਸੀ ਸਸਕੰਰ ਜੀ ਦੇਪਤਿਆ ਏ ॥ ਜਿਏ ਸਸਕੰਰ ਜੀਉ
ਏ ਤੁ ਕਿਆ ਤੁਸ ਜਿ ਜਿਸੀ ਨਿਸ ਸਨ ਸਡਿਅੰ ਪੇਗੁ ਤੇ ਇਗਇਆ ਸੁਗ
ਨੁਕਤ ਪੜ੍ਹਾ ॥ ਤਬ ਸੀ ਸਸਕੰਰ ਕਿਰਤ ਜਿ ਗੇ ਤਨੂੰ ਅ ਦੇਤ ਗੁ ਨੀਤੁ ਅ
ਰਤੈ ਜੀ ਤੇ ਇਆ ਤੇ ਕਰਤੇ ਗੇ ਸੁਗੁਰੁ ਤਨੂੰ ਖਾਇਆ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ਕਤੇ ਜੀਤੁ
ਤੈ ਜਨਤਿ ਜਿਕਿ ਨਤੀ ਖਾਇਆ ਅਖਸਿ ਸਟਿਸਗਤੀ ਤੇ ਆਪੇ ਗੁਤ
ਇਗਇ [illegible] ਅ ਤੈ ਜਿ ਸੈ ਆਰ ਸਕੇ ਘਿਖੇ ॥ ਜਿਉ ਆਗਿਆ ਕ
ਤੈ ਗੇ ਸੀ ਸਸਕੰਰ ਕਰਤ ਜਿਜਾ ਇਕਗਿ ਤਨੁ ਸਨ ਕਉ ਘੁਲਾਇ
ਲੇ ਆਉ ਤਬ ਸੀ ਸਸਕੰਰ ਕੇ ਜਿਲੇ ਕਖੇ ਤੇ ਜਾ ਇਕਗਿ ਤਬ ਦੇਤਕੈ

ਤੇ ਬੁਲਾਇ ਲਿਓਸੁ ਆਪੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਫੁਰਮਾਇਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਹੰਤੂ ਪਰਖ ਕਰ ਦੇਖਿ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਕੇ ਆਗੇ ਰਹੇ ਜੋ ਗਿਰਗਿ ਏਹੁ ਤ ਸਿਖ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਰ ਅੰਗਦਿ ਕਹਾ ਜੋ ਹੋਤੁ ਨਾ ਦਿਤੁ ਜਨਮ ਸਿਆਣਾ ਤਬ ਬੇਟੇ ਕਿਆ ਪੁਛਿਆ

ਥਾ ਕਹੈ ਜੀ ਸੇ ਕਿਛੁ ਨਾ ਥਾਪਿਆ ਕਹੈ ਗੇ ਕਿਛੁ ਦੇ ਉਬਾਤੁ ਕਿਉ

ਤੈ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਜੀ ਏ ਕੁਨੀ ਗੁਰ ਹਲੁ ਗਤ ਸਾਤ ਮਾਪ ਇਆ ਹਾਏ

ਕਹੀ ਬਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਹਿ ਨ ਗੁਰ ਅਬ ਮੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰ ਅੰਗਦਿ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਇਹ ਭੀ ਏ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਂ ਉਨ ਸ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ॥ ਕ

ਹੈ ਜੀ ਤੂੰ ਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜਿਉ ਤੂ ਹਲੁ ਬਾ ਕਿਸੁ ਗੁਰ ਬਾ ਕਿ

ਆਖਾ॥ ਕਹੈ ਗੇ ਬੀਤ ਗੀਆ ਤੂ ਉਸ ਕਉ ਢਿਗਿ ਨਿਕਲੁ॥ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

ਜੀ ਤੀ ਨਿਰਦਿਨ ਸੋਗੈ ਪਾਇ ਐਤ ਏ ਉਸ ਕਉ ਅਬ ਕਿਆ ਨਿਕਲੇਂ

ਉ॥ ਕਹੈ ਗੇ ਤੂ ਨਿਕਲੁ ਕਹੈ ਜੀ ਸੇ ਗੇ ਬੂ ਤੈ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਹੀ ਜ

ਤਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦਿ ਪਰ ... ਸੋ ਸਾ [illegible]

ਤੈਸਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ਥਿਆ ਤਾਂ ਨਦੰਤਰ· ਉ ਪਾਰ ਕੰਉ ਸਾ ਸਕੇ ਛੇ ਰੋਸਾ ਖਿ ਤੀਸ ਰੋ

ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀਉ ਗਲਾ ਛਿਸਟਿਆ ਰਸਤੁੰ ਰਖਉ· [illegible]

ਨਸਸੁਰ ਰਹੁ ਕੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਰਸਤੁੰ ਦ ਰਤਿ ਜਿਆ [illegible] ਬ

ਹੂ ਕੁ ਗਿਜਾ ਤਿ। ਸਤ੍ਰ ਤਰੇ ਤਾਂ ਸੀ ਬੰਤ ਗੀਆ ਛੇ ਗਿਸੁ ਤਿ ਕੁ ਗਿਲੇ ਤ·

ਨੌਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰ ਉ ਤ੍ਰਿ ਕਗਿ ਅਰਾਮਿ ਜਾਇ ਯਹੁਆ ਤ·ਇਤ·

ਇਰ ਰਤ· ਏਪਰ ਸੇਸਗੁੰ ਉਤੈ ਕਿਸੁਰੁ ਖਸਤਿ ਦੀਆ ਬਜਿ ਇਸੁਅੰ

ਧੀਸਤਿ ਤੇ ਰਥਾ। ਏਥੁ ਰਜਾ ਜਾਨ ਸੇਜਾ ਛਲਕੀ ਜਿਆ ਏ ਤਾਂ ਨਦੰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਜਿ ਗਹਿਆ॥ ਤੀਸਰੇ ਫਿ ਜਿਥਾ ਇਆਂ ਏ ਇਆ ਸਸਾਈ ਰ· ਸਤੁੰ ਫਿ ਪਉ

ਟਰ ਇਆ ਏ ਤ ਰਥਾਏ ਉਤ ਇ ਜਿਬੜੀ॥ ਰਜੇ ਜਾਨ ਸੈਕਤ· ਜਿਸਤਿ

ਜੀਸਤਿ ਜੀਸਤਿ ਜੀ। ਉ ਇ ਐਸੇ ਰੀਖ॥ ਤਬ ਰਜੇ ਰੇਸਾ ਤੇ ਵਰੇ

ਸੰਜਏ ਸਾਖਿ ਤੀਸਰੁ ਕੁ ਸਟੁ ਉਤ ਗਿਗ ਇਆ॥੩॥≡॥≡॥

ਅਬ ਕਉ ਤਖੀ ਰਥ ਯਲੀ॥

ਬਕੇਰ: ਜੇਕ: ਪੁਤ੍ਰ ਤੌ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰ: ਜੇ ਏਕਬ ਤ ਤ੍ਰ ਨਿਆ: ਰ: ਤੋਇਕੇਰ

ਸੁਨੋ॥ ਤਬ ਰ: ਜੇ ਟੀ ਬ: ਨੁ ਓਣ: ਇ ਆ: ਸਤ: ਬਿਰ: ਕਰੀ॥ ਤਬ ਰ: ਜੇ

ਬਜੀਰੁ ਰਾਪਪ ਸੈਨੁ ਇਕਟੇ ਡੀ ਇ ਥੋਏ॥ ਤਬ ਬਜੀਰ ਬ: ਤਮਲਾ:

ਈਰ: ਜੇਸੁਰੋਰ ਕੁਹਿ ਏਤੁ ਬਕੇਰ: ਜੇਕ: ਪੁਤ੍ਰ ਤੌ ਇਸਨਉ ਸਮਰਥੋ

ਸੈਤੁ ਤੌ॥ ਕਤ: ਤੈਜਿਰ: ਜੇਕੀ ਆ: ਰਿਆ: ਤੋਇ ਤ: ਸੈ ਪਥਰ ਕ: ਕਿਦੁਉ

ਸ: ਰਿਦੇਓ॥ ਤਬ ਰ: ਜੇ ਨਿ ਤ: ਕਿ ਕਲੀਬ: ਤ॥ ਏਤਬ ਤ ਸੈ ਸਾ ਡੀ ਤੀ ਤੈ

ਤਬ ਰ: ਜੇ ਰਾਪਪ ਸੈਨਿ ਕਤ ਜਿ ਪਾਸੇ ਸਤੁ ਆ: ਬਿ ਕੇ ਰੇ ਰਾ॥ ਤਬ ਰ: ਜੇ

ਰਾਪਪ ਸੈਨ ਸਉ ਕਤ: ਜੇ ਤੈ ਬੀ ਏਕ ਬ: ਤ ਡਿ ਇ ਆ: ਵੇਤ: ਸੋਰ: ਏਕ ਬ

ਸਤੁ ਤੈ॥ ਬਿਰੀ ਰੇ ਤੁਅਸੁਰ: ਜ ਰੇਓ॥ ਤਬ ਰਾਪਪ ਸੈਨਿ ਸਸਤ

ਕੀਆ॥ ਤਬ ਰ: ਜੇ ਤੇ ਬਿਰ: ਲੀਨੀ ਰ: ਸਾ: ਸਕਰਿ ਕੇ ਬਿਰ: ਕ ਏ॥

ਤਬ ਪਤ ਕਥੀ ਰਾਪਪ ਸੈਨੁ ਬਤ੍ਰਿ ਰ ਵੇ ਕਿ ਸੁ ਪੁਕ ਇ ਓਨ

ਤਬ ਰ: ਜੇ ਕੀ ਸਕ: ਸਡਿ ਬ: ਤਮ ਲੀ ਜਿ ਨੀ ਰ: ਤ ਕਉ ਜਿ ਆਇ

ਆ: ਬ: ਸੋਪ: ਤਨ ਆ: ਇਆ ਕੇ ਈ ਕਡੇ ਰਾਤੁ ਬ: ਕੇ ਈ ਕਡੇ ਕਿ

ਭੇਲ: ਬ: ਕੇ ਈ ਕੈ ਡੇ ਕਿਆ: ਜ: ਨੀ ਸੈ ਕੇ ਈ ਬ: ਆਸੈ ਸੀ ਬ: ਤ

ਯਲ: ਦੇਲ: ਰੋ॥ ਤਬ ਤੁ ਸਰੀਰ: ਤਿਕ ਈ ਤਬ ਰਾਪ ਪਿਲਾ:

ਰਿਆ: ਕਰੀ ਬਜੀਰ ਕਉ ਰੇ ਦ: ਕਉ ਕ: ਕ ਦ ਕਉ ਤਿਕ ਤੁ ਰ: ਤੁ ਰ: ਤ

ਪਥਰੁ ਕ: ਕਿਟੁ ਓਸ: ਗੁ: ਪ੍ਰਾ ਤੁ ਕੀ ਆ: ਕਿੰ ਰ੍ਹਿਆ: ਸਸੇਤਿ

ਪ੍ਰਤ੍ਯ·ਉਕਿ ਗੈ·ਗਾਤਬਾਪ· ਤੇ ਤੋਂ ਪੀ ਲਿਕਰੇ ਪਤਿਤ· ਪਸ਼ਗਤ੍ਰੈ

ਟ ਤੈਂ·ਗਾਤਬ ਲਿਕਤ੍ਰਾ· ਜੋ ਪਤਿਬਾ·ਤ ਅ·ਗਿਕਰੀਗ· ਜੋ·ਰੇ ਖਰੇ

ਅ·ਗਿਆ·ਪਕ੍ਰਿ ਟ੍ਰਰੇਅਕਰੀਗ· ਜੋ·ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਕਵਿ ਉਗਾਤਬਾਗ·ਜੇ

ਬਜੀ ਕ੍ਰਪ੍ਰਕ ਜਿਨਿਕ ਏਤ੍ਰਕਿਟ੍ਰਕੀਆ· ਸੁਕਤ ਗਾਤਬਾਬ ਜੀਗਕ

ਤ· ਜਿਨਿਨ ਐ ਸ·ਕੇ ਟ੍ਰਕੀਆ ਤੈ ਸੁਅ ਢੈਂਗਾ·ਪ ਜਦਿ ਦਿਨ ਥੀ

ਤੀਤ੍ਰ ਤਿਆ· ਤਬਾਗ·ਜੇ ਬਜੀਗਕੁ ਅ·ਗਿ ਸਿਲ·ਗਾਤਬਾਗ·ਜ·ਸ

ਕ੍ਰਬ ਜੀ ਕ੍ਰਬ੍ਰਤ ਸ ਪੀ ਕ੍ਰ ਤੀ ਸਿਲੇ ਕਤ ਜੇਲ·ਗੇ ਜਿਤ੍ਰ ਤੀ

ਸ੍ਰਬ ਕ·ਗ· ਜ·ਤ ਤੀਆ ਸੇ ਗੇ ਪੰਗਿਕ· ਗ·ਜਿਤ ਸਤ੍ਰ ਐ ਸ·ਗ·ਜ·ਪ·

ਗਿਆ·ਗਾਤਬਾਗ·ਜੇ ਅਕ੍ਰ ਗਪਪ ਸੈਕ ਜਿਕੇ ਕ ਬਾਤਕ ਗ ਜੀ ਬੀਸ·

ਕੀ ਸਤ੍ਰ ਸ·ਗਾਤਬਾਬ ਤਸਤ੍ਰ ਕ੍ਰ ਲ·ਗਿਆ· ਸਗਿਸ·ਤ੍ਯ·ਗ ਖਿਆ·

ਜਿਜੀ ਤੋਗ· ਬਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗ· ਤਿਆ· ਤੈਪ·ਗ ਤਸਗਿਕ ਪ੍ਰਗ ਤਿਆ·

ਹੈ·ਗਾਤਬਾਗਪਪ ਸੈਨਕ੍ਰ ਉਕਤ·ਜਿ ਜੀਅ ਤ੍ਰਗ·ਤਿ ਅ·ਗੈਕੀ

ਅ·ਦਤੀਗਿਸਤ੍ਯਗ·ਤਿ ਕ੍ਰਉਅ·ਦ ਤ੍ਰੂ·ਗਾਅ· ਠਪਤ੍ਯ ਗਕ·ਸ·ਤ੍ਯ

ਤੇ ਤ੍ਰ ਸਪਤ੍ਯਬਕ ਗਿਆ·ਦ ਤ੍ਰਗਾਤਬਾਗ·ਜੇ ਗਪਪ ਸੈਕ ਸਸਿ

ਗੀ ਜਿ ਜ੍ਰੀ ਗਿਸਨ ਤ੍ਰ ਕੀਆ· ਕਪਗੇ ਪਤਿ ਗਬ੍ਰ ਤਸਤ੍ਰ ਸ·ਬਲੋ

ਅ·ਏਕ੍ਰ ਤ੍ਯ ਲੀਆ· ਲੀਆ· ਤਬਾਗ·ਜੇ ਕੇਗਿਤਿ ਸਲੇ ਗੰਤੇ

ਆਖਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਮ੍ਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਇ ਨੀ ਮਿਲਿ ਆਇ ਕੀਆ
ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ ਆਖਣ ਬੋਲਿਆ ਏ ਤਿਨ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਹੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧਰਨ ਆਖਿ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖੀਆ ਬੋਲਿਆ
ਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿਆ ਇਵੇਂ ਭੇਦ ਸੰਪੂਰਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥ ਪੰਜ ਤਤ ਦਸ
ਲੇਦੇ ਦੀਏ ਗੁਰੂ ਸਾਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲਾਏ ਭਾਖਿਆ
ਤ੍ਰਿਆ ਤਬ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਜੇ ਸੰਕ ਲਾਇਕੀ ਥੋਰ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਸ ਕੇ ਕਨ ਦੇਤੇ ਨ ਪਾਸ ਕੇ ਇਕ ਖੇਆ ਇਕ ਸੋਈ ਆਪ੍ਰਿਆ

੧॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਸਾਖੀ ਮਸੀਤ ਕਸਬ ਚਲੀ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਜੀ ਬਸਾਇ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਝੇ ਤਬ ਸਭ ਟੀਕੇ ਬੀਸੇ
ਕਹਿ ਦਿਨ ਸਾਤ ਏ ਉਸ ਤਉ ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾਂ ਕਿ ਨਿਵੀ ਆਪ
ਸਿਰ ਦੇ ਖਾਸੂ ਦੇਖ ਫਿਰ ਤਬ ਸਰਦੇ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਤ ਏਕ ਜੀ ਕਿ ਆ ਕਤ ਤੈ ਆਪਨੇ ਰਗ ਸਤਿ ਬੁਝੀਆ ਕਰਤੇ
ਤੌਆ ਦੈਆ ਦੇ ਮਲੇ ਮਿ ਲੇਨ ਤਰ ਉਸ ਕਉ ਕਤ ਨ ਕਿ ਪਾਨ ਤੇ
ਥੈਠ ਆਪਨੇ ਸੰਗ ਸਤਿ ਗੁਰ ਉਤ੍ਰਕਿਆ ਦੇਖਿ ਕਹਿ ਕਸਤਿ ਗੀ
ਇਨ ਤਤ ਸਰ ਤੌ ਸਾਗਰ ਸਤਿ ਤੌ ਬਿਰ ਦੇ ਸਤਿ ਉਨ ਤੀ ॥

ਗਈਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਨਕ ਤਾਂ ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਸਾਨਕੀ ਮਤਿ ਨਾਸਤ ਤੇ ਤੋਲ

ਗੁਰ ਸਚਾ ਤੇ ਕੀਸਾ ਗਤ ਭਗਨ ਪਤੀ ਤੌਰ ਦੀਆ ਕੀ ਬਾਤ ਦੀ ਆਨ

ਨਾਤ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਬੇਟੀ ਕੂ ਮਿਲਿਆ ਦਾਨ ਤਉ ਮੇਰਾ ਸੰਤ ਖੁਸੀ

ਸਤਗੁਰ ਮੇਰਾ ਨੀ ਉਕਲਾ ਪਤ ਤਉ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਕਤਾਂ ਜਿਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਬੇਟੀਆ ਕਉ ਆਈ ਮਲੀਆ ਤ ਬਾਬਾ ਆਤੇ ਬੇਟੀ ਇਸਾਤਾ

ਤਾਂ ਕਉ ਮਲ ਤੀ ਤੈ ਗਨ ਕਉ ਜੋ ਬੇਟੀਆ ਮਲੀ ਸਾਤਾਂ ਸ਼ਬਸਾਨ

ਤੇ ਇਮਲੀਆ ਤ ਬਾਗਨੀ ਸਆ ਨੀ ਬੀ ਬੁਧਿ ਗਈਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬ

ਟੀਆ ਨ ਸ਼ਬਸਾਨ ਤੇ ਇ ਮਿਲੀ ਆ ਇਸ ਕਉ ਕਾਤ ਸੰਮਲ ਤੇ

ਤਲਾ ਸਤਗੁਰ ਦੀ ਤੌ ਗਿਆ ਨੀ ਤੈ ਪੜਿਆ ਤੇ ਤਉ ਏਤਤ ਸ਼

ਸਾ ਨ ਤੌ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਿਨੇ ਸਾਂ ਉਸ ਕੂ ਬੇਟੀ ਵੇਕਣ ਤੇ ਇਸ ਬੇਟੀਆ ਲਿਕ

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਤਾਂ ਕਤਾਂ ਜੋ ਬੇਟੀਆ ਸੂਰ ਮੇ ਸੁਕਲਿਆ ਤਉ

ਤਬ ਬਾਗਨੀ ਬੀ ਬੇਟੀਆ ਕਣ ਜਿਸ ਤਾਂ ਨੈ ਸਾਸ ਸੂਰ ਸੁਕ ਕਉ

ਸਾਸਤ ਸੁਕ ਸਾਨ ਉਤੇ ਦਾ ਪਾਸ ਮੇ [illegible] ਉਤੀ ਆ ਨ ਕਉ ਪਾਤ

ਬਾਗਨੀ ਬ੍ਰਸੀ ਨੇ ਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨ ਬੇਟੀਆ ਨੂੰ ਕੀ ਲਿ ਬੇਟੀ

ਆ ਤੈ ਬਾਤ ਕਰ ਤੀ ਸੰਸਾ ਸਤੂਰਤ ਤੌ ਅਗ ਤੂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਸੇਪ

ਜੀ ਸੰਤੀ ਏ ਨਾਨਕੁ ਗੀਆ ਮਤਿ ਅਉਤੁ ਚੋਵੈ ਰੀਖੀ ਸੰਨੈ ਨਾਨਕੁ ਬਿਰੋਲਿਆ
ਬੁਲਾਇ ਲਿਆ ਸੋ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋਗ ਪਰਮੈਸਰ ਨਾਨਕੁ ਉਪਰ ਖੜਾ ਸੀ
ਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਸਿ ਗੁਰਿ ਆਇਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਕੋਸ ਜੀ
ਤੰਬੋਲ ਦੀਆ ਜੋਗ ਪਰਮੈਸਰਿ ਤੇ ਲਾ ਮਤਿ ਪਾਲਿ
ਲੀਆ ਤਬ ਏਕ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਕਾ ਜੀ ਖੀ ਮਨ ਕੋ ਸੁਕ ਸੀ ਤਬ ਬਾ
ਜੋਗ ਪਰਮੈਸਰਿ ਜੋ ਕੀ ਚੇਰਾ ਨਾਨਕੁ ਸੈਨੇ ਕਹੀ ਜਿ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਉਚਰਿਆ
ਨਾਨਕੁ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਕੀ ਚੇਰੀ ਸੈਨੀ ਘੁਰੀ ਤਬ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਜੋਗ
ਤੇ ਜੀ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਡੀਠ ਪਾ ਤ੍ਰਾਆ ਏ ਅਤ੍ਰਾਸ ਨਾਨਕੁ ਬਖੀ
ਕ ਏ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋਗ ਪਰਮੈਸਰ ਨਾਨਕੁ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਬ
ਜੀਅ ਸੀਸ ਚੇ ਨਿਰਬਾਣ ਕਾਏ ਉਰਿ ਕੇ ਲਾਲਾ ਸੇਕਾਸ
ਤਬ ਸਾਸ ਲਾਸ ਤੇ ਨਾਨਕੁ ਜੀਓ ਸੋਆ ਏ ਤਬ ਅਉਤੁ
ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਆ ਏ ਨਾਕ ਪਕੜਿ ਚੋਰਿ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋਗ ਪ
ਵਡਾ
ਪਰਮੈਸਰ ਸਾਗਲਾ ਸੇਨ ਕਲਿਲ ਨਰਿ ਨਾਰਿ ਪਾ ਤੁ ਨਾਨਕੁ ਉਠਿ
ਚਲੇ ਤਬ ਉਡਿ ਗਈ ਪਾਕੋ ਲਾਗ ਬਲਾ ਜਿ ਏਤ੍ਰਾ
ਜਾ ਨਤ ਜਾਇ ਗਏ ਤਬ ਆ ਗੈ ਮਲਿਆ ਜੋਗ ਪਰ

ਸੈਤੁਰਤਾਪਿ ਪਾਕੈ ਲਾਗੀ ਲੀਗਤ ਮੁਗੋਰ ਕੀਗ ਜੀਤੋਇਆ

ਤਬ ਰਤ ਤਤੁ ਓਇਆ ਨ ਕੇ ਖਿਪੋਗਪਿਰਿਆ ਸਾਗੈ ਗੜੁ

ਡੇਕੀਏਦੇ ਪਾਸੀ ਬੀ ਉਮਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿਗ ਤਾ ਗਪ ਪ ਸੈਤੁਰਤਾਪਿ

ਕਗ ਸਮਾ ਪਿਗਤਿ ਓਿਤ ਤਗੀ ਕਤਿ ਪਿਕਗਿ ਤਬ ਖੁਲਾ ਇਕੀ

ਗਸਤੁ ਤਿ ਪਿਕਗੁ ਓਣਿ ਜਾ ਪਿਖਾਨ ਕੇਖ ਪੋਢਿਗਨੇ ਲਾਗ

ਤਬ ਗਲੀ ਕੇ ਪਕਗਿ ਤ ਪਿਸ ਤੁਤ ਗਤੋਇਆ ਤਬ ਗਲੀਕ

ਤ ਜਿਤ ਪਿਤ ਪਿ ਕਦਨ ਗਤ ਦੇਸੋਖਾ ਸਾਤੁਕਿ ਆ ਤਿਇਗ

ਪਿਸਾ ॥ ਤਬ ਓਿਤ ਗਲੀ ਤ ਪਿਤ ਪਿਕਗ ਤੀ ਖਿਟੀਆ ਪ

ਤੁਲਾ ਸੀ ਜਾ ਇ ਖਿਟੀਆ ਪਤਿਸਾ ਪੀ ਤਬ ਲਾ ਖੀ

ਗੀਤ ਪਿਤ ਪਿ ਕਗੋਇਆ ਤਬ ਓ ਨੇ ਖਿਟੀਆ ਪ੍ਰਕੀਤਿ

ਮਾਤ ਤੁਤੁ ਕਓ ਕਿਆ ਤੁਖੁਲਾਗ ਜਿਤ੍ਰ ਤਾ ਪਿਤਾ ਇਕ

ਤੀਤੇਆਤ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰ ਸੁਖੀਤ ਓਤਿ ਮੇਰੇ ਲੀ ਸੈ ਕਗੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓਨੇ ਖਿਟੇ

ਸਾਕਤ ਜਿ ਸੋ ਸੈ ਮਤ ਗ ਮਕਤੁ ਦਿ ਓਤਓ ਸੁਖੀਤ ਓਤਿ ਓ ਮੇਰੀ

ਸੁਨਤ ਗਤਤਿ ਤੇਈ ਅਓ ॥ ਤਬ ਗਲੀ ਕਤ ਜਿ ਖਿਤੇਆ

ਤੁਸ ਕਓਰ ਖੁਤੈ ਸਤੁ ਨਾ ਤਿਜਾ ਨ ਤੀਆ ॥ ਤਬ ਓਨੇ ਖਿਟੀ

[illegible]

ਲਗਿਪਲੀਆਗਾਫ ਉਹਿਨਹਿ ਉਸਵੇਤੀਗਛੇਤਕੀਬਹਿਤਸੁਨਉ
ਆਂਗਿਨਲਾਂਗ੍ਰਿਵੀਨੀਆਕਉਹਾਂਤਾਂਵੇਬੈਤ੍ਰਉਵੇਤੀਨਲਤੀਤੈ
ਸਾਂਨੀਸੁਤ੍ਰਸਾਂਜੇਕੀਬੇਟੀਪਬਹਿਕਹਿਪਲ੍ਰੁਉਪਹਿਕਹਿਆਂਬਹੀ
ਕ੍ਰਪ੍ਰੀਆਤਬਾਸਾਂਜੇਕੀਬੇਟੀਸੁਤ੍ਰਸਾਂਜੇਮਗੇਸਨੀਸਾਂਨੀਸਾਂਜੇਗਪ
ਪਸੈਨਕਉਕਹਿਆਜਿਅਬਤ੍ਰਸਤਾਂਜੇਇਗਾਂ ਹ੍ਰਿ ਪਾਂਕਸਗ੍ਰਿ
ਸਾਂਜਾਂਤ੍ਰਤਸਮੈਂਬਸ੍ਰਾਂਤਬਾਸਾਂਜੇਗਪਪਸੈਨਿਕਤਾਂਤਾਂਸਾਂਜੇਤ੍ਰਸੁ
ਉਹਾਂਕੀਆਂਜਿਪੇਤਵੇਤੀਹਜੇਵੇਤੀਤਉਮੈਬਤ੍ਰਤਬਾਸਬੀਤਾਂ
ਸਤਾਂਤ੍ਰਸਪੇਤਜਲਦਜੀਨਬੀਆਤਬਾਸਾਂਜੇਕੀਬਿਟੀਆਂਸੁਤ੍ਰਾਂ
ਨੀਕਤਾਂਤਸਤ੍ਰਸਕਉਜਾਂਗਿਨਾਂਤਾਂਵੇਤੀਆਤਬਾਸਾਂਜੇਗਪ
ਪਾਂਸੈਨਿਕਤਾਂਜਿਤਉਜੇਗਿਸਬਿਆਂਪਾਂਤੇਜਾਂਤਾਂਤ੍ਰਸਗੇਬਤੇ
ਕਿਉਜਿਤਉਸਾਂਤਲੇਕਸਾਂਜਾਂਤੇਜਿਤ੍ਰਸਸਾਂਬਤ੍ਰਤਕਉਸਾਂਜੇ
ਪਸਸਕਾਂਪ੍ਰਤ੍ਰਤਉਆਸੁਗਗਾਲੇਕਕੇਸਾਂਪਿ ਸ੍ਰਿਉਤਾਂਸਾਂ
ਤਲਿਕਜੇਦਬੈਆਂਉਿਆਂਬਾਸਾਂਸਾਂਸਾਂ ਪ੍ਰਉਤੀਸਾਂ
ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਾਂਗਤਿਸਸਾਂਕਉਆਤਬਾਸਾਂਜੀਸੁਤ੍ਰਸਾਂਜੇਕੀਬਿਟੀ
ਆਂਕਤਾਂਤਿਗਾਂਜਾਂਤਸਗੀਕਦਜਗਤਿਆਤਬਾਸਾਂਜੇਗ
ਪਪਸੈਨਿਕਤਾਂਜਿਤ੍ਰਸਗੀਕਿਫਸਨਸਗੇਤੇਸਾਂਸਾਂਜੀ

ਤੇਸ ਸੰਗਿ ਲੇਤੁ॥ ਤਬ ਗੁ: ਜੀ ਕਹਾ: ਕਿ ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤੈ ਏਕੁ ੮੭

ਸੋਈ ਤ: ਬੀ ਸੰਤ ਤੇ ਤੈ ਹੋਆ॥ ਤਬ ਗੁ: ਤੇ ਗਧਪ ਸੈ ਨਿਕਾ: ਫਿਰ ਏਕੁ ਲਉ

ਗੁ ਲੋਕ ਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਪਿ ਕਰਿ ਦੀਆ: ਗ: ਤੇ ਗਧਪ ਪਸੋ ਨਿਕਾ

ਤੇ: ਜੀ ਏਕੁ ਲਉ ਗੁਰੂ ਸਖ: ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ ਗਿਆ: ਬਾਬਾ: ਗ: ਤ:

ਤੇ ਗਿਆ॥ ਤਬ ਗ: ਤੇ ਜੀਵ ਦੇਸ ਉਠ ਕਰ ਦਿਆ: ਕਿ ਤੇ ਗ: ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ ਗਿਆ:

ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ ਗਿਆ॥ ਤਬ ਪਤਿ ਓਕਰ ਬਰ ਜਨ ਸਿਆ:

ਤਬ ਜਰਿ ਕਰ ਬਰ ਜਨ ਸਿਆ: ਤਬ ਪੇਨ ਸਤੀ ਨੇ ਕੇ ਕਰ ਬਰੀ

ਨੂੰ ਓ॥ ਤਬ ਗ: ਜ: ਸੁਗੇ ਗੁਸ ਬਿਗ ਪਿਛ ਤਬ ਪੇਨ ਸ੍ਰੀ ਨੇ ਕੇ: ਕਰ

ਬਰੀਖਾ॥ ਗ: ਤੇ ਕਰ ਬਰੀ ਕਉ ਦੀਆ:॥ ਤ ਬਚਨ ਜੀਗ: ਜੇਸੁ

ਗੇਗ ਨੇ ਬੇ ਸੇ ਓਤਰ: ਤੇ ਸਲ: ਵਿਆਸੁ ਪਿਦ ਖਤ ਉਸਰ ਉ

ਸਲ: ਸੁ ਉਸ ਰਦ੍ਰ ਕ: ਕਰ ਬਰੀਆ: ਗੇ ਤੇ ਹੋਆ॥ ਤਬ ਕਿਆ

ਸਤੇ ਨੇ ਤਪੇ॥ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਬ ਕੀਬਿ ਨੂੰ ਸ: ਜੀਤੁ ਜ: ਪਿਆ॥ ਬ

ਨੂੰ: ਕਰ ਬਰੀ ਨ: ਜੀਬ ਨੂੰ ਸ: ਜੀਤਾ॥ ੨॥—॥—॥—॥—॥

ਤੀਸਰੀ ਸ: ਸੀ ਸਲੀ॥

ਤਬ ਗ: ਜ: ਕਰ ਬਰੀ ਗਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ: ਬੀਆ: ਤੇ ਓਗ: ਜੇ ਸਿ

ਅ: ਸਤੁ ਦਾ ਨੇ ਪਧਰਿ ਬੀਆ: ਤੇ ਹੋਆ॥ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਲ

ਤੌਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੇਸਿਆਂ ਕਰੇ ਗੀ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਕਹਾ ਜਿਸ ਗਾ ਤੇ ਥੈਂ ਲਤਾਂ
ਸਾ॥ ਤਬ ਖਸਮ ਕੇ ਸਖਿ ਲਿਖ ਕੇ ਉਪਰਿ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਧਰਿਆ॥ ਤਬ ਲੇ
ਗਤ੍ਰਿਆ ਗਿਤਾ ਲਾ ਉਸਦੇ ਨੂੰ॥ ਤਬ ਸਤੀ ਨੇ ਥੇਲਾ ਨੇ ਥਕੀ ਜਿ ਉਪ
ਰੌਂ ਤਿ ਉਤੇ ਜਲੀ॥ ਤਬ ਲੋਕ ਕਹੈ ਉਚੇ ਜਿ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ
ਅਦਭੁ ਲੋਕ ਕਹੈ ਕਿ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਕਹੈ ਕਰਮਿ ਧਕਰ
ਗਏ ਕਰਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਕਰੇ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ॥ ਤਬ ਨਾਗਿ
ਕਨੇ ਖਿਖੈਗ ਉਠ ਤਬ ਕੀ ਕਹੈ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ॥ ਨਬਦੇ ਬ
ਨੂਲਾ ਉਠ ਤਬ ਕੀ ਕਹੈ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ॥ ਸਮੇ ਧੀਗ ਉਠ
ਤਬ ਕੀ ਕਹੈ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ॥ ਨਬ ਸਿਦਨਾ ਕੇਵ ਖੈਗ ਉਠ
ਤਬ ਕੀ ਕਹੈ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ॥ ਤਬ ਗੁਨੀ ਬਿਲਿ ਉਠੀ
ਨਾ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਕਿਆ ਕਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਤਬ ਗੁਨੇ ਕਹੈ
ਗੁਨੀ ਉਕੜਿਆ ਉਸਕਾ ਨਾਤਾ ਮੁਆ ਖਸਮੁ ਉਸੇ ਸਾਥ ਜਲੀ
ਦਤੀ ਜਲੀ॥ ਤਬ ਗੁਨੀ ਕਹਾ ਗੁਨਾ ਏਤ੍ਰਿਆ ਨਾ ਸੁਲਤੈ॥ ਤ
ਬ ਗੁਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਨੀ ਓਕ ਮੂਏ ਸਾਥ ਜੀਵਤੀ ਜਲੀ ਤੂ ਉ
ਏ ਸਤੀ ਸੁਮਕਾਰ ਲਦਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੁਨੀ ਕਹਾ ਇਗਾ
ਉਸਕਾ ਸਾਨਾ ਤਾਂ ਬਹਰੀ ਐ ਜੋ ਉਸ ਖਸਮ ਸਕੈ ਮੂਆ ਸੁਨੇ

ਆਗੈ ਜੋਗੀ ਨਲੋ ਐਠੇ ਅਗਿ ਮਤਿ ਜਲਿ ਕਮਿ ਐਸਾ ਸਤੀਕਿਆ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਿਖ
ਨਦੀਐ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਨਦਰਿ ਗੀ ਜੋਦ ਉਸ ਮਹਤ ਤੂ ਸੋਗ ਸਾਖ
ਮਤਿਗਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਦਤੁ ਗੋ ਜਾ ਸੁਨਤ ਦੋ ਸੋਗ ਜੀ ਉਨਿ ਨਲਿ
ਜਾਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਨਦਾ ਖਿਲੁ ਮਦੇ ਜੀ ਵਿਲੂਆ ਏਦ ਬਾਤ ਨਿ ਉਨ ਨਹਿ
ਖੂਤੁ ਐ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਦਤੁ ਗੋ ਜਾ ਏਦ ਆ ਸਾਖਿ ਪੜੈ ਜੋ ਤੂ ਏ
ਦਤ ਤਿ ਦਿਤ ਅੰਤਿ ਜਾ ਜੀ ਐ॥ ਅਤੁ ਜੋ ਤੂ ਅਦਿ ਗਦ ਵਗਿ ਤਿ ਤਉ
ਤੋਗ ਖਿਨ ਸੁਤਿ ਏ ਤਬ ਏਦ ਤੂ ਆ ਸਾਖਿ ਪ ਸੁਨਿ ਜਾਇ॥ ਅਤੁ
ਜੋ ਤੂ ਨਲਿਆ ਦਸ ਖਿਤਿ ਤਾ ਏਦ ਤੂ ਆ ਸਾਖਿ ਪਆ ਨਸਿ
ਪੁਲਿ ਉਤਿ ਏਦ ਸਾ ਤੂ ਮਨੀ ਏਦੀ ਪਾਤੀ ਤਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਏ
ਬਾਤ ਜੀਆ ਮਤਿ ਪਾਉ ਲੀਜੀ॥ ਤਿ ਤੇ ਤਿਤ ਜੋ ਏ ਬਾਤ
ਇਜਤੁ ਏ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜਾਕ ਸਗੀ ਸਿਕ ਬਿ ਮਹਿਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ
ਨਗ ਸਗੀ ਬਾਤ ਇ ਜਸਿ ਨ ਗ ਮਤਿ ਗਤਿ ਆ॥ ਜਇ ਇ ਜਦ
ਸਬ ਗਦਗ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਉਪ ਉਨੀਐ ਗ ਜਾਕ ਅੰਤੁ
ਏਖੋ ਨਉ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਏਤੁ ਸਿ ਗੁ ਸਾਗਿਆ॥ ਆਪ ਜੋ
ਨਪਾਏ ਉਸ ਸਿ ਜਾ ਨੀ ਗਨਤੁ ਸਾਖ ਨਪਾ ਗੋ ਤਿਗਾ ਏ ਕਿਸ
ਇਨਿਗਿਆ ਪਾਜੋ ਵਸ ਨੈਂ ਖਿਤੀ ਏ ਤਬ ਨਤਾ ਤਿ ਦਿਤਾ

ਲ੍ਹਿਆ ਤ੍ਰਿਏ ਦਰਸਨ ਲੇ ਜੋਤਿਗ ਜੋਪਿ ਗੁਲ ਪਤਿ ਜਾਤਿ ਆਖੈ

ਸੇਤਿਓ ਜਾਂ ਖਿਗਾ ਸਾਖੀ ਤਿਤੇ ਪਗਾਉ ਤਾਂ ਗਿਕੈ ਤਾਂ ਚਿ ਓਨੇ ਨੀਆ

ਤ੍ਰਿਪ੍ਰਿਗ ਸਾਗ ਸਤਿ ਕੇ ਲਾਗੀ ਆਗੁ ਗਿਤੇ ਗਿ ਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਆ ਤ੍ਰਿਆ ਜਿਨਿ

ਚੀ ਪ੍ਰਭੈ ਨਾਂ ਜਪਿਓ ਤ ਬਰਨ ਤੀਆ ਤ੍ਰਿ ਕਿਗ ਜਾਂ ਨਗ ਬਗ ਤ੍ਰਿ ਤਤ

ਬਰਨ ਤੀਆ ਤ੍ਰਿ ਕਿ ਏ ਸਿਨ ਗਸਤਿ ਦ੍ਰਿਗ ਜੇਪਿਨ ਤਨ ਏ ਛਿਨੇ

ਜੋ ਏ ਤ੍ਰਿ ਸਿਨ ਤ੍ਰਿਓ ਪੇਲਿਓ ਏ ਤ੍ਰਿਨ ਤੈ ਜਿਨਾ ਏ ਤ੍ਰਿ ਸਿਨ ਤ੍ਰਿ ਸੇਗ ਤੇ ਤੁ

ਲੇਓਗਾਂ ਤ ਬਪਿ ਸਿਖ ਤ ਸਤਿ ਲਗ ਪੇਪਾ ਜੀ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਛ੍ਰਿਤ

ਲਿਨ ਗਿਰੇ ਤ ਬਗ ਜਨਗ ਬਗੀ ਛੂਤ ਤੇ ਗਿ ਜਿਨਿ ਚੀ ਪ੍ਰਭੈ ਤ

ਏ ਤਿਨ ਤੀਆ ਤ੍ਰਿ ਤ ਬ ਛੂ ਤ੍ਰਿ ਖਦ ਸੁ ਓਪ ਦਦਗ ਤ ਬਓ ਛੂਤੀ

ਬ ਤ ਨ ਗਿ ਨੇ ਸੇਗ ਜੇ ਨਤੀ ਬੀ ਤ ਬਓ ਤ੍ਰਿ ਖਦ ਸੁ ਗਿਤ੍ਰਿ ਧੀਟ

ਤ ਜਗੀ ਸਤਿ ਆ ਪਿਆ ਤ ਬ ਜਗੀ ਸਤਿ ਕੁੰ ਨਿ ਪੀ ਲਨ

ਏ ਜਏ ਜਏ ਤ ਤ ਜੇਨ ਬੀ ਜਿਨਿ ਚੀ ਨਿਛੁ ਕਗ ਤ ਨਗ ਤ ਬਸਿ

ਸਤ੍ਰਿ ਨੇ ਪੀ ਕਿ ਕਿਨ ਸਿਆ ਪਿ ਏ ਨਣ ਨ ਏ ਤ ਬਓ ਤ੍ਰਿ ਖਦ ਸ

ਸਤਿ ਲੇ ਦਿਗ ਗਪਿਆ ਜੋਤ ਗ ਨੀ ਬੀ ਤ ਤ ਗਪਿਆ ਨ ਗੇ

ਸੁਗਤਿ ਪੀਟ ਤਾਗ ਜੇ ਨੇ ਨਪ ਰੇਗ ਜੀ ਨੇ ਆ ਗੇ ਲਨ ਗੇ

ਤ ਬਗ ਜੀ ਪਿਗ ਲਾਨ ਤ ਗੇ ਬਦ ਸਨਿ ਆ ਤ੍ਰਿਆ

ਤਬ ਖਵਾ ਸਿਕਣਾ ਰਾਜੀ ਜੋ ਦੇਖ ਕਰ ਹੋਇ ਕੀ ਓਨੀ ਅਤਿ ਹਾਂ ਇ ਪਰਗਾਸ

ਗੇਤੇ ਓਤ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੀ ਸਿਕਣ ਓ ਸਗ੍ਹੇ ਨਿਕਲ ਆ ਸਿਕਾਰ ਮਤਿਆ

ਇ ਰਾਜੇ ਕਰ ਬਗੀਕਉ ਸਿਲਾ ਤਬ ਰਾ ਸਰਾ ਸਕਰ ਸਿਲੇ ਤੁ ਓਤ

ਲੇਓਂ ਗੇ ਸਿਲੇ॥ ਤਬ ਪੇਤ੍ਰ ਸਿਗ ਤੁ ਓ ਸਬਾਨ ਤੇ ਨਿਕਲਾ ਤਬ

ਭਨਿ ਰਾਜੇ ਸੇ ਟਸਲਾ ਧੀ॥ ਤਬ ਓਤ੍ਰ ਸਿਗ ਸੇ ਟਲੇ ਤੇ ਟੇਸਲ

ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗ ਬਗੀਕਣ ਪੇਤ੍ਰ ਸਿਗ ਤੁ ਓ ਗੇ ਧਿਆ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ

ਰ ਚਾਰੀ ਸਿਟ ਕੇ ਗੀ॥ ਤਬ ਸਿਟ ਪਾਰ ਤਣੀ ਓਤ੍ਰ ਸਿਗ ਸ੍ਰਿਆ॥ ਤ

ਬਰ ਜੇਨੇ ਗ ਬਗੀਕਣ ਆਪਣਿਆ ਲੇਕ ਨਓ ਗੇਤ੍ਰ ਸਪਕਾਲੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਏਨ੍ਹਬੀਤੁ॥ਤਬਲਿਗਾਗੰਜੇਕੇਆਂਗੋਣਸਬਧਪਨਾਗੰਠਕੇਰੇ

ਤਬਗੰਜਾਂਕਿਸੀਨੀਤਗਣਦੇਖੇਨਾਂ॥ਤਬਕਿਵਲਿਗਾਜਿਥੇਗੰਜੇ

ਕੇਤਿਨਾਂਉਨਉਲਾਂਇਆਂਤੋਂਕਿਤੁਏਉਨ੍ਹੁਨਣਤਿਗਾਂਜਾਂਤੂੰਨਾਂਦੇ

ਮਾਂਗੁਨਾਂਦੇਖਾਂਸੁਣਸਏਨਵਾਂਤਨਣਤੇਤੈ॥ਤਬਗਾਂਜੇਨਣਾਂਜਿਤੁਸ

ਨਣਹੁਰਿਸਖਾਂਨਣਾਂਨਣਤਣਉਹ॥ਤਬਉਨ੍ਹਾਂਲਿਖੁਨਣਡੀਂਜਾਂਤੂੰਾਂ

ਜਾਂਅਗੁਏਣਗਾਂਜੀਪਿਗੁਲਾਂਏਤੁਤਉਸ੍ਹਾਂਏਤੂੰਤੀਨਦਿਜਾਂਇਸਨਉ

ਲੇਖੇਪਿਗਣਤਿਆ॥ਤਬਏਣਕਿਉਜੀਦਤੀਨਾਂ॥ਤਿਅਦਗਦਿਨ

ਦਸਬੀਸਖੈਪਿਗਣਤਿਗਾਂਤਉਜੀਦਤੀਨਾਂ॥ਪਹੁਗਾਂਜਾਂਇਉ

ਪਾਸ੍ਹਾਣਤਾਂਜਾਂਤੀਇਸਨਉਜਾਲਾਨੇਏਤਿ॥ਤਬਗਾਂਜੇਨਗਬਗੀ

ਨਣਜਿਤੁਸਸੇਗੇਤਾਂਏਇਸਣਕੇਸਾਂਬਿਜਾਲਾਂਦਗੁਤੇਉਇਸਨਉ

ਜਾਲਾਂਦਨੇਦੇਉਾ॥ਤਗਨਦੇਉਾ॥ਤਬਓਿਣਲਿਖਨਣਟਿਕੇ

ਏ॥ਤਬਕਿਨਏਨਅਦਗਦਿਨਨਏਤਬਗੁਸਾਂਏਸੀਗੋ

ਖੁਣਕੀਗਨਾਂਤੂੰਪੁਨਗਨਾਂਤੁਬਕਿਬੀਆਂਲੇਨੀਆਂ

ਦਤਾਂਅਦਤਾਂਆਂਏਨਗਿਨਗਬਗੀਕੇਸਾਂਗੈਸਿਗਪਉ

ਆਂਕ੍ਰਿਬੀਆਂਤੂੰਟਿਗਪੇ॥ਤਬਨਗਬਗੀਨਣਤਾਂਬਾਂਣਏਪਿ

ਗੁਲਾਂਤਾਂਏਪਿਗੁਲਾਂ॥ਤਬਓਤੁਣਕੀਗੁਨਣਨੇਲਾਂਗਾਂ

ਨਾਂਇ ਕੀਆਂ ਨਾਇ ਸੋਈ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਜਾਇ ਤਬ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਕੀਆ ਉਠਿ ਕੇ ਚਲੇ
ਸੀ ਰਹੇ ਫੇਰ ਬਾਹਰੁ ਆਏ ਕਿਆਂ ਕੀਆ ਕੀਆ ਆਪੁ ਕਾਰ ਤਾਂ ਤੈਸ
ਬਾ ਕੀਆ ਤਾਂ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਇ ਗਈ ਤਬ ਓਨਿ ਟਕੀ ਰਕਾਂ ਤ੍ਰੈ ਉਥਾਂ ਬਾਹਰ
ਨਾਂ ਤੇਹ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਕਰ ਬਾਬੇ ਤੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਪਜਾਂ ਤਾਂ ਇਆਂ ਪਿ ਕਰ ਤਾਂ ਤੈਸ
ਤੁ ਸਉ ਕੀਆ ਤਾਂ ਦੇਇ ਗਈ ਜਾਂ ਉਸ ਕਉ ਰੰਗੁ ਨੀ ਨਦੇ ਇ ਗਈ ਤਬ ਕਰ ਬਾਬੇ
ਕਹਿਆ ਅਲਿਗ ਏ ਰੰਗੀ ਸੇਤੀ ਪਇਆ ਤ੍ਰ ਉਤਰਿ ਗਏ ਓਤ ਤਬ ਉ
ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕਿ ਕਰਿ ਉਸਤੁ ਕੇ ਮਨ ਸਪਕ ਰੰਗ ਦੇ ਓਤ ਐਸੇ
ਮਨ ਸਪਕ ਰੇਜਿਮਤਾਂ ਇਤ੍ਰ ਕਰ ਪਕ ਰੇ ਤਬ ਗੁਸਾਂ ਈ ਸਪਰ ਕੰਨ ਤਏ
ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਰਬਰ ਪ੍ਰਣ ਜਿਤ੍ਰ ਮਕਉਤਤ ਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਜੀ ਰਿਛਿਰ ਨੇਸ
ਤਿਆ ਤਬ ਗੁਸਾਂ ਈ ਕਤਾਂ ਜਿਤ੍ਰ ਅਹਰ ਕਿਆ ਪੁਕਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਤੈ ਸਿਤ੍ਰ ਮਾਂਗਿ ਲੇਇ ਤਬ ਕਰ ਬਾਬੀ ਕਤਾਂ ਜੇਤੀ ਜੇਤ
ਸਨਸ ਕਾਂਵਾਂ ਤਾਂ ਤੈ ਇਤੀ ਪਿੰਗੁਲਾਂ ਸੁਤੁ ਨ ਉ ਜੀਵਾਲਿ ਦੇਇ ਤ
ਬ ਗੁਸਾਂ ਈ ਗਿਰਬਤਾਂ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਉਠ ਦੇਕਾਂ ਤਬ ਜੀ ਤਬ
ਇਤਨੇ ਕਤ ਨੇਸ ਉ ਉਠਿ ਬੈਠੀ ਤਬ ਉਤ ਪਿੰਗੁਲਾਂ ਉਠਿ ਬੈਠੀ
ਤਬ ਕਰ ਬਾਬੀ ਕਾਂ ਸੇਤੁ ਤ੍ਰਟਿ ਗਏ ਓਸ ਪਿੰਗੁਲਾਂ ਤੇ ਤਬ ਕਰਬ
ਰੀ ਕਤਾਂ ਗੁਸਾਂ ਈ ਏਤ ਸੇਤੈ ਕਿ ਸਾਕਾਂ ਸਿਕਾਂ ਸੇਰਾਂ ਤੇ ਰੇਤ

ਬਾਨਾਂ ਸੁਉਸ੍ਰਿਤੁ ਤੌਗਤੁ ਉਤੇ ਗੈ ਰਿ ਸਾਂ ਬਿਸ ਨਉਗਾਂ ਗਾ ਤੁਪਾਂ ਦੁ

ਪੰਗੁਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕਿ ਸਾਕ ਬਿਨਾਂ ਤੁਗਾ ਤਬਾਗੁ ਸਾਂ ਏਗਿ ਗਿਬਕਤਾਂ ਤਿ

ਗਨਾਂ ਤੁ ਉਤੇ ਗੈਪਤਿ ਸਾਂ ਦੇਉ ਗਾਂ ਪਤੁ ਤੁਰਿ ਸੇਗੀ ਸਾਂ ਗਿਅ ਤੈ ਤ੍ਰ

ਗਨਕੇ ਬਿ ਬੈਨਾਂ ਤਿ ਸੇਗ ਬਿਸਤੁ ਤੌਗਾ ਤਬਾਗਨੇਕਾ ਬਗਿਕਤਾਂ ਨਿਬ

ਨਤੇ ਗੇਰਗ ਸਕਿ ਸੇਗਾਂ ਸਨਨਾਂ ਤਿਤਤਯ ਤਬਾਗੁ ਸਾਂ ਏਗਿ ਗਿਬਬ

ਸਨੁ ਵੀਆਂ ਨਿਗਨਾਂ ਤੁ ਉਤੇ ਗੈਪਤਿ ਸਾਂ ਦੇਉ ਗਾਗਾ ਤਬਾਗ ਗਨਾਂ ਨਗਬ

ਗੀਰਗਨ ਬੇ ਰਨਾਂ ਕਿਗ ਕਗਿ ਬਿ ਰਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗਿਬਨਾਂ ਬਗਸੇ

ਤਬਾਗਨਾਂ ਕਗ ਬਗਿ ਪੰਗੁਲਾਂ ਨੁਉ ਨੇਕ ਗਿਗਿ ਤਿਸਾਂ ਏ ਬਿਗ

੩॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥

ਸਨੁ ਬੀਸਾਂ ਬਗਿਸ ਨੀਗ॥

ਤਬਾਗਨੇਕਗ ਬਗਿ ਕਿਸਨੁ ਉਕਾਂ ਸਗਿ ਏ ਓ ਕਿ ਸੀਸਾਂ ਬਿਸਨੁ

ਨਾਂ ਗੈਨਾਂ ਤਿ ਨਾਗਾਂ ਨਸਾਂ ਬਿਨਪਾਂ ਨਸਾਂ ਬਿਨਗਿਦ ਤ ਸਾਂ ਬਿਸਪ

ਨਸਾਂ ਬਿਨਕਿ ਬਾਨਸਾਂ ਬਿਨਗਾਂ ਨਸਕਾਂ ਸਾਂ ਬਿਨਗ ਸਤਕਿ

ਗਸਾਂ ਬਿਨ ਅਨੇਕ ਬਿੰਨ ਨਸਾਂ ਬਿਗਨ ਪਾਂਟ ਪਟੇ ਬਗਬਸ

ਤ੍ਰਸਾਂ ਬਿਗਅਸ੍ਰਤ ਸਤੇ ਸਾਂ ਬਿਨਅ ਖੇ ਤੁ ਬਿਗ ਤ ਸਾਂ ਬਿਗਾਂ

ਬਾਂਸਨਾਂ ਸ੍ਰੁਗੇ ਪਸਾਂ ਬਿਗਨ ਪ੍ਰਨ ਪਬਾਂ ਸਨਾਂ ਸਾਂ ਬਿਗਨ ਪਈ

ਤਮਸਖਾਂਨਾਂਥੀਆਂਸਾਂਖਾ॥ਤਾਂਗਜ਼ਕਿਤਸਾਂਖਾਸਗਲਸਿਉਦਾ
ਸੁਣਾਇਓਸਾ॥ਤਿਸਮੇਅਨੇਆਗੁਸ੍ਰੀਗੁਰਖਨਾਂਖਕਾਂਬਸਿਗਤਿਉਗਤ
ਬਆਂਤਸਮੇਬੀਸਾ॥ਤੁਕੀਆਂਤਿਗੁਸਾਂਈਗਿਰਖਜਿਬਸਾਤੁਕੀਆਂ
ਖਾਂਸਿਆਂਪ੍ਰਿਤੇਗਾਂਪਚੁਜਿਤਕੁਪਾਂਦਉਸਿਕੇਕੁਕਗਪਾਂਦਉ॥
ਤਬਪ੍ਰਿਤਿਸਨਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨੇਈਪੀਤ੍ਰਾਂਆਂਵੇਜੇਗੀਸਜਿਆਂ
ਸੀਬਤਸਨਾਂਗੀਤਪਸਦੀਕੇਸਨਉਦਿਗੱਚਕੁਮਨੀਸਕੁਜਿਕੇ
ਈਉਵਾਂਸੀਕੇਗਗੀਆਂਵੇਤਿਸੁਕਉਖੇਨੁਤਿਨੁਤਗਜ੍ਰੇਂਵੇਉਜਿਸ
ਤ੍ਰਿਉਕ੍ਰਸਤਾਂਪ੍ਰਗਪ੍ਰਤਿਇਗਾਂਤਿਨੁਸਤਿਸੰਤਪ੍ਰਤਿਇਗਾ॥ਸੁਤ੍ਰਜਿਨ
ਸਤਿਇਗਪ੍ਰਾਂਤੀਸੇਤਸਕਿਗਤਤਿਸੇ॥ਪਚੁਜਿਕੇਈਆਂਵੇਤ
ਸਨੁਉਇਦਤਕੋਗੇਗਜੇਂਕੇਗਖਗੀਕੀਪ੍ਰਸਾਂਸਗੁਗਕੇਸਗਨਾਂ
ਸਾਂਬਿਲਗੀ॥ਤਬਕਗਖਗੀਇਕੁਸਲਿਕੁਪਚੁ॥ਤਿਸਸਮੇ
ਬੈਗਾਂਗੁਜਿਗਦਾਂਤਿਸਸਮੇਸੰਤਪ੍ਰਤਾ॥ਤਿਸਸਮੇਗੁਗਸਮਾਂਜਿ
ਵਾਂਤਾਂਤਿਸਸਮੇਸੰਸਾਗਿਪਤਾ॥॥ਤਬਸਲਿਕੁਕਤਾਂਤਬ
ਸ੍ਰੀਗਿਰਖਨਾਂਬਬਗਸਦਿਨਾਂਸਤਿਆਂਇਆ॥ਸਉਗਾਂਸੀ
ਤਗਾਂਜੇਸ੍ਰਿਕੇਖੇਤੇਸਾਂਖੇਖੇਸਦੁਗਾਂਸੀਤਸਿਪਤੇਸਾਂਖਿ
ਸਉਤਇਜਿਗਨੀਤੇਸਾਂਖਿਨਦਨਾਂਖਬਦੁਂਨਤਬੀਗਸਾਂਖਿ

ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਸਾਂਝ ਖੇਲਣ੍ਹੁ ਲਗਸਾਂ ਬਿਲਾਸ ਮਤ ਮੁਨੀ ਸੀ ਸਿਖ

ਨਾਂਖਨ ਨਾ ਖਾਂ ਕੇਸ ਸਾਂਝ ਸਾਂ ਇਹੁ ਤਬਿਸਾਯ ਤਬ ਗੁਰ ਸਾਂ ਈ ਆਪਨੇ

ਖੇਲੇ ਨਗਬਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਜਿਹੀ ਏਹੁ ਇਖੇਲੇ ਸਾਂ ਇਕ ਏਕੁ

ਇਟਕ ਫਤ੍ਰ ਏ ਸਤਿ ਪਾਂ ਇਕ ਗਗ ਜੇ ਨਗਬਸੀ ਕੇ ਸਗੋ ਸਾਂ ਇਸਬਿ

ਸਾਂ ਤਬ ਗੁਰ ਜੇ ਨਗਬਸੀ ਨ ਸਸਕਾਂ ਗਿਕੀ ਲੀਆਂ ਏਨੁਤ

ਲੁਖੀ ਸਿਧਗ ਜੇ ਬਾਂ ਤਿਸਾ ਤਬ ਉਨੁ ਮੇਲਿ ਸਾਧੁ ਫਤ੍ਰਾਂ

ਰਾਂ ਇਲੀਆਂ ਸਿ ਵੀ ਪ੍ਰਗੀ ਤਬ ਉਣਿਆਂ ਏ ਉਕੀ ਫਤ੍ਰਾਂ ਸਅ

ਤੁਤਿ ਲੁ ਗੁਰ ਸਾਂ ਪਾਂ ਗਿਖਨਾਂ ਬ ਅਗੋਸਾਂ ਇਲ ਗਖਿਸਾਂ ਤਬ

ਸੀ ਗਿਖਨਾਂ ਸਿ ਸਾਂ ਗਿਸਾਂ ਕਗੀਜੇ ਏ ਤੁਤਿਲੁ ਲੇਕਗਿ ਪੀਸਤੁ

ਸਾਗੁਪਾਂ ਨੀ ਕੇ ਸਟ ਸਤਿ ਗਨਾਂ ਇਲੇਤ੍ਰਾ ਤਬ ਸੇਦ ਸਾਧੁ ਤਿਲੁ

ਪੀਸਿ ਸਾਂ ਸਾਂਟੇ ਪਾਂ ਨੀ ਕੇ ਸਤਿ ਗਨਾਂ ਇਕਗਿ ਤੇਕਨ੍ਰ ਕੀ ਸਾਂ

ਏਕੁਤ ਫ੍ਰਾਂ ਸਕਤਾਂ ਕਿ ਪਤ੍ਰਸਾਂ ਤਬ ਸਕ ਨਤੁ ਸਿਤੁ ਵੀਨਾਂ

ਪ੍ਰਗੀ ਅਸੋਗ ਬਾਲ੍ਹ ਕੀਆਂ ਪਤ੍ਰਗਾਂ ਜੇ ਨਗਬਸੀ ਆਪਨੇ

ਲਿਕ ਆਪਨੇ ਸਾਂ ਬਕੀ ਏਖੇ ਵੇ ਖਲਕਉ ਜਿ ਏ ਇ ਜੇਗੀ

ਵਿਖਾਂ ਕਿਸਾਂ ਕ ਗਏ ਗੋ ਉਇ ਲੇਕ ਕਗਬਸੀ ਪਏ ਬਾਂਤ

ਆਇ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਰਾਜਾ ਏਕ ਕੋਈ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਤੌ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ
ਤਿਸ ਕੇ ਕਹਣੇ ਨਾਲਿ ਜਾਂਦੀਆ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਦਹ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਖੀ
ਤਬ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਘਰਿ ਦੇ ਖੀਆਂ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਸੁਣਿ
ਸੀਆ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸਾਡੇ ਸੈਸਾਰ ਪਾਪ ਕਹਿਦੇ ਸੁ ਏਹੁ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਇਆ ਤੈ ਆਇ ਕਰਿ ਸਾਡੇ ਉਤਰੇ ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕਰਕ
ਗਿਆ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਰਸ
ਨੂ ਪਾਇ ਦੇਖੀਆ ॥ ਏਕ ਦੀਆ ਗਲਾ ਸਾਏ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅੰਦਰ
ਕੋਈ ਇਸਕੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਦੇਖੁ ਲਾਗੇ ਗਏ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਕੀ ਸਾਖ
ਤਿਸ ਦਿਨ ਗਈਆ ਕੇ ਸੁਕਨਿਆ ਜੋ ਜਿਹ ਪਾਇ ਪਵੰਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਇਉ
ਦੇ ਜੋ ਪਾਇ ਦੇ ਸੁਖ ਲਾਗੇ ਜੋ ਸਤੈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਸ ਕੀ ਸੇਤ ਤਿਸ ਕੀ
ਤੇ ਇਆ ਉਸ ਕੀਨਿਆ ॥ ਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਕਉ
ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਇਸ ਕੀ ਸਤਿ ਸੇਤਿ ਸਦਿ ਆ ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਰੁਣਾ ਏਕ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ॥ ਇਕ
ਲਗੀਆ ॥ ਆਗੇ ਗਏ ਦੇ ਲਾਗਾ ॥ ਮਨ ਸੋ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਗਾ ॥ ਤੇ
ਸਮਨੇ ਇਸ ਸਤਿ ਬਚਨ ਜੋਗੀ ਕਹਣੇ ਤੇ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਸਾਈ ਕਹਿਆ
ਜੋਖ ॥ ਉਸ ਸਤਿ ਬਚਨ ਜੋਗੀ ਸੇ ਇਹ ਕਿਸੁ ਦੇਸ ਲਕਹੈ

ਤਬ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜਿ ਏਤੁ ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਤੈ ਅਵਰ ਸਭਿ ਵੇਰੇ
ਗਤ ਤੇ ਤੈਸਾ ਏਤੁ ਤਉਨ ਤੇ ਏਗਸਾ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨੇ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਜੀਆ ਕਿ
ਨਾਨਕਾ ਗੋਰਖ ਮੁਕਤਿ ਏਗਸਾ ਜਉ ਉਰੇ ਥੀਂ ਤਉ ਸੋ ਤੇ ਏਸਾ ਦੇ
ਨਾਉ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਂ ਘਟ ਉਸੀ ਰਾਮ ਏਕ ਹੈ ਤਬ ਉਹ
ਮੁਕਤੀਆ ਜੋਗੀ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਹੁ ਪੁਛਣੇ ਲੈਗਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੋ ਜੋ
ਗੋਰਖ ਮਤਿ ਬਕ ਜੋਗੀ ਕਰਤੁ ਤੈਸਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਤੈ ਗੋਰਖ ਨਾ
ਏਹ ਮਤਿ ਬਕਣ ਸੋ ਏ ਜਿ ਕਿਉ ਕਰ ਮੁਕਤਿ ਗਾ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨੇ ਨਾਨਕ ਬਾਬੀ
ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਸਾਰਿ ਦੇਖਿਆ ਜਉ ਉਰੇ ਥੀਂ ਤਉ ਨਾਨਕ ਜੋਗਿ ਕੇ ਸੈ ਉਪਜੇ
ਕੋਨ ਤੀਆ ਕੇ ਉਨ ਟਿਕ ਏ ਜਿ ਗੁਸਾਂ ਈ ਗੋਰਖ ਚਲਿਆ ਲੋ
ਏਕ ਗੋਰਖ ਮਨੁ ਕੀਆ ਤਉ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾਏ
ਏਹੁ ਸਮ ਰਗ ਮਨ ਮਨੁ ਹਣ ਤਾ ਦੇਨਾ ਜਾ ਨਾ ਰਕੇ ਥੀਂ ਤਉ ਉਸ
ਤੋ ਗੋਰਖ ਕੀ ਸੋ ਉਪ ਰਸਮਨੁ ਟਿਕਿਆ ਏਸਾ ਤਬ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਤ
ਜੋਨਾ ਤੀਤਾ ਏ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਤੈਸਾ ਤਬ ਗੁਸਾਂਈ ਕੀ ਸਭ ਜੋਗੀ ਲਗਾ
ਤਬ ਸੀ ਗੋਰਖ ਜਾਂ ਬਾਣੀ ਆਖਿ ਕਹਿਆ ਸਾਰਿ ਬੈਠਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਕਉ ਸਾਂਝਾ ਪਾਤੁ ਤੇ ਏਕ ਗੋਰਖ ਮਨੁ ਕੀਆ ਸੇ
ਮਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੋ ਜੋ ਸੰਤੋਖ ਕੀਆ ਤਬ ਸੀਗੋ

ਖਨਾਂ ਸਿਕਤਾਂ ਕਿਰੀ ਜੇਕੇ ਮਾਂਬੇ ਜੋਗਕਾਨੀ ਮਾਤੁ ਤੈਂਆ ਇ ਸੁਕੀ ਪਾਂ ਤੇਕੇ
ਲਾਗੀ ਤੈਂਆ ਏਤੇ ਪ੍ਰਗੁ ਪ੍ਰਗਬ੍ਰ ਤੈਂ ਇਗਾ ਤਬਾਗ ਜੋਕੇਗ ਬਾਗੀ ਕਤਗੁ ਮਾਤ੍ਰੀ
ਏਸੁ ਅੰਪਗੁ ਬਾਂਗਤੇ ਸੁਤੁਕਉ ਤੇਕਾ ਲਾਏ ਤੈਂਆ ਮੇਗ ਮਨੁਖਿਸਾਂ ਤੇਗੇ
ਕਗਮਨੇਣਤਗਾਂ ਦਤਾਂਨਾਂਤੈਆ ਸੁਤੁ ਕਉ ਕਿਗਤਾਂਗ ਬਕਗੁਤਾ ਤਥਾ
ਸੀਗਿਗ ਖਨਾਂ ਬਕਤਾਂ ਕੇਤਿਗਾਂਜਾਂ ਜੋਗੁ ਮਤਾਂ ਭੁਬਾਤੁ ਬਾਂਤਉ ਕਾਂ ਸੀ ਬੁਝੇ
ਅਨਦਮਾਜਾ ਕ੍ਰਸਿਤਜਾ ਸੀਤੁਬਮਤ੍ਰ ਭੁਸਨਾਂ ਅਤਗ ਲਾਏਸਾਂ
ਨਾਂਮਤਿਸਿਆਂ ਬ੍ਰਿਤ੍ਰਾਂ ਤੁ ਨੀਸ ਭੁਸ ਮਮਾਂਈ ਅਪਨੇ ਮਾਗਗੁ ਮਨ
ਤਨੇ ਕੇਕਤ ਕਤਦਤ ਦਤੇ ਨਿਲ ਜੁਬੁੰਧਿਗਾਰੂੰ ਕੇ ਏਥਾਗਾਂ ਕਤੇ ਤਉ
ਮਿਮਾਂਤੈਂਇਗ ਤਲਾਨਾ ਕੇ ਏਕਾਲਾਂ ਕਤੇ ਤੁ ਖਿਮਾਂ ਤੈਂਇਗ ਤਲਾਗਗੀ
ਬੀਧਾਗਗਤਲਾ ਇਕ ਮੈਂਮਾਂ ਗੀਐ ਮੇ ਤੈਂ ਬਿਨਾਂ ਬੀ ਲੇ ਬੁਲਾਏ
ਕਿਫਪ ਕ੍ਰੁ ਤੇ ਤੈਂਆ ਕ੍ਰਗਾਂ ਲਾਏ ਤੇ ਤੈਂ ਤਿਨ ਕੇ ਆਂ ਮੈਂਗੁ ਪਕ
ਗਗਤਨਾ ਏਤੁ ਐ ਸੀਗ ਸੀਬ੍ਰੀ ਪੰਥਤੈਂਆ ਇਸੁ ਤੇ ਕੇ ਈ ਕਿਪਾ
ਮੇਸਗਿ ਕੀਆ ਤੈਂ ਸੁਪਿ ਮਕੇ ਉਪਾਗਿ ਕਗਿਪਤੇ ਮਤ੍ਰ ਕਿ ਈ ਸੀ
ਪਿਤਿਤਾਂ ਤੈਂਆ ਮਕਨਾਂਕਾਂ ਆਂ ਪਨੇ ਤੈਂਇਗ ਤਨਾਂ ਮਨਮਕਾਂ ਕਲਾਂ
ਮਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਏਤੁ ਮਾਂਗਗੁ ਐਂਮਾਂ ਤੈਂਆਗਾਂ ਜਾਂ ਕਗਥਗੀ ਤੁ ਮਗਾਂ ਜੇਤਉ
ਏਤਥਾਂਤੇ ਤੁ ਮਤੇ ਨਾਂ ਤੈਂ ਇ ਆਂ ਦਤੀਆ ਤੁ ਮਾਂਗ ਇ ਤੈਂ ਤੈਂਨਾ

ਬੇੜੀ ਕਾਰਿਜ ਲੇ ਗਏ ਤਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਪਤਿ ਲੇ ਆਏ ਉਨਾ ਤੇ ਬਾਬਿ
ਨੂੰ ਮਾਂ ਜੀਤਿ ਕੈ ਕਹਿਆ ਤਦਹਿ ਪਰਦ ਖਾਨਾ ਏਕ ਤਿਮ ਜਹਾਂ ਦਾਨਾ ਕਰੀਆ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਮਾਂ ਏ ਗੁਰ ਪ੍ਰਬੇ ਲੋਗਿ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਬੂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਜੀਤਾ ਗ ਜਾਂ ਕਰ
ਖਰੀ ਜੋਗ ਲੋਕ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾਂ ਜਾ ਕਰਾਗਾਤ ਬਾਬਿ ਨੂੰ ਮਾਂ ਜੀਤ ਕਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਖਜੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਜਕਾਂ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦਿ ਮਤਿ ਦੀਆ
ਬਾਂ ਸੋਗ ਤਾਂ ਕੋ ਕਰਿ ਤਗ ਬਾਗੈ ਜੋਗੀ ਦਿ ਤਾਂਤੇ ਜੀਉ ਏ ਤੁਗ ਤ
ਬਾਗਤੈ ਤਉ ਜੋਗੀ ਦਿ ਤੈਗਾ ਤਉ ਇਮ ਕਾਮਤਿ ਜਾਂ ਜੋਗ ਤ ਤਾਂ ਤਉ ਜੀ
ਜੋਗੀ ਦਿ ਤਾਂ ਉਗਾ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਦਖੈ ਤਬ ਬਾਬਿ ਨੂੰ ਮਾਂ
ਜੀਤੁ ਅੰਤ ਤਕਗਜੇ ਤੇ ਕਤਤ ਤੇਗਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਖਕਤ
ਜਿਪੁਤ੍ਰ ਮੇਗ ਬਾਗ ਤੇ ਜੈ ਜੈ ਸਾਂ ਕਰਗ ਬਖੀਕ ਜੋਗ ਤੈ ਮਾਂ
ਤੇਗਾਂ ਗਾਂ ਤ੍ਰਾਂ ਏ ਕਬਾਗ ਬਾਗਿ ਨੂੰ ਕੇ ਦਗ ਬਾ ਗਿ ਮੈ ਖਾਂ ਏ
ਪਾਂ ਏਗਾਤ ਬਾਬਿ ਨੂੰ ਮਾਂ ਜੀਤੁ ਪਾਂ ਏ ਪਿ ਛਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ
ਬਾਤੁ ਪਾਂ ਮੰਨ ਕੇ ਏਗਾ ਬਾਬਿ ਨੂੰ ਮਾਂ ਜੀਤੁ ਬਿਦਾਂ ਕਹਿਆ
ਗਤ ਕੋਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਬਾਕਗ ਬਗੀ ਕਉਦਗ ਮਤੁ ਦੀਆ
ਦਗ ਮਤੁ ਮੁੰਦਾਂ ਪੁਲਿ ਕੰਨਾਂ ਪੜ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਗਗਾਂ ਜੀਖਿਆ

ਗੁਤਨ ਪਰਗਟੁ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨੀਆ॥ ਜੋਰ ਅਗੈ ਕੇ ਉਤਮ ਸਿਖ
ਲੋਰ ਸੋ॥ ਤਬ ਰਨੀ ਪਿੰਗੁਲ ਨੂੰ ਕਤ ਡਿਰ ਜਨ ਸੋਰੀ ਕਦਨ ਰ
ਤਿਆ ਤਬ ਰ ਜੋਕਰ ਬਗੀ ਕਤ ਡਿਰ ਨੀਤੁ ਮੰਗਿ ਲੋਤੁ ਜੋ ਕੇ ਓ
ਤੇ ਰੀ ਪਿਆ ਤੌ॥ ਤਬ ਰਨੀ ਪਿੰਗੁਲ ਨੂੰ ਕਤ ਕਿ ਏ ਕਥਾ ਰਸੇ
ਰੇ ਸੰਦਰ ਕੋਥਿ ਖੈਆ ਦਦ ਨੂੰ ਬਕੀਨ ਮਤਿ ਕਤੇ ਰਨੀਆ ਦ
ਰਆ॥ ਤਬ ਗੁਸਾ ਈ ਕੋਰ ਬਾਰੀ ਸੀਰਿ ਰਖਨਾ ਬਕੇਸਾ
ਸਿਫ ਰਨੇ ਲਾ ਰ ਏ ਸਪਖੰ ਨੂ ਉਦਿਆ ਨ ਮਤਿ ਰਤਨ ਲਾਰਾ
ਤਬ ਤਦ ਤੇ ਰਖ ਗੁਸਾ ਈ ਸੀਰ ਖਨਾ ਬਕੇਸਾ ਸਿਕੀ ਏ॥ ਤਬ
ਜੋ ਗੁਪ੍ਰਗੁ ਤੇ ਇਆ॥ ਤਬ ਗੁਸਾ ਈ ਸੀਰ ਖਕਤ ਜੋਕਰ ਬ
ਰੀਕ ਜੋ ਗੁਪ੍ਰਗੁ ਕਇਆ ਤੈ ਅਬਾਸਾ ਬਿਨ ਤੇ ਸਸ ਤਾ॥
ਕਿ ਗੁਕੀਨ ਆ ਈਜਿ ਕਾ ਸਦੇ ਤੇਇ ਸ ਤ੍ਰੀ ਤਿ ਤੀ ਤੈ ਪ
ਰਖ ਸੰਗਿ ਕਲੀਲ ਨੂੰ ਰ ਤੀ ਤੈ॥ ਜਨ ਉਲ ਉ ਨੂੰ ਤੇ ਰਨਾ ਤਿ
ਆ ਦਤ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿਆ॥ ਤਬ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਸੰਤ ਕਿਆ
ਇਆ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆ॥ ਅਬ ਓਤ ਤੇ
ਆ ਪੁਰਖ ਜਨ ਰ ਤੇ ਸੰਗਿ ਸੇ ਦਨ ਤੇ ਰ ਤਿ ਰ ਈ॥

ਤਉ ਰਾਜਾ ਸਗੀ ਮਤਿ ਜੋਗੁ ਆਂਇ ਸਮਾਂਣਿ ਆਗੈ ਤੇ ਗਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਂ ਖੀ ਸੋ

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਸੀਸਾਂ ਖਿਸ ਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਗਾ ਤੇ ਇ ਜੋ ਬਿਚਾਰੰਕਰੀ

ਸੋ ਰਾਜਾ ਸਗੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹੋਗਿਆ ਸੁ ਕੀਤਿਆ ਈ ਜੋ ਉਥਾਇ

ਨੂੰ ਪੰਜਿ ਤਸਿਖ ਪਰਸੋ ਪਾਰਤੋ ਹੋਗ ਜਾਇ ਉਤ੍ਰੁਥਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ

ਉਤ੍ਰ ਪੰਜਿ ਤੁਰਮ ਕਉ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋ ਹੈ ਅਜਿ ਸੋਰੇ ਪਾਤੇ ਬਾਂ ਸੁਣਿ ਸਕਉ

ਪਾਂ ਪਤ੍ਰਿਆ ਤੋ ਅਬ ਜੋ ਸਾਂਤ ਭੁਤੇ ਸਖ੍ਰ ਤੈ ਤਬ ਉਤ੍ਰ ਅਦੈਗਾਂ

ਨਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਹੋਤੇ ਸਾਂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਸਾਂਈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਤਾਂਜੋ

ਰਾਜਾ ਸਗੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਗਿਆ ਸਾਂਤੇ ਇ ਸਕਉ ਬਿਚਾਰੰਕਰੀ ਸੋ

ਤਬ ਗੁਸਾਂਈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਤਾਂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਜਾ ਸਗੀ ਅਬ ਤਉ ਭਰ

ਪੁਤ੍ਰ ਉਰੰਸੁ ਤਿ ਤਾਂ ਤਉ ਤਸ ਪੋਤ ਪਾਰਗਾਹ ਉਸੀ ਬੋਲ ਤਾ

ਤਬ ਰਾਜਾ ਸਗੀ ਕੇ ਪਾਰਗ ਆਇਆ ਬਾ ਗਾ ਤਬ ਰਾਜਾ ਸਗੀਨ

ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਕਲਾਂ ਹੋਇ ਗਾ ਤਬ ਗੁਸਾਂਈ ਗੋਰਖ

ਕਤਾਂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸਗਤਾਂ ਰਤਾਂ ਲਾਇ ਤਸਾਂ ਤਾਂ ਕਤ ਤੇ ਤੀ ਸੀ ਗੋਰ

ਖਨਾਥ ਆਖਿ ਸ ਦੂਜੇ ਗਾ ਤਬ ਰਾਜਾ ਸਗੀ ਕੰਸਨ ਤਰਿ

ਆਇ ਆਗਾ ਉਪ ਸ੍ਰੁਤਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਕੀਆ ਗਾ ਤਬ

ਬੈਰਾਗ ਸਨ ਤੇ ਇ ਕਰਿ ਸੋ ਤੇ ਖੁਪ ਕਰਿਆ ਗਾ ਤਬ ਸਤ

ਸੋਢੀ ਸਕਾ ਬਾਣੀਆ ਸਿਖਿਆ ਗਿਆਨ ਬੋਲਿਆ ਮਲ ਤਾਂ ਤੀਓ ਗਨ
ਬੈਠੇ ਨੇ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਗੁਰ ਤਾਂ ਤੀਰ ਦੇਣਾ ਤਬ ਪੇਰ ਦਿਤੇ ਗੁਸਾਂਈ
ਗਿਆਨ ਕਰਤਾ ਜਿਤੁ ਤੁਹ ਨਾ ਬਾਣੀ ਕਉ ਤੂ ਕਿ ਦੇਖਉ ਕੈਸਾ
ਜੋਗੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਤਬ ਪਿਕ ਹੁਇਆ ਨ ਕੇਹਿ ਬੈ ਪਾਪਾ ਨਾਲੁ
ਪਿ ਖੁਸ਼ ... ਸਪ ਸਿਖਾਂ ਤੂ ਬਾ ਗੁਸਾਂਈਆ ਰ ਬਾਤ
ਸੰਬ ਕੀਰ ਬੋਲਿ ਕੀ ਗੁਲ ਬਰੀ ਕੇਦ ਦੇ ਕੀ ਬੂਟੀ
ਬੀਆ ਤੁ ਸਪੀਪਲ ਕੀਆ ਉ ਅਰੁ ਬੂਟੀਆ ਨ ਸਿਕਾਂ
ਅਰੁ ਤੁ ਇਆ ਨ ਕੇਹਿ ਬੈਠੇ ਪਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸੀਕ ਈਓ
ਤਬ ਸਨਸਤਿ ਕਤਿ ਓਹ ਪੁਤ ਣ ਦੇ ਗੁ ਲੀਤੇ ਪੀਤ ਬੇ
ਲਗਾ ਤਬ ਤੁ ਸਤ ਰੋਕਾਇਆ ਕੇ ਤਲੇ ਬਾਹਿ ਗਏ
ਓਤ ਤਬ ਸੀ ਗਿਆਨ ਬ ਜੀਕ ਪਣ ਦੀਆ ਤ ਬਤਤੇ
ਗ ਜੈ [illegible] ਤਨ ਕੀ ਪੋਜੇ ਹੁ ਸ ਪ ਨ ਕ ਓ
ਪਤਤ ਕ ਸੁਖਾ ਜੇ ਹੁ ਆ ਪਿ ਪੇ ਜੇ ਓ ਜਾਇ
ਗ ਜੀਆ ਸਤਿ ਚਾਲਿ ਓਆ ਤ ਬਾਹਿ ਰ ਮ ਲਤ
ਜਪੀਆ ਤਬ ਮ ਲਤ ਸਾਂ ਗ ਜੀਕ ਓਲ ਸਿਗਾਈ

ਜਿ ਏਕੋ ਏਕੀਅਹੁ ਟੇਕੇ ਉਹ ਇਆਣੇ ਕੈ ਖਿ ਖੈਤ੍ਰ ਲਾਲਗਤੇ ਕਉ

ਅਤੁ ਤੁਜਿ ਪਜਤੇ ਤੇਕਰਿਆ ਮਾਤ੍ਰ ਖਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੀ ਮਤੰਮਾਂ

ਣਾਂਨੀ ਐਗਾ ਜਿ ਤੁ ਇਰਾਂਦ੍ਰ ਲਾਕੀ ਮਤੰਮਾਂਗ ਈਤਿ ਤੁ ਮੇਰਾ

ਜਤੁ ਆਕਾਂਗ ਖਾਗ ਇਆ ।। ਮੇਰੇ ਖੁਤੇ ਜੋਗੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਂਤੇ ਤੁਰਫ

ਅਪੁਨੇ ਰੰਜ ਜਾਂ ਉਨਾ ਤਬ ਬਾਹਰਿ ਰ ਕਲਿਓਨਾ ਤਬ ਗੁਰ ਸਾਂ ਧੋਇ

ਰਖ ਮਤ ਕਰੋ ਉਸ ਦਾ ਜੋ ਸਕੀਰ ਨਰ ਖਾਜਾਂ ਤਾਂ ਤੇ ਢੇਰ ਲੋਤ ਪ

ਰਬਿਪ ਕਰਿਨਾ ਤਬ ਸੀਅਤਾਂ ਵੇਦਿ ਪਾਂਰ ਬਤੀ ਕਉ ਆਂਹ

ਆਂ ਕਰੀ ਪਾਂਰ ਬਤੀ ਬੁਰਾਂ ਨ੍ਰ ਆਂ ਕਰ ਖਰੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮਰੇ ਪਾਰ

ਮਤਿ ਸ੍ਰਰ ਮਾਂਇਕ ਖਾਂ ਫਿਰ ਕੇ ਆਂਕ ਰਤਿ ਗੀ ਨ ਰਖੀ ਕਉ

ਢੇਰ ਲੋਤਿਆ ਤਬ ਪਾਂਰ ਬਤੀ ਕੇ ਉਸੀ ਕਉ ਉਰ ਨਾਰ ਨ੍ਰ ਏ

ਉਪਰਿ ਜਾਂ ਇਕ ਰਾਗ ਗਗੀ ਕਾ ਜੇ ਲਾਂ ਗਯਾ ਕੇ ਲਾਂਤ ਖਲੀ

ਆਂਤ ਬਕਰ ਖਰੀ ਉਸਤੀ ਨ੍ਰ ਏ ਪਰਿ ਰਾਂ ਕੇ ਕਇਆ ।।

ਤਬ ਕਰ ਖਰੀ ਕਰਾਂ ਤਿ ਮਾਈ ਪਾਂਨੀ ਮ੍ਰਤ ਕ ਉਰੇ ਤਿਆ ਤਬ ਪਾਂ

ਰਬਤੀ ਕਰਾਂ ਚੀਰ ਨੀ ਤ੍ਰੋਆਂ ਕੇ ਬ੍ਰਿਧ ਯਾਗੀ ਕੇ ਖੀਰ ਕਰ

ਆਂ ਪੀਰ [illegible] ਜੋਗੀ ਤੁ [illegible] ਗਾਗੀ [illegible] ਤੇ ਕਉ ਪਾਂਨੀ

ਦੇਉ॥ਗਏ॥ਤਬ ਕਿਹੁਨੀ ਨਹਿ ਕਰਿ ਗਰਗਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕੇ ਪੈਰੀ ਪਏ
ਲੁਕਾਰੇ ਗਰਗਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਰਗਰੀ ਕਹਿ ਕਰੀ ਗਰਗਰੀ ਗੁਰੂ ਪ
ਰ ਜਾਇ ਕਿ ਦੇਖਿਆ॥ਤਬ ਕਹੀ ਕਾ ਬਾਹਰਿ ਕਢ ਤਿਸ ਪੀਪਾ ਜੀ ਦੇਖਿਆ॥ਤਬ
ਰਜੀ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਤ ਪਾਸਿ ਹੈ ਗਏ॥ਗਰਗਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੋਕ॥ਤਬ ਕਹ
ਜਬਰੀ ਸਿਕੁ ਉਠੇ ਤਿਸ ਪੀ ਬਾਪੁ ਗੀਤੁ ਧੀਤੈ ਗਰਗਰੀ ਤਉਤੈ ਕਹੀਤ
ਅਗੁ ਉਪਰਿ ਪਾਤ ਤੈ ਸੁਰਿਰ ਜਾਤ ਤੈ ਅਬਤੁ ਕਿਆ ਕਰੀਆ
ਸ਼ਤਤੀ ਤੈ॥ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਬੋਲੀ ਤਿ ਜੋ ਗੀਤ ਉਬਉਗ ਜੀਨਾਤ
ਬਉਗਾ ਜਾਰ ਜਾ ਜਾਬ ਕੀਤੈ॥ਉਸ ਕਾ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਤੈ ਸਿਕ ਗੁਰੂ
ਤੈ ਅਦਬੁ ਉਪਰਿ ਕਿਤਨਾ ਪਰੇਗਾ॥ਅਗੁਜਾਏ ਗਾਏ ਕਿਆ ਪਿਤ
ਨਾਬਿਕੁ ਤਤੈ॥ਤਬ ਕਰ ਬਰੀ ਮੈ ਤਾਂ ਨੁਕਰ ਹਿਆ ਤਿਨਾ ਬਧੇ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਜਾਤਤੈ ਦੇਤ ਬਾਤ ਕਿ ਸੁਤ ਕਉ ਦੇਤ ਬਾਤ ਕਤ॥ਤਬ ਕ
ਰਬਰੀ ਪਿਆ ਨੁ ਕਹਿ ਕਹਿ ਦੇ ਖੈ ਤਉ ਪਾਰਬਤੀ॥ਤਬ ਪੁਸੋ
ਨੁ ਆਪ ਪਾਰਬਤੀ ਕਉ ਕੰ ਕਉ ਤਿਨ ਮਸ ਜਾਤੁ ਕੀਆ॥ਮਤ
ਪਤ ਕਰਿ ਬੁਲਾਏ ਕਢ ਨੇ ਲਾਗਾ ਪੰਨੁ ਮਤ ਪਾਰਬਤੀ ਪੰਨੁ
ਮਤ ਪਾਰਬਤੀ॥ਤਬ ਕਰ ਬਰੀ ਸਲੇਕੁ ਕੀਆ॥ਰਜਾਗਏ ਕਉ

ਸਾਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬੈਰ ਗਏ ਨਾਲੇ ਰਿਗੀਆ ਪ੍ਰਤ ਸ੍ਰਪੇ ਕਉ ਸਾਤ ਕ੍ਰੇ

ਬਿਦ੍ਰ ਗਏ ਨਾਲੇ ਜੋਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ੪੯ ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥ ਅਥ ਪੰਜਹਵੀਸ ਸਖੀ ਚਲੀ ॥

ਤਬ ਸਾਂਈਂ ਨਾਗ ਬਾਬੀ ਨੇ ਗੁਰ ਕਸਾਂ ਘੇਲਾ ਸਾ ਆਖਿ ਨਦਿਨ ਗਾਹਾਂ ਨਾ

ਬਾਬੀ ਏਕ ਨਗਰ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕਰਿ ਨਿਕਲਿਆ ॥ ਤਬ ਉਸ ਨਗਰ

ਨਾਗਾਂ ਨਾਂ ਨ ਬਾਤਿ ਸੁਣੀ ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਮਤਲ ਕੇ ਛ੍ਰ ਪਰਿ ਸੌ ਗਰ

ਨਾਗ ਨਗਰ ਬਾਗੀ ਕੀ ਓਰਿ ਸੁ ਆਪ ਸਾਂ ਗਿ ਨਗਰ ਛੋਡਿ ਗਏ ਤੇ ॥

ਤਿਸ ਕੇ ਤਲੇ ਮਤਲ ਕੇ ਨਗ ਬਾਗ ਮੰਤ੍ਰ ਲਕੀਂ ਓਰਿ ਜਾਉ ਦੇ ਬੈਠ ਬਾਤਿ

ਓਸ ਨਿਜ ਜਾਇ ਪਰਿਗਏ ॥ ਤਬ ਉਸ ਗਨੀ ਕੀ ਤਾਂ ਗਣ ਪਰਿਆਂ

ਦੇਖੇ ॥ ਤਬ ਨਗ ਬਾਗ ਕੇ ਸਾ ਮਤਿ ਬਾਸੀ ਜਿ ਨਉ ਕਿ ਉਤ ਇਸ

ਗਨੀ ਪਤਿ ਜਾਂ ਓ ॥ ਤਬ ਨਲਾਂ ਤਿ ਪਨ੍ਹ ਜਾਂ ਨਾਂ ਪਾਂਏ ਨਾਂ ਗਿ ॥

ਉਤ੍ਹ ਸਤੀ ਤਕਾਂ ਗ੍ਰ ਪਸਾਂ ਗੋ ਗਾਂ ਜੋ ਬ੍ਰਆਂ ਤ ਜਾਂ ਨ੍ਹ ਪਾਂ ਏ ਨਾਂ ਤੀ ॥

ਤਬ ਨਗ ਬਾਗ ਕੇ ਨੀ ਬਾਸੀ ਜਿਤ ਉਗਾਂ ਨੀ ਪਤਿ ਜਾਂ ਓ ॥ ਤਬ ਬਲਕ

ਸਾਂ ਤੁਗਲ ਨਗੀਆਂ ਲੇ ਕਰਿ ਆਏ ਉਸ ਤੀ ਮਤਲ ਕੇ ਤਲੇ ਸਾਂਗ

ਗਿਨਿ ਕਲੇਆ ॥ ਤਬ ਉਏ ਕੁ ਗਬਗੀ ਪ੍ਰਕੈ ਜਿਤ ਸਿ ਏ ਤਲ ਕਗੀ

[illegible]

ਲੈਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਰਸਨਾ ਗੀਆਂ ਨੇ ਲਕਰਤਾਂ ਰਥੇ ਰਸਟ ਨੇਉ
ਵਿਚ ਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਤਬ ਉਹ ਰਾਗਾਂ ਕਿਥਾਂ ਰਸਿ ਵੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਪਰ ਤਿਨਿ
ਆਂ ਵਿਕਰਿ ਵੇ ਖਾਗਾ ਕੁਹ ਰੇ ਥੇ ਤਉ ਸਾ ਰਿਕਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਤੈ
ਅਗ੍ਰ ਸਿਥੀ ਤੇ ਵਿਚ ਬਗੀ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ ਰਾਗੇ ਨੇ ਕਤਾਂ ਰਸਿ ਸੀ
ਆਂ ਰਸਿ ਥੀ ਕਰੀਆਂ ਕਿਤਨੀਆਂ ਲਗਾਤੀ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ
ਰਸਿ ਥੀ ਐ ਕਤਾਂ ਕਿ ਨੀ ਰਸਨਾ ਨੀਆ ਲਗਾਤੀ ਤੈਂ ਤਾਂ ਉਨਿ ਨ
ਤਾਂ ਰੇ ਸਾ ਰਿਕਸਕੀ ਕਰੀ ਪਾਗੇ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ ਕਤਾਂ ਤਾਂ ਮਿਤ
ਨਤੇ ਨਤੇ ਜਾਂ ਥੇ ਕਰੀ ਕਿਸਕੀ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ ਰਾਗੇ ਨੇ ਕਤਾਂ ਕੁਪਨ
ਤ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਕਿ ਰ ਵਿਤਿ ਗਤਤੀ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ ਕਤਾਂ ਕਿ ਕਿ ਥਤ
ਰੀ ਰਸਿ ਥੀ ਲਗਤੀ ਤੈਂ ਅਗ੍ਰ ਸਾ ਰਿਕਰੀ ਤ੍ਰ ਬੀਸਾ ਗਖਤਾਂ ਤੈਂ
ਤਬ ਉਨਿ ਰਸਿ ਥੀ ਐ ਕਤਾਂ ਕਿ ਜੀ ਤ੍ਰਿਮਨੁ ਜਨਾਂ ਦਾ ਨਾ ਕਿਰੇ
ਖਤ੍ਰਾ ਨੇ ਰਸੇ ਨੇ ਉਦਿ ਲਤੇ ਤੈਂ ਮਨੁ ਗੀਤਾਂ ਤਉ ਸਾ ਮਿਤਉ
ਆਗ ਨੇ ਤਉ ਲੈਆ ਦੇ ਤ੍ਰਿਉ ਤਾਂ ਸਾ ਰਿ ਟਨੇ ਕੀ ਗੁਜਰੀ ਤੇ
ਤਸਥਿ ਗਿ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ ਗੁਜਨਾ ਦਾ ਨਾ ਕਿਰੇ ਥਾਂ ਤੁਪਿ
ਮਨੁ ਰਸਾ ਪਨੇ ਸਾਪ ਨੇਤ ਥਿ ਲੇ ਨਾਂ ਤੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਉਨਿ

ਦੀਗੋਕਹਾਂ ਤਿਗੋਤ੍ਰਕਹੁਤਿਕਾ ਗਿਕਗੀਕੈ ਸੀਤੈਗਾ ਬਿਨਿਗਸੋਈਐ
ਕਹਾਂਜੀ ਆਂਤ੍ਰ ਲਕਗੀਤਾਂਗੇ ਆਂਚਤਿਉਕ ਕਉ ਪ੍ਰਫਤਿਸੋਜਿ ਏਲ
ਕਗੀਕੈ ਸੀਤੈਗਾ ਤਬ ਜੋ ਸੋ ਬਾਂ ਤਤਿਪ੍ਰਗੀਤੈ ਸੀ ਤੈਸੀਤ ਸਤ੍ਰਸਕਉ
ਆਂਇਕਤਤਗੋਗਤਬ ਉਨਿ ਦਗੋਗੇ ਕਹਾਂ ਜਿ ਕਲੀ ਬਾਤਾ ਏਬਾਂਤਤ੍ਰ
ਸਤਤਕੀਕ ਕਗਿਏਬਤ੍ਰਾਕਤੈਜੀ ਅਵਸਿਗਾਤਬ ਸਾਂਤ੍ਰ ਕਉਉਇਲ
ਕਗਤਾਂਗ ਲਕਗੀਆਂ ਲੇਕਗਿ ਆਏਗਾਉਕਤੀਕੇ ਸਾਂਬਿਕਗਬਾਕਗੀ
ਲੇ ਆਂਇਆ ਤਬ ਉਨਿ ਗਸੋਈਐ ਆਂਇਸਗਿ ਕਹਾਂ ਗੇ ਲਕਗਤਾ
ਗਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਸਕਿਤਜੋਕਗੀਕਾਂ ਗਤੇਤ੍ਰਾ ਕਤੈਜੀ ਏਸਕਗੀਤ ਸਗੀਆਤ੍ਰ
ਕਾਂਗਵੀਕਗੀਇ ਸੁਜੋਗਾਕੀਆ ਤਬ ਉਨਿ ਕਤਿਆਂਗ ਸੀ ਈਐਕਤ
ਗੇਤ੍ਰ ਕਉਤੈਗਾ ਤਬ ਕਗਬਾਗਿਕਾਂ ਤ੍ਰਉ ਜੋ ਗਤਿਉਆ ਤਬ ਉਨਿ ਕਹਾ
ਗੇਜੋਗੀ ਅਰ੍ਰ ਲਕਗੀਆਂ ਭ੍ਰ ਕਹਾਂ ਤਬ ਉਨਿ ਗਸੋਈਐ ਕਹਾਂਗੇ
ਕੇਕੁਇਤਾਂ ਗੀਤ੍ਰ ਲੇਤਾਂਤੈਗਾ ਕਤੈਜੀ ਕਿਕੁਕਾ ਤਬ ਉਨਿ ਗਸੋਈਐ
ਉਇਲਕਗਤਾਂ ਗਪ੍ਰਕੇ ਗੇਕਿਕੁ ਏਤ੍ਰ ਜੋਗੀ ਕੇਕੁਲ ਕਗੀਆਂ ਕਾਂਲੇ
ਤਾਂਤੈਗਾ ਕਤੈਜੀ ਕਿਕੁਕਾਂ ਲੇਤਾ ਲਕਗੀਆਂ ਬਾਂਤਿ ਕਾਂਗਉਇ
ਜਾਂਤਾਂਤੈਗਾ ਤਬ ਗਸੋਈਐ ਕਗਬਾਗਿਪ੍ਰਕ ਜਿ ਗੇਜੋਗੀਤ੍ਰ ਲਕਗੀ
ਆਂਕ ਕਗਿਇ ਵਤੀ ਕਾਂਇ ਜਾਂਤਾਂਤੈਗਾ ਅਰ੍ਰ ਸੇ ਲਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲੇਤਾ

ਤੇਰਾ ਮਖਸੂਦੁ ਕਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬਚਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀਆ ਮਨੈ

ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗਰਾਸਤੁ ਜੋ ਪਾਤਿ ਲੋਕ ਲਾਤਾ

ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਮੈਂ ਰੀ ਏਕ ਕੇਤੁ ਵਾਲੇ

ਕਰੇ ਅਰਜ ਸੇ ਪੀਆਂ ਤੁਸਾ ਦਰਗੇ ਜੋ ਤੁਸਾ ਧਿਆਨ ਮਰਦਾ

ਜੋ ਜੀਆਂ ਰਵੀ ਕਰੀ ਏਕ ਜੋ ਗੀਲੋਆਂ ਵਤ ਹੈ ਜਨੁ ਪ੍ਰਸੀਤ ਤੇ ਤੁ

ਕਰਤ ਹੈ ਜੋ ਸੁਤੁ ਜੋ ਪਾਤਿ ਲੋਕ ਲਾਤਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਦਰਗਾ ਤੁ

[illegible] ਆਖਿਆ ਆ ਪਿਕਰ ਦੇ ਹੈ ਤੁ ਲੋਕ ਰਤਾ ਤੁਸਾ ਬਾਬੈ

ਹੈ ਤਬ ਦਰਗੇ ਜਾਤੇ ਤੁ ਹੈ ਤਬ ਗੁਰ ਜਦਾ ਜੋ ਜੀਤੁ

ਅਤੇ ਤੁ ਤਬ ਦਰਗੇ ਕਦਾ ਜੋ ਤੁ ਅਤੇ ਤੁ ਲੋਕ ਜੀ ਵਿ

ਵਤ ਹੈ ਤਬ ਕਰ ਬਾਬੀ ਕਦਾ ਜੋ ਸਬਰ ਤਕਾਣੀ ਆਂ ਤੁ ਲੋਕ

ਜੀ ਵਿ ਵਤ ਤੁ ਸਬ ਤਤੁ ਜੋ ਪਾਤਿ ਕਰ ਤੁ ਸਤੁ ਜੋ

ਪਾਤਿ ਲੋਕ ਲਾਤਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਦਰਗਾ ਬਜੀਰ ਜੋ ਪਾਤਿ ਲੋ

ਆ ਪਿਆ ਤੁ ਬਜੀਰ ਪਾਤਿ ਬਾਤ ਮਲਾ ਪੀਆ ਜਦੈ ਜੀ ਏਕ

ਜੋ ਸਾ ਜੋ ਸਾ ਜੋਗੀ ਹੈ ਮਾ ਪੰਜ ਇਨ ਲੋਕ ਗੀਆ ਵੀ ਹੈ

ਆ ਜਦ ਸਤੁ ਬਬ ਕਰੀ ਹੈ ਤਬ ਦਸ ਤੇ ਗੇ ਪਾਤਿ ਲੋ ਆਏ ਹੈ

ਤਬ ਰਾਜੇ ਕੇਵਲ ਜੀ ਰਾਕਟੁ ਉਸ ਜੋਗੀ ਨਉ ਲੇਆਂ ਛੁਡੁ ਮੇਰੇ ਪਾਤਿ॥
ਤਬ ਉਸ ਪਾਤਿ ਨਾਗਬਾਰੀ ਨਉ ਲੇਆਂ ਏ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਜੀਰਿ ਪ੍ਰਾਂਤਿ ਸੁ
ਸਾਈ ਕੇਤ ਮਾਸ ਸੁਤੇ॥ ਜਿਵੇਂ ਫੁਕਣਾ ਤਿਸ ਸੁਕਣੀਆਂ॥ ਤਬ ਨਾਗਬਾਰੀ
ਨਣ ਜਿਵੇ ਫੁਕਣਾ ਤੈਸ ਰਾਜੇ ਪਾਤਿ ਕਾਣੁ ਉਗਾ॥ ਤਬ ਬਜੀਰੁ ਰਾਜੇ ਪਾਤਿ
ਗਏ ਓਆ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਪਾਤਿ ਕਿਉ ਜਨੀਏ ਕੁਜੋਗੀ ਤੈ ਸਾਂ ਸਿਪੰਜਿ ਦਿਨ ਨ
ਕਰੀ ਸੇਈ ਨੀ ਢਿਪੀ ਬੀਆ ਅਬਉਥਿ ਲੇਆਂ ਏ ਤ ਸਪਾਤਿ ਤਸੁ
ਭਾਜਿ ਤੁਸਾਂ ਈ ਜਿਵੇਂ ਫੁਕਣੇ ਸੁਕਣੀਆਂ॥ ਤਬ ਉਨੇ ਜੋਗੀ ਕਣਜੇ
ਮੈਂ ਕਿਉ ਕਣਾ ਤੈ ਸਿਰ ਰਾਜੇ ਪਾਤਿ ਕਿਉ ਉਗਾ॥ ਏਹ ਬਚੁ ਇ ਜੋਗੀ ਕਣਤ ਤੋਂ
ਕੋਉ ਆਂ ਗਿਆ ਤੋਂ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਾਣ ਉਸ ਕਉ ਲੇਆਂ ਛੁਡੁ ਮੇਰੇ ਪਾਤਿ
ਤਬ ਨਾਗਬਾਰੀ ਕਉ ਲੇ ਰਾਜੇ ਪਾਤਿ ਆਏ ਓਆ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਅਦੇਸੁ
ਕੀਆ॥ ਤਬ ਨਾਗਬਾਰੀ ਪਾਸ ਜੋਕ ਉਆ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਣਾਤ ਤੁਸਾਂ ਈ
ਜੋ ਕਿਉ ਤੇ ਰੀਏ ਕਾਂ ਤੈ ਸੁਕਣ॥ ਤਬ ਨਾਗਬਾਰੀ ਕਣ ਤਬ ਕਣ ਉਜਉ
ਤੁਸਾਂ ਏ ਕੇਤੇ ਤਿਸ ਬੋਲਣੁ ਗਏ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨਿ ਕਬਿ ਦਾਨੀਏ ਅੰਦਰ
ਸਿਮਤ ਲਿਲਿਜਾਂ ਏ ਬੋ ਰਾਂ ਇ ਓਆ ਏ ਕੁਰਾਜਾਂ ਏ ਨਾਗਬਾਰੀ
ਤਬ ਉਨਿ ਨਣ ਰਾਜੇ ਤੁਸਾਂ ਈ ਕਣੀਆਂ॥ ਤਬ ਨਾਗਬਾਰੀ ਬਾਤ ਸ
ਲਾਂ ਈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਅਸੁਕੇ ਦਿਨਿ ਅਸੁਕੇ ਵਾਰ ਏ ਤੁਦ ਖੜਿ ਤੇ ਰਸ
ਲਕੇ ਉਪਰਿ ਮੌਜੀ ਸਾਂ ਗਣੀ ਏ ਬਾਂ ਗੀ ਕੀ ਤਿਰਿ ਸੁਤ ਪਾਂ ਲਿਕਰਿ

ਉਦਿਆਨਕੀਤੁਰਨਦੇਅਤੀਥੀਤਮਾਮੀਦਿਸਾਦਿਪੁਰੀਜੇਤੂੰਮਥੀ
ਪਾਸੇਸੁਰੂਕਰ·ਏਤੂੰਉਬਿਤਰ·ਜੀਸੁਖੁਨੂੰਉਸਿਲ·ਓਹਾਸਤਰਕੀਤੀ
ਆਗਿਆ·ਤੈਤਿਉਕਸੁਤਬਾਸੇਗੀਖਿਕਾ·ਖਿਦੀਤੈਜੇਤੂੰਪ੍ਰਸਕੀ
ਤੂੰਉਪ੍ਰਾਸੀਹਾਤਬਾਰ·ਜੇਕਦਾ·ਤਾ·ਗੁਸਾ·ਈਸਦਾ·ਗ·ਤੁਕਲਾ·ਕਰੇਗਾ·
ਤੂੰਮਚੋਪੁਜੀਕੇਤਿਖਿਨਿਗਾਹਤੁਪ੍ਰਕਿਦਿਖਤਿਤੁਦਿ੍ਰਕਹੁਜ
ਗ·ਜੀਬੀਹਾਤਬਜਗਬਾਰੀਨੂੰਉਚੋਠਾ·ਖਿਕਰਿਗ·ਜ·ਸਦਾਲਿਸੂਉ
ਸੰਗਾਂ
ਗਾਖਿਓਹਾਤਬਸਗਾਲੀਗ·ਜੀਪ੍ਰਕੀਜਿਅਸੁਕੇਦਿਜੇਖਿਸ
ਦਖਤਿਤੂੰਮਖੀਮਬੀਨਉਜਸੁਦਲਭੂਪਾਗਖਗੀਬੀਹਾਤਬ
ਗ·ਜੀਸਗਾਲੀਕੁਗਗਈਬਿਲਿਕ·ਖੀਸਕੈਜ·ਹਾਤਬਾਰ·ਜੇਕਤਿਓ
ਜੇਤੂੰਮਕਸੁਸਤੂੰਤਉਬਸਾਤਉਪ੍ਰਕਤ·ਤਉਬੁਗੇਸਜਿਜਾ·ਤੀ
ਪ੍ਰਕਤਾਹਾਤਬਾਰ·ਜੇਕੀਜਿਤਿਤੁਰ·ਜੀਬੀਓਤਉਖਿਖਗੀਕਈ॥
ਉਜਿਕਦਾ·ਗ·ਜ·ਖਿਗ·ਜ·ਤਿਸੁਦਿਜਿਤਉਬੀਹਾਦਿਸਬਾ·ਸਿਕਲੀ
ਕਦੀਹਾਤਬਾਰ·ਜੇਕਦਾ·ਗਜੀਜੈਸੀਸੇਰੈਪਾਤਿਸੀਗਾ·ਤੁਕੀਰਕਾਂ
ਅ·ਦਤੀਅ·ਜੀਅਹੁਜਿਸੁਜਿਸਤਿਸੁਉਸੇਗਪਾਤਿਆ·ਦਕੀ
ਉਸਦੀਸੰਗਿਆ·ਗਸਾ·ਖਿਉਸਦੀਜਿਸਤਿਸਾ·ਖਿਖੇਨੂੰਅਤੀਤੂੰਤੈ
ਉਸਕੇਪਾਤਿਤੂੰਜ·ਡਿਸੇਗੀਆ·ਗਿਆਤੈਤਉਤੂੰਤੂੰਉਖ

ਓਪ੍ਰਸੀਤੁ ਉਆ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਕਤ: ਕਤੇ ਜਿ ਉਗ:ਸਿ ਮੇਰੈ ਕਿਆ ਬੁਝਤੇ
ਗ: ਜੀਤ੍ਰ ਕਗਤਿ ਮਤੁ ਅਗੁ ਮੇ ਕਿ ਮੁ ਮਤੁ ਲੇ ਅ ਤੁ ਤਤ ਉਪਿ ਸਤ੍ਰ ਬਾ:ਤ
ਸਤਿ ਪ੍ਰਸੀਤੁ ਉਆ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਕਤ: ਤ੍ਰੀ ਕਬਾ: ਤਿਖ ਜੋ ਤ ਨੇ ਉਆ ਤਬ
ਗ: ਜੀ: ਜੋਗੀ ਪੜਿਆ ਇਉਆ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਤ੍ਰ ਕਮੁ ਕੀਆ: ਮੇਰੀਆ
ਤ੍ਰਕ ਉਜਿ ਉਤ੍ਰ ਮਤਲ ਤੈ ਉਮ ਕੈ ਬੀਸਿ ਮੇਰੀ ਖਾ: ਸੀਮਿਤ ਜਤੇ
ਭਿਕਾ ਦ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ਅਗੁ ਸੰਦਨ ਸਿਧੇ ਆਗਗ ਸਉ ਉਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਾਲ ਸ:ਗ:ਲੇ
ਪੁਕਗ੍ਰਾ ਅਗੁ ਬਤਤ੍ਰ ਲਕਿਟ ਕ:ਇਰੇ ਉਆ ਤਬ ਉਮ ਮਤਲ
ਕਉ ਸਿਆ: ਸੰਦਨ ਆਗਗ ਸੁਗੰਧਤ: ਸਿਉ ਲੇ ਪਤ੍ਰ ਕਗ੍ਰਾ ਅਗੁ
ਸਤ ਜੋ: ਬਿਬਾ ਪੀ ਤ੍ਰ ਲਕਿਟ ਕ:ਇਆ ਗਗ:ਗਤੇ ਲ:ਇਗ:ਖੇਆਗ:ਜੇ
ਕਤ:ਤ:ਗੁਸਾ ਪੀ ਜੋਗੀ ਜੀ ਉਤ੍ਰ ਸਆ ਬਾ ਸਤਲ ਸਤਿ ਜੋਤ੍ਰਾ ਤਬ
ਗੁਸ: ਇਗ ਜਗੀ ਉਣ: ਉਇ ਕਇ ਉਮ ਸਤ ਲਬਿਦਿ ਗਇ ਇਉਸ:
ਸਤ ਜੋ: ਉ੍ਰ ਪਗ ਬੇਏ ਆ ਤਬ ਗ: ਜੋਗ ਜੀ ਕਉ ਉਤ੍ਰ ਤ: ਸਤਲ ਸਤਿਕੇ
ਜੋ ਕੀਆ: ਆ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਕਉ ਕਤ: ਜੋ ਕੈਸ: ਮੇਰੇ ਪਾਤਿ ਕਿ ਸਤਕ
ਗਤੀ ਉ ਸਤਾ ਕਿ ਸਤਿ ਜੋ: ਧੀਅਤ੍ਰਾ ਰੇ ਖੀਅਤ੍ਰ ਸਤੁ ਕਿ ਵਗੁਸ:
ਤੁਕਗ ਕਿਗ ਜੋ: ਤੀ ਕਿਆ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਕ: ਜੋ ਸੁਖਾ: ਜੋਤ: ਤੇ ਗ: ਜੋ: ਜੋਗੀ
ਪਾਤ: ਤਤਤ ਤੀਤੇ ਕੰ ਕਉਤਿ ਕਾਤੀ ਜੋ: ਤੀਆ ਤਬ ਗ: ਜੀ ਸਿ ਲਤ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਏਤਪ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤਿਮਾਨਿਏਤੀਸਾਂਖਿਕੇਮਤ੍ਰਸਾਂਖਿਤਪਤ੍ਰਪਾਂਚ੍ਰਸਾਂਖਿ
ਪ੍ਰਤੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਮਹਤ੍ਰਤੇਅਹੰਕਾਰਹੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਏਕਾਸਿਮ੍ਰਤਕੇਮ
ਨੀਏਤੀਮਹੀਸਿਮਨੀਆਸਿਰਕੇਸਾਂਖਿਤਪਾਪਾਂਚ੍ਰਕੇਸਾਂਖਿ
ਮਨੀਆਜਿਤਨੀਏਤੀਖੀਸਾਂਤਿਤਨੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਾਂਗੀ
ਸੁਖਮਨੀਆਏਤੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਤੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਮਨੀਆਤਬਾਹਜੇਕਾਬਹੀ
ਕਸੁੰਤਿਹਾਂਸੀਪ੍ਰਿਣਬਹੀਤਿਤਿਆਤਬਾਹਾਂਸੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਨਾਪੇਟੇ
ਨਹਾਨਤੀਪ੍ਰਣਬਹੀਤਯੀਆਤਬਕਾਬਹੀਕਤਾਂਹੇਮਨਤ੍ਰਈਸ
ਤੀਕੁਏਖਿਕਹਿਕ੍ਰਨਾਂਬਾਏਤਤ੍ਰਕਾਂਕਨਤੇਕੀਪ੍ਰਸੀਕਪੀ
ਤੇਈਸਤੀਕੁਨਿਕਾਂਬਾਧਿਗਤੇਠੇਹਾਂਜੀਦਿਨਾਂਹੇਮਨ
ਕੁਨਪ੍ਰਤਸਗਿਆਨਤ੍ਰਕਹਤਾਂਬਾਆਗੁਣਤੇਅੰਪ੍ਰਤਭਸ
ਤ੍ਰਕੇਕ੍ਰਿਕਹਿਤ੍ਰਿਪਿਸਦਸਤ੍ਰਕੁਏਸਾਂਤਨੇਨਾਂਹਨਾਧਿਗਤਜੀਦ
ਨਾਂਧਿਗਤਜੀਦਿਨਾਂਤਬਕਹਬਹਿਪ੍ਰਿਕ੍ਰਸਨੇਕ੍ਰਕੀਆਧਿਗਿਸ
ਕ੍ਰਿਪਪਾਂਹਨਾਂਹਹਸਤਾਂਧਿਗਿਸਦਹਾਂਜੈਪ੍ਰਤੇਹਪ੍ਰਕਤਾ
ਧਿਹਸਦਸੁਹਗਿਪ੍ਰਨਹਿਪਜਨਸੰਧਿਗਿਸਦਿਜਨਸੰਜੀਤ
ਜਾਂਸਗੈਆਤਤਸਾਂਗੁਤਿਪ੍ਰਤਸਗਿਆਨੈਆਤਦਕਨਹਬਹੀਕਤਾਂ
ਜੇਤਤ੍ਰਸਾਂਦਸਤ੍ਰਪ੍ਰਤਸਗਿਆਂਤਿਸੁਪ੍ਰਤਸਗਿਆਂਨ

ਅਥ ਅਸਟਮੋ ਨਾਥ ਚਲੀਆ

ਤਬ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੋਉ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕੇ ਦਿਖੈ ਜਾਇ ਬੈਠ
ਤਬ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪ੍ਰਉ ਤਬ ਪਿਆਨ ਕੇ ਦਿਖੈ
ਲਾਗਿ ਬਹੁਤ ਸਪ੍ਰੇ ਕੈਸ ਸਾਹਿ ਬੈਠੇ ਤਬ ਗਏ ਤਬ
ਪ੍ਰੇਕ ਸਿਰ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਬ ਬਹੁਤ ਸਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਪਰਿਆ
ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਾ ਨਾ ਜੋ ਜਿਨਿ ਪੀ ਸੋ ਸੋਉ
ਪਰਿਣਾ ਲੋ ਤਬ ਉਨਾਂ ਸਿਰ ਕਤਾਂ ਗੁਸਾਂਈ ਤਸ ਮੈਂ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੈ ਜਿ ਕਿਹਾ ਤਸ ਨ ਉਤ ਬਿਆ ਦੈ ਤਬ ਉਹਿ ਸਿਰ ਤੋਂ ਤੇ ਰੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਤਿਨ ਜੋ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਪਿਆ ਨਾ ਪੀਗਇ
ਆਪਿਆਨ ਕੇ ਦਿਖੈ ਬੈਠੇ ਤਬ ਉਹਿ ਸਿਰ ਤੇ
ਜੋ ਜੋ ਮਾਰਿ ਜਾ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਕਹਿਆ ਤੈ ਸਾਡਿ ਨਾਲਿ ਬਹਸ
ਤੁਸੀ ਸੁਉਨਾਂ ਸਿਰ ਪਾਟ ਬਾਪਿ ਕਰਿ ਲੇ ਚਲੋ ਤਬ ਆਗੈ
ਜੋ ਨੇ ਕੁ ਪਰਿਆ ਪ੍ਰਣ ਲੋਕ ਪੇਰ ਜਾ ਸਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਹੁਤਿ
ਆਬਾ ਪਰਤੁ ਗ ਜੋ ਕੇ ਪਾਦੈ ਪਰਤੁ ਗ ਜੋ ਕੇ ਪਾਦੇ ਗਤ ਨ ਸਾਲ
ਲਗੀ ਬੀਆ ਉਸ ਤੇ ਕਿ ਉਜਾਂ ਲਾ ਬਾ ਉਨਿ ਸਿਰ ਕਤ
ਆਪ ਜੋ ਸਤਾ ਪ੍ਰੇਕ ਉਤੇ ਪਿ ਜਿਗ ਜੋ ਕਉ ਸਾ ਰਹੂ ਗਿਕਰ

ਤਿਸਮੇਂ ਗੈਲ ਕੰਚਨ ਕਰੀਆ ਰਾਜੇ ਕੇ ਲਿਕਤੁ ਨਉਰਾਜੇ ਕੀਯ ਜੋਤ੍ਰਾ ਅੰਨ
ਗਿਆ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨਿਕਟ ਕਹੈ ਮਾਤ੍ਰ ਦ੍ਰਸਗੇ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸਾਗਤਿਆ
ਤਬ ਉਨਿ ਕਰਤਾ ਨਿ ਉਨਿ ਸਾਗਉਆ ਤਬ ਉਨਿ ਕਰਤਾ ਕਹੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਜੀਵਤਾ
ਨਿਗਾ ਤਉ ਰਾਜੇ ਕੀ ਬਮਤ੍ਰ ਤਸ ਮਰੇ ਤਪਿ ਪਥੈ ਗੀ ਅਰੁ ਜੋ ਰਾਜਾ ਸਾਗ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਮਾਲਾ ਪਾਇ ਮਾਨੀ॥ ਜਿ ਏਤ ਮਾਲਾ ਗਲੇ ਕੀਤੌ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਤੁ ਜੋਗੀ ਦੇ ਕਿਆ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਗਲੇ ਈਸਰ ਏਤਉ
ਕੀਆ॥ ਏਤੁ ਕਿਆ ਦਿਤਾ ਤੌ॥ ਤਬ ਪੁਛਿਆ ਜਿ ਕਹਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ਏਤੁ ਵਿਚਿ
ਗੀਤ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਰਤਾ ਕਰਤਾ ਫਿਰਤ ਤੌ॥ ਆਗੇ ਸਤਿ ਨਉ ਉਸ ਦੀ ਪਾਤਾ
ਤੈ ਪਿਆਰ ਕਉ ਪਰਗੁ ਏਤੁ ਸਿਤੌ॥ ਤਬ ਕਾਗਬਾਗੀ ਸੁਉਲਾਗੇ
ਕੁਸੁਪਸੁ ਮਾ ਚੇਲਾ॥ ਜਿ ਉਕਰ ਬਾਗੀ ਚੋਲਾ ਬਾ ਪਕਸਿਆ ਕਿ
ਓਰੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮੇ ਅਬੀ ਮੂਰਿ ਕਰਿ ਕਿਆ॥ ਬੈ ਵਤੈ ਸਦਰ
ਸਾਈ ਆ ਪਜੇ ਪੈਰ ਕੁਆ॥ ਤਬ ਕਾਗਬਾਗੀ ਕਾ ਪਿਆ ਸੁਉਸ
ਰਿਸਿਆ॥ ਤਬ ਕਾਗਬਾਗੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਲਾਗਾ
ਤੇਨ ਸਪੈ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਤੌ॥ ਆਗੇ ਤਉ ਕੈਤ ਉਸਾਗੇ ਪੈ ਕਿਤੈ
ਸਿਤੁ ਕਿਆ॥ ਆਗੇ ਸਪੈ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਤੌ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਕਰਾ ਗੇਤੁ
ਬੋਲੁ ਜਿਸਦਾ ਸਪੈ ਤੇ ਰੇਕਤੈ॥ ਤਬ ਕਾਗਬਾਗੀ ਸੁ ੪੫
ਕਤੇ ਪਿਰਤ ਬੋਲੇ ਨਬਕੋ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਗਜੇ ਕਿਆ ਲਿਕਾਤ
ਜੋ ਏਤੁ ਸੋ ਸਾਨੀ ਜਿ ਪਾਤਾ ਦੀ ਤੈ ਸਿਮਰ ਉਲੇ ਸਾਨੁ ਰ॥
ਜੋ ਪਤਾ॥ ਤਬ ਰਜੇ ਕਾਗਬਾਗੀ ਕੁਉਲੇ ਸਲੋ ਸਲੋ ਸਲੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਤਿ ਨਾਗਰ ਸਾਗਰ ਨਿਰਉ [illegible] ਲੇ ਸਾ ਹੋਇ ਤਉ ਬਾਰ ਰੂ ਤੇ

ਦੀ ਬਾਤ ਲਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਤੇ ਅਗੁਰ ਜੇ ਕੇ ਲਿ ਕਤੁ ਕਾ ਹਿ ਕਤ ਜੀ

ਗੁਰ ਤ ਸਮ ਗ੍ਰਿਹ ਪ ਕ ਰਿ ਲੇ ਸਾ ਏ ਤੋ ਗਤੂ ਨ ਸਾ ਲਾ ਗੁਰੂ ਜੇ ਕੇਤ

[illegible] ਜੀਆ ਕਤੇ ਜੀ ਏਤ ਗਤੂ ਨਸ ਲਾ ਪ੍ਰਿਸ ਸਿਰ ਕੇ ਗਲੇ

[illegible] ਸਿਤ ਸਪ ਪ੍ਰੀਤੇ ਅਦਰ ਦਸਤ ਤ ਸਕ ਤਿ ਕੇਤ ਤਾਤ

ਸੇ ਪਾਤਿ ਸਾਤ ਬਿ ਲਤੂ ਨਾਤਿਆ ਨਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਤ ਦਤ ਤੇ

ਸੋਸਾ ਸੀ ਪ੍ਰਿ ਸਿਤੁ ਤੋ ਅ ਬਾਤ ਸ ਤੇ ਗੇ ਪਾਤਿ ਲੇ ਸਾ ਏਤ

[illegible] ਕਉ ਜਾਤਿ ਤੁ ਤੁ ਕ ਗੁ ਗਾਤ ਬਾਰ ਜੇ ਕਤ ਪ੍ਰਿ ਸਕ ਉ ਲਿ ਜਾ

ਪ੍ਰਿਤੁ ਲੀ ਕਿਤੁ ਗਾਤ ਬਾਤ ਕਿ ਗ ਸਾਗਰ ਨਿਰਉ ਲੇ ਸ ਲੇ ਸ੍ਰਿ ਲੀ

ਸਤੂ ਦ ਏ ਕੁ ਗਾਤ ਬਾਰ ਜ ਤ ਸਾਗਰ ਬਿਲਾ ਏਕੁ ਸਲਿਕੁ

ਕੀਆ ਜਾਤੇ ਸੰਗਟੀ ਸਤਿ ਗਤਾ ਜਾ ਪ੍ਰਿ ਰਗ ਦਲੀਆ ਬਾਤੁ ਸਿ

ਤਸੇ ਪਾਸ ਲੀਆ ਸੁ ਸਿ ਸਿਸਾ ਦਸ ਸਤ ਕ ਦ ਕ ਟੀਆ

ਪ੍ਰਿਸ ਸਲਿਕ ਸਾਅ ਗੁ ਪ੍ਰਾਏ ਸੋ ਗੇ ਜੀਆ ਜਾਪਤ ਤੇ ਜ ਬਾਗ

ਜਤ ਸਤ ਤ ਏ ਸਾ ਗੋਏ ਪੀਤੇ ਤਬ ਨੇ ਸੀ ਪਾਤਿ ਸਗ ਕਰਿ

ਗਜਤ ਸਤੀ ਉ ਪਗਿ ਜਾ ਪ੍ਰਿ ਸ ਜਤ ਸਾ ਜਰਿ ਸਿ ਪਾਸ

ਬ੍ਰਿਧਾ॥ ਸਭ ਲੋਗ ਮਨ ਕ੍ਰਿ ਮ੍ਰਲੀਮ ਜੋ ਬ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਮ੍ਰਲੀ ਜੇ ਪਤਿ
ਜਾਇ ਲੋਗ ਦੇਤ ਬਖਤ ਮ੍ਰਲੀ ਤਾਗੇ ਤਿਸ ਆ ਧੀਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਲੋਗ
ਤੋਗ ਤ੍ਰੈ ਤਿਸ ਗਧੇ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਗ ਬਸੀ ਕਹਗ ਜੋ ਪਤਿ ਲੋਆ ਦੇ
ਤਬ ਭਾਗ ਜੋ ਕੇ ਲਿਕ ਤ੍ਰਗ ਜੋ ਪਤਿ ਜਾ ਧਿ ਕਹਿਆ ਗਜਾ ਦੇਤ੍ਰ ਬਾਕ
ਮਤ ਪ੍ਰਗਸ੍ਰ ਤੌ॥ ਜਿਸ ਮ੍ਰਲੀ ਕਹਗ ਮਜ੍ਰ ਦੇ ਲੋਗ ਧੇ ਬੇ ਛਤ
ਮ੍ਰਲੀ ਤਗੀ ਤਿਸ ਗਧੀ ਤੌ ਦੇਤ੍ਰ ਬਾਕ ਪ੍ਰਗਸ੍ਰ ਤੌ॥ ਤਬਾ ਜੋ ਕਾ ਕੇ
ਆ ਤੈ ਜਿ ਧੇਤ ਮ੍ਰਲੀ ਤਗੀ ਤ੍ਰ ਧੀ ਤੌ॥ ਸ੍ਰ ਮਰੇ ਦਾ ਦਾ ਜੋ ਮ੍ਰਲੀ
ਲਜ ਧਿ ਦੇਤ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਛਿਤ ਕੀ ਲੋ ਮਲੋ ਕਗ ਬਸੀ ਕਹਗ ਮ੍ਰਲੀ
ਕੇ ਪਤਿ ਲੋਗ ਧੇ॥ ਤਬ ਭਗ੍ਰਮ ਜਿਤ ਕੇ ਤਦਾ ਲੋਬਾ ਤਿਸ
ਸਾਧੋ ਅਬ ਕ੍ਰ ਮਗੀ ਮ੍ਰਲੀਮ ਜੋ ਦੇ ਸੇ ਕਹਗ੍ਰ ਕਮ ਤੌ ਤਮ
ਮੇਤ ਬਿਕ੍ਰਸ਼ ਜੋ ਜਿਕੀ ਧੀ ਤੇ ਗਬਪਜ੍ਰ ਤੌ ਤਮ ਕਹਗ ਮਿ ਅਗ੍ਰ
ਜਿਧੇ ਕੋ ਮ੍ਰਲੀ ਅੰਟ ਜਾ ਧਿ॥ ਤਬ ਕਗ ਬਸੀ ਬੀਲਾ ਮਲਿ ਕੇ ਕਤ
ਗ ਮਿਕਗ ਤਾ ਗਦਤਾ ਬਾਮ ਮ ਟੋ ਮ੍ਰਗ ਜੋ ਤਕੇ ਦੇ ਬਲ
ਦੇ ਤ ਲਗਦਾ॥ ਮ੍ਰ ਬਿਕ ਮਾ ਤਾ ਦਿ ਦ ਮਿਮੇ ਕਿ ਕਿ ਮ ਕਿ ਕੋਂ ਮਦ
ਬਲ ਮੋਬ ਮਾ ਲਿ ਬਤੇ ਬਿਧ ਤਾ ਕ੍ਰਾ ਦਲੀ ਕਗ ਮਰੇ ਬਿਆ
ਨਮ ਲੋ ਤਾ॥ ਧਿ ਮਮ ਲੋ ਕਕਾ ਅਗ ਬ੍ਰਾ ਕਹਿਆ ਕਗ ਬਸੀ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਜਿਤਨੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਦਸੋ ਨਉ ਸਿਸਟਿ ਤੇ ਉਤਪਨ ਭਏ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ ਤੇ
ਤਿਨ ਕਾ ਪਨ ਨਾਲੋਂ ਗੁਨ ਤੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਆ ਸਿਟ ਸਾਰ ਰੂਪ ਨੇ ਭੇਦ
ਮਤ ਕਹੈ ਗਾ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਉ ਤਪਤੇ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਤੀਕ ਉਸ ਸਿਸਟਿ
ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰ ਪ੍ਰਤੈਸਨੂੰ ਹੈ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਉਸ ਸਿਸਟਿ ਤੇ
ਉਸਨੂੰ ਕਿਆ ਸਿਸਟਿ ਤਿਸ ਨਉ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਸਮੁੰਦ
ਤਉ ਸਿਸਟਿ ਤੇ ੭ ਉਸ ਨਉ ਨਾਲੋਂ ਗੁਨ ਤੇ ਹਿ ਖੰਗ ਹੈ॥ ਕ
ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਕਾ ਚੀਪਗੀ ਬੀ॥ ਸੁਤਕ ਨੂੰ ਤੇ ਕਲਸੂ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਮਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾ॥ ਤਬ ਉਸ ਧਿਰ ਜੋ ਨੇ ਤੇ ਨਗ ਸਮ ਦੀਨਗਬੀ
ਨਉ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਿ ਹੋ ਸਾ ਹੋਗਾ॥ ਤਬ ਉਹ ਸਾਸਨ ਪੇਤ
ਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬੀ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਦੇਹਿ ਨਗ ਗਿਸ ਧਰੀ॥ ਤਬ ਉਹ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਿਖ ਗੰ ਜੋ ਪਰਿ ਗਏ॥ ਗੁਰੂ ਪਰਿ ਜਾਇ ਨਗ ਨਾ
ਕੇਗ ਗੁਰ ਸਾਕੈ ਨਿਕਾ ਗੁਰੂ ਬਾਨ ਸੁ ਦੇਹਿ ਗੰ ਸਾਕੈ ਪਾਤੇ
ਕੇ ਕਿਪਾ ਗੁਰ ਦਿਆ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਿਸਟਿ ਤੇ ਉਪਜੇ॥ ਭੂ ਦੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਾਰ ਟਪ ਤ੍ਰੈਨੀ ਬੀ ਸੁ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਦੇਹਿ ਨਗ ਗਿਸ ਪਰਿ
ਤਬ ਗੁਰ ਜੋ ਸਮਝਿ ਸਾ॥ ਭੂਦੇ ਤੇ ਉਹ ਨਉ ਭੀ ਸਾ॥

ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ: ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ: ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ: ਦਿਖਾਵਤ: ਰਹੁ
ਰਤ: ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਸੇਗੀਆ ਨਿਪ ਪਾਰਿ ਉਹਾ ਤਬ ਕਰਤੇ ਨੇਲ:
ਗਾ: ਤੂੰ: ਨ ਤੂੰ: ਨ ਸਰਨਿ ਗੁਸ: ਪ੍ਰੀਆ ਤੂੰ: ਨ ਤੂੰ ਨ ਸਰਨਿ ਗੁਸ:
ਪ੍ਰੀਆ ਸੇਗੀ ਸਿਖ ਆਪ ਕਰੀ ਓਨਤ ਉ ਸਾਪਰ: ਪਾਰਤ ਉ ਸੇਗੀ
ਸਿਖ ਤੂ ਨੀਆ ਮੈ ਤੂ ਸਰ ਉ ਖੁਨਤ ਰੁਖ ਪਤੂ ਸ: ਪ੍ਰਿਆ ਨੂੰ
ਤਬ ਗੁਸ: ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਬਾਰੀ ਕਿਛੁ ਆਪ ਸਰ ਉਤਨ: ਦੇ॥
ਜੇਤ ਉ ਕਿਛੁ ਤ ਉ ਕਿਰ: ਜੇ ਕਰ ਖੁਸ: ਸਾ: ਦੇ॥ ਤ: ਰ: ਜੇ: ਤਰਬ
ਗੀਤ ਰਦੈ ਗ੍ਰਾ ਜੈ ਸਾਪਰਤੀ ਕ: ਸੁ ਕ: ਉਤੈ ਸਾ: ਸਾ: ਪ
ਕ: ਸੁਕ: ਉ॥ ਤਬ ਰ ਜੇ ਕਰ ਉ ਉ ਨ: ਕਰ ਬਾਰੀ ਸਾਸੁ
ਦਤ: ਦੈ॥ ਕਿ ਸਾਖਤ ਨੇਨਾ: ਰਾ॥ ਤਬ ਕਰ ਬਾਰੀ ਸੇ ਨਿਕ
ਕੀਆ॥ ਪਤਨ ਦੀਦ: ਜੇਰਿ ਨਗੀ ਬਸੰਤ ਸਿ ਕੇਤ ਦ੍ਰਿ ਖੰਗ ਉ ਲੁ ਪਾਬਲਿ
ਪਿਆ॥ ਬੀ ਦੀ ਚਿ ਸਿ ਤ ਸੁ ਰ ਜੇ ਸਿ ਕੇਤ ਦ੍ਰਿ ਖੰਗ ਬਿ ਖੇ ਪ ਤੂੰ ਈਆਂ ਤ: ਮਤਿ ਸੰਉ
ਸੁਖਿ ਨ ਪ੍ਰੀ ਦਿ ਸਿ ਤ: ਸੈ ਪਸਿ ਕੇ ਦ੍ਰਿ ਖੰਗਾਲਿ ਖਤੇ ਬਿ ਪ ਤੂੰ: ਤ: ਦੂ ਨੀ ਸਿ
ਨਰ ਸੁ ਰ ਬਿ ਆ ਨ ਯ ਲੇ ਤਾ॥ ੪੩॥ ਏ ਸਕ ਲਿਕ ਨ ਅਰ ਖੁ॥ ਜੇ ਦਿਬ ਸੰ ਤੁਸ
ਜੇਤ ਤੈ ਤਬ ਸੇਨ: ਰ ਤ ਭ: ਰ ਦਿਲ ਸ ਪਤੀ ਕਉ ਪਦੂ ਲ ਗ ਤ ਨ ਕ੍ਰਿਆ ਪਲੁ
ਨਗਿ ਸ ਉ ਪ ਤੂ ਨ: ਡੀ ਲ ਗ ਤੇ॥ ਜੇ ਕ ਗਿ ਸੂ ਕੁ ਪਦੂ ਲਾ: ਗੇਤ ਬਬ ਸੰ ਤ ਕਉ
ਸਾ: ਪੁਲਾ: ਗੇ ਨ: ਬਸੰਤ ਦ੍ਰਿ ਆ: ਨ ਦੈ ਉ ਸਕੁ ਕੁ ਗਤਿ ਪਤ ਨ ਨ ਪ ਜੇ॥ ਅੰਨੂ

ਤਬ ਸਤੈ ਬੇਹੁਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਤਉ ਲੇਉ ਲੇ ਨਗਰਿ ਸੋ ਸੁਰਗ ਬਾਲ ਨਉ ਕੇ ਉਠਾਇ ਪੁਜਤੇ ਭਏ
ਮਸਾ ਇਹ ਦੇਖੀ ਜਾਂ ਇਸ ਗਏ॥ ਤਬ ਕੇ ਤੁਜਤੇ ਇਸ ਗਏ॥ ਤਬ ਜਗ ਬਾਗੀਤ ਬਾਬਾਨੁ ਜਾਇ
ਤੁਸਾਲਗਾਵੈ ਤਬ ਬਾਬੁਨ ਕੈ ਤਬ ਜਗਨ ਲਾਗਾ ਤਾ ਇਤ ਇਹਿ ਗੁ ਸੋ ਰ ਜੀਵਿਸ
ਰਿਜਿਸ ਮਨ ਮਨ ਉਤ ਭਲਾ ਇਆ ਬ ਜੀਤ ਦਲ ਨ ਭੁਤਿ ਜਿਤ ਭੁਜੀਤਾ॥ ਨ ਸਤਿਪਿ
ਲੋਕ ਸੋਤ ਸਾਤ ਨ ਗਿਨ ਉਤ ਉ ਜਿਨ ਹਿਸਾ ਇਆ ਬਾ॥ ਤਿ ਜਿਤਉ ਜੀਤਾ॥ ਸੋਤ
ਬਿ ਜੀਤਿ ਨਸਕਿਆ॥ ਤਬ ਸਲਿਕੁ ਸੀਆ॥ ਆਸਾ ਤਨ ਮਨ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਗਿਬ
ਜਲ ਤਿ ਸਨ ਤਾਂ ਗ ਸੰਗਾਤ ਦੇਤ ਬੋਧ ਨ ਤਿ ਭਿਤ॥ ਪਰਿਤ੍ਰ ਪਰਸ ਪ੍ਰ ਸਨੀ ਸੇ
ਤਦ ਤੇ ਇਸ ਟੋਲ॥ ਇਸ ਸਲੋਕ ਨ ਲਾਗਾ॥ ਜਿ ਬੇਤ੍ਰ ਕਿ ਸਤੈ ਸਿਲਾ ਸਾਕੀ
ਜਦ ਤੈ ਤਿ ਸਨ ਇਸ ਨ ਤਾਂ ਗਤੇ॥ ਤਬ ਬਾਗੀ ਤ ਬੁਰ ਦਿਨ ਲਾਤੇ ਤੇ ਜਿਤ ਜਤੇ
ਜਿ ਸੋਬੁ ਦਇਸ ਕੀਨੇ ਤੈ॥ ਸਲੋਕ ਤਾਰ ਟੀਕ ਲਿਗਾਈ ਤਬ ਬਾਬਾਤ ਜਲਤ
ਤਗੁਤਾ॥ ਤਸੁ ਕੀਆ ਈਸਨ ਬਨ ਤਸ ਇਆ ਭਲਿਜ ਤੀਤੋ ਤਿਕੇ ਈਸ
ਗਸਾ ਇਤ ਦੇਤ ਸੁਕ ਪਰਸੁ ਬਿ ਹੁਦੇ ਰਿਨਗਤੀਤੇ॥ ਜਿ ਕੇ ਈ ਪਾਸ੍ਰ ਨ ਗੈਤ
ਸੂਰ ਈਸਤ੍ਰ ਨਦੇ ਈਸ ਤ ਨਾਮ ਇਆ ਆਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਇਸੁਕ ਸੋਸ ਤੋ॥ ਜਿ
ਸਿਰੂ ਨਟ ਦੇਤ ਬਤੇ ਸਇਆ ਜਾਕੈ ਸੋ ਸੀ ਏਤਸ ਇ ਲਾ ਬੁਗੀਤੈ॥
ਤਬ ਸਤਿ ਉਸੁ ਜਿਤ ਸਰੇ ਬੁਤੈ ਜਿ ਗੁ ਖਲ ਇਆ ਜ ਤ ਜ ਤੋ ਜੋਗੁਰ
ਜੋਗੁਸ ਈ ਗਿਰ ਬਜ ਜੇ ਸੋਦ ਰਿਧਾਰਿ ਜੋਗ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜਗ ਬਗੀਧਾ ਨਉ
ਸਲਿਆ ਜਾ ਜੈ ਕਿਤ ਉਇ ਬਤੀ ਆਬਤੋ ਧਾਰ ਬੀਆ ਇਆ ਤਉ
ਨਈ ਸੈ ਬਗਸ ਬੀਉ ਗਏ॥ ਤਬ ਜਗ ਬਗੀ ਗਾਇ ਉਧਾਰ ਨਉਸ
ਲਿਓ ਸੀਗਿਰ ਬਜ ਬਨਤਿਆ ਏ ਤ੍ਰਤਉ ਗਇਆ ਪਤ ਇਸ
ਨਉ ਟਰਿ ਲੇਉ॥ ਤਬ ਸੀਗਿਰ ਬਜ ਬਿਰਤ ਨਨ ਤ੍ਰ ਪੁਜੀਆ ਸਲੇ
ਆਤ੍ਰ ਜੋਇ ਲਗਾਤ ਜੇ ਲਾਗਾ॥ ਉ ਪਠ ਟਰਿ ਘੈਲ [illegible] ਲਾਗਾ
ਟਗਜੋ॥ ਤਬ ਜਗ ਬਗੀ ਉਸਤੋਰ ਧਾਰ ਨਉ ਖਲਿ ਆ॥ ਤਬ ਜ
ਬਗੀ ਏ ਬਿਨਗ ਤੈਖ ਨੇ ਤਤ ਆ॥ ਤਬ ਜਗ ਬਗੀ ਕਤ ਗੇਬ

ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਤੀ ਆ ਜਾਤੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤੇ ਹੋਰ
ਕਲੀ ਜੁਗ ਤਾਰਣਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਹੁ ਅਤੇ ਸਲੋਕ ਪੜਿ
ਕਲੀ ਜੁਗ ਤਾਰਣਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਿਖ
ਹੋਵਣਗੇ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ॥ ਬਾਣੀ ਪੜਣਗੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਿਖ ਹੋਵਣਗੇ ਤਿਨਾ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸ ਉਪਰ ਸਲੋਕ ਪੜਿਆ ਹੋਵਣਗੇ ਤਿਨਾ
ਲੋਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹਿਆ ਸੋ ਹੋਵਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ
ਹੋਣਗੇ ਜਾਹਿ ਦਿਨਾ ॥ ਤਬ ਕਹਿਆ ਬਾਬੇ ਕੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਚੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ॥ ਤਬ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਅਲਾਹ ਜੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਬਹੁਤੇ
ਦੇਹੀ ਸੰਗ ਤਿਨ ਉਤਰ ਕਰ ਸਮਾਏ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੋ ਸਾਧ ਹੋ
ਲਾਗਾ ਪੈਰੀ ਤਿਨ ਕਹਿਆ ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥

ਅਥ ਹਾਜੀ ਨਾਲ ਗੋਸਟਿ ਚਲੀ ॥

ਏਕ ਦਿਨ ਕਹੁ ਬਾਬਾ ਉਠਿਆ ਜਾਏ ਬੈਠਾ ਤਿਸ ਮਸੀਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂ ਆਇਆ
ਕਹਿਆ ਤੂ ਕਉਣ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਤਬ ਸਾਧ ਹੈ ਸਾਹੀ
ਕਹਿਓ ॥ ਤਬ ਮੁਲਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸੀ
ਦੋਵੇਂ ਆਂ ਤਬ ਮੁਲਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਕਿਉ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਭ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਘਰ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਹੋਵਹਿ ਤਾਂ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠੇ ਜੋ ਸਭ
ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਸੋ ਨਿਵਾਜ ਪੜਦਾ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ
ਤਿਨਾ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਕਹੁ ਕਿ ਉਥੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਆ ਨਿਵਾਜ ਜਾਏ
ਉਥੇ ਪਾਣੀ ਕਹਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵਹਿ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ
ਹੈ ਜਿਨ ਜਾਣਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈ ਸਿਵਾ ਕੀਤੀ
ਜਾਣੀਦੇ ਹੈ ਸਭ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਬੰਦੇ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਂ ਮੰਨਤ ਪੜਦੇ ਕਹਿ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋ ਕਹਾਵੈ ਜੋ ਕਹਿਆ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮੰਨੇ
ਸੋ ਹਿੰਦੂ ਸੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਜੋ
ਪਹਿਲੇ ਸਾਚਾ ਕੀਤਾ ਸੰਗ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ॥ ਤਬ ਸਾਹ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਸਭ ਕੇ

ਜਿੰਤ ਤੇਗਿਆਨੀ ਸਨੂੰ ਜਿਤ ਤੇ ਰੇ ਸਾ ਬਿਰਤੈ॥ ਅਕੇਲਾ ਨਤੈ ਸਾ ਬਾਤੈਸ ਬੀਜਨੈ॥
ਜੈਸੁਤੇ ਵੇ ਬਿਆਨ ਜੀਤੈ ਅਤੁ ਜੈਸ ਮਨੁ ਨਪੀ ਨਿ ਕੀਬ ਮਰੈ॥ ਆਸ ਬਹੀਸ
ਸਤਜੀਤ ਮਾਲਿਆ ਜੀਜਿਤ ਤੇ ਰੇ ਸਾ ਬਿਰਤੈ॥ ਅਨਤੂ ਤੂ ਪਿਨੂ ਸੌਜਾਤੁ
ਕੁਤੈ॥ ਨਾਤੂ ਅਪਨੀ ਸਤ ਰੀਬ ਕਿ ਕਿ ਨਲਾ ਤਾਤੂ ਰਿਗਿ ਸਰੀਕਾ
ਨੀਆਸ ਲਾਗ ਨਮੋ॥ ਤੇਸਾਸ ਸਤ ਕਿਸ ਤੌ॥ ਤੈਸ ਤੇਗ ਤੈਸੀ ਸਾਈ॥
ਤਬਗੁ ਸਾਪੀ ਕਾਸ ਬਰੀ ਸ ਲਿਕੁ ਨੀਆ ਤੈ॥ ਗਾਜੀ ਕੀ ਉਸ ਤਤਿ ਸਤ ਤੇ
ਤਬਕਿ ਲਾਕਤਾ॥ ਪਨਸ ਪੁਤੀਕੁਲ ਵੰਤੀਨਾ ਗੀ ਪਨਸ ਪੁਤੈ ਕਤਕਾ
ਤੁਸ ਲਗੀ॥ ਪਨਸਿ ਪਤ ਨਨ ਅਸ ਨਾਤੀ॥ ਪਨਸ ਵੇ ਸਬ ਬਸਗਵੇ
ਗਲਾਨਿ ਨਰਿ ਸਾਕਿਸ ਬਿ ਸੂਸ ਬਨਿਗੀ॥੧॥ ਬਿਸ ਸਨਿ ਕੁਲਾਆਬ
ਪਨਤਿ ਪੁਤੀ ਤੇ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਨਲਕੇ ਬਿ ਬੈਤੂ ਪਗਾ ਟੀਤੈ॥ ਪਨਿ
ਤੇਸੀਅ ਤ ਜਿਸ ਕੇ ਬੁਰੀ ਤੂ ਸਰੈ॥ ਪੰਨੇ ਤੇ ਪਤਾ ਕਿ ਸੁਨਾ ਤੂ
ਬੀਗਨੂ॥ ਪਨਿ ਬੇਤ ਵੇ ਸਨਿ ਤਬਾ ਸਤੀਤੈ॥ ਸਨੂਗਿ ਅਨੂਨਿ
ਨਤੀਤ ਤੇ ਸਮੈਨ ਨੀ ਨਤੀ ਜਾ ਵਤਾ॥ ਮੇਰੇ ਸ ਸਾਕਿਸੂ ਗਬਕਿ
ਬੀਨ ਜਾ॥ ਤਬੁ ਸੂ ਗਬਨਿਗੀਤ॥੨॥ ਤਬਗ ਨੀ ਮੇਵ ਵੰਤੈ ਸਲਿਨੂ
ਨਤਾ॥੩॥ ਨਵ ਕਿ ਸਨਿ ਗੀ ਜੈਗੁਤੈ ਨਵਨਿ ਸਤਿਗੀ ਬਾਇ॥ ਨਵਨਿ
ਸਤਪੀ ਸਾ ਤਪੁ ਕੈਸ ਵ ਨੁ ਬੁਗ ਸਨਾ॥੪॥ ਬਾ ਤਬਗ ਨੇ ਕਬਾਰੀ
ਆਗੈ ਜੇਬਾ ਬੁਰੀਆ ਗਿਰਬ ਜੇ ਗਨਿ ਗਤੈ ਅਤੁ ਕੇ ਗਿਪਰ ਤੋਬ
ਬੀਸੂਨੇ ਤਪੀਆ ਤੁਪਕੇ ਪਦਨ ਬੁਗ ਸਨਾ॥੫॥ ਤਬ
ਬੇਤੂ ਸ ਲਿਕੁ ਨਾਬੀ ਨਵਲਾ ਤਬਾ ਗਨੀ ਮੇਵ ਵੰਤੇ ਕਿ ਸੈਤਿ
ਬੁਤੁ ਲਾ॥ ਤਬਗੁ ਸਾਪੀਤ ਸ ਬਗੀ ਸੇ ਬੁਤੁ ਬੀ॥੬॥੩੩॥
॥੩॥੩॥੩॥੩॥ ਸਬਗ ਰਵੀ ਨਸਬਾਨ ਜੀ॥੩॥੩॥੩॥
ਇਨਿ ਨਿ ਨਾਸ ਬ ਨੀਨੀ ਬਸੀ ਜਿਨਵ ਵਿ ਗ ਪਾਕੇ ਗਿਤੁ ਨੇ

ਦੇਖਨਾ ਤੋ ॥ ਜੋ ਮੈ ਬਿਨਾ ਰਹੁ ਨਿਉਹਰਿ ਚਲਤਾ ਹੈ ॥ ਮੈ ਬਿਨਾ ਤਾ ਸਖਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਤਸਤੀਯ ਕੋ ਰਖਤ ਹੈ ਸੁਨੁਮਕੈ ਸੋ ਟਲਿਆ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇਖਨ ਕਉ ਚਲਿਆ ॥ ਤਬ ਮਉਹਦਨ ਸੋ ਬਾਗ ਮਕੇ ਬੀਤੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਨੇ ਜੋ ਬੋਰੇ ਬਾਗ ਬੀਤੇ ਹੈ ॥ ਅਪਨੀ ਨੂੰ ਮਸਤਿ ਆਇਆ ॥
ਤਬ ਆਇ ਕਰਿ ਏਕ ਨਾਰੀ ਮਤਿ ਬਿਕੈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਉਦੇਖ
ਕਰਿ ਅਤਰੀਆ ਮਿਲਿਆ ਪੀਆ ॥ ਤਬ ਜੋ ਸੁਕ ਪੁਤੁ ਸੁਲਾ ਸਾਂਝ
ਰਹੇਸੁ ਰਹਿਆ ਖਾਂ ਸਾਂ ਰੋਵਨੇ ਲਾਗੀ ॥ ਜੋ ਨਉਦਪਖਾਂ ਤੇ ਨਰਸ
ਸੀਕੀ ਤਾਰ ਦੇਖਦੇਖ ਦਿਹਾ ॥ ਜੋ ਨਉਦਪਕਿਨਾ ਅਲਕੁ
ਤੇ ਦੂਰ ਦੇਖਤ ਸਤਿ ਕਾਰਸ ਸਿ ਨਉਕਲ ਕਲੋਆ ਬਲਸੂਰ ਧੀਆਂ
ਕੁਸਨਧਤਾਰਿ ਨਉਟਿਪਰ ਆਪਨਾ ਅਤ ਸੰਦਾ ਉਤਸੂਪਾਸਤ ਸੰਗਿ
ਕਾਬਾ ਕੀ ਤਾਰ ਦੇਖਦੇ ਖੁਸਤਿ ॥ ਪਨੁ ਐਸੋ ਸੰਧਲ ਸੁਕਨਾਕਨਾਰੀ
ਸਤਿ ਕਾਬਾਰੀ ਨਾਂ ਇਪਨ ॥ ਜੋ ਪੁਰ ਖਾਂ ਨਉਉਇ ਸਤਸੀਸ ਲਕੇ ਨਦੇ
ਅਸੁਪੁਰ ਖੁਉਨ ਦੇਖਧਲਿਨ ਸਕਪੀ ॥ ਸੁਕਾਰਬਾਰੀ ਇਕੁਰਾਂ ਨਾਂ ਅਤ
ਜੋਰੀ ਅਤੁ ਦੇਤੀ ਸਤਿ ਜੋਤੁ ਉਨਾਂ ਲਾ ਅਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁਰਖੁ ਜਿਦੇ
ਖੰਸਿ ਬਾਰ ਸਿਦਿਆਂ ਨਾਂ ਇਆ ॥ ਕਾਬਾਰੀ ਕੀ ਤਾਰ ਦਇਸਤੀ ਦੇ ਬਾਨੇ
ਤੈ ਅਤੀ ਤਉ ਪਰਦੂ ਵਿਪਰ ਤਾ ਦੇ ॥ ਤਬ ਗੁਸਾ ਇਕਾਰ ਬਾਰੀਸ
ਨਿਕੁਲੀਆ ॥ ੨ ਸੰਤ ਸੁਖੀਆਂ ਰ ਦੇਤ ਕੁਖੀਆਂ ਦੇ ਲਕ
ਸੰਤ ਦਾਰਕ ਮਾਸੂ ਉਤਿ ਸੁਰ ਸਨੇ ਤੇ ਤਾਂ ਦੂ ਕ ਬੋਤਾਂ ਨਾਂ ਨ
ਰਬਾਰੀ ॥੩੧॥ ਤੇਤ ਕਾਰਬਾਰੀ ਦਉਮਕਿ ਨ ਮਿਲਿਆ ॥ ਉਸਨਾਰ
ਹੋਤਾ ॥੧੧॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਅਥ ਬਾਂਗ ਦੀ ਗੋਸਟਿ ਚਲੀ ॥

[illegible]

ਤਖਤ ਰਾਜ ਸੋਹਨਿ ਜੈਨਿ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਿਅਤੈ ਨਸਾ ਸੋਖਸਿ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਤੀ॥ ਤਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅ

ਨਛਹਿਆ ਜਿਨ ਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰ [illegible] ਖਰਸਾਤਾ ਤੈ ਪ੍ਰਿ ਖਤੁਸ

ਉਧ ਨ੍ਰਿਉਧ ਹਰਿ ਤਗ ਟੇ ਸਾਨਿ ਸ੍ਰੈਧ ਨ੍ਰਾ॥ ਤਖਤ ਰਬ

ਸੋਹਨਿਆ ਜਿ ਗੁਰੂ ਜੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਉ ਹਨ ਹਨਤਾ ਨਉ

ਹਨੈ ਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਤਿ ਰਾਜਾ॥ ਹਨੈ ਗੁਰੂ ਜੈ ਅਤੈ ਤ ਹਉ

ਹਨ ਹਨਤਾ ਨਉ॥ ਹਨੈ ਪ੍ਰਤਿ ਅਤੈਤ੍ਰ ਦੇਫ ਜਿੰਰ ਜਾ॥

ਤਖਤ ਰਬ ਸੋ ਹਨ ਹਨੈ ਗੁਰੂ ਜੋ॥ ਰਾਜ ਹੈ ਅ ਸੋ

ਜਿੰ ਜਨੁ ਧਲੋ॥ ਤਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਬ ਗਰਦ ਗਰ

ਤੈਪੁ ਗਦੇ॥ ਜਿ ਨ ਨ ਤਲੇ ਤਰਬ ਸੋ ਤਲੇ ਤਰਬੋ॥

ਤਲਾ ਤੇ ਮੇਰ ਪ੍ਰਤਿ ਤਲਾ ਖੋਲਾ॥ ਤਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅ

ਜਾਬ ਜੋ ਸੁਧ ਮੇਰਾ ਤੇ॥ ਮੇਘ ਉਬਤੈ ਗਉਸ

ਪਦਫ ਸਿਟਿ ਗਉਆ॥ ਸੀਤਤੇ ਸਨਤ ਤੇਦੇ॥

ਧੇਜਿ ਗੁਰੂ ਗਿਰ ਅ ਨਾ ਬ ਧੇਜਿ ਚੇਲਾ ਤਰਬ ਸੋ ਕਿ

ਖੇ ਲਨ੍ਰ ਦੇਨ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਸ ਗ ਲ ਸ ਪ੍ਰਅ ਹਉਆ ਦੇਸ॥ ਨਮ ਸਤੈ ਗੁਰੂ

ਸਤ ਸਤ ਨਾ ਮ ਹਨਤਾ ਪ੍ਰਰ

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

933

933

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਤਨਾਂ ਦਾਂ ਜਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਦਿਆਂ ਸੋਦਾਂ

ਫੇਰ ਪਾਂ ਇਆ ਕਦਿ ਨ ਕਦਿ ਨਿ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਕੇ ਜਗਤ

ਤੇਤੇ ਦੇਖਿਏ ਜਗਤ ਕਦੀ ਨ ਕਦੀ

੧ ਪੂਤ
੧ ਪੋਤਿਲਾਂਦ
੧ ਨਾਂਗਰੁ
੧ ਅੰਧ ਸੰਨੂ ਜਗਤ
੪ ਸਤਨੁਗਨੈ ਦੇਖਿਏ
ਜਗਤ

੧ ਸੋਤ੍ਰਾਂ
੧ ਜਨੌਧਨੁ
੧ ਮਰਦਨੀ
੧ ਗਨਾਂ ਨਾਗੁ
੧ ਸੁਗਨ ਦੇਉ
੧ ਨਨੁ ਜਗਖੁ
੧ ਜਪਾਲਾਂ ਦੂ ਜਗਤੁ

ਤੇਤੈ ਜਗਤੇ
੧ ਗਨਾਂ ਖਪਾ
੧ ਦੇਸਤ੍ਰ
੧ ਗਨਨੁਸਗਖ
੧ ਗਨਾਂ ਨਾਨਕ
੧ ਗਨਾਂ ਬਾਲਿ
੧ ਗਨ ਸਤੇਸ ਅਗਨ
੧ ਗਨਾਂ ਨੁਸੇਰੁ

ਤੇਤੈ ਨੇ ਦਾਂਤੇ
੧ ਨਸੁਦੇਤ
੧ ਬਾਲਿਦਾਂਤ
੧ ਨਸੁਦਾਂਤ
੩

ਦੂਸਾਂਪ੍ਰਗਣੇਸਤੀ
੧ ਗਨਾਂ ਜਗਨੁ ਦਾਂਤਸਤੀ
੧ ਜਸਪਨੁ ਗਨਨਦਾਂਤ
੧ ਗਨਾਂ ਨੂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾਂਤ
੩

ਤੇਤੈ ਜੇਨਤੀ
੧ ਲਖਸਾਨੁ ਨਤੀ
੧ ਨਿਸਾਨੁ ਨਤੀ
੧ ਗਨਨੁਨਤੀ
੧ ਕੌਲਨਤੀ
੧ ਸੁਕਨੁ ਨਤੀ ਸਤਨੁਗਨ
੧ ਨਤਿਸਮਨਤੀ
੬ ਵੇਕਆ ਨਤੀ

ਦੂਸਾਂਪ੍ਰਗਣੇਗਧਾਸੁਗ
੧ ਨੂਬਾਸਾ
੧ ਸਾਸਨੁ
੧ ਸਿਤੂਖਿ
੩

ਦਉਗਾਂ ਸੀਤਾ ਸਿਧ
ਦਉਤ੍ਰਾ ਨਿਗਾਸੀ
ਸੂਗਦੇਸਾਂ ਸਿਨਸੇ
ਤੇਤੈ ਨਾਗ

ਤੇਤੇ ਨੁਗ ਜੇਗਧਾਸਨ
੧ ਬਾਸੁਸਦਿ
੧ ਨਸਾਈ ਗਨਿ
੧ ਬਾਲਸੀਨੁ
੩

ਮਾਲਕਉਸ ਕੇ ਰਾਗ

੧ ਨਾਨਕੁ
੧ ਨਿਮਾਂ
੧ ਤੇਰੁਉ
੧ ਤ੍ਰਿਲਕਾਰੁ
੧ ਕਚੌਰ
੧ ਗਿਚਵਾਸ
੧ ਧੰਨਾ
੧ ਸੁਧੰਗਾ
੧ ਮੇਨਨਾਈ
੧ ਖੇਲੀ
੧ ਸੂਹੁ
੧ ਪਾਮਕੇਰੁ ੪
੧ ਪਾਪਾ
੧ ਕਨਾ
੧ ਬੰਮਣੁ

ਦੀਪਕ ਸੁਤ

੧ ਦੇਸਕਾ
੧ ਮਾਰੂ
੧ ਗੌਂਡ
੧ ਲੰਕ
੧ ਕਮਾਚਲ
੧ ਸ੍ਰਤਾਲ
੧ ਸਿੰਧਾਲ
੭ ਤੇਰ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਸ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਸਾਹੁਨ ਮੁਇਲ ਇਲਲਾਹੁ ਕਹੈ ਇਆ ਜਿਪ
ਤੇ ਸਾਂਤੀ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਨੂੰ ਉਦੇ ਆਇਆ ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬਰੁ ਕੈ ਸਾਂ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਤਾਂ ਲਤ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੀ ਆਸ ਮਾਨ ਦਿਵਾ ਖੁਰਗ ਵਦਆਂ
ਬਦਦਬਾਲੇ ਕਰਿ ਨੂ ਲਾਹੁ ਜੀਸ ਤਪਤ ਸਤਿ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ ਕੀ
ਜੀਆ ਦਹੁ ਸਰਤ ਥਾਂ ਖੁਦਾਇ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਕਾਂ ਕੈਆਂ ਕੀਆਂ ॥
ਦੇਵਦਾਨ ਵਹਿਸੀ ਜਨਵਰੁ ਤ ਪੰਤ ਜਿਤਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਮਹਿ ਖੁਦਾਇ ਤਾਂ ਲਤ
ਪੈਦਾ ਕੀਏ ਦੇ ਤੈ ਸਭ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ ਬੰਦਿ ਮਹਿ ਦੀਏ ਗਏ ਨਸੀ
ਖਤ ਮਹਿ ਕਰਨ ਲਗੇ ॥ ਦਰਯਾਵ ਪਰੀਆਂ ਜਿਤਨੀ ਆਂ ਦੇ ਤੈ ਤਿਤਨੀ
ਆਂ ਖਤਮ ਮਹਿ ਕਰਦਿਆ ਆਹਿ ਜਿਤਨੇ ਪੰਖ ਜਨਵਰ ਜਨੌਰ ਤੈ ਇਤਨੇ ਖਤਮ
ਤਿ ਕਰਦਿਆ ਆਹਿ ॥ ਸੁਇ ਨਾਂ ਤ ਬਰੁ ਪੰਖ ਉਸ ਕੁ ਪਰ ਛਾਵਿਆਂ ਮਤ ਦੇ
ਆਸਮਾਨਿ ਸਰਿਉ ਕੋਨਾਇਆ ਜਿਤਨੇ ਬਕੋਬਨੇ ਪੰਖੀ ਪਤਸਾਹੁ ਪੰਖੀ
ਆਕੇ ਤ ਪਰਾਂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਉਪਰਿ ਕੀਏ ਦੇਨਾਂ ਇਸਾਹੁ ਨ ਆਲਾਹੁ ਦੇਨਾਂ ਲ
ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬਰੁ ਪਤਸਾਹੁ ਨੂ ਲਾਇਉ ਸਹਿ ਖੁਦਾਇ ਕੀਦਾ ॥ ਏਤੇ ਨੈ ਵਤ
ਸੁ ਖੁਦਾਇ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਨੂੰ ਉਦੇ ਨੀਆਂ ਐਸਾਂ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੇ ਖੁਦਾਇ
ਕੀਆ ਤੇ ਇਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਜੈਸਾਂ ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬਰੁ ਖੁਦਾਇ ਕੀਆਂ ਬਾ ॥
ਜਿਤਨੇ ਜੀਆ ਬਿਇ ਤਨੇ ਖੁਦਾਇ ਉਸ ਕੇ ਦਸਤ ਕੀਏ ਬੇਗਾਇ ਸੁਕਲ
ਤੁਰਕੇ ਜਸਾਨੇਕਾਂ ਪਤਸਾਹੁ ਥਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਇ ਨੇਕੇ ਤ ਖਤਸੀ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤਾਂ ਤੇਰ੍ਹੇ ਕਿਸ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰ ਤੇਨਾਂ ਖਾਂ ਖੇਡੇ ਹਿਸਾਂ ਦੇ ਤਿਸਨ੍ਰ
ਉਨਾਂ ਦਿ ਪਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਕੜਦੇ ਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰਦੇ ਖੇਤ੍ਰ ਤੇਗੇ ਉਪਰਿ ਸਾਹਿ ਸਾਂਦੇ
ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਦੈ ਗਾਤਾਂ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰਿ ਕਿਤਿਆ ਸੋਖੁਰਾਂ ਇਹ ਸਾਤ੍ਰ ਤੁਹਿਸੋਤ੍ਰਨਾਂ
ਤੇ ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬਰੁ ਤਾਂ ਤਾਂ ਉਨੀ ਸਾਂ ਖਸਾਂ ਦੇ ਹਿਥਿ ਪੇ ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬ
ਰੁ ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਸਸਮਾਂ ਹਿਸੁ ਇ ਨੇਕੇਤ ਖਤ ਪੈਸ ਪਕੜਿਆਂ ਉਨ ਦੇ ਸਤਾਂ
ਤਥ ਨੇ ਕਾਂ ਪਾਂ ਤਿਸਾਂ ਤ੍ਰਦੇ ਗਾ ਉਗਾਵਦ ਖੀਸ ਖਦਦ ਨਾਂ ਦਰੇ ਸ ਖਦਦ
ਖੇਉਗਾਵਦਿ ਨਾਂ ਦਰੇ ਗਾ ਹਿ ਨਥ ਹਿ ਸੁਲ ਖਕੀ ਖਥਾਇ ਕਗਤਾਂ ਦੇ ਗਾ ਦੇਉ
ਦਾਂ ਨਉਤ੍ਰਗ ਪਗੀਆਂ ਖਿਨ ਸਤਿ ਸਾਂ ਖਿਕਗਤੇ ਗਾ ਹਿਤ ਨੇ ਥਾ ਨੇ ਥਕੇ ਪੰ
ਖੀਤੇ ਖੇਨਾਂ ਕਾਂ ਖਿਉ ਪਰਿ ਕਾਦ ਕੀ ਏਨਾਂ ਦੇ ਗਾ ਸਾਤ੍ਰ ਤ੍ਰੂਲ ਉਦੁਕੇ ਈ
ਕੋਤ੍ਰਦੇ ਗਾ ਕਤ ਦਰੇ ਤ੍ਰਿਉ ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬਰੁ ਤਾਂ ਸੋ ਪਕੜ੍ਰ ਨੂੰ ਪਕੜੇਤਾਂ
ਖੀਆ ਪਕੜਿ ਸਲੇਮਾਂ ਪੈਕੰਬਰੁ ਲਾਂ ਗੇ ਸਾਂ ਨਾ ਦਿਤ੍ਰ ਕੀਆ ਲਗੀ ਸਲੇ
ਸੇ ਪੈਕੰਬਰ ਨੂੰ ਉਪਦਨਾ ਤਥ ਏਤ੍ਰ ਗਨ ਥੁ ਖੁਰਾਂ ਇਕਤ੍ਰ ਸਾਗਾ ਹਿ ਸਲੇਮੇ
ਨੂੰ ਉ ਏ ਦਿ ਕੇ ਏ ਨ ਸਤੇ ਹਿ ਤੇ ਏ ਤ ਏ ਨ ਸਾਂ ਖ੍ਰਾ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਏ ਕੇ ਤੇ ਹਿ ਸਾਂ ਤ
ਨੂੰ ਪਨਕੇਤਾਂ ਈ ਸਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤੇ ਗਾ ਸ ਨਾਂ ਦਰੇ ਥਕਾਂ ਤ੍ਰਤੋ ਏ ਸੁਲੇ
ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਤ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਥਕਾਂ ਸੋਤ੍ਰਦੇ ਗਾ ਤਥ ਨਾਂ ਦਿ ਸਾਂ ਗਿ ਥਾਪਾਂ ਉਕੀਤਾਂ
ਤਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਤਿਆਂ ਇਸ ਤ੍ਰਕਾਂ ਥੁਕਾਂ ਦਿ ਨਾ ਗਿ ਏ ਸਤ੍ਰ ਸੋ ਗਕਉ ਕਿ

ਦੇਤ੍ਰਾ॥ਤਬ ਓਥੁ ਨਠ੍ਰ ਇਕੁ ਤਬ ਜੁ ਕਟਿ ਨਗਿ ਕਿਹਿ ਦੀਆ॥ਓਥੁ ਇਕ ਗਏ
ਸਲੋਮ ਕੁਮਤੀ ਸਾਇ ਪੜਿ ਆਖੇ ਗਤਿ ਆ॥ ਮੁਰਦ ਇਨ ਬਾਬੇ ਜਾਤ
ਬਤੇ ਇਆ॥ ਨਪਾਲਬ ਕਰਿ ਜੀ ਖਜਮਤ ਗਾਰ ਬੇ ਮਲੇ ਮੇ ਪੈਕੈ ਘਾ
ਕੇ ਇਤਨ ਨ ਪੀ ਜਿ ਕੈ ਪੀ ਪਾ ਉ ਪਾਣੀ ਕੈ ਪੀ ਮੁਤਿ ਆ ਦਿ ਮੈ ਏਹਸ
ਲੇ ਮ ਪੜ੍ਹਿਆ ਖੜੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਪਾਣੀ ਸੌ ਕੈ ਪੀ ਜਾਪਿਇ ਮੁਰਦ
ਪਾਣੀ ਦੇਗ ਤਬ ਏਕੁ ਤੇ ਲੇ ਤੇ ਜੁ ਬਾਲਿ ਕਰਿ ਪਾਲ ਕੁਝ ਖਾਲਿ
ਆ ਖਾ ਤਬ ਮਲੇ ਮ ਪੁਕਾਰ ਤ ਮੁਠਿ ਆ॥ਤਬ ਓਤੁ ਤੇ
ਲੇ ਕਤੁ ਇਕਰਿ ਜਾਇ ਮੁਰਦ ਇ ਪਾਣੀ ਲੇ ਆ ਇਆ॥ਓਹ
ਇਥੇ ਠਾਇ ਆ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਉਠਿ ਤੇ ਲੇ ਕਟ ਤੇ ਮੁਰਦ ਇਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਉ
ਤਬ ਮਲੇ ਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਪਾਣੀ ਪੀਆ ਖਸ ਬਾਤੁ ਤੇ ਇਆ ਮੁਰਦ ਇਖਿਜ
ਇਆ ਦਿ ਸ੍ਰਾ॥ਜੋ ਮਰਦ ਇਤੁ ਕੁ ਖਾ ਨ ਤੇ ਤੈ ਗਬਾ ਜੋ ਪਿਤ੍ਰ
ਪਰਮਦ ਕੈ ਕੀ ਤ ਏਮੁ ਤੇ ਗਿਮ ਜਇ ਇਕ ਦ੍ਰਿਗਾ ਲਗਾ ਦਿਲ ਦਿ
ਮਿ ਮੁਰਦ ਇਆ ਦਿਕਰ ਨਾ ਜਾ ਪਾਕ ਬਾਲੇ ਬਮੈ ਏਤ ਤਿ ਬਜ
[illegible] ਤ ਏਤ ਮਜ ਇਕੀ ਬਿਜੀ ਤੈ ਪਾਪ ਏਦਾ ਜ ਦੀਕ
ਕਿਤ੍ਰ ਗੁਜਾ ਨ ਤ ਤਬ ਮਗੀ ਕਰ ਪਾ ਜੀਆ ਜਾ ਦੈ ਜਤ ਉਸ੍ਰ
ਦਇਕ ਮਗੀ ਮਤਿ ਬਜਤ ਗਾ ਤੁ ਤਾ ਉਹ ਤੇ ਲੇ ਕਰਿਆ

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕੀਤਾ ਸਾਲੋ ਮੇਰੂ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈਆ· ਮਰਜੀਆ· ਜਾਸਤ· ਬ
ਪ·ਦੀ ਫਿਤ ਸੁ॥ ਸਾਫਲੋ ਮ·ਪ·ਫਕੀਰ ਖੁਸਿਤ ਹੋਇਆ·ਏ
ਹੀ ਪਤ੍ਰਿਕੀਰ ਸੁਕ੍ਰਿਘਾਨ ਇਆ·ਏਸਾ॥ ਉਨਿ ਕਹਿਆ·ਜੀ
ਅ·ਖਿਆ· ਮੀਆ· ਤੂੰ ਕੋ ਫਕੀਰ ਇਸੈ ਮੰਨੀ ਉਪਰਿ ਸਬਿ
ਸੁ॥ ਤੁਸੈ ਮੰਨਿ ਨ ਦੇਨੈ ਦਿਖਾ ਆ॥ ਤਾਂ ਉਸਤੁ ਪਰਿ ਸਾਲੋਮ
ਸੰਮਾਗਤਿ ਆ॥ ਤਾਂ ਪਾਕੀਰ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁ ਦਸ੍ਰਮ·ਕਾਰਿ ਮਕਿਆ
ਏ ਇਕ ਕ੍ਰਿਤਾ ਆ· ਸੁਤ ਬਸੀਤਿ ਕਨੇ ਤਾ· ਕਰ·ਦਸ·ਲਿ
ਸੰਮਾਗਤੀਨਾਂ· ਓਹੀ ਏ ਦੈ ਆਦਰ ਤਮਾਰ ਦੁਸਾ· ਪਾਦਿਖਿ
ਬਾਤ· ਲਗੇ ਕਰਨ॥ ਓਨਿ ਆਦਰ ਤਮਾਰ ਏ ਕੁਸਾ· ਬਸਾ· ਨਿਪੁਰ
ਫਕੇ ਕਿਬ·ਤੂ ਏ ਸੁਖ ਸੀਕ੍ਰਿ ਨੀਅੰਗ॥ ਆ॥ ਤਾਂ ਓਨਿ ਸਾ·ਕਹੀਆ ਇਬਾ
ਤਿਸ ਬਧੂ ਖੁਰ·ਏ ਕੂ·ਨੇ ਪੀ ਨਿਤੈ ਸੁ ਏਸੁ ਕੇ ਤ੍ਰਿਗ ਇਦ ਤੈ ਕੀ ਪੀ ਨਾ ਤੇ
ਕਥੂ ਲੁਕ ਰਵਾ॥ ਤਾਂ· ਓਨਿ ਆਦਰ ਤਮਾ· ਬਿਆ· ਬਸਮ ਕ੍ਰਿ ਨੇਤ੍ਰ
ਕੈ ਪੀਨਾ ਤੇ ਕਰੇ ਵਾ॥ ਪਤ੍ਰਿ ਨੇ ਏਤ੍ਰ ਟੂੰ ਕੇ· ਫਕੀਰੁ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਰੋ ਗਾਲ ਬੇਪੁਰ
ਏਨ· ਦੈ ਏਤ੍ਰ ਕੇ ਤਕੈ॥ ਓਨਿ ਆਦਰ ਤਮਾਰ ਵਕ੍ਰਿ ਸਾ· ਬਿਆ· ਨਿਦ ਬਸਿ
ਨਦੇ ਰਾ· ਪ੍ਰਕਿ ਕੀ ਸਿਬਤਾ॥ ਆ· ਬੋਪ੍ਰਕਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਉਤ੍ਰ ਕਹਿਆ· ਗੀਸ
ਲੋਮਪ· ਮਿਸਾ ਦੀਨਿ ਬੈ ਸਾਲੋ ਮਾਪਿਆ· ਆ· ਤਾਂ· ਤਾਂ· ਓਨਿ ਆ·ਬ

ਆ: ਸ੍ਰਵਣ ਪ੍ਰਿਦੇ ਸ੍ਰੁਤ: ਏਹ॥ਤ: ਮਨ ਲੇ ਮੈ ਪੈਕੇ ਚਾਰ ਆਖਿਆ: ਬੀਬੀ
ਸਾਧ: ਮਤਿ ਏਵ ਦਵਣ: ੫॥ਤ: ਉਨਿਆ ਵਾਰਤ ਆ ਖਿਆ ਨਿ ਮੀਆ:
ਇਨਸਾ ਨਿਤੁ ਉਨ੍ਹਾਂ: ਖਾ ਜੋਤੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਪ੍ਰਿਕਾਰ ਏਹ॥ਸਾ ਏ ਬੀਬੀ ਜੀਓ
ਰਸਾ: ਏਸੋ॥ਸਾ ਏ ਮੀਆ: ਸਾਸੀ ਤੁਉਨ੍ਹਾਂ ਬਤ੍ਰ ਤੂ ਸੁਖ: ਲੇਰ ਖਸ:
ਤੋ॥ਸਾ ਸਾਨੀਤੇਨੇ ਮਾਂ ਪ੍ਰਯਾਰੇਦੇ ਆਪੇ ਸਭਿ ਤੇ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਬੀ
ਸਏ॥ਪਤ ਅਸਾ ਸ੍ਰਵਣ ਪ੍ਰਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਟੀ ਦੇਦੇ ਆਏ॥ਜੋ
ਕਬੂਲ ਕਰ ਤੂੰ ਸੁਤ: ਮੈਂ ਜੋ ਜੋਉਨ ਕਰੀ॥ਸਾ ਸਾਨੀ ਕੇ ਖ ਜ ਸਤਿ ਕ
ਰੇਸਾ: ਤੋ॥ਤ: ਮਨ ਲੇ ਮੈ ਪੈਕੇ ਬਾਰਿਕ ਆ: ਜੋ ਸੁਖ ਦੇ: ਨੁਖਰ ਬਾਨਿਸਾ
ਲਸਾਨ ਮੈ ਨਉ ਕੇ ਏ ਏਤੁਕ ਜੋ: ਨ: ਏ ਦੇਦ: ਸਾਤੇ ਏਡ ਬੇਟੀ ਦੇ ਦੇ
ਨਿ ਸੇਵ: ਕੀਕਰ ਦੇਨਿ ਏਤੁ ਤ: ਕੋਲ: ਕੰਮੁਤੋ॥ ਏਤੁਖੁਦ: ਪ੍ਰਿਤ: ਲਏਆ:
ਜੋਨ੍ਹਾਂਕੀਤ: ਤ: ਮਿਤੁਤਰਿ ਮਨ ਲੇ ਮੈ ਨਾ: ਚਲਾ: ਜੋ ਬੀਬੀ ਸਨ ਲ: ਮਤਿਨ
ਲ: ਸੀਵੈ॥ ਕਰੇਸਾ॥ਤ: ਓੁਆ ਵਾਰਤ ਖਸਮ ਪਾ ਸਿਆ: ਏ ਏਸੀ
ਆ: ਵੇਦਵਣ ਏਤੇ ਆਪੇ ਏਵ ਦਵਣ ਤੇ॥ਸਾ ਬੈਠ ਉਨਿ ਫਨੀਤਿ ਕਬੂ
ਲ ਕੀਤੋਨੇ ਉਏਬਾ: ਤ॥ਤ: ਉਨਿ ਸਾ: ਕਾ ਜੋਤ੍ਰ ਨਿਤੇ ਜਾਏ
ਨਰਿ ਸਤੁ ਲਾਨ: ਸਾਇ ਯਾਨਿ ਆ: ਉ ਸਤੁ ਕਨ ਕੇ ਕੇ ਖਨ
ਰਨ ਸਿਵੇਦ: ਏ ਈ॥ਤ: ਓਕ ਰਿਆ ਸੀਜ: ਪ੍ਰ ਨਰਿ ਰ: ਕੁਤਸ

[illegible]

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਾਂ ਲ੍ਯਾਵਤੇ ਤੇ ਰੋਗੇ ਤਾਂਈ ਜਿਥੇ ਮੁੰਦੀ ਜਿਤੇ ਰੋਗੇ ਪਾਸਿਤੇ
ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਸਾਸਾਜ ਤੇ ਤੇ ਰੋ ਬਾਂਧਿ ਪ੍ਰਰਾਏ
ਸਿਤਾ ਦਾਸ ਤੇ ਜਾਤ੍ਰੂ ਕਿ ਸਤਿ ਪ ਜੌਸੀਸ ਤਦਿ ਸੀਏ ਸ੍ਰਸ ਕੀਤਾ
ਜਿ ਬਾਬੀ ਤ ਦਤੇ ਰੋਗੀ ਪਸਤੇ ਪ੍ਰਰ ਇਸ੍ਰਰ ਇਕੀ ਪ੍ਰਰਾਇ ਦੀ ਪ
ਸਿਸਦਾ ਰਿਦ ਦੈ ਤੇ ਜਿਤ੍ਰ ਕਸੁਸ ਨਿਬਾਰ ਗਏ ਸਾਸਾ ਸਾਂ ਨਿਬਾਰੇ ਦ
ਪਤਿ ਬਸੀ ਸਾਂ ਕਿਸਾਈ ਰਾਂਪ੍ਰਿਤ ਸਕੀਆ ਸਾਂ ਗਸੁ ਤੇ ਜਾਂਤਗਾਂ
ਸਾਂਇ ਸਾਂ ਜਾਤਾਂ ਤੇ ਜਿ ਬਿ ਸਭ ਲ੍ਯਾਵਗੇ ਜਾਂ ਲੁਸਾਟ ਸਾਂਗਾਤ੍ਰ
ਕਸਪ੍ਰਰ ਇਕੇ ਜਾਂ ਜਿਤ ਦਤ ਗਏ ਸਕੀਆ ਇ ਦਾਂਸੀ ਤਸ
ਜਾਂ ਲ ਦਿ ਜਿਆਸ ਇਤ੍ਰ ਸਾਂ ਕੀ ਜਾਂ ਲਕ ਰੋ ਤਾਂ ਜਾਂ ਦੇ ਪੈ ਸਜ ਬਸ੍ਰ
ਗਤਿ ਸਕ੍ਰ ਲਾਤੇ ਗਤਿ ਸਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸਾਂ ਸਬਾਤ੍ਰ ਪਾਂ ਰਾਬ੍ਰਰ
ਇਏ ਜਿਤ ਸਕ੍ਰ ਲਾਸੈ ਸਾਂ ਤ੍ਰਿਗੇ ਤੀਆ ਕਰ ਜਾਂ ਤੇ ਦਿ ਜਿਸ ਕਰਾਂ
ਕ੍ਰ ਇਤ ਸਕ੍ਰ ਲਾ ਪਜਿਰੇ ਬਾਤ੍ਰਿ ਜਿਪ ਇਸਾਂ ਸਰੇ ਦੇ ਗਤਾਂ ਰਿ
ਇ ਲਾ ਦਿ ਇ ਕੀਤ੍ਰਸ ਜਾਂ ਇਤ੍ਰ ਜਿ ਸ੍ਰਕ ਦਸ ਤੇ ਇਤ ਇਸੇ ਕ੍ਰਰਾਂ
ਇਰੇ ਦਿ ਗਏ ਇਸਾ ਬਸੁ ਜਿ ਤਿਸ ਕਤੀ ਕ੍ਰਸ ਰੋ ਦਸਾਂ ਪੀ ਜਤੇ ਜ
ਦਾਂ ਇਕ੍ਰ ਰੇ ਬਾਸਤ੍ਰ ਦਾਸੇ ਇਤ ਤੇ ਜਿ ਇਤੇ ਸਾਂ ਦਿ ਜਾਤਿ ਤਸਾਂ ਕੀ
ਸਕੀ ਕ੍ਰਤਿ ਲਿ ਕਾਂ ਯਜਿਸਾਂ ਇਸਾਂ ਗਾਦਦਿ ਬ ਕੀਪੀ ਕ੍ਰਸਾਂ ਸਸ

ਸੁਣਾਂ ਇਹੁ ਰੇ ਸੰਮਿਆ ਤੈਂ ਕਿ ਲੇਦਰ ਤੈਂ ਗਾਤ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਸੈਤ
ਸਾ ਜੋਨ ਵੀ ਵੀ ਲੇਦਰ ਫੁ ਪਿਆਲਾ ਨਾ ਵੇਸੈ ਤਿ ਕਸਾ ਨਬਾ ਦਸਤੁ
ਲ ਪਤਿ ਜੇ ਤੂ ਵੇ ਲੈਤਾ ਸਾਤਾ ਵੁ ਤੈ ਜੋਸੁ ਜੋਤਾ ਦਸਤੁ ਤੈ ਗਾਤ ਸਲੇਮੇ
ਪੈਕੰਬਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਵੀ ਵੀ ਸੁ ਕਿ ਜੋਤਾ ਦਸਤੁ ਤੇ ਆ ਖੇਮੀਆ ਤਿਕ
ਜਿਸੁ ਦੀ ਜਿਸ ਕਾਰੇ ਪੇਟ ਦਿਖੇ ਫਿਕ ਲਾਤੇ ਸਾ ਆ ਨਬੁ ਤੇ ਗਾਤ ਸਲੇ
ਮੇਰੇ ਗੈ ਸੁ ਫੁਸ ਜੋ ਜੋਲਾ ਵਿ ਲਾਤੁ ਕਰੇ ਉਤੁ ਸੁਦੀ ਜੀਤ ਵੇਰਸ
ਲੇ ਸਾ ਉਹ ਵੋਰ ਤਾ ਆ ਖਿ ਸੁ ਵੀਹ ਜੋ ਸੋਸੈਤਾ ਵੇ ਦਿਖਾ ਉਦਿਖਾ
ਉਨ ਸਲੇਮੇ ਪੈਕੰਬਰ ਰੈਤ ਖਿਸਾ ਦਿਰ ਤੇ ਗਾਸੁ ਸਲੇਮੇ ਤ ਬਿਉਤ
ਸੁੰਦੀ ਲਾਤੇ ਮਿਜਿ ਕਦਿਆ ਤੁ ਖੁਸਾ ਸੈ ਤੇ ਖਿਸਾ ਪਿਆਲਾ ਤੁ ਖੁਤੇ ਵ
ਵੈ ਨਾਲਿ ਸਲੇਮੇ ਲੋਕ ਗਿ ਸੁਦੀ ਤ ਬਿਪ ਪਾਏ ਸੁੰਦੀ ਤ ਬਿਪ ਵ
ਵੈਨਾ ਲਿ ਸੁ ਪਿਨੇ ਦਾ ਤਖਤੁ ਪੈਸੁ ਸਾ ਪਿਆ ਗੇ ਉਤਰਿਆ ਸਾਸਸ
ਨਖੀ ਰੇ ਵੀ ਕਨੇ ਵੀ ਆ ਪਿਸਲਾ ਸੁ ਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇ ਖਾ ਕਰ ਨੇ ਬ
ਖੇ ਸਤਿ ਆ ਪਿਸਲਾ ਸੁ ਲਾਏ ਕਰ ਦੈ ਤੂਰ ਪਾਰੀ ਸਾ ਜਿਤਨੀ
ਸਾ ਖੀਆ ਸਤਨਾ ਆ ਪਿਸਲ ਸੁ ਕੀਤਾ ਅਰਹ ਖੇਤੁ ਲਗੀਆ
ਕਗਨੈ ਤ ਬਾਤੁ ਕਸੁ ਲਾਲਾਦਾ ਲੇਆ ਇਸਾ ਮੀਆ ਸੁ ਸਕਸ
ਲੋਸੈ ਲੇ ਕੁਤੇ ਸਲੇ ਸਾ ਪੈਕੰਬਰ ਸੁਲਕ ਤੁ ਪਤ ਸਤਾ ਆ ਲੇਕੇ

ਸਲਾਮੁ ਮਾਂਈਆਂ ਮ੍ਰਿਸੇ ਰਾਬ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਾਬਰ ਇਕੇਲਾ ਲੇਕੈ
ਸਲਾਮੁ ਗਾਤਰਿ ਮੀਆਂ ਮ੍ਰਿਸੇ ਸਲਾਮੁ ਪੇਕੈਂ ਬਾਗਨਉ ਕਾਂਟਸ
ਜਿਸਲਾਮੁ ਏਤੁਕਿਆ ਸਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇਕਉ ਤਿਸ ॥ ਤਉ ਬਾਬਿ
ਅਤਰੀ ਸਲੇ ਸੈਕ ਨਾਕਤੈ ਸਾਂਏ ਮ੍ਰਿਸੇ ਤਉਸ ਧਤਿ ਸਭੁਤਕਤੇ
ਨਤਕੁ ਕਿਕੁਨਾਇ ॥ ਅਸਾਕੀਆ ਸਭਤਿ ਅਸਨ੍ਹਾਏ ਲਤੇ
ਧਕੜੁ ਏ ਤੌ ॥ ਖੁਦਾਇ ਸਰਬਥ ਬਸੋ ਨਤੈ ਬਾਲਕੀਆ ਤੁਹਿ
ਉਸਕੀਰਤਾ ਇਕੁ ਗਜਿ ਫਰ ਅਤਾਰਦ ਤਡਿਏ ਤੌ ਏਰਿਆ ਟੇਬ
ਬਾਨਏ ਅਤਰੀ ਮ੍ਰਿਸੇ ਏਤ ਫਲ ਆਸ ਕੇ ਤੌ ਕਿਗਜਿਸਤਾਏ ਤੋ
ਟਿਰ ਬਾਂਜ੍ਹ ਅਏਪ੍ਰ ॥ ਗਤਰਿ ਅਤਰੀ ਮ੍ਰਿਸੇ ਕਤਿਆ ਕਿਸਲੇ
ਸਾਤਰੈ ਬਾਬਿ ਖੁਦਾਇ ਕਿਨ੍ਹੁ ਅਤਾਰਦਾਨ ਤਿ ਬਿਲਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋਨ
ਟਤੈ ਕਿ ਸੁਗਨ੍ਹ ਏਤਤੇ ਨ੍ਹ ਸਰਾਏ ਪਤ੍ਰ ਯੀਤੌ ॥ ਤ ਸਲੇ ਸੇ ਪੇਕੰ
ਬਾਗ ਕੁਤਿਆ ਤੇ ਅਤਰੀ ਮ੍ਰਿਸੇ ਰਾਬ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਏ ਬੜੂ ਨਾਏ
ਕਿਬਤ੍ਰ ਤਏ ਆਜਿ ਏਤ ਬਾਤ ਗਨ੍ਹ ਤੀ ਸਭ ਤੁਆਂ ਅਤਰੀ ਮ੍ਰਿਸੇ
ਖੁਦਾਇ ਜਾਏ ਸਕੇ ਖੁਦਾਇ ਏਪਿਆਰੇ ਜਾਦਕਿ ਅਤਰੀ ਮ੍ਰਿ
ਜਉਤੇ ਤਉ ਸਾਦਾਏ ਸੋ ਬਾ ਖੁਦਾਇ ਤ ਅਤਰੀ ਮ੍ਰਿਸੇ ਕਤਿ

ਸਾਂ ਉਤ੍ਰ ਸਾਈ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰ ਲਾਇਆ ਕੀਤੇ ਜਿਤ੍ਰ ਸਾਂ ਨੂੰ ਨਦਰੂੰ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਸੇ
ਘਲੀਆਂ ਅਖੇ ਦੀ ਸਾਈਂ ਉਤ੍ਰ ਜਿ ਸਤਲੋਕ ਸਾਂ ਪੈਕੰਬਰ ਪਤਿ ਸਤ੍ਰ
ਜਾਂ ਜਦ ਸਤ ਤ ਬਰਕਰ ਜਾਂਦੇ ਸਪੇ ਦਿਤੋਸ ਤਿਨਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ
ਤੁਸਾਂ ਲੋਕ ਦਰਿ ਸੰਗ ਕੀਤਾ ਨ ਸੇਸਾਂ ਏਤੁ ਪਾਇ ਦਖਿਆ ਇ ਆਏ
ਤ੍ਰਿਣ ਕੇ ਜਿ ਕਰਿ ਗਲਾਂ ਇ ਪਿਆਪਾਪ ਧਰਮਾਂ ਸਤਲੋਕ ਸਾਂ ਪੈਕੰਬਰ
ਸੁਲਕਰਾਂ ਪਤਿ ਸਾਂ ਤ੍ਰ ਕਰਿ ਬੋਲੀਆਂ ਅਖੇ ਦੀ ਸਾਂ ਉਤੋਗ ਤਾਂ ਬੋਲ੍ਰ
ਜੀਵ ਸੀਗ ਜੁ ਕਿ ਜਦ ਬਾਗ ਪਾਇਆ ਤੋ ਜਾਂ ਉਤ ਕੇ ਕੇਨੀਆਂ ਦੇ
ਤਾਂ ਉਤ੍ਰ ਦੁੰ ਕਾਂ ਫਕੀਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਬਾਗ ਪਾਇਆ ਤੋਗ ਤੇ ਸਾਂਈ
ਤੇ ਕੀ ਕ੍ਰਰਗ ਤ ਤਿ ਚਾਲਿ ਜਾਂਦਾ ਏਤ੍ਰ ਉਤੇ ਆਤਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਪ ਜੀਦਿ
ਤਿਕਿਸ ਬਾਗ ਪਾਇਆ ਗਏ ਬ੍ਰਰਾਂ ਇ ਏ ਬ੍ਰਰਾਂ ਇ ਏਨ੍ਰ ਤ੍ਰਾਂ ਤ ਬਸ
ਲੋਕੇ ਪੈਕੰਬਰਿ ਕਤਿਆਂ ਜਿ ਏਸ ਪੀਰੇ ਦੇ ਤ੍ਰ ਜਸਾਲਾਤ ਰਤੇ
ਅਸਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਪਾਤੋ ਤ੍ਰ ਸਾ ਜਾਂ ਲਿ ਪਾਇਆ ਬੈਂ ਤ੍ਰ ਇਤ੍ਰ ਸਾਂ ਤ੍ਰ
ਕੀ ਬ੍ਰਰਾਂ ਇਸਿਤਰ ਦਾਂ ਜਤੇ ਅਸ ਤ੍ਰ ਕੀ ਸਿਤਰ ਦਾਂ ਜਤੇ ਸਾਂ ਦਤ੍ਰ
ਅਬਖਿ ਸਤਿ ਰਲਾਗਾ ਤਾਂ ਓਨੇ ਸਾਂ ਕੀਤੇ ਸਰਬ ਏਟੀਆਂ ਅਖਿ
ਆਂ ਦਿਤੇ ਸਈਆਂ ਸਲਾਂ ਸਤਿ ਜੈਰੋ ਅਸੀ ਪਾਂ ਖਦਿਸ ਰਦੇ ਸਤੇ

ਸਲੋਮੇ ਪਤਸਾਹੀ ਅਤਗ ਖੁਦਾਇ ਕੀ॥ ਦਸ੍ਰ ਗੁਰੂ ਦਸ੍ਰ ਗੁਰੂ ਦਸ੍ਰਉ

ਰੂ॥੧॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਗੁਰ ਫਤੇ ਗਸਾਂਦਨਾਂ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਿ ਖੋਜਨ ਕਿਖੋ ਉਪਰਿ
ਸਾਂਦੇ ਸੈ ਖਾਂਦੇ॥ ਅਤੁ ਜਿ ਸੁਸਿਖ ਨਗਨ ਕਸਾਂਦੇ ਗੁਰ ਫਤੇ
ਗਤੀ ਨਗੈ ਉਸਕਾਨਾਂ ਸੁਉਸਕਾਂ ਨਾਂਤੁ ਸਾਂਦ ਕੁਤੀਖ ਦੇ
ਗੁਰ ਫਤੇ ਗਕਿ ਸੁਕਾਨਾਂ ਸੁਗਲਾ ਕਾਨਾਂਸੁ॥ ਇਕ ਗਲਾਂ
ਏਤੀਆ ਤੈ ਜਿ ਜਿਨੈ ਕੀਤੀ ਖਾਤੁ ਗੁਰੂ ਸਦੀ ਸੈ॥ ਸਿ
ਕਿਖਾਂਤ ਤੈਨ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਕੈ॥ ਗਲਾਂ ਨਗੈ॥ ਖੁਦਾ
ਇਦਾਂ ਸੈ ਸਲਾਂ ਕਗੈ॥ ਨੈਦ ਨਗੈ ਤੇਦ ਖੁਦਾਇ ਤੀ ਦੀਗ
ਲਾਕ ਗੈ ਖੀਗੁਅ ਤਾਂਦ ਦੀ ਖਾਂਤ ਨਗੈ॥ ਖਤਵਾਂ ਤੁਹਦਾਂ
ਉਤੀ ਖਾਂਤ ਸੁਦੈ ਉਤੀ ਖਾਂਤ ਸੁ ਸਾਂਦੇ॥ ਜਿਉ ਸਤੇ ਸੁਇ
ਨਗ ਕਿਖੇ ਸਸਤੈ ਤਿ ਸੁਦੇ ਤਾਂ ਸੀਲੈ ਕੁਖੀਤੁ ਨਗਸੰ
ਨੈ॥ ਗੁਰੂ ਨਗ ਸੰਨੈ॥ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਗਾਂਤ ਦੀਆਂ ਗ

ਲ: ਏਤੇ ਤੋਲੀਆ॥ ਤਿਨ ਲਿਕੇ ਪਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤੋਆ॥ ਇਕ ਗੁ ਲਾਏ
ਤੋਂ ਅੰਤੇ ਤੋਂ ਨ ਤਿਨ ਨਾ ਤੀ ਪੰਕਿਤੁ ਕਰੀ ਅੋਆ॥ ਸੇ ਗਲਾ ਬਾ:
ਤਾ ਕਵਾਨੇ ਤੋਲੀਆ॥ ਨੁਗਾ ਕੀ ਬਾ ਤਕਰੇ ਸਾਂਸ ਤੇ ਕੀ ਬਾ ਤ
ਨਗੈ ਦੇ ਵਿਤਿ ਅਤੁ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰੇ॥ ਪੇਸੀ ਕਗ ਵਤੇ ਕੀ
ਵਾਂ ਕੋਈ॥ ਨੇ ਬਾਪਨੈ ਪਤੂ ਵੈਲ ਅਬਗਸ ਸਭਤੁ ਏ॥ ਬਿ
ਤਿਵਾਗ ਕੀ ਸਗਤਾ ਰ ਸਮਭਤੁ ਏ॥ ਸਤੇ ਨਿ ਤੇਸਤੇ ਗਏ॥ ਪਤ੍ਰੀ
ਵਾਲੈ ਨਿ ਤਕੀ ਤਿਇ ਅਗਸਨਿ ਗਸਕੀ ਆ ਬਾਤ ਕਰੇ ਤਿਸ
ਨਾਸੁ ਪੰਕਿਤੁ ਕਰੀ ਅੋ॥ ਏ ਬਾਤਾ ਏ ਤਿਨ ਬੀ ਏਸੁ
ਨਾਸੁ ਪੰਕਿਤੁ ਪਨੈ॥ ਏ ਕਥਾਤਾ ਅੋ ਸਤੇ ਨੈ ਨਕੀ
ਤੋਆ ਨਗ ਕਗ ਏਸੁ ਕਨਾ ਸੁ ਕ ਤੁਪਗੀ ਪਨੈ॥ ਸੁਤਪ
ਗੀਆ ਕੀਆ ਕਵਨ ਬਾਤ ਤੇ॥ ਸਿ ਕਦਾ ਗਸਾ ਬਿ ਬਾਤ
ਨੈ ਸਤੀ ਤਿ ਪਗਸਨੇ ਦੀ ਬਾਤਾ ਨਾਲਿ ਸਮਭਤੁ ਏ ਦੇਏ
ਉਸ ਕਉ ਸਤੁ ਕੇ ਏ ਨਤੇ ਨਿ ਕਲਤੇ ਬਾਤੇ ਪਤੁ ਸਤਪੈ
ਉਸ ਨਉ ਸਤੁ ਕੇ ਏ ਸਰਿ ਬਾਤ ਪੁਛੇ ਸੁਤੁ ਸਤਰੈ

ਜੇ ਬਾਂਨੇ ਸਾਂਚਿ ਬਾਂਤਾਂ ਸਭ ਤੁ ਪਾਇ ਦੇਇ॥ ਬਾਤੀ ਨ
ਗਿ ਨਾਰਿ ਮਿਕ ਨਟਾਂਗ ਨੁ ਉਸੇ ਤੇ ਖੈਆ॥ ਬਾਤੀ ਨਾਰਿ ਨਾਗਿ ਗਪਤੇ ਨੂੰ
ਸੇਤੇ ਖੈਆ॥ ਤ ਸੁਨਨਾਂ ਸੁਨਿ ਆਂ ਸਤੁ ਪਗਿਆ॥ ਸਤੁ ਪਗਿਨੇ ਆਂ ਜਿ
ਸਤੁ ਤੇ ਪਗਿਤੁ ਖਾਂਇ ਬਾਤੀ ਨਾਰਿ ਨਾਗਿ ਗਪਤੇ ਤੇ ਨੇ ਦੇ ਬਾਂਨੇ ਤੇ ਨੀ
ਨਚਮਸਾਂਨੇ ਤੇ ਨੀ ਸਿ ਨਟਾਂਗ ਨਾਨੂ ਗਿਆ ਤੇ ਨੀ॥ ਪਣਦਾਂ ਗਿਆਂ ਸਾਰਿ
ਸਲ ਤੇ ਨੀ॥ ਜਿ ਸਤੁ ਤੇ ਪਗਨੀ ਬਾਤਾਂ ਜਾਂ ਦੇ ਤੇ ਉਸਤੁ ਪਗਿਆ ਜੇ ਏਨਸ
ਪਗਨੀਆਂ ਬਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਦੈ ਤਾਂ ਸੁਨਟ ਸੁਜਾਨਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਗਪਤਿਆ॥ ਸੁਬਾਂਦੇ
ਤੁ ਲਾਂ ਦੇਗਾਤੇ ਲਾਨੂ ਜਾਂਤਾ॥ ਏਨਬਾਂਤ ਸੋਸਾਤੇ॥ ਜਿ ਜਿਨ ਤੇ ਏਸਤੁ ਨਾਂ
ਸਤੁ ਸਿ ਨਟਾਂਨੂ ਨਾਨੂ ਸਿਨਾਗਿ ਜੈਆ ਪਨੈ॥ ਪਜਿਆ ਤੇ ਏਤਿ ਦਈ ਗਸੀ
ਆਂਗ ਬੀ ਬਾਂਤੀ ਸਾਂਤਿ ਬਾਨੁ ਉਸਸਤਾਂ ਏ॥ ਸਾਂਤਿ ਬਾਬੂ ਤੇ ਬੂ ਦੈ ਜਿ ਏਤੁ
ਨਾਲ ਬਾਤ ਪਤੁ ਸਤਾਂ ਤੇ ਲੇ ਖਾਂਤਿ ਸਾਂਬੂ ਜਾਂ ਨਤਾਂ ਤੇ॥ ਏਤੁ ਨਾਂ ਜੈ
ਨੀ ਜਾਂ ਸੋਆ॥ ਏਤੁ ਦਫ ਤਾਂ ਗਿ ਨੀ ਜਾਂ ਸੋਆ॥ ਏਤੁ ਪਿਤੌ ਦਾਂ ਗਿ ਨੀ ਜਾਂ ਸੇ
ਜਿਸਤੁ ਬਾਂਤ ਨਾਉ ਜਾਂ ਨਤਾਂ ਤੇ ਇ ਸਾਂ ਏਬਾਂਤ ਟਤਾਂ ਲਤ ਦਾਂ ਲੇ ਤੇ ਏ
ਸੇ ਏਨਾਂ ਸੁ ਪਨੈ॥ ਜਿ ਪਣਦਾਂ ਗਿਨੀ ਬਾਂਤ ਜਾਂ ਨਤਾਂ ਤੇ ਇਤੁ ਉ ਪਣਦਾਂ
ਗਿਨਾਂ ਸੁਪਨੈ॥ ਜੇ ਦਫ ਤਾਂਗ ਨੀ ਬਾਂਤ ਜਾਂ ਨਤਾਂ ਤੇ ਇਤਾਂ ਦਫਤ

ਸੀ॥ ਜੇ ਪੰਡਤੁ ਏਸਾ ਕੀ ਬਾਤ ਜਾਣਤਾ ਤਉ ਇਹੁ ਤਾਂ ਪੰਡਤੁ ਏਸਾ ਮੁਾ॥ ਏਕੀ ਗਲ ਜੋ ਕੀ ਬਾਤ
ਜਾਣਤਾ ਤਉ ਇਹੁ ਤਾਂ ਮੂਰਖੁ ਕਹੀਦਾ ਪੜਿਆ॥ ਜੇਸਾ ਪੜੀਆ ਬਾਤਾ ਜਾਣੇ ਸਾ ਪਾਸਾ
ਛਡੇ ਏ ਰੰਤੇ ਤਿਸੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਂ ਪ੍ਰਕਟੀਆ॥ ਜਾਤੁ ਜੋ ਮਿਰਗ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰੇ
ਕੋਈ ਗਾਸਾਂ ਬਿਧਿ ਜੇ ਬਾਤੇ ਮੋਰ ਗਾਸਾ ਬਿਧਿ ਬਾਤ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਕਾ ਨਾਂ ਮੂਰਖੁ
ਪੜੈ॥ ਜਿਕਿਨਾ ਗਾਸਾਂ ਬਿਧਿ ਬਾਤੇ ਕਿਨਾ ਏਕੀ ਬਾਤ ਕਰੇ ਕਿਨਾ ਰੰਗ ਕੇਸ
ਬਿਧਿ ਲੈ ਤਿਸੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬਾਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਨਾ ਰੂਪ ਪੜੈ॥ ਜਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ
ਬਾਤਾਂ ਕਰੇ ਕਿ ਸੋਤਰ ਠਕੀ ਬਾਤ ਕਰੇ ਕਿ ਸੋਤਰ ਠਕੀ ਬਾਤ ਕਰੇ ਬਾਤੇ
ਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਉਤੇ ਦੇਵਤਾ ਕਰੈ ਸੋ॥ ਜਾਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਦੁਆ ਕੀਆ ਬਾਤਾਂ
ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਕਾ ਨਾਉ ਉਦਾਸ ਰੂਪ ਪੜੈ॥ ਏਨਾ ਦੁਆਰੁ ਬਾਤ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜੋ ਬਾ
ਕੀਆ ਬਾਤ ਜੋ॥ ਦੁਸਾਦਿ ਕੇਨਾ ਦੁਕੇ ਸੋ॥ ਸਰਬ ਨਾਮੁ ਜਿਤੈ ਸੁ ਦਿਸ
ਟਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡਿਤ ਤੇ॥ ਬੁਜਾਂ ਜੁ ਨਾਮੁ ਜਿ ਪੜਤ ਤੈ ਸਾ ਜਾਣਿ ਸਰ ਕਰਿ ਡਿਤੇ
ਆਗਿਆ ਏਨਾ ਮਤੈ ਸੁਨ ਜਾਣਿ ਕੇਤੈ॥ ਏਨਾ ਮਤਿ ਤੈ ਸਿ ਪੰਜਿ ਜਾਣਿ ਕਰਿ ਦੈ
ਨਾਮਤੈ॥ ਅਪਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਲਿ ਦੁਆਦਸੀਆ ਸਾਂ ਦੁਦਸਾਂ ਏਕ ਜਨ
ਮਤੈ ਸਿ ਪੰਜਿ ਕਰਿ॥ ਏਕ ਜੇ ਨਾਮ ਤੈ ਸਿ ਮਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਿਆ ਮੈ ਤੀਰਥ
ਜੁਤੈ ਪਕੀਤ ਰਕ ਸਬੇ ਰੂ ਦਸੀਆ ਮਤੇ ਰਾਜ ਨਾ॥ ਏਕ ਜਿਨਾਮਤੈ ਸਿ
ਜੋਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮਤੈ ਜੋਗ ਦੁਖੁ ਪਾਲ ਦਾਨੁ ਸਲ ਪਾਲ ਸੁ॥ ਇਕ
ਜਨਾਂ ਮਤੈ ਸਿਦ ਜੇ ਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਾਮਤੈ॥ ਰਬਾਂ ਬੀਤਾ ਜੁ ਪਾਂਣੀ

ਪਖੰਡੀ ਛਿਲੀ ਸੁਨਾਰੀਏ ਬਨੀਨ ਗਾਂਗੀ ਛਾਂਛੀ

ਕੇਗਾਈ ਸਾਗ ਮੰਦਲੀ ਤੇਂਤੂ ਪਾਂਸੀ॥ ਇਨਿ ਤਨਾਂ ਦੇ ਓਸਪ

ਗੁਰਿ ਨਗਿ ਕਗਿ ਤੋ॥ ਦਟਾਂਉ ਪੁਰਦੇ ਸੀ ਪਾਂਦਾਂ ਖਲਾਂਕਾਂ॥ ਏਕ

ਤਨਾਂ ਅਤੈ ਸਿ ਕਲਾਂ ਤਿਨਾਂ ਅਤੈ ਸਿ ਸਾਗਤਿ ਕੇ ਤੇ ਤਿਸੁ

ਕਉ ਪਾਸੇ ਸਾਗਕੀ ਸੁਗ ... ਸਾਗਤਿ ਕਗਿ ਕਗਿ ਸਾ

ਮਤੈ ਸੁ ਸਭਿ ਘਾਂ ਤਾਂ ਪਾਂਦੈ॥ ਦਨੁ ਗੁਰੂ ਪਕੁ ਗੁਰੂਤਿ

ਸੁਣੈ ਪਸਾਂਦਿ ਸੁਗਤਿ ਪਾਂਈ ਸੋ॥ ੧॥੩॥੩॥

॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥

ਬਾਂਸੁਰੂਨ ਕੀਗਿ ਕਾ॥ ਪਤਿ ਨੇ ਛਕੀ ਗੀ ਸੱਤ ਰਿ ਖਾਂਤੇ ਸੈ

ਅੱਦਗਿ ਤਿ ਛਕੀ ਗੇ ਤਿ ਸੁਕਿ ਤਕਾਂ ਤੇ ਤਿ॥ ਤਿਉ

ਪਾਂਨਕੀਸਿ ਤਾਗਿ ਤਿ ਤੇ ਸ ਛੀ ਕੀ॥ ਦੀ ਸਾ ਐ ਤਾਂ

ਕਿਕੂ ਨਾਂ ਸੇ ਪਾਂਏ ਤਾਂ ਸਾਤ ਅੱਖਿ ਤਦ ਸਤੂ ~~ਸੀ~~

~~ਕੇ~~ ਨਿ ਕਨੋ॥ ਤਿ ਉ ਪਾਂਨ ਕੇ ਅੱ ਦਗਿ ਛਾਨਤਿ

ਤੋਤਿ ਉਇ ਤੁ ਛਕੀ ਗੀ ਸੇ ਦਗਿ ਖਾਂ ਗੀ ਸੋ॥

ਇਸ ਕਾ·ਤਿ ਸਹਿ ਸਹਿ ਜੋ ਅੰਦਰਿ ਫਕੀਰੀ ਕੈ ਇਹ ਨਉਤਕ·ਹੋਇ ਗਏ ਸੇ
ਤ ਸਭਿ ਕਿਤੇ ਹੁਕਮਿ ਕ·ਦੇ ਉਰ·ਸਭਿ ਕਿਤੇ ਹੁਕਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋਗ ਸਤ
ਮਤਿ ਨਗੈ ਖਾਨੁ ਸਿਖੈ ਕਲੇਤ ਉਤੇ ਅਕਸਿ ਕਸਿਖੈ ਕਲੇਆ ਫਕੀ
ਗਏ ਕੈ ਬਸ ਮੜ੍ਹ ਪਤਿ ਗਿਆ·ਖਤ੍ਰੋਆ ਜਿ ਸਿਰ ਸੁਕ·ਹੁਰਟਿ ਪਾ
ਲੈਉ ਕਰਣ ਨ ਪਤਿ ਗੁਤਲ ਗਈ ਬੋ·ਪਉਤਾ ਤਬ ਏਕ ਜਿ ਬਸ
ਤ੍ਰੈ ਸਿਤ ਬਕ ਸਗੁਤਣ ਤੈ ਆ ਏਕੈ ਹਨ ਪ੍ਰ ਵ·ਇ ਏਤ੍ਰ ਸਾਸਾ·ਨ
ਉਪਸਿ ਲੈ ਜਿ ਨ੍ਹ·ਰੇ ਅਸਾ ਬਸ ਮੜ੍ਹ·ਜ·ਉਨਤ੍ਰੋ ਜੇਨ·ਤਿ
ਕਿਤ·ਅਸਨ੍ਰ ਉਪਾਸਿ ਲਖਿਨ·ਤਨਲ ਖਿਆ ਏਕੈ ਹਨ·ਨਕ੍ਰਾ
ਰ·ਇਰੇ ਜੋ ਤੈ ਅ ਸਾਇਲ ਏਕ੍ਰਨ·ਤ੍ਰ ਫਕੀਰੁ ਬਾਰਣ·ਇਕਤਿ
ਰਤੋਆ ਜੇ ਉਸਿ ਆਸਲ ਕਤੇ ਨੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਤ·ਆਸਨ੍ਰ ਤ੍ਰ ਲਇ
ਅਤੈ ਜੋ ਨ·ਤ੍ਰ ਗੁ ਤ·ਕ੍ਰਰ ਰਤ ਸਰਗ [illegible] ਸਕਿਤੇ ਨੀ·ਹੀ ਏਰੇ
ਜਕਿ ਇਹ·ਇਸ੍ਯ ਗੋਆ ਭਾ·ਦੇਤ੍ਰ ਆ ਨੇ ਨ੍ਯ ਜਤ·ਕ੍ਰ ਗਤਿ ਗ·ਤਾ ਅ
ਸਤੇ ਗੋ ਉਪਸਿ ਫਗਿ ਆ·ਵੀ ਕਿ ਹਾਥੋ ਤੋ ਗੈ ਤ·ਏ ਸਾ ਗਿਰ·ਲਗ
ਤਕ੍ਰੋਆ ਕਤੇ ਨੀ ਫੁਰਮਾਏ ਜਿਸ ਸ ਬਾਬੇ ਕਹੁ ਰਤੇ ਜੋਤਤ

ਸੀ ਪ੍ਰਾ ਸਾ ਨਿਤ੍ਰ ਜਿਉਤ੍ਰ ਸਾ ਮਿਕ ਪਾ ਵਿਤ੍ਰ ।।ਤ ਬਉੜਿ ਬਮ
ਤ੍ਰਬਿਲਤੇਤੌ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਕਾ ਵਿਤ੍ਰ ਜਿਤੈ ਆਤ੍ਰ ਟਿ ਪ੍ਰੀ ਪੜਿਗ ਤ੍ਰਏ
ਤ੍ਰਬਾਲਕਾ ਦੁਤੇ।। ਕੇਤੇ ਬਾਲ ਕਜਿਨ ਸੁਗ ਕੇ ਜੇਤੁ ਤ੍ਰੇ
ਦਾਤਿ ਪਿਤਿ ਸੁਬਾ ਲਕ ਦਾ ਉਕਰ ਦਾ ਏਦੇ ਟਪੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਕਾ
ਵਦਾਤੇ।। ਜੇਉਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਕੰਤਿ ਸਕ੍ਰਤੇ ਏਤ ਆਸਾ ਤ੍ਰ
ਤ ਬਾਲਾ ਇ।।ਆ ਤੇ ਜੇ ਮਿ ਆ ਦਾ ਤੇਤ ਨਲਾ ਇਤ ਸਕ੍ਰ ਪਏ
ਗ੍ਰਦਦੇਤਿ।।ਆ ਕਢਨੀ ਬਿਲਾ ਜਿਏ ਪਾ ਗ੍ਰਦਾ ਇਦਿਆ
ਤ੍ਰਜਿ ਮੈਨੂ ਪੜਿ ਗਦਾ ਤੈ ਸੁਕਿਉ ਪਤ ਗਦਾ ਤੇ ਤਉ ਜਿਤ
ਸੁਇ ਸੁ ਜਿਤ ਨ ਦੀ ਸਜਲ ਦਾ ਨਾ ਤੀਤ੍ਰ ਮੈਨੂ ਤ ਬਾਲ
ਲਾ ਇ ਤਉ ਜਿਤ ਸੁ ਕਢਨੀ ਸੁਗ ਦੇ ਦਾ ਪੜਿਗ ਨਾ ਤਾ ਜੇ ਸੁਾ
ਦਾ ਤਿ ਇ ਜੀ ਵਦਿ ਤਾ ਮੈਨੂ ਪੜ੍ਹਿ ਬ੍ਰ।।ਆ ਤੇ ਜੇ ਕਾ ਈ ਦੁ ਸੀਆ
ਦੀ ਤਿਗਸ ਕਗਿਤਾ ਤ੍ਰ ਮੈਨੂ ਨ ਪੜ੍ਹਿ ਗ੍ਰਾਬਾਤ੍ਰ ਜੇ ਢਤ ਜੀ
ਬੋਲਾ ਜਿਏ ਸੀ ਆਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾ ਇਦੈ ਤ੍ਰ ਜਿ ਮੈਨੂ ਤ ਬਾਲਾ
ਇਦਾ ਤੇ ਮਿ ਮੈ ਮਿ ਸਜਲ ਗ੍ਰਦ ਤ੍ਰੇ ਦੀ ਤਾ ਸਸਲ ਪ੍ਰਏ

ਦੇਤਾ ਜਹਾ ਸੁਰ ਕ੍ਰੁ ਵਾਰੀ ਤਿਦਿ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੇ ਵਾਗ੍ਰੁ ਤੇ ਮਤਿ
ਸੁਣਾ ਦੇਤਿ ਰਸ ਕਹਤਿ ਤਾ ਮੈਨੂ ਸੁ ਲਾਇ ਜਤ ਰਸ ਲਾਇ
ਮੈ ਖਿਸੁ ਜਨਮ ਦੀ ਮਹਲ ਦੀ ਫਤੇ ਜੀ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਏਤੁ ਮ
ਜਲ ਚਲਤਿ ਤਾ ਤ੍ਰੂ ਮੁਝਨਿ ਤ ਸੁਲਗਾਉ ਜਤ ਰਸ ਲਗਾਉ ਏਤ
ਫਤੇ ਜੀ ਚਿਲਾਇਆ ਫਿਰ ਫਿ ਚੀਚਿਲਾ ਜੇ ਏ ਚੰਦੇ ਸੁਣਾਇਕੈ
ਤ੍ਰੁ ਜੇ ਮੈਨੂ ਤ ਸੁ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੁ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਲਾਇ ਦਿਤੇ
ਜੇਤਾ ਏਤੁ ਮ ਜਲ ਚਲਤਿ ਤਾ ਤ੍ਰੂ ਮੈਨੂ ਤ ਸਿਲਾਇਆ ਤਬ
ਫਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜੇ ਏ ਚੀ ਤੇਗ ਵਿ ਸਾਬ੍ਰਤ ਗਤੁ ਤੈ। ਏਸਾ
ਸਾ ਕਿਚਾ ਸਾ ਖਿਸਾ ਸੇਰ ਗਤੁ ਸਾਪਣ ਤੇ ਤੀਰ ਕਾ ਜੇਖ
ਤਾਇ ਦੇਸਿ ਖੇਤੈ ਖਿਆ ਤੇ ਗਤਾ ਕਾ ਕਿਸਾ ਦੇ ਸੁਤ ਸਿ ਖੇਤੈ ਕਿ
ਸੇਰ ਸੁਤ੍ਰੁ ਸਾਪਣ ਤੈ ਜਾ ਜੇ ਜਨਮ ਦੀ ਸਾ ਦੀਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਸਾਪ
ਰਾਕਰ ਰਖਤਿ ਤਾ ਮੈਨੂ ਤ ਸਿਲਾਇ ਜਤ ਤਲਾਇਆ ਏਤ
ਤਾ ਬਸਤ੍ਰਾ ਫਕੀਰ ਰਹਿਆ ਦੀ ਮਹਲ ਤੇ ਬਾਹਤ੍ਰ ਜੇ ਫਕੀਰ
ਦੀ ਕਿ ਮਹਲ ਤੇ ਜਿਹ ਏ ਰਖਾਰ ਏਤੁ ਤੇ ਸਾਰਿਸਾ ਤ੍ਰਿਕ ਮਲਿਆ
ਤਾ ਫਿਰ ਕਿਸਾ ਦਨੀ ਸਾ ਕਿਸਾ ਸਾਰ ਸਾਗੇ ਜਾਇ ਤ ਸ

ਜਾਣੀਐ॥ਸਚਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਚਾਹਿਣਾ ਤੁਸਾਂ ਸਾਰ॥ ਇਹੁ ਧਾਰਿ

ਮਰਦਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਾਵਾਂ ਆਕੇ ਤੇ ਨਿਕਲਿ ਵਸਤੁ ਗਏ ਆਆ ਕੇਤੇ॥

ਖੁਦਾਇ ਆ ਇਹੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਫੇਰਿ ਨਾਦਿ ਸੁ ਕ੍ਰੋਧਿ ਹੋਇਆ ਕੂੜ

ਗਿਣਿ ਕਹਿਆ॥ ਅਰੁ ਫੇਰਿ ਉਸ ਤੇ ਚਉ ਨੀਆ॥ ਚਾਕਰੂ ਫਕੇ

ਲਗਾ॥ ਮੈਂ ਗਿਆ ਬਾਦਸਾਹ ਤੇ॥ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲਿ ਦਾ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕੇ

ਇਉ ਆਖਿਆ ਕਰ ਬਾ ਚੁੰਡੇਆ॥ ਜਿ ਸਭੇ ਮਰਣ ਲਗਨਿ ਪਏ ਤਾ॥ ਜਾਏ

ਤਾਂ ਫਕੀਰੀਆ ਵੇਤਾ॥ ਫਕੀਰੀ ਜਾਉਆ॥ ਵੇਤੁ ਉਹ ਏਸ ਨਾਲੁ ਖੁਦਾਇ ਤੇ

ਕਲਪਤੋ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਮਸ ਕੰਤੇ ਦਿਸ ਤੁ ਕਿ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਇਵੇਂ ਰਾਤਿ

ਕੀਜਨ ਕਲੋ॥ ਜਹਿ ਨਦ ਸੁਰਦਾ॥ ਇਵ ਏਵੇਂ ਫਕੀਰ ਸਾਂ॥ ਬਿਗਾੜੇ

ਤੇਸਾ॥ ਜੇ ਸਿਰ ਦਕ ਦੇ ਰਾਤਿ ਫਕੀਰੀ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਫਕੀਰੁ ਤੇਇਆ

ਸਾਹੁ ਜੇ ਨਕੀਤੇ ਤਾਂ॥ ਸੰ॥ ਗਾਤੇ ਇਆ॥ ਸੰਬਾ ਕਿਆ॥ ਨਾਰ ਤਿਦੇ

ਜੋਰ ਤੀ ਜੋਗੀਦ ਸੰ ਸੁ ਜਾ ਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਦਦਾ ਤੇ॥ ਉਨਿ

ਜੋਗੀ ਦੇ ਚਮੜੀ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਜਾਂ ਲੀਦ॥ ਤੇ ਜਿ ਸੋਇ ਵੇਨਿ

ਜੋਗੀ ਤੇ ਖੁਦ ਜੋਗੀਨ॥ ਡੀਚਾ ਤਗਤੁ ਉਨਿ ਸੰਗੁ ਕੀਤੇ ਤੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਕਿ ਮਸਾਣ ਗੇ ਤੇਰਾਂ ਤਿਨਿ ਸਿ ਪ੍ਰਭਿ ਵਿਚ ਸੈਂ ਤ੍ਰਤਿ ਵਿਚ ਜੋ

ਗੀਤਿ ਵਿਚ ਸਨਿਆ ਸੀਤੈ ਵਿਚੀ। ਪੀਰੁ ਸਤ ਪ੍ਰਗ ਪ੍ਰਭੈ ਨਗਤੁ ਸਾਪ੍ਰ

ਸਰ ਵਿਤੋਗਾ ਨਾ ਅੰਕ ਗੁਤੁ ਨਾ ਅੱਕ ਵਰੇ ਸਤੁ ਪ੍ਰਤੋ ਇਰਾ ਤੁਤਿ ਟਕੀ

ਗਰਾਰਾਂ ਵਿਤੋਇ ਤਾ ਟਕੀ ਗੁਨ ਤੀਤਾ ਸੈਂਗੀ ਕੀਨਿਆ ਈ ਸਾਂ ਗੀ॥

ਲੇ ਨਾ ਸੰਗੁ ਵੇ ਨਿਕ ਗਤੁ ਤਪਾ ਸਨਿਆ ਸਾਂ ਪੀਰੁ ਗਤੁ ਨਤਾ ਵਿਚ

ਪ੍ਰਤੁ ਵਿਚੁ ਸੋਂ ਗੇ ਤੈਰਾ ਸਾ ਖਾ ਟਕੀ ਗੁਨ ਤੀਗਾ ਨੇ ਉਨਿ ਵਿਸ ਖੋਤੇ

ਨੀਤਾ ਟਕੀਗੁ ਨਾ ਪੀਰੁ ਕੀ ਸਰੀ ਰੁ ਕੀਸਿ ਪ੍ਰਕੀ ਗੁਤੁ ਕੀ ਵੰ

ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਸਿ ਕਿਨ ਤੀਗਾ ਪਗਤੁ ਨਿ ਸੈ ਵੇਤੁ ਸੈ ਅਲ੍ਹਾ ਤਿਸ ਨ੍ਹਾ

ਸਲ੍ਹਤਿ ਸਿਗਾ ਗਾ ਲਾਇ ਵਾ ਤਾ ਨੇ ਗਜਿ ਪੇਗ ਜੇਗਨ ਪੰਪਾਤਿ ਥੇ

ਕਾ ਨਾਨ ਅੰਘ ਨੇ ਨਿ ਬੇ ਪਗਿਆ ਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਾ ਵਿਚੁ ਪ੍ਰਰ

ਇਵਤੁ ਪ੍ਰਰ ਇਗਾ ਨਿ ਸਰੋ ਵਿਕੀਰ ਨਾ ਇਗਾ ਪੰਤੁ ਗਤੁ ਵਤੁ ਗਤੁ ਘੁ

ਤੁਤੁ ਗੁ ਗੁਤੁ ਗੁਤੁ ਗਤੁ ਗਤੁ ਗਤੁ ਤਤੁ ਗਤੁ ਗਤੁ ਗਤੁ॥੩॥੩॥੩॥

॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥

੧੬
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਮਨ੍ਹ ਲੀ ਪੇਗਨੁ ਬਾ ਪੇਵਾਂ ਨਵੰਦਰ ਨਗਿ ਤੇ ਰੇ ਗਿਗਤੇ ਦਰ ਵੇਮਣੇ
੩॥ ਲਕਗੀ ਬਲਾ ਗੀਬਪਗੀ ਮਮਗੀ ਮਿਬਾਂ ਸੂਰਤੁ ਪਿਤੀ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਾਂਤਿ
ਭੁਤੁਉਸਾਂ ਗੀਤੇ ਗਾਨਨਕ ਭਗਤ ਜਂਤਿ ਕੈਸੀ॥੪॥ ਜਦਿਤ ਗੀਕਤਿ
ਮਤਿਸਾ ਇਿਆ ਉਦ ਮੁਤੇਇ ਸਾਂ ਤੰਘਬ ਇਤ ਧਾਗਿ ਬੋਲਿਆ॥
ਏਨੁ ਤਗੀ ਕਤਿ ਵਾਂਸੁ॥ ਜਦਿ ਸਗੀਅ ਤੇ ਵਿਖਿਸਾ ਇਲ
ਤਬ ਗਾਤਤ ਸੂਰ ਤਿਇਸਾਂ ਖਿਜ ਦੇਤੇ ਗਤਿ ਸਾ॥ ਆਂ ਪਕਸਾਂ ਦ
ਦਲਗ॥ ਜਿਕ ਭ ਸਾਂ ਗਤਤ ਸਾ॥ ਗਤਤ ਸੁਨ ਜ ਗਿਸਾ ਇਗ ਪਿਲ
ਸਾਂ ਧਕਸਾਂ ਵੈਅ ਦਾ ਨਉਬਤ ਵੇਗ ਗਤ ਸਾ ਪਾਗ ਸਾ ਦਾਂਸ
ਨਦਾਂ ਬ ਉਤ ਗਾਜਿ ਉਬਾ ਬੇਨਨ ਕਵਿਸਾ॥ ਜਿਕ ਢੇਲਾਸ
ਦ ਰਗਪ੍ਰੀ ਮਖਿਟਿਕਾਂ ਠਗੁ॥ ਤੁਪਿ ਕਖਾਂ ਇਸਾ ਪਿਤੀਆਂ
ਲਿ ਦਾਤਖਿਨਬਾ ਗੁ॥ ਮਲਗਿਗਸਾ ਰੇਵ ਤੇ ਸਾਲ ਸੇਤੀ
ਤਗੁ॥ ਕਲਿ ਮਤਿ ਦੇ ਵਿਸ ਕਇਦੇ ਏਤੁ ਦਕਾਂ ਸਾ ਗੁ॥ ਜਨਕ
ਵੇਬਦਿਸਾ ਤ੍ਰਿਮੁਤਿ ਮਲੇ ਸਕੁ ਲੀ ਸਾਂ ਜਿਉਬਾਗੁ॥੫॥
ਏਤੁ ਧਾਤੁ ਸਗੀਅ ਤੁਦ॥ ਤੁਕ ਬਾਂ ਦਨ ਤੁ ਕ੍ਰਕਕ ਕੁ ਦਾ॥ ਵੀ
ਯਾਗਿ ਮਲ ਦਾਂ ਬ੍ਰਗ ਕਲਾਂ ਵੇਕ ਗਦਾਸਾ ਮਗ ਪੀਮਲਦ

ਭੁਲੇਨਉ ਕਲਾ ਕਢਦਾ ਭੁਲੇਨਉ ਭੁਗਾਵਦਾ ॥ ਸਾਚੀ ਸਚਿ ਕੈ ਨੇ

ਏਤੁ ਮਤਲੁ ਸਮੀਆ ਤਿਵੈ ॥ ਸਤੁ ਬਾਂ ਮਤਨੁ ਕੀ ਕਤਿ ਵੈ ॥ ਜਹਿਤ

ਕੀ ਕਤਿ ਵਗਿਆ ਦਿਸਾ ॥ ਤਬ ਤਕਿ ਪਤੁ ਲਿਖਿਆ ਸਕਲ ਬਤਮੁਲ

ਜੋਗਿਆਂ ਦਿਸਾਂ ॥ ਭੁਗਾਂ ਨਮਨਾਂ ਏਕਿ ਸੋਵੈ ॥ ਜਿਵੇ ਬੈਸੁ ਪਾ ਸੋਮਤ

ਕਰਿਵੇ ਬੈ ॥ ਨਮੁਸ ਨੁ ਸਮੁਦ੍ਰ ਉਤ੍ਰਾਨ ਸਾਂ ਪਕੁ ਖੀਸੈ ਨਾਂਤੇ

ਗਮੁ ਨੁਬਾਂ ਏ ॥ ਸਿਵ ਪਾਰਿਆਂ ਦਿ ਗਦਿਸਾ ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਆਂ ਜਰਵਕੀ

ਨਤਿ ਪਾਰਿਆਂ ਦਿਸਾ ॥ ਜਿ ਉਬਾਂ ਏਨਾਂ ਨਿਕਹਿਆ ॥ ਜਿ ਨਾਂਨਕ

ਭ੍ਰਮਾਗਿਆਂ ਕਹੈ ॥ ਸਤੁ ਲਿਕੁ ਸਲਾਂਤੇ ਏਕ ਸੈ ॥ ਸਤੁ ਨਾਂਨਕ

ਲੋਕਾਂ ਪਾਂਦੁਹੈ ॥ ਭ੍ਰਲਿਤ ਾਂ ਗਨਾਂ ਉ ਜੇਤੇ ਤੇ ਗੋਨਾਂ ਦੁਹੈ ॥ ਏਤੁ ਸ੍ਪਲਤ

ਕੀ ਕਤਿ ਕਹੈ ॥ ਪ੍ਰਗਾਂ ਗੁਰੁ ਪਾਂਦ ਭੂ ਸਪਾਂ ਭੁਤਾਂ ਤ ਹੈ ॥ ਜਿ ਸਾਂ ਗੋਟਿ

ਲਕਸਾਂ ਦੈ ਸਿ ਕਿਉ ਕਰ ਕਸਾਂ ਦੇ ॥ ਸੋ ਦਕਸਾਂ ਦੇ ਜਿਉ ਗੁਰੁ ਕਤਿ

ਸਾਂ ਕਿਉ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਕਹਿਆਂ ਨਗਤਾਂ ਏਦ ਕਹਿਆ ॥ ਸਗਾਂਸ

ਗੀਆ ਭਤਿ ਲੋਕ ਸੈਂ ਧਤ੍ਰਾ ॥ ਤਗੀ ਕਤਿ ਤਗਕਕਾਂ ਖਿਜ਼ੁ ਟਲਾਂ ਧੁ

॥ ਸਾਂ ਗਫਤਿ ਸਤੁ ਸਗਤੁ ਆਖਵਾਂ ਲਾ ॥ ਸਿ ਲਤ੍ਰ ਤਕੀਕ

ਤਿਜਤੁ ਫਰਿ ਨਸਾਰਾ ॥ ਤੈ ਸੁਕਾਂ ਪਸਾਂ ਖਾ

[illegible]

ਅਨਾਂ ਤ੍ਰ ਪਾਲੀ ਨ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਆ ਚ ਸਤਨ ਬਾਕਿ ਨ ਛਿਤ੍ਰ ਨ ਰੇ ਨੰਧਿ
ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਤਨ ਨਾਂ ਕਿਲਾ ਸ੍ਰਹਿ ਨ ਸ ਸੜ੍ਹੇ ਪਾਂ ਨ ਤੋਰੁ
ਰਤੋਹਿ ਸੁਸਨ ਸਾਨ੍ਹ ਤੇ ਹਿ ਸਨ ਸ ਪਾਂਤਿ ਥ ਸੜ੍ਹ ਤ ਛੇ ਦਾਤਿ
ਗਤਸਤਿ ਗਤਤਿ॥ ਆਂ ਤ ਸ ਨ੍ਹ ਦੇਤਾਂ ਦੇ ਨ ਵੇਤਿ ਹੇਤੁ ਸ ਗ ਦਾਂ ਨਾਂ
ਕਿਲਾ ਤਨ [illegible] ਕਿ ਲੇ ਨੰ ਹ ਨ ਦਰੇ ਸਿਆਂ ਤ੍ਰ ਪਾਲੀ ਕਿ ਕਿਆ
ਤਤ੍ਰ ਬਸੰਤ [illegible] ਚੇਤੁ ਕਿਆਂ ਨ ਗੋਪਾਲਾਂ ਸਾਗ ਦਾਨ ਸੇਹੀ ਕਿ
ਇਨ ਕੇ ਤੇ ਸਤਿ ਹਿ ਨਹਿਤ ਸਾ ਗੋਤ ਭੁ ਸ ਗ ਦੁ ਨ ਤੇ ਹੈ॥ ਸਾ
ਦਾਨ ਕਿਲਾ ਸਾਗ ਦਾਂ ਨ ਤੇ [illegible] ਤਨ ਨਾ॥ ਕਿਲਾ ਨ ਸਾਗ ਦੁ ਨ ਤੇ
ਤੇ ਸਾਗ ਦੁਤਿ ਹਿ ਸਾਗ ਸ ਤ ਸਤਿ ਸੁਆਂ ਚ ਗਤਾਂ ਹਿ ਨ ਹਿ ਪੰ
ਦਾਨ ਉ ਸਾਂ ਗ॥ ਤ ਭ ਨ ਗ ਤ ਸ੍ਰ ਗ ਸਾਂ ਨ੍ਹ ਹੈ॥ ਤਨ ਨ ਨ ਕਿਲੇ
ਤਤ੍ਰ ਸ ਤ੍ਰ ਨ ਹਿ ਗਤ ਤੇ ਤਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸਿ ਤੇ ਸਾਗ ਦਾਂ ਨੇ ਕਿਲੇ ਗਤੇ
ਸਾਗ ਦਾਂ ਨਾਂ ਕਿਲਾ ਨ ਸਾਂ ਦੇ ਤ ਸ ਨ ਨਾਂ ਸ ਸ ਪ੍ਰਾਸ ਪ੍ਰਤਾ ਦ
ਦਾ ਸਤੇ ਪੁੰਨ੍ਹ॥ ਤਨ ਨਾਂ ਕਿਲਾ ਨ ਸਾਂ ਦੇ ਤ ਸ ਨਾਂ ਸ੍ਰ
ਤਪ ਸਾ॥ ਤਪ ਸਾ ਨ ਹਿ ਗਤ੍ਰ ਗਤਤੇ ਨ ਗ ਨ ਸਾ ਦ ਬਿਸਾਸਾਂ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ· ਮੁਕਤਿ ਜਾ· ਜੋ ਪਾਯਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣਨ ਸਮਰਥ ਪਾਯ

ਤੇਤਿ ਸਕਲ ਸਾ· ਪ੍ਰਾਣ· ਕ੍ਰਿਤਨਮ ਸਹਸ੍ਰ ਗੁਣ੍ਰ ਗਿਦਿੰਦ

ਕ੍ਰਿਤਨਮ ਸਹਸ੍ਰ ॥ ੪੪ ॥

ਪ੍ਰਣੇ ਸਾ· ਬਾਬਣੀ ॥

ਮਸਲਾ· ਬਾ· ਬੇਲਾ· ਦਮ ਸਟੀਕ

੧ ਇਕੁ ਪਤਿ ਲੈ ਸਤਿਜੁਗੁ ਗਇਆ ॥੧॥ ਤ੍ਰੇਤਾ· ਗਇਆ·

੧ ਦੁਆ· ਪਰੁ ਗਇਆ ॥੧ ਏਕੁ ਕਲਿ ਜੁਗ ਆ· ਇਆ ॥

ਸਤਿਜੁਗਿ ਚੈਤ ਵੇਦ ਤੇ ਨ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਤ੍ਰੈ ਪੇਰ· ਕਸਟ ਹੈ ॥

॥ ਦੁਆ· ਪਰਿ ਦੋ ਵੇਦ· ਨ ਏਕ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਦਿ ਏਕੁ ਕਲਿਜੁਗ

ਤੇਇਆ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਦਿਵਿ ਤਕਤ· ਲਤਿ ਤ੍ਰਿਗ ਪੈਰ ਦੀ

ਸਿਸਾ· ਜੀਆ· ਦਮ ਆਪੁ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ॥ ਸਾ· ਦਮੀ ਤਿਤਕ

ਤੇ· ਲਤਿ ਕੀਤੇ ਸਿ ਕਿਤਕ ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁ ਪ੍ਰਫੇ ਤੇਆ·

ਦਮੀ ਤਿ ਹੈ ॥ ਸਾ· ਦਮੀ ਜਿਤਿ ਹੈ ਸਿਥਾ· ਥੇ ਸਾ· ਦਮ

ਤੇਆ· ਦਮੀ ਤਿ ਹੈ ॥ ਤਿੰਦ੍ਰ ਮਸਲ ਸਾ· ਜਿਸ· ਤੇ ਲੀ

ਆਂਵਸੀਤੋਂਤਾਤਿ ਬਤ੍ਰ ਲਾਂ ਇ ਖਾਂ ਚੋ ਆਵਸਾ ਇਕਤ੍ਰੇ ਪੈ
ਝੜ੍ਹਾਵਾ ਇਤਾਂ ਲਤਿ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਪਤਿ ਲਾਂ ਹਿ ਆਂਵਸ੍ਰ੍ਰ
ਵਾਂ ਇਤਾਂ ਲਤਿ ਪੈਵ ਕੀਤ ਸ੍ਰ ਕਿ ਉਕਰਿ ਕੀਤਾ ਤਾਤ ਬ
ਸ੍ਰਵਾਂ ਇਤਾਂ ਲਤਿ ਆਂ ਪਵੇਂ ਨ੍ਰ ਗਤੀ ਪੰਜਿ ਫਰੇਸਤੇ ਪੈ
ਦਾਂ ਕੀਤੇ ॥੧ ਅਜਾਂਈਲੁ ੧ ਇਸਰਾਫੀਲੁ ੧ ਮੇਕਾਈਲੁ
੧ ਜਬ੍ਰਾਈਲੁ ੧ ਦੂਜਾ ਅਜਰਾਂਈਲੁ ॥ ਏ ਪੰਜਿ ਫਰੇਸਤੇ
ਤਕਿਤਾਂ ਲਤਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤੋਸੁ ਤਬ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਪੰਜੇ ਉਪਰਿ
ਨੁਤ ਫੁਰਮਾਂ ਇਆ ਵਾਂ ਤੂੰ ਗਿਵੀਏ ਦੇਖਿਆ ਜਾਦੂ ਗ
ਗੀਏ ਏਤੋ ਦੁਨੀਆ ਕ੍ਰਿਤਾਤਾ ਤਕ ਤਾਂ ਲਤ ਵਤ੍ਰ ਕਸ੍ਰ ਆਖਿ
ਆਪਾਕ੍ਰਿ ਏ ਫਰੇਸਤੇ ਆਤ੍ਰ ਇਕ ਸੇ ਨਵੇ ਉਸਤਿ ਪੈਦਾ
ਗਵਾਂਤਾਂ ਤ੍ਰ ਸੀ ਨਕ੍ਰ ਜਾਂਇ ਕਰਿ ਜਿਮੀ ਖੀਸਤੀ ਤਕਿ
ਲਿਆਂ ਦੂਆ ਆਗਲੇ ਜਗ ਤੇ ਏਸ੍ਰ ਏਗ ਏ ਪਵਾਂਇ
ਤੁਗਿ ਕੀਤੇ ਆਨ੍ਰ ਪਾਗਤੂ ਓਪਰਿ ਤ੍ਰ ਲਿਓ ਜਾਂ ਤਿਕ ਕੀਤੇ
ਆਂਨ੍ਰਾ ਅਗਲੇ ਸਾਂਜਿ ਸਿਵੇਦਾਂ ਵਾਂਦਾਂ ਵੀਸਕਿ ਤ੍ਰ

ਗਿਰੀ ਤ੍ਰਿਅ ਸ੍ਰਾ॥ ਸੁਕਚ ਤ੍ਰਿਤ ਬੀ ਮਲਿਆ॥ ਰਸਣ ਹੈ ਕਤਿ

ਲਾਗ॥ ਪੈਰ॥ ਮਗ ਦਮਾ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਾ॥ ਆਗੈ ਜਿਨ ਗਾਰ ਸੋਤਿਨ ਨੇ ਵੇ

ਏਤ ਪਿਛੇ ਆ॥ ਇ ਗਏ ਤਿਗ ਸਕਪ ਖਾ॥ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ

ਅਸ੍ਵਾਰ॥ ਹਿ ਗਿਸਾ॥ ਨਿਮਿਲਗਾ॥ ਕਗਦਾਤ॥ ਛੋ

ਸਤਿਆ॥ ਵੈਤ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਸ ਕੀਤੇ ਸ ਜਿਤ ਸੀਨੇ॥ ਇ

ਕਗ ਜਿਮਾ ਬੀ ਮਟੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆ॥ ਧ੍ਰਾਤ॥ ਪਤਿਲਾ

ਆਨ॥ ਜਨ੍ਰਿਭੇ ਜਿਆ॥ ਕਿਤ॥ ਲਤਿਤ ਜਿਏ ਅਨ॥ ਜੋ

ਲਨ॥ ਤਿਨ॥ ਇ ਕਗ ਜਿ ਮਾ ਬੀ ਮਟੇ ਲਿਆ॥ ਉਸ ਮੈਂ

ਏਕ ਸਾ॥ ਨਿਸਿ॥ ਜੀਰਾਤ॥ ਸਾਨ॥ ਜਾਨੁ ਸਾ॥ ਇ ਸਾ॥

ਆ॥ ਇ ਕਹਿ ਬ੍ਰਿਸ ਮਿਲ ਪ੍ਰਕਾਗ ਕੇ ਲਗਾ॥ ਜਿਮੀਨੁ

ਤੇ ਜਦਿਗਾ ਤ ਜਿਮੀਨੁ ਕਉ ਟੀਕ ਦਿਤਾ॥ ਇਤ॥ ਇਕ ਏਵੇ

ਸੁਣ॥ ਇਹ ਏਤੁ ਮੈਨੂ ਕਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਤੇ ਨ ਰਤੋ ਛੋਡ

ਨ ਵੈਤ॥ ਈਤੇ ਨੂ ਸੁਣ॥ ਇਹ ਰੈਤ ਗਸਾ ਨਤੇ ਖਓ

ਦਾ॥ ਤਾਂ ਅਜਨਾਂ ਜੀ ਜਿ ਕਹਿਆਂ ਕਹੈ ਪੈ ਫਿਮੀ ਤ੍ਰਿਕਸ੍ਰੂ
ਕਤਾਂ ਲ੍ਯਣਾਂ ਪੈ ਵੈ ਤੇ॥ ਫਿ ਤੈਨਾਂ ਲ੍ਯ ਮਿਠ ਲੋਜਨਾਂ ਲੋ
ਤੈ॥ ਤਬ ਜਿਮੀ ਨ੍ਰਿ ਕਿ ਓਨੀ ਖਸੀਆ ਮੇ ਤਕੈ ਜਿ ਪੇ
ਹਮੇਸ ਤੇ ਖੁਣਾਂ ਜਿ ਵੇ ਤੁਸ੍ਰੁ ਖੁਣਾਂ ਜਿਵੇਨਾਂ ਜਿਤ੍ਰੁ ਮੈ
ਨ੍ਰਓਨ ਤੈ ਜਿ॥ ਅਜਨੀ ਨ੍ਰਲ ਤ੍ਰਿ ਰਿਗ ਪਿਆ ਯਕਤੈ ਕਿਓ
ਅਜਨੀ ਨ੍ਰਲ ਤ ਮਟੀ ਕਿ ਓਨਿ ਜਿਆਂ ਪਿਆ ਯ ਤੇ ਅਜਨੀ
ਨ੍ਰਲ ਤ ਕਹਿਆ॥ ਜਿਮਾਂ ਪਾਰਦਰਗਾਂ ਰਤ੍ਰੁ ਸਕ੍ਰਿ ਕਿ ਫਨਾਂ
ਦਣਾਂ ਤੌ॥ ਅਗੇ ਬੀਨ੍ਰਿ ਕਿ ਓਨਵੇ ਤੈ॥ ਤੇਗਾਂ ਨਾਂ ਓਲੇ ਵੀ
ਅਸਨ੍ਰ ਦਰਗਾ ਪਾਓਣਾਂ ਤੈ ਤਿ ਨਾਂ ਮਕਰੇਂ ਅੋਕੈ
ਮੋਕਾਂ ਖੀਲ ਤ੍ਰਨਾਂ ਤਾਂ॥ ਮੋਕਾਂ ਖੀਲ ਕੀ ਓਦਰੀ ਦਰਗਾ
ਫੇਰ ਤੈ ਜਿ ਕਰਿ ਫਿਆਂ ਜਿਆਂ ਤਾਂ ਹਮ ਕਤਾਂ ਲ੍ਯ
ਕਹਿਆਂ ਤ੍ਰਪੇ ਮੋਕਾਂ ਖੀਲ ਮਟੀ ਲੋਆਂ ਜਿਆ ਕ
ਤੈਮਾਂ ਪਾਰਦਰਗਾਂ ਰਅੰਗੇ ਬੀਨ੍ਰਿ ਕਿ ਓਨਵੇ ਤੈ॥ ਮੋਗੈ

ਭੁਤੈ ਤੈ ਨੇ ਨਾਪਿਤਾ ਦੀਤੇ ਗਨਾਉ ਲੈ ਦੀਨੈ॥ ਤੇ ਮੀਸ੍ਰ
ਗੰਣ ਭਾਤ ਦੀਤੈ॥ ਮੇਰੈ ਭੁਤੈ ਤੇ ਨੇ ਨਾਪਿਤਾ ਦੀ॥ ਤਾ
ਫੇਰਿ ਹਮ ਤਾ ਲਾਇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਏ ਤੇ ਤਾ ਬਾਗ ਏਲ
ਤ੍ਰੈ ਤਾ ਵਿ ਨਾਥ ਦਾ ਏ ਫੇਰ ਮਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਤਾ ਲਾਇ ਕੇ ਜੇ॥
ਜਾ ਏ ਦਾਣ ਦਿੱਦ ਦਾਇ ਕੇ ਗਿਆ ਏ॥ ਤ ਬਾਹਰ
ਤਾ ਲਾਇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਏਕਿਆ ਆਗ ਤਾ ਏ ਲੋ ਤ੍ਰੈ ਤਾ
ਤਿ ਤਥਾ ਏਆ ਆਗ ਤਾ ਏ ਲੋ ਆ ਪਿਆ॥ ਤ ਬਾਲਾ ਦ
ਦੇਤਾ ਸਭ ਮਾਲਾ ਕਾ ਕਾਤ ਪ੍ਰਤ ਨੇ ਦਾ ਤ੍ਰ ਪ
ਇਆ॥ ਮਿਸ੍ਰ ਪਾਣਿਆ ਆਗਿ ਮਾ ਕਾ ਲਾ ਏਤੁ
ਹੀ ਤਾ ਗਤਾ ਗਲ ਗਾਏ ਦਿ ਦੇਣ ਕ੍ਰ ਕਹਿ ਮਾ ਲਾਇ
ਇ॥ ਕਿ ਤਾ ਦਿਤਿ ਇ ਏ ਮਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਇ ਦੀਨੇ
ਅਤਿ ਗ ਤਾ ਇ ਪ੍ਰਾਣ ਇ ਫੈ ਮੈ ਪ੍ਰਾਣ ਇ ਦੇ ਨਾਇ
ਕਿ ਨੇ ਤ੍ਰੈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਦੇ॥ ਪੇ ਮਾਸ ਪ੍ਰਾਣ ਇ ਦੇ ਨਾ

ਧਿ ਮੈਨੂੰ ਨਤਿ ਕ੍ਰਿਆ॥ ਅਲਤ ਵੇਨ ਲਿਆ॥ ਏਨ ਕੋਲ ਦ੍ਰ

ਕੀਤਸੁ ਕਿ ਸਤ ਵੇਅ ਸਭ ਮੈਂ ਤ੍ਰਨ ਸੁ ਦਿਆ

ਕਿਸੀ ਦਾ॥ ਤ ਧਿ ਤ ਧਿ ਲਗਈ ਪ੍ਰਕਾ ਗਣ ਕਿ ਏਸੀਆ

ਮੈਨੂੰ ਨਤਿ ਕ੍ਰਿਆ ਗਣ ਧਿ ਪ੍ਰਦ ਧਿ ਮੈਨੂੰ ਬਚਨ ਸਿਤੂ ਮੈਨੂੰ

ਨਤਿ ਕ੍ਰਿ॥ ਤਬ ਫਿਆ ਅਗਣ ਧਿ ਲਿ ਕਹਿਆ ਕ੍ਰਿ ਏਕ

ਸੀ ਕਿਸੁ ਦੀਤੂ ਨੈ ਕਿ ਸੁਦ ਮੈਨ ਜਨੁ ਕਸੁ ਪਾਵਦ

ਗਾਂਗਦ ਤਿਆ ਤ ਤ੍ਰਕਦਦ ਕਿ ਮੈਤੋਗੈ ਕਹਿਐ ਨਤਿ

ਕੇ ਪ੍ਰਦ ਧਿਦ ਤ੍ਰਕਸੁ ਕਹਿਆ ਨਕਗੀ॥ ਅਤ੍ਰਤਗਕ

ਤਿਆ ਕਗੀ॥ ਤ੍ਰਕਉ ਦੁ ਪ੍ਰਦ ਧਿਤੋ ਵਕੀਤ ਏਗ ਕੇਰ

ਗਲਾ ਵਹਿਗੀਤ ਕੀਲੇ ਨ ਉਗ ਆਗ੍ਰ ਤੋ ਨ ਕਗਲ ਦ

ਵਹਿਗੀਤ ਕੀਲੇ ਨ ਉਆ॥ ਕਸੁ ਪ੍ਰਦ ਧਿਦ ਤੌ॥

ਸੈਂਗੈ ਪ੍ਰਤੋ ਕਿ ਕੀ ਨਾਂ ਜਾਂ ਦੀ ਸਿਟੀ ਮੈਲੇ ਨ ਉਗਾ॥

ਤਬ ਕਿ ਸੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਏਹ ਗਸਤੋ ਪ੍ਰਦ ਧਿ ਦਿਸੁ

ਖੁਦਾਇ ਇਤੁ ਏਤੇ ਜੇਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਖੁਦੈ ਪਰੁ ਤੁ ਇਤੁ ਨਾਨਕ
ਰਹਿ ਇਤੁ ਵਿਚਿ ਰਹਾਇ ਖੁਦਾਇ ਸੋਹੈ ਤਾ ਏਕਿ
ਜਾਣਿਆ ਤਬ ਵਡਾ ਆਰਜਾ ਪੀਰ ਨਾਇਆ ਕਿ ਏਕਿ
ਸੀ ਸੋਭਾ ਲ ਜੀਐ ਤਾਂ ਲਾਇ ਪਰੁ ਭਲੈ
ਰੀਕ ਕੀਤਾ ਦੀਆ ਅਸਤੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੋਆ ਤਬ
ਜਿਸ ਨਾਲਿ ਦੀ ਨਾਲਿ ਦੇ ਆਰਜਾ ਪੀਰ ਲਿਖ
ਲਿਖਿਆ ਰਹੈ [illegible] ਦਸ ਤ ਜਿਸ ਤੇ ਕਿ ਲਾਏ
ਜਿਸੀ ਜਾ ਰਜਾ ਰਲ ਸਾਤ ਬਾਤ ਬਾਤ ਕਰਦਾ
ਸੋਤੇ ਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ਦਤੈ ਨਾਤ ਕੀਆ ਜੈ ਪਰੁ
ਇਕੁ ਨਫਰ ਖੁਦਾਇ ਸਿਖੁ ਸੋਨੁ ਦੇਤਿਆ ਨਤੈ ਏ
ਜਿਸਾ ਤੁ ਨਤੁ ਜਿ ਨਿਕ ਸੋਤ ਤਿਪਿਆ ਵੋਰਾ ਕੁ
ਤਸੁਦ ਸੋ ਨਵਜੁ ਨਰਗ ਨਤੈ ਏਤਾ ਜੁ ਵਜੁ ਤੁ
ਨਰਕਿ ਖਤੁ ਤੁ ਲੋ [illegible] ਇਤੁ ਏਤੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ

ਸਤੀਆ ਜਿਸੁ ਜਨ ਪਾਸ। ਕਾਮਧੇਨੁ ਸਿਧਿ ਜੀ ਤਾਸ॥ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜਾਨ॥ ਅੰਤ ਜਿ

ਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈਂ॥ ਜਾ ਦਿਸਟਿ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਹੋਇ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਜਿ ਸਭ ਦੇਵੀ ਅਰੁ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਜਿ ਇਸ

ਸਾਖੀਆ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੋਇ ਤਾਂ ਦੀ

ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਜੈ

ਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੈ ਸਿਖ ਅਰਦਾਸ ਕਰਿ ਜੋ ਸਿਖ ਸਭ

ਪਰਮੇਸਰ। ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਿਖਾਂ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਦਰਸਨ

ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ ਪਾਸ ਦਰਸਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਿ

ਸਮਾਂ ਰਹਿ ਕੇ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਤਾ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸਿ ਆਪਨਾ ਕੀ

ਕੀ ਸਮਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਸ ਜੀ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਸਾ ਦੇਵ ਗੁਰੂ॥ ਇਸ

ਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਆਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨਾ ਦੇ ਇਕ ਸੀ

ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੀਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰਿ

ਤੇ ਨਲਿ ਤਪ॥ ਪਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਪੈਰਿ ਸਨ ਪੇਸਿ ਹੋਇ॥ ਪਰਿ ਸਨ ਜੀ

ਨਖ ਸਮਿ ਹੋ॥ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾਸ ਹੈ ਸਾਧਾਂ ਵਰਸੀ

ਕਾ ਵਿਚਿ ਉਤੇ ਜਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ॥ ਪਰਿ ਵਲ ਕਰਿ ਹੈ

ਉਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ॥ ਪਰਿ ਵਲ ਕਰਿ ਹੈ ਉਸ ਰੀ

ਵਿਚ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਇਨ ਆਦ ਪੀਆ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ

ਦੇ ਗਿਣਿ ਪਇਆ ਗੁਰੂ ਨੀਤਾ ਜਾ ਪਾਦਸਾਹ ਗੁਰੂ ਗਾਮਿ ਲਿਦਿਤੇ
ਪਣੁ ਮੁਹੁ ਗਮਾਹ ਤੇ ਦਿਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਹੁ ਤੈ ਜਾ ਤ ਬਾਬੇ ਨਮੁਗ ਬਲਿਆ
ਲਮਾਜ ਕਰਤੇ ਪਇਆ ਜੋ ਏ ਫਰੇ ਸਤਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੂ ਸਾਂਗਿ
ਨਿਗਮੁਹੁ ਮੁਹੁ ਜਿਤੇ ਸੁ ਮੋਗਾ ਮਿ ਕਮਿਗਾ ਤਾ ਬਾ ਫਰੇ ਸਤਿਆ ਆ
ਵਿਕਰਿ ਗੁਰੂ ਗਮਿ ਕੀਤਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਖਿਆ ਆਖਿ ਨਗਿ ਪੰਜਿ ਪਾਤਸਾਹ
ਗਿ ਗੁਰ ਕ ਮੁਹੁ ਮੁਗ ਗਮਿ ਕੀਤਾ ਨਗਿ ਨਗਿ ਸਦਾ ਥਿ ਨਗਿ ਫਰੇ
ਸਤਿਆ ਫਏ ਤਾਂ ਖੀ ਕਹਿ ਓਸੁ ਜੋ ਏ ਫਰੇ ਸਤਿਆ ਏਹੁ ਗੁਰੂ
ਆਜਬਾ ਗਮਤੇ ਪਇਆ ਤੇ ਤੂ ਤੇ ਜਾ ਦਿ ਜਿਗ ਮਿਆ ਪਇਆ ਤੇ
ਤੇ ਗੀਸ ਫਤੇ ਨੀਮੈ ਜੋ ਏਹੁ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਗਮਿਲਿਆ ਜੋ ਤ ਬਾਬੇ
ਨਮੁਗ ਬਲਿਆ ਲ ਮਾਨਿ ਕੀਤਾ ਜਿ ਏ ਫਰੇ ਸਤਿਆ ਮੇਗੁ
ਨਮੁ ਤੇ ਤੂ ਸਾਥੇ ਸੁ ਅਟਿਕੇ ਗੁਰ ਆਗੇ ਆਸ ਲਾ ਮੁਕਰੂ
ਤਾ ਫਰੇ ਸਤਿਆ ਤੂ ਬਪਲਾ ਖਗ ਪਾ ਜੋ ਏ ਪਾਦਸਾਹ ਗਾ ਏਤੇ
ਅਟੀ ਨ ਗੁਰ ਨਗ ਜੋਤੂ ਏਹੁ ਕਹਿ ਨ ਮੁਤ ਪਇਆ ਜੋ ਏ ਸਾਸ
ਟੀਕੇ ਗੁਰ ਆਗੇ ਸਿਜਦਾ ਕਾਪੀਰ ਤੇ ਜਾ ਦਸਤੇ ਗਾਤੁ
ਥੁਰ ਪਿਕ ਤੇ ਪਇਆ ਏਤ ਫਰੇ ਸਤਤੇ ਗਾਨ ਤੇ ਪਿਏ
ਤਬ ਆਜਨਿ ਨੇ ਗਿਫੇ ਸਤਾ ਸਕਲਾ ਬੀਦ ਨਾ ਬਾ ਗੁਰ ਤ
ਪਣਿਆ ਸਾ ਜਿਤਨੀ ਜਿ ਮਾਆ ਸਮਾਪ੍ਰਬ ਏਤ ਨੇਦਿ ਖਿ

ਕਪੈਆਖੈ ਜਿ ਵਡਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮ ਸ੍ਰਾ ਬਾਬਾ ਇਤੁ ਜਾਤਿ ਉਤਰਿਆ॥
ਇਸੁ ਬਾਤ ਆਗੈ ਸਿ ਜਾਬ ਦੇਤ੍ਰਾ ਸੁਣਿ ਕੈ ਆਣਿ ਜੋਰਾ ਆਗਨੁ ਕੀਤਾ
ਤਬ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਇਸ ਆਸਤੈ ਪੈਰ ਕੀਤੈ ਆ ਪਾਣੈ ਨੂਰ ਖੀਆ ਤੁ ਫੇਰਤੈ
ਪੈਰ ਕੀਤਾ ਮਾਲਕੇ ਬਾਤ ਤੇ ਇ ਸੁਆ ਗੈ ਆਸਾ ਕੁ ਫਕਰ ਗੁਸ
ਜਾਬ ਦੇਣਾ॥ ਤਬ ਕਰਤਾਰ ਲਾਇਕ ਹੋਇਆ ਤਬ ਫੇਰਿ ਆ ਜੀ ਜੋਰ
ਮੇਰੇ ਕਸੁਤੈ ਇਸੁ ਆਗੈ ਤੂੰ ਸਿ ਜਾਬ ਦੇਹਿ॥ ਤਬ ਫਕੀਰ ਆਤੀ
ਜੋਰ ਕਰਿਆ ਤਬ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਇਸ ਫੇਰਿਆ ਸਾ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਾਤ
ਲਤ ਪਾ ਲਿ ਗਇਕ ਗਾ ਸਕੀਤਾ ਤੈ ਆ ਸਾ ਇਸੁ ਆਗੈ
ਸਿ ਜਾਬ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ॥ ਤਾਂ ਫਕਰ ਸੁਗ ਖਾਲਿਆ ਲਸਾਨਦਾ
ਹੋਇਆ ਤਬ ਫੇਰਿ ਗੈ ਸਾਤਿਆ ਫੇਰਿ ਜਾਂ ਗਇਆ ਦਰ ਤੂੰ ਆਤਾ
ਜੇਹਾ॥ ਤਬ ਬੈਠਿ ਨਾ ਸਕਿਆ ਫਰੇ ਸਾਤਿਆ ਸਿ ਜਾਬ ਕੀਤਾ ਓਸ ਕੁ
ਤਿਆਗੈ॥ ਓਨਿ ਕੀਤੈ ਆਜਾਂ ਜੀ ਲਿਆ॥ ਤਬ ਓਨਿ ਕਿਸੁ ਨਿਵਾਇ
ਆ ਆਸਾ ਸਾਂਨਿਆ ਓਨਿ ਓਬਾਰਿਗ ਪੇ ਆਜਾਂ ਜੀ ਲਤੂ ਲਾ ਜਤਕ
ਤਬ ਕੁ ਗਲਿ ਪਇਆ॥ ਕੇ ਤ ਤਬ ਕੁ ਜਿ ਫੇਰਿਆ ਜਾਂ ਜੀ ਲਤੂ
ਤਾਂ ਜਾਤੇ ਸੇਰੈ ਕਤੇ ਔ ਫਿਰਿਆ ਪਾਤ ਤੇਗੀ ਓਸਤਿ ਫੇਰਿ ਸੁਣੀ
ਓਸਤਿ ਆਗੈ ਟੁਕ ਜੋ ਤੁਕ ਜੋਤੁ ਆ ਜਾਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿਦਿਵਾਇ ਫੇਰ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਕਤੇ ਜਿਸੁ ਨਾ ਲੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਇਆਤੇ ਜਿਥੈ

ਤੂੰ ਕਿ ਦੇਵ ਰਹੇ ਤੇ ਇਤਾਂ ਤਲਾਂ ਤੇ ਇਆ ਤਬ ਓਹ ਮਤੇ ਜਾਂ ਇਜਾਂ ਇਦੇ

ਗਿਆਸਾਂ ਇ ਸਿਕਰਨਿ ਆ ਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਜਾਂ ਇ ਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਿਆਂ ਦੇ

ਤਾਂ ਇਸਿ ਲੈ ਇਨ ਦੈ ਤਾਂ ਈ ਖੰਡ ਤੈ ਦੇ ਉਕ ਦੇ ਆ ਤਬ ਅਤੇ ਜੀ

ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਅਦੈ ਤਾਂ ਇਕ ਤੈ ਜਿ ਪੇ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਆ ਤ ਪੇ ਤਜਿ ਬੁਤ ਗਸਿ

ਤਿਨ ਤੇ ਤੂੰ ਸਾਂ ਏਸੁ ਰੇਦਵਾਂ ਲੇ ਤਬੂਗੇ ਤੂੰ ਸਾਂ ਉਪਗਿ ਬ੍ਰਿਜ ਸਾਝਾਂ ਗਾ

ਏਸੁ ਤੂੰ ਸਾਂ ਜਿਤੁ ਏਦਰ ਓਗਿਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤ ਤੂੰ

ਸਾਤੇ ਸੁਤਿ ਲਗਾ ਸੁਣੇ ਕਰਿ ਤੂੰ ਸਾਂ ਤੂਰ ਉਤੂੰ ਦੇ ਗਾ ਆ ਤੂੰ ਬੇਕਿ

ਵਿਗਿਆਨ ਬੋਗਾ ਤਬ ਓਰਿ ਸਤ ਬਿਤੁ ਅਸਸਾਂ ਤ੍ਰਿਆਂ ਇਕਰਿ ਉਸਬ

ਤਨੂੰ ਰਹਾਂ ਤਿ ਜਾਂ ਇਆ ਤਬ ਜਰਿ ਏਗਰੁ ਗੇ ਮਤੇ ਆਂ ਇਕਰਿ ਦੇ ਖਜਿਤਾਂ

ਏਗਿ ਉਸਬੂਤ ਦੈ ਤਾਂ ਈ ਅਸਪਰਹਾਂ ਤਿ ਜਾਂ ਇਆ ਤਬ ਤੂੰ ਤਿ ਏਗਿ

ਸਿਕਰਨਿ ਉਖ ਏਗਿ ਰਹਾਂ ਤਿ ਜਾਂ ਇਆ ਤਬ ਏਗਿ ਰਗਿ ਮਤੇ ਕਰਤਾਂ ਲ

ਨੂੰ ਪਾਂ ਸਿਰ ਏਗਿ ਮਤੇ ਜਾਂ ਇਪੈ ਵਤਿ ਏ ਆਤੂ ਕੀਤੇ ਨੌਨਿ ਜਾਂ ਈ ਆਸ

ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਗਿ ਦੇ ਤਤ ਸਬੂ ਅਸਪਸਤ ਵੇਆਸਸਾਂ ਇਬਿਉ ਤਗੀ

ਕਗਿ ਤੇ ਜਾਂ ਇ ਤੈ ਆਬੂਤ ਤੂੰ ਸਬਤੁ ਗਏ ਜਾਂ ਤੇ ਦੇ ਏਕਿਤ੍ਰ ਕਸੁ ਤੇ

ਤਬਤੂੰ ਨਸੁ ਤਕਤਾਂ ਲੂ ਕਦੇ ਇਆਂ ਜਾਂਏ ਏਗਿ ਮਤੇ ਆ ਤੂੰ ਸਜਾਂ ਰਿ

ਭਤੁ ਸੰਸਿਕਤੁ ਤਬ ਖਾਂ ਬਸਅਲ੍ਯ ਨਿਗਿਨਾ ਰਿਤੁ ਨੈ ਬਾਹਿਕ
ਚਿੰਤ ਕਰਿ ਮਿਟੀ ਨੀ ਤਿਨਿ ਸੁਪ੍ਰ੍ਯਾ ਛੋਡਿ ਉਸ ਬਾਤ ਕੈਤਾਂ ਏਰਿਖੇ
ਗਾ॥ ਤਬ ਬਾਤੁ ਕਸੁਰ ਬਾਲਿ ਆਂ ਲਮਾਨਰੰ ਦਿਖਿਆ ਫਰੇਸ
ਤੇ ਫੇਰਿ ਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਫੇਰਿ ਬ੍ਰਤੁ ਸਾਂ ਬਾਤੁ ਕੀਤਾਂ ਤੂ ਨਾ ਦੇ
ਜਾਂ ਗ੍ਰੁਹ ਰਾਂ ਕੁਮਿਟੀ ਤਿਨਿ ਰੂ ਗਿ ਸੁਟਿ ਖਾਂ ਦੀਆ॥ ਉਸ ਬਾਕੁਤਾਂ
ਪੇਰ ਦਿਖਿਆ॥ ਤਬ ਉਤੁ ਲਸਾਂ ਨੂੰ ਉਕਰੇ ਐ॥ ਉਸ ਬਾਤ ਦੇ
ਦੁਆਂ ਮਿਆਂ ਵ ਦਨਿ ਕੁਨ ਰੋ ਐ॥ ਜਰਿ ਦੇ ਫੇਰਿ ਫਰੇਸਤੇ ਕਿ
ਨਿਗਾਏ ਤਬ ਸਤੇ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਬੀਚਿ ਜੋ ਤਾਂਗੋ ਉਸ ਬਾਤ ਕਰਿ
ਦਕਨ ਉਸ॥ ਤਬ ਕੁਤਾਂ ਜੋ ਆਗੇ ਬੀ ਨੂੰ ਉਕਿਆ ਤਬ ਓਨਾਂ ਪਿਤਿ
ਆਂ ਪਾਗ ਖੁਸਿ ਪਏ ਫਿਰਿ ਉਕਿ ਨਸਕਤੀ॥ ਜਰਿ ਦਿ ਫਿ [illegible]
ਕੈ ਫਿਰ ਫਰੇਸਤੇ ਖੁਰ ਪਿਕੇ ਰੇ ਖੜਿ ਤਬ ਬ੍ਰਤੁ ਸਾਂ ਬਾਤੁ ਤੇ
ਸਾਂ ਸ੍ਯੋ॥ ਅ ਰੁਕੁਤ ਤਾਂ ਤੇ ਸਿਖ ਉ ਸਾਗਰਿ ਨਉਕ ਰਹਿ
ਗਏ ਨੈ॥ ਤਬ ਫਰੇਸਤਿਆਂ ਸੁਕਰ ਬਾਤ ਏ ਸਬਦ॥ ਸੁਕ
ਰ ਏਂ ਗ ਬਾਲਿਆਂ ਲਮਾਨ ਖੁਰ ਪਿਤਾਂ ਅਤੁ ਬ੍ਰਤੁ ਸਾਂ ਬਾਤ
ਗੱਬਿਆ ਤੈ॥ ਤਬ ਫਰੇਸਤੇ ਨਾ ਪਿਖ ਤੇ ਦੇ ਰਗ ਗਏ॥ ਜੋ ਏ

ਕਿਤਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਬ ਬਹੁਤ ਨਮ੍ਰਤਾ ਕਰਤ॥ ਲਾਗ ਕੀਤਾ॥ ਅਗਨਾ ਜੀ ਲਾਵੈ
ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਰੈਸਾਫ॥ ਲੇ ਕੀਤਾ ਸੋ॥ ਸਤ੍ਰ ਨਤ੍ਰ ਸਾਧਾ ਨੂੰ ਜੀ
ਨਾਦ॥ ਤਬ ਅਜ ਜਾਇ ਸਾਧ ਕੀਤਾ॥ ਐਸਿ ਪ੍ਰਭ॥ ਪ੍ਰਗਟ॥
ਇਆ॥ ਜਾਂਹੂਤਕ ਤਾਂ ਲਾਹਿ ਸਾਧ॥ ਇਆ ਤਬ ਉਤ੍ਰਜਿ ਗੁਆਤੁ ਸ॥
ਸੁਮਸਤ੍ਰ ਤਿਸ ਪ੍ਰਿਸਾ ਪ੍ਰਿਆ॥ ਤਬ ਬਹੁਤ ਨਮ੍ਰਸਾ ਬਾਲਿਆ॥ ਲਾਸੇ
ਨ ਕੀਤਾ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਫਤੇ ਆਗਸ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਤ੍ਰ ਏਸ ਨ੍ਰ ਪ੍ਰੇਤ ਮਸਤ੍ਰ
ਤਿਸ ਸਾਧਿਆ॥ ਤੈ ਦੇ ਸਕੇ ਤਾਂ॥ ਪ੍ਰਿਥਸ ਨਿ ਜਸਾ ਦੇ ਸੁ ਬਹੁਤ ਸਾਂ
ਬਤ੍ਰ ਸਾ ਤਬ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਧਨ ਜਿ ਨਸਾਫ ਕਿ ਲਾਸਾ॥ ਬਹੁਤ ਦੈ
ਬਨ ਦਸਾ ਤਬ ਉਤ੍ਰ ਜਿ ਗੁਆਤੁ ਬਾ॥ ਉਸਨ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਆਗ ਜਾ॥ ਦੇ
ਲਤ੍ਰ ਸੈਨ੍ਰ ਟੇਕ ਨ ਫੇ ਜਿ ਉਪਾ ਤਰ ਫੋਸਾ ਤਬ ਆਸ ਜਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਤਿਆ॥ ਜਿ ਨਫ॥ ਸਾ॥ ਨਤੈ ਨਉਲਾ ਨਤੈ ਨਉਲਾ ਸੈਪ੍ਰਗੀ
ਨ॥ ਤੈਸਾ ਨਫ॥ ਸਾਸਾ ਤਬ ਉਤ੍ਰ ਗੁਆਤੁ ਉਸ ਬਹੁਤ ਦਿਖਿਆ॥
ਇਆ ਸਾ ਤਬ ਜਇਆ॥ ਇਦ੍ਰਜਸਾ॥ ਤਬ ਇਸ ਬਹੁਤ ਦੇਤ॥
ਪ੍ਰੀਕਿ ਨਿਆ॥ ਬਹੁਤਿ ਕਿ ਨਿਆ ਸਾ ਤਬ ਫਨਸਾ ਨੀਤ੍ਰ ਸੋ ਜਿਆ
ਲਾਤ ਸਰਇਲਾ ਲਾਸਾ ਤਬ ਆਗੇ ਬਾਇਦਤੇ ਪ੍ਰਭ॥ ਇਦ
ਆ॥ ਇਆ॥ ਸਾ ਜਿ ਸਾਧ ਸਤ੍ਰ ਲਾਸਾ ਜਿ ਸਾਧ ਸਤੋ ਤੈ ਗੈ

ਤਾ ਪੁਛਿਓਸੁ॥ ਜੋ ਸੋਈ ਸਿ ਫਕੀਰੁ ਕੀਤੀਓਸੁ॥ ਤਬ ਤਕਰਤਾ ਲਾਗਾ ਬੋ
ਲਣਿ ਆਖਿਆ ਫਕੀਰ ਤੂ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ
ਅਜੁ ਤੁਸਾ ਕਹੈ ਸੋਈ ਸਿ ਫਕੀਰੁ ਏਹ ਜੋ ਏਹੋ ਕੀਤੀਓਸੁ॥ ਕਹੈ
ਫਾ ਗਬਾਲਿਆ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਏਹ ਸਿ ਫਕੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਤਾ
ਜਤੀ ਤਬ ਗਬਾਲਿਆ ਨਾ ਮੰਨਿਓਸੁ ਜੋ ਏਹ ਫਕੀਰੁ ਤੂੰ ਸ
ਤੁ ਏਹੁ ਜੋ ਸੈ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਪੈਰ ਕੀਤੇ ਤੇ ਏਸੁ ਕਾਨੁ ਸਾਰ
ਸੁ ਏਸੁ ਤਾ ਸੋਆ ਰਸਨਾ ਤਿਪੇਰੁ ਨਾਗੜੀਆ॥ ਅਕੇ ਤੋਆ
ਰਸਨਾ ਤੇ ਗੀਤ ਸੋਗੁ ਰਗਿਤ ਜਾਪਾ ਤੂ ਕੋਸੋਆ ਸੋਗੀ ਬਾਰ
ਗੀ ਕਾਤਗੇ ਸੋਗਾਜੁ ਲੋਤਿ ਗੋ॥ ਗਤੁਸ ਕੁਤਬ ਪਾਗ ਪੇਕੋ ਬਾ
ਸਾ ਬਾਗ ਰਗ ਵੇਸ ਉਸੁ ਬੀ ਪੈਰ ਤਿ ਗੋ॥ ਸਤੇ ਸਆਠਾ ਗਤਆ
ਲਸ ਪੈਰਾ ਕੀਤੇ ਤੇ ਨੇ ਤਿਨੁ ਇਸਾ ਪਤ ਸਾਤੇ ਪਿਗਾ॥ ਉਸੁ
ਕਾਨੁ ਸੁਆ ਰਸਾ॥ ਉਸੁ ਤੀਜੇ ਪੇਜੁ ਨੂ ਤਾ ਪੇਰ ਤੇ ਉਆ ਤੋ॥
ਉਸੁ ਕਾਨੁ ਪੀਰ ਸੁਾ॥ ਸੈ ਫਗੇ ਸਤਿਆ ਲਿਜਾ ਪਿਉ ਸੁਕੇ
ਤਾ ਪੁਛਿ ਕਿ ਸਤਿ ਵਿਖਿਆ ਗਖਿਆ॥ ਜੋ ਇਨੁ ਕਸੁ ਤੇ ਪਿਉ ਕੁ ਦਖ
ਤੁਸੋ ਗੈ ਪਾਸਿ ਸਲਾ ਮਾਲਿਆ ਦਿਨਾ॥ ਤਬ ਤਕਰਤਾ ਲਾਗਾ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਏ ਫਗੇ ਸਤਿਆ ਏਤੁ ਤਾ ਤੇ ਪਿਆ ਪਾਤੁ ਉਸਤਿ ਕੀਤੋ ਕੀ

ਤਾਂ ਲੈ ਪ੍ਰਿਥਮੁ ਬੀਆ ਤਬ ਫਿਰੇ ਸਤਿ ਆਨੁ ਨਕਾਂ। ਜੋ ਜੋ ਕਿ ਉਨੁ ਨਮੁ
ਤੈਤੇ ਰਾ ਕੇ ਵੈਪੈਰ। ਪ੍ਰਿਸਿ ਤੇ ਪ੍ਰਿਗਾ ਨਕਤੇ ਏ ਸੁਆ। ਹ ਮਸ।
ਬਿ ਏ ਨਅ ਦਰਤ ਕੀਤੀ ਆ ਏ ਜੋ ਆਤਬ ਸਅ ਅਗੁ ਖੁਦ।
ਪ੍ਰਿਦਤੇ ਪ੍ਰਿਆ। ਜੋ ਆ ਵਸ ਕੈਤ। ਭੀ ਲਿਆ। ਦੁਆ ਆ। ਹਮੁ
ਫਿਰੇ ਸਤੀ ਤਜੁ ਸ੍ਰਿਤ ਨਤ। ਲੁਹ ਏ ਆਂ। ਦਆ ਆ। ਇਸ ਗੁ ਨਮੁ
ਆ। ਹਮਨੁ ਤੇ ਪ੍ਰਿਆ। ਜਿ ਏਹੁ ਬਾ। ਵੇਤੇ ਗੀਨ। ਗੈ ਪ੍ਰਿਸੁਤੀ ਕੋਪ
ਪ੍ਰਿ ਸੁਤੀ ਕਿਪ ਸਾ। ਸੁਆ। ਪਦ। ਨਟਿ ਉਤ। ਗਾ ਤਬ ਸਾ। ਹ
ਸਤੁ ਨਮਅ ਲੁਹ ਏ ਨਾਲਿ ਬਾ। ਵੇਨ। ਗਤੀ ਸਾ। ਸੁ ਨਟਿ ਫਿਰੇ
ਸਤਿਆ। ਏ ਤੇ। ਏ ਇ ਤਾ ਉਸ ਤੀ ਨਤ। ਲਤਿ ਏਹ ਬਾਬੀ
ਤਦ। ਤੇ ਏ ਆਤਬ ਅਅਗੁ ਖੁਦ। ਪ੍ਰਿਦ। ਆ। ਪ੍ਰਿਆ। ਜੋ ਏਆ। ਹ
ਸਤੁ ਏਤੇ ਅਦਾਤ ਲੈ ਏਹ ਤੇਰਾ। ਗੁਤੁ ਸੀ ਏ ਬਜਸ ਤਿ ਨਰੇਸੀ
ਤੁ ਏਹ ਸਅਦਰਤ ਨਰਿਆ ਤਬ ਤਿ ਨਸਤਿ ਨਤ। ਲੁਹ ਨੁਦਰ
ਤਿ ਕੀਤੀ ਅਸੁ ਜੋ ਫਿਰੇ ਫੀ ਏਹ ਸਾ। ਸਨ। ਤਿ ਸਤਨ ਤਿਬ
ਤਰੀ ਨਉ ਖੁਨਰੇ ਖੁ ਏਹੁ ਸਨਾ। ਕ। ਲਾਸੋ ਜੋ ਏਨੀ
ਤੁ ਏਤ। ਜੋਤੇ ਪੈਵ। ਤੇ ਜਾ ਪ੍ਰਿਕੁ ਸਾਰੁ ਪ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਸਤ ਗੀਆ।

ਏਤਿ ਸਾਖੀ ਫੇ ਲੋਆ ਉਸਤਤੀ ਏਤਿਕੀ ਜੇਤੇ ਪੈਰ ਦੇ ਦੇ ਜਾ ਕੇਰਾ

ਤਬ ਫੇਰ ਸਤਿ ਆਖੈ ਤਾ ਏਹੁ ਬਿਜਨੇ ਸ ਬਾਤਿ ਬਤੂੰ ਏ ਦੀਜੈ

ਨੂੰ ਏ ਸੁ ਜਿਨ ਸਿ ਏਤੁ ਸਾਖੀ ਅਦਭਤ ਦੇ ਖਿਲਿਤ ਏਤਿ ਰਖ

ਦਾ॥ ਏਤੁਤੇ ਨੁ ਗਜੈ ਸਤਿ ਜੇ ਤੇ ਅਸਤੁ ਰੂ ਪੁ ਬਾਲਕਾ ਗੁਣ

ਕਾ ਸਾਰ ਦੇ ਖਿ ਰਖ ਦਾ॥ ਆ ਬਚਾ ਇ ਆਤਮ ਬਾ ਨੂ ਨੂ

ਰੂ ਅਸਤੁ ਤੇ ਨੁ ਸੁਗਤੇ ਜੇ ਤੇ ਖੀ ਜਾਗਲਾ ਏ ਕਰਿਆ ਦਸ

ਸਤਿ ਬਾਤੇ ਸਾਰ ਦੇ ਖਿਲਿ ਜਾ ਏ ਰਖਿਆ॥ ਏ ਸੁ ਕਤੇ ਨੁ

ਏ ਸਤਗੁਰੀ ਏ ਸੁ ਕਾ ਏਤੁ ਪਾਈ ਤੇ ਨੁ ਕਾ ਬੇਸ ਏਨੂ ਕੀਜੈ

ਏਤੁ ਤੇ ਨੁ ਕਤੈ ਆ ਫ ਸਾਨੂ ਸੋ ਲੋ ਕਸ ਸੰਬਾਆ ਜਸ

ਸ ਏਤਰ ਲਾ ਏ ਕੁਰਿ ਬੈਗ ਸਕ ਸਾ ਦੇ ਖਿ ਜੇ ਏਤਨਾ ਏਤੁ

ਬਾ ਏਗ ਏਤਨਾ ਏਸੁਤੇ ਏਸੁਤੇ ਜੇ ਬੀਗ ਧ ਪੂ ਸਲੇ ਗਾ

ਏਤਨਾ ਏਸਕਾ ਸ੍ਯ ਰੂ ਤੇ ਏਗ॥ ਤਰਿ ਏਤੁ ਸਾਖੀ ਅਦਭਤ

ਦਾ ਸਾਰ ਦੇ ਖਿ ਫੇ ਲਿਖੀ ਸੁ॥ ਉਸੁ ਸਥੇ ਕਰਿ ਏਤੁ

ਸਤੰ ਸਆ ਰਾ ਧੁ ਆ ਲਸ ਦੇ ਪੈਰ ਕੀ ਤੇ ਆ ਸਾ॥

ਉਸਤਤੇ ਨੂੰ ਉ ਸਾਖੀ ਪੂਰਿਉ ਸੋ ਤੇ ਸੁਤਤੇ ਕ੍ਯ ਏ ਸੇ ਸਖੀ॥

ਆਤਮ ਅਨੁਭਵੈ ਨ ਪ੍ਰਿਤਕ ਤਾਂ ਜਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੋ ਆਤਮ

ਅਨੁਭਵ ਕਰੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਤ ਸੰਤਿ ਉਤ੍ਰਗ ਸ੍ਰੀ ਲੀਅਤ ਤਬ

ਤਿਸ ਤੇ ਦਿਖਿਆ ਆਤਮ ਅਨੁਭਵ ਚੋਣ ਗਨਿਆ ਹੈ ਏਹ

ਸਤ ਕੀ ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋ [illegible] ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ [illegible]

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਤ ਦਾ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਿਆ ਉਪਰ ਬੋਲ ਕੈ ਤਾਂ

[illegible] ਤਿਸ ਤੇ ਦਿਖਿਆ [illegible] ਆਤਮਕ

ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਸਤ੍ਰ ਉਪਰ ਕਾਗ੍ਰਤ ਦਾ ਆਤਮ ਕੇ ਤਾਂ

[illegible] ਤਿਸ ਤੇ ਕਾ ਸੇਵਾ ਤ੍ਰਸਾ ਸਕਤੇ [illegible]

[illegible] ਆਤਮਕ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਨ ਤ੍ਰਸਾ [illegible] ਕਰੈ ਨ [illegible]

[illegible] ਨ ਕਰੇ [illegible] ਸਤ [illegible] ਤਾਂ ਕਾਗਦਾ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਵਾ ਲਿਆ ਲਸੀਰ ਦੇ [illegible] ਸੇਵਾ ਤ੍ਰਸਾ [illegible]

[illegible] ਉਸਿਆ ਦਾ [illegible] ਤਬ ਆ [illegible] ਉਬਾ

[illegible] ਉਤਗਾ ਸਤ [illegible] ਲੀਆ [illegible]

ਸਕੇ [illegible] ਤਤਕਤ ਲਏ [illegible] ਲਾ [illegible]

ਸਤ [illegible] ਹੋ [illegible] ਸੇਵ

ਏਤੁ ਕਾਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੈ ਨੋ ਅਸਾ ਭੀ ਨਉਤਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇ ਤੈ ਨੋ ਧਿਆ

ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮੰਨਣੇ ਤੇ [illegible] ਦੇ ਨਾ ॥ ਅਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮੇਰੇ [illegible]

[illegible] ਦੇ ॥ ਤਬ ਆਗਿਆ ਹੋਈ [illegible] ਤੈ ਕੋ ਸ

ਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਆ [illegible] ਸਤ [illegible] ॥

ਤਬ ਆਗਿਆ ਹੋਈ [illegible] ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ [illegible]

ਤਬ [illegible] ਕੀਰਤਨ ਹੋਇ [illegible] ਸਤ [illegible] ਕੀਰਤਨ [illegible]

ਕੀਰਤਨ [illegible] ਸੰਗਤਿ [illegible] ਕੀਤੀ ਸੁਣਿ

[illegible] ਉਸ [illegible] ਸਤਿ [illegible] ਲੈ ਲੈ [illegible]

[illegible] ਉਸ [illegible] ਬਾਬੇ [illegible] ॥ [illegible]

ਬਾਬੇ [illegible] ਕੀਤੀ ॥ ਤਬ [illegible] ਆਗਿਆ

ਹੋਈ [illegible] ਸਤਿ [illegible]

ਹੋਤ ਤੌ ॥ [illegible] ਸਤਿ [illegible] ਬਾਬੇ ॥

ਬਾਬੇ [illegible] ਬਾਬੇ [illegible] ॥

[illegible] ਨਾਨਕ [illegible] ॥ [illegible]

ਦਾਨਾ ਹੋ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਵਿਖੁ ਦਿਤਾ ਪਾਏ॥ ਨਦੇ ਜੀ ਕਦੇ ਏਕ
ਗਾ ਮੇਰੇ ਤਾ ਏ ਤੂ ਇਸ ਨਾਲਿ ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਤ ਨਾਲਿ ਹੋਵਾਂ ਤੇਰੇ
ਅਤੁ ਮਹਾ ਬਤੁ ਏ ਤਾਂ ਹੋਇਦਾ॥ ਜਿਨਿ ਮਤੁ ਮੈ ਦੇ ਖਲੇਵਾ॥
ਰੋਜ ਮੇਰਿ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਪਾਸੁ ਤੁ ਨ ਆਪ ਪਾਇਆ ਹੋ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤ॥
ਏਹਿ ਕੇਰ ਵਿਖੁ ਦਾ ਜੋ ਪਾਸੁ ਤੂ ਦੇ ਖਰੈ ਫਿਰਿ ਕਲਿਆ ਨੂ ਕ
ਤੈ ਮੀਆ ਮੇਰੇ ਖਾਨੇ ਨਾਲਿ ਗਾ ਜੋ ਤੈ ਕੁਝ ਵਿਖੁ ਮੇਬੇ ਪਾਏ॥
ਲਿਗਾ ਜਾਨੀ ਤੂ ਕਿਵੇ ਮੇਰੇ ਤਾ ਏ ਤੂ ਕਿ ਮਤੁ ਅੰਦਰ ਗੁਦੇ ਖ॥
ਲਾ ਤਖਤੁ ਜਿ ਮੇਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਿਖੁ ਕੀਤਿਆ ਖਾਰਿ ਦਾ ਦੇ
ਕੇ ਮਤ ਕੇ ਖੇ ਉਤਰਿ ਦ ਖਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਕ ਭਯ ਉਤੇ ਕੁ ਟੇਸ॥
ਰੇਦਾ ਦੇ ਜੋ ਗਸ॥ ਰੇ ਦਾ ਦੇ ਦੁ ਪੁਜਦੇ॥ ਮੇਰੇ ਦਾ ਦੇ ਜਾ ਖਾਜਿ
ਤੂ ਮੇਰੁ ਦਾ ਦੇ ਨੁ ਖਾ ਜਿਤੁ ਮੇਰੁ ਗਤਦਾ ਖਾ ਦਾ ਦੇ ਦੁ ਉਸ
ਮੇਰ ਖੀ ਮੇਰੀ ਦਾਦੇ ਜਾਂ ਨਹੀ ਦਿਤੇ॥ ਉਤ ਮੇਰੀ ਦਾ ਦੇ ਜੋ
ਅਜ॥ ਜੀ ਲੂ ਉਤੀਸ ਮੇਜਾ ਇ ਦਿਤਿਆ॥ ਜਿਤੁ ਸਮੇ
[illegible] ਖਾਲਾ ਦਸੁ ਦਾ ਗ ਤਸ ਨਾ ਸੁਕਰ
ਦੇਗ ਪਿਆ ਖੁ ਉਤੀਸ ਮੀਆ ਗੋਖੀ ਖੋਹੁ ਦੇ ਬੇ ਨੀਰੇ ਜਾਇ
ਖਜਾ ਤੇ ਪਿਆ॥ ਸੁ ਪੇਰ ਦੇ ਜੀ ਤਖਿਸ ਮਤਾ ਦਿਆ ਸਜਾਇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦਸੂਆ ਪਿਆ ॥ ਜਾ ਇਸ ਦਸੂਆ ਪਿਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਰੰਦ ਦਾ ਗੁਰੂ
ਅਵੈ ਬੈਠਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਤੀ ਬੀਸ੍ਰ ਗਤੁ ਉਤ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਦੀ ਦ੍ਵੈ ਦਾਸ ਜਨ
ਸਿਤੁ ਜਦੀਤੈ ਮਸੰਦਿਆ ਰਸਿਕਦਿਆ ਜਿਕੁ ਓੁਬਾਬੀ ਅਤੁਕਿਆ ਤੇ ॥
ਜਤੈ ਜੀਤੈ ਕਤੁ ਕਿਤੁ ਤੈ ਜਤੈ ਕਿਆ ਤੈ ਕਤ੍ਰਾ ॥ ਜਤੈ ਜੀ ਸੋਕਿਆ ਕ੍ਰਾ ॥ ਤ੍ਰਸਾ
ਪ੍ਰਸੰਦ ਰਗਾਤਦਾ ਖਾ ਪਿਆ ਦਰਸ ਤੇ ਸਤੈ ਸੈਨੂ ਨਾਲਿ ਲਿਆ ਦਿਆ ॥
ਏਤ ਬਾਤ ਪ੍ਰਛੁਤੇ ॥ ਤਬ ਮਸੰਦਿਆ ਰਸਿਕਦਿਆ ਜਿਏ ਬੀਬੀ ਸੈਸਾ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਤੇ ਨੂੰ ਜਦੇ ਦਾ ਏਤ ਬਾਤ ਤੇ ਗੈ ਜੀਆ ਸਾ ਦਰੀਤੇ ॥ ਜਤੈ ਜੀ
ਜੀਆ ਦਰੀ ਕਲਾ ਕਿ ਏਤ੍ਰਤ ਨ੍ਰਸੰਦ ਵੈ ਜਿਤ੍ਰਤ ਸਿਰਿ ਜਿਖਾਦਾ ਤੇ ॥ +
ਸਾ ਸੋਗੈ ਤਾ ਏਜਾਤੇ ਲਿਆ ਦਿਆ ॥ ਜਤੈ ਬਾਬਾ ਦਿਖਾ ਇਦਿਖਾ ਜਤੇ
ਜੀ ਏਤ੍ਰਤ ਦੇਖਾ ॥ ਏਤ੍ਰ ਸਾਨੂ ਸੋਦਾ ਤੇ ਜਿਸ ਦਤੇ ਗਬਾਲਿਆ ਲਸੀ ਜਦੀ
ਕੀਤੋ ॥ ਤਾ ਮਸੰਦਿਆ ਰਸਿਆ ਖਿਆ ਜਿਤਾ ਇਤਾ ਇ ਬਾਬਾ ਤੇ ਏਤ੍ਰ ਖ
ਇਆ ਜਤੈ ਜੀ ਸੋ ਖਾ ਇਆ ॥ ਜਤੈ ਏਬਾ ਬਾ ਏਤ੍ਰਠੇ ਜੋ ਦਾ ਕੁ ਕੀਆ ॥
ਏਤ੍ਰ ਓਤੇ ਸੋਦਤੇ ਜਿਤ ਕਤਾ ਲਤ ਸਜਤਕੀ ਤਾਤੇਤੇ ਨੁ ਓਖਾ ਪਾ ਏਤ੍ਰ ॥
ਜਤੈ ਸਾਲ ਸਲਾ ਸਤਿ ਏਕ੍ਰ ਪੋਸ੍ਰ ਸਗਤੁ ਖੁਦ ਇ ਓਲ ਸਾ ਓਖਤੇ
ਸਾਏਤੀਆ ਖੁਦ ਇਦੀ ਸਾ ਰਗਾਤਦੀਆ ਤਤਤੀਕੁ ਕਗੇਜਸੇ
ਗਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਗਾਇਆ ॥ ਜਿਕ ਪੀਏਤ੍ਰ ਕਿਕੁ ਕਤਦ ਤੇ ਸਿਸਤ੍ਰ ਕਤਦ ਦੈ
ਜਤੇ ਬਾਬਾ ਸਲਾ ਸਤਿ ਖੁਦ ਇਠੀ ਦੀ ਕ੍ਰਤਾ ਪੀਓਤ੍ਰ ਜਿਤੀ ਕੀ ਟੇ
ਸਤਾ ॥ ਪਰ ਖੁਦ ਇਕਿਤ ਸਸਾ ਨਾਲਿ ਓਸਦੇ ਜੀਆ ਪਏ ਤੇ
ਜਿਸ ਸਾ ਕਬ੍ਰ ਗਤਿ ਸਗਦ ਤੇ ਤੈਨੂ ਜੀ ਓਤ ਗਾ ਰਗ ਪਿਆ ਤੈ ॥

ਏਤੁ ਸੋਦਾ ਤੈ ਖਰਚੁ ਸਹਿਆ॥ ਏਤੁ ਖਾਪੇ ਸਕਨਾ ਬਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵਦੀ
ਹੋਵੈ॥ ਏਤੁ ਜਿ ਸੋਦਾ ਤੈ ਸਿਆਨ ਤੇਤੈ॥ ਏਤੁ ਖਾਪੇ ਤਿਸ ਸਚੁ ਉਹੁਰੀ
ਤੋਲਿਆ ਜਾਤ ਵੰਞੁ ਖੋਟਾ ਤਿਹ ਹੋਵੈ॥ ਏਹ ਜਾਤਾ ਸਾ ਪਰਤੀ ਅਲੂ ਇਆ ਵੀਰ
ਵਗਾਇਆ ਤਾ ਜਾਤ ਵਾਤੁ ਆ ਰਸਆ ਅਲੂ ਰਾਤਿ ਹੋਤੈ ਬੀਬੀ ਤੈ ਮੁਕੁਰੀਆ
ਏਤੁ ਖਾਪੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਤੈ ਨਾਤ ਜਾਤਿ ਤਿਸ ਸਚੁ ਉਹਨਾ॥ ਤੂ ਕਿ ਸਤਤੇ ਕਹਿ
ਆਇ ਗਇਆ ਤੈ ਤੂਤਿ ਇਆ ਤਿਸੈ ਬੀਬੀ ਨੂ ਬਹੁ ਵਡਲ ਗਈ ਜਿ ਸੋਹੈ
ਸਹਿ ਕਤੁ ਤੁਤਿ ਸੋਇਆ॥ ਸਾਸਾ ਸਾਲ ਸਤ ਫਤਉ ਤੈ ਨਾਲੁ ਕਹੀਆਂ ਗੀ
ਤਾ ਸੋਹੈ ਸਹਿ ਕਤੁ ਤੁਤਿ ਇਗਾ ਤੂ ਸੁ ਸੋਹਾ ਕਵਦ ਤੁਤ ਵਾ ਨੂਆ॥ ਤਾ ਸੀ ਪੋਆ
ਰਸਿ ਕਤਿ ਆ ਜਿਆ ਉ ਬੀਬੀ ਜਾ ਤੂ ਇਤੁ ਕਿ ਸਤਤੇ ਕਹੀ ਆਇਆ ਤੈਉ
ਏਤੈ ਕਿ ਸਤ ਵਿਚਿ ਗਾ ਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੁਖਨਾ ਤਿਆ॥ ਸਾਤੁ ਸੈਨੁ ਕੀ ਰਹਿ ਏਤੁ ਸੋਦ
ਸੋਹੈ ਖਾਂਦਾ॥ ਜਿ ਵੁਤ ਵਾ ਇਕਿ ਗਾ ਤੂਤਿ ਹੋਵੈ॥ ਸਟਿਆ ਤਤਾ ਰਿ ਹੋਵੈ ਕਿਸ
ਤਤੇ ਸ ਟਿਆ ਤਾ ਤਬ ਸਾ ਏਆ ਰਸਿ ਕੀ ਬੀਬੀ ਤਵਾ ਤੇ ਲੀਤਾ ਖਾ
ਪਾ ਉਤੁ ਸੋ ਦਾ ਤਬ ਖਾ ਹੋਵੈ ਸਾ ਬਿਤਿ ਸਚੁ ਉਹਨੋ ਨਾ ਜਾਤ ਵੰਞਿ
ਏ ਰਹਿ ਦੇ ਜਿ ਸੋਤਿ ਏਗਾ ਤਬ ਅਲੂ ਰਤਿ ਏਗਾ ਤਬ ਤੁ ਕਸੁ ਨਕਤਾ ਲੁ
ਵਾ ਸਾ ਇਆ ਜਿਤਵ ਆਗੁਆ ਰਸਹੈ ਤਾ ਈ ਕਿ ਸਤਤੁ ਸੋਇ
ਕਾ ਤੁਤ੍ਰਾ ਜਿ ਏਤ ਕਿ ਸਤਲਾ ਇਕ ਨਾ ਏਆ॥ ਏਤ ਜਾ ਇਕਿ ਸੀਉ
ਪਹਿ ਪਤੁ ਜਿਆ॥ ਇਨ ਕੇ ਤਾ ਈ ਸਾ ਹਿਬ ਤੁਤ੍ਰਾ॥ ਹੁਤ ਤਾ ਜਾ ਇਕਹਿ
ਛੋ ਸਤੀ ਪਕਤੁ ਕਹਿ ਸੁ ਟੇ ਕਉ ਰਕ ਉਰ ਜਿਸੀਉ ਪਹਿਆ

ਧਰਮਸਾਲ ਥੈਂ ਦੇ ਕੈ ਸੇ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤ੍ਰ ਪੜਾਂ ਪਿਆ ਤੈਸੁ
ਇਸੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਕੈਕੇ ਸਾਂਤ ਜਾਤ੍ਰ ਹੋਏ॥ ਪਿਸਕ ਸਾਮ
ਕਰਿ ਕੈ ਨਗਰ ਜਾਤ੍ਰ ਗਏ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਬਾਰੀ ਤਾਂ ਸਾਡਿੰ ਦ੍ਰ
ਸਮਲਾਂ ਸੋਤੁ ਕੀਤੇ ਸੇ॥ ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਲਾਏ ਰਾਂਤ ਇ ਬੇ
ਰਤੇ ਹੈ॥ ਜੀ ਕੀਆ ਕੇ ਤੇ ਸੇ॥ ਜੇ ਕੀਆ ਸਾਹ ਰਹੇ
ਆਂ ਕਨੁ ਦੇ ਰਹੇ ਹੈ॥ ਬਾਦੇ ਕੁ ਸਤਾਂ ਪਿ ਦੇਰਹੇ ਹੈ॥
ਇਸਲਾਂ ਪਾਏ ਕੀਤੇ ਸੁ ਸਤ੍ਰ ਕੀਆ॥ ਕਾਂਢੇ ਸੁ ਤਾਂ ਕ
ਲਿਆ ਪੀਤੇ ਕੁ ਬੁਰਿਆ ਪੀ ਕਰਿ ਰਹਾ ਸੁਤਾਂ ਬ
ਰਿਆ ਪੀਤੇ ਕੁ ਨਲਿਆ ਪੀ ਕਰਿ॥ ਉਸ ਦੇ ਕੋਸ
ਤਤੇ ਤਨ ਹੈ॥ ਬਾਕ ਬੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਂਤ ਬਾਤੇ॥

ਆਪ ਦਾਤ ਸਾਸਾਂ ਬਿ ਸ ਬਾਂ ਰਿਆ ਤੇ ਸੇ॥ ਆ
ਪੈਬੇ ਨੁ ਬੋਲ ਰਹੇ ਇਉ ਕਾਂ ਦਰਹੇ ਸੁ ਤਿ ਦੇਤ
ਉਕਰ ਹੈ॥ ਉਸ ਦੇ ਕੁ ਰਗਤ ਸਰੀਕੁ ਕੀ
ਨਤੇ॥ ਸਤ ਪਤ ਸਾਂ ਕੀਤੇ ਸੁ ਬੁਰੇ ਤ ਬੋਲ ਕੀਤ
ਸੇ॥ ਬਿਤੀ ਦਿਗ ਰੀਤੇ ਸੇ॥ ਪਲਪ ਕੀਆ ਸ੍ਰ ਤ ੨

ਸੰਜੋਗ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਤਰਪ੍ਰਬੀਨੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸੁਰਖਸੁਖਾਨੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥
ਨੇਤ੍ਰਨੂੰ ਅਣਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸਨੂਰਾਂ ਅਨੂਰਾਂ ਕੀਤੋ
ਸੁ ॥ ਗ੍ਰਬ ਖਬਿਪ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸੁਤਾਂ ਰਕੂਨਿਆਰਾਂ ਸਚਿ
ਆਰੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਬਿਨਸਮਸਾਂ ਕੀਤੋਸੁ
ਗਾਫਿਲ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਤਸਕੁਸਰੁ ਨੈਖਾਨੁ ਤੁਆਣੀ
ਤਰੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸੰਤੋਖਦਿਨੇਂਗੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਰੂਪਅਨੂਪ
ਅਣਸਮਸਤੰਸਾਂ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸਦੈਤੁ ਤਾਂਗਪ੍ਰਦਾ
ਨਾਂ ਯਾਂ ਮੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਅਾਂਦਰਤਾਂ ਫੁਤਕੁ ਖਕੀ
ਤੋਸੁ ॥ ਪੰਜਤਤ ਤੋਨ ਕੀਪੰ ਯੀਸਪ ਸ੍ਰਿਸਤੋਏ
ਸੇਵਕ ਨੈਨਾਂ ਲਿਖਦਾਂ ਪਿਵ ਤੋਆਸੁ ॥ ਪਾਸਰੇ
ਕੰਘਾਰ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਸਿਪਸਾਂ ਪਿਰ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਤਤੋ
ਸਤੋ ਯਾਰਘਾਂਰੋ ਹੁਣੋਸਾ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਜੋਗੀ ਸਨਿ
ਆਂ ਸੀਖੋਸਤ੍ਰੁ ਪੰਜ੍ਹਿਤਕਾਂ ਤੋ ਸਹੁਲਾਂ ਨੇਪਾਰ

ਕੀਰ ਸਾਂਇਕ ਸਾਂਲਿਕ ਗੁਰੂ ਸ ਨੂੰ ਤਬ ਕੀਤਿਆ ਸ੍ਰਾਯਾਂ ਰਿਦੇ

ਰਯਾਂ ਰਿਕਤੇ ਬਾਂਕੀਤਿਆ ਸ੍ਰਾਯਾਂ ਰਿ ਖਾਂਈਯਾਂ ਰਿ ਬਾਂਦੀ

ਕੇਂਦੁ ਸ੍ਰਾਗ ਨੂੰ ਪਰੂਨ ਪਾਂਈ ਪਗਤੀਆਕਾਂ ਸ ਇਸ ਤੀ ਪਰਾਖੁਸਾਂ

ਤੇਆ ਸ੍ਰਾ ਗੁਰਸਕੀ ਪੇਰ ਪਿੰਸਿ ਛਿ ਡਿ ਨਾਂ ਏ ਹੋ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿ

ਭੁ ਪੇਰਾਂ ਕੀਤਾਂ ਸ੍ਰੋ ਸ੍ਰਉ ਡੀ ਜਾਂ ਏ ਹੈ ਯਾਂ ਰਿ ਖਾਂਈ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰਾ

ਸੇ ਰੇਜਨੇ ਗਜ ਸੇਤਜ ਉਤਨੂੰ ਜਾ ਏ ਰੇਜ ਆਸ੍ਰੋ ਨੇ ਗਜ ਖਾਂਦਿ

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਂਸ੍ਰਗ ਖਤ ਸ੍ਰਾ ਦਿਜਕਾਂ ਅੜਾਂ ਉਤਨੂੰ ਜ ਖਾਂਦਿ ਕੀਤੀ

ਸਸ੍ਰਾ ਉਤਨੂੰ ਖਾਂਦ ਸਦਿ ਸਿਰਾਂ ਪੇਰਾਂ ਕੀਤੇ ਸ੍ਰਾ ਅੜਾਂ ਨੂੰ ਸੇ

ਸਾਂਰ ਗਸਾ ਸੇਜਾ ਖਾਂਦਿ ਦਿਸ੍ਰ ਜੁ ਨੁ ਸਾ ਨੂੰ ਦਾਂ ਪੇਰਾਂ ਕੀ

ਤੇ ਸ੍ਰਾ ਜੇ ਗਜ ਖਾਂਦਿ ਦਿਸ੍ਰ ਰੁ ਪਸ੍ਰਿਤ ਪੇਰਾਂ ਕੀਤੇ ਸ੍ਰਾ

ਸ੍ਰੂ ਜੁ ਉਤਨੂੰ ਜ ਖਾਂਦਿ ਤਿ ਸ੍ਰੁ ਕੀ ਸਤਾਂ ਪਗਤੀ ਪਿਤਾਂ ਪਰੇ

ਉਤਨੂੰ ਜ ਖਾਂਦਿ ਪੈਰਾਂ ਤਿ ਪੀਆਂ ਰੇ ਜਜੇ ਗਜ ਨੂੰ ਅੜਾਂ ਨੂੰ ਪੈ

ਰਾਂ ਤਿ ਪਿਆ ਉਸ ਆ ਗਤੀ ਗੰ ਪ ਪਨੂੰ ਆਯ ਗੰ ਪ ਪਤੇ

ਪੇਰਾਂ ਪਿੰਸਿ ਸਾਲੀ ਇਸ ਤੀ ਪਰ ਗਪ ਜੇਗਜ ਖਾਂਦਿ ਕੀ

ਨੁ ਸੀ ਵੀ ਐਸੁ ਤ ਖਾ ਇਆ ਤਿਨੀ ਉ॥ ਕਰਨਾ ਗੁਰੂ ਅਗਾ ਨਾ ਪੈ ਲਿਤੀ

ਲੇਣਾ ਤਾ ਤੇਗਾ ਸਤਾ ਇ ਬ ਖ ਸ ਸਾਗ ਸ ਅਤੁ ਸਿ ਰ ਤਿ ਸ ਲਾ ਨ ਤਾ ਨੁ

ਬੋਰਗਾ ਏ ਸੋ ਆਵ ਸਣਾ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਤ ਸੁ ਵਕਿਆ ਈਆ ਪਾਏ

ਗੁਪ੍ਰ ਏਤੁ ਆਵ ਸੀ ਕੀਤ ਸੁਆ ਤਿ ਗਨ੍ਹੁ ਨੀਨ੍ਹੁ ਏਤ ਸਣਾ ਇਤੇ

ਣੇ ਨਾ ਨੀਆ ਏ ਤੇ ਨੈ॥ ਏ ਸ ਆਵ ਸੀਨ੍ਹੁ ਏਤ ਸਣਾ ਇਤੇ ਨੈ ਨ੍ਹੁ

ਨਾ ਪਵਦੇ ਤੇ ਨੈ॥ ਰਿ ਜੋ ਕੁ ਰਿ ਸੁ ਪਾ ਸੇ ਸਗ ਵਾਂ ਕੇ ਏ ਨਾ ਚਵ ਨਾ ਤੇ

ਨੁ ਕਿ ਕਾਗ ਏ ਤੇ ਕਿਨੇ ਗਾ॥ ਤ ਰ ਕੁ ਗ ਬਾ ਨੁ ਰਸ ਵੀ ਕੁ ਵਾਗ ਤਿਵਿ

ਦੁ॥ ਜਿਤੇ ਏ ਭਿ ਤੇ ਤੇ ਕੋ ਕੁ ਵ ਗ ਤਿ ਤੇ ਸੋ ਕਿਸ ਉਬ ਕੀ ਕੁ ਰ

ਗਤਿ॥ ਦੁੰ ਗੁਰੂ, ਪੰਨ੍ਹੁ ਗੁਰੂ, ਸਬਾਂ ਸਿ ਗੁਰੂ, ਬੇਅੰਤੁ ਗੁਰੂ, ਸਬਾਂ

ਸਿ ਗੁਰੂ, ਪਾ ਨਿ ਗੁਰੂ, ਪੰਨਿ ਗੁਰੂ, ਦੁਤ ਗੁਰੂ, ਦੁ ਗੁਰੂ॥ ਵਕੇ ਵੀਆਂ

ਦਕਿਸਾ ਈਆ ਕਿ ਕੁ ਕਤਿ ਸਾ ਕਤ ਨੁ ਨਣਾ ਇ॥ ਸੇ ਕਗ ਤਾ ਕਾ ਵ ਕੁ ਕ

ਗੀ ਸੁ ਰੇ ਨੀ ਆਂ ਰਿ ਜਕੁ ਸਸਾ ਇਆ ਸਾ ਈ ਕਾਂ ਗਕਸ ਵਰੀ ਪ੍ਰੀ

ਰਕੀ ਤ ਨੈ ਪਾ॥ ਨ ਕ ਏ ਕੀ ਬਾ ਤ ਸੀ ਤਿ ਗ ਦ੍ਰ, ਨੇ ਨ ਤੀ ਨਾ ਇ

ਸਿ ਕੇ ਗੈ ਨੁ ਤ ਸੋ ਗ ਣਾ ਇ॥ ॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]

ਅਬ ਕਿਉ ਦ੍ਰਸਨ ਨਹੀ ਕਰਤ॥ ਸੋ ਮੈ ਪ੍ਯਾਰ ਕੀ ਪਤ ਸਤਾਇਨ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਤਬ ਉ

ਪ੍ਰਦਖਨਾ ਕਰ ਉਸਾਰ ਦਸਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਯਹਾਂ ਡੇਰੇ ਤਾਂ ਏ ਲਗੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਹ

ਏ ਬਤਸਾਂ ਤਨਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਨਿ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀ ਕਰਣ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਵਾਸਤੇ ਏਹੀ

ਕਰਣਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਏ ਤੁਮ ਵਾਸਤੇ ਏਹੀ ਕਾਰਣ ਜੋ ਏ ਸੁਤ ਤਾਂ ਨਹਿ ਵਿਚਿ

ਸੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾ ਏ ਨਹੀ ਨਰਸਿੰਘ ਵਤ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅਬ ਤ

ਕਰੀ॥ ਤਬ ਜਨ ਕਿ ਏ ਪ੍ਰਬਾਤ ਸਮਾਇ ਬਤਸਾਂ ਤਨਾ ਦੇ ਕਰਤੀ॥

ਤਬ ਅਸ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੁਮਾ॥ ਗੋਰਵ ਲਾ॥ ਇਤਿਕਾ ਬਾ॥ ਪੰਜ ਸੋ ਬਰਸਾਂ

ਬਾਂ ਜਪ ਏਤ੍ਰੁ ਸਾਪਾਉ ਜਿਨ ਕਰਤਿਆਂ ਜਿ ਏ ਬਾਤਸਾਂ ਤਨਾ ਦੇ ਮੈਂ ਜ

ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਏਸ ਤ੍ਰਿਸੁਮਾ॥ ਦਰੀਓ ਦਿ ਖਿਨੀ ਦਿਆ ਤਾਂ॥

ਦੇ ਸਿਖ ਦੇ ਸਿਧ ਭਿਆ ਤਾ॥ ਕਰ ਸਿਖ ਰਾਤ ਦਿਵ ਲਾਇ ਤੋ ਸੈ

ਦੇ ਬਾਤੇ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿ ਸੈ ਦੇ ਬਾਤੇ ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨ

ਦਿ ਖਿਨਾਂ ਤੇ॥ ਉਤ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇ ਜਿ ਉਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ

ਕੇ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਂ॥ ਅੰਸਾਂ॥ ਇਸ ਤਾਂ ਨਾ ਆਪ ਇਸ ਨਾਮ ਨੇ ਉਸ ਕੀ

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਏਨ ਤੀ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ॥ ਤਬ ਉਸ ਸਬ ਹੀ

ਦੇ ਬਾਤਸਾਂ ਤਨਾਂ ਦੇ ਕਰਤਿਆਂ ਜਿ ਏ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਿਤ ਕਰ ਪਾਤੇ ਹੈਂ॥

ਬੇਟੀ ਕਿਸੁ ਕੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤਿਨ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ
ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਹੈ ਨਸਤੇ ਬੇਟੀ ਕਹੈ ਤਾਂ ਫਰ ਕੀਹੈ॥ ਅਦਾਲਤ ਤੇ
ਹੈ ਵ ਕੀਤੇ ਮਰਦਾ ਸੋਮਤ ਗਮਤਿ ਗਤਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਘਰ ਵਲ ਚਲੇ॥
ਤਬ ਘਰਿ ਵਿਸ ਦੇ ਬੀਸ਼ੇ ਤ ਖਤੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਵ ਕੈ ਤਾਂ ਬੀ ਸਾਹਬ
ਜੋ ਬਾ ਕਿਤੀ ਅਰੁ ਮੁਸੇ ਸੀਗ ਕੇ ਤਾਂ ਬੀ ਦੀਆ ਤੇ ਬੇ ਮੁ ਸੇਤੁ ਵਖਤੁ
ਜਾਇ ਕਰਿ ਹੈ ਨਸ ਕੇ ਖਸਮ ਕੇ ਤਾਂ ਬੀ ਤੂ ਸੇਰੈ ਪਾਸ ਭੁਲਾਇ
ਲੇ ਲਾ ਉਹ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿ ਤੇ ਬੈ ਹੈ ਵ ਤੂ ਘਰ ਵ ਪਤਸਾਹ
ਦੇ ਭੁਲਾਇਆ ਤੇ ਤੂ ਅਛਾ ਤਬ ਓਹੁ ਖਤੁ ਲੇ ਕਰਿ ਮੁਸਾ ਸੀਗ
ਉਸ ਹੈ ਵ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਿ ਬੇ ਹੈ ਵ ਬੇਕਿ ਤਾਂ ਬਤੋ ਪਤਸਾਹ ਦੇ
ਘਰ ਵ ਕੀਤਾ ਤੇ ਰੈ ਤਾਂ ਬੀ ਭੁਲਾਇਆ ਤੇ ਅਛਾ ਤਬ ਓਹੁ ਜੇ ਵ ਬਾਰ
ਡਿਅਸ ਫਾਰਸ ਖਸਤੂਆ ਜਾ ਫਿਸਤ ਰਸਸਾਰ ਕਦ ਵੈ ਨ ਜਾਇ ਕ
ਆਇਆ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਬੀ ਮੁਸੇ ਸੀਗ ਖਤੁ ਕੀਤ ਜਾਇ ਕਰਿ ਘਰ
ਵ ਕੈ ਤਾਂ ਬੀ ਕਦ ਉਸੁ ਜੋ ਬੇ ਬਾਤਸਾਹ ਦੇ ਤੂ ਸ ਤੂ ਸ ਕ੍ਰਿ ਕਰਿ ਹੈ ਵ ਕੈ
ਤਾਂ ਬੀ ਬੀ ਹੈ ਤਿਸ ਖਸਆ ਪਰੇ ਪਾਸਿ ਲਿਆ ਓ ਤਬ ਦੁਜਾ ਗਸ
ਸਦ ਰਸਾ ਖਸ ਘਰ ਹੈ ਤੂ ਆਇਆ ਲਿਆ ਹੈ ਵ ਕੇ ਤਾਂ ਬੀ ਬਾਤੁ
ਤੁਇ ਜਤਿ ਸਾ ਖਿ ਦਲਾ ਸੇਸ ਖਿ ਸਵੂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਉਤ ਰਿ ਕਹਿ
ਮਿਲਿਆ॥ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਲਿਆ ਇਆ ਤਬ ਬਾਸ ਘਾਇ ਪਤਸਾ

ਤਿਨਾ ਦੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕੈ ਤਾਂ ਪੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਦੇ ਮਤ ਮਾਨ ਦੇ ਕਰ ਵਿਚੋ ਰਾਖਿਆ॥

ਸਾਂ ਪ੍ਰਬਾ ਪਬਤ ਮਨੁ ਪਾਸਿ ਤਾਂ ਪਿਚਾਤ ਸਾਗਿਆ ਸਾਨਿ ਏ ਬਤ

ਸਨੁ ਜੋਰ ਸਰਦੀ ਨੇ ਮਨੁ ਗਕਾਂ ਮੈ ਬੁਲਾਇਆ ਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਤੇ ਅਬ

ਤਖੀ ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਗ ਤੇ ਤੈ ਨ ਸਾਸ ਬਾਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਮੈ ਅਦਗ ਤਲੀ

ਸਾਂ ਮਾਤ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਦਗ ਕਿਸੀ ਸ ਬਾਖਿ ਸੋ ਗੈ ਤਾਂ ਪੀ ਤਖਿ

ਸਾਂ ਵੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਕੈ ਤਾਂ ਪੀ ਸੋ ਕਰਾ ਤਬ ਏ ਤ ਬਾਤ ਸੁਣਿ ਕਾਸਾ ਦੀ

ਏ ਕੀ ਗਦਾ ਸੀ ਕਰੀ ਬੇ ਟੈ ਕੀ ਬ੍ਰਹਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਦਿ ਓਸੁ ਨ

ਜੋਰ ਕੈ ਤਾਂ ਪੀ ਤ੍ਰਿ ਸੋ ਗੈ ਪਾ ਸਲਿ ਆ ਉਤ ਬਪਪਾ ਦਿ ਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ

ਜੋਰ ਕੈ ਤਾਂ ਪੀ ਸਾਂ ਦੀ ਪੇ ਪ ਤ ਸਨੁ ਪਾਸਿ ਲਿਆ ਪਿਆ ਪਾਤ ਬ

ਸਾਂ ਦੀ ਪੇ ਪਤ ਸਾਂ ਤਿ ਕਤਿ ਆ ਜੋਰ ਦੇ ਕੈ ਤਾਂ ਪੀ ਨ ਪੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕਲਾ ਨੇ ਕਾਨੁ

ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਜੋ ਓਸ ਦਰ ਕੇ ਪਤ ਸਨੁ ਕੋਸ ਬਕ ਲੇ ਤਾਤ ਬਸਾਂ ਦੀ

ਪਾਤ ਸਾਂ ਤਿ ਜੋਰ ਕੈ ਤਾਂ ਪੀ ਸਸ ਲ ਤਿ ਲੇ ਬੋ ਰਖਾ॥ ਨਦਿ ਓਸੁ

ਏ ਜੋਰ ਤ੍ਰਿਜਾ ਦ ਦਤੇ ਸੈ ਕਿ ਸੁ ਦਾ ਸਤੇ ਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਂ ਤੇ ਸੈ

ਜਾਰੁ ਗ ਸਾ ਪੀ ਸੋ॥ ਨਤੇ ਸੋ ਤ੍ਰਿ ਸੁਣਿ ਆ ਤੇ ਬ੍ਰਹਤ ਸਾਰ ਨਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿ

ਦਤਿ ਦਾ ਗਤੇ ਸਾਰ ਦੇ ਆ ਦ ਸੀ ਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਬਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਜਾ

ਸੈ ਤੇ ਕੇ ਤਾਂ ਪੀ ਉਆ ਗ ਓਕ ਗਓਗਾ ਦਸ ਤਾਗ ਸੁ ਬਲਾ ਇਤਿ

ਤ੍ਰਿਸੰਗਤਿ ਸਿਮੈ ਤੇਰੈ ਤਾ ਖਿਵੇਆ ਗ। ਅਗਮੈ ਤੇਰੈ ਤਾ ਖੀਆ ਪਈ
ਰੋਟੀ ਦੇਆ ਗਾ॥ ਉਨਿ ਜੋ ਵਿਤਸ ਲਾਸ ਕੀਤੀ ਖੁਸਾਲ ਹੋਇ
ਆ॥ ਤਬ ਫ ਸਿਕੈਸਿਆ ਖਿਆਗ ਧਾ ਹੀ ਦੁਖਿ ਜੋਰ ਪਾਇਆ
ਖਿਆ॥ ਗੁਰੁ ਜੋਰ ਤ੍ਰਕਸੁ ਪਤਸਾਹ ਸਾਹਿਬੈ ਵੱਡੈ ਜਿ ਤ੍ਰਿ ਕਤ੍ਰੇ
ਤਿਨ ਪਤਸਾਹ ਗੁਰ ਦੀਸ ਖਿਲਾਬ ਸਾਹ ਖੁਬੁਤੈ ਤਬ ਜੋਰ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੁ ਪਤਸਾਹ ਗੁਰਦੇ ਮੇਰੈ ਪਲੈ ਖਰਚੁ ਕਿਛੁਨਾਹੀ ਜਿ ਤੁ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਹਿ
ਮੇਰੇ ਚਾਕਰੁ ਨਾਗ ਸੁਕਿ ਤੁਬ ਤ ਕਹਾ ਮੇਰੈ ਪਾਸਿ ਬੀਆ ਤ ਕਾਸ
ਸਾਲਾਕਿ ਖੀਸ ਤਾ ਤਬ ਦਸ ਲਖ ਟਕਾ ਸਾਹੀ ਕਿ ਸਾਹਿਬੈ
ਖਜਾਨੀ ਹੀ ਜੋਰ ਕੇਤਾ ਖੀ ਸਤ ਖਿਤੇਆ ਬ ਖਸਿਆ॥ ਦਸ ਟਕਾ ਖੀ
ਬਖਸੇ॥ ਕਿ ਸੈ ਉਣਵੀਸੇ ਦਸ ਸ੍ਰੁ ਖਾਸਨ ਰੀਪੋ॥ ਪੰਜ ਸੈ ਬ
ਤਨਾ ਅਖੈਲਾ ਸਮੇ ਤਿਬ ਖਸੋ॥ ਖਿਕਾ ਵੱਡੇ ਸਭਿਆ ਜੇ ਦੂ ਲਾਏ
ਖਿਤ ਦੇਆ॥ ਜੋ ਤਨ ਸਿਸਾਲਾ ਉਸ ਦਗੀ ਕਾਖਾ ਖਿਤ ਨਾ ਦੇਆ॥
ਤਬ ਜੋਰ ਕੈ ਤੁਖੀ ਸੰਕਲੀ ਲੋ ਗ ਖੇ॥ ਬ ਤਾਗ ਜੋਰ ਦੁ ਖੇ ਟਾਲਿਆ
ਤੇ ਗਲਿ ਕਬ ਤਾਗਿ ਕਲੋ ਖੇਤੁ ਬਾਗ ਦੁ ਸਾਹਿਬੇ ਕਾ ਖ੍ਰੇਕੁ ਜੋਰ ਦੁ
ਤੇਗ ਤ੍ਰਿਕ ਗਿ ਉਸਾਗ ਵਪ ਸਿਚੋਰਾ ਖੋ ਜੋਰ ਕੇ ਪਾਸਿ
ਖਧੀਰ ਸੰਕਲੀ ਗਖੇ ਲਾਧ ਦੁਖਾਸੀ ਸਾਸਾਦ ਗ ਬ
ਖਜੀਰ ਕੀ ਖਤ ਨਬੀ ਰਗਿਕਾ ਦਸ ਬਾਗ ਤਬ ਪਹਿ

ਧਰਮੀਰਿ ਲੇਕਰਿ ਕਥ ਜਿ ਸੈਆ ਗਾ ਬਾਤ੍ਰਾ ਜੈ ਅੰਦਰਿ ਮਤਾਲ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਰਿ ਅੰਦਰ ਮਤਾਲ ਬੈਠਿ ਰਹਿਆ ਕਰਿਆ ॥
ਤਬ ਕਹਿਤਿ ਸੁਣਿ ਜੈਰ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਕਹਤੀ ਹੈ ਜਿ ਜਿ ਇ ਦਮੜ੍ਹੇ
ਅਤੇ ਕੈ ਲਾਇਆ ਪਈਆ ਦਰਤਲ ਅਰੀ ਹੈ ਤਲਾ ਕ ਬਾਤੇ
ਹੈ ਸਮੇ ਮੈਤ ਪਕਿਆ ਦਰਵਾਜੀ ਕੋ ਗਾ ਕਿ ਪੀਆ ਦਰ ਕਮ
ਜੇ ਪਤ ਸਤ੍ਰ ਰੋਗ ਸਿ ਤਬ ਉਸ ਕਹਿਤ ਰਾਇ ਰੋਗ ਸਉਤਮ
ਕੈਸਿ ਜੀ ਕਿਹਾ ਆ ਦਰਤੀ ਜਿ ਕੈ ਪਇਤਮ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਲ ਦੇ
ਤਉ ਤਮ ਕਉ ਤਨੀ ਸਾਤ ਆਤਾ ਧਨ ਸਤਾ ਬਾਬਾ ਬਾਤ ਸਤ
ਜਾਂਦੀ ਕਬ੍ਰ ਜਾ ਕਹੀ ਕਰਤੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਲਾਉਆ ਜੈ ਤ੍ਰਬੇ ਰਪੀਰ
ਤ੍ਰਿਗਾ ਇਆ ਤਬ ਪੇਤ ਬਾ ਤ ਜੈਰ ਕੀਆ ਦਰਸਤ ਨਿ ਜੈਸ
ਲਕੈ ਬਰਲੇ ਜੈ ਰਿਸ ਦਰਤ ਤਲਾ ਕ ਬਾ ਇਕਿ ਕੀਆ
ਤਬ ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜੇ ਪ੍ਰਬ ਅਬਤ ਤੋ ਕੀਆ ਪਨੀ ਜਾਂ ਇ
ਕਹਉਗੀ ਤਬ ਪਰੀ ਰਿਤਾ ਉਸ ਸੂਮੇ ਸਿਗ ਕੈ ਤਾਂ ਇ
ਜੋਇ ਸੂਮੇ ਸਿਗੀ ਜੇ ਅਬਤ੍ਰ ਜਾਂ ਇ ਜਾਂ ਇਕ ਰਿਤ੍ਰ ਜੈਨਸ
ਕੈ ਤਾਂ ਇਤ੍ਰ ਨਤ੍ਰ ਜੋਪਰੀ ਦ੍ਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇ ਰੈ ਤਾਂ ਇਕ ਰਤ

ਅਤ੍ਰਾਬੀ ਬੀਜੈਨਮ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਤਸਤ੍ਰ ਜਿਤੇ ਸਮਾਂਤ ਸਮਾਕ
ਅਲੀ ਨਾਂ ਖੇਦਾ ਜਿਤੇ ਬੀਬ੍ਰਦਾਇਨਸਾ ਏਤਾ ਤ੍ਰਉਸਕੈ
ਤਾ ਏਨ ਬ੍ਰ ਲ ਨਤ੍ਰਾ ਬਤ੍ਰ ਜਿਅਬ ਦ੍ਰ ਲਤ ਉਸਗਖ
ਤਾਂ ਬ੍ਰ ਨੇ ਖੇਟ ਨਤਿਆ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰਸੇ ਸੋਗਤ੍ਰ ਸੇਗੀ ਨੀਦਨੇ
ਲਤ੍ਰ ਨਗੀਅਤ੍ਰ ਬੀਬੀ ਜੈਨਮ ਨੇਤਾ ਏ ਜਿਅਬਦ੍ਰ ਲਤ੍ਰ
ਉਸਗਖਤਾ ਬ੍ਰ ਨਾ ਖੇਟਾ ਤੇਗੈ ਤਾ ਏ ਯਪਤਾਤੇ ਜਿਤੇ ਗੈ ਤਾ ਏ ਖ੍ਰ
ਦਾਇਨਗਾ ਏ ਤਾ ਤ੍ਰ ਨਬ੍ਰ ਲ ਨਤ੍ਰਾ ਤਬ ਸਕਨਾਂ ਨੀਬਾਤ ਲੇਕ
ਗਸ੍ਰਸਾ ਸੋਗੀਯ ਲਿਆ ਬੀਬੀ ਜੈਨਮ ਪਤਿਆ ਇਆ॥
ਖਤ੍ਰਾਤੇ ਇਆ॥ ਜਿਆ ਉਏ ਸ੍ਰਸੇ ਸੋਗੀ ਤ੍ਰ ਨਿ ਉਬ੍ਰਦਾ ਇ
ਆ ਦਾਤੈ॥ ਤਬ ਫਿਨਾਤਿਆ ਜਿ ਏ ਬੀਬੀ ਨੇ ਜਿਆ ਖਾਤੇ ਗੈ
ਪਾ ਸਿਪਬੀ ਦਸਾਂ ਦੀਏਨੈ ਕਿ ਬੀਬੀ ਜੈਦ੍ਰ ਤੇਗੈ ਨੇਸਤੀ
ਗਤਿਆ ਤੈ॥ ਫਿ ਤੇਗੈ ਪਤਿ ਤਲਾ ਨਬਾ ਤਿਕਿ ਕੀਤੈ॥ ਬੀਬੀ
ਤ੍ਰ ਪਬੀ ਦਸਾਂ ਦੀਏ ਨੇਖੇਟੇ ਨਉ ਜਿਤੇ ਨਾਂ ਏ ਤਾ ਫ੍ਰਿਲੀਯਾ
ਤਤੈ ਤੈ ਤ੍ਰਾ॥ ਇਕੁਅ ਸਾਂ ਨਾਂ ਦਲੁ ਨੀਸਾਤ ਦਤੇ ਤੈ ਤ੍ਰਾ॥
ਏ ਨੇ ਅਬਦ੍ਰ ਲਤ ਉਸਗਖਤਾ ਬਾਦਾ ਖੇਟਾ ਨੀਯਾਤ ਤਾਤੇ
ਆਗਗ ਬੀਬੀ ਸਲਾ ਸਤਿ ਏਨੁ ਸਾਂਤ ਸਗਦਾ ਅਲੀ

ਨਾ ਬੋਲਣੈ ਸਤੁ ਸਧਰ ਜਾਂ ਵਣੈ ਏਕੁ ਛਤ੍ਰ ਕੀਆ ਤਾਂ
ਤੌ ਗੁਰੂ ਰੈ ਤਾਂ ਏ ਆਖੈ ਜੋ ਕਿ ਖੁਸੀ ਆ ਕਲਾ ਸੋਕਾਂ ਦੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਕਾਂ ਦੇ ਤਿਸ ਕਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਜੋ ਸਤੁ ਪਾਈ ਠੋਗੀ ਗਜ
ਏ ਤੌ ਗਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਸੁ ਸੋ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿ ਤਾਂ ਸੋਗ
ਬਾ ਪਜੋ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਬ ਖਸੁ ਖੁਸੀ ਏ ਵੈ ਤਾਂ ਏ ਤ੍ਰਿ ਏ ਦੇ ਸਤੁ ਕਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜੋ ਤੌ ਸਿ ਪਤ ਸਤੁ ਜਾਂਵਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਗ ਜਾਂ ਦੇ
ਤੌ ਦਿ ਖਾ ਏ ਨਾਂ ਸਤਿ ਕਦੇ ਨ ਭਲਾ ਤੌ ਗਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਏ ਬਾਬੀ ਜੋਰੂ ਜੋ ਆ ਕੀ ਪਤ ਸਾਂ ਤੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਪਛੋ
ਦੇ ਤੌ ਆਗੂ ਜੋਰੀ ਨੁ ਆਗੂ ਰੁਜੋ ਆਂ ਨੀ ਪਤ ਸਾਂ ਤੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਤ
ਬਾਏ ਪੀਗ ਜਾਂ ਦੇ ਤੌ ਜੋਤੁ ਖਾਂ ਤਗੇ ਤੌ ਦੇ ਦੇ ਨਾਗ ਗਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਸੋ ਆਨ ਸੋ ਗੈ ਤਾਂ ਏ ਸਬੀਰ ਕਬੂਲ ਤੈ
ਨਸਬ ਰੂਲ ਤੁ ਉਸਾਗ ਖਾਤਾ ਬਕਾਂ ਬੋਟਾਂ ਕਬੂਲ ਤੌ ਸੋਗੈ ਤਾਂ
ਏ ਤ ਸਤੁ ਸਾਂਤ ਸਾਰ ਦਾ ਆਲੀ ਕਾਂ ਬੋਟਾਂ ਕਬੂਲ ਤੌ ਜੋ
ਤ ਜਗ ਖਗ ਸੁ ਲਕੀ ਸੈ ਨੁ ਤ ਤ ਦੇ ਗਾ ਬਾਬੀ ਖਤੀ ਜਾਂ ਕੀ
ਨੁ ਤ ਤ ਦੇ ਗੀਆ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਤ ਸਾਂ ਜ੍ਰਤ ਯਾਰੁ ਕੀ ਨੁ ਤ ਤ ਦੇ ਗਾ ॥
ਸਾਂਤ ਸਾਰ ਦਾ ਆਲੀ ਸੋਗ ਖੁਸੀ ਏ ਕੇ ਕੀ ਨੁ ਤ ਤ ਦੇ ਗਾ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕੁਲਿ ਆਲਮ ਜਿਤਾਨੁ ਕਾਸ੍ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਗਣ ਪੁਰ ਆਇ ਕੀ
ਸੋਈ ਸਾਂਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ ਮੈਂ ਏਹ ਨ ਕੈਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿ ਕਗਿ ਤਿਗ ਸੁ ਕਿਸੇ
ਕੈਤਾਂ ਏਨਾਂ ਕਬੂਲੁ ਕਰੀਉ ਸਤਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕੁ ਸੋਨ ਨਉ
ਕੇ ਜਿਨ ਦੇ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਗੈ ਤਾਂ ਏ ਲੋਕ ਜਾਂ ਜਿਨਾ ਕ੍ਰਤ ਬਾਉਤ੍ਰ ਦੁਕੀ
ਜੁ ਦਿਵਾਂਤਿ ਪਿਆ ਤੈਂ ਗਤਖਾ ਉਤ੍ਰ ਫੇਗ੍ਰਜਗਬ ਕੀ ਵਾਗਤ
ਆ ਪਿਆ ਆ ਪਕਗ ਆ ਬਉ ਸੁਜਿ ਏ ਪੁਰਾਂ ਪਿਵਿਆ
ਤੁ ਪਾਗਜਾਂ ਵਿਸ੍ਰਤਿਗ ਸਕੈ ਤਾਂ ਏ ਉਤ੍ਰ ਬੀ ਬੀ ਜਨ ਬਰ
ਕ੍ਰਿਸਨਾਂ ਤਿ ਕਗ ਤੀਤ ਸਨ ਕੈ ਤਾਂ ਏ ਕਬੂਲੁ ਕੀਤਾਂ ਤੈਂ ਸੁ ਜਿਤ
ਸਾਨੁ ਤੁ ਸੋਨੁ ਆਪਕਗਿ ਸੋਗੈ ਤਾਂ ਏ ਲੋਕ ਜਾਂ ਏਤਾਂ ਤਖਾ ਉਤ੍ਰ ਬੀ
ਤ ਸਾਨੁ ਤੁ ਸੋਨੁ ਮ ਨੂੰ ਤੈਂ ਕਿ ਸਵਾਂ ਵਿਸ੍ਰਗ ਸਰੀਨ ਕੇਆਂ ਪਿ ਜਿਕ ਲੇ
ਬੀ ਬਾ ਨੂੰ ਨੈਸ ਵੈਤਾਂ ਏ ਲੋਕ ਜਾਂ ਏਤ ਜਗਬ ਕੀ ਵਾਗ੍ਰ ਸਤਿ
ਨਕਾਂ ਕਗ ਆਪਿਆ ਗਬਸ ਦਗਤ ਸ ਦਲ ਬੋਗਾਂ ਉ ਸਾਨੁ ਪਬਗਿ
ਤਿ ਏ ਕਕ ਆਂ ਏ ਮੈਂ ਸਨ ਤੇ ਸੋਕੀ ਤੀ ਆਨੁ ਲੋਕ ਤੇ ਗਾਏ ਆ ॥
ਏਤ ਪੁਬਾ ਜਾਂ ਜਿ ਏ ਦਿਤਿ ਪਿ ॥ ਮੈਂ ਆ ਬਾਉ ਤ੍ਰਤ੍ਰ ਸਾਂ ਬਿਸਸਾਂ

ਪਰਤ੍ਰਉ ਗਣਾ ਤ੍ਰਨ ਕੇਉ ਸਾਧੁ ਗਣ ਸਾਥਿ ਕ ਖਿ ਨਾ ਪਿਲਿਆ

ਵਉ ਗਣਾ ਤੇ ਬਾਉ ਸਕੈ ਤਾ ਪੀ ਸਾ ਵਾਸੋ ਅਜੀ ਨੇਕ ਤਿ ਆ ਜਿਏ

ਘੋਟ ਭਾਪਿ ਤਜਾਗ ਬ ਕੀ ਅਦਲਾ ਇਤੈ ਉਨ ਸਾ ਖਿ ਘੈ ਤ੍ਰ ਘਾਗਿ

ਆਪ ਕੇ ਗਣਿ ਨਾ ਤੇ ਤ ਸਾਉ ਨ ਤੀਕਾ ਸਰਕਾ ਪਤ ਸਾ ਤੀ ਕਗ ਤੇ ਤ ਤ

ਸਰ ਕੈ ਤ ਜਾਗ ਬ ਕੇ ਸਾ ਖਿ ਜਿਸ ਆਸਨੁ ਕਾ ਪਿ ਸਤੈ ਜਿਤੈ ਆ

ਪਰ ਅਨੁ ਸੋਗ ਕਲ ਸੋਗ ਫਤੈ ਤਾ ਤੁ ਉਨ ਸਾ ਖਿ ਸਗਤਿ ਗਿ

ਕਗਾ ਕਾ ਤੇ ਸੈ ਜਿਤੁ ਪਿਨ ਕੈ ਤਾ ਪੀ ਘਾਤ ਇਲ ਬੀ ਲਈ

ਕਗਿ ਖਜਸਤਿ ਕ ਗਡਿ ਤੁ ਸਨੁ ਇਵ ਕਾ ਤੇ ਸੈ ਜਿਤੁ ਉਨ ਕੈ ਆ

ਗੈ ਤ ਬਾ ਘਾਂ ਪਿ ਕੈ ਗਿ ਜੇ ਘਾ ਗਿ ਜੇ ਖਜ ਸਤਿ ਕ ਗ ਤਾ ਗਤਰ ਗ ਬਗਤੁ

ਕੈ ਅਦਲਾ ਇਸ ਸਾ ਬਿ ਤੇ ਗ ਪੀ ਵਾਨ ਕਾ ਤੀ ਸੈ ॥ ਤਬ ਓਨਿ ਕ

ਤਿ ਆ ਕਤੈ ਘਾ ਘਾ ਜੀ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾ ਇਕਾ ਵੈਤਿ ਗਿਜਿਤ ਤਾਗ ਬ ਕੇਲਿ

ਕਤਿ ਗੇ ਤਿ ਨ ਕਰੁ ਸੋ ਸੋ ਤੇ ਖਜ ਸਤਿ ਕ ਗ ਉਗਾ ਆਸਾ ਤਸ

ਨ ਤੁ ਸੋ ਨ ਕਉ ਸਾ ਗੋ ਘਿਨ ਨਵਿ ਕੁਉਗਾ ॥ ਤਬ ਓਨਿ ਕਤਿ ਆ

ਜਿਪੇਤ ਤੈਵ ਨ ਤੈ ਇ ਸਕਉ ਤ ਉਜਿ ਤਨ ਕਤ ਤਾ ਤ ਪੇਤ

ਗਾ ਏਤੁ ਨਾਉ ਸਮਝਤਾ ਅਮਾਨਤੁ ਜਾਪਿ ਕਾਗਦ ਸਾਨ੍ਹ ਮੇਲਕ
ਨਉ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆ ਧਨੁ ਜਿ ਪਤਸਾਹ ਮੇਹਰਵਾਨੁ ਨਉਕਰੁ ਹੋਆ
ਏਤੁ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਮਾਗਦੇ ਗਾ ਜਾਹਰਿ ਉਸ ਪਰੀਦਿ ਏਹਬਾ
ਤਸਨੀ ਤਬ ਗਰੀਦਿ ਨਾਈਆ ਕਿਰੇ ਖਿਆਗ ਜੈਨੁ ਨੀਉਨ
ਨੂੰ ਨੀ ਅਗੁ ਪਤਸਾਹੁ ਕੀ ਏਤੁ ਉਨਾਈ ਨਉ ਦੇਤਾ ਤੇ ਏਹਬਾਤ
ਖੁ ਬਨਾਈ ਓਤੁ ਜਿਪਜਿਆ ਓਸ ਗਰੀਦਿ ਬਾ ਪਕੈਤਾ ਏ
ਜਨੁ ਚਲਾ ਏਉਤੁ ਮੁਆ ਆਗੁ ਓਸ ਗਰੀਦਿ ਨੂੰ ਦਾ ਏਸਪ
ਨੀ ਪਰੀਆ ਤਬ ਜਾਦਾਨ ਸਰ ਸਮ ਦੇ ਖਾਤ ਮਲੀ ਜਿਗਰੀਦਿ
ਬਪੁਸਾ ਓਨਾ ਪਤਸਾਹੁ ਲੀਤੀ ਸਤੁਨਿ ਏ ਕਰਿ ਪਜੂੰ
ਡੇ ਏਆ ਜਿਦਾ ਏਦਾ ਏਚਾਰ ਨਾ ਤੇ ਦਾਨੁ ਪਤਸਾਹੁ ਤੇ ਜਿਨਿ
ਗਾ ਜਨੇਲਾ ਏਥਾ ਪੁਸਾ ਤੈਗ ਸਤ ਬਦੂ ਲੀਦੁ ਦਨੀਉ
ਬਾ ਗਰੀਦਿ ਪਤਸਾਹ ਨਾ ਗਰੀਦ ਪਤਸਾਹ ਤਿ ਅਗੁਸ
ਤਬ ਦਲੀ ਦਿਸਸ ਲਾਤ ਨਗੇ ਜਿ ਮਨੇ ਨਉ ਉਸਾ ਦਤਾ
ਏਨੀ ਸਨਿ ਜਾ ਏ ਮਨੇ ਨੂੰ ਦਾ ਏ ਫਗਨਿ ਜੇ ਤਉ ਏਤੁ

ਕਿਛੁ ਰਾਂਦਾਂ ਪਾਣਿ ਗਏ ਪਤਸਾਹੀਆਂ ਤਖਤੁ ਉਨ ਸਾਂਭਿ ਲੈਹੁ

ਦਾ ਮਨੁ ਲਿਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਨ ਪਾਣੀ ਰਾਂਦਾਂ ਪਤਸਾਹੀ ਕਾ ਤਖ

ਤੁ ਲਾਂ ਬਹਿ ਕਰਿ ਪੀਤਾ ਸਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਹਿਓ ਨਾਲਿ ਗਾਲਿ ਪਿਉ ਸਾਰਾ

ਦਸਕਤੇ ਜੋ ਸਾਰਾ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਖੇਡਿ ਨਕੈ ਤਾਂ ਪੀਤ ਸਲੀ

ਸਤਿ ਪੀਆਂ ਸਕੇ ਉਪਾਤ੍ਰ ਸੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਪੀਤ ਖ੍ਰੁ ਜੋ ਤਉ

ਕਿਛੁ ਪਤਸਾਹੀ ਕਾ ਰਾਂਦ ਪਾਣੀ ਤਸਾਨੁ ਤੁ ਸੋ ਨ ਤਉ ਉ ਨ ਸੋ

ਸਾਂਭਿ ਲੈਹੁ ਦਾਂ ਆਖਿਉ ਪਿਸਾਰਾ ਦੇ ਆਖਿਓ ਨੇ ਪਤਸਾਹੀ ਕਾ ਰਾਂਦ

ਨ ਪਾਣੀ ਤਉ ਖੁਲਾਂ ਪਿਲਿਆ ਦੇਖੋ ਹਿਤੁ ਸਾਰੈ ਤਾਂ ਪੀਪ

ਤਸਾਨੁ ਖੁਲਾ ਦੇਤ ਤੈ ਤੁ ਸਾਪਤਸਾਹੁ ਪਹਿ ਸਲਾਨੁ ਦਿਲਾਸਾ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੈਆ ਦੇਖੋ ਪੀਤਾ ਜਰਿਆ ਦਿਤਾ ਤਖਤੁ ਨ ਸਕੈ

ਸਾਰਿ ਪੀਤ ਸਸਲਾਪਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਰਹਿ ਦੈ ਉਸਾਰਾਂ ਦੇਤ

ਪੀਕਾਂ ਤੇ ਸਕੇ ਉਪਾਸਾ ਪੇਕੁ ਉਸਾਰਾਂ ਉ ਸੋ ਸਾਰੁ ਏ ਕੁ ਉਸ

ਾਂ ਉਸ ਲਾ ਭੁਨੁ ਪੇਰਿ ਦੇ ਉ ਸਾਰਾਂ ਦੇ ਤਸਾਨੁ ਸੋ ਨ ਉਪ

ਗਿ ਤ ਪੀਨਾਂ ਚਾਤਿ ਪੇਆ ਦੁਪਿ ਲਾ ਬਚਿ ਨਾਂ ਆਂ ਰਸੀ

ਭਨਸਾ ਜਿਕੈ ਸਣਸਿਲਿਆ ਪਤਸਾਹਿ ਖਿਦਾ ਕੋਈ ਸਕੇ
ਮਤਿਆ ਏ ਭੁਇ ਰਿਹੈ ਤੁ ਆਫ ਜੋ ਬੇਸੁਹਿੰਦੂ ਬੋਲਤ ਖੁਦਾ ਸਾਈ
ਦਸਨ ਤੁਸੋਨ ਕੁਭੁਆ ਵਸੀ ਪਾਣ ਏ ਜੋ ਪਸੀ ਵ ਪਤਸਾਹ ਕੈ
ਪੁਤ ਏ ਅਬਾਰਿ ਰੀਤੈ ਤੁਸ ਸੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਤੈ ਤੁਸ ਤਨ ਗਬਕੇ
ਲੈਕ ਸਨ ਤੇ ਤਭ ਕਿ ਨਾਤੇ ਸਨ ਤੇ ਰਾਕ ਤੈ ਕੀਤ ਸਭੁ ਪਤਸਾਹ ਕਿ
ਆਕਗ ਲੀਤੈ ਜੋ ਸਸਾਨ ਏ ਪਤਸਾਹ ਤੇ ਸਕੁਭ ਇਤੀ ਤੈ ਤ੍ਰਿਣਾ
ਬਾਗਸੁ ਲਏ ਗਇਆ ਤੈ ਅਦਗ ਪਤਸਾਹ ਤੇ ਤ ਸਭੁ ਕਿਆ ਕਾਗਲੇ
ਤੈ ਗਤ ਖੁਭਨ ਤੁ ਕਤਿਆ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਫਿਰਿਆ ਤੁਸਲ ਭੁਨ ਜੋ
ਤੁਸ ਵਤਿਆ ਗਤੈ ਕਸੀ ਇਪਤਸਾਹ ਕੀ ਤਖਾ ਤੁਸ ਭੁਤ ਭੁ
ਲਾ ਏ ਤ ਭਸ ਤੁਰਾ ਖੁਤ ਤੁਸ ਕੁ ਭੁ ਖੁਸੁ ਤੁ ਬਾਰ ਸਤਿ ਤਿਇ
ਗੀ ਸਾਗਸੀ ਮਨੈ ਗੀ ਅਗੁਨ ਕਿਇ ਭਨੁ ਪਤਸਾਹ ਤਾ ਪਾ
ਇਤੈ ਸਿਤੁ ਅਗਤ ਸਰਕੇ ਸਿਭ ਪਾ ਈ ਏ ਤੂੰਤ ਤੇ ਨੀਸ
ਲਾ ਸੋ ਗਤ ਭੁ ਅਜ ਖਤੈ ਤਖੁ ਸਨੁ ਸੇ ਨਕੀ ਆਸ
ਦਿਨ ਏ ਜੋ ਭਤ ਸ ਪਤਸਾਹ ਕੀ ਕਾ ਜੋ ਤੁਸ ਕਿਸਿਆ ਜਾਈ
ਸੀਨੀਸੁ ਖਾ ਤਕੇ ਲਾਏ ਜਦਿ ਤ ਸਾਗ ਸੁਨ ਸਖੁਨ ਤੇ ਜੋ

ਸਰਿ ਸੀਖਾਂਤ ਕੇਲੀ ਏ ਹੋਂਦਿਆਂ ਤ ਬਹੁਤੁ ਸੰਸਾਰਿ ਆਸੁਸਾ
ਲਾਂਉਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕੀਤਾਂ ਗੁਸਾਈ ਪਤਸਾਹੁ ਸਉਦਿਆਂ ਹੋਨੀ ਵੈ
ਪਤਸਾਹੁ ਵੇਦਿਆ ਸਨਤੇ ਹੈ ਪੁਰਿਆਂ ਦੇ ਤੇ ਨਾਉ ਸਾਨੇਕ ਬਾਤ ਰੰਗਿ
ਹੋਤਾ ਆਂਦੇ ਤੇ ਨਾਉ ਤਬ ਆਂ ਗੋਸਾਂਈ ਗੁਸਾਈ ਪਤਸਾਹੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਹੋਂਤ ਸਮੇਰੇ ਉਸਰਾਂਉ ਹੋਂਦਿਆਂ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹੇ ਨਾ ਕੋਸਿ
ਰੰਗਨਿ ਕਰਿ ਸੇਰੇ ਪਾਂਸਿ ਹੋਤੇ ਹੋਂਦਿਆਂ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਤਸਾਹ ਕਾਲਿਖ
ਆਂਤ ਬਿਆਂ ਦਿਕਰਿ ਸਿਲਿਆ ਸੰਸਾਰ ਆਉ ਸਲਾਹੁਨ ਕੈ ਤ
ਬਿ ਤਬ ਉਹਤੁ ਦਾਂਸਿਆ ਜਿਤੁ ਸਤੁਉ ਸਾਹਿ ਸੇਰੇ ਉਸਰਾਂਉ ਹੇ
ਤ ਸਾਹੁ ਸੇ ਨ ਕੇ ਸਿਰ ਸੇਰੇ ਪਾਂਸਿ ਕਦਿ ਕਰਿ ਲੇਆਂ ਦੇਹੁ
ਆਹੁ ਹੋਨੇ ਲਿਆਂ ਦੇਹੁ ਤਬ ਤੁ ਸਰੈ ਤਾਂ ਈ ਪਤਸਾਤ ਹੀ ਕਾਂਨਿ
ਸਹੁ ਤਰਾਂ ਸਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਸਤਿ ਕਰੀ ਜਿਤ ਸਹੁ ਸਾਹੇ
ਹੋਤੇ ਨਿਸ ਸਾਹੁ ਸਾਰਦਾਂ ਕੇ ਬੇਟੇ ਹੈ ਤਿਤ ਸੇਕ ਏ ਲਾਬਸਿ
ਹੋਆਂ ਦੇ ਸੀਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਏ ਕੇ ਰਿਲਾਸ ਸਲਾਂ ਹੋਂਦਾਂ ਪਹੁ
ਹੋਕੇ ਤੈਂ ਤਿ ਕਸਤਿ ਸਗੀ ਤਾਂ ਪੁਰਤਿ ਹੋਤਾਂ ਬਾਗ ਸੁਦਿ ਹਾਂਤਿ
ਦਿਆਂ ਗਾਂ ਰਿ ਰਿ ਸਤਿ ਕੀ ਕਿਉ ਸਕਨਿ ਹਾਂ ਈਆ ਪਤਸਾ

ਤਕੇ ਤਾ ਸੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉ ਰੇ ਜਬਾਂ ਜੋਆ ਵਿਗਾੜਿ ਏ ਸੰਸਾਰ ਅੰਤੇ ਸਾਨ ੮
ਤੂ ਸੰਗੈ ਤਾਂ ਈ ਕਿ ਅਨੂੰਸਾਂ ਤੈ ਜਿ ਇਤਨੀਆ ਨਿ ਸਲ ਲਾ ਏ ਜਾ ਜੋਰਿ
ਏਕੁ ਬਾਗ ਸੁਨੂ ਸੇਨ ਉਸ ਆ ਵਗਤ ਨੀ ਤੋ ਨੂੰਆਂ ਤ ਬਾਹਉਸ ਬੀਬੀ
ਜੈਨਸ ਕੀ ਏਕੁ ਬੇਟਾ ਤੈ ਇਆ ਸੁ ਸੇਨ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਤਿ ਸੁਕਾਂ ਤਾਂ ਸੁਸ
ਲੀਆ ਗੁਰ ਬੇਟਾ ਸੁ ਕੇਨ ਕਾ ਪਾਤਬ ਫੇਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆ ਇਲਾ ਸੰ
ਸਾ ਗੁਸਾਈ ਤੁਨ ਕੈ ਤਾਂ ਈਆ ਗਿ ਏ ਸੰਸਾਰ ਸਲ ਉਨ ਬਾਬਾ ਜੈਨ
ਸਬਿ ਸੁ ਸੇ ਨਉ ਬੇਟਾ ਨੂੰ ਏ ਅਗੁ ਤੁ ਸਬੀ ਆ ਨੂੰ ਕਸੁ ਸਰਿ ਨਾਂ
ਇ ਸਾ ਪਾਸ ਬਾ ਸੁਕੇ ਤੁ ਸ ਗੀ ਇ ਲਾ ਵਗ ਸਨਉ ਖੁ ਬੁ ਪਤ ਸਾ ਤੁ
ਜੀ ਕੇ ਕਾ ਸਨਉ ਪੁ ਸਾ ਤੇ ਤੁ ਉ ਸਬਾ ਸਿ ਤੁ ਸਗੈ ਤਾਂ ਈਆ ਜ ਏ ਏਕੁ
ਲਿਖਿਆ ਉਨਾਂ ਬਾ ਖਿਆ ਉਪੁ ਤੇ ਗਾਨ ਤੈ ਇਗ ਏ ਜਿ ਸਬਾਨ
ਬਾਨ ਲਤੂ ਈ ਇ ਸਾਰ ਏ ਨ ਤਾ ਤਾਂ ਏ ਦਸ ਲਖਿ ਨੇ ਆ
ਦਸਾ ਤੇ ਰ ਕੀਆ ਵੈ ਏ ਜਿਸ ਗਤਿ ਸਿਕਿ ਸੁਟਿ ਕ ਸਤਿ ਸਗਤਿ
ਤਬ ਉਨਾਂ ਏਕ ਟਕਾ ਨੂੰ ਟਕੀ ਸੁਗ ਕੀ ਪੈਰਾ ਕੀ ਤੇ ਸੁਕਾਂ
ਸੁਸਤਿ ਸਬੁ ਕੀਆ ਉਸ ਕਰ ਉਨਾਂ ਕਾ ਜੋ ਏ ਬੁ [illegible] ਤੇ ਰੇ
ਤ ਈ ਤੇ ਸਨਿ ਤ ਲ ਕ ਰ ਤ ਜੇ ਤਕਿ ਸਾ ਉ ਪ ਇ ਤ ਸੇਨ ਕੇ ਤਈ

ਮਾਰਿਮਕਤਿਤਬਫਿਰਿਤ੍ਰਮੰਗਾਇਮਿਤੇਗੈਤਾਪੀਰਦੇਪਾਸਿ

ਫਫਤ੍ਰਟਦੀਕਤਿਆਜਿਕਰਮਦੀਬਾਨਕਾਅਤ੍ਰਮਤਕਾਉ

ਤਮਾਕੇਮਨਤਾਉਪਰਾਪਿਆਜਿਉਜਿਉਤਉਕੜਾਤਿਉਤੇਉ

ਤੇਗਾਏਕੁਆਦਮੀਸਾਬਿਦੇਹੈਲੇਲੇਜਾਂਦਾਜਾਂਦਾਉਕਦਾ

ਤੜਤੜਾਦਮਜੋਪਾਰਸੇਜੇਏਕੁਖੁਦਾਇਦੇਬੇਦੇਬਦਤਾਤੇ

ਤਮਨਕੈਤਾਪੀਮੈਮਾਰਾਪੀਰਾਉਸਿਫਫਤ੍ਰਟਦੀਜਾਂਇਕਾ

ਛਿਲਦਾਲੇਸਾਦਾਪੀਦਾਲੇਤੇਗੀਦਾਲੇਦਮੀਆਂਦਾਲੇ

ਉਸਕੇਤਾਪਾਏਕਦੇਇਤ੍ਰਪਜੇਦੀਏਸਾਗਬਾਜਾਗਇਕਿਉ

ਨਕਉਕਤਿਆਜਿਤ੍ਰਮੀਏਓਪੀਤਾਬਾਜੇਬਾਜਾਇਆਤਿ

ਕੇਪੀਤ੍ਰਮਗੈਤਾਪੀਪ੍ਰਛੇਜਿਕਸਤਕੇਮਦੀਆਜੇਬਾਨਦੇ

ਜਿਤਾਤ੍ਰਮਾਕੜੇਆਤ੍ਰਜਿਮੀਆਤਮਨਸਤਮਾਰਦਾਅਦੀ

ਕਾਬੇਟਾਆਤ੍ਰਅਵਾਰਤਕਰਤਾਤੈਉਸਕੇਮਰਣਾਆਜੇਏਵ

ਜਤੇਤੈਐਸਾਗਦਾਭਸਤ੍ਰਜਿਕੇਪਾਆਵੈਸਿਪ੍ਰਫਤਤੀਸ

ਲਤਾਗਤੈਜਿਵਿਚਿਤੈਮੀਬੀਆਂਦਾਤਪਿਗਾਸਕੇ

ਏਤਸਮਾਨਤ੍ਰਮੇਨ ਪ੍ਰਿਕਲਾਂ ਸ੍ਰਕੈ ਸਾਤੈ॥ ਅਥੋਖ੍ਰ ਕਥੋਕ੍ਰ
ਤ੍ਰਪ੍ਰਿਕਲਾਂ ਸ੍ਰਤੈ॥ ਪ੍ਰਿਤਨਾਂ ਪ੍ਰਿਕਲਾਂ ਸ੍ਰਤੈ ਜ੍ਰੇਨੋ ਉ ਇਕ੍ਰ
ਤੈ ਏਤੋ ਆਂ ਵੋਪ੍ਰਿ ਤੋ॥ ਅਥੈਥੇ ਟੀ ਜਖਨੋਖ੍ਰ ਪ੍ਰਿਕ੍ਰਤੋ ਅ੍ਰ
ਏਤੋ ਆਂ ਵੋ ਪਿਤੈ ਤ੍ਰਖਤੇ ਗੈਖ ਪਾਗਿ ਤਸਮਾਨਤ੍ਰ ਅਦਗਤ ਕਿਓ
ਕਾਰਤੇ॥ ਅਥੋਖ੍ਰ ਕਥੋ ਜਿਸਕਾਨਾਂ ਸ੍ਰਤ ਸਮਾਨਤੈ ਸ
ਮੇਗੈ ਖਪਾਗਿ ਅਦਗਤ੍ਰਨ ਕੇਗਗ॥ ਖਪਿ ਅਦਗਤਨ ਕੇਗਗਾਂ
ਕੇਲ ਬਿਅ ਜ੍ਰ ਗਾਂਤੁ ਕਥੇ ਤੈ ਸਪ੍ਰੇਤ ਸਾਨਕੀ ਸਵੇਆਂਨੇ
ਦਜਨ ਵੇਤੇ ਨ੍ਰ॥ ਅਸਕੇ ਕੈਧਾਗਿਤ੍ਰ ਏਤਚਾਂਤ ਤਤ ਤੇਕ੍ਰਕ
ਗੇ॥ ਭੁਨਿ ਜਾਂ ਦਿਆਂ ਜਿਸਾਂ ਇਥ ਜਵੇ ਤੈਨਿ ਤਸਮਾਨਤ੍ਰਮੇ
ਤੁਕਵਾਂਤ ਸਸ੍ਰਕਿ ਤਿਪਾ॥ ਓਨਿਥਾਂ ਵੋ ਕੋਜਨਵ ਪ੍ਰਿਕਗੀ
ਥਾਂਵੀ ਜਾਂਪਿ ਕਾਗਿ ਤਤ ਕੀਕ੍ਰਕਗਿ ਸਾਂਓ॥ ਦਿਖਾਂ ਏਤਬਾਂ
ਤਸਮ੍ਰਤੈ ਕਿ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤੈ ਯ ਤਥਖਸਥਾਂ ਵੋਕ੍ਰ ਖ੍ਰਨਿਖ੍ਰ ਕਚ
ਕ੍ਰਸਾਂ ਥਾਤਾਂ ਪ੍ਰਿਆਂ ਜਿਸਾਸੁ ਕੇਚ ਜਾਂਗ ਕੋ ਤਗਣਸ
ਵੀਆਂਨੇ ਥਜਤੇ ਤੈ ਖ੍ਰਨਾਂ ਜਾਂਪਿ ਕਗਿ ਪ੍ਰਕਿ ਆਂਖੁ
ਜਿਸਵੋ ਆਂਨੇ ਕੈ ਸੇਤੋ॥ ਜਿਕੋਂ ਕਗਤ ਤ ਤ੍ਰ ਤਤਤੇ

ਤੇ ਸਿਖਿਆ ਪੋਸਤ੍ਰ ਜਾਤ ਬਖਓਨ੍ਹਾ ਬਾਣੀ ਉਸਤ੍ਰ ਬਣਾਇ
ਜਖਿਆ ਵੈ ਤਬ ਸਦੀਆ ਨੇ ਬਜਤਤੈ ਭੁਨੇਬ ਦੇਖ੍ਯ
ਤਏ ਲੇਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆ ਨੇ ਕੈ ਮੇਤੈਂ ਆਖੈ ਬਾਬਾਸ
ਜਾ ਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆ ਨੇ ਤ ਸਨ ਮੇਤ੍ਰ ਮਗਦਾ ਨੇਅ ਜੀ
ਕੋਖੇ ਟੇਕੇ ਤੌਂ ਪੋਤ ਆ ਤੁਆ ਮੁਕੇ ਸਚਦ ਕੇ ਕੂ ਕੇਤਾ ਹੈ
ਤਬਆ ਸਪ ਸਕੇ ਲਿ ਕਪੂਛੈ ਸਤਨ੍ਹ ਪੇਤ ਬਾਤ
ਕਤੀ ਬਾ ਦੇਤਤ ਕੀ ਕੁਕਸਿ ਕੈ ਆ ਪੀ ਬਾਬੀ ਗਤੁ ਬਾ ਕਿ
ਕਉ ਕਤਿਆ ਤੁਬਾ ਬਾਸ ਜਾਮ ਤਿ ਪੇਤ ਬਾਤ ਸਕੂਤੈ
ਆਤੁ ਮੀ ਪੇਕ ਤੁਤ ਬਾਆ ਪ੍ਰਤੈ ਸਦੀਆ ਨੇ ਬਜਤਤੈ ਸ
ਗਸ੍ਰ ਲੇਕਤੁ ਕਤ ਤੁਆ ਮੁਕੇ ਕੀ ਬੋਟੇ ਤੈ ਤਸਤੁ ਸਤ ਸਗਦ
ਨਕ ਬੇ ਟੇ ਤੈ ਅਤ੍ਰ ਤੇ ਕਤ੍ਰ ਤੌਂ ਤਬ ਕਿਉ ਬਾਬੀ ਗਤੁ ਬਾ ਨੇ
ਬੇਣੀ ਖੀ ਤਿ ਉਬੇ ਤੋਂ ਸਿ ਗਪੀ ਤਬ ਓ ਨੇ ਬੁ ਦੇ ਕਿ ਕੁ ਤਿ
ਸਾ ਬੀ ਬਾ ਗਤੁ ਬਾ ਨੇ ਤੂ ਕਿਆ ਸਿ ਗਪੇ ਤੈ ਸਦ ਕਪ
ਗਉਸ ਤ ਦਸ ਜੇਤ੍ਰ ਕੌਂ ਤ ਐ ਸਾ ਪੇਕੁ ਕ ਗੁਟਕਾ ਤੌਂ
ਤ ਪੀ ਦੇ ਉਜਿ ਤੇ ਗੈ ਸਿ ਸਬੀ ਪੇ ਬਲਾ ਪਿ ਦੂ ਸਿ ਤੇ ਪਿ

ਤਾਂ ਕਿਹਾ॥ ਤੂੰ ਕੀ ਤਾਂ ਆਖਦਿ ਤਿਨਾਂ ਪੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਵਰਤ ਮੇਰੈ ਤਾਂ ਪੀਰੁ

ਨਾਹੀ॥ ਤਿਨਿ ਕਹਿਆ ਮੇਰੈ ਮਿਹਰ ਨਾਹੀ ਏਤਬਾਰ ਨਾਹਿ ਦਾਨਾਂ ਨਹੀ॥

ਆਖੈ ਬਾਬੁ ਕਿਛੁ ਤੁਧੁ ਤੇ ਗੈਰ ਨਾਹੀ ਤਉ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ ਸਾਧ ਵਾਂਦੇ

ਏਤਾਂ ਤਿਸੁ ਏਤ ਨਾਹਿਆ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੈ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਾਹਿ ਤਿਸ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਨਾਲ ਸਾਧੂ ਖਾਂ ਕੀਆ॥

ਤਿਤੁ ਕਿਹਾ ਏਤਬਾਰ ਨਾਹਿ ਮੇਰੈ ਮਿਹਰ ਬਾਦ ਨਾਹਿ॥

ਉਨਿ ਫਕੀਰੁ ਨਾਲਿ ਕੀਤਿ ਸਾ ਏਹੁ ਬਾਬਾ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਲਿ

ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਏਤ ਤਿਤੁ ਮੀਏ

ਕਰਨ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਤੁਧੁ ਜਿਸ ਪੀਰਿ ਕਰ ਦੇ ਪਾਸ ਨਾਲਿ ਪੀ

ਦਸਾਂ ਉਸ ਬੀਤ ਸਕਾਂ ਸਤ ਦਰਿ ਨਾਂ ਪੂਰਾਂ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ

ਤੇ ਪਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਨਾਲਿ ਪਾਸ ਨੇ ਅਬ ਤੁਸਾਂ

ਏਨਾ ਤੂੰ ਤਿਸ ਦੇ ਸਮੇ ਮੇਰੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਬਾਬੇ ਦਾ ਤਬ

ਉਨਿ ਫਕੀਰੁ ਨਾਲਿ ਕਰਿ ਤੁਸਾਂ ਕੀ ਗੰਠੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ

ਤਿਸ ਕੇ ਤਬ ਦੀ ਨਾਂ ਕਰਿ ਉਸ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਲਿ

ਦੇਖਿਐਪੇਮਤ੍ਰਕਿਸੀਨੂੰਉਦੇਤਥਾਤਉਕਹਤੀਕਿਕਿਸੀਨੂੰਉਦੇ
ਤ੍ਰਤੁਕਹੋਂਇਸਖਦਿਹੁੰਬੀਤੇ॥ਸਾਹਿਬਤਦਿਸਿਓਸਕਉਤਉਮਾਨਿ
ਗਸਾਏਦੇਸਮਨਕੇਤਾਂਏਪ੍ਰੀਤਾਦਿਕਾਹਾਂਪਾਵਸਾਂਗਉ
ਸੁਖਪਾਤੁ ਜੀਉਤਾਂਗਤੁਾਂਏਗਾਂਤੇਰੇਤੀਤਾਗਟਵੇਖੈਗਾਂ
ਬਿਸਨਾਂਗੋਣਾਂਦੇਕਰਿਉਤਬੁਝਾਈਟਪਾਂਕੁਟਨੀਧਾਰਿਗ
ਈ॥ਪਾਂਛੇਤੇਸਿਕਾਂਸੁਖੋਲਿਕਰਿਤਸਤ੍ਰਤਸੋਰਆਂਏ॥
ਆਂਏਕਰਿਤਮਨੁਆਪਨੇਕੇਰੇਆਂਏਆ॥
ਤ੍ਰਸੋਤੁਆਪਨੇਕੇਰੇਗਏਆ॥ਤਬਬਾਬੀਗਜਬਾਂਨਿ
ਐਰਾਤ੍ਰਸਦਿਗਏ॥ਬਾਂਤਗ੍ਰਤਪ੍ਰਕਾਰਿਕਰਿਉਣਿਖ
ਜੈਤੀਸਿਤੀ॥ਤਬਸਾਏਤਸਹਿਕਹਿਆਂਤੇਏਬਾਬੇ
ਸੇਰੈਤਾਂਏਪਾਂਜੀਲੇਆਂਤੁ॥ਬਾਬਾਗਜਬਾਂਨਿਸਾਂ
ਬਤਕਾਂਜਾਂਤੁਕੀਂਕਰਿਜੋਉਪਾਨਾਧੂਤੁਪਾਂਛੇਰਾਂਖਾਂ
ਤੁਉਲੇਜਾਂਏਬਾਬੀਗਜਬਾਂਨਿਕੀਆ॥ਤਬਤਸਨਿ
ਕਹਿਆਂਜੋਬਾਬੀਜੀਨੂੰਤੈਦੇਤੁ॥ਤਬਬਾਬੀਬਾਂਕਹਿਆਂ

ਜਿਮੀਆ ਸਲਾ ਮਤਿ ਖੇਤ੍ਰ ਮਾਗ ਬਤ੍ਰ ਤੌ ਬਿਸਮਿਲਾਤ

ਕਰਿ ਨਰਿ ਸੀਖੇਤ ਸਾਹਿ ਸਾਗ ਬਾਤ੍ਰ ਪਾ ਲੈਇਆ॥

ਤਬ ਸਿ ਧੀਆ ਸਿ ਜਨੁ ਰੂਮ ਲਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬਾਹਿ

ਕਲਾ ਮਤੁਲਾ ਤ ਜੋਵਜੋਤੋ ਤੈ ਏਤੈ ਅਸਾਲਿ ਲਾਗ

ਤ ਜੋਵਦਿਲਾ ਤਬ ਸਾਹਿ ਕਿਤ੍ਰਆ ਉਸੇ ਸੀਆ ਕਾਸ

ਬਕਾ ਸਮੁ ਬੇਟਾ ਬਾ ਤ ਸਾਹਿ ਕਤਾ ਤੁਸ ਬਾਟੇ ਕਉ ਕਤ

ਉਸੇ ਮੀਆ ਕਾਸਮ ਜੋ ਪ੍ਰਿਕਰਿਤ੍ਰ ਸੇਹਿ ਕੇਤਾ ਏਬ

ਲਾਇ ਲੈਆ ਉ॥ ਤਬ ਕਾਸਮ ਜਿ ਕਉਤੁ ਦ੍ਰਿਆ ਗ

ਰਿਕਾ ਤੁ ਸੇ ਨਪ ਸਾ ਨਾਖਿਆ ਗਾਤ੍ਰ ਸੇਹਿ ਕਤਿਆ

ਉਪਜੋ ਦੈ ਕੈ ਲਾਏ ਸਾ ਸੀਆ ਨਿਸਿਗ ਏਸਦਾ ਸਤ

ਗਤਾ ਤੌ॥ ਤਬ ਬਾਗ ਬਾਤ੍ਰ ਤ ਕਾਸਮ ਲਾਗਾ ਗਿਦ ਲਾ॥

ਤਬ ਉਠਿ ਕਰਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲਾਇਆ ਕਾਸਮੁ ਸੀਖੇਤ

ਸੇਹਿ ਨਾ ਏਨੁ ਗਮਸਮ ਏ ਸੇ ਗੇ ਜਾ ਇਏ ਸੇ ਗੇ ਬਾ

ਬਾਤ੍ਰ ਕਿ ਉਗਿਤਾ ਤੌ॥ ਤੁ ਸੇ ਗੈ ਪਾ ਸਾ ਸਾਤ੍ਰ॥ ਏ ਮਸਾਉ

ਏਤ੍ਰਿਵਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਨਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਖਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਨੈਣ ਉ
ਮਤੁ ਜੀ ਪਾਹੀ ਬਿਨੰਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਧ ਦੇ ਤੂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਦੇਖਿ ਬਹੁਤਿਆ ਨੂੰ ਦਿਖਿ ਕਾ ਦੇਖਿ ਚਾਹਿਆ ਨੂੰ ਦਿਖਿਆ ਸੁਣ ਤੀਰਥ
ਸੀਆਂ ਤ੍ਰਿਸੇਨ ਵਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਿਆ ਕਾਰਤਾਂ ਆ ਦਿਸੀਏ
ਤਸਨ ਉ ਪਰਿਖ ਕੀਤੇ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਜਾਂਦੇ ਬੈਠ ਦੇਖਿਸਾਹ
ਗਾਖਿਤੈ ਪਰੀਆਂ ਜਗ੍ਰਤਿ ਦਿਖਿ ਰਹਿਆ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿਆ ਹੋਇ ਤਾਰਤਾਰ ਦੇਖਿਆ ਨ ਕਾਰਣ ਤੋਂ
ਸਾਖਿਤ੍ਰ ਸੇਨ ਸਾਖਿਤ ਸਾਕੀ ਤਿਨ ਉ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਹਿਆ
ਨਪਾਰਹੀ ਸੰਸਾਲਿ ਸਕੈ ਗਖਿਆਂ ਤਕਾਰ ਸਕੋ ਤਾਂ ਦਿਖਤਾ
ਕੈ ਰਹਿਆ ਨਾਕੇ ਗਾਤਾਂ ਖਿਆਂ ਪੀਤੈ ਸੇਰੈ ਤਾਂ ਪੀ ਦਿਕੇ
ਲਾਂ ਕ੍ਰਿਤਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਸੇਰੈ ਸਿਰ ਜੋਦਾਂ ਜਾਤਿ ਦਿਖਿਆ
ਲਗਾਂ ਰਿਦਾ ਏ ਤ੍ਰਿਸੇਨਾ ਤਖਾ ਸਾਖਿਤ ਸਾਕਿ ਕਹਿਆ
ਏਕਾਂ ਪੀਤ੍ਰਿਸੇਨ ਆਂ ਪੀ ਰਵਿ ਤੇ ਸਾਂਖਿ ਜੋਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਸਾਲਤਾ ਤ੍ਰਿਕਸੁ ਖਾਰ ਦਿਰ ਪੀ ਦੇ ਤੇ ਦਿਵ ਦ

ਸਤ੍ਰ ਗੋਨਤੇ ਮਤ੍ਰ ਬੇਸ੍ਰ ਗਿਦਵੇਕ• ਲੀਤ•ਤਜੋ ਗ ਬ੍ਰ

ਗਸ੍ਰਤ੍ਰ ਅਸ•ਭ੍ਰ ਪਾ ਵਿ ਅਭ੍ਰਕਤੇ ਇਹ ਤ੍ਰ ਬੇਤਥ•ਤਕੀ

ਅਤ੍ਰ ਤੇਖ੍ਰਗ ਕਿਸੇ ਵਜਨ•ਤੇ ਮਨਾਂਦਵ• ॥ ਅਤੈਥੀ

ਥੋਗਤਥ ਨਿਕੈਤਾਂ ਬੀ ਕੀਕਿਕ੍ਰਨ•ਤੇ ਕਤਵ• ਇਸਕੈ

ਤਬਿਕਿਕ੍ਰਨ•ਤੇ ਬੇਤਥ•ਤਾਂ ਬ ਵਾਂ ਬ੍ਰਤਾਂ ਲਾਤੇ ਈਦੇ

ਕਗਵੀ ਬੀ ॥ ਤ੍ਰਸੀ ਅਭ੍ਰ ਤੇ ਦਵ• ਪ੍ਰਭ ਇਸ ਲਿ ਸੀ

ਤੇਦਵ ॥ ਗਿਨ੍ਰ• ਬੀ ਬੇਤ ਥਤ ਤ ਇਹੇਤੇ ਓਤੈ ਨਾਂ ਵਿ

ਭ੍ਰਨ• ਵ• ਅਲਤ੍ਰ ॥ ਤ੍ਰਸਾ• ਭੁਤਲ ਕਿਨ•ਤੇ ਬੇਤ੍ਰ ਥ•ਤਸ

ਲਾਂਦ ਵੀ ॥ ਥੰਵਗੀ ਬ੍ਰਵਾਂ ਜੁ ਤਾਂ ਲਤ੍ਰ ਵੀ ਥੈ ਰਿਸ

ਕਗਵੀ ॥ ਤਾਂ ਸਲਾਂ ਸਾਂ ਲੇ ਕੰਕਾਂ ਬਤ੍ਰ ਸੇਨ ਅਲੇਕੰਸ

ਲਾਂ ਸੁਕ• ਈਤ ਸਨ ॥ ਇਤਨੇ ਕਤਤੇ ਸਾਂ ਬਿ ਸਾਂ ਲ

ਤਸਨ ਸਲਿ ॥ ਇਆ ॥ ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਤਥ ਸੀ ਅਾਂਤ ਸਨ ਗੀ ਸਤ ਲਪ੍ਰਸਾਂ ਇ ਆ ॥ ਸਤ•

ਤੀਆਂ ਮਨ [illegible] ਨਾਲ ਦੁਆਂ ਨਿ ਪ੍ਰਗਤ ਕੀਏ ਹੈਂ ਉਹ
ਨਰੇਸ ਦੀਆਂ ਨਤ੍ਰਾਂ ਤਨ ਮਨੁਆ ਭ੍ਰਮੇਨ ਨਿਰਬੇਖ
ਤਿਨ ਬੀ ਮਸੀ ਏਕੁ ਤਖਮਿਆਂ ਏ ਪਰ ਵਿਤ੍ਰ ਪੀਤੇ॥ ਪਗ੍ਰਿ
ਗਲਿਆਂ ਕੀਤ ਸਧ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਤ੍ਰਿਨ ਕ
ਪਰਸਪਰ ਜਿ ਏਕੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸਨੁ ਸਾਰਿ ਸਾ ਤੋਂ ਸਿਨ੍ਹ ਕਿ ਸਾਰਿ
ਸਾਂ ਗਾਇਆਂ ਤੌ ਆਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦਾ ਫਤੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇਨ ਸਾਂ ਬ੍ਰ
ਤੌ ਜਿਨ ਤਸਾਰ ਆ ਚਾਤਕ ਗੀਤੈ॥ ਜਉਲ ਗੁਤ੍ਰ ਸੇਨਕ
ਸਿਤ੍ਰ ਭੇਰੇ ਪਾਸਿਕ ਇਕਾਂਰ ਨਕੇਜ੍ਹ ਤਉਲ ਗੁਤ੍ਰ ਸਾਰੇ
ਤਾਂ ਪੀ ਆਂ ਦ੍ਵਾਰ ਸਤੌ ਤਬ ਤ੍ਰਿਨ ਸੰਸਾਰ ਸੁਰ ਸਲਾ
ਤ੍ਰਿਨ ਕਿਆਂ ਜਿਏ ਖੁਦਾਇ ਸਾਂ ਤਿਕ ਸਤਿ ਕਚ ਤਤੈ
ਜਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਸੇਨਾਂ ਕਾਂ ਸਿਤ੍ਰ ਕਟਿਆ ਤੇ ਪਿਆਕ ਪੀਏ ਕਦਿਨ
ਤੈ ਏਜਿਨ ਪੀ ਤਿਕ ਸਤਿਨਆਂ ਦੀ ਬਾਰ ਜਿਤ੍ਰ ਸੇਤ੍ਰ
ਸਾਂਰਿਆ ਤੇ ਪਿ॥ ਤਬ ਲਤੇ ਪੀ ਸੇਵ ਤ੍ਰ ਬਿਰ ਆਂ॥
ਸੰਸਾਰ ਆਤੁ ਸਲਾ ਤ੍ਰਿਨ ਕੂਤ ਸਾ॥ ਸਾਰਿਆ ਤ੍ਰ ਸੇਨਤ੍ਰ
ਕਸੁ ਪਤ ਸਾਣਕਾ ਤੈ ਜੇਤ ਤ੍ਰਤ ਸਾਰੇ ਕੈ ਸੈ ਲਗਏ ਤਾਂ

ਏਤ ਆਵਿਗਤ ਪਤਸਾਤ ਸੰਗਤਤੈ ਤ੍ਰਾ॰ ਲੇ ਨੇ ਲੇਨ ਏਤ
ਨੇਨ ਏਤੇ ਕੀਤਾ ਆ ਉਸਕੇ ਸਾਥ੍ਰਯਾਂ ਨਾਲ ਜ੍ਹਾਂ ਧੀ ਖਾਂਧਿਆ
ਨੇ ਏਤੇ ਤੈ ਖੁਦਾਇਆ॥ ਤਬ ਤ੍ਰਸੇ ਨਿ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਜਿ
ਕਲਾਂ ਦੇ ਉਸਕੇ ਕੇ ਸੈ ਦਾਂ ਨਿ ਸਬਾਂ ਤ ਰਿਜ ਰਿਸਨਾਲ
ਜ੍ਹਾਂ ਧੀਕ ਰਾਂਧੀ॥ ਜ੍ਹਸਾਂਤ ਏਨੀ ਤ੍ਰਸਾਂਤ ਆ ਲਾਤ॥ ਤਬ
ਸਬਾਂ ਤ ਸਾਰ ਉਸਤਰਟਤੀ ਸੰਸਤ ਆ ਰਸਲਾਂ ਉਤੁ
ਉਸਤਰਟਤੀ ਤ੍ਰਸੇਨੁ ਆ ਰਸਾਸ ਲਾਸ ਆਤ ਉਕਨ੍ਹਾਂ ਏਤੁ
ਸੇਨਕੇ ਸਾਂਧਿ ਬੋ॥ ਸਬ ਤਸਾਰ ਰਯਾਂ ਏਦੇ ਤੇ ਰਟਾਂਸ
ਕਾਂਬਲੇ ਤੇ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜ੍ਹਾਂ ਧੀ ਸਬਾਂ ਤ ਕੋਲ ਨੇਤੇ ਟ
ਤੇਤ੍ਰ ਸੇਨ ਕੀਤ੍ਰ ਧੀਂ ਪ੍ਰ ਜ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾਂਇ ਤਾਂ ਲਤਤ੍ਰ ਸੇਨ
ਨੁਕਰੀਆਂ॥ ਡੇਤ੍ਰ ਤਾਂ ਰਤਿ ਕਰ ਜਾਧੂਆ ਏ ਰਿਵਕੇ
ਤਬ ਉਨੇ ਸੰਸਾਰ ਆ ਰਸਲਾਂ ਉਨ ਕਹਿ ਆ
ਜਬ ਰਾਂਤਿਆਂ ਜਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਨੇ ਕਨੇ ਕਹਿ
ਏਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਸਾਤ ਸਰਦਾਂ ਨੇ ਪਰ ਨੇ ਤੇ॥
ਤਸਾਰ ਬਤੈ ਲੀ ਏ ਤਾਂ ਤਨਾਂ ਪ੍ਰ ਧੇਕਤ ਰਾ ਕੀਜਿਓ

ਜਿਤ੍ਰੁ ਏ ਸਾਂਰੇਣ· ਡਿਗਤ ਬਧ੍ਰੁਕੇ ਸ੍ਰਤ ਕਰਤਾ· ਲਤ੍ਰਦ ਹੋਇ ਆਗਤ
ਬਚਨ੍ਰੁ ਸੱਸਾਗ ਅਰੁ ਸਲਾ ਹ੍ਰੁਨਕਾ ਫਗ੍ਰੁ ਲਿਖਿਆ· ਕੀਆ
ਤਤ੍ਰ ਸਰਦ ਪਤ ਸਾਤ ਸਚੁ ਗਾਸਤ ਸਰਦ ਪਤ ਸਾ ਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਫਾਸਤਗ
ਕਾ ਬਾਗਤ੍ਰਮ ਸਾ ਸਾ ਦਾ ਹ੍ਰੁਨਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ· ਕੀਆ ਪ੍ਰਜਿਏ ਅਤ
ਸਰਤ੍ਰ ਡਿਠੇ ਸਆ ਸਾ ਕੇ ਪਤ ਸਾਤ੍ਰ ਕਾ ਬਚ੍ਰੁ ਤ੍ਰ ਪਾ ਤੈ ਬਖੇਰ
ਪਤਸਾਤ੍ਰਯਾ ਏ ਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਚਾਸਰਿ ਪਤਸਾਤ ਦ ਲਿਖਿਆ
ਤੇਗੈ ਤਾ ਏਆ ਇ ਅਤੇ ਕਿਤੈ ਹਪਾ ਇਤ੍ਰੁ ਅ ਸਾ ਗੀ ਸਨਤ
ਆ ਊਗ ਜਿਤ੍ਰ ਸੇਤ੍ਰ ਸਾ ਤ ਸਰਦ· ਆਲੇ ਕਾ ਬੇਟਾ· ਏ ਤਾ ਪ
ਪਤਸਾਤ੍ਰ ਦੈ ਤਾ ਈ ਨ ਸਿਲ ਦਤੇ ਨਆ ਸਗ੍ਰ ਸਨ ਦਤੇ ਲਿਤੀ
ਏਜਿ ਤ੍ਰ ਸਾ ਸਾਂ ਕੀ ਸੰਨ ਬ ਆਂ ਦਲੀਆ ਇ ਨ ਗ੍ਰ ਸੇਨ ਕੇਤਾਂ
ਏਆ [illegible] ਪਕੜੀ ਸੈਦ੍ਰ ਸਾਗੀਏ ਤੇਗ ਆਂ ਦਲ੍ਰ ਕਲ·
ਤੇਏ ਸਤੇ ਤੇਗ ਅਦ ਸਤ੍ਰਨਤ ਇਗਗਾ ਤੇਗੈ ਅਦ ਦੇ ਸਾਚਿ
ਪ੍ਰਕਾ ਇਫ ਤ ਤਿਕ ਨੇ ਗਗਾਤ ਬਚਨਿ ਤਤ੍ਰ ਸਰਦਿ ਪਾਤਸੀ
ਫੇਗ ਤ੍ਰਨ ਸਚ੍ਰ ਲਿਖਿਆ· ਜਿਏ ਸੇ ਸਾਗ ਅਗ ਸਲਾ ਹ੍ਰੁ
ਨ ਸੇਗੈ ਬਤੇ ਤਸਾ ਕੀ ਸੈਨ ਬਨਤੀਆ ਇ ਸਕੀਤਾ

ਪੁਤ੍ਰ ਏਕੋ ਨ੍ਹ ਨਗ੍ਰ ਤਖਤ ਕਾ ਤਾਂ ਤਉ ਜੋ ਉਸ ਨ੍ਹ ਨਗਰਸਾਂ ਖਪਕੇ ਹੋ ਗਏ
ਤਾਂ ਗਏ ਨਾਂਵ ਤਾਂ ਵਿ ਗਸੰਨ ਥ ਸੋ ਗੈ ਚੁ ਤੈ ਨਾਂ ਵੈ ਤਿਆਂ ਦਤੇ
ਤਖਤ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸਰਿਪਾਤ ਸਾਹਿ ਏਨੁ ਲਿਖਿਆਂ ਕੀਆਂ ਨ੍ਹ ਸੇ
ਨ੍ਹਕਉ ਏਨਾਂ ਲਿਖਿਆਂ ਕੀ ਤੇ ਸੁ ਜਿਨੀ ਸੀਆਂ ਨ੍ਹ ਸੋ ਨਾ ਤਖਤ
ਜਾਂ ਥਕੇ ਪਾਰਕਾਂ ਅਰੁਸਾਂ ਤਸਾਰ ਦਾਂਨਕੇ ਧਾਰਨ ਸੋਥਿ ਦਾਂ ॥੧॥
ਏਥੈ ਜਿ ਏਨ੍ਹ ਤਾਰ ਮਥਿ ਗੁਰੁ ਸਾਂ ਸਾਂ ਬਿਤੁ ਦੋਕਾ ਤੈ ਸੁ ਏਨ੍ਹ ਥਾਂ
ਤਕ੍ਰਥਨਾਂ ਵੈ ਤਿ ਏਹਿ ਜਿ ਕੰਦਰ ਨਏ ਸਨ੍ਹ ਗਾਂ ਆਂ ਏਸੋ ॥ ਆਕੈ
ਖੁਦਾਂ ਇਤਾਂ ਲਾਤਿ ਏਨ੍ਹ ਦੈਤਾਂ ਏਆਂ ਪਦੋਥਾਤ ਗਾਂ ਆਕੈ ਖੁਦਾਂ
ਇਤਾਂ ਲਾਤ ਤੁਸਾਂ ਨ੍ਹ ਰਗ ਸਤਿ ਦੋਗਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿਏਦੈ ਜਿ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ
ਏਥੈਆਂ ਇਆਂ ਭੁਲਾਤੈ ॥ ਏਥੈ ਸਕੋ ਦਿਖਾਰ ਨ੍ਹ ਆਂ ਖੁਭਨਾਂ
ਤੋਂ ਗਾਤ ਥਭੁਤ ਆਂ ਜਨੋ ਤਿਨ੍ਹ ਪਤ ਸਾਂ ਤਿ ਲਿਖੀ ਜਿਨੀ ਤਉ
ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਥਿਦਾਂ ਖੁਭਤ ਜਿ ਸਾਂ ਏਸੋ ॥ ਜਥ ਏਨ੍ਹ ਲਿਖਿ
ਆਂ ਆਂ ਦਿ ਸਾਂ ਏਨ੍ਹ ਸੋ ਨਕੇ ਤਥਿ ਸਲਿਸਾਂ ਸਾਂ ਏਨ੍ਹ ਸੋਜਿ
ਦਾਂ ਯਿ ਕਰ ਸਸਲਾਤ ਕਰਿ ਸਾਂ ਏਨ੍ਹ ਸੋਨ ਆਰ ਸੁਸਲਾਸਿ
ਆਰਤ ਕਲਿ ਆਕ ਤੈ ਯਾਂ ਰਿ ਏਤ ਲਿਖਿਆ ਆਂ ਦਿ ਆਂ

ਤੈ ਐਸ੍ਯਾਮਰ ਪ੍ਰਤਮਾਤ੍ਰ ਦਾ ਅਭਾਵ ਕੀਆ ਸਮਤ ਕਕੀ ਜੋ ਐਸਾ ਤਦਭਾਸੀ
ਵੇਦ੍ਰ ਸੋਨ ਕੀਤਾ ਐਸਾ ਸੋਹਗ ਬ੍ਰਦ ਪ੍ਰਿਸਾ ਲਾਸ ਅਸੀ ਉਸ ਪ੍ਰਤਮਾਤ੍ਰ ਪ
ਸੇਤਾ ਤਿ ਅਗ੍ਯਤ੍ਰ ਅਸਾ ਨੰਤ੍ਰ ਅਰਥ ਗਅਸ ਕੇ ਬਿਨ ਸੈ ਕੈ ਤੋ ਏ
ਜੋ ਸਾਸਾ ਮੁਸਾਲਾਸ ਤ੍ਰ ਜਾ ਏਤਾ ਪੁ ਏਤਾ ਅਫ ਜੁਕ ਗਯਾ ਹੋਤ੍ਰ ਸੇਤ੍ਰ ਅਕ੍ਰ
ਲਾਮ੍ਰ ਸਲਾਮ੍ਰ ਸਭਿਗ ਪੇਤੇ ਨ ਅਤ੍ਰ ਸਾਸਾ ਉਕਲ ਤ੍ਰ ਜਾ ਏਤਉ ਸਅ
ਤਮਰ ਪ੍ਰਤਮਾਤ੍ਰ ਪਾਸਿ ਜੇ ਤਾ ਤੈ ਕਿਛੁ ਕ੍ਰਤ ਜਾਯਗਾ ਦੇ ਖੀਜਿ ਪ੍ਰਤਮਾਤ੍ਰ
ਬ੍ਰਥ੍ਰ ਬ੍ਰਥ ਏ ਸ੍ਯਗ ਸਤਾ ਤੈ ਤਥਾ ਤੇਤਾ ਲਿਖਿਆ ਜੇ ਨੀਅ੍ਯਾਅਤ੍ਰ
ਜੋਣਣ ਥਗੋ ਕੀ ਥਾਤੇ ਤੇ ਤਕੁ ਤੇਤਾ ਲਿਖਿਆ ਜੇ ਨੀਅ੍ਯਾ ਏਕ
ਥਾਗ ਜੋਤਾ ਦੂ ਬ੍ਰਥ ਜਾਤਿ ਏਤਿ ਸਮਲ ਤਕ ਗੀਯਾ ਸਥਾਤ ਸਾਗਦ
ਨਤ੍ਯਾ ਬੀ ਕ੍ਰਤ੍ਰਕੀਆ ਅ ਫਜੁਕੀਆ ਕ੍ਰਤੈ ਸ੍ਯਾਗ ਕੈਉ ਸੀਆ
ਸੇਤ੍ਰ ਅਤ੍ਰ ਮੁਸਲਾਮ੍ਰ ਗਪੇ ਤੇ ਗਤ ਜਾਯਗਾ ਜਾ ਏਤ ਕਗਕਿ ਪ੍ਰਗਤੋ
ਅਤ੍ਰ ਉਕਲ ਕ੍ਰਤੈ ਸ੍ਯਾਗ ਕਉਥਿਰ ਕੀ ਆਯਾ ਫ ਜੁਕੀਆ
ਜਸਕਿ ਆਤ ਸਰ ਪ੍ਰਤ ਮਾਤ੍ਰ ਪਾਸਿ ਗਪੇ ਅਕਲ ਪੇਕੁ ਜਾਏ
ਉਸ ਸਤੰ ਸਰ ਪ੍ਰਤਮਾਤ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਉਨਿ ਪ੍ਰਤਮਾਤ੍ਰ ਥ
ਤ੍ਰਤ ਉਸ ਕੈ ਤਾ ਏ ਜੋ ਤਰ ਏਆ ਪਕੈ ਤ ਖਤ ਉਪਸਿਥੋ
ਪਾਏ ਸਾ ਅ ਪ੍ਰ ਉਤ ਤਗ ਤੋਲੇ ਥੋਣਾ ਜਿਕਿਫ ਸਕਾਗ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਗਾਰ ਜੀ ਉਸਤਤਿ ਕਿਆ ਕਿਆ ਨਿਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈਆ ਬੈਠਾ ਪਇਆ

ਭੇਟੈ ਬੇਟੀ ਆ ਲਾਗੇ ਲਾ ਏ ਨੇ ਕਖਦਾਸ ਜਿਤ ਨੇ ਬੇ

ਤਤਨਿ ਲਾ ਕੇਉ ਲਿਜਾ ਪ੍ਰਿ ਉਸਾ ਕਿ ਸਤ ਕਲ ਭਾ ਲਾਗ

ਗਭ ਮਿ ਬੈਠਾ ਏ॥ ਤਬ ਆਪਿ ਚਗਨ ਕਰੀਆ ਉਬਾ ਉਹ

ਲਿਜਾ ਪ੍ਰਿਸਾ ਕਰਾ ਘੇਰੇ ਪਾਇਆ ਏ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਜੀ ਏਕੁ

ਹੰਸੁ ਬਾ ਆ ਦੇ ਟੇਕ ਜਾਤ ਸੀ ਸਾਹੁ ਸੋਨੇ ਜਾ ਪ੍ਰਿਤ ਬਾ॥

ਉਤ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਲ ਉਨੁ ਕਉ ਕੇ ਤਬ ਏਕੁ ਜੋਮੁ

ਤਾ ਤੇਰੁ ਕਸਾਰ ਗਾ ਬਿਸਾ ਬਾ ਉਨੁ ਲੋਕ ਉਹੁ ਸਾ॥ ਉਨ ਸਤ

ਜੀ ਜਤ ਤ੍ਰੁ ਸੋਨੁ ਤੇ ਤਤ ਤਸਾਲ ਜਾ ਪ੍ਰਿ ਕਿ ਬਲਾ ਘੰਤਾ॥

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰ ਮਲ ਉਨੁ ਕਉ ਕੇ ਤਉਤ ਕਿ

ਸਦਾ ਕਿ ਜਾ ਪ੍ਰਿਉ ਕਸਤ ਕਾ ਭਲਾ ਗਾ ਗਿ ਕਉ ਲੋਗਿ ਬ

ਜੋਤੁ ਏ॥ ਤਬ ਜਿਕਿ ਕਤ ਜੀ ਪੀ ਜਾ ਸਾ ਕਸੀ ਉਸ ਗਾਰ

ਸਤਿ ਪਜੈ ਸਿ ਗਾਰ ਕਤਿ ਪ੍ਰਿ ਜਾ ਪ੍ਰਿ॥ ਤਬ ਉਜਤੁ ਸਸਲ

ਤਤਕ ਗੈਂ ਕਾ ਚਗੁ ਜਿਖਾ ਗਿ ਪੀਤ ਕਿ ਰਤੁ ਘੰਟਕ ਜਾ ਤੇ

ਜਿਤ ਜੈਸੋਂ ਕਿ ਜੈਸੁ ਸਾ ਬਿ ਕਿਕ ਜੋਰ ਯ ਨੋ॥ ਬੋਤ

ਗਾਂਗ ਜਿਕਿਤੁ ਇ ਸੁਸਮਹਿ ਪਜੁਤਤੈ ਸੁਗਗਕ ਟਿਇ ਜੇਤਤੇ
ਉਏਤ ਕਿਫੁਭਸਤਜਾਂਪੀ ਅਰੂਜਿ ਸੁਕੇਸਿਗ ਮਹਿ ਸਾਂਸਲਾਂ
ਟੈਾਕਿਤੁਕਾਂ ਦਾਂ ਪਗਤਤੈ ਉਤ੍ਰ ਇ ਸਗਾਭ ਮਹਿਤੈ ਅਰੂਜੇਤ
ਮਓਗਤਗੇਤਤੁਪਾਟਿਰਬਿ ਕੰਗਸਾਂਗੈਗਾਾਵ ਖਾਂਰਗੀਐ
ਸੁਕਿਆਂ ਕਗੀ ਐਾਤਬਾ ਾਇਖੁਜਾਂਗ ਦਾਂਗੁ ਬਾਂਸਜੁਬਾਾਸੰ
ਸਾਾਅਰੁ ਸਲਾਂਤ੍ਰਜਕਾਂ ਦ ਜੀਰੁ ਬਾਾਤ੍ਰਜਕਤਾਂਕਤੈ ਜੀ ਅ ਬ
ਸਾਅਤ੍ਰ ਸੇਜੁਪਕ ਜਾਂਦਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਟੈਾਕਤੈ ਕਿ ਉ ਕਗਿ ਅਸਾਂ
ਜੁਤੈਾਕਤੈਜੀ ਇਦ੍ਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਟੈਾਜਿਤੁ ਤੁਉ ਕਤਾਂਤੁਏਪਾਂਦੀ
ਪਏਤਤੈਤਿਗੇਾਗਾਂਗ ਮਹਿ ਤਉਕਗੀਆਂ ਉ ਜਾਂਤੁਏ ਕ੍ਰਆਜਾਂ
ਤਾਏਤਲਾਂਉਜਾਂਤੁਏਉ ਇਜਿਪਾਂਦੀ ਲੇਦ ਜੁਤਤੈਤਿਗੇਸਏਕ
ਉਜਕਾਂ ਲੇਬ ਜੇਤਿਗੇਾਉਜਕਾਂਗ ਦ੍ਰਬੁਤੀਐਾ ਜਿਉਸ਼
ਪਾਂਦੀ ਕ੍ਰਤਾਂਲੇਜਤਤੈ ਜਤਾਂਉਤ੍ਰ ਪਾਂਦੀ ਤਤਾਂ ਜਾਂਗਿਕੀ
ਐਾਉਜਕੇਉਪਾਂਦੀਗਿਕਿਐ ਪਕਜੇਦਾਂ ਅਸਾਂਜੁਤੈਾ
ਕਤੈਗੇਸਾਂਬਾਂਸਗੇ ਗਾਂਇਬਜੁਜਾਂਗ ਕਾਂਗ ਅਬਤੁਜਾਂਟਿਉਜ
ਕਾਂਪਾਂਦੀਪਾਇਦਕਾਂਗ ਦ੍ਰ ਤੁਲਤਿਆਂ ਉਾਜ੍ਹਸਜਾਂਇਗਿ
ਕਿਾਤਬ੍ਹਤਕਸਗਬਾਲਿ ਸ਼ਾਂਲਸੋਤ੍ਰ ਦਾਂਤਿਇ ਆਾ

ਤ੍ਰਾਹਿ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਫਕੀਰ ਕੇ ਕੇਸ ਕੀਏ ਸਾ
ਹਿਆ ਤਾ ਹਿ ਕਰਿ ਉਤ੍ਰ ਦਗੀਆ ਉ ਕੀ ਤਸ ਕੀ ਕ੍ਰਕ
ਰਿਆ ਹਿਆ ॥ ਤਬ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸਾਹਿ ਭ੍ਰਾਤਾ ਰਦਾਰਿ ਸੰਸ
ਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰ ਮਲ ਉਨ ਕੇ ਤਾ ਪੀਜਿ ਪੈ ਸੰ ਸਰ ਸਾਤ੍ਰ ਸਲਾ
ਤ੍ਰਨ ਅਬ ਫਰਕ ਦਗਿਆ ਦਤੋ ਪਾਣੀ ਸੋ ਸਸਕੀ
ਜਾ ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਤ੍ਰ ਸੇ ਤੁ ਤੇ ਤਸ ਪਾਣੀ ਸਾਬ ਫਸ ਕੇ ਤੇ
ਜਾ ਤੇ ॥ ਕਰ ਕਾ ਬਲ ਗਾਰ ਸਹਿ ਸੁਤੇ ਤੈ ਸ੍ਰਮੇ
ਜਿ ਉਤ੍ਰਸ ਜਾ ਤ੍ਰ ਉਤ੍ਰ ਕ੍ਰਤ ॥ ਤਬ ਸੰ ਸਰਿ ਅਗ੍ਰਸ
ਲਾ ਤ੍ਰ ਨ ਕਹੀਆ ਜਾਏ ਬਾਰਿ ਕਿ ਹਿ ਕ੍ਰਿਆ ਬਾਸਾ
ਬਫਰ ਦਗੀਆ ਦਕਾ ਰੰਤ੍ਰ ਜਾਹਿ ਰਕਿ ਦਾ ॥
ਤ੍ਰਤ ਪਾਣੀ ਉਨ ਕਉ ਜਾ ਦਿ ਰਕੀ ਜੋ ਏ ॥ ਉਪਿ
ਹਿਆ ਸੇ ਸਰਤੇ ਆ ਪੈਆ ਹਿ ਕੈ ਸਲ ਤਿਗਾ
ਅਕੈ ਬਾਸ ਤੇ ਸਰਤਿ ਗੈ ॥ ਸਬ ਪੇਤਦਿ ਕ ਸੰਤ
ਤੈ ਅਦਕ ਪੀਨ ॥ ਤਬ ਆ ਬਫਰ ਕਰ ਉਲ
ਸਕਰ ਗਈ ਏ ਸਾ ਦੀ ਏ ਕੇ ਲ ਸਕ ਰਿ ਜਾਇ

ਸਿਖ ਚਲੇ ਹੈਨ ਉਥਾ ॥ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਪੈਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਾ ॥
ਖੂਹਾਂ ਵਿਚਿ ਆ ਪਾਂਸਾ ॥ ਤਬ ਅੰਦਰਿ ਬੀਬੀਆਂ ਪਿ
ਆਂਸਾਂਆਂ ਜਿਤਨੀਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਬੇਟਿਆਂ ਜਨੇ
ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਭਰਨਿ ਲਗੇ ਤਾਂ ਹੇਠ ਹੋਂਦੇ ਹੈ ਤਬ
ਤਬ ਸਾਧੋ ਸੰਗਤਾਂ ਓ ਭੁਲਨ ਬੇਟੀਆਂ ਬੇਟੇ
ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਕਾਂਜਨੇ ਭੁਲ ਗਏ ਹੋਉ
ਹੋਉ ਉਪਤ ਹੋਣੇਗਾ ਤਬ ਸਾਧੋ ਸੰਗਤਾਂ ਕਹਾਂ
ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾਂ ਦੁਖ ਮੇਰੈ ਖੁਤੈ ਸਹਿ ਆਪਣੇ
ਜਾਤਾ ॥ ਤਬ ਸਾਧੋ ਸੰਗਤਿ ਦੁਖ ਸਮਝਾਂ ਦੁਖੀ
ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਏ ਕੋਈਆਂ ਪਈਆਂ ਉਪਾਵ ਕਰਦੀਆਂ
ਜਿਤ ਜਲ ਖਾਦ ਉਜਾਤਾ ਪਾਣੀ ਕਢਿਆ ਗੈਰ ਦੁਸ
ਸਾਨੂੰ ਆਂਖ ਫਿਰ ਕਰਸੀਆਂ ਉਹ ਸੰਗਿਆਂ ਤੇ
ਜਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਲਿਆ ਇਆ ਤਬ ਆਇਆ
ਜਾਤਾਂ ਅਦਾਇ ਕੇ ਦੇਦਾਂ ਜੋ ॥ ਸਿਖ ਕਢਦਾ ਤਾਂ ਲ

ਲੋੜੀਅਨੈ ਸੁਣਿ ਸੋ॥ ਤਖੁ ਅਨੁਗ॥ ਸਤੰ ਸਤ੍ਰ ਕਰੇ

ਨੰਚਾਂ ਸਸੋਤ੍ਰ ਸੋ ਨਕਿ ਉਨਿ ਕਣਾਂ ਇ ਖਯਾਂ ਨਉ

ਤ੍ਰਨੰ ਜਿਲ ਤ੍ਰੈ ਧੀ ਖਾਂਤਿ ਗਾਂ ਤਖੁ ਸੋਗ ਣ ਤੈਤ੍ਰ

ਕਿਆਗਜਿਆਤੈ॥ ਣਉਕੇ ਤੇਗੈ ਨਾਲਿ ਸਹੁਗ॥

ਤਖਤ੍ਰ ਸੋਨਿ ਕਤਿਆਤੈ ਕਿਨਾਂ ਖਸ ਸਕਿਆ ਗਤ

ਖੰਤ੍ਰ ਉਪ ਜਿਨ ਜੋਖੁ ਕੈ ਤ੍ਰਤ ਬੀਬੀ ਸਾ ਵਿਧਿ

ਭ੍ਰਾ ਜਿਤਨ ਪੇ ਦਣ ਤ੍ਰ ਖੋਣ ਣਗ੍ਰ ਸੋਗੈ ਸਾ ਬਿ

ਸਤ੍ਰਯ ਲਤਿ॥ ਤਖੁ ਅਜਗਗ ਸਤੰ ਸਣ੍ਰ ਤ੍ਰ ਣਤ

ਖਤ੍ਰ ਕੀਆਤੈ ਅ ਪਬ ਵਾ ਕੀਗ ਕਗ ਲਿਕ ਚੀ

ਸਸਨ ਸਲੇਕੁ ਅਲੋਕੰ ਸਲ ਸੁਸੋਆ

ਤ੍ਰਸੋਤ੍ਰ ਵਉਤ੍ਰੈ ਆ॥ ਨ ਜਿਤ੍ਰ ਸਸਨ ਸਾ ਬ

ਨੈਗੁ ਕੀਆ॥ ਵਣ ਸਤਤ੍ਰ ਸੋਨ ਕੰ ਸਾ ਬਿਸਪੇ

ਉਸਤ੍ਰਗ ਟਤਿ ਗ ਪੇ ਅਪੇ ਉਸ ਤ੍ਰਗ ਟਤਿ

ਗਏ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਸੀਸ ਸੰਤ੍ਰ ਸੇ ਤੁਧਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸੇਈ
ਤਰਣ ਤਾਰਣਿ ਨਿਹਚਲਾ॥ ਤਬ ਅਵਰ ਅਰ ਰਨ ਵਰੀਆਂ ਵਿ
ਪਤਾਣਿ ਜਿਤੁ ਖਤਿਆ॥ ਜੋ ਤੇਪਾਣੀ ਪੀਆ ਜਿਤੁ
ਸੁਤੇ ਦੀ ਈ ਦੈ ਮਸਕਾ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਕਰਿ ਦੁਖ ਤਰਣਿ
ਜਿਤੁ ਨੇ ਕੀ ਮਸਕਾ ਕਰਿ ਲੀਆ॥ ਸਾਧ ਪਾਣੀ ਨਪਾ
ਆ ਮਸੇਤੁ ਸੇ ਨਿ ਕੰਠ ਉ ਸੁ ਲਿਆ ਤਬ ਤੁਧਿ ਲੀਆ
ਧਿਆ ਸੇ ਦੈ ਉਨ ਚਾਲੀਆ ਗੈਰ ਮਕੁਰ ਪਾਸਾ॥
ਲੋ ਸੇ ਗੈ ਤਾ ਪੀ ਪੁਣ ਪਿਲਿ ਲੇ ਪਿਰ ਤਬ ਉਤਰ ਕਰ
ਲਤਾ ਪਿ ਪੀਤਾ ਦੁਹਾ ਸ੍ਰੂਪ ਕੇ ਸੇ ਪੀਛੁ
ਗਾਹ ਸ੍ਰੁ ਤੈਂ ਮੈਂ ਪੀਵਤੇ ਮਾਰੀਆ ਗਾ ਤਬ ਵਡਉ
ਪਾਣੀ ਪੀਮਾਰ ਸਾਰ ਉਪਿ ਪੁਸਾ ਸੇ ਮਾਰਿ ਤਾਈ
ਤਬ ਪੈਦ ਨਲ ਨਮਾ ਨੈ ਪੁਰ ਪਿਰਨ ਪੁਸਾ ਖ
ਗੈਰੀਆ ਗੈ ਪਾਣੀ ਪਾਣਾ ਪ੍ਰਖੁਲਾਤੇ ਸੇ ਪਾਣੀ
ਪੀਸਾ॥ ਤਬ ਲੋਰਿ ਵਰੀਆਂ ਦ ਚਾਪਿਲੇ

ਬੰਧਾਰਿਆ ਲਿਆ॥ ਤਬ ਦੁਸਮਨ ਸਭ ਉਠਿ
ਗਏ ਪੇਰਿ ਆਇ ਗਏ॥ ਤਬ ਮੀਆਂ ਤੁ ਮੋਹਨ ਨਾ
ਗਾਲ ਕਹੀ ਆ ਹੀਏ ਗਏ ਦੁਸਮਨ ਸਾਹਿਬ ਤ
ਮਨਾ ਕਰਿ ਪਏ ਹੈਂ ਉਸ ਤਰਫ ਉਸਕੋ ਤਰਫ ਉਸਕੇ
ਸਾਹਿਬ ਮਨਾ ਹੋਇ ਕਿ ਉਸ ਤਰਫ ਕਉ ਪਏ ਹੈਂ ਉਸ
ਤਰਫ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਕਰਿ ਕੇ ਗਏ॥ ਕਹੇ
ਲਸਕਰ ਕੁ ਦੇਸ ਸਾਹਿਬ ਕਰਿ ਗਏ ਤਾਂ ਗਿਰ ਕੀਏ
ਤਬ ਕੋਈ ਆ ਗਏ ਦੁਸਮਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਭਨਾ
ਦੀ॥ ਤਬ ਤੁ ਕਸਤ ਕਰਤਾ ਲਾਗਏ ਤਿ ਸਾਹਿਬ
ਨਾਲਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੁ ਕਹੀਏ ਨਾ ਤੇ ਜਿਨ ਗਏ ਸਕੇ
ਲਹੁ ਤੇਲ ਹੁ ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਪ ਸੀਦ ਬਹੁਤਿ
ਆ॥ ਤਬ ਤੁ ਕਸ ਤਰਫ ਇ ਦੇ ਨਾਲਿ ਪਾਸਾ
ਸਾ ਮੀਆਂ ਤੁ ਮੋਹਨ ਤਬ ਤੁ ਤੇ ਆ ਨਾਨਕ ਦਿਆ
ਸਾਰ ਕਹੀ ਤਦਾਂ ਦੁਸਮਨ ਸਾਹਿਬ॥

ਅਗੁ ਕੋ ਉਪਜਿਕੈ ਉਨ ਪਾਲ ਸਕਹ ਸਤੀਆਂ ਸੇਤੁ
ਇਕੁ ਅਨੇਕਅ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੀਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬ੍ਰਹਮ ਤਮਾ
ਨੇਕੁ ਕੀਤਾ ਸਤੀਆਂ ਤੁ ਸੇਤੁ ਸਤੀ ਏਤੁ ਸੇਤੁ ਨਾ ਕਿ
ਨੇਨ ਨੇਨਾ ਨੁ ਕਿ ਨੇਨ ਨੇਨਾ ਨੁ ਉਨਤ ਉਪਜਾ
ਸਾਮੁ ਆਂ ਉਨ ਉਪਜਾ ਗਪਜਾ ਸੇ ਮੁ ਏਗ ਕਿਏ
ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨੇਤ ਉਪਜਨ ਪ੍ਰ ਸਸਾਨ ਆ ਗੌ ਨੇਤਾ ਉ
ਪਾਲੋ ਨੇਕੁ ਗਤਬ ਏ ਕਨ ਗੋ ਨੇ ਸਤ ਸਗਰ
ਨਆਲੋ ਕਛੇਟ ਅਗੁ ਨੇ ਗਬ ਗਮੁ ਲ ਕਿਏ
੫੩ ਸਤੀਆਂ ਸੇਤੁ ਸਗੇ ਆ ਗੌ ਕਿ ਆ ਮ
ਲਆ ਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰਿਕ ਨ ਪ੍ਰਿਤੁ ਉਨ ਸਾਗਿ ਅਗੁ ਖਿ
ਨੇ ਉਨਨਤਗਟ ਸਾਗਿਓ ਕਾ ਏ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਿ
ਤਨ ਕਗਲ ਨੇ ਏ ਖਿ ਨੇ ਉਨ ਨਾ ਪਿ ਖਨੇ
ਨੇਇ ਆ ਉਨ ਤ ਉਪਜਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਏ ਪਾਲੇ

ਪਾਣੀ ਪੀਵਣਿ ॥ ਬਿਸਮਿਲਾਇ ਕਰਿ ਕੁਹਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ਉਤਰਿ

ਕਰਿ ਖਿਨੂੰ ਕਉ ਕੇਰੇ ਕਾਤਰਾ ਟੁਕੜੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪੀਕੈ

ਤੇ ਸਾਂਬਣਿ ਆਂਣਿਆ ॥ ਖਿਨੂੰ ਦੁਹੁੰ ਕਰਿ ਉਮਾਤੇ

ਟਉਰਾ ਪਿਆ ॥ ਤਿਸ ਟਉਰ ਵਿਚ ਨਾਂ ਖਾ ॥ ਤਬ ਸੋ

ਵੇਤੁ ਸੋ ਨਾਕੇ ਤਾਂ ਖੀ ਟੋਰ ਦੁਸਮਨ ਮਿਲਿ ਗਏ

ਟੋਰ ਸਮ ਸੋਰ ਪਾ ਨਿਕੈ ਕਰਿ ਖਿਪਾਇਆ ਕਾਏ

ਹਾਂ ਰ ਦੁਸਮਨ ਮਾਂ ਰੇ ॥ ~~ਤਬ ਉਪਰਿ ਖਿੜਿਆ ਤੀਰ~~

ਤਬ ਉਪਰਿ ਦੁਸਮਨ ਖਿੜਿਆ ਬੋਉ ਤਰ ਕੁਰ

ਪੈਰ ਪਿਆ ਏਤੇ ਵਿ ਕਰਿ ਨੇ ਤੇ ਬਾਂਹੋ ਬਿ ਪਕੜਿ ਕੇ

ਰਖਿਓ ਸਤੋ ਕਉ ਨਾਂ ਸੀਲ ਤਾਂਤੈ ਛੁਡਾਇ ਨੇ ਤੇ

ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਕਰਿ ਸਉਰਾ ਰ ਲੇ ਦੁਸਮਨਾਂ

ਏ ॥ ਤਾਂ ਤਨ ਆਰਲੇ (ਪੁਤ) ਸਮ ਸੋਰਿ ਮਾਂਬਿ

ਨਾਲ ਸਕੀ ਪੇਰ ਪਾਕੇ ਤੇ ਦੁਸਮਨ ਖਸੰਮੈ

ਘਮੰਡੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਜੋ ਜਾ ਫਿਰ ਉਨ ਕਉ ਪਾਓ ਕੀਤਾ ਸੁ
ਮੁਸ਼ਕਿਆ ॥ ਤਬ ਉਨ ਨੇ ਦੁਸਮਸਾਨੁ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਨੇ ਰਾਖਨੇ ਸਾਂ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕੇ ਉਸਤਤਿ
ਜੋ ॥ ਇਨ ਕੇ ਹਿਤ ਨੇ ਤਲਵਾਰਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏ ਸਭ
ਲੋਕ ਤਿਨ ਪੇਤ ਨੇ ਕਤਲ ॥ ਸਹੀ ਏ ॥ ਸੋ ਏਹੁ ਸੋਇ
ਤਬ ਤੁਮ ਸਉਕਤ ॥ ਲਾਇ ਦਿਤਿਆ ॥ ਮੁਹਰਿ ਦੇਖੋ
ਨੇ ਕਹਿਆ ॥ ਪਸ਼ਾ ॥ ਇਹ ਗੱਲ ਏ ॥ ਜਉ ਸੋਏ ਸੇ ਨਹਿ ਪਉ
ਕਹਿਣ ਕਿਉ ਗਏ ਦੇਖਿ ॥ ਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ॥ ਸੁ ਕਪਲ ॥ ਓ
ਫਿਰ ਏਕ ਕੇ ਸੂਰਕ ਨੂੰ ਕਹਿ ॥ ਗਏ ਏ ॥ ਸਾ ॥ ਸਿਆਨ
ਕਹਿਆ ॥ ਕਿਉ ॥ ਏਤ ॥ ਏ ਦੁਇ ਸੂ ॥ ਸੇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੀਏ
ਤੁਸੇਨ ਤੇ ॥ ਹੋਇਆ ॥ ਅਗੁ ਤੇ ॥ ਸੂ ਰਤਨੁ ਤੁਮ ਸੇਸਾ ॥
ਏਥੇ ਟੇ ਜੋ ਹਠਿ ਗਏ ॥ ਤਬ ਤੁਕਸਾਨ ਕਤ ॥ ਲਾਏ ਕੇ
ਏਆ ॥ ਉਹ ਏ ਬਹੁਤੁ ਤਉ ਏਕੋ ਤੁਮ ਕਉ ਬਹੁ ਕਿ ਰਹੇ
ਬਾ ॥ ਜ ਨ ਹਰਿ ਕਿਹ ਸੋ ਨੂੰ ਮਿਲਿ ਕੇ ਕੇ ਰਹੀ

ਅਬਤ ਸਾਖਿ ਨ ਮਾਸਕਾਂ ਨਾਂ ਕਿਤੁ ਸਰਿ ਪਾਇਕੁ ਤਾਤੁ ਹਿ ਸੀ ਅਤੁ ਸੇਤੁ

ਸਾਂ ਗਿਆ ਪਾਤੁ ਖਿ ਬੋਧ ਬੋਲਿਆਂ ਪ੍ਰਸਾਂ ਸੀ ਆਨੀ ਤਤਤੁ ਕੋਰਿ ਸਤਿ

ਗਪਇਆ ਪਾਤ ਬਾਇ ਕੇ ਨਾਂ ਸਭ ਸਾਇ ਤੁ ਸਾਨਕਾਂ ਖੇਟਾਂ ਅਤੁ ਏਕੋਲਾ

ਤੇਗ ਸਿਸਤੁ ਸਤੁ ਸਾਏ ਤੁ ਸੇਨ ਨਾ ਖੇਟਾਂ ਏਹ ਦੈ ਪੀ ਕੇ ਗਤੋ

ਭਾਪ੍ਰ ਤਿੰਦ ਧ੍ਰ ਤੁਨ ਕੇ ਨੇ ਬ੍ਰ ਧਨੀ ਗੁਤੁ ਨ ਛ ਕਤਿ ਆਂ ਏ ਸੀਆਂ

ਗੋਬੀਅ ਤਿਨਤੁ ਕਰਿ ਸ ਏਇਆਂ ਸਿਭ ਨਤੁ ਕੀ ਖ੍ਰ ਬ੍ਰਕੀ

ਸਾਂ ਤਿਭ ਨਕ ਭ ਪ੍ਰਾਇਕੇ ਸਪ੍ਰਾਤਾਂ ਸਪਾਸ ਧਨਿ [illegible] ਗਸਾਂ

ਸਿਕਾਂਦਾਂ ਸਾਂ ਤੁਰਿ ਸਗਿਕਿ ਬ ਤੇ ਏਖਤੁ ਸਿ ਅਨਗ ਸਿਸਤੁ

ਸਟਕਭ ਅਤੁ ਸਾਏ ਕਾਂ ਸਮਕੇ ਤਾਂ ਏ ਸਕੇ ਸਿਤੁ ਲੇਤਾਂ ਧ੍ਰ

ਤੇ ਦਲੀ ਬਾਂ ਤਸੀਸਾਂ ਤੇ ਪਿ ਪਤੀ ਪ੍ਰਕਾਂ ਪਿਤਾਂ ਪਤੁ ਏ ਦੈ

ਕਗਲਾਂ ਸਪਾਤ ਬਤਿੰ ਦ੍ਰ ਭ੍ਰਤਾਂ ਤਤਸ੍ਰਤੁ ਸੇਤੁ ਸਾਂਗਤੇ ਏ ਪਤ

ਸਾਤੁ ਪਾਂ ਸਿਆਂ ਏਤਾਗੇ ਕਾਂ ਏ ਲੋਗਤੁ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸੋਂ ਸਤੁਸ

ਲਠਾਂ ਗ੍ਰਆਂ ਲ ਸਕੇ ਪੌਕ ਕੀਤੁ ਸ੍ਰ ਲਤੈ ਆਂ ਪਕੈ ਕੀ

ਸਤ ਕੀਤਿ ਆਂ ਸ੍ਰਾਤਿਨਾਂ ਨ੍ਰਆਂ ਪਲੀ ਬ੍ਰਨ ਪਿਕ ਰਿ ਲਾਂ

ਪਲਸ੍ਰਸ੍ਰ ਸੇ ਏਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਂ ਏਤੇ ਤਿਨਾਂ ਨਾਂ ਲਿ ਕੀ ਏ ਵ

ਕੀਤਿ ਸ੍ਰਾਤਿ ਕ ਫ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਂ ਏ ਗ ਸੈਕਾਂ ਦਨਿ ਤੈ ਤਾਂ ਨਭਪਸੇ

ਤਿਤੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਮਰਥੁ ਤੌ॥ ਅੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਰ ਰਾਉ ਤਿ ਕੀ ਕਰਿ

ਦੇਖ ਲੀਆ ਸਭਾ ਜਾ ਪਤੀਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸ ਤਿਸੇ

ਤੁਸਾ ਗਰਜਾ ਅਪੁਣੇ ਦਿ ਪਸਾਇ ਦਿਆ॥ ਸਤੁ ਕੇਸੋ ਗੁਸਾਂ

ਕਰਤੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ॥ ਮੈ ਬਾਪੁਰੇ ਜਾਗੁ ਬਾਪੁ ਦੇਖ

ਕੁਨ ਤੁਲ ਗਰੀਬਾ॥ ਕਿਉ ਜਿਨੁ ਕੇ ਖਸੁ ਤਉ ਸਤੁ ਨਾਂਉ

ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਵੈ ਦੇਖਣਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਦੈ ਸਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨ ਕਰ ਦੇ ਸੇ

ਬਾਪਿ ਉਬਾਪਿ ਆ॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ਨ ਜਾਈ

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੈ ਸਕਤੇ ਗੀ ਜਾਪਿ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਦਾਪਿ ਦਾਸ

ਦਾਪਿ॥ ਜਿਸੁ ਦੀਦ ਕੀ ਜਾਪਿ॥ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਦ

ਤੁ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ॥੧॥

ਮਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਪੋਥੀ ਬਾਰੇ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਂ ਪੋਥੀ ਬਾਬੁ ਸ੍ਰੀ ਦਾਂ ਇਕ ਨੀ ਦਰਗਾਹ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਲਹਨ ਕੀ
ਨਾਲਿ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੀ ਆ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਲਹਣ ਮਾਂ ਚਲਾ ਗਾ ਬਾਤ ਕਾਰ ਦੇ
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਆਗਿਆ ਕੀਤਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਲਹਣ ਪਾਂ ਜਾਇ ਨਾ ਜਾਂ ਰਾਬ ਲਿਆ
ਲਆਇਨ ਇਸ ਬਾਤ ਨਾ ਮੈ ਮਨ ਬਾਹੁਤ ਆਪ ਸਮਝਾਇਆ॥
ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਦ ਤੈ ਸੋਤ੍ਰ ਨੇ ਪਾਣ ਸ ਕੇ ਸਾ॥ ਤਬ ਤੁ ਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਿਆ
ਲਆਇਨ ਦੀ ਇਆ ਨੇ ਬ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਸੋਨ ਤੁ ਕਿਆ ਦੇ ਪਾਸ ਤੈ ਸੋ
ਸੋਤ੍ਰ ਨ ਦਰਗਤ ਦੇ ਬ ਸੋ ਤੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਤ ਕੇ ਸੋਤ੍ਰ ਨਾ ਇਬ ਤਾਂ ਤ
ਨਦੇ ਪ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਆਗਿਆ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਪਾਂ ਨ ਬੋਸੋ ਬਾਜ ਸੁਣੇ
ਪੋਤ੍ਰ ਨ ਦਰਗਤਿ ਦਾ ਪਰਵੀ ਤੈ ਸੋ ਮੈ ਮਨ ਬਾਹੁ ਆਪ ਸਮਝਾਤੈ ਸਰਬ
ਨੇਦ ਨੇਦ ਤੈ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਲਹਣ ਸ੍ਰੀ ਮੈਨ ਹਰ ਸਾਇਆ ਸ੍ਰੀ
ਸੋਦੇ ਪਾਸ ਮਾਂ ਪਾਸ ਦਾ ਇਦ ਦੀ [illegible] ਕੇ ਨਤੇ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਪੋਥੀ ਬਾਰ ਨੇ ਜੀਆਂ ਈ ਜਾ ਬਾਦ ਇਕ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨ
ਸੋਰਾਂ ਦੀਦਾ ਨ ਨਾ ਜੋ ਬਾਦ ਇਤ ਇਦ ਸੋ ਤੈ ਨ ਜੋ ਕੀ
ਤੈ ਸੋ ਤੇ ਨਬਾਰ ਬਾਹ ਨ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਬਾਦ ਰੀਤਾਂ ਲਹ

ਉਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਣਿ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ
ਗਏ ਥਾ। ਸੋ ਸਾ ਪੇਤ ॥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੇ ਤਾਂ ਸੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਾਂ ਸੇ ਗੈ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ॥ ਸੋ ਬਚਨ ਤਾਸਿ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਰਹੇ
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੇ ਪਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਸਿਖ ਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਕੀਆ
ਦੇ ਥੈਤ ਹਿਤ ਬਿਸ ਸਾ ॥ ਅਵਤਾਰ ਜੋ ਆਦਿ ਦੇ ਸੋਝਿ
ਅਦੁਤ ਕੇ ਆਦਿ ਦੇਣੈ ਤੇ ਗਏ ਗਏ ਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਾ ਪਕਿ
ਤਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਤੇ ਹੈ ਸੇ ਕਿਆ ਕਮਲ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਕਿਨਿ
ਤੁਕਮ ਬੀਰੀ ਕੇ ਦੇ ਖਿਆ ਕਾਰਣ ਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇ ਤੂੰ
ਦੇ ਤੁਸੀ ਦੀਆ ॥ ਸੇਗ ਲਤਕੇ ਤੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀ
ਤੁਸਿ ਪਹਿਲਾ ॥ ਸੇ ਨੂੰ ਲਤੁ ਗਏ ਆ ॥ ਸੇ ਗੈ ਗ ਤਾਂ ਪਕੇ
ਤਾਂ ਲਤਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਜਾਂ ਦੀ ਸੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਾਂ ਲਤ ਸੋ
ਥਖਿ ਕਿਆ ਕਰੇ ਗਏ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾ ਖਤੁ ਤੁਸ ਮਨ ਕੇ ਤਾਂ ਗੈ
ਉਸਾ ॥ ਤਬ ਤੁ ਨੇ ਸੁ ਗਏ ਲਿਆ ॥ ਲਸਨ ਦੇ ਤਾਂ ਲਾ
ਜੋ ਪੇ ਸ੍ਰੀ ਸੇਤੁ ਕਿਆ ਗਸਨ ਕੇ ਤਾਂ ਅਤੇ ॥ ਸੋ ਤੇ ਗੈ ਤਾਂ
ਅਤਰ ਦੇਤਾਂ ਤੂੰ ਕੇ ਗਏ ਸਤੇ ਜੋ ਕਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਸ
ਤੂੰ ਪੁਛਿਆ ॥ ਸੇਤ ਗੈ ਤਾਂ ਖੀ ਤਾਂ ਪਿ ਦੇ ਤਾਂ ਗਏ ॥ ਤਬ ਪੇਤ

ਜਬ ਭੁਤਕਤਾ ਜਾਨਕਸ੍ਰ ਸੇ ਪੈਂ ਜਬ ਦੇ ਤਾਂ ਏਸਾ ਅਜਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਸ: ਖਾ: ਸ੍ਰਮੀ ਤਿਨਿ ਆਖਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੇ ਟੇ ਜਬ ਭੁਸ੍ਰੀ ਕਿ ਆਖਿਆ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕਹੈ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਸੇ ਸਾਧੁ ਰਾ ਕਰੇ ਜੋਤਿਸੀਆ ਕਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਜਾਣ ਕਰੇ

ਕਉ ਸਿਧ ਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕਰੈ ਮ੍ਰਿ [illegible] ਜੋਤਿਸੀਆ ਕਹੈ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਮ੍ਰਿ [illegible] ਸਤਿ

ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤਾਂ ਜੋਗ ਰਤਨ ਜੋਤਿਸੀਆ ਕਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਜਾਣ ਸੇਗ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ

ਗਤੇ [illegible] ਆਦ ਕਰੀ ਤਤਕਾਲ ਤਾਂ [illegible] ਕਰਿ ਰਹੇ ਖਾਲਿ

ਆ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਸੀ [illegible] ਕਰ ਦੰਡਉਤ ਪਰਕਰਮਾ ਕਰੇ ਖੀਸ

[illegible] ਖਿਮਾ ਧਰਤਾ [illegible] ਕਰੈ ਨ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਜੋਤਿਸੀਆ ਕਹੈ ਜਾਣੀ

ਨ ਜਾਣਤਾ ਤਬ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਪੇਖੰ [illegible] ਕਰ [illegible]

[illegible] ਤਬ [illegible] ਕਰਤਾ [illegible] ਰਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ ਕੀਆ

[illegible] ਤਬ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਪੇਖੰ [illegible] ਰਹੈ ਤਾਂ

[illegible]

[illegible]

[illegible] ਤਬ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਕਹੇ [illegible]

[illegible] ਮ੍ਰਿਗੇਸ [illegible] ਤਬ [illegible]

[illegible] ਮ੍ਰਿਗੇਸ [illegible] ਕੀਆ

[illegible] ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਤਾਂ ਕੈ

ਜਉ ਨੀ ਧੇਨੁ ਨੇ ਕੇ ਕੁ ਬਿ ਜਾਤ ਤੇ ਅਵਰੋ ਹੈ ਜੋ ਕੇ ਦੇ ਸਰ
ਦਰ ਬਸਤ ਹੈਂ॥ ਜਉ ਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਿ ਜਾਨੇ ਕੀ ਰਦਸੁ
ਬਨ੍ਹ ਹੈਂ॥ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜਤ ਹੈਂ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਦਨ ਹੈਂ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੇ ਜਬਨ ਹੈਂ॥ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
ਕਬਨ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਿਦਨ ਹੈਂ॥ ਜਾ ਅਨਰਦਾਨ
ਭਗਤ ਅਤਨ ਸਮਤ ਪ੍ਰੇਮੋਂ॥ ਤਬ ਨ ਰਮਨ ਜਤ ਲ
ਤਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਪਾਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਬਿ
ਜਾਤ ਪਬਨ ਹੈਂ॥ ਗੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਨ ਕਿ ਕਦਨ ਹੈਂ॥ ਬਿਲ
ਨਕੀ ਰਦਰ ਕੈ ਅਤ ਨਬਤ ਹੈਂ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਨੀਲ
ਹੈਂ॥ ਅਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਗੰਧੁ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪਾਸੇ
ਸਨ ਹੈਂ॥ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਤ ਜਾ ਪੀ ਹੈਂ॥ ਕਪੜ ਦੇ
ਸੁਕ ਰੋਤੇ ਹੈਂ॥ ਤਬ ਮ੍ਰਸੇ ਅਗਤੁ ਕੀਆ ਕਿ ਪਾ
ਦਰਸ ਪਾਰ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੋਤੇ ਅਤਿ ਅਕ ਦਸ ਹੈਂ॥
ਭੁਸ॥ ਜਉ ਮ੍ਰਸੇ ਪਰੋ ਕਿ ਹੈਂ ਅਗਨਿ ਤੇ ਪਾ
ਰੋ॥ ਨਇ ਅਗਨਿ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿ ਅਤ ਨ ਪ੍ਰਮ ਤੇ
ਤਬ ਅਗਨਿ ਕੀ ਜਾਤ ਰਿ ਅਬ ਜਾ ਤੇ ਪਿ ਕਰੋ

ਹੈ॥ਤਿਸੁਕੇਉਪਜਤੇਪ੍ਰਾਣੀਪਾਵਤੇਹੈਤਬਨਾਂਪਿਆ
ਗਨੁਪ੍ਰਗਟਿਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਮਨੁਸੋਨੇਕੇਤਿਆਂਆਂਪਰਚਦ
ਜਾਗਦਾਨਾਂਹੋਤੇਹੈਸਤਿਆਂਤੇ॥ਭੈਰਤਾਂਹੋਤੇਹੈਸ
ਕਿਆਂਤੇਭੀਲਤਾਂਹੋਤੇਸਤਿਆਂਤੇਦੇਖਤਾਂਹੋਤੇਸਤਿ
ਆਂਤੇਸਮਾਤਾਂਤੇਸਤਿਆਂਤੇ॥ਤਬਗੁਰਮਖੁਤਰਤਾਂਲੁ
ਦਾਤੇਇਆਂਤਿਹੀਸੁਸੋਮਾਂਗਮਾਨਾਂਸੋਭੈਦਾਂਗ
ਸਤਿਆਂਤੇ॥ਆਂਬਖਾਂਨਆਂਤਸਿਪਰਚਾਤਿਸੁ
ਮਤਿਸੋਪੰਨੇਦਾਂਸੀਕੁਸੈਨੇਤਿਆਂਲਿਖਾਤੇਹੈਸੋਸੁ
ਸੋਏਨੇਪੰਨੇਸੀਨੇਤੇਸਆਂਪੇਆਂਪਰਸੀਪਾਗਤਿ
ਗਤਿਨਾਂਤੇਹੈ॥ਜੋਕਖਾਸੈਨਾਂਪਾਤੇਹੈ॥ਪਰਚਾਭੀ
ਲਤਾਤੇ॥ਆਗਾਨਾਦੇਖਤੇਹੈ॥ਸਾਂਲਾਨੇਤੇਸਪਾਂ
ਸੋਨੇਪਾਰਕਿਰਤੇ॥ਭੈਰਤਿਨਾਂਨਤੇਹੈਸਪੋਤੇ
ਪਾਤੇਨੇਪਾਰਕਿਰਤੇ॥ਜਾਣਿਪੈਸਕਉਪਰਚਾ
ਨੇਪਾਰਕਿਰਤੇਆਂਪਿਪਨੇਤੇਹੈਤਬਪ੍ਰੇਮਭੀਤਿ
ਸਾਤੇਕਰਤੇਹੈ॥ਜਾਣਿਪੈਸਕਉਪਨਾਂਨੇਪਾਰਕਿ

ਤਿਸ ਆਂਦਰਤੀਤੈ ਤਾਂਤ ਮਾਲਿ ਸਾਂਤੀ ਕਰਤਾਂ ਹੈ॥ ਜਤ ਕਿ ਏ ਸੇ
ਨਉ ਸਾਗਰ ਨਿਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਆਂਪਿ ਪ੍ਰਜੁਗਤੀ ਤੇ ਤਥਾ ਏ
ਤ੍ਰਿਏ ਸਾਂਤੀ ਕਰਤਾਂ ਹੈ॥ ਜਤ ਕਿ ਏ ਸੇਮ ਨਉ ਜਿ ਸਾਖਾਂ ਨਕੀ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਆਂਪਿ ਪ੍ਰਜੁਗਤੀ ਤੇ ਤਥਾ ਏਹੁ ਬੈਠਯੋ ਰਸਤਾਂ ਹੈ॥
ਜਤ ਕਿ ਏ ਸੇਮ ਨਉ ਜੈਸੇ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਆਂਪਿ ਰਾਂਸ
ਜੋਗ ਤੇ ਤੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਂ ਹੈ॥ ਜਤ ਕਿ ਏ ਸੇਮਨਉ
ਸਾਂਤਿ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਉਸ ਜੋਤਿ ਨੀ ਆਂਦਰਤੇ ਤੈ॥
ਤਥਾ ਏਹੁ ਸਕਥਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਨਿਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੀ ਬੰਧਾਂਗੇ
ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਨਤੇ ਜੋ ਸਿਧਾਂ ਬਾਂਨ ਨਤੇ ਜੋ ਨਿਰ ਵਤੇ
ਜੋ ਜੋ ਸਾਰਪਿ ਨਾਂਦੇ ਸੇ ਏਤੇ ਪਿਗਤ੍ਰਿ ਜੋ ਕਿਉ
ਸਾਂਦ ਸੋ ਆਂਦੇ ਬਾਂਧਿ ਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਸ ਪ੍ਰਕਾਂ ਰਾਂਤੇ
ਇਛਾ ਕਰਾਂ ਤੇ ਨਿਸ ਹੋਤੇ ਕਰ ਰਾਂਤੇ ਨਤੇ ਏ
ਸ੍ਰਮੇ ਜਸੁ ਏਕੀ ਸੇ ਜੋ ਉਪ ਸੁ ਤਤ੍ਰਾਂ ਨਿਦਿਖਿਕੇ
ਜਰਾਂਤਾਂ ਤੇ ਤੁਤੇ ਏਕ ਪਿ ਸਨਉ ਤਿਲਖਿ ਏ ਤਾਂ

ਜਮਦਿਸ ਬਬਲ੍ਹ ਓਹਨਾਂ ਕਹਤ੍ਰ ਸ ਘੱਰ ਦੇ ਦੇ ਬੰਧ
ਤੇਹਤਹ ਕਲਸ ਦਗੀ॥ ਉਸ ਥੋਂ ਦੇਨ੍ਹਾ॥ ਓਦੋਂ ਤੁ ਸਕੇ
ਬਧਿ ਤੀਜਾਂ ਤੇ॥ ਤਬ ਪਾਛੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ
ਜੇਏ ਅਗਬਾਨ ਜੋ ਕਿ ਪੋਤੇ ਸੀ ਬਾਦਰ॥ ਕਿਤਾ
ਤੀਏ ਅਤਰੁ ਬੀਤਿਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰ ਉਸਤ੍ਰ ਬਾਏ ਕੰਠ
ਅਤਰ ਚਾਤੁ ਤਿਤਿ ਕਿਨ ਤਿਤੀ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਬਾਂਸਾਂ ਤੇ ਗਏ
ਦਗੀ ਕਰੀ॥ ਜਿਕੁ ਤਤ ਸਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸੇ
ਸੀ ਅਦ ਦਤਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੇਸ ਲਿਖਿਆ ਸੀ॥
ਸੁਜਦ॥ ਜਿਕੁ ਸੇਤ ਲਿਖਤੇ ਤਾਂ ਅਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਸੁਬਸਤ੍ਰ ਏਕਤ ਆਸ ਸਤ੍ਰ ਲਿਖਤੋਂ॥ ਹੋਏ ਤਾਂ ਤੇ
ਅਪਦਦ॥ ਤਬ ਪਾਛੈ ਸ੍ਰੀ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਦੇ ਥਾ
ਪਰਦਗਾ ਤੈਨ ਪਸਪਦਾਂ ਏ ਦੇ ਘਰੇ ਕੀ ਪੈਤੈ
ਉਪਤੇ ਗਏ ਥੰਦਗੀ ਕਰਦੇ॥ ਪਕਤੇ ਗੇ ਸਾਂ ਕੀਏ
ਤੈਤੇ ਪਤੇ ਸਾਂ ਤੰਤਾਂ ਲੋ ਤੇ ਪਕਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂ ਨੇ ਉਸਿ

ਪੜਿਆ॥ ਸੋਤੇਤੋ ਨੀ ਪੋਤੋ॥ ਨਿ ਓਹੁ ਨਗਤੁ ਤਨੀ

ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੇਤੋ॥ ਨਿਨ੍ਹੇ ਤੇ ਸਾਧ ਨੀ ਪੇਤੋ ਉਸ

ਨਾਨਾਂ ਸਾਧ ਪਪੜਿਆ ਓਹੁ ਠੋ ਸਾਧ ਨੀ ਪੇਤੋ ਨਿ

ਨਗਤੁ ਤੇ ਨਾਮ ਨਾਮ ਸਾਧ ਪੜੁ ਆਤੋ ਤ ਖੜੁ ਨਸਾਂਧ

ਗਦਨਗਾ ਗਨਤੁਆ ਨਿ ਪੇਮੁ ਸੋ ਨਗਤੁ ਤਨਿਖਾ

ਪਾਤੋ ਸਿ ਸੋ ਗੀ ਬਾਧ ਪਤੋ॥ ਨਿਸਿਆ ਨਿ ਨੀ ਪੇਤੋ ਸਿ

ਸੋਨੀ ਪੇਤੋ॥ ਜਨਤ ਜਨਤ ਨਿਸ ਨਿਸ ਨਗੀ ਦ ਨੜਾਂ

ਖਨਾਂ ਤੋ ਤੋ ਸਾਤੋ ਸਾ ਤਸੁ ਨਾਨਾਂ ਮੁ ਤੋ ਤਾਂ ਤੋ॥ ਏ

ਮੂਸੋ ਏ ਤੁ ਨੀ ਸੋਗ ਲੋ ਬੁ ਤੋ ਨਿਓ ਨਿਓ ਲੇ

ਖਾਤੋ ਤੁਓ ਤੁਓ ਤੋ ਤ ਜਤਾਂ ਤੋ ਮੂਸੋ ਨਿਨ ਪੇ

ਏਦਨਾ ਦੇ ਨਿ ਸੋ ਤੇ ਤੋ ਤੋ ਨੂਨਸੀ ਤੋ ਗਸ

ਤਤਾਤੋ ਖਤੁ ਤੁ ਓਤੋ॥ ਨਿਨਿਖ ਸੋ ਲਿ ਖਾਤੋ

ਸੁਤਿਆ ਤੋ॥ ਆਗੁ ਸੋ ਪੀਤਿ ਗਿਗਾ॥ ਦਨੁ ਖੁਧ

ਦਨੁ ਖੁ ਨਾ ਪੀ॥ ਨਿਸ ਸੁਤਦੀ ਦਨੀ ਗਜਾ ਪੀ॥ ਦਨੁ

[illegible]

ਸਿਤਾ ਉਨਾ ਬਸਮ ਪਾਸਿ ਉਤਬਾ ਤਕਤੀ॥ ਏਰਾ ਸਕੇ ਫਤ ਏਤਬਾ
ਸੁਣਤੇ ਸੈਂਕੜਾ ਗਮਾਈ ਤੁਹਾ ਸਦਿਨਾ ਤਿਸ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਉਤ੍ਰ ਲੇ ਕਹਿਆ
ਗਿੜ ਉੱਚੀ ਸੁਆ ਪ੍ਰਿਤੀ ਬਾਤ ਕਰਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਕੜੀ॥ ਉਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਸੁਕ ਕਹੀ
ਉਰ ਕਰਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਿ ਗਪ੍ਰਿਆ॥ ਤਬ ਉਤੇ ਧਕਾ ਗਕੀ ਪਾਨ ਗਤੇ ਕਾ ਗੈਸਮਾ
ਏਹੋ ਕੀ ਫਿਕੈ ਬੋਣਾ ਜਨ ਗਾ ਗਿ ਬਿੰਦ੍ਰ ਸਿਮ ਗੈਾਲ ਗਾ ਸਾਕੈਸਾ ਬਿ
ਗੁਣ ਜੈ॥ ਤਬ ਉਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਰਾ ਸ ਸੈ ਤਉਆਏ ਕਰੀਆ ਧਾਏ
ਤੈਂ ਏਕ ਪ੍ਰਿਚ ਕੈਦ ਜਿਤ ਪ੍ਰਿਗਾ ਸੇਰੈ ਸਿ॥ ਤਬ ਬਾਨੀ ਬੋਲਿਓਰ
ਗਏ ਜੀ ਰਗਾਸ ਦਿਰਾ ਰੇ ਸਾਸ੍ਰਾ ਧਕਿਆ ਕਰ ਕੇ ਗੀ॥ ਜਨ ਫਿਸਾ ਨੇ ਸਦ
ਨ ਜੋ ਕੀਨੇ ਜਿਉਕਾਟ ਕਿ ਜਨ ਸਤ ਗੀ॥ ਤੁਹਾ ਤੇ ਸੁਕ ਧਸਾ ਗਆ ਗੈਸ
ਸ੍ਰਾ ਧਕਾ ਬਲ ਪਸ੍ਰਤ ਤੇ ਆ ਗੇ ਜਿਤਨੇ ਤੈ ਪਾ ਪਕੀ ਏਤੇ ਏਤ ਓਤੇ
ਗਾਲ ਜੂਏ ਜੇ ਡਿਗਾ॥ ਤੇ ਜਿਏ ਪਾ ਪਕੀ ਏਤੇ ਸੋਤ ਉਕੁ ਟਤੇ ਨਾ ਤੇ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਸਾ ਪੋਤ ਗੀਤ ਗੁਜਿਤ੍ਰ ਕੇ ਫਕੁ ਟਕਾ ਗਤੇ ਪਿਤ੍ਰ ਸਾ ਪੀਬ
ਤਕਗੀ॥ ਜਿ ਉਸ੍ਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਏ ਕੇਸਾ ਬਿਧਾ ਕੀ ਜੋ ਦਕੇ ਤਾ ਗੁਕ ਗੁਰੂ
ਤਾ ਬਪਕਾ ਕੈ ਸੀਸ੍ਰ ਪਕਾ ਗਨੈਲ ਗਾ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਏਸ ਕਸਾ ਏਹੋ
ਏਬਕਾ ਗਕੇ ਗਸੀਸ੍ਰ ਪਕਿ ਗਨੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਿਉਨਾ ਤੇ ਕਿਫਕ ਗੀਕ
ਰਤਾ॥ ਤਬ ਕੇ ਨੇ ਏ ਕਿਫਕਾ ਤੇ ਤਾ॥ ਤਬ ਸਾਕੀ ਪਾਸ ਗਤੇ ਕਉ
ਸਸਾਧ ਦਤ ਨੈ ਸਪਾ ਕਗਤੇ ਕਿਆ ਲਤ ਨੈ॥ ਪੰਯ ਦਸਟ
ਜੋ ਸੁ ਸਾ ਗਿ ਲਾ ਗੋ ਸਾਸ ਬ੍ਰਿ ਸਿਧਾਟ ਦੁ ਗੀ ਲਿਕੇ ਸੋਤੇ

ਮਨਿ ਮਹਿ ਮਾਤਾ ਜਿਉ ਗਰਭਿ ਵਿਚਿ ਹੈ ਰਾਗੀ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥

ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਜੈਸੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਜਿਸੁ ਕੈ ਤਾਈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਤਿਸ ਲਾਗੇ

ਹੈ ਮਾਤਾ ਭਾਵ ਗਰਭ ਵਿਖੇ ਲਾਗੀ ਹੈ ਲਿਵ ਸਾਥ ਜਿਸ ਮਨ ਕੈ ਵਿਖੈ

ਉਰ ਮੁਕਤੇ ਹੋ ॥ ਸਿਖ ਮੁਕਤਿ ਜਿਉ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਗਰਭ ਜਾਣੀ ਕਾ ਤੀਰਥ ਹੈ ਅਰੁ ਆਪਣਾ ਸੀਸ ਖਿਚਦੇ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਸ੍ਰੂ

ਜੋ ਪੂਛਿਆ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤਾਂ ਹੋਇ ਕਰਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਕਾਰ ਤਿ

ਪ੍ਰਭ ਸਾਥੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤੇ ॥ ਤਬ ਰਾਗਿ ਪੰਜ ਗੁਰ ਸਾਥੀ ਮਾਣਕ ਉ ਲਾਗਾ ਸ

ਸਤਾ ਦਿਤਾ ਅਦ ਸਗਿਆਂ ਕੈ ਨਿਰਾਰ ਖਿਜਮਾ ਦੇ ਜੋ ਉਨਾਂ ਏਥੇ

ਜੇ ਤਾਂਹੀ ਸਪੰਜ ਰਸ ਭੂਨ ਰਾਸੀ ਗਿਆਨ ਮਤ ਕੁਤਾਂ ਸੀ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ

ਪਰਮਾਰਥੁ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਤੁ ਜਿਸ ਦੇ ਸਤੁ ਤੇ ਸਿਰ ਰਾਗਿ ਨਾਂ ਤੇ ਖਿਆਦ

ਤਾਂ ਮਨੁ ਖਜਾਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਨਿਤ ਜੋ ਉਹ ਸੁਆਸੀ ਕਦਰੋ ਤਾਂ ਰਖੈ ਹਰ ਤੇ

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜੇਨ ਸੋਤੇ ਖਿਸ ਕੂ ਤੇ ਤਿ ਉਰ ਕਰੇ ਨਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੇ

ਤਬ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਸੁ ਜੋਖ ਜਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਬਿੰਦ ਸਮਸਰੇ ਤੇ ਰੇਸਨ

ਤ੍ਰਿਉ ਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਿਰਦਾ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਜਿਉ ਸੁਜਾਨ

ਰਸ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਹੈ ਪਰਾ ਰਾਸ ਕਿ ਸਾਥ ਤੇ ਸੁ ਨੀਤੂ ਰਸੀ ਸੀ ਇ

ਗੁ ॥ ਤਿਨ ਸੀਸ ਗਤਿ ਕੋ ਕਰਿ ਤੂ ਜਾਂ ਸੁ ਸਿਮਰ ਹੈ ਗਾ ॥ ਜਾਂ ਸਮਸ

ਗਨਕਾ ਗੁਰ ਕੋ ਆਂ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਸਕਿ ਪਰ ਪਾਂਦੈ ਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸ ਤਾਂ ਕੇ ਸੈ

[illegible]

ਨੁਉਤ੍ਰ ਮਸਉਮੇ ਏਨ ਘੇਨਤੀ ਕਾਤ॥ ਨੁਉਤ੍ਰ ਮਜਿਖਤ੍ਰਾ॥ ਏ
ਕਾਤੇ ਨੁਉ ਮਿਏਨ ਕੰਮਿ ਨਾ॥ ਜੇਆ॥ ਦੁਤੀਆ ਤ੍ਰ ਮਰੋਕੰਮਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੀ ਕਾਗ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੇਤ੍ਰ ਮਿ ਕਾਮਸਕ੍ਰ ਨਾ ਜੇ
ਕੰਨੰਮੁ ਲੇਤ੍ਰ ਅਧਾਬ॥ ਤਮਾ॥ ਗੀਤ ਅਗ੍ਰਤ੍ਰਾ॥ ਪਏਮੇ
ਸਾਕਉਕ ਜਨ੍ਰ ਜੇਤ੍ਰ ਮਆ॥ ਪਏ॥ ਕਲ॥ ਸਾਤ੍ਰਾ॥ ਏਕਨ॥
ਮਪਏਮੇਮ ਗੋਬੀ ਟਕਾਰ॥ ਬਤ੍ਰ ਅਦਾਰਥ॥ ਤਮ॥ ਗੀਫ
ਗੇਏਨ੍ਰਾ ਅਦਰਬ ਤ ਤ੍ਰ ਮਰੋਕੰਮਿ ਨ੍ਰਿਮਾ॥ ਤਬਾ ਹਿ
ਗਮਪੰਨ॥ ਗੁਮ॥ ਏਉਨਕਉ ਕਦਨ ਬਤ੍ਰਉ ਪਏਮਤੇ ਹੈ॥
ਜਬਕੀਮ ਨਸਏਨਾਪ॥ ਏਤਾ ਤੈ ਕਿ ਆ॥ ਕੀਨ੍ਰ ਮੇਰੋ ਕਾ॥ ਏ
ਤੇਰ॥ ਜਨਮੁ ਪਏ॥ ਗਬਬ॥ ਇਜਾ॥ ਤ੍ਰ ਤੈ ਏ ਰਿ ਪਛੋ ਪ ਕੁਤ॥
ਏਤਾ॥ ਤਮੁਕ ਪਮ ਬਾ॥ ਤਬ ਮ ਪੰਨੇ ਗੁਮ॥ ਏ ਕੁ ਤਿ ਆ॥
ਜੇਰੋਕ॥ ਏਤ੍ਰ ਮਿ ਤ੍ਰਉ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮੁ ਪ॥ ਇ ਸਾ॥ ਪ
ਫੁਜ ਇਕ॥ ਤ੍ਰ ਮਾਨ੍ਰਮ ਵਡੀ ਮਹਿਆ॥ ਇਆ॥ ਮਿ ਤੇ ਕਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕੀਆ॥ ਇਬ ਕਿਕਿਛ ਤ੍ਰਮਿ ਕਾਰ ਲੇਤ੍ਰ ਗੇ
ਨਮ੍ਰਕਾ॥ ਤ੍ਰ ਏ ਮਨਨ੍ਰ ਸੋਜ ਮੰਜਮਕਾ॥ ਉ ਕ ਗ ਤਿ ਮਿ
ਏਕਿਛ ਤੇ ਹੈ ਨ॥ ਮਿ ਸਾ॥ ਦੇਵ॥ ਤ੍ਰ ਏ ਮਬ॥ ਤਕਉ ਫੋ

ਤਿਸ ਨਾਂਉ ਲਾਲ ਦਿਤਾ ਸਿੰਘ ਦਲੇਤ ਖੇਤ੍ਰ ਲਾਏ ਦੇਵਦੇ
ਨਾ ਸਾਨ ਬੰਧ ਪਤੈਗ ਖੋਤ ਤਿਸ ਬਾਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
ਸੁਣਿਆ ਗੀਤੋ ਤ੍ਰਿਸ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਲ ਸੁਸਿ ਮਾਹਿਆ ਕੋਲ
ਮਤ੍ਰ ਕਾਹਿ ਪਿਛ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਗੋ ਸਿਤ੍ਰ ਸਾਰੇ ਨਾ ਸਿਆ ਹੋਇ
ਕੁਉਤਿ ਪਿਛਕ ਸਿ ਮਹਿਆ ਤ੍ਰਿਸ ਗੋਨਾਕ ਤਿਸਕ ਉ
ਆਂਦੈ ਗਾਨ ਤੇ ਤਿਸ ਪਿਛਆ ਗੋਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਦਲੀਕਾ ਨਾ ਤ
ਲੇਤ੍ਰਾ ਤਿਸ ਰਿਲ ਸੁਆ ਇਤੇ ਗੈਤਾ ਖੇਤਿ ਟਪਕਣੇ ਗ ਤਬ ਤੇ
ਗੈਬ੍ਰਤੈ ਕਿਰਨ ਕੀਆ ਤਾਂ ਇਗਾ ॥ ਗ ਇਲ ਕੂਤ ਗੋ
ਕੈ ॥ ਤ੍ਰਗੇ ਤਿਸ ਕੀਸ ਸਾਨ ਬ੍ਰਗੀਤੇ ਬ੍ਰਗੀਤੇ ਬ੍ਰਗੀਤੇ
ਸੈਗੇ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਸ ਨਉਆ ਗੋਤੇ ਕੀ ਸਾਨ ਫਤ ਕ੍ਰਿ ॥
ਤਬ ਤਿਸ ਕੈ ਪਕ ਤੇ ਕਿਰਨ ਨਾ ਸਕ੍ਰ ਗੋਨਾ ਪਿਛ
ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿ ਮਾਹਿਆ ਤਿਤ੍ਰ ਸਾਗ ਕੇਲ ਤੇ ਇ
॥ ਤਬ ਉਨ ਕਤ ਤਿਤੇ ਕਿਧਾ ਇਸ ਨਾ ਲਤੇ ਬਾ ਕੀ
ਆਤੇ ਕਚਾ ਨਾ ਲਾ ਨਖਾ ਪੇ ਕੀਆ ਤਬ ਉਨ ਸਾਂਨੇ
ਕਗਾ ਤਕ ਤਿਆ ਤਿਸ ਸੁਨ ਕੇ ਪੇਗ ਸਕਿ ਸ੍ਰ ਲੋਗਾ

ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨਾ ਜੁ ਫਿਰੈ ਸਾਰਿ ਸੰ ਧਾਜੈ ਨਾਲਿ ਵਾ ਧਿ
ਸਤਿ ਖਾ ਏਿ ਕਅਕ ਰਿਪੁਤ੍ਰ ਰੁਲਿਤ੍ਰ ਨੈਂਦ ਸਾਰਪਾਰਸਾ
ਫਸਤ ਜਾ ਏਿ ਦ੍ਰਾ ਤਿਸ ਨਾ ਪੂ ਸਾ ਰਬ੍ਹਾ ਰੇਨਾ ਏਿ ਲਿਕੂ ਤ੍ਰਸਰੇ
ਸਾਉਪ ਖਿ ਨਾ ਜੁ ਸ਼ਿਤੈ ਸੁਸਾਦ ਸਬਾਦ ਬਨਿਸਾ ਖਿਸੇ
ਫਰਤੇ॥ ਜਸਿਬ ਸਾਰਉ ਇਬਸਾਰਉ ਸਾਸੁਏ ਨਉ ਤਕਤਾ ਤੇ
ਉਤਕਾ ਜੁਤੈ ਜਿਨਿ ਸਤੁ ਜਗਤੁ ਸਾ ਰਤੇ ਅਤਬ ਸਾਰੇਗਾ॥ ਸੰ
ਧਾਸੁ ਅਜਨੀਨਿ ਆ ਏਿ ਸਾਰੇ ਜਗਤੁ ਨਉ ਖਾ ਇਗਾ॥
ਇਸੁਕਾ ਲੇਤੇ ਕਿਸਸੰ ਜਸਿ ਏਤੁ ਨੀ ਉਬਾ ਦਤੇ॥ ਜਫਿਏ
ਤੁਕਾ ਸੁਨੇ ਪੁਲਿਤੁ ਸਿਤ ਸਗਲਾ ਸਫੇ॥ ਤੁੰਦਾ ਤੁਸਜਸ
ਸਤਾ ਸਾ ਇਸਾ ਬੁਰੀ ਸਟਾ ਫੈ ਤਬਜਾ ਇਜਸਤੇਬਾ ਸੋਸਿ
ਤਿਏਫਸ ਵਤੇਨਾ॥ ਏਨ ਨੂਸਿਸਟੇ ਏਤਬ੍ਹੁ ਸਟੇ ਜਬ
ਪ੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਜੇਟੀਐ ਸ੍ਰਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀਨਿ ਗਪਾਤੇ ਇਤਬਏ
ਤੁਜੈਉ ਇਨ ਤੇਬਾ ਸੀਅਈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਤੁਪਾਤੇ ਏ ਸਟੇ
ਤਬ ਏਤਸਟੇਆ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾ ਨ੍ਹਾ ਜੀ ਏਨੂ ਉਕ ਰਿਸਟੇ
॥ਤਬ ਸਪਨੇ ਗੁ ਸਾ ਏ ਕਿਆ॥ ਸਪਨ ਫਸਤਿਨ ਜਨ
ਬੇਪਨ ਨੂ ਟੇ ਜਿਨੂ ਅ ਪਰਫੈ ਦਕਿ ਆ ਪੀਆ ਰੇਨਾ ਏ

ਰੇਨ:ਪੀ ਥੀਗ ਜੁਨ ਨਉਠਿ:ਨਗ ਅਪਨੀ ਦ੍ਰਿਕਿਆ:ਧੀ

ਏਥੀ ਤੇ ਤਿਨ ਨਉ ਏਥੇ ਪਨਕ:ਮਕ੍ਰਿ ਪਲਿਕ ਸ੍ਰੋਏ ਕੇਸ੍ਰ

ਈਸ੍ਰੀ ਇਆ:ਅਕਮ:ਨੇ ਕੇ ਸ਼ਟਿ ਨ੍ਰਿਗ ਕੇਰਗ:ਓਨ ਨਉ

ਮੁਕਤਿ ਕੇਰਗਾ:ਮਿਗ ਬਿਰ ਸਿਆਮਾ ਨ੍ਰਕਾਤਿ ਗੇ ਤਿਨ

ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਤਿਥਿ ਗਯਾ। ਓਥੇ ਕੇ ੦ਵ:ਸੋ ਤਿਗਿਆ ਹੈ

ਗੇਬਿੰ ਨ੍ਰਿਨ ਜਪਿਆ ਗੇ ਤੇ ਨਾਰ ਨ ਪਾ:ਤੇ ਤਿਗੇ ਬਿਨ:

੦ਨ੍ਰਗ ਤੇ ਮਤ੍ਰਰ:ਮਿਆ ਰੇ ਕੇ ਬ੍ਰਿ ਸੈ ਇਕ ਲਾਏ

ਥਿ:ਤ ਕੀ ਮਤ ਮਨ੍ਰਿ ਅ:ਦ੍ਰਿਆ ਸਿਟੇ:ਮੁਨਸ ਥੇ

ਲਾਗੁ ਜਿਤੁ ਸਾਰੇ ਨਮਿਆ ਦੋ ਪੀਤਾ ਜੋ ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਰਸ
ਨਨਾ ਤੁਸੈ ਸਾਤੈ ॥ ਰੇਨਾ ਪੀ ਲਿਗ੍ਰਤ ਸਿਸਾਗੈ ਨਸਨਉ ਕੀਲ
ਸਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਹੂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਧੰਨਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸ
ਤੇਸਾਹੂ ਦੇਤਾਸਾਹੂ ਪੰਤ ਸਾਹੂ ਰਾਮ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥

ੴ ਸ: ਤ੍ਰੋਸਗੀਰ ਲਾ

ਏਕ ਦਿਨ ਸਧਨਾ ਗੁਸਾਂ ਈ ਛੋਣ ਬਾਣ ਕੂਰ ਦੁਆਰੇ ਸੱਧਿਆਰੁ
ਏਕ ਸ੍ਰਵਧੂਤ ਸਾਗਰੀ ਆਗਿਰ ਏ ਸਧਨਾ ਗੁਸਾਂ ਈ ਉਨਿ ਠ ਕਰਤੇ
ਏਆ ਆਖੂ ਜੋ ਸਾ ਈ ਐਜੋ ਬਲਿਦਾ ਰਤਾ ਈ ਐ ਜੋ ਤਸ ਕਰਤਾ ਰ
ਬਹੂ ਏਲੋਕ ਏਸ ਗਨ ਪਾ ਪਤ੍ਰੂ ਏਲਾ ਤਸ ਨਿਤਾਸ੍ਰੂ ਏਕਿਨਾ ਦਏਆ
ਕੀ ਜੀ ਐਜੀ ॥ ਤਬ ਉਸੁ ਨਦਿਆ ਜੋਰੇ ਬਾਬੂ ਸਧੰਨਾ ਤ੍ਰਾਸੇ ਨਤੇ
ਜੋਉਸ ਕੇਜੀ ਏਕ ਬਾਲਕ ਨਸਧੰਨੇ ਤੋ ॥ ਪਨੁ ਏਸਨਾਉ ਕੀਲਿ
ਨਸਧੰਨਾ ਨਤਤੇ ॥ ਤਬ ਉਸੁ ਨਦਿਆ ਤੇਲਾ ਬਾਬੂ ਤ੍ਰੂਨਲਾ
ਬਾਬੂ ਤਸਤ੍ਰੂ ਸਾਨਾ ਸਨਲਾ ਸੰਗਾਸੂ ਤੋ ॥ ਨਲਾਤ੍ਰੇਗੀ ਬਾਂ
ਦਲਿ ਸ੍ਰੋ ॥ ਤਸਤ੍ਰ ਸਿਤਾ ਨਲੀ ਸੰਗੀਸ ਨਿਤੇ ॥ ਤਬ ਸ
ਧੰਨੇ ਗੁਸਾਂ ਈ ਨਦਿਆ ਕਿਆ ਰਸ ਜੀ ਤ੍ਰਸਗੋ ਸਿਤ੍ਰੇ
ਜਿਕਤੁ ਤੇ ਕੁਤ੍ਰ ਸਾਰੇ ਤੀ ਸੋਗ ਨਾਰ ਨਾਰਤੇ ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਨਤੇ

[illegible]

ਏਤਬਾਤ ਸੁਣਿਕੈ ਸਮਸ੍ਰਾਇ [illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ

ਸਾਧੋ ਗੁਸਾਈ ਏਤ ਸੁਖ ਏਤਨਾ ਹੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਆ ਏਕ

ਤ ਤੇਤ ਜਾਤ [illegible] ਤਬ ਸਾਧੂ [illegible] ਕਿਹਾ ਜੀ ਅਬ ਪ੍ਰ

ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਆਵ ਦਿਲ [illegible] ਜਾਣਤੇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ

[illegible]

[illegible] ਤਬ ਸਾਧੂ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ਅਬ ਪ੍ਰ [illegible]

[illegible]

[illegible] ਤਬ [illegible]

ਲਤਨਤੋ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੋ ਸਾਂਸਾਂ ਪ੍ਰ ਮਾਂਦੁਤਿ ਜਿਸੁਤੇ ਸੇਰੇ ਸੈਸ ਕੈ ਸੇ ਗਤਆ

ਹੋ ਕਿਸੁ ਕੀ ਨਿਆਂ ਈ ਜਿ ਉਕੀ ਜ੍ਹੋ ਨਕ ਜ੍ਹੋ ਸੀ ਦਿਤੀ ਦੇ ਸਭੁ ਉਸ

ਨਉ ਉਤਖਕੀ ਕ੍ਰਿਗਾ ਕੀ ਜ੍ਹੀ ਜਿਸੁ ਨਉ ਪੰਖ ਡਿਤੇ ਦੇ ਉਹੁ ਉਸ ਨਉ ਉਸੁ

ਲਜਿੰਤੀ ਤੇ ਸਿਉਤ ਕੀ ਜ੍ਹੀ ਨਿ ਕੀ ਜ੍ਹੀ ਸੀ ਦਿਤੀ ਦੇ ਏਕ ਵਾਰ ਸੀਸ

ਤਿਨਾ ਈ ਵਜ੍ਹਤੀ ਦੋ ਗੁਉਸਸ ਤਾ ਸਾਡਿ ਉਹ ਵਜ੍ਹਤੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਗਾ ਕੀ ਜ੍ਹੀ

ਜ੍ਹਉ ਲਿਖਿਆ ਖਡੀ ਦੇ ਉਸ ਨਉ ਕ੍ਰਿ ਗਾਵ ਸੀ ਲੀਦੀ ਨਉ ਤੀ ਕੀ ਮੀਟੇ

ਤੁਉ ਉਸ ਤੇ ਨੈਸਾਂ ਨਿ ਦਿਤੀ ਦੇ ਖਾਤੁ ਤ ਖਾਤੁ ਤ ਕ੍ਰੋ ਤੀ ਦੋ ਗਉਸ ਕੇ ਦੇ

ਪਰੇਸਾਂ ਖਿ ਸਭੁ ਉਸ ਕੈ ਨਿਉਕਾ ਕਾ ਉਸ ਨੈ ਕੀ ਗੀਲੀ ਨਉ

ਨੀ ਪੰਖ ਡੇ ਦਿਆਂ ਵਤੇ ਦੋ ਖਾਤੁ ਕ੍ਰੋ ਜੋ ਸੀ ਉਤ ਤੇ ਸੀ ਉਸ ਗਉਸ

ਡੇ ਸਾਂ ਖਿ ਉਤ ਉਜਤੀ ਦੇ ਗਉਸ ਨਉ ਕੀ ਪੰਖ ਡਿਤੇ ਦੋ ਗਤਖ ਸਪੰਨੇ

ਗੁਸਾਂ ਈ ਕਿਤਾਂ ਜਿ ਰੋਵਾਂ ਖ਼ੁ ਤ੍ਰੈ ਸਸਾਂ ਪਨਉਸ ਲਤੁ ਅਦਾਰ ਖਾਂ

ਤਕੇ ਕਿਰੇ ਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੋ ਨੁ ਗਤਿ ਕੋ ਗੁਰਾ ਸਾਂ ਪ੍ਰ ਨਾਂ ਉਪਰੇਸੁ

ਲੇ ਤੁ ਗਾਸਾਂ ਪਕਾਂ ਕਿਸਿ ਕਸਾਂ ਵ੍ਰਾਸਾਂ ਪ੍ਰ ਕੈ ਸਾਂ ਗੋਬਿੰਦ

ਤੁ ਗਾਸਾਂ ਪ੍ਰ ਕੈ ਨੈ ਕਿਸਿ ਕੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੋ ਕਾਂ ਸਿਸਗਤੁ ਕਗਤੁਰਾ

ਤੁਸ ਕੀ ਦੈ ਸੇ ਦਾ ਡਿਆ ਜਿਤੁ ਗੋਆ ਅਂ ਦਿਸਿਆ ਤਕੀ ਸੇ ਭੁ ਕੀ ਦੇਇ

ਗੀਆ ਗਿਸਾਂ ਸਤੁ ਉਪਜੇ ਗੀਆ ਸੁ ਕਤਾਂ ਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜੀ ਨਉ

ਪਾਵਹੁਗੇਮਾਬ੍ਰਿਜਿਜੈਸਾਰਾਕ੍ਰਿਤਤੈਸਾਸੋਵਛਾ ਤੁਸਿ ਗੋਬਿੰਦਜੀ
ਕੀਰਤਤਿਸਾਧੂਨਉਅਨਿਕਾਕਤੁਜਿਤੁਸਾਗਾਨਾਨਿ ਦਿਤਾਤਬ
ਸਾਧੈਨੈਨਉਪਾਏਸਿਕਾਕਾ ਹਰਿਨਉਸੋਤਿਆਦਿਗਾਖੋਰੁਖ
ਲਾਗੇਗੋਬਿੰਦਜੀਕ ਅਸਾਹੁਨਾਮਾਗੋਬਿੰਦਨਾਤਾਤੁਕੋਸ
ਤਨਾਗਿਕਾਕਾਗੋਬਿੰਦੁਜੀਸਾਦਾਪਾਹੁਆਦਿਸਿਲਤਾ
ਤੁਸਿਦਿਵਤੋਕਾਬੁਤੁਜਿਸਾਪਸਤਤੈਪੰਨਸਾਪਾਜਿਨ
ਨੈਸਿਨੈਕਾਕਾਗੋਬਿੰਦਜੀਕ ਦਾਸਾਹੁਪਾਪਤਤਿਓਬਿਲਾ
ਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੂਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੰਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਤਿਜਿਸਕੀਪੂਜਾਸਤਿਆਸਿਸਾਤੁਤੈਅਤਿਅਤਿਆਨਾਨਦਾਸ
ਕੇਗਤਿਪਾਈਜੋਜੋਕਗਤੁਗਸਤਤਗਸਤਿਆਪਨਗੁਰੂਪੂਰਾ
ਜਿਸੁਤੇਛੋਡੁਨਾਸਿਨਪਾਹੁਪਾਇਸੋਪਾਪਨਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕੁ
ਜੋ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਦਾਤਿਸਾਰੀ॥੧ਪ੍ਰਥਮੇਸਾਰਦਾਤਿਤਿਸਕਾਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ਸਾਰਦਾਤਿਕ

ਰੀਐਸਨਣੀਪ੍ਰਕਿਰਤਿਨੂੰਤੁਸੈਕਸਕੈਪ੍ਰਲਧਲੈਕਰਹੁਣਜੀਰਣੁ

ਖਪਿਆਸਰਿਤਾੰਜਿਰਦੇਨਸਾਰਦਾਤਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਸਾਰੀ॥੧॥

ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ॥੨ਦੂਤੀਆਤਗੀਰਤਿਤਿਆਗੀਤਿਸਕਾਪ੍ਰਸੰਗੁ

॥ਸਾਗਲਸੈਸਾਰਤੇਘਿਸੈਨਗਣਾਸਾਰਿਆਸੈਨਤੇਜਿਗਲਘਿਗ

ਨਾ॰ਏਨਤਗੀਰਤਿ॥੨॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ॥੩ਤੀਸਰੀਸਰੀਆਤਿਸ

ਧੀਤਿਸਕਾਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ਸਰੀਅਤਿਕਰੀਐਸਰਾ॥ਸਰਾਕਸਾਦਰ

ਸਰਾਸਸਤ੍ਰਦਰਭ੍ਰਿਤ੍ਰਨਘੋਲਦਨਕਸਾਦਾਏਨਸਰੀਅਤਿ

॥੩॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ॥੪ਚਉਥੀਨਰੀਕਤਿ॥ਨਰੀਕਤਿਪਛੀਤਿਸ

ਕਾਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ਨਰੀਕਤਿਕਰੀਐਨਕੁਨਕ੍ਰਪੁਰਸ਼ਿਖ੍ਰਸ਼ਿਜੈ

ਪਨਾਥਿਆ॥ਪਨਾਥਿਆਕਿਉਕਰਜਿਸਦੀਐਜਿਸੂਘਜੀਦ

ਪਗਸੈਸਗੜੀਕਿਐਜਿਸੂਘਸਾਣਸੜਿਪਗਸੈਸਗੁਨੈਸੈਘੁਸਾਰਿ

ਸਕੈਉਕਨੂੰਉਰੇਨਨਰੀਕਤਿ॥੪॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ॥੫ਪੰਜਮੀਸਿ

ਨਿਤ ਸਲਾਹੀ ਤਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਉ॥ ਜਿਨਿ ਤਿ ਕਹੀਐ ਉਪਮਾ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਿ ਬਿਨ ਨਾਮ ਕੀ ਅਵਗਤੀ॥ ਜਿਨ ਤਿਨ ਕਰੀ ਨਉਤੀਪ
ਰਜੇ ਮਾਰ ਸਲਾਹਿਆ ਕੂਰ ਰਤਿ ਡੀ ਸਲਾਣੀ॥ ਜਿਤੁ ਕਿਤੁ ਅੰਗਿ
ਦਾਢੋ ਡੋਇਕ ਗਿ ਜਿਨ ਤਿ ਕਰੇ॥ ਜਤ ਕਤ ਅੰਗਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸ
ਲਾਹ ਕਰੀ ਏਡਾ ਜਿਨ ਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਸੰ
ਉਕ ਡੀਐ ਤਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਉ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਹੀਐ ਪਾਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ
ਕਹੀਐ ਜੋ ਸੰਤੋਖ ਜਿਤੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਕਰ ਜਿ ਸੰਤੋਖ ਸੇ
ਈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ॥੫॥ ਏਤਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਰਕ ਕੂਪ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਧੇ
ਰੇਸੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਆਤਮਾ ਪਰਬੋਧੀ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਉ॥ ਆ
ਤਮਾ ਪਰਬੋਧੀ ਸੋ ਜਿਸ ਪਾਏ ਆਤਮੇ ਕੰ ਉਸ ਸਬਦ ਦੇ ਪਾਰ
ਲਗਾਏ ਨ ਰਵੇਸ॥ ਪ੍ਰਸੁਣੇ ਨੇਤ੍ਰੇ॥ ਰਸੁ ਕੂ ਪਾਲੈ ਸੁਤ ਅਧਿ
ਆਨੰਦ ਕਾ ਤਿਸ ਕਉ ਪਰਬੋਧਿ ਰਖੈ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੀ ਤਿਸ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੀ ਸੋ ਜਿਸ ਕਾ ਸੁਰੂ ਪਾਲੈ ਸੁਤ ਅੰਤ
ਕਾਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੋਸਾਂ ਜਸਿ ਰਤੈ ਸੋ ਸਾਰਤੇ ਧਿਰ ਕਤੇ ਡਾਇ ਜਾਇ

ਮੋਤੀਐਨਤੀ॥੨॥ ਤਿਤੀਜਤਉਪਦੇਸੀ॥ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਸੰਗਸੁਣਉਤੁਪਦੇਸੀ
ਮੋਤਿਅਧਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕੇਗ॥ਅਵਾਸੰਤਉਪਦੇਸਿਕਗਿਰਦੇਅਗ
ਮਨਿਗਮਸਮਤੁਇਵੇਇ॥ਅਗਮਕਿਆਸਗੁਨਿਗਮਕਿਆ
ਅਗਮਕਤੀਐਗਿਆਤੁਨਿਗਮਕਤੀਐਬੇਦ ਅਗਮਨਿਗਮਸ
ਮਤੁਇਵੇਇਨਤੁਲੈਨਤੁਲਣਵੇਇ॥੩॥੪ ਨਉਸਗਕਤੀਐ
ਬਿਬੇਕੀਤਿਸਦਾਪ੍ਰਸੰਗਸੁਣ॥ਬਿਬੇਕੀਕਹਤੁਕਤੀਐਬਿਬੇਕੀ
ਪਰਮੇਸਰੁਤਿਸੁਬਿਬੇਕਕਉਤਜਾਇਸਿਮਿਲੈਸਿਲਿਆਕੇਸ
ਜਾਣੀਐਸਿਗਲਘਟਾਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਜਾਣੈਬੁਰਾਕਿਸੀ
ਕਉਨਕਹੈਆਪਕਉਬੁਰਾਕਰਿਜਾਣੈਅਵਾਸੰਤਕਲਾਕਰਿ
ਜਾਣੈਗਰੀਬੀਸਤਿਗੈਤਿਸਕਾਨਾਉਬਿਬੇਕੀ॥੫ ਪੰਚਮ
ਕੀਰਤਨੀਪਰਮੇਸਰਕੀਕੀਰਤਿਕਰੇਰਿਦੈਗਾਵੈਮੁਖਹੁ
ਤਤਕਾਲਪਰਮੇਸਰਤਿਕੀਰਤਨਕਰਗਤਿਕੈਦੇਖੀਤਿਕਰਿ
ਕਰਿਗਾਵੈਸਿਠਕਰਗਤੀਕੇਪ੍ਰਸਿਜਾਵੈਪਰਮੇਸਰਦਾਸਰੂਪੁ
ਇ॥ਬਿਸਟਕਰਗਤਿਅਵਾਸਕੀਬੀਗਤਿਨਕਰੈਤਿਸਕਾਨਾਮ

ਕੀਰਤਨੀ ਆਪਿ ਕੀਤੋ ਹੈ ਅਵਰ ਨਾ ਕੰਉ ਕੀਤਾ ਨਾ ਦੇ ॥ ਜਿਨ ਸੋਹੀ ਪਗਸੇ

ਮਾਰ ਨਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਦੇ ॥ ਸ੍ਰੋ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਮਾਸ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੇ ॥ ਉਨਿ

ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਚਕੁ ਨਾ ਨਿਕਤੇ ਬਾਕੇ ॥ ਤੀਕ੍ਰਮੁ ਸਲ ਮਾਨੇ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੇ ਪ

ਨਾ ਕਰਨੀ ਸ੍ਰੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਰਨੀ ਸਤਿ ਪੰਥ੍ਯ ਮਾਰਗ੍ਯ ਸਤਿ ਕਰਿ

ਜਾਨ ਉ ਤੀਰਥ੍ਰੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਵਰਤੁ ॥ ਧੰਨ੍ਯ ਗੁਰੂ ਧੰਨ੍ਯ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕੇ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਦ ਸਤ੍ਰੁ ਪਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਸੋ ਪੰਥੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ ॥੩॥

॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥

ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਸਲੋਕ

ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਉਸ ਸਮੇ ਨਮਾਜ਼ ਕਰੇ ਸਾਬ ਸ੍ਯਾਰ ਸੂਲਤਾਨ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ

ਸੂਰਜ ਤਾਂ ਲਤ ਕਰਿ ਗਇਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਿਸ ਨਾ

ਫਕੀਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਆਪ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਏ ਜਾ ਪਿਆਲੇ

ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਪੀਆ ਜਿਸ ਦੇ ਦਸ ਤਾਂ ਬਾਦੇ ਪੀਵੇ ॥ ਜਤ ਰਤ ਬਾਦੇ

ਪੀਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੀਲਿਆ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਦੇ ਨਾ ਪੀਤਾ ਬੇਰਾਂ ਫਕੇ

ਨਦੋ ॥ ਉਹਨਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਕਹਤਾ ॥ ਤਬ ਉਹਨਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਕਹਿ

ਲਾਗੇ ਸੋਖ ਪਰੀ ਕੇ ਪਾਸ [illegible] ਅਣਿ ਚੇਰ ਰਹਾ ਤ ਖਾਸ ੩੦੦

ਖਰੀ ਦਿ ਕਹਿਆ ਜਿਥੇ ਮਾ[illegible] ਐਥੋਂ ਜੋ ਪੈਨ ਤੁਸੀਆਂ ਦਿਨੇ

ਕਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁ ਬਾਬਿਆਂ ਦਿਨੇ ਨਾਲਿ ਤ ਪਹੁਤਾ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤੋਇਆ। ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ ਬਾਂਧਿਓ ਮਰਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਮੀਰ
ਉਸ ਕੀ ਰੀ ਦੈ ਸਤ ਨਾਰਿ ਅਤੁਹਿ ਰਸਿਕ ਰੀ ਕਰਿ
ਕਿਰੀ ਕੋ ਸੋ ਖੁਮਾਰਿ ਸ੍ਰਦ੍ਧਾ ਰਹ੍ਯੋ ਜਨ ਟ ਦੈਆ ਦਤ ਰਿਆ
ਪਰਿ ਦਕੁ। ਤ੍ਰੀਆ ਤੇ ਜਨ ਇ ਤਿਆ। ਤੇ। ਮੀਰੀ ਨਾਰ।
ਕਰਟ ਉਦ੍ਯਤ ਇਲ ਸ੍ਯਾਮ ਤਿਸੈ ਸੂਰੀ ਕੂਟੇ
ਖ। ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ ਬਾਂਧਿਓ ਧਨਿਆ। ਤ। ਸ੍ਰਦ੍ਧਤ ਮੀ
ਨਾਰ। ਕਰ ਦਾ ਜਿ ਸ੍ਰਤਨ ਬਾਂਧਿਓ ਚੋਟ। ਸਰੈਸ।
ਤਨ ਬਾ ਪੁਟ। ਇਤ। ਨ੍ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਂਧੇ ਦੀਕਰ। ਤੌ॥
ਉਸ ਤਨ ਬਾਟ। ਨਾਤ। ਸੋ ਖਾਰ ਰੀਤ੍ਰ ਦਤੁ ਸਿਰੀ
ਨਾਰ। ਕਰ ਦਾ ਅਤੇ ਕੀ ਤੋ ਖੁ ਜੋ ਸਤ ਪੁਟ। ਇਤ।
ਨ੍ਤ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨ। ਤੀ ਰ ਦਟ। ਇਟ॥ ਪਕੀ ਰੀ ਜਿਕਸ
ਤੀਸ੍ਰ ਤ ਸੁਸਤਜਤ ਜਿ ਕੀ ਤੋ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰਉ ਸ੍ਰਸਤਜਤ
ਟ। ਨਾਤ। ਫੇਰ ਪੁਟ। ਇਜ ਦ। ਜਿਆ॥ ਪੋਰ ਬੁਕਰ
ਕੀ ਖਜਦ। ਇਆ। ਸਕਜ। ਤੇਉ ਪਰਿ ਕੀਤਾ॥ ਪੁਟ
ਇਤ। ਨਾ ਤਿ ਇਸ੍ਰ ਗੁਜ। ਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸਿਰਿ ਗੁ ਜ। ਤ
ਜਟ ਵੈ ਖਿ ਰਿਜ। ਇ ਜਜਸ੍ਰਆ॥ ਸਾਰੁ ਉਸ

ਸੋਦਰ ਨਿਰਪੁਰਸ ਖਾਲਸਾ ਉਚਰਿਆ ਨਿਤਿਆ ॥ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ

ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕੀ ਦਕੀ ਗਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਦੇਹੁ ਦੇਹੁ ਸਾਂਈ ਬੁਝਾ ॥

ਦੇਹੁ ਦੇਹੁ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥੧॥ ॥

ਅਥ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਮਸਾਲਾ ਪਾਲਿਸ

ਸਸਲ ਸੋ ਖਫਗੀਰ ਦਸਤਾਰ ਇਕ ਬੋਧਿਆ ਤੇਰਾ ਜਿਕਰੀ

ਸਬੈ ਜੋ ਸੁ ਰੈ ਸੁਨਿ ਕਲ ਕੋ ਇਕੁ ਨਸੁ ਅਕਤ ਭਯਦੇ ਜੋ ਕੀ

ਸੋ ਖਫਗੀਰ ਦਾ ਨਾਂ ਉਲ ਪੇਗਾਂ ਤੇ ਸਕੁਸ ਖਾਂ ਬੁਤੈ ਕੇ ਸਤਿਲ

ਇਕ ਬੀਸਾ ॥ ਸੋ ਖਫਗੀਰ ਨਾਂ ਤਿਰਾਂ ੧੦ ਕੁ ਜੋ ਆਪਨਾ ॥

ਲੋ ਸੇਰ ਦਿਲ ਇਤਿ ਗਤ ਆਪਨਾ ॥ ਨਸਾਂ ਉਰਅ ਤੁਸ

ਤੁ ਨਸੁ ਕਤਾਂ ਲਡਰਾਂ ਬੀਆਂ ਸੋ ਖਫਗੀਰ

ਕੁ ਇਕੁ ਫਾਂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਫਾਂ ਕਾਂ ਤੀ ਜਾਂ ਫਾਂ ਸਾਂ ਤੁ ਬਾਂ ਫਾਂ ਪੰਜ ਵਾਰ

ਕਾਂ ਫਿਦਾ ਫਾਂ ਕਾਂ ਸਤ ਵਾਰ ਕੀਸੁ ਜਰਿਆ ਤਾਂ ਸੁ ਕਰਸੁ

ਆਪ ਤਰਿ ਜੋ ਗੁਆਂ ਖਤਿਸੁ ਏ ਫਗੀਰ ਲਿਕੁਰਿ ਜੋ ਸਜੁਗੀ

ਕਾਗਰਾਂ ਏ ਤੈ ਤੁਕੀ ਕਿਤੁ ਗਿਜਸਕਤਿ ਨਗਾਕਿ ਤੁ ਆਸਾਂ ਨੈ

ਕੀ ਸੁ ਤਿਪਦੇ ਕੁ ਖਤਲਿਆਂ ਜਤੁ ਬਾਗ ਏ ਆਂ ਤੇ

ਤਾਂ ਸੋ ਖਫਗੀਰ ਸੁ ਉਗਤ ਕੁ ~~ਸ ਬਾਤ ਕੇ~~ ਜਸੁ ਧੁ

ਕਿਤ੍ਰਮ ਜਿ ਪ੍ਰਭਾਂ ਇਵੀ ਮਸਕਤਿ ਮੈ ਬੀਜਾਂ ਤੇ ਤਿ ਆਂਦ
ਦੀਆ ਬੈ ਜੋ ਮਸਕਤਿ ਤ੍ਰਿਉ ਕੇ ਤ੍ਰਿਉਜਾਂ ਤੇ ਬੀਜੀ ਤ੍ਰਿਉ ਮੌਜੀ
ਕੀ ਤ੍ਰਿਉ ਕੇ ਤ੍ਰਿਉਜਾਂ ਬੀਜਿ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂ ਇਥ ਵਾਂਇਸੀ
॥ ਤਾਂ ਸੇ ਥਛਗੀ ਇਸਾਂ ਖਾਸਾਂ ਕੇ ਬੀਜਿ ਜਿ ਕਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭਾਂ ਇ
ਲਿ ਕ੍ਰੋਆਂ ਤੇ ਸੋ ਸਿ ਬੀਸੀ॥ ਤਾਂ ਇ ਉਤ ਸ੍ਰਿ ਪਾਂ ਤੀ ਬਾਗਤਾ॥
ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਰਿ ਆਲ੍ਹ ਦ ਵਾਂ ਬੀਆਂ ਇਕ੍ਰ ਤਗਾਂ ਤੀਯਾਂ ਗਪੰਜ
ਤ੍ਰਿਆਂਨ ਛਗਿਦ੍ਰ ਸਾਂ ਇ ਮਨੋ ਵੇ ਛਗੀਦ ਜੋ ਮਲਕਿ
ਤਾਂ ਤਿ ਕਤ ਜ੍ਰਾਂ ਤ ਗਾਂ ਕਦਕਦਾਂ ਖੇਤ੍ਰ ਪਕਤੇ ਗਾਮਲਾ ਤਿਤਾਂ
ਕਪਾਯਿੰ ਨਿਆਵੜੇ॥ ਕ੍ਰਬਾਸਾਂ ਜੋਤ੍ਰ ਕੀਤੇ ਆਂ ਤੇ॥ ਤਾਂ ਛਗੀ
ਦੁਰਸਥਾਂ ਗ੍ਰ ਤ੍ਰਿਆਂ ਨਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਦੇ ਮਲਿਸਾਂ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰ
ਦਾਂ ਇਦੇ ਤ੍ਰ ਕਮਨਾਂ ਗਲਿ ਜਾਂ ਇ ਖੇਤ੍ਰ ਵਿਯ ਪਾ ਜੇ ਤੇ ਤੇ॥
ਜਿ ਤੇ ਗਾਇਸਾਂ ਆਤਾਂ॥ ਤਿਤ੍ਰ ਕਤਾਂ ਜਿਸਾਂ ਗ ਏ ਤੇ ਖੇਤ੍ਰ ਏ
ਤਾਂ ਜਾਂ ਗਿਤੇ ਕਤਾਂ ਕਪ [illegible] ਸਕਪਾਸਤਾਂ॥ ਤਾਂ ਇਸਾਂ ਏ
ਦੋਗਜਾਂ ਇਤਿ ਏ ਲਕ੍ਰ ਬੌ ਤ੍ਰਿਕ ਗੋਲ (ਜਾਂਗਿ) ਗੇਕਪ ਦਕਦਕ੍ਰ
ਇਕ੍ਰ ਵਿ ਯਿਕਟ ਕਦੇ ਕ੍ਰਗਦਾਂ ਸਾਤ੍ਰਾਂ ਬਲਦ ਦਾਂ ਕ੍ਰਗ
ਗ੍ਰਸਾਂ ਤਾਂ॥ ਉਸ ਖੇਤ੍ਰ ਵਿਯ ਕ੍ਰਗ ਦਾਂ [illegible] ਤਿ ਸਾਂ ਤਾਂ॥ ਤ੍ਰਕਗ

ਅਲਤਰੇ ਨਾਲਿ ਨਾਤਿ ਕੁਤਿਕੁ ਨੂੰ ਸੁਤੇ ਕੀਤਿਆ ਜੇ ਤਾਂ ਜੇ

ਨੂੰ ਗੁਆਤੁ ਸਕਤ ਨਤ ਤਸਿਆ ॥ ਜਿਤ ਜੇ ਕਰ ਨਵਵਣ ਦੇਆ ਤੇਤ

ਉਰ ਤੁੀਆ ਓ ਕਰਿਆ ਜੇ ਤਰਿਵੂ ਸਿ ਨਾਪਿ ਖਤੇ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸ

ਜਬਿ ਜੇ ਜਿਸ ਗਿਆਤ ਏਤੁ ਜਿਕੁ ਗੁਤ ਸਿਖਿਆ ॥ ਸੁ ਕਿਸ

ਤੁਕਸਤ ਉ ਖੁਰ ਪਿਰੀ ਤ ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਫਗੀ ਇਆ ਬਿਆ ਸਾ ਏਤੁ ਸੁ ਗ

ਫਗਿ ਨਾਪਿ ਕਪੜਿਆ ਕਸਤੈ ਜਿਕੁ ਗੁਤ ਸਰ ਆਤੁ ॥ ਤਾਂ ਓ

ਹੀਸਾ ਗੀਆ ਬਿਆ ਜਿਸ ਗ ਆਸਾ ਜਤੁ ਸੇਜ ਰੇ ਤ੍ਰੂ ਨਾ ਤਿ ਜਾਂਦ

ਤੌ ਓਤਿ ਜਿਨ ਫਗੀ ਦਰੇ ਸਾ ਬਿਆ ਤੇ ਸਤ ਭਗ ਏ ॥ ਸੇ ਖੁ ਫਗੀ

ਨੂੰ ਬਿਸ ਭਲਤ ਕਰ ਇਲ ਕੁ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰ ਨਾ ਪਿ ਫਿਰਿ ਗਜਿ ਕੁ ਕ

ਪ ਲਗਾ ॥ ਜਾ ਫਗੀ ਕੁਤਗੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ਕਰਿਯਾ ਦਰਲ ਗਾ

ਤੁ ਓਤੁ ਨੂੰ ਕੁ ਫੇਰਿ ਸੁ ਕਤਤ ਸਰਲ ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫਗੀ ਦਓਤੁ

ਨੂੰ ਗੁਤ ਪੁਛਿਆ ਜਿਸ ਗਤ੍ਰੁ ਕੇ ਪੀ ਤੈ ਖੁਰ ਪਿਰ ਕੇ ਪੀ ਦਲਉ

ਤੈ ਗਉਸੁ ਕੇ ਪੀਤ੍ਰੁ ਤੇ ਗਨਾ ਪਿ ਖੁਰ ਪਿ ਜਬ ਬੁਰੇ ਤਾਂ ॥ ਜਿਤੁ

ਤਸਰ ਕ੍ਰਿਉ ਏ ਤੈਂ ॥ ਖੁਰ ਪਿਰੀ ਸਤ ਬਾਤਿ ਆ ਬਾ ॥ ਤਾਂ ਓ

ਤ੍ਰਿ ਨੂੰ ਗੁਤ ਬੀਨਿ ਓ ਸਾ ॥ ਜਿਤੇ ਯਾ ਗਸੁ ਰ ਪਿ ਦੇ ਫਗੀਰ

ਤਉ ਜਿਤਸਿਆ ਤੂੰ ਸੁ ਦਿਨ ਜਾਪਿ ਖੁਰ ਪਿਰੀ ਦੀ ਆਉ

ਦੇਖਿ ਕੈ ਗਤਿ ਸਿਖਾਂ ਖੇਤਾਂ ਗਤੁ ਸਿਦਿ ਜਿਤ ਦਿਤਾ ਸੋਰਾਂ ਨਿਸਿ ਆਂਦੇ
ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਸੁਆਲ ਕਰ ਨਿਸਿਆ ਉਹ ਤੁਰਕ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿ ਆਖਿਆ ਕਿ ਫਿਰੀ
ਦਸਉ ਜਿਆਂ ਤਾਂ ਸੁਮਸਹਿਰ ਜਾਂ ਦਾਂ ਸਾਂ ਦਿ ਆਂ ਨਤ ਦਾਂ ਤੂ ਸਾਡ
ਸੁਗਾਪ ਗਾਂ ਬੇਤਨ ਉਪਾਇ ਕਰ ਮਨ ਗਸਇਆ ਤੇ ਸੁਗਾ ਜਿ ਕਿਤੁ
ਪੁਰਾਂ ਇਦੇ ਰਾਂ ਆਂਤਾ ॥ ਸੁ ਪੁਰਾਂ ਇਰਾਂ ਬੋਲਾਂ ਕਲ ਸੁਲਤਾਂਪ
ਜੂਰਾਂ ਆਂ ਤਿਸੁ ਗਾ ॥ ਪੁਰਾਂ ਇਰੀ ਖਾਂਰਗੀ ਪੰਜਿ ਦ ਖਤ ਜਿਦਜ
ਜੀਤ ਗਿਜੇ ਕਸਾਂ ਦਰਾਂ ਆਂ ਤਿਸੁ ਗਾ ॥ ਸਿਰ ਕਸਬੂਰੀ ਦਿਖਿ ਗਹਰਾਂ
ਆਂ ਤਿ ਸੁਗਾ ਤਿ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਕਸੁ ਤਕਤਾਂ ਲਤਰਾਂ ਖੀਆਂ ਜਿ ਮੇਰਾਂ
ਤਿ ਪਇਆ ਆ ਦਾਂ ਦਾਂ ਆਂ ਤੀਸੁ ਇਸੇ ਖੇੜੀ ਦੋ ਸੀ ਦਿਦਿ ਖਿ
ਲਗਿਆ ਖੇ ਬੋਇਕ ਕ ਦਨ ਪਸ ਸਿਰਾਂ ਪਾ ਆਂਤੀ ॥ ਇਸੁ
ਖੇੜਰਾਂ ਸਿਰਾਂ ਕਉ ਸੁਨਾਂ ਤਿਤੁ ਆ ਜਿਕ ਗਿਆਂ ਇਆ
ਜਿਸੈ ਸਗੀ ਤਿ ਜਖ ਆਂ ਇਆ ਤਾਂ ਕੰਉ ਸੁਉਤ ਗਦਲਗਾ ਤਾਂ
ਜਾਂ ਵੇ ਖਾਂ ਤਾਂ ਕਉ ਸੁਨਾਂ ਤਿਤੁ ਸਿਰ ਦੇ ਤੋਗ ਤ ਸੇ ਕੇ ਇਲ
ਦਿਖਿ ਕਉ ਪਇ ਗਇਆ ॥ ਜਿਤੇ ਪੁਰਾਂ ਇ ਖੇ ਤਾਂ ਸਿਰਦਾਂ ਤਾਂ
ਕਹੀ ਵੀ ਗਾਂ ਤੁ ਕੀਰਾਂ ਆਂ ਇਆ ॥ ਪਤੁ ਕਿਆਂ ਖੀਦੈ ਸੈਕਤੇ
ਤੁਸਲੂ ਸੁਨਾਂ ਜਿ ਕਹੀ ਵੀ ਗਾਂ ਤੁ ਕੀਰਾਂ ਸਿਰਦਾਂ ਆਂ ਇਆ
ਤੇ ॥ ਜਿਤੇ ਇਸੁ ਸਿਰ ਟੋਕੇ ਤਾਂ ਈ ਉਖਾਂ ਤੁਪਾਂ ਇਆਂ ਦਾਂ

ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਦਿਆ ਵਾਕਾਂ ਸਾਂਝ ਕੀਆ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਰਬਤ

ਜੋਰ ਦਿਆ ਵਕ੍ਤ੍ਰ ਸਾਹ ਤਿਸਕਾ ਤਨ ਵਾਂਗ ਸਾਂਝ ਦੇਸ ਥੋੜੇ

ਕਨੇ ਗਤ ਰ ਏਤੇ ਹੋਰ ਕਮਤਕ ਤਾਂ ਲਾਤਰਾਂ ਸਾਹਿ ਬੁਤਿਆ॥

ਜਿਏ ਸਭ ਤੁਤ ਦੇਤਿ ਸਾਂਝ ਬਕ੍ਰਾ ਏਤਰਾਂ ਕ੍ਰਗਗੁ ਟਗਿਹਿ ਸ੍ਰਧ

ਸਮਦੇ ਸੇਤ੍ਰ ਕ੍ਰਗ ਸੈਂ ਤ੍ਰਕਸ੍ਰ ਨਗਮਤਿਆ ਕ੍ਰਤ ਕਤਾਂ ਲਤਕੀ

ਤਾਸੈ ਕਾਂ ਕ੍ਰਗਗ ਸ੍ਰ ਲੀਕਾ ਜਿਦਿ ਤਨੇ ਸੇ ਸੇਤ੍ਰ ਕ੍ਰਪਇ

ਆਗਸਰਾਂ ਏਤਾ॥ ਏ ਸਰਾਂ ਇਦੇ ਥੋਦੇ ਫਗੀਰ ਸੇ ਏ ਤੇ ਜਸ

ਵਾਜ ਜੋਤਿ ਕਸ੍ਰ ਭ੍ਰਗਟੇ ਪੈਗ ਨਾਲਿ ਆ ਜਨਾਂ ਦਿਆਂ ਏਤ੍ਰ

ਏਤ ਸ ਜਨਾਂ ਇ ਸੇ ਕ੍ਰ ਮਲੀ॥ ਇਪ ਜੋ ਜਨਾਂ ਇ ਕੇ ਕੀਆ

ਬਾਤ ਵੇਤੇ ਨਿ ਤਿਤ ਕ੍ਰ ਕਿਤ ਫਲ੍ਰ ਬੀਸੀ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਗੀ

ਦਿਤ ਬਿਦਾ ਤ੍ਰੀ ਕ੍ਰਜਿਪ ਵੀ ਕਗਿ ਉ[illegible] ਕ੍ਰਕਿ ਜੋਇਆ ਸ੍ਰ॥

ਤਾਂ ਏਤ ਪਿਕਗਏ ਓ ਸ੍ਰ ਮ੍ਰ ਲਿਆ॥ ਸਾਂ ਪੀਏ ਕਪ੍ਰਿਇ

ਆਇ ਆ॥ ਉਰਤ੍ਰ ਫਲਤ੍ਰ ਉਜਨਿ ਜਾਂ ਪਿਗਤਿਆ॥

ਪਤੇ ਲੀਸਿਟ ਸੇਪ ਫਗੀਕ੍ਰ ਇਸਾਂ ਉ੍ਰਪ ਪੀਆਤ॥

॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥

ਸਾਖੀ ਸਾਹ ਸਮਾਪਤ ਮਹਲਾ

ਸਮਾਂ ਵਰਤਿ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਾਂ ਮੇ [illegible] ਜਾਣ ਤ੍ਰਿਪ

ਜਾਂ ਹੋਗਇਆ ਸਮਰਥ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਸ੍ਰਿਹਗਤਾ ਆਂ ਪਿਆਂ ਅਖੇਤ੍ਰਿ ਏ

ਤਿਤ ਕਸਤਿਕ ਰਿਗਾ॥ ਜਿਤਿਕ ਤੇ ਕ੍ਰਿਤਗਲ ਦਾਂ ਇਖ੍ਰਿ ਕਰਿ ਏਤ

ਜਾਮ ਆਪਣਾ॥ ਤਾ ਰੇਕ ਤਾਰਿਆ ਤੇ ਸੀਆ॥ ਸੰਤ ਖਦਾਂ ਸੰਤ

ਖੁਤੇਸੀ॥ ਤਾਂ ਟਗੀਰ੍ਰਤਿ ਤਿਕ੍ਰਤਗਲ ਦਾਂ ਇਸਮਦਾਂ ਦਾਂ ਇਖ੍ਰ

ਕਟੈ॥ ਦਾਂ ਇਸਮਦਾਂ ਦਾਂ ਇ[illegible] ਕਟ ਰੈ ਕ [illegible] ਰੈ ਪਾਂ ਵਕ ਦਾਂ ਸਿ

ਕਦਾਂ ਤਕਾਂ ਸਾ ਆਂ ਹਿਰਖਿ ਆ॥ ਸੰਤ ਬਾਦਿ ਧਿਆਂ ਇ ਗਏ

ਆ॥ ਵਰਤਿ ਖ੍ਰਤਗੀਰ੍ਰ [illegible] ਤ੍ਰਸਾ॥ ਅਖੇਤ੍ਰਿ ਮੈਕਾਂ ਇਰ੍ਰ

ਭੇਗ ਕ੍ਰਿ ਬਾਂ ਇਆਂ ਇ [illegible] ਤੇ॥ ਕਰਿ ਵੰਕਾਂ ਉਜਾਂ ਕ੍ਰਿ॥ ਜਾਂ ਵਰਤਿ

ਟਗੀਸ੍ਰ ਤੁ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਤਿਕ ਕਿ ਗਇ ਆ॥ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਨਿਵਾ

ਜੁ ਕਰੇਗਾ॥ ਕ੍ਰੀਤਗਿ ਜੋਗਏ॥ ਆਣਪ੍ਯ ਗਖੇਰ ਗੀਖੁਦਾਇ

ਦੀਵਿਲਿਗਤੇ॥ ਵਰਿਤ ਕ੍ਰਿਟਿਗਸਾ ਅੰਕ੍ਰਿਗ ਪਾਂ ਪਿਸਾ॥

੩॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥

ਮਸਲਾ ਮਤ੍ਰਿਕਾ ਸੋਪਾਟਗੀਕਕ

ਫੋਗਿਕ੍ਰਿ ਪਆਂ ਜਤ੍ਰਿ ਪੀਤਾਂ ਆਂ ਪਿਰਿਉ ਸਕਾਂ ਪੀਤ੍ਰਿ ਇ ਸੈਕੈ

ਖੁਤੈ ਕਕ ਨੇ ਮੰਗੇ [illegible] ਵੈਰੇ ਏ ਵੈਜਿਕਾਂ ਰੀ ਕ੍ਰਿਤ [illegible]

ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜੇ ਤੂੰ ਤੁਰਕ ਦਾ ਦਾਸ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦਿਸਤ

ਕਰ ਕੁਝ ਪਤ੍ਰ ਪਰਿਸ ਆ ਅਤੇ ਸੀਆ ਸਿਰ ਦੀਏ ਤਾਂ ਜੇਤਨ

ਕੀਤਾ ਨੂੰ ਆਖ ਪਕੀਤੇ ਤੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਮਾਥੇ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਲਗ ਸੀ

ਸਾਧਾ ਜਾਤ ਪੇਤਨੂੰ ਆ ਸ੍ਰੀ ਮੇਰੂ ਫਿਰ ਸਾ ਦੁਖ ਆਪੀ ਤੇਰਾ

ਪੇਤ ਨੂੰ ਆਂ ਗੀ ਪੈਤੇ ਤੂੰ ਗਾ ਪੁਗੀਆ ਅਤੇ ਪਗੁਗੀ ਨਾ ਦਿਤ

ਤੁਰਕ ਗਿਆ ਸਾ ਪੈ ਸੀਆ ਪੁਰ ਦਿ ਸੰਗ ਕਰ ਸੀਆ

ਤੁਸਕੀ ਨੂੰ ਆ ਗੁਪਤ ਗੁਪਤ ਜੋ ਕੀਤੂ ਪਾਤ੍ਰ ਸੰਤ ਨਾ

ਦੇਸ ਸਗੀ ਪਾਸਿ ਅਤੇ ਸਿ ਗਇਆ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ

ਤਕ ਸਤ ਪੁਰ ਧਰੀ ਤੇ ਵੀ ਪੁਜੇ ਕੀਤੇ ਸੋ ਪੁਤ

ਸੰਤ ਪੁਜਾ ਅਤੇ ਗੁਪ ਪਕਾ ਪਾਲੀਆ ਗੁਰ ਦਿਸਰਿ

ਜੋ ਕਲ ਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਸ਼ ਸੰਤ ਜੋਤ ਸਿ

ਗਏ ਜੋਤ ਜੋਤ ਜੋ ਮਾਥੇ ਕਰ ਪਕੇ ਤਾਂ ਸੰਤ ਪ੍ਰ

ਕੇਤ ਨੀਕੀਆ ਦਸਨਾ ਗੁਪਤ ਗਾ ਤਿ

ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਸੇਤ ਜੋ ਕਰ ਤੀਗਏ ਅਤੇ ਸਾ ਦਰਿ

ਤੀਸਤੇ ਪੁਕਾਰ ਸਪਸਨੂੰ ਆ ਧਿਰ ਗਿਰੇ ਪੇ

ਤ॰ਤ੍ਰ ਆ॰ਗਿ ਸਕ੍ਰ ਤ੍ਰ ਲਏ ਤ੍ਰ ਲਾ॰ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤੈ ਸੁਕ੍ਰ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ

ਸ੍ਰਾਗ੍ਰਿਤੈ ਪਉ ਉਦੇ ਕਹਿ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਤੈ ਤਾ॰ਤੈ ਦੁ ਕੀਤ੍ਰ॰ ਤ੍ਰ ਆ॰ਗਿ ਦੇ

ਸਿਗਿ ਦ੍ਰਿਦ ਸੀਆ॰ ਤ੍ਰਿਤੇਗਿ ਗਸੀਆਂ॰ਤ੍ਰ ਮ੍ਰਸ॰ ਤ੍ਰਸਗਿ॥ ਤ੍ਰਪਰਿ

ਦਿ ਕ੍ਰਇਤ ਕਤ੍ਰਲਿ ਤ੍ਰ ਲ ਥਗਿ ਪ੍ਰੀਗਿ ਉਥ੍ਰ ਉਨਿਤ੍ਰ॰ ਤਿਫਿਤ੍ਰਸ॰

॥ਸ੍ਰਾਲਿ ਸਾ॰ ਉਥਤ੍ਰ ਸਾ॰ਦਵ॰ ਸਾ॰ਦਵ॰ ਸ੍ਰਿਕਸ੍ਰਕ ਗੇਸਾ॰ ਦਉਪ

ਗਸਾ॰ ਪ੍ਰਿਸਤ੍ਰਕੀ ਇਆਗਿ॰ ਦੇਸੋਤਾ॰ ਦਗਿਆ ਦਕੇ ਥੈਨੈ ਇ

ਤ੍ਰਸਕ੍ਰ॰ ਪਇਸਤੈ ਤਾ॰ਫਿ ਲਵਿਫਿਲ ਪਿ ਫਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰਾਗਿ

ਸ੍ਰਥਕ੍ਰ ਸਲ੍ਰ ਪ੍ਰਿਤ ਨ॰ ਅੰਤ੍ਰ ਸਸਾ॰ ਦ ਤੈ ਇਥਾ॰ ਉਤ ਨ॰ਤਗ॰

ਨੇਕੀਤੋ ਆ॰ ਸਿਉਸਿ ਤੈ ਗਿਕਾਲ ਕਾਪੀ ਨ੍ਰਿਤੇ ਪਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਤ੍ਰਿ ਸਕ੍ਰ॰

ਤੈ ਇਸਕ੍ਰ ਪੇਦ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਕਗਿ ਦੇਸਾ॰ਫਿ ਥਉਤ੍ਰ ਅੰ ਯੁਕੇ ਦਕ੍ਰਿ

ਜਾ॰ ਇਤੈ ਜਿਤ੍ਰ ਇਤਨੇ ਸਗਟੇ ਪਉਇਗਿ॥ ਉਤ੍ਰ ਸਕ੍ਰਿ॰ ਲਿਤਸ੍ਰ

ਲੈ ਕਗਿ ਉਤਵ॰ ਪੇਦ੍ਰ ਪਾ॰ਤ੍ਰਿ ਉਸ੍ਰਾਗਿ ਪੇਦ੍ਰ ਪਾ॰ਤ੍ਰਿ ਕਗਿ ਆ॰ਦ॰

ਥਾ॰ਤ ਗਿਕ ਲੀਉ ਸ੍ਰਾਲ॰ ਸਿਉ ਸਕ੍ਰਿ ਪੇਤਸਾ॰ ਯਾ॰ ਤੈ ਜੈ

ਇ ਫਿ ਥੇਤ੍ਰ ਇਤਨਾ॰ ਅੰਤ੍ਰ ਪਉਵ॰ ਤੈ॥ ਪਤ੍ਰ ਤ੍ਰਦਿ ਇਸੇਸਾ॰

ਦ ਤ੍ਰਪ॰ ਪੀਨਾ॰ ਲਿਕਪਿਦੇ ਸਾ॰ਫਿ ਸਾ॰ ਕਿਤੀ ਤ੍ਰਇਸੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਾ: ਸਾ:ਦਰਸਾ ਆ... ਗਾਤਾ: ਸੋਢ ਨਗੀਰਿਆ ਖਿਆ: ਜਿਨੋ ਦਿਤਿਆ
ਮਤੀਨੋ ਆਏ ਤਾਂ ਗਿਰਮੁ ਜੀ ਦਰਸਨ ਆ: ਪੜ੍ਹ ਕੀ ਪੂਜਿ ਕਰਮ
ਤਿਪਾ: ਗਿਆਨਾ ਗਤਾ: ਉਨਿ ਸੋ ਖਤਨ ਗੀਰ ਕੀ ਗਗਨਾ: ਖੋ ਆਂ ਖਿਆ
ਜਨਮੀ ਕੀਤੀ ਕਮਦ ਵਾਲਤੁ ਦੈ ਕੂਤੈ ਪਾ ਜੂਤੈ ਖੋਆ ਆ: ਬਿਉ ਸਿਮ੍ਰਤਿ
ਬੈਤ੍ਰੀ ਸੰਗਾਕਾ: ਗਿ ਦਰਸਨ ਵਾਲ ਪੂਜਿ ਕਾ: ਸਾ ਸੋਖ: ਉਸਾਦ
ਤੇਰੇ ਸਾਗਿਕ ਤਾ: ਭੁਤੈ ਕਾ: ਤਿਸਾ ਖੇਤੁ ਨੇਉ ਸਕੋਸਾ: ਖਸੇ
ਨਾਲਿ ਸੋਖਨ ਗੀਰ ਕੇ ਸ ਨਦਿਖਿ ਬੇਤੁ ਪਾਖਿ ਗਖਿਆ ਗਾਸੇ
ਖਨਗਰ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ਜਿਕ ਲਗਾਖੇ ਤੈਤੁ ਗਤਿ ਉਸੁਕਿ ਤੁਨਾਤੇ
ਤਾ: ਗਿਤਾ: ਗਿਤਾ: ਗਿਤਾ: ਗਿ ਖੋਖਾ ਕੀ ਖੁਰਾ: ਗਿਰੀ ਸਦਾ: ਗੀਤੈ ਕਰੀ
ਗਲ ਸਾ: ਖੀਆ ਜਾ: ਤਿਪਕੇ ਤਖਿਆ ਸੁ ਤਖਿਆ: ਤੁਲਿ ਛਿ
ਮੁਖਿ ਪੜੁ: ਕੀ ਕੀਗਤਾ ਤਾ: ਤੈ ਨੀ ਸੋਖਨ ਗੀਰ ਕੇ ਸਾ: ਉ
ਆ: ਗਿ ਗਖੀਆ ਖੇਤੁ ਖਿ ਪੜੀ ਲਗਿ ਕਪੜੇ ਉ ਪਗਿਕੀ ਕਿਗਾ: ਸੈ
ਕਾ ਜੋ ਉ ਖੁਸਾਤਿ ਦੈਕਸਾ: ਤੁਉ ਕੂ ਤੇਖਸਾ: ਖੋਏ ਕੂ ਸੈਕੈ
ਮੋਉ ਤਾਏ ਜੀਦਸਾ: ਸੁਸਾ: ਉਜਿ ਪਖੀ ਤਿਨੇ ਸਕਗਿ ਗਿਕ ਬੈ
ਖੰਕੁ ਗਿਕ ਬੈ ਨਿਦਾ: ਤ ਗਿਕ ਬੈ ਗਜੇ ਗਿਕ ਬੈ ਸਾ: ਤੁ: ਦਖੁ
ਗਿਕ ਬੈ ਖਿ ਉਕਾਖੇ ਆ: ਗਟੀਆ: ਸਾ: ਦਲ ਖੀਗ ਤਕਿ
ਕੀਜ ਸਾ ਗੋ ਆ ਖਿ ਗਖਸੁ ਜਿਚੁ ਸਾ: ਨਗੀ ਕਾਂ

ਤ੍ਰਤ੍ਰ ਪਤਿਸਾਹ ਫਕੀਰ:ਤ੍ਰਤ੍ਰ ਤ੍ਰਸਿਆ:ਬੋਲਤ:ਸਾਹਿਬ ਸਾ:ਆਖਿਆ:

ਜਿਥਸਾ:ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਗਾਫਲ ਕੇਤਾ ਤੈ ਜਿਤ੍ਰਤੂ ਸਰ:ਲਿਖਸੋ

ਕੀਤੋ ਹੈ ਸਤੇ ਏ ਸਜਿਸ ਕਰ ਖੰਤ੍ਰ ਜਿਦ ਤ ਗੁਰੂ ਜੋ ਸਾ:ਕੁ:ਤੁਧੁ

ਤ੍ਰਜਤੇ ਪਾ:ਦਰ: ਸੁਇ ਤੂੰ ਗਾਫਲ ਤ੍ਰੈਦਖਾਗਤ: ਸੋਖੁ ਫਕੀਰ

ਬੋਲਿਆ:ਅੰਸਾਜ ਸਕਰਖੰਤ੍ਰ ਜਿ ਦਤ ਗੁਰੂ ਸਾ:ਖਿਉਸਾ:ਕੁਤੁ

ਖਾਗਤ ਕੇ ਦ ਸਤੂੰ ਗਾਸ ਪਰਗਧਾਨ ਪੁ ਜਤਿਤੁ ਪੁਗਾਗਾ ਸਲਿ

ਅਤ੍ਰੀਸਾ:ਉ ਇ ਦ ਸਤੂ ਤਤੇ ਖੰ ਤੀਆ:ਇਤੇ ਜੈ ਪਤੁ ਜਿ ਖਦ:

ਦ:ਇਵੇ ਨ:ਦਵੇ ਲ ਜਤੇ ਸੈ ਤ੍ਰਜੇ ਆ:ਖਤੇ ਸਤਿਰ ਲ ਜਤੇ

ਕਾਪੇਤਿਤੀ ਸੇ ਲਗ ਦੀਗਤ:ਤੋਜ੍ਹਿਟ ਸਕੂ ਦੇਸੀ ਦੇ ਦਜਿ

ਸਾਗ ਖੀ ਖੀ ਪੀ ਟੰਸਕਿ ਕੀਤ:ਗਤ ਫਕੀ ਦਿ ਸੁਦਿਸਾ

ਜੀਅੰਸ:ਏ ਤ੍ਰਜਿ ਟੰਸਕੁ ਦਜਰਤੇ ਸੁਕਿ ਖੇਦ ਜਰਤੇ ਗਸ

ਖੇਦਸ:ਫਕੀਰ:ਤ੍ਰਕੀ ਸੇ ਜੈ ਪੇ ਟਿਕ ਲਿਖ ਜਿਤਕ

ਜੈ ਤ੍ਰ ਅਜੈ ਜੈ ਖੀਸਾ:ਫਿਰਦੇ ਹੈ ਸਾ ਤੈ ਸੁ ਗੀਰ ਕੀ

ਸੈਕਿਸਤ੍ਰ ਪਟਤ੍ਰਜਿ ਕਲਿਆ: ਜੈ ਦ ਸੋਦੇ ਦਿ ਖਿ ਸਕੁ

ਖਪ:ਤੈਗਤੈਰ:ਏਤ੍ਰ ਟੰਸਕੁ ਦਜਰਤੈ ਗਤ:ਸੈਖੁ ਫਕੀਰ

ਬੋਲਿਆ:ਸਾਦੀਅੰਸ:ਏਤ੍ਰ ਜਿ ਸੁਗੀ ਦ ਸਕੁ ਖਜ:ਇਸਾ:

ਤੇ ਸੁਕ ਦੀ ਜੇ ਤਤੇ ਸੀ ਚੌਆਸੇ ਧਮਾ ਇਸ ਤੇ ਕੇਤਤੇ॥ ਅਖੋੜੇ

ਤ੍ਰਜੇਤਾ ਤੁਪਰਮਸੁ ਦੀਤਤੇ॥ ਅਤੇ ਧਸਤ੍ਰ ਜੇਤਾ ਤੁਪਰਮਸੁਦੀ

ਕਤੇ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੁਣੀਦਾ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਜੇਤਾ

ਤੁਪਰਮਸੁ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦਾ ਜੀ ਦਰਸਨ

ਕਰੀਦੀ ਕਸੀਦਤੇ॥ ਤਾ ਦਰਸੀ ਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਤਾ ਜੀ ਸੁਣੀ ਸਾਚੋ॥

ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੇਤ ਗਲ ਬਾਤ ਕਰਿ ਕਹਿਆ॥ ਸਾਰੀ ਗਲ ਆਈ

ਗਇਆ ਪਰਿ ਸਾ ਉਪਾਉ ਲੇ ਕਹਿਆ॥ ਪੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜੀਤ ਸੇਖ

ਫਰੀਦੁ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥੧॥

॥ਅਥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਾ ਮਹਲਾ॥

ਤਾ ਫਰੀਦ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਆਂਦੇ ਆ ਬੈਠਿ ਇਹ ਦਿਖੀ ਜੀ ਪ

ਦਾ ਇਹਤੇ॥ ਇਹ ਦਿਖ ਜੀ ਜੀ ਉਤੇ ਇਹ ਦਿਖ ਜੀ ਜੀ ਉਤੇ॥ ਜਿ ਤੇ ਹੁ

ਪਾਖਿ ਧਰਿ ਕੇ ਸਕਨਾ ਨ੍ਰਜੀ ਉਤੇ ਜਿ ਤੇ ਹੁ ਦਾ ਲੇ ਅੰਨ ਕੀ

ਨਇਨਾ ਨ੍ਰਕਜੀ ਉਤੇ॥ ਇਸ ਕਸ ਜੀ ਦੇ ਤਾ ਦਾਇਤਨ

ਆ ਜੀਆ ਨ੍ਰਕਿ ਤੁ ਪੁਰੇ ਦਾ॥ ਇਸ ਪਾ ਦੀ ਨ੍ਰਕ ਜੀ ਉ

ਇਸੁ ਜੀਆ ਦਾ ਲੀਆ ਇ ਸਕ੍ਰਕਿਆ ਤੁਪੁਰੇ ਦਾ॥

ਨਾ ਅੰਨੁ ਖਾਂਦੇ ਨਾ ਪਾਣੀ ਪੀਦੇ ਨਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਨ੍ਰਕ ਖਾਂਦੇ॥

ਨਾ ਰਤੀ ਨਾ ਉਤੀਆ ਦੇਨਾ ਉਤੇ ਪਈ ਵੇਗਾ ਖਿਆਲ ਕਰਿਨਿ ਫਕੀਰ ਸੁਤਾ

ਏਥੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਪਰੀਆ ਤੇਰੀਆ ॥ ਜਾ ਮਿਸੁ

ਖੇਤ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀਆ ਦੇ ਦੀਆ ਪਰੀਆ ਤਿਨਿ ਖਿਨ ਨਾ

ਵਿਚਿ ਜਾਂ ਉਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇ ਜਾਇ ਖੇਤ ਸੈਬਾ ਵਗਾਤ ਪ੍ਰਕਸੁ ਮੁਕਤਾ ਲਾਤ

ਦਾ ਬਸੀਆ ਤਾ ਫਿਰਿਕੇ ਨਾਲਿ ਬਾਦ ਫੇਰਾਤ ਜਾਇ ਨਾ ਉਇ ਬਾਬੇ

ਨੇ ਆਖਿ ਕਰਕਿ ਜੋਆ ਤੇ ਖੁਦਾ ਈਕੁ ਸੀਖ ਕਰਉ ਬਸੀਐ ਦੇਸ

ਰਗਈਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜਿਥੇ ਰਜਿਥੇ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਪ

ਆ ਤੇ ਉਬਸੀਐ ਦੇਸ ਕੀਤਾ ਉਹ ਫਿਰਿਆ ਏ ਨਾਂਆਂ ਖੁਰਦੇ

ਆਨਿ ਤਾਂ ਖੁ ਨਾ ਅਗੇ ਫਕੀਰ ਵੇਖਿ ਫਿਰਿ ਆਇ ਦੇ ॥ ਉਨੀਆ

ਆਖਿਆ ਜਿਥਾ ਰੇ ਖੁਦਾ ਫਕੀਰਾਂ ਬਾਲ ਲਪੀ ਤਿ ਸਈ ॥ ਤਾ ਉਨੀਆ

ਆਖਿਆ ਸੋ ਫਕੀਰ ਤੇ ਖੁਬ ਜਿਕਰ ਸੀ ਤਬਿਆ ਖੁਤੇ ਸਾ ਆਸਾ

ਕੇਤਿਗਾ ਤਾ ਸੇ ਅਰ ਫਕੀਰਾਂ ਆਖਿਆ ਜਿਥਾ ਬਾ ਸੋਨਾ ਈ ਖੁਬ

ਤਬਿਆ ਖੁਸਾਤਾ ਉਨੀਆ ਆਖਿਆ ਜਿਖੁ ਸੈਖਿ ਪਾਤੇ ਪਰਦੇ

ਨਿਗਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਬੰਨਿ ਕੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੋਆ ਸਾਂਗੈਰੇ ਦੁਤਾ ਦੇ ਦੀਤਾ

ਉਨੀ ਫਕੀਰਾਂ ਫਕੀਰ ਦੀਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਬਾਣੀਆਂ ਸੋ ਫਲ ਲਗੇ

ਸਾਰ ਦੇ ਫਕੀਰ ਦੇ ਕੁ ਸਿਰਨਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਤੇ ਹੀ ਰਹੇ ॥

ਨਾਲਿ ਕ੍ਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਪਹਿਰੀ ਤ੍ਰਿਖ ਲਗਾ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਸਮਾਚਾਰ
ਤਾਂ ਓਨੀ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਕਿਤਨਾ ਮਾਰੀਦੀਆ ਹੈ ਜੋ
ਤੂੰ ਤਮਾਚਾ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ॥ ਤਾਂ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਗੀਦ੍ਰ ਚੋਰ ਲਿਆ ॥ ਸੰਗਲਿ ਗਾਫਿ ਤੇ ਤੀ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀਤੋਸੁ ਅਤੇ ਤੇਤੀ ਸੀ ਸਮਝ ਗਏ ਫਕੀਰੁ ਨਾਗਰਿ
ਮਾਰੀਐ ਬਾਪੋਰਾ ਕਿਤੇ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਦੇਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਏਤੇ ਤਮਾਚੇ ਫਕੀਰੁ ਮਾਰਿ ਪਾਈਆ ਨੂੰ ਉਨੇ ਨਿਆਈ
ਜਿਨੀ ਦਿਖਿ ਫਲ ਬਾਪੋਤ ਕੀਤਿ ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਨਾ ਤੇ ਸੀ ਮੈਂ ਕਰ੍ਹ
ਜਾਂ ਤੇ ਜਾ ਦਰਬਾਰਿ ਨੂੰ ਸੋ ਤਮਾਚਾ ॥ ਤਾਂ ਉਨਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸੇ
ਜਾਈਆ ਸਲਾਮ ਤੂੰ ਨਾ ਫਕੀਰ ਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸੇ
ਗੁਨਾਹੁ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲਾ ਬਖਸੈ ਸਾਈ ਨੂੰ ਤਿਸ ॥ ਤਾਂ ਸੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੀਆਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਾਂ
ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਕਰਤਾ ਨਾ ਸੋ ਸਾਈਂ ਕਦੇ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ
ਕੁਝ ਨਾ ਬਖਸੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਬਾਪੁ ਮਾਰਿਆ ਜੋ ਤੇ ਹੈ ਰਿ
ਦਿਸ ਮੁਗਧ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਗਧਾ ਨੂੰ ਬਖਸੀਂ ॥ ਤਾਂ ਅ[illegible]
ਜੋ ਦਾਤੇ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮੁਗਧਾ ਨੂੰ ਬਖਸੈ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਨੂੰ ਪਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪਰਿਆ ਪਾਰ ਨੂੰ [illegible]
ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਕੀ [illegible]

ਫੀਰਿ ਸਾਂਈਆਂ ਜੋ ਤਾਂ ਪਿਨਾਂ ਰੇਸਾਂ ਐਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਤਾਂ ਏ

ਤਸਾਂ ਖਸਮ ਜੋ ਫਕੀਰੁ ਕਿਸੁ ਕਾ ਰੋਵਣੇ ਹੋਇ ਤਬ ਫੀਰੁ ਸਜਿਕੁ

ਬੋਲਿਆ ॥ ਫੀਰ ਦਾ ਦਿਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤਕ ਖੀਸਾਨਕੀ

ਲਾਂ ਤਿਨਾਂ ਹਿਆਰਾ ਦੇਸਾਂ ਕੁਲ ਜੋ ਸੋਗੁ ਖਾਂਦੇ ਜੀ

ਰਿਆ ਤਾਂ ਓਨਿ ਸਾਂਈਆਂ ਜੇਹੜੇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਏ

ਕੁਦਰਤ ਦੇਸਾ ॥ ਜੇਤ ਕੇਨਤੇ ਉਤ ਪੈਗਾਂ ਕੁਸ ਸਾਜੇ ਪਰੇਜ

ਅਸਤਿਲੇ ਅਤੇ ਅਸਤਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਆਇਆ ਤੇਰਾ

ਖੁਦਾਇ ਗਸਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫੀਰਿ ਸਾਂਈਆਂ ਜਿਨ

ਕੁਤੁਸੀ ॥ ਕੁਨਦਾਸਿ ਗੀਖਸਮੇ ਤਉਤਉ ਨਦਾਸਿ ਕੋ ਬਖਸੇ

ਤਉ ॥ ਤੁਸਾਂ ਕੇ ਤਖਿਕੁ ਨਾਤੇ ਏਹ ਖਸਮਾਂ ਤ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ

ਕੁਆ ॥ ਹੰਕਿ ਖੁਦਾਇ ਤੁਸਾਂ ਕੇਨਾਲ ਨੇ ਸੀ ॥ ਉਥ ਪਗਿਏ

ਸੇਖ ਫੀਰੁ ਉਠ ਜੰਗ ਲਾਇਸ ਗਇਆ ॥ ੮ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਲਾ ਮਲਿਆ ॥

ਤਤੁ ਕਸੁਤ ਕਨ ਤਾਂ ਲਾਹਦਾ ਖੀਆ ਤਿ ਕਦਿਕੇ ਫੀਰਦੇ

ਜੀਆ ਖਸਮ ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਕਹਿੰਦ

ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਇਕੁ ਕਸੁ ਤ੍ਰਿਖਾ ਲਗੀ ਨਾਂ ਇਕ ਰਾਮੁ ਸੁਆਂਲੁ ਪਾਇ
ਆਂ ਜਿ ਦੇਖਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਤ ਪ੍ਰਤਿਖੁ ਕਰਿ ਟਿ ਮੈਨੂੰ
ਲੈ ਗਿਆ ਉਨਿ ਜਾਗਤੁ ਆਂਖਿਆ ਆਂ ਜਿ ਫਤਹੇ ਫਕੀਰ ਆਂਦਮਾਨ ਉ
ਤਰਿਆਂ ਫੁਰਿਟਿਆਂ ਕਿਸਪਾਂ ਸਿਤੇ ਗਿਆ। ਫਕੀਰੁ ਉਬਾਤੁ ਫਿਰ
ਮਲਿਆ। ਫਕੀਰ ਦੇ ਜੀਇ ਵਿਚਿ ਕਹੀ ਸੁਆਂਲ ਨਾਪਲਿਆਂ
ਦੀਰਿਟੀ ਲੈਆਂਦਮਾ ਸੁਫਰਰ ਦੇਂਵ ਬਾਬਾਂ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਆ ਸਮੈ
ਕ੍ਰੁਮਤ ਨਤਿ ਕਰਿਕੈ ਨਾਂ ਫਕੀਰ ਟਿਪਾ ਕੁਝਾਂ ਇਕੇ ਮੀਆ ਬਾਬਾਂ ਇ
ਆਂ ਨਾਂ ਜਿਕਿ ਪਾਇਤ ਮੀਆ। ਅਤੈ ਜਿ ਸੁਆਂਲ ਦ੍ਰਕੇ ਕੁਝੇਰਾਂ ਨਸਆਸੀ
ਸੁਇ ਤਨੀ ਮਤ ਨਤਿ ਕਉਚੁ ਮੈ ਕਾਂਲੁ ਤਾਂ ਕਰਿ ਰਾਂਖਿਆ। ਤਾਂ ਤ੍ਰਕਸੁ
ਅਲਤਰਾਂ ਤਿਇਆਂ ਰਿਟਿਰਾਂ ਸੁਆਂਲੁ ਤ੍ਰਿਖਾਂਦਾਂ ਕੂਜਤਰਾਂ ਫ
ਗੈਆਂ ਖਜਿਮੀਆਂ ਰਜਾਂ ਇਖਬਾਂ ਇਪੁਕਰਿ ਟਿ ਕਿਪਾਇਦੇ
ਤ੍ਰਜਿਕਿਪਾ ਬਾਬਾਂ ਇਦਾਂ ਆਂਤ ਉਮਕ੍ਰਸੁਆਂਲੁ ਕੀਤਸੁ॥
ਜਿਮੀਆਂ ਬਾਬਾਂ ਇਦੀ ਮਤ ਪ੍ਰਤਿਖੁ ਕਰਿ ਟਿ ਦੇਖਿ ਉਨਿਆਂ
ਖਿਆਂ ਜਿਤ ਉਕਰ ਖਾਨ ਕੀਤੀਂ ਬਾਬਾਂ ਇਕੇ ਨਾਂ ਦਇਦ੍ਰਬਲਿ
ਜਗੁ ਕੀਤਾਂ ਬਾਬਾਂ ਇਉਪਰਗ੍ਰਾਂ ਅਤੈ ਤਉਉਪਰਗ੍ਰਾਂ ਅਤੈ ਓਸ
ਤੇ ਕੇ ਅਲਉਆਦਾਂ ਜਉਪਰਤਾਂ ਜਿਬਾਂ ਇਦਾਂ ਨਾਂ ਉਤੇ

ਦੀਆ ਜੋ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀਆ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਭੀ
ਸਭ ਮਿਲਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਿਣੀਆ ਬੋਲਿਆ ਫਿਰਿ ਲਾਲ ਕੈ ਥਪਨੀ
ਥਈ ਕਰਿ ਲ... ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਦਾਨੂੰ ਖਾਮਖਾਹ ਬਾਤ ਕਿਤੇ ਗੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਫਿਰ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੋਇਆ
ਤਾ ਓਥੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤਾ ਸਾ॥ ਫਰੀਦ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲਿ ਦੁਹੁ
ਤੇ ਰੋਜੁ ਖਾਧਾ ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰੀਆ ਦੇ ਨਾਲਿ ਸਾਹਿਬ ਦੁਖ
ਗਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬੈਠਿਆ ਨਾ॥ ਫਿਰਿ ਉਹ ਬਾਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ਦੀ
ਗਲ ਪੀਆ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਮਿਲੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਉਹਨਾ ਦਿਤੇ
ਬਾਹਿਆ॥ ਤਾ ਸਭ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਸੀਆ ਸਾਲਾ ਸਭ ਗਏ
ਮੋਖ ਪਾਏ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪਨੋ ਬਾਪੀ ਤਾ॥ ਫਿਰਿ ਬੋਲਿਆ ਬੈਠੇ
ਸੀਆ ਤੀਰਥ ਨੂੰ ਚਲਤੇ ਜੋ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਵੇਆ॥ ਤਾ ਆਖ
ਫਿਰਿ ਜੋ ਸੀਆ ਸਾਲਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਦੀਪਾ ਤਾ ਤੇ ਅਤੇ ਰੋਖਣ
ਸਤ ਦਿਨ ਕਰਿ ਆ ਹੋਇਆ॥ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਗੇ ਦੀ ਕਰੇ ਤੇ
ਹੋ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਦੀ ਦੇ ਬਹਰਿ ਮੈਂ ਕਿ ਅਗਲਾ ਕੰਮੁ ਗਸਿ
ਕਰੇ ਤੁਸੀ ਕਹੀ ਬਾਹਰਿ ਕੰਨੇ ਚਲ ਗਏ॥ ਫਿਰਿ ਕਹਿ ਆਪੁ ਜੋ
ਸੇਰ ਅਗਲਾ ਕੰਮੁ ਜੋਤੁ ਮੈ ਫਿਰਦਾ ਉਥਾ ਨਾਲ ਸਾ

ਜੇਹਾ ਪੁਜੇ ਹੁੰਦ੍ਰ ਏਤ੍ਰ ਅਜਾ ਬ੍ਰ ਹਮੈ ਨ੍ਰਤੌ ਜਕੇ ਕੇਤ੍ਰ ਲਾਪਸ਼ੀ

ਕੀਜਾ ਦਾਸੰਤੋ ਏਤ੍ਰ ਅਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮੈਤ੍ਰ ਤੋਤਾ ਫਕੀਰਤ੍ਰ

ਸੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜਿਸ ਕਰਤਾਰ ਤੋ ਏਤ੍ਰ ਪਾਸਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕੀਆ

ਬਾਤ ਕੀ ਸੁਣੇ ਮਾਤਾ ਅਤੈ ਏਤ੍ਰ ਤਸਾਸ ਕੇ ਲਿਆ ਦਾ ਕੀ ਕੇ ਖਾ

ਜਸੁ ਤੈ ਫਕੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕੀਆ ਬਾਤਾਂ ਕੀ ਕਰੇ ਕੇ ਅਤੈ ਜਸੁ

ਕੇਇ ਜਾ ਕੀ ਕਹਾ ਜਸਦੇ ਜੋਦ ਸਿਤਿ ਜਿ ਫਕੀਰਦੇ ਪ

ਜੋਗਟੀ ਤੈ ਤ੍ਰ ਦੇ ਬ੍ਰਮਲ ਤ੍ਰ ਦੇ ਸਿਲ ਦੇ ਜਿਤਾਂ ਗਇ

ਸਅਲ ਤਕਾਰ ਕੇ ਸਾਤ੍ਰਿਆ ਫਕੀਰ ਸਾ ਸੈਜ ਤੇ ਪਈ ਤੇ

ਦਾ ਸਪਤਸ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕੀਆ ਬਾਤਾਂ ਕਰੇ ਸਾ ਜੋਦ ਤਿ ਏਤ੍ਰ ਜੋ ਕੇ

ਕੇ ਜੇ ਧਾਸ ਦੇ ਸੀ ਅਸਜਿੰਗਲ ਤੋਦ ਸਿਗ ਤੇ ਸਾ ਤੋ ਜਸਿ

ਲਕ ਜੋ ਕਹਿਕੇ ਤਰੀਸ ਜਾਇ ਇਤੀ ਫਕੀਰ ਕੀਤਾ

ਫਰ ਸੈ ਜਿਸ ਇਹ ਪਸ ਗਸਾਤ ਗਏ ਫਕੀਰ ਗੇਜਸਿਲੀ

ਸਾਗ ਫਕੀਰ ਤੈ ਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਜਗਟੀ ਜਸਿਲੀਆ ਜਾ ਸਿਤ

ਸੈ ਜਸਿ ਏਤ੍ਰ ਇਤਾ ਜਸਾਗ ਤੋਦ ਕੀਆ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਸ

ਉਨਿਕਾ ਸਾਗਿ ਗਤਿ ਨਾ ਦਾ ਜੋਦਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇ

ਫਕੀਰਾਂ ਸਾਸਾ ਪਾ ਤਾ ਫਕੀਰ ਸਸਪ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇ ਏ

[illegible] ਸੇ ਅੰਤਿ [illegible] ਰਿਆਤੂ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਖਿਆ ॥

ਤਾਂ ਟਿਹਿ ਨਾਨਕ ਰਖਿਆ ਤੂ ਦਿਤਾ ॥ ਜਸ ਜੋ ਮੈ ਤੈ ਦਿਖਾਇਆ ਸੁ ਤਾਂ

ਆਖਿਆ ॥ ਤੇ ਜੋ ਜੋਗਿ ਸਨੀ ਪਰਤਤੁ ਪਾਇ ਸਿਆਂ ਗਲਾਂ ॥ ੫੧ ॥ ਏਸਾ

ਲਾ ਜਸ ਖਰਾਂ ਪਿਰਾਇਆ ਰੇ ਗੁਰ ਜੋਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਕਰੇ ਕਿ ਮੈ ਤੈ ਰੇ

ਰਿਹਤੁ ਕੈ ਨੁਰੁ ਰਖਾ ਮੀਆ ਮਲਾ ਮਤਿ ਏ ਕੇ ਖੁ ਏਕਾਂ ਣ ਰੋਗਿ ਟੀ

ਪਲੈ ਖਾਪੀ ਰਿਲਾਂ ਨਾਂ ਤੋਨਾ ਕਾਂ ਲੀਤਾ ॥ ਜਿਨ ਨੂ ਲਿਖਿਆ ਕਾਂ ਤੇ ਆਸ

ਨੂ ਲਾਤੁ ਖਦਾਂ ਇਆ ॥ ਜਸ ਕੂਅੰ ਨਰੀ ਕੁਲ ਖਾਤਾਂ ਲਾ ਜਪਨ ਰੇ

ਫਰਾਂ ਦਰੇ ਨੂ ਏਕਾਂ ਣ ਰੋਗਿ ਟੀ ਪਿਪਾਲਿ ਰਾਂ ਨਾ ਕਿਕਤੁ

ਪੁਰਾਂਇ ਰਾਂਦਸੀ ਸਿ ਖੀ ਸੀਆ ਕਿ ਜਸ ਕਰਾਂ ਮਨੁ ਬਾਂ ਏ ਤੈ ਇਆ ॥

ਜਾਂ ਸੋ ਖਾਨ ਗੀ ਫਿ ਰਿਟੀ ਨਾਂ ਣ ਲੀ ਨਾਫਿਦੇ ਖਾਂ ਲੀ ॥ ਗਲ

ਜੋਤੁ ਆਂ ਤੇ ਤੁਕ ਰੋ ਸਰਦਾਂ ਈਆ ਜਸ ਨੁ ਖੁਸਾ ਤੈ ਇਗਲਿਆ ॥

ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਰਖਿਆ ਤੂ ਦਿਤਾਂ ॥ ਜਸ ਮਿਰ ਤੇਰਾ ਵਰਿਆ ਨੂ ਨੂ

ਗਾਂ ਫਰੀਆਂ ॥ ਤੁਸਾਂ ਨੂ [illegible] ਜਸੈ ਪਜਿਆਂ ਜਸ ਸਾਂ ਸਤੇ

ਜਾਂ ਲਾ ਪੀਆਂ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥

ਸਮਲ ੦ ਆਰਣ ਖਲਿਆ ॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥

ਤਾਂ ਦਿਨੁ ਕਸੁ ਅਲਾਨ ਰਾਂ ਤੈ ਇਸਾ ਸੋ ਖੁ ਨਾਨਕੀ ਚਲਿਆ

ਜਾਂ ਰਾਂ ਤੇ ਓਤਾਂ ਕਿ ਦਿਖਿ ਜਾਂ ਰੇ ਖੇਤਾਂ ਖਾਗ ਘੁ ਤੇਸਾ

ਦਾ: ਦ: ਜਗੁ ਤੈ ਤੇ ਗਿਦ: ਤੁ ਦੇ ਜਿ [illegible] ਨਾ: ਦ: ਜਾ: ਸੁ
ਸਾਨ: ਭਲਿਆ ਪੀਆ ਸੁਣਾਤ: ਆ: ਅਸ੍ਰ ਜ੍ਹਿ ਏ ਸੁਣ ਏਕੰਨਉਇ
ਤ੍ਰਾ ਨਾ: ਪ੍ਰਿਖਨਾ: ਪਿ ਪੁਰਨਾ: ਪਿ ਬਾਗੜ੍ਹ ਨਾ: ਮੰਗਲਿਆਂ ਨਾ ਜਿਬਾ:
ਸਾਨ: ਲ ਪੀਏ ਨ: ਬਾਗੜ੍ਹ ਜਿਆ: ਦੀਤਾਤ: ਸੋਬਾ ਟਗੀਣ
ਆ: ਪ੍ਰਿਬਕੰਨੇ ਬ ਜਾਂ: ਤੇਪਿ ਸਾਂਗਾਤ: ਉਨਿ ਗਬਆ: ਬਿਆ:
ਜਿ ਕਿਤੈ ਦਾ ਦੇਸ ਕਿ ਉਆ: ਪ੍ਰਿਆ ਤੇਗਾਤ: ਸੋਬਾ ਟਗੀ ਦਿਆ:
ਬਆ: ਜਿ ਸੀਆ ਗਬ: ਪ੍ਰਿਕੁ ਬਾਗੜ੍ਹ ਨਾ ਪੁਰਪਿ ਦੀ ਸੁਤ
ਗਤਿਰ ਏਗਾਤ: ਉਨਿ ਗਬਆ: ਬਿਆ: ਜਿ ਦੇ ਦਾ ਦੇਸ ਜਤੀ
[illegible] ਗੜ੍ਹ ਜਏ
[illegible] ਸਿਲਰ:
[illegible] ਜਿਤੇ ਪੰਗੀ
[illegible] ਨੁ ਲਗਅ
ਦਾ ਜਿਬ: ਪ੍ਰੁਰ: ਪਿ ਜੇਨ: ਦ: ਪਿ ਜੇਤੇ ਟਕੀਗਤੇ
ਜਰਤ੍ਰੁ ਨਾ ਤੇ ਜ: ਨੁ ਸੰਗਿ ਆ: ਬਗੜ੍ਹ ਨਾ: ਕੀ ਨਾ ਤੇ
ਸਿਲਰ: ਤ: ਪ੍ਰਿਸ ਟਕੀ ਗਿਦਉਇਜ੍ਹਿਆ ਦਾ ਤੁਕੀ
ਉਤਗਤ ਕੀ ਨੇਰ: ਸੈਕੀ ਬਾ: ਰ: ਪੁਰ: ਪਿਰੇ ਗਤਿਕੀ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਸਨਾ ... ਗਾ ਫਿ ਨਾ ਫਿਰ ਬਿਲਾ ਸਤਿ ੨੧੬ ਨਾਮ

ਗਤੇ ਗਾ ਕਿਆ ਮਖਸੂਸ ਦੇ ਸਿਖ ਜਾਂ ਏ ਖੋਤੇ ਰਾਤ ਵਿਤ੍ਰ ਖੇਤ੍ਰ ਦਾ

ਖਸਮੁ ਆ ਇਕ ਨਾ ਗਿਐ ਗੀ ਪਾ ਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੈ ਲਾਗਾ ਮਨੁ

ਸਲਾ ਮਤਿ ਬਾਬਾ ਸਗਨਾ ਇ ਖੁਦਾ ਇ ॥ ਬਾਬਾ ਖਸਮ ਆਲ

ਨਾ ਦੀ ਮੁਦ ਬਾਤਾ ॥ ਬਾਬਾ ਖਸਮਾਤ ਮੇ ਖੁਦ ਗੀਦ ਬਿਲਾ ਆ ॥

ਜਨਾਬ ਇਰੇ ਮੈਂ ਤੋਂ ਕੁ ਕਿਆ ਕੈ ਜਿ ਸੇ ਬਾਬਾ ਸੀ ਤਾ ਫਿਰਿ

ਆ ਖਿਆ ਜਿ ਸਾਇਆ ਸਲਾ ਮਤਿ ਨਕੂ ਨਕੂ ਤੈ ਜਿ ਗਿਸ ਕੈ

ਤਾ ਫਿਰ ਫੇਰਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਤੂ ਸਾ ਖਾਕੇ ॥

ਤਾ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸਾ ਸਲਾ ਮਤਿ ਤੂ ਜਿਵੇਂ ਜੇਬ

ਗਬੂ ਕਿਆ ਏਦਿ ਬਿਨਾ ਇ ਖਜਾਇ ਬੀ ਆ ਤੇ ਤੈ ਕੋ

ਸੁਆਲ ਸੈਂਦੈ ਬਾਦ ਬਖਤਿ ਗਬੈ ਗਦੁ ਕੀਤਾ ॥

ਸੁਤੈ ਨਾਉ ਬੈਸਗਰ ਦੇ ਦਤੇ ਸੁ ਉਥਾ ਕੁ ਜਿਤਨਾ ਦਾ ਜਾ

ਅਤੇ ਨਤੇ ਸਾ ਸਗਨਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਜਤੇ ਸੁਦ

ਦੰਸ ਦੋ ਬੈਂ ਗੀਇ ਖਿ ਖਾ ਆਤ ਜੇ ਗਨਾ ਇ ਖੁਦਾਇ

ਬਾਬਾ ਸੇ ਤਾ ਬਾਸ ਨਾ ਨਜਾ ਦੇ ਬਿ ਜੀਦੈ ॥ ਨਾ ਦੀ ਤਾ ਆਸ

ਕੀ ਨਾ ਇਕ ਇਨਾ ਦੀ ਜਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਗਜਾ ਇ ਤੇ ਸੀ

ਗਜਾ ਇਤ ਸੇ ਖਾਕ ਗੀ ਰਿ ਆ ਖਿਆ ਜਿ ॥

ਖੁਸੀਹੋ·ਕ੍ਰਤੂਨਸਤੂਕ੍ਰਤੂਨਖੁਤੇਨੂੰਨੀਆ·ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਸ·ਉਸੈਨੈਕੇਖੰਡੂ·ਕੀਤ·ਗ·ਤਤੜੰਕੀਹਤੁ·ਆ·ਕਿਆ॥੧੧
ਜੋਇਤ੍ਰੀਖੁਸਗਤਭੁਰ·ਇਹੀਨਆ·ਦਈਤ·ਸੋਕੁਜੀਨ·ਇ
ਤਲਹੀਨੂ·ਕੀਪਕੜੇਹ·ਗਤੁਉਪੁਸ·ਇਆ·ਉਸਭੁਰ·ਇਉ
ਪਰ੍ਤੁਬੰਨੀਐਜਿਨਿਭੁਰ·ਇਪਸਸਨੰਕੀਤ·ਗਪੁਰਸੀਆ·
ਏਭੁਰ·ਇਹਿਆ·ਪਗਖੁਜਿਆ·ਦ·ਲਿਆ·ਜ·ਏਤੇਕੂ·
ਦ·ਜ਼·ਭੁਰ·ਇਭੁਪਸਿਆ·ਨੋਪਰੁਤਿਕੁਸਿਗੁਰਸੀਆ·
ਉਸਨੂਤੂਪ੍ਰਕੀਤ·ਉਤੁਓਪਤੁਜਾ·ਇਹਿਦ·ਬੀਆ·
ਜਘੀਇਕੰਗਿਦ·ਜ਼·ਏਖੈਤ·ਰਸ੍ਰਦ·ਚਲਿਆ·ਨੋਗਬ
ਸਮਰ·ਜੀਉਭੁਸੀਬੀਆ·ਗਪਰੁਆ·ਸਿਸੁਜਿਓਨਿਪ
ਰ·ਇਹੀਪਿਆ·ਗੈਜਿਆ·ਪਿਆ·ਅਯ·ਜਿਤਿਕੁਸਿਗੁਗ
ਤਸੀਆ·ਤੁਉਉਸਨੂਪੁਕ·ਕ੍ਰਿਪ·ਸੌਗਕ੍ਰਿਪ·ਉਤੁਸਿਤੁ
ਕਿਜੇਤੰਤੇਅਤੇਆ·ਪੰਸੀ·ਉਤੁਦ·ਜ਼·ਕੇਪਰ·ਕੇਪਰ·
ਲ·ਦੈਉਸਸਿਗਹੀਤਗਿ·ਤੰ·ਉਤੁਸਿਗੁਪਰ·ਗਿਉਨ॥
ਕਿਤੇਭੁਰ·ਇਹਿਆ·ਸ·ਗਿਆ·ਸੇਰੇਸਤਿਨਲਗੁ॥
ਤ·ਉਨਿਆ·ਪਿਆ·ਪਗਖੁਜਿਆ·ਦ·ਲੋਕਿਸੀਆ·

ਸਲਾਮਤਿ ਮੈਂ ਦਿਸਿ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖੀਆ ॥ ਤਾਂ ਉਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿ

ਘੁ ਦਿਲਿਆਂ ਜਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹੁ ਜੇ ਅਸੁ ਤੁ ਦਿਲਿਆ ਆਂ ॥ ਉਨੇ ਆਂਖ

ਆਂ ਜਿਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ ਚਾਕਰੀ ਨਾ ਅਸਾਨੂੰ ਜਿਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੁ ਜੇ

ਮੇਤ੍ਰੇ ਜੀ ਅਤੈ ਫਕੀਰਾਂ ਸਾਤਿਲ ਬਖਸੀਆ ਤੁ ਨਿਰਿਗ ਕੇਆ

ਤੇ ॥ ਫੇਰਿ ਜਿਆਂ ਤਾਂ ਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਿ ਧਿਆਂ ਗਿਆਂ ॥ ਜਿਤੇਦਿ

ਸਰੇ ਅਸੀ ਮੁਤਿ ਪਦਰੇ ਤਾਂ ਜਿਸੁ ਜੀਤ ਦੀਆਂ ਸਿ

ਜਿ ਦਿਤਿ ਜਨੇ ਦਰੇ ਕਿਸਤੇ ਲਾਂ ਇਕੁ ਬਖੀਏ ॥ ਦੇਤੁ ਦ

ਕਾਪੀ ਦਾਗ ਤੁ ਬਾਦਸ਼ਾਹੁ ਜੇਤੇ ਦੇਆਂ ਤੇ ਅਤੈ ਆਸੀਬਾਗ

ਗੁਜਿਆ ਵੇਖ ਸਾਮਤਿ ਦੇ ਤਾਂ ॥ ਦੇਆਂ ਪੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ ਜੇ

ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ ਗਾਂ ਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਆਂ ਧਿਆਂ ਗਿਆਂ

ਦੇ ਮੁਤਿ ਪਦਰੇ ਤਾਂ ਤੂ ਜੀ ਕਿਸਤੇ ਲਾਂ ਇਕੁ ਬਖੀਏ ॥

ਆਂ ਤਿ ਅਤੈ ਆਸੀ ਜੀ ਕਿਸਤੇ ਲਾਂ ਇਕੁ ਜਤਿ ਦਾਤੇ

ਆਂ ਤਿਆ ॥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ ਜੇਤਾ ॥ ਮੇ ਆਸਾਂ ਜੇ ਜੀਉ ਗਾਬੀ

ਆਂ ਜਿਤਿਗਿਜੁ ਜਿਪਾਏ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਿ ਧਿਆਂ ਗਾਂ ਗੰਜੇਤਿ

ਦਿਗਾਧਿਆਂ ॥ ਉਸਕੇ ਗੰਜੇ ਤਿ ਦਰੇਜ ਲਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਿ

ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਆ । ਗਾਸਤ੍ਰ ਖੁਰ । ਇਵੇ ਗੰਜਤ੍ਰੈ ਦ ਰੇਤਿਆ ਲਿ

ਕਿਤ । ਪੰਕਿ ਤਨਿਆ । ਏ ਜਕਤ੍ਰ ਕੇ ਦ । ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਗਾ ।

ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਦੇ ਪਤ ਸਤ੍ਰੈ ਦੇ ਜੇ ਕਿ ਭ੍ਰਮ ਸਸੁ ਆ । ਰ ਸੁ

ਖਤੌ ਅਤੈ ਖੁਰ । ਇਵੇ ਗੰਤਿ ਪਤਿ ਲਾ । ਤਾਂਲਿਆ । ਦਰ

ਏਰ ।। ਉਸ ਪਾਂ ਸਤ੍ਰ ਜੇਤ ਨੇ ਸ੍ਰ ਖਤੇ ਜੇ ਤੇਤ ਨੇ ਖੀ

(ਯਪੇ ਤੌ ।। ਏਤ੍ਰ ਤ ਚੌ । ਚ੍ਰ ਦ । ਜੇਵੇ ਪਸਸ ਸ੍ਰ ਖੀ

ਆ ।। ਉਤ੍ਰ ਗੈ ਚ੍ਰ ਖੀ ਗਇਆ ।। ਉਤ੍ਰ ਪਰ । ਚ੍ਰ ਜਿਆ । ਦ

ਲ ਤ ਖ ਠ । ਟਤ । ਯਇਆ । ਇਆ ਤ । ਇਤ । ਇਕਰ

ਉਸ ਕ੍ਰ ਖੁਰ । ਇਰ । ਖੇਤ੍ਰ ਪੇਇਆ ।। ਉਤ੍ਰ ਕੀ ਉਗਠ

ਗੀਰ੍ਰ ਠੋਰ ਲਗ । ਕਗ ਦਾ ।। ਜਿ ਕਿ ਤ੍ਰ ਕੇ ਦੇ ਸ੍ਤ ਭ੍ਰਖ

ਰ । ਇਵ ਏ ਗੰਤਿ ਦੇ ਜੇ ਵੇ ਦੌ ।। ਠ ਗੀ ਤ੍ਰਰ ਸਤਿਰਿਆ ।

ਉਤ੍ਰ ਕੀ ਖੁਰ । ਇਸ ਦ । ਇਆ ।। ਚ ਚੌ ਠਗੀ ਰਵੀ ਰ

ਸਤੀ ।।।।=।।।=।।=।।।=।।=।।।=।।।

ਅਬਨੰਦ ਸਸ ਲਾਹ ਓਆ ।।

ਤ੍ਰ ਕਰ ਦੀਐ ਸ੍ਰ ਦਿ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਕੀਆ। ਸੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸੀਤ੍ਰ ਪੜੇ ਦੇ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭ੍ਰਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਨ। ਦੇ ਖੋਤ। ਉਤ ਜਨ ਜਗ ਤਿ ਕ੍ਰਮਲ
ਦ: [illegible] ਭ੍ਰਿਆ ਕੈ ਈ ਉਤੇ ਜਨ ਜਗ ਤਪ ਲਾਗਾ ਕਾਰਣ॥ ਜੋ ਉਰਮ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ ਇ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਗਤਲ ਵਾਇਆ। ਪੀਆ। ਤਾ ਜਨਕ ਮੁਨਿ ਦੀ
ਤੁਰਣ ਲੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਰਗ ਪਾਇਆ॥ ਤ। ਸੋ ਪ੍ਰਥਮੀ ਤੂ ਦੇ ਮਿਕਰਿ
ਤੇਰਾ। ਤੁ ਤੋਇ ਗਇਆ। ਕਹਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿ ਦੇਤੁ ਕੇਤਾ। ਅਜ ਕਿਸੇ
ਗੀ ਜਨ ਜਗ ਤਪ ਲਾਗਾ। ਕਾਰਣ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ਜਾ ਕਤਇ ਆ। ਕਿਸ ਮਰਿ
ਗਇਆ॥ ਤ। ਤਿਸ ਕੈ ਸੋ ਪਰਮੀ ਦੇ ਬੇਤੁ ਕੀ ਤਾ॥ ਪਰਮੀ ਦਾ
ਤੇਸ। ਦੇ ਖਿਤ ਰੋਇਆ। ਬਾਰਾ। ਕ੍ਰਿਆ ਇਆ। ਯਾ। ਉਸ ਭੁ
ਕਿਸ ਦੇ ਬਾਰਬਾਪ੍ਰ ਜੋ ਸ੍ਰਿਗਤਲ ਉਪਾਰਿ ਪ। ਉਸ॥ ਪਰਮੀ ਦ
ਲਤ ਕੀਸ। ਇਹ ਸੇ ਦੀਆ। ਕੀ ਸਿਧੇ ਮਤ ਗੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਤ
ਗੇ ਬਾਰਬਾਪ੍ਰ ਜੋ ਜਿਪਤਿ ਲਾਲਸਾ ਗੇ ਕੇ ਖੋ ਕਿਤਾ ਤ। ਏ
ਏਸੇ ਸੋ ਪਰਮੀਰ ਦੈ ਜੀਵ ਹਿ ਸਿ ਕ੍ਰਤੁ ਤੋਇਆ। ਜੀਤਉ
ਕਤ੍ਰੁ ਤਾ ਜਨ। ਉਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਵਿਚ ਸ੍ਰਿਗਤਲ ਵਾਇਆ। ਮਾ
ਗਇਆ॥ ਪਰਮੀ ਕੁ ਮਾਰਦਿਆ॥ ਸ੍ਰਿਗਤਲ ਵਾਇਆ
ਤੋਇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਵਿਚ ਸਿ ਪ੍ਰਤੇ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਸੋ ਰਗ ਦੇ ਜਨ। ਲਿ
ਪੇਰੀ ਜੋ ਦੇ ਤੁ। ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਗਤਲ ਵਾਇਆ।

ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਬੋਲਣੀ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ
ਪਤਰਾਂ ਤਿ ਏਹੈ ਸਿਰਤਲ ਵਾਹਿਆ ਸ਼ੁਤ ਵਿਚ ਥੇ
ਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਸੁਖ ਤ ਦੇ ਵਖਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁਣਾਇਆ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੇ ਉਪਰਿ ਮੇਰੇ ਹੋਵਣਾ ਸੋ ਗਲ ਵਿਖਾ
ਤਦਾਂ ਹੋਇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦੀ ਹਿੰ
ਤਸ ਉਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਗਤਿ ਜੀ ਸੁਣਾਇਆ ਉਤੇ ਖੁਸ਼ੀ
ਬਾਣੀ ਕੁ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਬਾਣੀ ਕੇ ਵਾਂਗ ਉਤੇ ਤਾਂ
ਗਾਂ ਕੁਲਿ ਸਿਰਜਿਆਂ ਹਿ ਹਿ ਕਰਣੇ ਤੇ ਕੇ ਤਿ ਤਾਂ ਅਤੈ
ਅਤੈ ਖੁਸ਼ੀ ਪਾਂਈ ਜੋ ਕਲਿ ਕਰਿ ਪੰਥ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਉਤੇ ਜੋ ਸਿਰਜਤੇ ਜਿ ਤਿ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਂਈ ਲਗਿ ਪਈ ਵਖ
ਸੋ ਖੁਸ਼ੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਖਿ ਕਰਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤਿ ਹਿ ਗਤਿ ਆਂਵਦੇ
ਖਕਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਤਸਾਂ ਲਗਾਂ ਆਂਜੀ ਆਂਵਦ
ਜਾਂ ਜਾਂ ਗਲ ਗਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਆਂ ਖਿਸਤੁ
ਆਸਾਂ ਹਿ ਤਾਂ ਜੇ ਵਰਮ ਤੇ ਗੀ ਬੋਲਣੀ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਇਆ
ਤੇ ਹੋਇਆ ਅਤੈ ਆਸਾਂ ਕੇ ਘਰ ਵਿਚ ਉਸਤਤਿ ਵਾਂ ਜਾਂ
ਤੇ ਹਿ ਓਹ ਪਰੇ ਨੂੰ ਤਰਫ਼ ਤੇ ਗੀ ਕੁਬੋਲਣੀ ਕੀਤੀ

ਹੋ॥ਤਿਤੁ ਵੇਲਾ ਇਸ [illegible] ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤੇ ਇਬਿ॥ਤਿਨ
ਗਲਾ ਪ੍ਰਤੁ ਹੁਇ ਸੈਤ ਖਿੰਚਾਪਾਈ॥ਪੇ ਫਿਕਰ ਹਰਾ ਨੂੰ ਤਿਨ
ਲਿਖਾਤ ਗਿਆ ਇਆ॥ਸੁ ਵੇਲਾ ਨੂੰ ਤੁ ਕਿ ਸ ਘੋਰ ਗੀਬ
ਹਰਦਾ ਤੇ ਇਬਿ॥ਤਾਂ ਤਕਰਤਾ ਲਤਕਾਂ ਨਹਾ ਖੁਸੇ ਪਛ ਗੀਰਵੇ
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਆ॥ਤੁ ਨਮੁਆ ਲਤਕਤੇ ਇਆ॥ਛਗੀਰ ਵੇਨਾ
ਵਿਚਿ ਸਾਂ ਘੋਰ ਗਾ ਤੇ ਨੇ ਸੈਨਾਂ ਦਰੀ ਹੋ॥ਤ੍ਰਿ ਸਾਂ ਘੋਰ ਗੀਕਗਾ
ਤੇ ਨੇ ਸੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦਰੀ॥ਪੇ ਤਨੇ ਅਦਾਂ ਨ ਨਾਲਿ ਸੇ ਖ ਛਗੀਰ
ਮੁਰੀਗਾ ਤਿਆ॥ਤਾਂ ਤਤੀ ਨੂੰ ਗਤ ਕਗਿ ਸਾਂ ਘਤੁ ਤੇ ਇ ਨਗਿਤ ਕਤਾਂ ਲ
ਨਕੂ ਆਨ ਕੀਤੁ ਸਤੇ ਖੁਰਾ ਇ ਆਗਵਾਂ ਸਤੇ ਨੇ ਤੁ ਉਨਾਂ ਦੇ॥
ਤਕਮੁਆ ਲਤਕਾਂ ਤੋਆਂ ਖੁਕਿਆਂ ਪਕਤੋ॥ਚਾਂ ਪਾਦਰ
ਗਾਂ ਰਿ ਘੋਰਗੀ ਤੇ ਨੇ ਤਉ ਨਾਂ ਦਰੀ ਹੋ॥ਅਤੇ ਸਾਂ ਘੋਰ ਗੀ
ਕਿਤੇ ਨੇ ਤੇ ਨਿ ਨਾਂ ਦਰੀ॥ਤਾਂ ਤੁ ਕਮੁ ਨਕਤਾਂ ਲਤਕਾਂ ਆਂ
ਇਆਂ ਨੇ ਛਗੀਰ ਲਖ ਘੋਰਗੀਆਂ ਕਹਿਉ ਕਿਹੀ
ਨੇਸਤੁ ਸੈਉ ਪਹਿ ਅਕੀਦਾਂ ਨਾਲਿ ਸਾਂ ਦੇ ਪੋ॥ਤਗਿਕਿਸੀ
ਘਾਤਕਾ॥ਨੇ ਤਨਾਂ ਨਾਂ ਦੇ ਨੇਆਂ ਸਾਗ ਕਗੀਤ ਉਦਿਤੁ
ਆਂ ਸਰੇ ਸੈਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁ ਖੀਸੀ ਸੇਸਿ ਨਾਂ ਤਿਨਾਂ ਦਰਾਂ॥
ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਾਂ ਗੀਇ ਸਾਗ ਨਤਕ ਤਾਂ ਲ ਨਸਾਗੇ

ਸਖਿਆ॥ ਧੁਖੁਰ ਇ ਇਸੁ ਵਿਆ ਆ ਸਰ ਤੇ ਇਸੁ ਥੰ
ਏਦਿ ਸਿ ਤੈ ਤੌ ਖ੍ਰਨ [illegible] ਗ ਖਿਆ॥ ਤ ਤ੍ਰ ਕ ਮ੍ਰਣ ਮ
ਤ ਲਤਰ ਤਿ ਇਆ ਜਿ ਟ ਗੀਰ ਤੇ ਨਿ ਉਆ ਸਰ ਤੇ ਏ
ਡ ਗ ਰ ਕ੍ਰ ਆ ਸ ਕ੍ਰਤ੍ਰ ਨ ਤੇ ਸੇ ਥ ਗੇ ਗਿ॥ ਇਨ ਰ
ਸਕੀਰ ਤਿ ਗ ਸੇ ਕਿ ਬ ਉ ਤ ਜੀ॥ ਤੇ ਨ੍ਰ ਆ ਸਕੇ ਜਿਸ
ਸਤ ਏ ਇ ਖਿ ਪ ਈ ਤੇ ਜਿਸ ਖਿਆ॥ ਗ ਸਗ ਦਿ ਲਗ
ਬ ਤ ਪੀ ਦ ਸਗ ਏ ਤਸ ਖਰੇ ਤੈ ਜਿ ਦਿ ਥ ਨ ਖ੍ਰਰ
ਇਆ ਸ ਕੁ ਕਿ ਇ ਏ ਨ ਤੌ ਜਿ ਕਿ ਤ੍ਰ ਖੁਰ ਇ ਕ ਗੇ ਸੀ
ਸੁ ਤਿ ਸੀ॥ ਜ ਏ ਨ ਨੇ ਸੇ ਥ ਗੈ ਗਿਆ ਸਰ ਕਿ ਇ ਹੋ
ਏਨ ਨਿ ਤ ਉਪ ਈ ਈਪਆ ਲੀਨ ਹੀਤ ਕ ਉ ਜ ਤ੍ਰ
ਪਆ ਲੇਗ ਤ੍ਰ ਤ ਆਸ ਤ ਏ ਨ ਰਿ ਸੇ ਛਿ ਗ ਦ ਤੇ
ਤ ਸੇ ਖਿ ਟ ਗੀ ਦਿ ਆ ਸ ਤ ਏ ਕ੍ਰ ਇ ਨ ਲਿ ਸ ਗੀ ਸ
ਜਿ ਤ ਇ ਤ ਇ ਇ ਤ ਨੀ ਤੇ ਰ ਲਇਆ ਖੁਰ ਇ ਕ ਸ ਇਆ
ਬ ਇਨ ਪ ਇ ਓ ਜਿ ਨ ਕ੍ਰ ਖੁਰ ਇ ਥ ਗੇ ਭਿ ਤਿ ਸ
ਸ ਗ ਤੇ ਨਿ ਤ ਨ ਰ ਕ ਉ ਜ ਲ ਤਿ ਸੀ॥ ਕ੍ਰ ਜ ਤੇ ਨਿ
ਸ੍ਰ ਕਿ ਤ੍ਰ ਸੁ ਟਿ ਪੀ ਕ੍ਰ ਇ ਨ ਲਿ ਸ ਗੀ ਆ ਸ੍ਰ ਤ ਸੇ

ਅਣਗੀਧਿਆ·ਅ[illegible] ਜੋਗਾ ਫਕੀਰਾਂ·ਆ·ਸਾਰ·
ਫਕੀਸਤ੍ਰ ਕੋਇਨਲਾ[illegible] ਤ੍ਰ ਨਕ੍ਰਤ॥ ਦੋਇਤਕੇ ਜੁਤਖ·
ਤ੍ਰ ਦਰਿਆ· ਰੋਸਰਖ· ਫਕੀਰਾ॥੪॥ ਤਾਂ· ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆ·ਖਿਆ
ਜੋਗਾ ਪ੍ਰਤੇ ਨ ਪਤ੍ਰ ਫੁਟ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਈ ਰਗੀ ਸਾਇਰਪ
ਦੀਆ·ਅਗੇ ਕਤ੍ਰ ਤੇ ਇਆ·ਦਰ·ਨ ਲੀਆ॥ ਤਾਂ· ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ
ਮਹਿਕਹਿਆ·ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕ੍ਰਆਸਾ·ਖਿਸੁ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਤ੍ਰ ਏਤ·ਸਤਿ ਇਲ ਗੋਤ੍ਰ ਕ੍ਰਤੋ॥ ਤਾਂ· ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਇਆ·ਖਿ
ਆ·ਜੋ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਏਤ੍ਰ ਦਾ·ਨ ਖੀਆ· ਸੋਕ੍ਰ ਸਖਾਗੁਰ
ਨਕਰ·ਕ੍ਰਨ ਤੇ ਆ·ਦਰ॥ ਤਾਂ· ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਕ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ·ਇਰਾਂ ਖੈਤ ਨਾਲਿ॥ ਦੋਈ ਦਗਿਹ੍ਰੀ ਦਲਿਪਕੀ
ਤ੍ਰ ਨਖੀ ਐ॥ ਸੁਨ੍ਰਕਰਿ ਸਤੇ ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਪ·ਤ੍ਰ ਖੀਦੇ॥੫॥
ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ·ਆਖਿਆ· ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾ·ਇ ਤੈਰੈ ਖਾਖਿ
ਲਿਖਕਿਆ ਤੇ ਸਤੇ ਇਗ੍ਰਸੀ ਤ੍ਰ ਅਦੇਸ·ਸਤ੍ਰ ਕਗੋ॥ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦਾ·ਇ ਤੇਰੈ ਖਾਖਿ ਨਾ·ਦਰ·ਤਾਂ·ਓਤ੍ਰ ਕਲ·ਕਰਿ
ਸੀ॥ ਜ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦਾ·ਇਦਾ·ਕੀਤਾ·ਕੋਲ·ਸਨਸੀ ਤਾਂ·ਆ·ਪ
ਤੇਰੈ ਖਾਖਿ ਸਤਾ ਦਾਨ੍ਰ ਖੀਸੀ॥ ਤਾਂ·ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਰਹੈ ਇ

ਲਕਰ੍ਹਆ ਇਆ [illegible] ਗਇਛੇ ਤੁਰਕੀ ਤਾ

ਫਕੀਰਾਂ ਮਾਰਿਤਿ ਖੁਲਿ ਜੋਇ ਤਕੁਤਾ ਖੋਤਿਪਦਾ ਤੇਰ

ਤੁਤਿਕਰਿ ਜਤਿ ਥੀਆਂ ਲਤਾਂ ਤੀਆ ਤ੍ਰਿਗਾਤਾ ਸਾਹਿਬ

ਦੈਕੀ ਦਾਂ ਤੀਆ ਤਿਆ॥ ਫਕੀਰਾਂ ਜੋ ਦਰਿ ਲਗੇ

ਨੇਤੁ ਸੋਇਰਹੁ ਨਤੇਕ ਸੁਣਦਾ॥ ਸੁਤਰਿ ਪਦੈ ਕੇਹ

ਮੇਤੁ ਸੋ [illegible] ਉਪਰਿ ਤੁਲਦਾ॥੩॥ ਫਕੀਰਾਂ ਨਾਤਿਕ

ਲਿਕਾ ਸਕਾ ਹਕਾ ਦਾਸਾ ਦਿਖਿ ਦਾ॥ ਘਾ ਕੀਆਂ

ਦਰਿਗਾ ਲਾਦ ਦਾ ਦੇਸਾ ਹਦਾ॥੩॥੨॥=॥=॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=

ਰਸਾਲ ਮਸਲਾ ਮਲਿਆ॥

ਤੁਰਮੁਆ ਲਖ ਕਤਿਹਿਆ ਤਿਕਰਿਨਿ ਸੇਖੁ ਫਕੀਰ

ਸਲਿਆ ਜਾ ਕਤੇ ਇਕਸੁ ਨਾਗ ਗਦਿਕੋ ਜਾ ਇਦ੍ਰਿ

ਆ॥ ਸਿਕਲ ਗਤਗ ਦੈ ਦਿਖਾ॥ ਸਿਕਲ ਗਤਗ ਦਾ ਜੇ

ਸਾਤਿਖੁਸਾ ਸੁਤੁਸ ਰਿਆ ਲੈਕਾ ਦੇ ਗਾ ਇਪਕਰਿ

ਖੜਿਆ॥ ਜਿਥੈ ਓਤੁ ਸਿਕਲ ਗਤਗ ਦਾ ਸਿਕਦਾ

ਗਜਾ ਖਾਉਖਾਉ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਦੇ ਕਰਿਆ ਦਿ

ਭੋਏ ਪਿਆ ਗਾ ਫਿਰ ਦੋ [illegible] ਛਾਲੇ ਕੀ ਤੀਆ ॥ ਕਿ ਰੋ ਬਾਤੁ
ਮੜਕਾਂ ਤੇ ਵੇਗਾ ॥ ਗਿਆ ਤੇ ਖ ਘਰੇ ਪਿਸ ਨਗੀ ਦਾ ਨੂ
ਵਿਤੇ ਜੋ ਜਮ ਛੋ ਰੰਪਿ ਗਸ਼ ਗਾ ਮਰਕਾਂ ਗਈ ਆਂ ਸੀ
ਦਸਤੂ ਸੀ ਸੇਖੁ ਨਗੀ ਦੁਉ ਸੁਗੰ ਜੇ ਵੇ ਨੇ ਜੀ ਕੁ ਚੋਰਿ
ਗਤਿਆ ਗਾ ਜਾਂ ਸੇਖੁ ਨਗੀ ਦੂ ਵੇ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਦਵਰੇ ਤੋ ਗਾ ਤੇ ਲੁ
ਨੂ ਲੇ ਲੁ ਮਲਾਂ ਪਿਵਰੇ ਤੇ ਗਾ ਮਗਰ ਦੁ ਤੇ ਈ ਤੇ ਪਿਕ ਤਲੁ
ਮਲਕੇ ਤੇ ਨਿ ਇਕ ਪਾਂ ਈ ਲਪਿ ਖੜੇ ਏ ਤੇ ਤੇ ਇਕ
ਕਪੜੇ ਮ ਵਾਗਿ ਲੇ ਖੜੇ ਤੇ ਆ ਗਾ ਪਿ ਕਪਾਂ ਨੂੰ ਵੇ ਚੀਰੇ
ਲੇ ਸਵਾਂ ਗਿ ਲੇ ਖ ਜੇ ਤੇ ਏ ਤੇ ਆ ਗਾ ਇਕ ਪੋਤ੍ਰੇ ਜੀ ਕੇ
ਕੀ ਲੇ ਖੜੇ ਤੇ ਆ ਗਾ ਇਕ ਸੁ ਜੋਰ ਤਾਂ ਗੇ ਖੜੇ ਤੇ ਆ ਗਾ
ਇਕ ਦੁਗ ਤੁ ਬਾਂ ਤਰ ਵਾਂ ਗਿ ਖੜੇ ਤੇ ਆ ਗਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬਾਤ
ਗਿਆਂ ਦੇ ਸਸੀ ਮਲਾਂ ਸੁ ਕਰ ਤਾ ਗਾ ਖੁਦਾਂ ਇ ਤਾਂ ਆ ਤ
ਦਾਂ ਸੁ ਲ ਖੁ ਕਿ ਤਜੇ ਤੇ ਉਸ ਕੀ ਜੋਰ ਕਰਿ ਫਿਤਾਂ ਤੇ ਗਾ
ਗਾਂ ਜਾਂ ਕਤਾਂ ਦਵਾਂ ਤੇ ਗਾ ਸੇਖੁ ਨਗੀ ਦੁ ਵੇਗਾਂ ਗਿ ਨੜੇ ਆਂ
ਬੈਠਾਂ ਤਸਾਂ ਸਾਂ ਵੇ ਖਰੇ ਤੇ ਗਾ ਜਾਂ ਸੇਖੁ ਨਗੀ ਦੁ ਵੇਖੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਆਦਪਾਖੜੇ ਆ ਘੜਾਂ ਗਾਂ ਵਿਸਿਆਂ ਪਿ

ਲਗਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦਿ ਸਾਂ ਖਿਆਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਰਖੁ ਏਸੁ ਦੇ ਤੇਸ
ਗਯਾ ਸ੍ਰੀ ਸਮੇ ਵਿਚਿ ਕਿਸਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦੇ ਅਤੇ ਏਤੁ ਰੰਗਿ ਜਾਂ ਕ੍ਰਨੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਹੀਐ ਵਿਚਿ ਗਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਣਾਂਏ ਪਾਂ ਇਕ ਸਾਖੀ
ਸੇਖਾ ਜਿਤੁ ਕੁਸੇ ਚੇਤੁਆਂ ਖਾ ਸਤ੍ਰ ਸਮਝੈ ਤਾਂ ਤੁਕ ਸੁਣਾਲ
ਤਕੀਤੀਆਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਚੇਤੁ ਕਿਤਾ॥ ਜਿ ਫਰੀਦਾਂ ਕੰਸੀ
ਖਡੀ ਸੁ ਦੰਦ ਦੀਆ ਤੇ ਤੁਦੇ ਨਾਂ ਗਰਲ ਜਾ ਆਤਨਾਂ ਏਲ
ਫਰਸਤਾਂ ਤੇ ਪਾਗਨਾਂ ਨੀਆ ਜਾਪਿ ਨਦੀਆਂ ਇਆ ਜਿੰਦ
ਕੁ ਨੇਲਾਂ ਕੇ ਸਮੀਪ ਜਾਵਾ॥ ਏਤੁ ਚੇਤੁ ਸੇਖ ਫਰੀਦਿ ਤਾਂ
ਪਰੁ ਉਨਤ ਗਾਂ ਫਲਾ ਕੀਤੀਆਂ ਨਸ ਮਤ੍ਰਿਸਾਂ ਉਤੁ ਨਾਂ ਤਾਂ ਨਾਂਇ
ਕਰਿ ਖਾਂ ਇਕ ਰੋਪਾਨ ਸਬਦ ਕਪਜੋ ਪਤਿ ਰਿ ਕਰਿ ਬਾਤੋਂ
ਜਿਕਰਿਆਂ ਜਾਲਿ ਕਾਂ ਸਲ ਮੁ ਕੀਤਾ॥ ਪੁਕਾਰੂਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਕੀਤੇ
ਸਾਰਤਾਂ ਰਸਾਂ ਰਜੁ ਕੀਤਾ॥ ਕਿ ਸੈਦਾਂ ਪੁਕਾਰਿਆ ਨ ਸੁਣਿ
ਸਾਂ ਕਿ ਸੈਦਾਂ ਪੁਕਾਰਿਆਂ ਅ ਰਜੁ ਨ ਸੁਣਿਆ॥ ਧਿ ਜੈਲਸ
ਚਤੁਰੀਆਂ ਨਿ ਕਪਿਕ ਨਾਲਿ ਮਲੇ ਇਕੁ ਦਿਰਾਂ ਤੇ ਏ
ਇਕ ਏ ਦੇਖ ਜੋ ਰੋ॥ ਜਾਂ ਆਪਿ ਸਿਸ ਲਾਤੇ ਇ ਸਾਂ
ਤਾਂ ਲਗਾਂ ਪਿ ਜੋ ਨਸੁ ਸੇਜਦੇ ਚ ਪਾ॥ ਤਾਂ ਤੁਕ ਸੁ

ਜਾਇ ਨੂੰ ਤਇਆ ਸੁਣਿਆ … ਆ ਜਿ ਏਹੁ ਤਾ ਗਾਵਿਆ ਅਸਾ ਥੇ ਕਿਥੇ
ਜਾਇ ਜਿਉ ਘਿਤੇ ਨੂੰ ਸਤਸੇਜ ਨਕਾਰਾ ਸੀ ਗਤਿ ਪਕੜਿ ਫਿਰੇ ਸਤੀਘਿ
ਜੇਉਪ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਇਨਾਲਿ ਸਾਰਿਆ ਤਾ ਓਨੀਆ ਖਿਆ ਖਿ ਜਸਤਿ
ਰਾਗੀ ਤਾ ਇਤਾ ਇਧਿ ਜੇਤੇ ਨੇ ਗਿ ਪਰਿ ਆ ਪਓਨੁ ਥਸਇਆ
ਥੰਸਇਆ ਸਗਿ ਆ ਇਆ ਨਾਲ ਸਕਰ ਵਿਚਿ ਕੇ ਪਈ ਹਸਤੂ ਆਂ
ਰਸਾ ਇਤੀਆ ਵੇਗਾ ਸੀ ਫੁਕਿਸ ਏ ਸੇਖਫਰੀ ਦਿਆ ਖਿਆ
ਆਖੈ ਵੇਗਾ ਸੀ ਤਿ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਕੁ ਜੇਕ ਏਤੁ ਪਤੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਤਸਾ ਸੰ ਦੇ ਅਜੁਗਾਰ ਘਾਇ ਸਦੇ ਸਿਰਿ ਕਿਤਾਲੁ ਥੀਸੀ
ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਜਾ ਦੇ ਖੈਤਾ ਗਾਲਿ ਘਤਿਆ ਨੇ ਰੋਸ ਟਾਮੁ ਕੀਤਾ
ਨੇਕਾ ਲ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਸਾਰਦੇ ਲੈ ਜਾ ਦੇ ਸੁਗਾਤੁ ਨਸੁਕਾਤੇ ਵਤੇ
ਇਆ ਜੇ ਇਸਾਤੁ ਤਾ ਵੀਐ ਦੇ ਜਕਿ ਲਿ ਜਾਇ ਏਤੁਾ ਤਾ ਸੇਖਿ
ਫਰੀਦਿ ਆਖਿਆ ਜਿ ਏਤੁ ਪਕੜਿ ਓਸੁਗਾ ਦੇ ਖੁਫਰੀਦਾ ਕੇ
ਥੀਆ ਸਕਰ ਤੇ ਈਆ ਸਦਿ ਸੁਗਾਥ ਤੁ ਪਿਆ ਰੋਆ ਪਏ
ਵੇਦਨਾ ਆਖੈ ਕਿ ਸੁਗਾਥ ।। ਤਾ ਸੇਖਫਰੀਦੁ ਓਥਤੁ ਸਤਿਆ
ਪਸੁ ਸੁਤਤੁ ਥਰ ਨੁਆਇ ਨਿਕਲਿ ਗਈ ਜਿ ਖੁਦਾਇ ਕਰੇ
ਥੇ ਕੇਦੁ ਜਾਤਾ ਗੁਸੀ ਏਤੁ ਸੇਕਲ ਰਤੇ ਰੇਵਸਾ ਵੀ ਨ
ਥੀਸੀਆ ਸਾ ਰੀਤ ਦਸਾਤੁ ਕਰੀਤੇ ਸੇਕਲਾ ਤਰਿ

ਦਸਵੀਨਾੜੀਤੇ ਓਹੋ ਚਰਨ੍ਹਾਂ ਏਂ ਫਕੀਰ· ਸਚੁ ਰਾਗ ਏਸ·
ਰਾਏ ਤੇ ਤੈ॥੧॥

ਅਥ ਸਾਖੀ ਰੰਦਮਸਲਾਂ ਮਤਿ ਆਪ॥

ਤਾਂ ਤੇਰਸੁ ਤੁਰਤਾਂ ਲਤਰਾਂ ਤੇ ਦਿਆਂ ਇਕਦਿਨਿ ਸੋ ਪੁਫਰੀ ਰੂ
ਮਲਿਆ ਜਾਂ ਰਾਂਤੈ ਅਗੇ ਚਾਂਸਕਗਏ ਲਏ ਭਲਿ ਗਏ ਗਤਚ
ਚਾਂ ਚੋ ਫਕੀਰ ਏ ਸੁਤ੍ਰ ਪੁਰਾਂਇ ਆਖਾਂਇਆ· ਕਿਚਾਂ ਚ·
ਏਨਾ ਲਏਆ ਇਕਿ ਮਿਕਿਆ ਤੋਂ ਗਤ· ਓਤ ਚਖੀਲ ਅਜੇ ਓਨਾਂ
ਚਾਂ ਚ੍ਰਤ ਨਿਕਲਿਆ· ਜਿਨਿ ਰਾਂ ਦਿਖਿ ਖਾਸਾਂ ਖੂਸਾਂ ਤੈ ਗਤਾਂ ਸੇ
ਖਫਰੀ ਦਿਰਵਿਆਂ ਇਕਿ ਜਾਂਤੁ ਚਾਂ ਚਾਂ ਪੁਰਾਂਇ ਕਰੇ ਖਾਸ
ਤੇਸੂ ਸਤੇ ਸੀਗਜਾਂ· ਜਾਂ· ਇਕ ਰਿਕ ਫਕਿ ਤਾਂ ਦਿਖਤ੍ਰ ਕਖ
ਅਤੇ ਪੁਰਾਏ ਲੀਲ ਕੋਆ ਤੈ ਸਲੀਤ ਕੁਰੀਆਂ· ਕਈਸ·
ਰਿਕੋਂ ਓਕਰੀਆਂ· ਯੀਖ ਕੇ ਏਤੇ ਗਲਾਂ ਦਿ ਮਿ ਕਿਕ ਲੀਤੀਆਂ
ਦਿਖਰੀ ਲਗੇ ਭਿਰੇ ਭਿਰਿਖੁਟਫਤਾਂ ਇਤ· ਇਜਦਾਂ ਜੁ
ਪੁਰਾਂਇਰਾਂ ਲਏ ਸਕਗਏ ਕਰੇ ਭਿਨਿ ਆਸਾਂ ਨੇ ਕਿਤ
ਦਾਂ ਜੁ ਤੇ ਇਆਂ ਜਿ ਏਤ ਸਕਰਤ੍ਰ ਸਲੀਤੁ ਯੀ ਚਕੇ
ਕਖਓਕਰੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਕਿ ਕਲਾਂ ਓ ਏਤ੍ਰੇ ਜ

ਦਾਨੂੰ ਅਸਾਂ ਨੇ ਸਿਖ ਭੇਡੀਆਂ ਆਹਾ ਤੇ ਸਕਰਾ ਹੋਣੇ ਤੇ ਦਾਨੂੰ ਬੀਆਂ
ਤਾਂ ਓਹ ਤਿ ਵਾਪਸੀ ਜੋ ਲਗੇ ਭੂ ਭੂ ਨਾ ਪਤਾਂ ਇਤਾਂ ਇ ਲਗੇ ਕਾ
ਬਾਹਰ ਅਸਾਂ ਨੇ ਤਰਾ ਗੁਪਤਾਂ ਏ ਲਗੇ ਸੇ ਕਪੜੇ ਇਆਸਾਂ
ਨੇ ਸਿਰ ਤੇ ਦਾਨੂੰ ਤੇ ਇਆਂ ਤੋਗਤਾਂ ਓਹ ਦ ਨੇ ਸਾਂ ਇਆਂ ਜਿਆਂ
ਤੇ ਦੇਖ ਗ ਇਖ ਸਸਾਂ ਲਤ ਤੇ ਕੀਈ ਏ ਨੇ ਲਏ ਨੇ ਦ ਲ
ਦੇਆਂ ਨੇ ਈਤ੍ਰ ਸਨ੍ਰ ਫਕੀਰੂ ਤੇ ਗਇ ਏ ਦੇਸ ਮਿਲਿਆਂ ਸਾਂ ਕਿਨ
ਮਿਲਿਆਂ ਸਾਹ ਤਾਂ ਸਕਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਂ ਏ ਆਈ ਗਇਆ ਹਤਿ ਕ
ਫਕੀਰ ਤੇ ਗਾ ਤਦ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆਂ ਤਿਨੇ ਪਕਿ ਆਸਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ
ਏਨਾਂ ਲਇਆਂ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਤੋਗਤਾਂ ਆਸਾਂ ਸਕਨਾਂ ਏ ਸੂਤ
ਨਕਲਿਆਂ ਜਿਹਾ ਦੇਸ ਏਨਾਂ ਲਇਆਂ ਵਿਚਿ ਖਾਸ ਕੂਸਤੇ
ਤੇ ਕਿ ਕੁਡੀਆਂ ਸੁਤ ਸੇ ਏ ਸਿਲ ਪਤਿ ਤੇ ਈਆਂ ਹਾਤਾਂ ਓਹ
ਸਾਹ ਤ ਸਾਂ ਪ੍ਰ ਇਆਂ ਓਹ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ਆਤੇ ਏ ਤੇ ਤੇਆਂ॥
ਤੇ ਲਾਂ ਪਾਦ ਏ ਗਾਂ ਸ ਤੁ ਫਕੀਰ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿ ਲੋਆਏ ਓਹ ਤੇ
ਏ ਓਹ ਤੇ ਨਾਂ ਆਂ ਦਈ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਓਹ ਤਾਂ ਹੇ ਵਿਚਿ ਏ ਪਤ ਤੇ
ਓਹ ਤੇ ਤਾਂ ਗਾਂ ਫਕੀਰ ਵੇ ਸੋਗ ਓਹ ਤੇ ਤੇ ਏ ਓਹ ਤੇ ਸਿਸਾਂ
ਲੋਕ ਸੇ ਸਿ ਆਂ ਇ ਈਪਾ ਪੋਗ ਪਤੇ ਏ ਸਸ ਪਾ ਗ ਪਾ

ਨਾਲੇ ਸਕਰ ਦੀਆ ਘੋਗੇ ਕਰਿ ਕਰਿਆਂ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਜੋਗੀ ਤਾਂ

ਉ ਖੁਦਾਇ ਇਸ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀ ਰਤਾ ਇ ਖੁਦਾਇ ਦਿ ਤੁਆ ਤੋ ਮੁਸ

ਤਰਫ ਤਕੀਸ ਸਭੁ ਕੁਛ ਸਭਿ ਆਸਮਾਨ ਇ ਜਿਮੀ ਖਤਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥

ਖੁਦਾਇ ਇਕੋ ਸਚੁ ਚਾਰਿ ਚਾਰ ਖਾਣੀਆ ਤਾ ਤੂ ਰਸੂਲ ਕਰਤਾ ਲੋਕ ਦੀ

ਇਆ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਿ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੋ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਹੈ ਇਆ

ਜਿਤੁ ਸੋਇ ਤਨਾ ਕੁਛੁ ਏਤੁ ਜਿ ਬਖਸੀਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਾ ਖ

ਜਾ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲਿ ਮਿਲਿ ਤੁਧੁ ਨਿ ਸਭੁ ਕੁਝੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਿ ਕੋਇ

ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦਿ ਆਖਿਆ ਜਿ ਬਾਬਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ

ਕੁਦਰਤਿ ਕੁਝੁ ਸਮਝੁ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾ ਪਾਕੁ ਤੂ ਸੀਨਾ ਹੋਤੁ ਜਿ ਸੀਆ

ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲਿ ਮਿਲਿ ਆਸਾ ਨਾ ਇਆ

ਹੋਇਆ ਤੂ ਸਚੁ ਤਾ ਮਿਲਿ ਜਾਸਾਸੀ ॥ ਤੇ ਗਲ੍ਹਾ ਮ੍ਹਾਰਾ

ਗਲਿਆ ਜਿ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਪੈਰ ਨਾ ਇਆ ਦਿਲਿ ਕਿਸੇ

ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਆਸਾ ਕਿਆ ਮ੍ਹਾਰਾ ਖੁਦਾਇ ਕੁਛ ਦਾ ਨ ਇਸ

ਸਕਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਇਆ ਹੋਇਆ ਸਤੇ ਰੈ ਪਾਸਿ ਆਖਿਆ ਜਿ

ਏਹ ਢਾਲ ਦਿਸਾਦਿ ਕਿ ਖਾ ਸਭੁ ਸਹੋਇ ॥ ਤੇ ਗਲ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਏਤੁ ਦਸੰ ਦਸਮ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਕਰ ਗੰਜ ਨਾਤ· ਇਕ ਖ੍ਯਾਲ·

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਕਰ ਗੰਜ ਕਿਆ॥ ੧੧॥

ਅਥ ਬਾਤ ਗਰੀਬ ਸਾਹ ਨਾਲ ਹੋਇਆ॥

ਤ੍ਰਕ ਸੁਸਲਣ ਤਕਰ ਦ੍ਰਿਸਿਆ· ਪ੍ਰਭ ਇਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਤੁਰੰਗ
ਲਦਿਕਿ ਚਿਗਰ ਆਯ· ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦਰੀ ਮਿਲਿ ਗਏ ਇਕ
ਸੁਆਲ· ਪਾਦਿਸਿ ਸਲਾਮ· ਲੇਕਰ ਲੇਕੁ ਸਲਾਮ· ਮੁਕਨ
ਮਲੇਗਾ ਤੰਗ ਲਦਿਕਿ ਤੇ ਸੈਬਰ ਆ· ਰਮਸਰ· ਫਤੁਰਨਿ
ਦਾ ਬ੍ਰਤ੍ਰ ਤੁਰ· ਦ੍ਰਿਸਆ· ਤੋਗਾਸੇ ਸੁਫ ਗੀਰੁ ਕੀ ਖੁਰ· ਇਰ·
ਯਸਾ· ਗ· ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ· ਦਰੀ ਕੀ ਖੁਰ· ਇਰ· ਪਿਸ· ਗਾ
ਰੈਦੇ ਤੰਗ ਲਦਿਕਿ ਮਿਲਿ ਗਏ॥ ਖੁਰ· ਇਰੀ ਸਾਖ·
ਤਾ· ਲਾਗੇ ਕਗਦ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਾਤੈ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ· ਦਰੀਗਾ
ਚੇਰੇ ਖੁਰ· ਇਰੀ ਆ· ਬਾਤ· ਕਰੇ ਬੈ॥ ਲਾ· ਲੇ ਸਤੁਬ·
ਤੁਸਤੈ ਸੇਖ ਸਾਗ੍ਰ ਏਤ ਕੀਆ· ਪਿਗਏ ਸਲਾਮ· ਲੇ
ਕਰ ਚੇਰੇ ਗਾ ਪਦਿਕਿ ਕਸਾ· ਈਰੇ ਲਾਗੇ ਤੇ ਗਸ

ਤੇਸਖਿਸਹਿਜਾਤਾਂਪਤਿਲੇਲਾਂਭਸਾਧਥੀਤੇਰਕੁਦੁਰਸਾਂਇਆ
ਸੋਖਿਜਿਤਾਂਲਾਂਲਸਤਥੀਤੇਜਿਵਿਕੁਤੁਫਕੀਰਾਂਦੀਖਾਕਸਾਕਿਰੇ
ਸੀਤਾਂਉਖਤੁਲਾਂਲਾਸਾਧਥੀਤੇਮਿਜਦਾਂਦੇਕਰਿਤੁਕਰਾਂਦੁਹਉਸ
ਗੋਦਉਤ੍ਰੇਆਵਤੁਤ੍ਰੈਕਰਿਰੇਟੀਆਸਾਂਗਧਹਲੀਲੇਸਾਂਈ
ਫਕੀਰਾਂਨੂੰਜਿਤਨੇਫਕੀਰਤੁਹੈਉਤਜੇਆਕੁਧਤੁਤਾਂਗਾਫਰਸੇ
ਖਫਗੀਕਨੂਤੁਕਸੁਖੀਸਾਂਗਾਸੇਖਫਗੀਕਤੇਸੇਖੁਫਗੀ
ਤ੍ਰੇਸਕਰਗੰਨੂਕਤਾਂਇਸਾਂਨੈਲਉਤ੍ਰਾਰਿਫਗੀਰਤੁਸਕਰ
ਖਲਾਂਉਗਾਸੇਖਫਗੀਇਸਤੇਸਤੇਦਿਖਾਈਤੈਵੇਰਸਕ
ਗਵੈਤਇਗਏਤੈਜੇਫਕੀਰਜੁਇਗੇਸਕਰਗਜੇਖੁਟੇਜਾਂਤੇ
ਕਈਵੇਰਗੇਜਗੰਜਤੇਇਗਏਉਥੇਫਕੀਰਾਂਪਾਰਕੇ
ਸਤੁਸਜੇਸਾਸਾਤੇਸੇਖੁਫਗੀਤੁਸਕਰਗੈਤੁਸਾਸਭਕਤ
ਉਠੇਤਾਂਆਂਖਿਸਾਂਫਕੀਰਾਂਤੇਸੇਖਫਗੀਰਪਾਰਥਾ
ਦਈਲਾਂ[illegible]ਸਾਧ[illegible]ਜਸੇਖਿਸਾਗਾਂਸੇਖੁਟੀਤੁਗੁਸਿ
ਈਕਤੁਤੁਫਕੀਰਾਂਦੀਖਾਕਸਾਕਿਰੇਦਾਂਏਗਸਤੇ
ਤੈਗਾਤੁਕਤ੍ਰੇਂਫਕੀਰਾਂਜਾਲਿਦੰਗਿਖਾਂਦਾਂਤੋਗਾਸਾਂਦੁਤ
ਉਸਕੇਤੈਦਖਾਂਤੇਕਲੇਕਲੇਉਸਕੇਸਾਂਏ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਬ ਸੇਖ ਬਹਾਵਦੀ ਕਹਿਆ ਜਿਤੁ ਮੁਹ ਪਿਰੀ ਥਿ ਸਭਿ ਲਤ

ਨਾਨਕੈ ਲੋਆ ਉਨਾ ਤਾਂ ਬਾਣੀ ਮਕੇ ਦਿਆਤੁ ਬਹੁਤ ਗਤੁ ਤਾਂ

ਜਾਤ ਲਧੂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਜੀਆ ਜੋ ਣਬੀਆ ਮਕੇ ਦਿਖਿਤੁ

ਆਦਿ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ ਕੇ ਆਗੈ ਗੋਸਟਿ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ ਲੋਕਾਂ

ਦੇਸ ਸਾਖ ਰਾ ਪਿਆ ਸਾਗੈ ਰਖਿਆ ਟਕੀ ਰਖਿ ਕਰ

ਵੁਸਾ ਪੀ ਕੀ ਤੀ ਸਾਣਜਾ ਟਕੀਰ ਖਾ ਇਕਿ ਬਾਂ ਤਾਂ ਸੇ

ਖ ਬਹਾਵਦੀ ਆਖਿਆ ਜਿ ਏ ਬਾਣੀ ਸਲ੍ਯ ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਜਿਸੇ

ਤ ਖਬਰਿ ਪਈ ਇਖਤੁ ਲਾਇ ਪਯ ਕਾਟ ਪੀ ਮਿਹ ਖਤੁਰੀ

ਤਾਂ ਉਨਿ ਬਾਣੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰੁ ਸਲਾਮਤੀ ਮੈਂ ਏਤ

ਤੈਂ ਜੇ ਤੇ ਪਾ ਪੀ ਤਾਂ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬਹਾਵਦੀ ਕਹਿਆ ਜਿਤੁ ਨ

ਕਿ ਮੁਹ ਦਾ ਪੀਆ ਜਿ ਕਿਤੁ ਸਬਬਿ ਤੈਨੂੰ ਏਤ ਬਹੁਤ ਪੀਆ ਤਾਂ

ਉਨਿ ਆ ਬਾਣੀ ਆਖਿਆ ਜਿ ਪੀਰੁ ਸਲਾਮਤੀ ਤੈ

ਜਿ ਪੀਰ ਨੂੰ ਆ ਪਣਾ ਪਿਵਣਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮੈ ਲੈ ਕੈ ਪੀਰ ਨੂੰ

ਨੂਰ ਜੀ ਆ ਪਿਗ ਪੀ ਪੀਰ ਨੂੰ ਪਿਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇ

ਕਜਿ ਦਾ ਗੁ... ਆਤਾ ਮੈ ਲਾ ਤੈ ਤਾਂ ਸੇ ਕੇ ਦਿਲ

ਦਿੰਤਿ ਖਾ ਸੀਆ ਜਿ ਪੀਰ ਪੁਗ ਸਾਇਆ ਤੈ ਜਿ ਏਤੁ ਪੀਰ

[illegible]

ਗਸੀਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਿਆ: ਕਲਿਗਾਪੀਆ ਸੇ ਜੀ ਕੁ ਤੁਸ ਬਾਗ:
ਦੇਖ੍ਰਤਿ ਵੈਰਾਗ ਸੋਖ ਬਾਦੇਵ ਆਪੇ ਸਹਿਲਾ: ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਿਆ
ਕਹੀਆ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦ ਕਹਿ ਕਹਿਤਾ ਗਾਇਆ: ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਭ: ਬਿਦ
ਬੀਦੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸਿ ਆ॥੧੩॥=॥=॥=॥=॥=॥=
॥=॥=॥=॥=॥= ਸਬਦੁ ਤੇਰਵਾਂ ਸਮਾਲ: ਕਲਿਆ॥੩॥
ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕਹਿਤਾ: ਗ: ਕੇ ਨੇ ਆ: ਖਿਆ॥ ਸੇਖ ਬਾਤ: ਕਹੀ ਸੇ
ਖ ਫਰੀਦੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਨੇ ਕਹਿਤੇ ਜੋਗ ਲਿਆ: ਪੇ ਪ੍ਰਭ: ਖਿ ਰੋਖੰ
ਕਰੀਲ ਗੋਕਾ ਰਾਸੇ ਖੁਦ ਰਿਕੁ ਮਲਿ ਗਾਖਿਓ ਨੇ ਜੋਗਲ
ਸਾ
ਦਿਖਿਆ ਤ: ਸੇਖ ਸਾਗ ਨਿਕ: ਜੋ ਜੋਕ: ਦੇਤ: ਕਾਗੋ ਜੋਕ: ਦੇਤ: ਨ ਕਗੋ
ਸੇਖ ਬਾਤ: ਕਹੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪੰਜਿ ਬਾਤ ਨਿਕ: ਜੋ ਤ੍ਰੀਗੇ ਕੇ
ਆ: ਦਿਖਿ ਖੰਨ੍ਰ ਨਪ: ਖਿਰੋਗ੍ਰ ਨਮਸਾਨ੍ਰ ਰੇ ਨ: ਲਿਖਿਨ ਰਿਨ
ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਨਿਕ: ਜੋ ਕਜੋ: ਬਾਗ ਪ੍ਰੀਤ ਤ: ਸੇਖ ਫਰੀਦਿ ਆ: ਖਿ
ਆ: ਜੋਤ: ਖਿਤ: ਖਿ ਸੇ ਕੈ ਸਤਿ ਨੁ ਲਸ ਤਿਖਿਆ ਜਿ ਅਨੁਸੈ ਕੁ
ਨਿਕ: ਜੋ ਕਜੋ: ਤਿਖਿਗਾ ਬੀਆ ਸੈ ਕੇ ਸਾਗ ਤੈ ਫੁ ਖੀਆ॥ ਜੋ: ਗ ਜੋ:
ਗਦੈਤ: ਖਿਤ: ਖਿ ਕੋ ਤੇ ਬਾਤ ਬਾਤ ਜਿ ਬਖ: ਖਿ ਸੇ ਗੋਸਟਿ ਨ
ਲਸ ਕੀਤਾ ਨਿਕ: ਜੋ ਕਜੋ: ਬਾਗ ਪ੍ਰੀਜਿਓ ਗੁ ਸਨ: ਨੁ ਬੇਰ:

ਆਤੁ ਸੇਖੁ ਫਕੀਰੁ ਤਉ ਸੇਖ ਸਰਫੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਆਖਿ ਗਏ ਥਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰਾਵਣਿ
ਮੈਨੂੰ ਆਤੁ ਏਹ ਦੁ ਖਤ ਲਿਖਿ ਦਿਆ ਨਾਂ ਤਿਸੁ ਗਏ ਤੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਮਾਂ ਆਸਮਾ
ਨੁ ਤਿਨ੍ਹ ਬੀਗਾਏ ਆਏ ਹੋਆਂ ਖਾਉਸ ਸੇਖ ਸਰਫ ਨਾ ਕਦੇ ਛੁਡਿ ਦੇਆਂ ਜਿ ਤੇ॥
ਜੋ ਕਿ ਦਿਨ ਕਟੇ ਨਾ ਤੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦਾ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਕੀਰ ਬੋਲਤੁ ਸੁਣਿਆ॥
ਸੇਖ ਸਰਫ ਨਾਮਿ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਆਖਿਆ॥ ਫਕੀਰਾ ਅਨੁ ਨਸੁਤੇ
ਕੰਤ ਸਿਉ ਮੌਜੁ ਸੁ ਜੋ ਸੁ ਜਿਨਾ ਲਿਆ ਨਾ ਏ ਖੁਸਤੁ ਸੁਣਿਆ ਕਰੀਤ ਨ
ਜੋ ਉ ਮੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਖਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫਿ ਪੁਛਿਆ ਜਿ ਅਸਮਾਨ ਕੁ ਏਹੁ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਏ ਜੋ ਤੈ ਗਾਲਿ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫਿ ਬੋਲਤੁ ਸੁਣਿਆ ਜਿ
ਮਸੁਰੇ ਫਿ ਏ ਨਲ ਤਾ ਖੇਏ ਐਨਾਂ ਤੇ ਖਾਉਂਦਾ ਖੁਸੁ ਦੇਤ ਜੋ ਨਪੁਰ
ਏ ਪਸਮ ਸੁਤਗ ਰਿਨਾ ਉਹਿ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫਿ ਆਖਿਆ ਏ ਸੇਖ
ਫਕੀਰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਜੋ ਤੂੰ ਕੰਨਉ ਕਜੋ ਬੀਦਰੋ
ਤੇ॥ ਤਦੁ ਸਖਿ ਨਸੇ ਖਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ
ਫਕੀਰੁ ਨਾ ਏ ਸੇਖ ਸਰਫ ਵੀ ਏ ਸੇ ਸੀ ਪਾਇਆ॥ ਜੀਤੁ ਦਕੋਂ ਖੁ
ਜੋ ਗਨੁ ਦਾਖੁਤੇ ਤੂੰ ਏਨੂੰ ਗਸਤੂ ਨਤੂ ਸੋਨੂੰ ਕੋਮਾ॥ ਜੋ ਸੋ ਨੇ ਖੁ
ਦਾ ਏਨੂੰ ਪਾਣੀ ਲਗਿ ਪਇਆ॥ ਸੇਖ ਸਰਫ ਨੂੰ ਫਕੀਰ॥ ਤਾਂ
ਸੇਖੁ ਸਰਫੁ ਦਤ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਤੈਨੂੰ ਕੀਆ ਬਾਨੂੰ ਏ
ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰਿਸਾਲਾ ਬੈਠੀ ਜਾਂ ਖੁਦਾਇ ਤੂੰ ਸੋਨੂੰ ਮੇਲਿ
ਦੇ ਆਖੇ ਸੋਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲਿ ਮੇਲਕਰਿ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ

ਜੀਵ ਕੇ ਮਸਤਕ ਪੁਰ ਲਿਖੇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕੀਆ ਅਤਿਸੁ ਭੋਗ ਕਰਤਾ॥
ਅਨੇਕਾ ਕਿਵ ਕਾ ਪਾਰ ਨ ਵੰਞਾ ਕੀਆ॥ ਸਤਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀਆ
ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਨਾਸੀ ਭਉ ਤਾ ਦਸਿਆ॥ ਜਿਨ ਕਿਸੇ ਨਾਸੀ ਵਸੇ ਕਾ ਦਸਿਆ॥੨
ਸੋ ਸਿਮਰਣਿ ਆ ਕਿਆ ਪੇ ਜੀਵ ਕੋ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਦੇਂਦਾ ਹੈ
ਤੁਸਾਂ ਪਾਸ ਜਿਸ ਕਾ ਦਸਿਆ ਸੋ ਗਲ ਦਸਿਆ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਬਚਨ ਦਸੀ ਸੋ
ਸੁਣ ਜੀਵ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਲਾ ਲਾਮ ਤਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਤਨੇ
ਅਮਰ ਤਾਂ ਨਹਿ ਆਵਣੇ ਗਏ ਦੇਖ ਗਏ ਤਿਨਾ॥ ਸੋ ਸੁਣ ਜੀ
ਗੁਰ ਪਦ ਹੈ ਪਾਇਆ ਜਿਆ॥੧੩॥

ਅਥ ਵਾਰ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੩ ਲਿਖਿਆ॥

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਣਾ ਸੁਖੀਆ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸੋ ਸੁਣ ਜੀਉ ਅਤੇ
ਸੋ ਸੁਖ ਦਵੀ ਨੇ ਦਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਸੁਖ ਦੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਸੁਮਤ ਜਾਣੇ ਦੇ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖੀਆ ਤੇ ਉਸ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਦਸੀ ਹੈ ਉਸ ਤਿਸ ਮੰਨ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਪਾਵਦਾ
ਦਸੇ॥ ਪਹਿਲੇ ਸਮਤ ਜਨ ਹੈ ਪਾਵਦਾ ਤੇ ਵਡ ਦਸੀਨਾਂ ਦੇ॥ ਸੁ
ਦਸਿਆ ਜਿਤਾ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਪਾਸੇ ਨਾ ਪਾਵਦਾ ਕਰਨੀ ਏ॥
ਨਾ ਦੇ ਤਾਂ ਸੁਣ ਦਿਸਾ ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਦਸਦੇ ਹਿ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਪਾ
ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਬਚਨ

ਵਰੀ ਅਜਾਬ ਬਰਤੇ ਜੋ ਪਾਤ੍ਰ ਪਕੜੀਆਂ॥ ਸੋ ਅੱਖਰ ਵਰੀ ਸੋਧਕ
ਸੋਇਆ ਆਸਾ ਪਾਤ੍ਰ ਪਕੜੀਐ ਪਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਪਕੜੀਆਂ॥ ਤੇ ਸੋ ਪਥ
ਤੇ ਵਰੀ ਕੇਤੇ ਜੋ ਪਾਤ੍ਰ ਪਕੜੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ਵਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ
ਦੇਹਿ ਪਕੜੀਆਂ॥ ਤੇ ਸਕਤ ਆ ਖਿਆ ਜਿਤਨੇ ਦੇ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ
ਤੇ ਸਿਧ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਦੇ॥ ਦੇਤੇ ਪਕੜੀਆਂ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰੂ ਸੋ ਪ
ਖੜ ਵਰੀ ਜਾਣੁ ਸਤ ਬਚਨ ਸੋ ਪ੍ਰਬਚਨ ਤੇ ਸਿ ਫਕੀਰ ਸਭ ਸੰਬੋਧਨ ਆ
ਤੇ ਦੇਖਿ ਨਾਮਿ ਲਕੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰੀਆਂ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਸਭ ਨਾਮ
ਨਾਮ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਾਲ ਤਿਸੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਚਨ ਆਤੁ ਉਪਦੇਸ ਕੈ ਆਦਿ
ਸਟੀਤੇ ਨੈ॥ ਨ੍ਰਕ ਜੋ ਅਤੈ ਬੇਗਲੂ ਜੋ ਕੋਊ ਕ੍ਰਿ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ
ਆਤੁ ਸਿ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਰੈ ਅਗੇ ਲਜਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਫਕੜੀ ਸਿਮਰਨ ਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਪ ਸਾਂਤਿ
ਅਨੇਕ ਸਲਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਸ ਇਸਤ੍ਰੀ॥ ਆਪ ਵਿਚ
ਜੀਅ ਸਤ੍ਰ ਅਜੂਸ ਸਾ ਕੇ ਬਾਬਿ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗਏ ਦੁਤੀਆ
ਆਪ ਨੇ ਪਾਸ ਰੋਕੇ ਜੋ ਸੋ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਪਾਸ
ਸਾਧ ਬੀਆਂ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਉਹ ਪਤੜ ਬੀਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਾ ਇਕ ਤੇ ਅਜੂ ਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੀਅ ਕੇ
ਆਪੀ ਐਜੀ ਬਤੇ ਐ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ

ਖੀਜਤੇ ਅਸੀਸਿਨਾ ਤ੍ਰਿਸਨਿ ਮੋਹਾ ਦਸਤ ਪੁਕਾਰ ਸੋ ਕੇਗ
ਦਸਤ ਪਿਸਾਇ ਕਰ ਚੋਟੇ ਹਾ ਜਿਸ ਪਤਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਲਗੇ ਕ
ਸਦਾ ਕਿ ਪੀਵ ਦੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਪੜਦਾ ਕੀਤੋ ਤਸ ਥੀ
ਲਗਾ ਨੇਗ ਦਾ ਕਿ ਪੀ ਕੂ ਲਾਇ ਦਿਲ ਤੂ ਲਗਾ ਪੜਦਾ
ਜੇਤਾ ਜੇਤਾ ਕਿ ਸੈਦ ਚੰਦਾ ਕਿ ਕੋਕ ਤੂ ਆਪ ਤੇ ਉਤੇ ਉਲਗੇ
ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਥਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕੋਗ
ਖੜਾ ਤਿਸ ਆ ਉਪਰ ਨਦੀ ਗਤੁ ਖੁਦਾਇ ਇਸ਼ਕੁ ਕਿ ਕਿਤੁ [illegible]ਨ
ਸੇਵਦੇ ਜੀਵੜੇ ਸੁਣ ਗਿਆ ਹੀਆਂ ॥ ਤੇਤਾ ਤੇਤਾ ਖੁਦਾਇ ਖਾਸ
ਤੇਜ ਸਾਹਿਬ ਸਰਕਿ ਸੇਵਦੇ ਜੀਵੜੇ ਜੇਵੇ ਤਲਬ ਖਾਸੇ ਦੇਸ
ਜੀ ਤੇਤਾ ਤੇਤਾ ਸਾਹਿਬ ਆਖਿਆ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸੁਣ
ਕਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫਿ ਆਖਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਖੁਦਾਇ ਦਿਸਿਆ ਪਿਆ ਇਆ ਕੁਤ੍ਰੁ ਕੇਆ ਖੁਦਾ ਗਾਹ
ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੇਖ ਸਲਾਮਤਿ ਤੇਰੀ
ਅਦਰਾਹਿ ਸਸੂਗ ਆਸ ਕੁਤ੍ਰੁ ਅਦਰ ਗਤੇ ਕਰਿ ਤੇਰੀ
ਅਦਰਾਹਿ ਖੁਸਾਇਦਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫਿ ਜਿ ਕਿਤੁ ਅਦ
ਨੰਦਿਆ
ਸੇ ਸੁਣ ਸਾਹ ਦਿਸੀਦੇ ਜਿ ਕੇਤੁ ਤੁਸਾਂ ਕੇ ਸੁਖ ਪਦੇ

ਤਾ ਅਸੀਸਾ ਦੇਕੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ॥ ਫਿਰ ਨਗਰ ਉਤਰ ਪਾਸੇ ਅਸੀਸਾ
ਸੀ ਦੇਕਰ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੇਖ ਮਲਾ ਸਤਿ
ਰੋਸਾ ਹੀ [struck out] ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇ ਕਾ ਖਾਧੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਸੇ
ਖ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸੇਖ ਪਾਸੀ
ਗੁਰੂ ਪੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤਾਦ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਸੇ
ਖ ਫਰੀਦ ਨਾਲਿ ਲਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰ ਪਿਰ ਰਾਗ ਦਸੋ ਨਗਰ
ਸੇਖ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਜਿ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਜੋ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਹੈ ਉਸ
ਕੇ ਕੇਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੇਹਾ ਹੈ ਕਿਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਾਏ ਗੁਰੂ ਕਿਹਾ॥ ਤਾ ਸੇਖ
ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੇਖ ਮਲਾ ਸਤਿ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕੇ ਕਰੀ ਲਾਗੇ ਉਨਾ ਨਾਲ ਆਸਤ ਹੋਇਆ॥ ਖਰਾ ਗੁਰ ਪੀਆ॥
ਸੇਖ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਨਾਲਿ
ਅਸਨਾਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਅਸਨਾਈ ਕਿਹਾ ਹੈ॥
ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੇਖ ਮਲਾ ਸਤਿ ਕਰ
ਸਈਆ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਜਿ ਪੇਟ ਫਰਸਾਦ ਕੁ
ਤੇ ਜਿਕਰ ਪਿਕਸੈ ਨ ਗੁਰੂ ਲੇਖ ਕਰਾ ਦਿਆ ਤੇ [illegible] ਅਨੁਖਾਪ
ਦੀਸ ਅਤਗ ਨਾਲਿ ਲੇਖ ਕਰਾ ਦਿਤੈ॥ ਗੁਰ ਪਿਰੀ ਅਤਖਤ
ਜਿਕਰਿ ਲੈਖ ਕਰਾ ਦਿਤਾ ਤੈ ਸੁਕੀਰ ਦਾ ਪਾਰੀ ਸੇਖੀ

ਲੈ ਚਲ੍ਹਾਂ ਤਿਸ ਤੈ ਜਿਸੁ ਦੇ ਚਾਹਿ ਗੁਰ ਬਾਬਿ ਕਿਸਣਾਧਾਂ ਨੂ ਤਿਸ ਦੇ
ਉਤੁ ਅੰਗਿ ਲੈ ਦਉ ਕੂਕਦੇ ਹੈ। ਜੋ ਆਗਲਾ ਅਸਤੁ ਲੇ ਦਾਸਾ
ਸੀ ਕਬੂਲੁ ਕਰੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂ ਗੁਰ ਬਾਬਿ ਦੀਆ ਤੁ ਅਤਾਸੁ ਕਰਿ
ਕੀਚਾਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਉਤੁ ਆਗਿਆ ਨੂ ਨ ਮੰਨਤਾ ਦੇ ਤਾਂ ਉ
ਦਾ ਉਸਦੇ ਚਾਹਿ ਕਰਣ ਧਾਂ ਨੂ ਤਿਸਦੇ ਗੁਰ ਬਾਬਿ ਕਦੇ ਦੇ
ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਧਾਨ ਤੇ ਘੇਤਿ ਅਸੰਗ ਮੇਰੀ ਕੀ ਸੁਣੀ। ਤੇ ਨੂ ਤੁਸਾ ੫
ਕੀਰਗੁਰੂ ਸਟੇ ਸਾ ਉਤੁ ਨੇ ਲੈ ਆਂਇਆ [illegible]
ਸਾ ਉਤੁ ਨੇ ਗੈਬੁ ਤੁਸੈਂ ਦੁ ਗਲਿ ਆਪ ਉਸਦੀ ਕੀਆਂ
ਉਸਦੈ ਸਿਰ ਪਾਪੀਆਨ ਦਬ ਲੈਣੀ। ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਚਿਤੇ ਰਖੇਣੀ ਤੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਪੀਆ ਪਰਾ ਧਿਆ ਨ ਆਏ
ਪੇਦੀ ਗਸੁ। ਉਸਨੂ ਗੁਰ ਬਾਬਿ ਉਤੁ ਗੁਰਨਾਂ ਸਨੂ ਕੀਤ
ਪਾਤੁ ਕਿਨਾ ਨ ਸੰਗਿਆ। ਅਤੁਰ ਫਿਤਿਰ ਚੇ ਸਿਰ ਚਿਤੁ
ਸੇਵਾ ਗਤਿਆ। ਤੁ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰ ਬਾਬਿ ਦੀ ਆਤੁ
ਰਾਗ੍ਹ ਚੇਤੁ ਸੇਵਾ ਸੁਣਿਆ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੌ ਕਰੀਤੇ
ਪਾਸਿ ਗੁਰ ਬਾਬਿ ਦੀ ਸੁਰ ਚਤੇ ਲੇ ਸਿਲਆ। ਤਿਸ
ਕੂਤੈ ਸਾ ਘਸਾ ਕੌ ਜੈਸੀਆ। ਸਲਾ ਸਾਤੇ ਰਿਣਕਤੁ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਾਂ ਚਾਰੀਆਂ ਖਸਮਾਂ ਦਿਸੇ ਪ੍ਰਸਨਾਂ ਮਤੀ ਸੋਗਤਾਂ ਕਿਸੋ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਖਾਣਤੇ ਸੋਕਿ ਗਾਣਾਂ ਗਿਰਦੇ ਹੀ ਸੁਆਰੀਤੈ ਨਾਜੇ ਗਾਣਾਂ ਕਿ
ਸੋ ਸੁਆਰੇ ਖਾਣਤੇ ਤਾਂ ਸੋਨ੍ਹ ਨੂੰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਆਂ ਕੇ ਵੇਲਾ ਨਿ
ਵ੍ਰਤਜੇ ਚਾਰੀ ਦੇ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਾਹਿਬੰਦਗੀ ਵਿਚ
ਇਸਾ ਪਾਜਿਸ ਚਾਨ ਬਾਗਚਾਨ ਸੇ ਖੀਰ ਸੁਚਾਰੀਤੇ ਕੇਵਤ ਦੇਹੁ
ਸਚਾਂ ਸਤੋ ਸੋਕੁ ਕੁਤਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖੀਜਾਂਗਾ ਸੇ ਖਫਰੀਦ
ਕੁਖਾ ਰੇਕਿਗਾ ਪਖਿਆਂ ਫਕਰ ਵੰਡ੍ਰਤੇ ਇਗ ਪ੍ਰਿਆਜਿ ਕੁਤਨ
ਸਆਂਦੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੁ ਸੁਖਾਣਾਂ ਖਾਧੂ ਸੁਆਬਾਂ ਇਕਰਾਸੁ
ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਸੁਆਸੁਨ ਚਾਹਤਾਂ ਇਆਂ ਤੂੰ ਸੁਆਪਣਾਂ ਇਦੀ ਵੱ
ਰਗੀਭ ਫਤਕੀ ਤੇ ਸੁਆਰ ਖਜੇ ਕਿ ਖੁਦਾਂ ਇਆ ਸੋ ਫਸ
ਆਂ ਇਕੀ ਤੇ ਸੁਆਰੁ ਆਂ ਇਪ ਜੀਆ ਸੁਆਖ ਪਾਵਰ
ਗਾਂਸਤਿਰੁ ਸਜਨ ਸਾਹਿਬਾਂ ਕੇ ਨਾਕਿਗਾ ਜਿਸ ਸਾਂਤੋਂ ਫਗੋਰ
ਕੋਆਂ ਸੁਕੀਤੁ ਸੁਆਸਕਾਂ ਸੁਕਰ ਖੁਦਾਂ ਇਸਾਂ ਗਾਜਿਕਲਾ
ਤੇ ਇਆਂ ਜਿਸੇ ਖਫਰੀਦ ਕਿ ਤਜਿਆ ਚਾਰ ਸੇ ਪਕੇਸ
ਕੁਰਿਜਾਂ ਕਿਤੋ ਲਸ ਬਫਕੀ ਖੁਸਾਂ ਦ੍ਰਿਤੋ ਇਜਿਸਾਂ ਗੀ
ਜੇਸਾਂ ਤੇ ਫਕੀ ਰਾਂਦੀ ਕੇ ਖਰਸਾ ਕੀਤੇ ਸੇ ਖਸਾਗ ਫ
ਪਕੈ ਤ ਚਾਰ ਕਲੋ ਕੀ ਸਾਂਧ ਕੇ ਆਂ ਇ ਵੇਚਾਂ ਗਾ

[illegible]

ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਤੂਨ ਦਿਵਸ ਰਾਤਿ ਤਤੁ ਤਿ ਸੀਸਾ ਘਾਈਆ ॥
ਸੋ ਖਟ ਮੀਣ ਅਤੇ ਸੋ ਖਾਣਾ ਦੀਰ ਰਤੂ ਦਰਸੀ ਆ ਨਾਂਤੀਆਸ।
ਤ੍ਰਸੁਨਸਾ ਨਖਾਰ ਲੇਆ ਪਾੜੇ ਤਿ ਮਹੀ ਟਕੇ ਮੀਕ ਮੀਸਾ ਥਾਂ
ਲੋਆਂਤ ਹੈ ਸਸ ਗਈਆਂ ਸਾਈਆ ਓਪੈ ਕਿ ਟਕੀ ਗਸੋ ਦੇਹੀ
ਤੇ ਪਿ ਸੁਤਗ ਸੋਖ ਸਗਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿਤੀ ਸਾਸ ਤੋਂ ਹੈ ਦਸ
ਨਤ ਲਿ ਕ ਮੀਸਾ ਚੋ ਕ੍ਰਿਆ ਈਆ ॥ ਸੋ ਖਾਣ ਦਰੀ ਸੋ
ਖਟ ਮੀਣ ਨਸਾ ਈ ਇਸ ਟ ਤ੍ਰਸੁ ਕਿਸਾ ਨਖਾਰ ਪਿ ਨ
ਆ ਏਤਿ ਕਾ ॥ ਏਕ ਤ ਉਹੀ ਕੀਤੇ ਆ ਤੇ ਪ੍ਰਕੋਤ ਤੁ ਲੇ ਕੇ ਤੁ ਲੀਏ
ਗਏ ਆ ਏ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸੋ ਖਾਣ ਦਰੀ ਆ ਪਿ ਗਏ ॥ ਤ
ਸੋ ਖ ਸਗਟਿ ਆ ਖਾਸਾ ਕਿਤ ਏ ਤ ਕ ਨ ਸਸਾ ਤੇ ~~ਆ~~
ਕੇ ॥ ਰਤੂ ਨਪਾਸਾ ਈ ਤੁਸ ਕਿ ਤੁ ਨਸਾ ਈਆ ॥ ਤ
ਸੋ ਖਟ ਮੀ ਇ ਖਾਣ ਦਰੀ ਆ ਖਾਸਾ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਲਾ ਮਤੀ
ਆਸਾ ਤ੍ਰਿ ਕਿ ਤੇ ਤੀ ਨਸਾ ਖੀਸਾ ਕਿਤ ਹੈ ਤ੍ਰ ਨ ਮਿਲਾ
ਤੇ ॥ ਤ ਸੋ ਖ ਸਗਟਿ ਆ ਖਾਸਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸ ਪਿ ਈ ਸਾਤ
ਤੁਸਾ ਕਿਤ ਈਆ ਨ ਕਪਾਸਾ ਸਿ ਕਿਸ ਸਸਤੁ ਕਈ ਨਕ
ਪਸਾ ॥ ਸਾ ਬੇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਲਾ ਮਤੀ ਕਿਤ ਨੇ ਪਾਏ ਸਾਸ
ਨ ਤੀ ਸਾ ਏ ਸਤਕੇ ਸਰ ਪਿ ਰ ਕਿਸਾ ਤੁ ਗੇ ਨ ਨ ਤੀ

ਅੰ ਚੋ॥ ਸਾਸ ਵੇਤੈ ਨੇ ਵਿ[illegible] ਸਕਿਆ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਬਿਸਨਾਥ
ਸਾਂ ਬਿਆ ਨੇਆਂ ਗਿ ਵੇਤ ਸਨੇ ਰਰੂ ਗਿ ਦੇ ਬੀਤੇ ਲ੍ਹੇ
ਦੇ ਤੈ ਕੇ॥ ਪਿ ਨੰ ਕ੍ਰੂ ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਕ੍ਰੂ ਆਂ ਬੋ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਬਿਸਨਾਥ
ਅੰ ਬਿਆ ਆਂ ਕ੍ਰਿਆਂ ਗਿ ਤੋਗੇਤ੍ਰ ਸੀਆਂ ਧ੍ਰੁ ਕ੍ਰੂਲ ਸਨਦਾਂ
ਪ੍ਰਸਨ੍ਰ॥ ਸੋ ਬਾਣ ਗੀਦਸ ਤੇ ਸੋ ਬਖਾਣ ਦਰੀ ਬਾਗੇ
ਗੋ॥ ਤੇ ਗਨਾਂ ਣਕੀਗ ਕ੍ਰੂਲਣ ਸਿ ਨਦਾਂ ਲੀਤ੍ਰਾ॥ ਲਿ
ਣਲ ਵੰਪਿ ਸੁਗੀਦ ਤੇ ਪੋ॥ ਅਤੇ ਸੋਖੁ ਣਗੀਰੂ
ਅਤੈ ਸੋਖੁ ਖਾਣਾਂ ਦਰੀ ਕ੍ਰੂ ਆਂ ਬਾਸ੍ਰ ਕੇ ਫੁਧ ਗ੍ਰੇਉ
ਣਉਤ੍ਰ ਸਾਂ ਕ੍ਰੂ ਸੁਗੀ ਤ੍ਰ ਨਾਂ ਣੇ ਕ੍ਰਿਤ ਧ ਦ॥ ਤ੍ਰ
ਸੀਖੁਆਂ ਨੇ ਸੀ ਨਰੀ ਕੈਂਨੇ ਵ ਸੇ॥ ਉਤ ਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ
ਸੁਗੀ ਰੂ ਕੋ ਸੀ ਸੈਂ ਨੇ ਕੰਸੁ ਨੰ ਣੀ॥ ਕਿਤ੍ਰ ਸਾਂ ਕ੍ਰੂ
ਸੁਗੀਦਾਂ ਕਰ ਸੰ ਬੁਆਂ॥ ਤੇ ਗਿ ਣਕੀ ਗੂ ਉਬਾਂ ਉਤੇ
ਸੋਖੁ ਣਗੀ ਰੂ ਸੋ ਖੁ ਖਾਣਾਂ ਦਰੀ ੳ ਬਿਧ ਵਰਾਂ ਤੇ
ਗ ਸਤ ਕਿ ਸੋ ਬਿਸਨਾਥ ਣ ਦ ਤੇ ੳ ਬਿਧ ਸੁਣੇ॥੧੪॥
॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥
ਅਥ ਪੰਧ ਦ ਸਮਾਜ ਦ ਨਾ॥

ਤੁਹਮੁਅਲਾਹਦਾਂਤੇਇਆਂ ਸੋਪ੍ਰਭ ਗੋਰੁ ਸੋਪ੍ਰਭ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਦਿਹੈ ਸਭ ਹੋ॥
ਤਾਂ ਸੋਪਖਾਤਾਂ ਦਰੀਏ ਮੁਹਤ ਨਿਕਲਿਗਈ ਗਲ ਕਿ ਸੋਪਾਕ ਗੀਰ
ਨਾਂ ਸਾਂਤਿ ਦਨੀ ਕਿ ਮੁਲ ਕਾਂਤਿ ਦਨੀਆਤਾਂ ਸੋ ਪਾਕ ਗੀਰਿਆਂ ਖਿ
ਆਂ ਜਿਨੀ ਤੁਮ ਸਾਂਕੂ ਗੋਸਤੁ ਤੇ ਅਸ ਸਾਂ ਕਿਆਂਅ ਪਤੇਗਜੀਨਾਂ ਸੋਪ
ਖਾਤਾਂ ਦਰੀਆਂ ਖਿਆਂ ਜਿਨਾਂ ਸੋਪ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤੁਆਂ ਖੁਜਿ ਮੁਲ
ਕਾਂਤਿ ਦਨੀ ਕਿ ਨਾਂ ਸਾਂਤਿ ਦਨੀਆਤਾਂ ਸ ਪਾਕ ਗੀਰਦੇ ਮੁਹਤ
ਨਿਕਲਿਗਇਆਂ ਜਿ ਸੋਪ੍ਰਮਲਾਂ ਸਤਿ ਮੁਲਾਂ ਕਾਂਤਿ ਦਨੀ
ਤਾਂ ਸੋਪਖਾਤਾਂ ਦਰੀਆਂ ਖਿਆਂ ਜਿਤੇ ਸੋਪਾਕ ਗੀਰਦਾਂਤ
ਸਾਂਪਿਤੈ ਸੁ ਸਕੂਤੈ ਪੁਕਾਨਾਂ ਸਾਂਤਿ ਦਨੀ ਤੋ॥ ਮੁਲਾਂ ਕਾਂਤਿ
ਕਿਆਂ ਦਨੀ ਪੀਦੋ॥ ਸੋਪ੍ਰਮਲਾਂ ਸਤਿ ਏਤੈ ਜੈਤੁ ਸਾਂਕੂ ਗੋਸ
ਤੁਤੈ॥ ਤੁਹਮੁਅਲਾਹ ਦਾਂਤੇਆਂ ਨੇ ਸਾਂ ਸਾਂਕੂ ਦਿਕਤਨ ਗਾ ਕਿਤਾਂ
ਪਿਪੈਰ ਖੁਦਾਇ ਕੀਤੋ॥ ਸੁਉਸਨਗਾ ਰਦੇ ਨਜੀਕਿ ਗਏ
ਸਤੈ ਅਨੇਗੀਆਂ ਪੀਤੁ ਪਕੂ ਸਾਂਤੁ ਅਨੇ ਗੀ ਖਾਤਾਂ ਸਾਂ ਪੀ॥
ਪਕੂਤੇ ਪਿਗ ਏ॥ ਪਕੂ ਪਕੇ ਆਜੇਕੂਤ ਏ॥ ਤਾਂ ਸੋਪਾਕਗੀ
ਰਿਆਂ ਖਿਆਂ ਜਿ ਸੋਪ੍ਰਮਲਾਂ ਸਤੀ ਕੁਦਿ ਨਾਂ ਸਾਂਤਿ ਦਾਂ
ਦ ਪਕੂਤੈ ਜਿਲਾਂ ਪੀਓ॥ ਏਤ ਖੁਲਾਂ ਪਿਤੁ ਕੁਦੇ
ਪੀਦੋ॥ ਤਾਂ ਸੋਪਖਾਤਾਂ ਦਰੀਆਂ ਖਿਆਂ [illegible] ਏਤ

ਕੇਤੀ ਧਾਰਣਾ ਕਰਾਂ ਸਤਿ ਨਿਸਚੇ ਤਿਰੋਏ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸੇ ਅਧਾਰੀ
ਵਸ ਖਿਆ ਜਿ ਸੋ ਪ੍ਰਸਨ ਸਤੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਾਂਗੀਧਨੁ ਤਉ
ਅਸ ਤੁੰ ਮੂਲ ਨਤਿ ਤੈ ਆ ਪ੍ਰੀਓ ਉਚ ਨ੍ਹਿਚ ਗਤਿ ਹੈ॥
ਅਖੈ ਧਾਰੀ ਕਰਨ ਬੀਦੈ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਧਾਰੀ ਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਬ
੧ਦਰੀ ਉਸਰੇ ਆਂ ਜਿ ਧਨੇ ਤੈ ਹੋਗਾਰ ਨ੍ਹਉਪਰੀ
ਨੋਂ ਇਕਰਿ ਅਖਿਉ ਨੇ ਜਿਅਸ ਲਾਂ ਸਾਂ ਲੇ ਕੈ ਧਾਂ
ਗਿਆਨ ੧ ਵਿਅ ਗਉ ੧ ਦਿਕ ੧ ਨੇ ਕਲਿ ਆ ਇਲਾ
ਅਲੋ ਕੇ ਸਲਾਂ ਸਪੇ ਸੋ ਅਧਾਰੀਰ ਪ੍ਰਰਿ ਇਰ ਇਲਾ
ਲੋਗ ਆਂ ਇਉਤ੍ਰ ਪੇ ਗੀਧਇਆ॥ ਜਿਸੈ ਤ੍ਰਗੀਆਂ
ਲਸ੍ਹਾ ਉਸਦਿ ਖਲਿ ਨਾਂ ਇਦ ਨ੍ਹਿਅਸ੍ਹਾ॥ ਜਿ ਧੋ
ਗਿਆਸ੍ਹਾ ਲਗੋ ਆਗਿ ਨੋਲ ਧੀ ਅਸ੍ਹਾ॥ ਪਣੀ ਤਤ ਨੌ
ਨੈ ਧੀਗਧਿਤ ਲਸ੍ਹਾ ਸਾਂ ਗ੍ਰਿਆ ਤੈ ਗਈਆ ਗੈਆਂ ਇਗ
ਅਸ੍ਹਾ ਜਿ ਧਉਪਾ ਨ੍ਹ ਕਪਨੇ ਕਿਤੇ ਅਸ੍ਹਾ ਬਤ੍ਰ
ਤ੍ਰਲੇ ਖਿਆ ਪ੍ਰਰਿ ਇਰੀ ਸ੍ਹ ੧ ਧਤ੍ਰਿਾ॥ ਸੇ ਅਧਾਰੀ ਤ੍ਰਸ
ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰਧ੍ਰ ੧ ਧਰੀ ਧ੍ਰਤੁ ਪ੍ਰਸਾਂਤਿ ਹੋਗ॥ ਉਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਧਨੇ ਪ੍ਰਧਨ
ਸੀਤੁ ਅਨੇ ਗੀ ਉਸ ਨ੍ਹਿਧੋ ਇਆਂ ਕਢੇਆ ਹੋ॥ ਧਸ

ਨਾਲਿ ਜਮਾਨਾ ਕਰਿ ਉਠਿ ਜਬ ਬਾਬੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀ
ਦੁ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੋ ਖਾਣਾ ਦਰਵੇਸਾਂ ਦਸ ਮਲਾਮਤਾਂ ਤੇ ਦਰਕੀਕ
ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਦਰਵੇਸੀ ਆ ਖੋਣਾ ਸੋ ਫਕੀਰ ਦਸ ਮਲਾਮਤਾਂ ਤੇ ਦਰਕੀ
ਤੇ ਪੈਸਕਸੁ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਇਆ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇਆ ਜੋ ਦੇ ਆਏ
ਦਰਵੇਸਾਂ ਤੇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਰਿਆ ਕਿ ਦਿ ਤੇਇਆ ਜੋ ਜਿਆ ਜਾ
ਨਦੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਸੁਣ ਬਾਬਾ ਤੇ ਸੋ ਦਰਵੇਸਾਂ ਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ
ਪੁਰਖਾਂ ਉਤੇ ਅਲਿ ਆ ਖਾਕ ਕਲਾ ਕਰੇ ਸੋ ਭਿ ਬਾਬੂ
ਦਤਿਸ ਜੋ ॥੧੫॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ਮਲਿਆ ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥
ਫਿਰ ਬਾਬੂ ਸਲੋ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸੇਖ ਬਾਬਾ ਦਰਸ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਝਿ ਕੈ ਸਭ ਬਾਬੂ ਤਸੁ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਪਲਾ ਜੀ ਸੁਣੀ
ਕੀਤੋਸੁ ਪੁਰਖਾਂ ਉਪਰੋ ਦੇਸ ਲਿ ਬਾਬੂ ਤਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਫਕੀ
ਰ ਦਿ ਸਕੀਤੇ ॥ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਖਦੋਇ ਉਠਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਝ
ਦੀਪ ਮਣ ਕੇਤਾ ਨਦੀ ਤੇ ਅਤੇ ਤੁਰਣ ਕੀਤਾ ਦਰਕੀਤੇ ਕਿਸ
ਦੇਸਾਂ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਝਿ ਕੇ ਜੋ ਕਿ ਬੀ ਬੀ ਕਿਸ ਤੁ ਪੁਰਖਾਂ ਪਿ
ਗੁਣ ਤੇ ਪਰਕਿ ਓ ਕੀਤਾ ਨਦੀ ਤੇ ॥ ਤਾ ਪਿ ਕਰਿ ਅਤੇ ਬੀਬੀ

ਬਸਰੀ ਕੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਥਾਨ ਉਸ ਕੇ ਤੇ ਕਿਨਾ ਹੀਆ

ਸੇ ਪ੍ਰਗਟੀ ਕੂ ਸੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਦਰੀ ਦਿਦੈ ਮਲੋਵਾਲੇ ਬਾਬੀ ਸ

ਗੀ ਰੋਸਆ ਪ੍ਰੇਗਲਾ ਪ੍ਰਿਕਰ ਰਾਉਪਰ ਪੜੇਤੇ ਏ ਸੰਗੀਰ

ਆ ਖਿਤੇ ਜੀ ਆ ਨੋਗਾ ਤੇ ਬੀਬੀ ਬਸਾਰੀ ਸੇ ਪ੍ਰਥਾ ਦਰੀ ਸੇ

ਪ੍ਰਗਟੀ ਕੂ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਤਿਨੇ ਰਾਉਪਰ ਤੇ ਬਾਬੀ ਬਸਰੀ ਕੂ ਆ

ਸਾ ਕੀਵਾ ਆ ਖਿਪਤ੍ਰ ਵਾ ਦ੍ਰਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬਸਰੀ ਲਉ ਕੀਵਾ ਖਿ

ਆ ਖਿਤੇ ਜਿਆ ਜੋ ਸੇ ਪ੍ਰਸਨ ਮਤੇ ਕੁਕੇ ਗਾ ਖਿਆ ਉ

ਪੜੇਤੇ ਕੂ ਮੈਨਾ ਦਿਖਾਵਨਾ ਜਾ ਮੈਨਾ ਦਿਖਾਂਵਨਾ ਤਾ ਤੁਸਾਂ ਕੂ

ਸਹਿਜ ਖਿਨਸ ਤੋਂ ਗਤਿ ਗਾ ਕੂ ਪਿ ਖਾਂ ਉ ਬਾਤ ਕੂ ਤਾ ਸੇ ਪ੍ਰ

ਬਾਤ ਦਰੀਏ ਨ ਗੀਰ ਉ ਖਾਂ ਉ ਬਾਤ ਗਏ ਤਾ ਤੇ ਜੋਇ

ਕੂ ਜੋ ਗੀਆ ਪ੍ਰਿ ਗਏ ਆ ਉਤਿ ਸਨ ਨੇ ਬਾਹਰਿ

ਆ ਆ ਤੇ ਬੀਬੀ ਬਸਰੀ ਨਾ ਦਰੀਆ ਆ ਤੇ

ਜੋ ਗਏ ਆ ਖਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਏ ਪੜ੍ਹ ਗੋਯਾ ਜਾ ਗੇਰ ਤੇਰੇ

ਸਾ ਖਿਨਾ ਗਏ ਤੇ ਉਹਿ ਕੂੰ ਤੁ ਖਿਸਾ ਪਾ ਵੀ ਜਾ ਤੇ ਖਿਲਾ

ਪਾ ਖਿਨ ਨਿਹ ਗਾ ਜਾ ਪ੍ਰਿਨਾ ਦਰ ਲਗਾਏ ਜੋ ਗਏ ਤੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਘੜੀਆ ਸਤਾਂ ਦੇ। ਪਰਲੋ ਕੁਕਰਿ ਲੋਕੇ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਖੜਗਿ
ਸੋ ਖਬਰਾਂ ਦਈ ਰੇਤ ਬਾਪੁ ਦੇ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਆਣਿ ਰਿ ਗਇਆ।
ਲੋਕ ਦਾ ਆ। ਪ੍ਰਿਤਿ ਤਹੁ ਫਕੀਰ। ਸਗੋ ਆ। ਦਿਗ ਖਾਣਾ ਤੂੰ ਕ
ਸਆ ਲਤਰੇ ਨ। ਲਿਤਿ ਕੁ ਫਕੀਰੁ ਆ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤਿਪ ਆਖੁ
ਸੈਆ। ਲੀਓ ਕਿ ਆ ਖਿਆ। ਕਿਆ ਲਤ ਦਿ ਆਤੁ ਸੇ
ਤੁਰੀ ਕੁਤ ਖੁਰ। ਪ੍ਰਿ ਵੇਨ। ਪ੍ਰਿਓ ਕਿਸੁਆ। ਤੂ ਪਾਇ
ਆ। ਬੀਬੀ ਬਸਰਿ ਵੇ ਦੇ ਗਇਆ। ਲੋ ਕਿ ਸ੍ਯਨ ਕਦਿ
ਸਤੁ ਫਕੀਰ ਸੁ ਆ। ਲੀ ਕੂ ਧ ਪ੍ਰਿ ਵਿਤ ਸੁਆਣ ਫਕੀਰੁ ਸ
ਆ। ਲੀ ਲੋ ਵਿ ਗਇਆ। ਸੋ ਖੁਫ ਰਿ ਸੁ ਬਤ। ਦਈ ਪਤੀ
ਤਬੀ ਬੋਲਿਆ ਤੂੰ ਸਤੋ। ਓਤਤ ਤੋਰ ਨ ਤ ਪੇਕਿ ਏ ਖੁਰ।
ਪ੍ਰਿ ਏ ਕਿ ਏਤ੍ਰ ਕਿ ਆ। ਕੀਆ। ਕਿ ਆਸਕੇ ਬੀ ਪਤੀ
ਬੋਲੇ ਗਤੇ ਗਇਆ। ਯਾਰ ਤਿ ਰ ਸਕੁ ਕਿਤੇ ਆ ਸੁ।
ਏਕਿ ਕਿ ਆ। ਕਿਤਾ। ਘ। ਰੀ ਕੀ ਸੁ ਪਕਰਿ ਬੋ ਓ ਬੀਬੀ
ਬਸਰਿ ਕੋ ਸੁਪਕਰਿ ਬੋਲੀ। ਘਤ। ਦਈ ਸੋ ਖੁਫਰਿ ਕੁ
ਸੁ ਪਕਰਿ ਬੋਲੇ ਤੇ ਨ ਕਿ ਤੇ ਬਿ ਗਤੇ ਕਿ ਏਕਿ ਬੀ ਬੋ

[illegible]

ਦੀਆ॥ ਤ੍ਰੀਪੰਨਿਆ॥ ਪ੍ਰਗਟ॥ ਉਨਿਬਾਦੀਆ॥ ਖਿਆ॥ ਨਿਥੀ
ਚੌਸਠ॥ ਸਤੁ ਪੈਤ ਆਠਾਗੁ ਰੇਹੀਆ॥ ਸੈਕੜੇ ਸਠ
ਸਾ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਸੈਆ॥ ਦੀਆ॥ ਪਿਨਿ ਤੇਰੈ ਤਨੁ॥ ਸੈ ਤਿਰਸੈ ਨੰਨੇ
ਨ॥ ਤਿਗਾ ਸੈਕੜੇ ਪੈਤੇਸ ਦੀਆ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਗਟ॥ ਕੀਬ੍ਰ॥ ਦੀਆ॥ ਬਿ
ਗਿਨ॥ ਚੀਚੀ ਸਠ॥ ਸਤਿ ਸੈਕੜੇ ਪੈਤੇਸਠ ਸਾ॥ ਤੇਤਿਤਿ
ਸੈਨੰਨੇ ਨਤਿਗਾਤ॥ ਚੀਚੀਚ ਸਗੀਸਾ॥ ਖਸ॥ ਪੈ
ਚਰਚਾ ਸਤਿ ਚਾ॥ ਦੀ ਸੈਕਿ ਪ੍ਰ ਆਣੂ ਰੇਨਿ ਸਉ
ਦ॥ ਨ॥ ਤੀ ਨੀਤ॥ ਗਿਨੰ ਸਤੇ ਨੇਗ ਸੈਨੇ॥ ਸਉਦ॥ ਪ੍ਰ
ਰੇਨ॥ ਗਿਤੇ ਗ॥ ਪਿ॥ ਨਰਿ ਦੇਵੈ ਰਿਹੀਆ॥ ਰਖੀਆ॥
ਨੈ ਸੈਪੰਨਿਆ॥ ਪ੍ਰਗਟ॥ ਤੀਤ॥ ਆਪਣਦ ਕੀਤ॥ ਪ
ਪੈ ਸੀਗ ਤ॥ ਚੀਚੀਚ ਸਗੀਚਤ੍ਰ ਤਗਸਤਿ ਪੈ
ਚ॥ ਹੀ ਉਪਰਿ ਤਤ॥ ਪਿ ਨ੍ਰੀ ਚਾ॥ ਦੀ ਰਿ ਦੇਰਿਹੀਆ॥
ਧਿਨਿਆ॥ ਪੈਸੇ ਬਠਗੀਰੁ ਸੇਬ ਚਾਤ॥ ਦਦੀਤੈ
ਰਤੁ ਤਿਗਾ ਪੈਚੇ ਠਤਸ॥ ਸ॥ ਨੇ ਬਨਿਗਾ ਦਿਦ॥
ਬ੍ਰ॥ ਗਿਦ੍ਰਸ ਚੀਚੀਚ ਸਗੀ ਨੂੰ ਪਤ ਨੀਪਤ੍ਰ

ਤੈਨੂੰ ਸਤਵਿੰਤੀ ਤੇ ਅਜਪਤੇ ਰੰਗਤੈ ਤੇਰਾ ॥ ਤੈ ਰੰਗਤੈ ਇਸਤੇ
ਕੀਬੀਬਾ ਸਰੀਖ ਭਿਟੀਆ ॥ ਲੇ ਕਰਿ ਸਤਨ ਕਢਿਆ ਸੋਖ
ਨੂੰ ਸੇਖ ਬਾਤ ਦਰੀ ਸੇਖ ਟਰੀਰ ਰੈਆ ਗੇ ਗਬੀਤੁਸਾ ॥
ਸੇਖ ਟਰੀਰ ਬਾਤ ਦਰੀ ਖਾ ਪੀਆ ਬਾਇਕਰਿ ਸੁਕਰੁਬ
ਨਾਮ ਰਿ ਨੇਗਾਰੁ ਆ ਪ੍ਰਿਸਟ ਤਿ ਇਤ ਇਤ ਪਤ੍ਰੀ ਤੇ ਨੇਗਬ
ਰਾਇਨ੍ਰਬ ਰਿ ਕੀਤਿ ਨੇਗਾ ਤਬਾ ਕੀ ਬੀਬਸਰੀਆ ਪਰਿਆ
ਲਗਿਆ ਲਾਇਆ ਕ੍ਰਿਗੀਆ ਰੇਕਰਿ ਸੇਖ ਟਰੀਰ ਬਾਤ ਦਰੀ
ਕੰਨੇ ਸਿਤ੍ਰਨੇ ਦਾਇ ਕੈ ਆਇ ਬੈਠੀ ਨਾਲ ਗੀਬਰ ਇਸੀ ਆਂ ਬਾਤਕਾਰ
ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਰ ਤ੍ਰਸਾ ਇਆ ਫਬੀਬੀ ਸਨਾ ਮਤਿ ਦਿਕਾ ਨਤਰਕੇ
ਨ੍ਰਪ੍ਰਕਾਰ ਨ੍ਰ ਆਏ ਆਏਆ ਤੋਂ ॥ ਅਤੈ ਗਲਸਾ ਸਪੰਥਿ ਪ੍ਰਕਰੀਆ
ਪਈਆ ॥ ਅਸਕ੍ਰ ਪ੍ਰਰਾਇ ਦੇਸ੍ਰਤ ਬਤਿਸਿਨਾ ਗਲ ਰਾਬਿਆਨੁ ਦੇਇ
ਨਿਲਸ ਕੀਨਸ ਸੀਦੈ ॥ ਤਾ ਬੀਬੀ ਕੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਪ੍ਰਰਾਇ ਨੇਤ ਨਬਧੁ
ਤੇਨਸ ਤੇਤਾ ਨਾ ਕਿ ਸਾਤੇ ਤ੍ਰਸੋ ਤ੍ਰਸਾ ਇਆਤੁ ਜਿਕਤ੍ਰ ਤ੍ਰਸਾ ਤੈਰ
ਲਦ੍ਰਿਰਿਤੈ ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਰ ਸਾ ਇਆ ॥ ਜਿ ਪਤਿ ਲਾ ਤਾ ਨ੍ਰਕਾ ਕਿ
ਆਤੇ ਜਿਸ ਸ੍ਰਿਆ ਆਤ ਜਿਤ੍ਰ ਪਰ ਇਤ੍ਰਣ ਤਾ ਜਾ ਦਰੀ ਤੈ
ਅਤੈ ਤ੍ਰਣ ਕੀਜਾ ਦਰੀ ਤੈ ॥ ਏਤ ਗਲ ਜਿਕ ਤ੍ਰਸੀ ਤੇਸ ਸਾ ਕ੍ਰ ਆਂ ਬਾ ॥
ਤ ਬੀਬੀ ਬਸਰੀ ਬਿ ਲੀਆ ਜਿ ਸੇਖ ਸਲ ਸਤੀ ਏਤ ਬਾ ਤੇਤ

ਕੀਤੁਤੇ॥ਅਸਨੂ ਖੁਦਾਇ ਪਾਕੁ ਪੀਤੇ ਜੇਹੁਣ ਤੁਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ

ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਵਾ॥ਤੁਹਾਂ ਕੇ ਉਪਛਾਣਦੇ ਹੋ॥ਜੋ ਤੁਸੀ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁ

ਦਾਇ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਛਾਣ ਦੀਦਾਰ ਜੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਅਸ

ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਪਾਕ ਦੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ॥ਜਿ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਪਾਕ ਦਾ ਸਬਬ

ਤਿ ਅਸਾਂ ਕੋਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ॥ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀ

ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਆਸਾਂ ਨੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤਾਂ

ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਪਾਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਆਇ॥ਸੋ ਖਸ

ਲ ਮਤਲੋ ਏਤੁ ਕਹਿ ਕਹਿ [illegible] ਖੁਦਾਇ ਪਾਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਅਗੇ ਤੁਹਾਂ

ਕੀਤਾ ਦਲੀਲਾਂ॥ਤਾਂ ਪਿਰ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨਿਸਾਚੀ ਤਾਂ

ਫੇਰ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੂੰ ਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਬਾਬੇ ਸਲਾਮ ਮਤਲਬ

ਬੋਲੀ ਗੱਲ ਪਛਾਣ ਦੀਤੇ॥ਸਾ ਬੈਠੀ ਫੇਰ ਮਾਰੀਆਂ ਸਾਥੋਂ

ਸਾਈਆਂ ਏਤੇ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਰਸ ਖਲਦੇ ਪਿਛਾਂ॥ਅਤੇ ਜਿ ਕਿਤਨੀ

ਆਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇ ਉਹ ਕਰ ਬੈਠੂ ਪਾਇਆ ਏਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਕੀਤੀ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਬਸਗੀ ਨਬ ਦੀ ਕਿਤਾ॥ਕੋਸੇ ਖਸ ਲਾਹਤ

ਏਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਸਾਂ॥ਜੋ ਸੋਆ ਗੈਂ ਨੰਗਾਂ ਨਾ ਦਵੀਆਂ ਤੇਸ ਤੈ

ਤੁਸੀਆਂ ਏਆ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕੀਨ ਤੇ ਅਜੇ ਕਖੀ ਸਾਂਤੀ ਮੈਤੁ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਦੁਨੀਆ [illegible] ਰੋਵਤੇ ਨਾ ਅਸਾਂ ਦਿ ਲਾਦਿ
ਉਪ੍ਰਤਿਆ ਜੋ ਏਥਾਂ ਦੀ ਨੂੰ [illegible] ਦੀਆ ਦੇਤ ਗਈਆਂ ਅਸਾ
ਸਾਮਸਾਸ ਆਪੁੀਆ ਗੁਰੀ ਜੋ ਦਾਪਤ ਜੋਸੇਤ ਨਾਲ ਮਸਕ ਦਿਈ
ਲਿਆ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਦਰ ਏਥਾ ਦੀਆ ਪ੍ਰਗਟਾਂ ਇਸ ਤਕ ਨੂੰ ਸਿਉ
ਦਾ ਪੂਗੇਨਾਂ ਜਿਤੇ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਤ ਦੁਇ ਗਈਆਂ ਗਸਦੇ ਤੌ ਸਕ ਏਤਾਂ ਗ
ਸਦਾ ਕਿਸਨ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕ੍ਰਿਤ ਗਸਦੇ ਤੇ ਸਕਾਇ ਦੀਆ ਤੇਜੀਆਂ ਸ
ਦਸਿਆ ਸੇ ਗਈਆ ਸ੍ਰਕਾਂ ਪਿਛੇ ਆਂ ਏ ਸੇਸ ਸਲਾਮ ਤੇ ਏਸਤ੍ਰੇ
ਏਦੈ ਕੋ ਤੂੰ ਤੇ ਜਾਤਾਂ ਸੇਸਤ ਗਏ ਸੇਸ ਬ੍ਰਤ ਦਈ ਸਕਾਇਬਾਨਿਆ
ਦਾ ਸਕ ਏਕਸਿ ਠਤੇ ਲਗੇ ਕਾਰਣ ਸਸਾਂਤੇ ਇ ਨਾਗ ਬਾਗ ਬਾਬ
ਸਗੇਂ ਨ ਉਦਿਕਾਂ ਤੇ ਏ ਤਬ ਬਾਬੀ ਬ੍ਰਸਗੇ ਨੂੰ ਅਸਿ ਓਣੇ ਜੋ ਬ੍ਰੋ
ਬੀਸਲ ਸਤਿ ਅਸਾਂ ਪੀਤ੍ਰ ਕਾਰਣ ਵੇ ਰੋਆ ਤੇ ਅਸ ਨੂੰ ਦੁਆਇ
ਰੋਤ ਨ ਪਾਤੁ ਅਸ ਨੂੰ ਰਾਗ੍ਯ ਰਿਏ ਇਰੇ ਦੋ ਤਬ ਬਾਬੀ ਬਸਗੇ
ਆਂ ਖਿਆ ਜੋ ਸੇਸ ਸਲਾਮ ਤੇ ਸੁ ਸਕ ਏਤ੍ਰ ਸ੍ਯਨੋ ਲੀਤਾ
ਸਕਇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ੍ਰ ਸਾਰਥ ਗ੍ਰਕਾਰੇ ਸਾਂ ਜੋ ਦੁਸਾਇ ਬਾਬੀ
ਬਸਗੇ ਇਤੇ ਸੇਸ ਨੂੰ ਸੇ ਸਬਤ ਦਈ ਕੂ ਸੇਸ ਠਗੇ ਦਕ੍ਰਾ
ਕਸ੍ਰੋਤੇ ਸਿ ਗਏ ਓ ਸਤ੍ਰ ਦਿਕਾਂ ਸੀਏ ਦਤ੍ਰਿਕਾ ਗ੍ਯ ਪਾਗ ਦੀਪਲੇ
੧੪॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸਮਾਪਤ ਤੇ ਨਾਦ ਪ੍ਰਤਿਆ॥

ਤ੍ਰੰਕ ਮੁਆ ਨਾਦ ਕਰ. ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸੈਂਪੁ [illegible] ਤ੍ਰੁ ਸੈਖ ਬਾਤ ਦਰੀ ਆਤੇ
ਮੇਰਿਆ. ਬੋਖਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰੀ ਪਾਸਿ ਆ. ਬੇਖਾ ਨ. ਆ. ਦਰੀਤ.
ਰਾਗ ਤਦ ਵਿਚ ਕਹੂ ਰਲੇ ਨੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ. ਪ੍ਰਕਿਤ ਉਨੈ ਲਿਪਾ ਤੇਸ
ਬੈਠੇ। ਅਸੇ ਪੇ ਵੇਖਾ. ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਲਿ ਆ. ਤੌਰਾ. ਤਾਂ. ਪ੍ਰਕਿਪਾ
ਤਾਂ ਜਿਨ ਕਲਿ ਕਰੀ ਬਾਤ ਹੈ ਪ੍ਰਕਿਤ ਉਨੈ ਜਿਵੇਂ ਤ੍ਰ ਗਤਿ ਪਾਤ੍ਰ ਜਨ
ਲਿਆ. ਤੌਰਾ ਅਗਾਸ੍ਰ ਲਿਕ ਆ. ਖਿਆ ਕੁ ਸੀ ਆ. ਪਾਤ੍ਰ
ਤ੍ਰਨ. ਜੋ ਗਾ ਰਾਨ. ਲਿ ਖੋ ਕਰ ਤੌਰਾ ਤਾਂ. ਜੀ ਤਿ ਬੀਜਨੇ
ਜਿਪਾ ਤ੍ਰ ਤੈ ਪਤ੍ਰ ਜੋ ਗਾਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰ ਪਾਇ ਆ. ਜੋ ਗਾਤ੍ਰ ਤਾਂ ਆ ਇ
ਕਰ ਜੋਗਾ. ਵਿਚਿ ਵਰੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਵ. ਗੇ ਇਥੇ
ਪਾਤ੍ਰ ਆ. ਇ ਆ. ਆ. ਤਾ ਕਰੀ ਕਰ. ਤੌਰਾ ਤਾਂ. ਉ ਜੀ ਆ. ਖਿਆ
ਜਿ ਪਰਿ ਖਿ ਬਾ. ਤ੍ਰ ਆ. ਤ ਪਾਤ੍ਰ ਬੀ ਉ ਗਏ ਆ. ਤੌਰਾ ਤਾਂ. ਫਿਰਿ
ਕਿ ਪਏ ਆਗੇ ਤਿ ਜਾ. ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਿ ਉਨੇ ਜਿ ਪਰਿ ਕਰੀ ਪਾਤ੍ਰ ਕਰਣੇ
ਆਖੈ ਪਾਤ੍ਰ ਬੀਰ ਆਸਾ ਤੇ ਵਿਚਿ ਮੁ ਸਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਕਰ. ਤੌਰਾ ਤ੍ਰ
ਕਰ ਰੇ ਖਜਿ ਤੇ ਪਾਤ੍ਰ ਮੁ ਖੋਰ ਗੀ ਮਜ. ਲਿਖੇ ਰ. ਪਤ੍ਰ
ਤੌਰਾ ਪਾ ਜਨ ਪੀ ਤ੍ਰੈ ਤਾਂ. ਰੇਖ ਕਰੀ ਆਖ ਉ ਨੇ ਜਿ ਪਾ. ਗੀ ਪਾਤ੍ਰ
ਪਾਇ ਜਾ ਪਤ੍ਰ ਬਿ ਗਏ ਬ੍ਰ ਕਰ. ਪਾਤ੍ਰ ਪਾ. ਇਆ. ਤਾਂ. ਪੀਰ. ਤ੍ਰਕ
ਮੁਆ ਜਿਆ. ਜਿਥਿ ਤ੍ਰ ਬੀ. ਟਨੀ ਆ. ਵਰੇ ਤੈ ਜਿ ਸਿਤੇ ਰ. ਤ੍ਰੰ
ਸਿਖ ਕਰ. ਤ੍ਰਾ ਆ ਗੈ ਜਿ ਤ੍ਰ ਕਟੀ ਰ. ਤਾਂ ਵਲੇ ਗਏ ਪੀਰ ਸਾ

ਆ ਅਖੈਧਾਰ ... ਜੈ ਏਥੇ ਸਗੈ ਆਦਿ ਦਾਦਾ ਪੁਕ
ਮੁਣਤੀਆ ਤੇਰਿ ਕੁ ਮਲੋਤੇ ਵਿਹੁਣਾ ... ਉ ਤੇਸਾ ਕੁ ਮਲੋਤੇ ਏਗਏ ਏ ਏਰ
ਪਾਰਿਕੁਨਾ ਏਹਨਾ ਦੇ ਖਨਿ ਤਾ ਜੇਤਾ ਅਤਾ ਉਤੇ ਜੇਤਾ ਤੇ ਇਵਿਖ
ਲਾਉਕੁ ਪੁ ਸੇਤੇ ਏਗ ਏ ਸੁਕ ਰੁਖਜਾ ਇ ਆ ਦੇ ਜੇਆ ਜੇ ਜੇਤਾ ਲੇ
ਜੇਰਿ ਆਤ ਉਤੇ ਜੇਤਾ ਨ ਸੀਘ੍ਰ ਖੀਆ ਪੁਸੇਤੇ ਏਧਾ ਪਾਰਿਕਸ
ਦਾਰਿ ਕਰਿਪੁਖੇ ਬਾਸ ਮੁਪੁਸਾ ਦੁਤੇ ਪਾ ਗੁਸਲਾ ਮਤੇ ਸਤੁਸ
ਪੁਤੇ ਤੈ ਕੇਕੀ ਦਾ ਗ ਦੁਏ ॥ ਬਤਤੁ ਪੁਦਾ ਇ ਜਲ ਕੇ ਗੇਸੀ ॥ ਤਾ ਤਤ
ਤਉਦਾ ਸਾਪੇ ਸਖੈਸੇ ਖ ਬਤਾ ਦਕੀ ਤੁਰਿ ਤਾ ਪਾਰਿ ਦੈਆ ਖੈਬ ਗੇਰਿ
ਜਾ ਲੇਤੁ ਆਤੇ ਜੇ ਦਾ ਜਗੁ ਜਾ ਗ ਪਾਆ ਇ ਆ ਜੇ ਤੇ ਸੁਸਕਲੁ ਤੇ ਏ॥
ਤੁਰਿ ਕਿਆ ਕੀ ਮੈ ॥ ਸੁਖੇ ਪੁਦਾ ਇਲਿਜੇ ਸ ਤੈ ਸੁਤੇ ਸੀ ॥ ਤਾ ਪਾ
ਰਿਹਾ ਸਪਿਆ ਅਖੈਬਾਸ ਜੇ ਦਾ ਜ ਗੁ ਜਾ ਗੇ ਸੀਗਾਸ ਖੇਪਾਰੁ
ਸਲਾ ਮਤੇ ਕਰੇ ਸਾਤੇ ਕੀ ਉਤੁ ਕਸੁ ਪਾਰਿ ਦਾ ਇ ਦੈਗਾਸ ਖੇ ਇ ਬਾਉ
ਖ ਜੇ ਇ ਕਰਿ ਜੇ ਦਾ ਜੇ ॥ ਸੁਉਤੁ ਸਾ ਜਦਾ ਇ ਜੇ ਪਾ ਦੀਜੇ ਜੀਕਾ
ਤੇ ਖਜੇ ਇਗ ਏਹਾ ਤਾ ਪਾਰਿਸ ਇਆ ਖੇਜ ਸੇਜਦੀ ਜੇ ਬਾਸਾ
ਜੇਦਾ ਜੇ ਕਰੇਤੇ ॥ ਅਖੈ ਪਾ ਗੁਸਲਾ ਮਤੇ ਤੇ ਜੇ ਰਿ ਸਤੁ ਤੇ ਜੇ
ਪਾ ਦੀਤੇ ਜੁਰਿ ਜਤੇ ॥ ਸਿਉ ਪਾਰਿ ਦਾ ਤੁ ਕਸੁ ਤੇ ਦੈ ॥ ਤਾ ਦਾ ਰਿ
ਆ ਇ ਜੇਦਾ ਜੇ ਗੁ ਜਾ ਰਿ ਸਦਾਤੇ ॥ ਸ ਖੇ ਦੁਜੁ ਕਰੇ ਸਤੁ ਕੇ ਜਾ
ਸਖੈਪਾਰੁ ਸਲਾ ਮਤੇ ਪਾ ਦੀਤੇ ਖਿਆ ਦ ਸੀ ਤਾ ਜਦ ਸਾਤੇ

ਤੀਨ:ਤੇਤਾ:ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਕਰਿ ਕਹਿਨ [illegible] ਨੈ ਬਾਸ ਤੇ ਤੇਤਾ:ਤ

ਨ ਸ੍ਰਪਾਰ ਕਰਿ:ਤਿਸਿ ਆ:ਜੇਥਲਾਂ:ਕਬੇਰ ਦੈ ਸੋ ਘਿ ਸਭਿ ਲ:ਕਰ

ਮੇਲ ਸਿਵ ਜੋ ਆਸਤੀਕ ਹਿ ਗ੍ਯਾਨ:ਵਜੋ ਤੇ:ਜੋ:ਏ ਸਾਧ

ਤਨ ਬਿਨ ਦੇ ~~[illegible]~~ ਨਦੀਆ:ਹਿਮੋਦਕ ਦੀਆ:ਤੈ ਕ

[illegible] ਤੇ ਤਿਨ ਸਿਵ ਕਰਿ ਬਾਤ ਸਿਆ:ਏ ਤੈਂ ਰ:ਜ ਗੈਰ ਏ ਪਾਰ

ਦਿਖਿਆ ਸਿਗ ਏ ਜਿਵ:ਜੇ ਸੀਆ ਤੀਆ ਜੇ ਸੁਕਰ ਬਜਾਇ

[illegible] ਜੋਗ ਬੈਪਾਸਿਆ:ਪਾਰ ਪਤ੍ਰ ਬੇਸੁ ਸਤ੍ਰਾ ਜੈਰ:ਕੁਤ੍ਰ

ਸਤ੍ਰਨ:ਆ:ਥਲਾ:ਵੰਦੋ ਲਗੇ ਪਾਰ ਦੀ ਬੇਰ ਗੀਕ ਸਧਾ

ਤਾ ਥੁਆ:ਜੇ ਸੋਨ ਦੀਆ:ਥਲਾ:ਜੇ ਥਾਸ:ਕੁਤ੍ਰ ਸਾ ਹਿ ਧਿਪ ਸੋਂ

ਦੇ ਤਿਕ੍ਰਿ ਬੇ ਥਿਜੇ ਸਤਿ ਪਾਰ ਵੀਕ ਗੀਆ ਬੇਜੇ ਤਲਾ ਤੇ ਦੈ

ਪਾਤ੍ਰਸ ਲਾਸ ਤੀਜੇ ਸਤ੍ਰ ਕਸ੍ਰ ਪਾਰ ਸਾਂ ਤੇ ਦੈ ਸਗੇ ਜੇ ਸਤ੍ਰ

ਤ੍ਰਕ ਸ੍ਰਤਾ ਵਧਦੀ ਤੇ ਦੈ ਸ੍ਰਜੇ:ਦੈ ਆ ਬੈ ਥਾਸ:ਘਤ:ਵਕੀ ਕ੍ਰ

ਤ੍ਰਕ ਸ੍ਰ ਤੈ ਥਿਆ:ਜੇਜੇ ਸਿ ਥਾਸ ਤ੍ਰ ਸੁਲਤ:ਜੇ ਸ੍ਰੁਲਤ

ਨਰ:ਪਾਤ੍ਰ ਤਿ ਪਿ ਓ ਜੇ ਪਿ ਕਰ ਸੁਲਤ:ਜੇ ਦਿਕ੍ਰਾ ਪਾਤ੍ਰ

ਘਤ:ਵਰੀ ਦਿਸ:ਤਿ ਪਿ ਆ:ਜੇ ਪਿ ਸੁਲਤ:ਜੇ ਦਿਕੇ ਆ॥

ਸੇ ਥੁਰੀ ਕ੍ਰ ਥਿਜੇ ਸਤਿ ਪਾਰ ਵੀ ਦਿ ਸਿਗ ਤਿਆ ਪਾਰ ਸੇ

ਸਾਰੀ ਰਕ੍ਰ ਪਲਤ ਵ:ਜੇ ਕੀਤੇ ਜੇ ਥਾਸ ਪ:ਰੀਕੀ

[illegible]

ਗਇਆ ਨਦਾਨਿ ਪ੍ਰਦਾਨਿ ਤੁਰਤੁ ਕਰਾਇ ਪਰਮ ਸੁਖਿ ਪਾ

ਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰਿ ਦਾਨੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਹੋਇ ਤੇ ਨਿਦਾਨੁ ਕਰਾਇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਇਦਾਨੁ ਸੁਨਾਇ ਕਰਿ ਤੁਸਟਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਦਾ

ਕਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰਮ ਆਇ ਕਾ ਸੇਵਕ ਗੀ ਰਨੁ ਤਿ ਉ ਤੇ ਉ ਘੋਰ ਗੇ ਕੋਰ

ਜਾ ਫਕੀਰੁ ਆਪ ਹੈ ਬਿਤ ਜਾਗੇ ਤਾ ਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੋਤ ਪਾਲ

ਰਕ ਆ ਬੈਠਿ ਸਭ ਨੂੰ ਮਾ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੇ ਦਾਲ ਜਾ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾ ਫਰੀ

ਤੁਰੈ ਬੈ ਬਹੁ ਤੂ ਪਾਲ ਨੈ ਆ ਬਿ ਸੁ ਕੋ ਏ ਤਾ ਪਾਲ ਮੋਤ

ਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁ ਤੇ ਹੈ ਪਰਨੇ ਕੇ ਤੇ ਆਟ ਪਰਮ ਨੂੰ ਪਾਲੀ ਕਰਿ ਤਤ

ਤਾ ਕਾ ਏ ਤੇ ਏ ਉ ਗੀਆ ਜਾ ਉ ਰਕਰਿ ਏ ਬੈ ਸੁਣ ਦਾ ਘਬ

ਪਨੇ ਦਿਖਿ ਆਗਿਆ ਤਾ ਕੇ ਤੇ ਸੁਲਾ ਤਾ ਏ ਬੇਨ ਗਰ ਦਿਖਿ

ਤਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਕੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿ ਸੁਰੇ ਕੇ ਬੈਤ ਸੁ ਕੇ ਜਾ

ਸੇਵਕ ਗੀ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਰਤਨ ਦਿ ਗਇਆ ਪਾਇ ਏ ਸੁਣ ਏ ਸ੍ਰੀ ਕੁ

ਤੋ ਸੀਸ ਕੇ ਪਾਲੀ ਤਤ ਜਾ ਏ ਤੇ ਕਾ ਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਏ ਸੁਮਤੇ ਦਿਏ

ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜਾ ਏ ਏ ਸੁਣ ਇ ਕੇ ਆਏ ਮੀਆ

ਮੈਂ ਤਾ ਤਕ੍ਰਿ ਕੇ ਤੁ ਗਇਆ ਪਾਇ ਗੁਰ ਤੇ ਏ ਏ ਸੁ ਇਤਿ ਕਰਿਆ

ਨੇਤਨਾ ਸਭ ਆਤ ਤਤਨਾ ਤਕ੍ਰਿ ਕੇ ਏ ਸਾ ਆਤ ਸੁਕਿਖ

ਉਨਾ ਸੀਸ ਸਾਇ ਲਗਿ ਸੁਤੇ ਇਸ ਗਇ ਆਇ

ਭਾਖਰ·ਾਇ ਕਿਲਾਤੇ ਸੋਯਾਰ ਚੜ੍ਹਿਆ·ਦੁਹਰਿ ਸਗਿਤਿ ਤਰਾਸਤ
ਭੁਲਾਤ·ਤਿ ਤਨਾ·ਨੂੰ ਉਗਿਰਦ੍ਰ ਕਿਸਮੁਾ ਅਗਿ ਕਿਬਾ·ਭ੍ਰਨਰੀ
ਨਾ·ਦੇਰਾਨਰੇ ਖੋਤਾ ਨਗਗ੍ਰ ਛੁਾਤਗਿ ਦੇ·ਗਿਰੋਦੇ·ਛ ਲਾਰੇ
ਉਮਲਾਤਗਾ·ਕ੍ਰਿ ਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਆਾ ਆ·ਾਇ ਕਰਿ ਦਤ ਲਾਰਿ ਨ ਰਕਿ
ਆਮ੍ਰਾਾ ਬਿਨੀ ਲਾਤ·ਕਿਤਾ·ਨ ਤਿ ਦੇ ਚ ਕੋਈ ਕ·ਮੋ·ਆਾਇ
ਆ·ਤੋਾ ਬਿਨੀ ਤਖਤੇ ਉਤ·ਰੇ ਉਤਗਿ ਨਗਿ ਸੰ ਚਗਿਦੇ·ਕ੍ਰਿ ਲੀਤਾ
ਤ·ਾਇ ਪਾਉਤਲ ਗਉਪਗਿ ਸਚ੍ਰਿਆਾ ਸੋਖ ਢਗੀ ਦ ਸ੍ਰਗਤਿ
ਫਿਮਿ ਛਤਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਚਸਾਾ ਨਿਸੋ ਦੇ ਸੁ ਆ·ਕ੍ਰਿਨ ਨਗਿ ਆਇਆ
ਤਸੈ ਦੇ ਸੁਦੇ·ਮ·ਾਇ ਲਤ ਾਇਗ ਪਉ ਛੇ ਸੁਸ·ਨਪਣ·
ਦੀ ਛੇ ਸੁ ਆ·ਆ·ਖਿਆ·ਨਿਸੋ ਮੀਆ·ਪਟਉਪਗਿਦੇ
ਪ੍ਰਾਤ·ਸੋਖਢ ਗੀਦ ਕਤਿਆ·ਨਿਤ·ਮ·ਾਈ ਸੁਤਗਦੇ·ਨਿ
ਾਇਬ·ਉਛੇ ਣਤ·ਾਤ·ਛੇ ਸੁਆ·ਆ·ਖਿਆ·ਨਿਏ ਸੋਕ
ਤਕੋ ਤੇਂ ਨਿ ਪਟਉ ਪਗਿ ਭਆ·ਉਾ ਅਗੁ ਏਤੁ ਕੋਤ ਚ·ਤੇ
ਫਿਆ·ਪੀਸਤਾ ਦੇ·ਨਿ ਏਤੁ ਕਿਆ·ਕਤ ਚਤੇ ਛੇ ਸਦੇ·
ਗੁਸੋ ਤੇ ਾਇਗ ਪਾ ਛਤਤ ਗੁਸੋ ਤੇ ਪਾ ਗੁਖੋਤੇ ਾਇ ਕਗਿਕਤ
ਬਿਸੁ ਸੋ ਤੇ ਸੀ ਕਿਆ·ਗਾਗ ਨਤੇ ਨਿਤ੍ਰ ਏਤ·ਆ·ਾਇਆ

ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਮੇ ਖਿਆ ਖਿਆ ਕ [illegible] ਸਾਂ ਵਿਚ ਮਤ ਹੈ ਦਾ ਹਿ ਮ [illegible]

ਦੇਗ ਨਾਲੇ ਜੋ ਤੁਧ ਅਰਜ ਇਕ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤਾ ਨਾਲਿ ਰੋਤਿ ॥ ਤਾਂ ਉਨਿ ਬੋ

ਸੁਦਾ ਸਾਂ ਖਿਆ ਜੇ ਤੇ ਤੂ ਰੋਟੀ ਕਾਂ ਤਾਂ ਤੂ ਮਕਰ ਕਰ ਲਕੇ ਗਰ ਦਿਨ ਮਗਣਿ

ਦੇ ਪਰੁ ਤੂ ਚਕੀ ਕਰ ਜੇ ਸਾਂਦ ਕਾਂ ਤੇ ਸਾ ਗਤ ਗਿ ਕ੍ਰਿਤ ਨਾ ਪਿ ॥ ਜੇ ਸ

ਗਤਿ ਸਾਂ ਪਿਆ ਤੇ ਫਕੀਰ ਪਿ ਜਨਾ ਪਿਆ ॥ ਸੋ ਖੇਮਾਂ ਵਿਚ ਮਤ ਰਦਾ

ਨ ਖੁਦਾਇ ਤਾ ਰਾ ਕਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਦਰ ਜਨ [illegible] ਕਿਸ ਤੂ ਨਾ ਪਰਬੀ

ਦੀਆ ਕਾਂ ਤਿ ਕਿ ਕਰ ਕੇ ਮੈਕੂ ਨਾਤਿ ਪ੍ਰਿਸੁ ਕੋਈ ਨਾ ਲਤੂ ਪਿ ਨੇ

ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰ ਲਾ ਬੀ ਮਾਤਾਂ ਉਨਿ ਬੋ ਮੁਦਾ ਸਾਂ ਖਿਆ

ਸਾਬਿਮਾ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਕਰੀਆ ਏਤੇ ਨਿ ਰਕ ਸਾਥਿ

ਸਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਹੁੰਦੂ ਗਤ ਤੂ ਨਮਾ ਜਦ ਰਤੇ ਪ੍ਰਿਸੁ ਸੇ ਥਿਰ

ਗਿਣਿ ਸਾਂ ਖਿਆ ਜਿਮਾਂ ਵਿਚ ਮਤ ਦਾ ਨਿ ਜੇਤੂ ਸਾਬਿਪਿ

ਪਾਪੁ ਮਾਂ ਬੀਦੀ ਤੇ ਤਾਂ ਕਰ ਲਾ ਬੀ ਦੇ ਪਿ ਜਾਤ ਮੇ ਥਿ

ਚਰਿ ਦਿ ਦੇ ਸਾਬੀ ਪ੍ਰਮ ਕੋਈ ਗੋਰ ਖਿਆ ॥ ਤੂ ਕੇ ਰਾਧੀ

ਦੀ ਤੁਕ ਨਾ ਲਿਤਕ ਸਾਬ ਮੇ ਪਾਚਗੀ ਰਦੇ ਨਦਿ ਲਗੇ ॥

ਸਾਗ ਲੇਰਿਦਿ ਚ ਗਪੀਰ ਦੀ ਗਾ ॥ ਸਾਂ ਪਿਆ ॥ ਜਾਨ

ਜੇਤਾ ਜਿ ਕਰੀਆਂ ਕੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਬਿਰੇ ਨਗਿ ਪਾਚ ਬ

ਪਾਸੁ ਪਾ ਦੀ ਤਾਂ ਤਾਂ ਕੇ ਤੂ ਮਾਤ ਜਾ ਪਿ ਕਰ ਗਿ ਪਾਗ ਰੇ ਦਾ ਬਾਗਿ

ਦੁਖਦਾ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਆਖਿਕਿਆ ... ਆ ਤੇਹੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਪੀਰੁ

ਮਤੁ ਆਖਿ ਗਏ ਹੋ ਹੋਤਾਂ ਪੀਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਜੋ ਨਾਂ ਬਾਬਾ

ਫਕੀਰਾਂ ਸਾਬਿ ਗਏ ਨਾਹੀ ਆਂਪਾਏ ਹੋਹਿ ਜੋ ਬਾਬਾ ਫਕੀਰਾਂ ਓਤੈ

ਜੇਹੀਆਂ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਤਿ ਕੁਤੇ ਨੂੰ ਸਾਨੇ ਸੀ ਜੋ ਤੇਗੇ ਖੁਸਾਏ ਸੀ

ਹੈ ਤਾਂ ਓਇ ਜੇਹੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਤੇਗੀ ਖੁਸਾਏ ਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਤੇ ਫਕੁਸੀ

ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਂਖਿਆ ਜੇ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪੀਰੁ ਕੁਤੇ ਨੇ ਫ

ਕੁਸੀ ਹੈ ਆਖੈ ਬਾਬਾ ਫਕੀਰਾਂ ਅਖੈ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪੀਰੁ ਆਖੈ

ਬਾਬਾ ਖੁਸ ... ਕਰਿ ਕਰਿ ... ਆਖਿਓਸੁ

ਜਾਂ ਫਰੀਦੁ ਖਲੋਤਾ ਆਖਿ ਓਤੈ ਜੋ ਏ ਸੰਗੇ ਕਲੋਤੈ

ਖੁੰਦਕਲਾਂ ਦੇ ਗੀਤੁ ... ਜੀ ਸਾਂ ਨੀ ... ਪੀਰ ... ਤੇਆਂ

ਹੋਗੇ ਖਹਿਆਂ ਨਾਲਿ ਲੋਕਾਂ ਪੁਕਾਰ ... ਹੋਇ ਹੋਤਾ

ਜਤਿਓਸੁ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੁ ਪੀਰੁ ... ਨੂੰ ਬੀਆਂ

ਆਂ ਖੁਸੁ ਤੇ ਆਂ ... ਬਾਬਾ ਫਕੀਰਾਂ ਤੇ ਕਾਂ ... ਗਾਂਕ

ਭੂਲੁ ਪਇ ਆਗਾ ਖੁਦਾਇ ... ਰਾਗ ਤੇ ਕੁਤੇ ਆਖ

ਸੋ ਸੁਖਸੀਆ ਕੁ ਬਾਬਾ ਜੋ ... ਹੈ ਖੁਦਾਇ ...

ਗੁਆਜਿ ... ਤਾ ਕੀਆ ਕੀਆ

ਨਾਮ ਬੈ ਪਿਤਾ ਚਿਹਾ ਤਨ ਕੁਤੁ ਪੈ ਨੌਨੋ ਆ॥ ਦਸਮੀਆਂ ਬੈ

ਪਤ੍ਰਮ ਨਾ॥ ਮਤੀ ਚਿਤ੍ਰ ਤਨ ਗਾ ਤੇਰਾ ਤ੍ਰਕਮ੍ਰ ਬੀਦੈ ਤ੍ਰ

ਤਨਗਾ॥ ਤਾਪਿਇਕਾ॥ ਤਾ॥ ਪੀਰ ਕੇ ਆਤ੍ਰ ਮੁਣਤ੍ਰ ਕੇ ਪੋਲ

ਆ॥ ਚਿਤਾ ਤਿਖਾ ਯਾ ਤਿਥੇ ਨੈ ਗਰਕੋ ਮੀਮਾਸਾਨੇ

ਉਥਾ॥ ਉਤ੍ਰ ਆਮ॥ ਮਾ॥ ਗਿਕਰ ਬੈ ਪ੍ਰਿਤ ਨਾ॥ ਤਿਆ ਖੁਦਾਇਤ

ਨਾ॥ ਕੇ ਸੇਮੀਆ ਕੇ ਗੀਕ੍ਰ ਲੋਕੇ ਕੇ ਕ੍ਰਣਤ ਮਿਤਰ॥

ਗਪਿਆ॥ ਵਿਕ॥ ਤੇ ਕੇ ਗਪਾਗਕੇ ਕਰਸ ਚਿਸੀ ਲਕੇ

ਪੀਰ ਕੀ ਕ੍ਰ ਆਪ ਲੋਕੇ ਪਾਗ ਕ੍ਰ ਸਾ ਨਕਾ॥ ਕੇ ਕੋ ਪੀ॥

ਰਤਾ ਪੀਆ॥ ਕ੍ਰਿਸ ਗੁਨਿ ਵਾਪਿਕੋ ਕਗਾ ਤ੍ਰੁ ਪਾਮਿਕ

ਕਾ॥ ਪਗਕੇ ਵਿਕਾ॥ ਤਿਕੇ ਮੌਤਿਆ ॥੧੧॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਅਥ ਅਠ॥ ਸਦਾ॥ ਮੰਗੂ ਨਾ॥ ਮਹਿ ਸਾ ॥ ॥

ਕ੍ਰਨਮੁਸ ਨਕਾ॥ ਬੀਆ॥ ਸੇਖੁ ਰਣੀ ਕ੍ਰ ਆ॥ ਦਕਾ॥ ਆ॥ ਦਕਾ॥

ਆ॥ ਇਕ ਗਪਟੇਇ ਖੜ੍ਹੇ॥ ਤੋਇਆ॥ ਤਾ॥ ਓਥੈ ਨਾਗਾਬੇ

ਕੇ ਕੇਆ॥ ਤੇ ਗਾਨਿ ਬੈ ਓਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰ ਸੇਖੁ ਰਣੀ ਕ੍ਰ ਨਨਾਰਪੀ

ਆ ਲਗੇ ਫਿਰਸੀਆਂ ਮਨਾ ਅਤੇ ਲੋਲੋ ਲੀਟਕੜੀ ਵਾਲੇ ਨਾਲ

ਮਨਾਵਨੇ ਗਿਰ ਅਤੇ ਆਗੇ ਸੇ ਪ੍ਰਬਾਰਿ ਕੂ ਲਗੇ ਫਿਰੀਆਂ ਮਾਰ

ਵਾਰਤਾਂ ਸੇ ਖਿਟ ਗੀ ਇਆਂ ਅਿਆਂ ਕੇ ਦੇਤ ਤਾਂਤਾ ਗਿਆਂ ਆਂ ਪੁੰਜ

ਪੀਰ ਰਸੀਆਂ ਪੀਸਟ ਗੀ ਰੂਸਾਂ ਰਵੈਆਂ ਸੂ ਉਤੇ ਤੇ ਜਾਤ ਗਰਬ

ਤੇ ਗਏ ਆਂਤਾਂ ਜੋ ਗਈ ਤ੍ਰਿ ਕੁ ਫਿਰਸਾਂ ਮਿਰ ਗਿਦ ਗਏ ਤਾਂ ਟਗੀ

ਦੂ ਉਤੇ ਤੋਂ ਜਾਤ ਗਾਂਟਕ ਗਏ ਆਂ ਪਿਕ ਦਿ ਕੁ ਵੇਲਾਂ ਗਏ ਸਾਂ ਦੁਏ

ਉਤੇ ਵੇਲਾਂ ਗਏ ਆਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕ ਵੇਲਾ ਆਂ ਤੇ ਇਆਂ ਖਬਰ ਸਨ

ਗਰਦਿ ਸੇ ਕਿਨੇ ਨ ਕੀ ਤੀਆਂ ਕਿ ਵਿਖ ਕੀਤੇ ਕੇ ਪੀਆਂ ਇਆ

ਤੋਂ ਕਿ ਨਾਤੀਆਂ ਇਆਂ ਨਾਲ ਦੇਸਾਂ ਕੂ ਉਤਰੇ ਜਾਂ ਮਨ ਕੇ ਗੀ

ਜਾਈ ਵਾਗ ਪਾਨ ਖਜਾਨੇ ਗੀ ਰੀ ਸੇ ਦਸਕੇ ਦੇਕਾਰਾਂ ਜੋਗੀ

ਆਈ ਦੇ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਦੇ ਦੇਸ ਕੂ ਕੇ ਪੀਨ ਸਨ ਦੋ ਜਾਂ ਸੇ

ਖਟਗੀਰ ਕੂ ਦਿਨ ਰਸ ਕਿਵੇਂ ਏ ਤੇ ਵੇਰਾਂ ਤਾਂ ਕੇ ਬਰਕ ॥

ਜੋ ਜਟ ਕੂ ਨੀਆਂ ਪ੍ਰੀਸਰ ਉਤ ਮੀਸਾਂ ਪਿਕ ਨਗਰ ਪੀਆਂ ਤੇ

ਗਾਏ ਦੇ ਬਣੀ ਲੇ ਤੂ ਪਏ ਗਏ ਆਂ ਆਂ ਪਾਤਾਂ ਉਸ ਤੂ

ਬੁਰੇ ਜਾਂ ਆਖਿਆਂ ਕਿ ਤਾਂ ਪੀਐਸ ਟਕਗਰ ਦੀ ਪੇ ਸੀ

ਜਾਇ ਪਦਾਂ ਸਤ ਫਿਰ ਗਏ ਦੂ ਪ੍ਰਪਦੇ ਗਾਉ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਲੈ ਕੇ

ਕੀ ਸੇ ਖਟਗੀਰ ਦੀ ਪੈ ਗੀ ਜਾਇ ਪਏ ਤਾਂ ਸੇ ਖਟਗੀਰ

ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਰਛੀ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰ ਜੁ ਹੋਕਰਿ ਆ ਖੀਸ
ਕੁਤਿਆ ਦੀਆ ॥ ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਮਸਮੂਰ੍ਹ ਤੇਆ ॥ ਤਾ ਓਨਿ ਬੁਰਛੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਆਖਦਾ ਪੁਰਖਾ ਤੇਤੈ ਨੈ ਧੋਰ ਤਕੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣੇ ਕੋਰ
ਨਦੀ ਗਾ ਖਿ ਨਜਿਗ ਪਤੈ ॥ ਬਦੀ ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਖ ਗਖ ਆਤੈ ॥
ਤਖਤੈ ਕਿ ਆ ਖੋਰ ਕੇਤੇ ਆਖੀਆ ਤੇ ਜਿ ਕੁਤੁ ਪੁਰਖਾ ਏਤੇਬਾ
ਕਰ ਖੋਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਖੈਸਾਖੀ ਦੰਦ ਮਿਤ੍ਰ ਇ ਸੁਪੁ ਖੀਸੀ
ਸਤੈਸਾ ਖੀਆ ਗੋ ਕੇ ਸਿਰੁ ਪੁਕੈ ਤਾ ਨੂੰ ਰੇ ਦੀਆ ॥
ਸਖਬ ਤਾ ਸੋਗ ਪੰਡਿਰੇ ਦੀ ਸਤੁ ॥ ਸਖੈ ਜਾ ਇਸਾ ਏ
ਤੁ ਨੂੰ ਪੁਰਖਾ ਖਿ ਕੋਗ ਰਸਮੋਗ ਦੁਪੁਰੇ ਸਾਧੂ ਦ੍ਰ ਪੁਰਖਾ
ਦਾ ਨੂੰ ਉਲਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾ ਲੀਰੇ ਕਟੇ ਸਾ ਗਾ ਬਿਸਮ ਲਾਪਕੀ
ਕਰਿਸਾ ਖਿ ਤੇ ਆ ਸੱਤੂ ਬਦ ਦੁ ਪਾਤ ਬਚੇਰ ਪੁਰਖਾ
ਕਰੈਗਾ ਖਿਆ ਖਿਸ ਨ ਸਈ ॥ ਤਾ ਨੂੰ ਕਸ ਪੁਰਖਾ
ਰੇਨਾ ਲਿਖੁ ਫੀ ਧਰਿ ਗ ਪੀਆ ਆ ਖਿ ਕਰਿ ਸਤਾ
ਪਾ ਦੀ ਲੋ ਕਰਿਆ ਬਿਸਮ ਲਾਤ ਨਰਿ ਕਰਿ ਪਾ ਈਰੇ
ਕਟੇ ਏਗਾ ਖਿਇ ਸਾ ਲਿਖਤ ਪੋਰ ਬਦਾ ਦ੍ਰਿਸਮ
ਰੇਸੁਗਾ ਖਿਤਿਸਾ ਖਿ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਓੁ ਪੁਰਿ ਆ ਖਿ ਸਿ ਲੀਆ
ਫਰਿਆ ਖਿ ਰੇ ਲੀ ਰਤ ਸੋਗਾ ਖਿ ਰ ਪੁਰਿ ਤਾ

ਕੁਢੀਤੌਗੁਰੂ ਤਿਸਿ ਰਹੀਆ॥ ਕੁਢੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੰਨੇ ਸੁਆਇਆ॥ ਲਾਗੇ
ਲੋਕ ਆਖਿਆ ਇ ਮਿਲਣਿ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੂ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਕੋਈ
ਗਗਨੁ ਆਵੈ ਤੇਤੀ ਤੇਤੀ ਲੋਕ ਦੀ ਗਗਨ ਖੀਵੈ ਹੋਇ ਫਿਰਤਿ ਗਏ ਤ੍ਰ
ਗਗਾਖੁਤ੍ਰ ਲੋਕ ਲਾਗੇ ਆਵਣਿ ਫਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਲਾਗੇ ਸਾ
ਵਣਿ ਲੋ ਲੋਸਗੀ ਨੀਆਂ ਵੇਖਾ ਬਹੁਤੁ ਗਣਤ ਗੁਣੀਆ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਰਬ ਹਮਾਗਪਤ ਖੁਕੈਨੇ ਆਵਣਿ ਦੰਗੁ ਹੀਐ
ਕੁਗਿਤਗਸਿਆ॥ ਸਤ੍ਰ ਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੰਨੇ ਲਾਗੇ ਆਵਣ
ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖਾਗੁ ਖੁਦਾਇ ਪ੍ਰਿਕੁਲਾ ਇਕਗਾ
ਤੁਸਾਨ ਤਾਲ ਬੀਵੈ ਲੋਕ ਤਤ੍ਰ ਕੇ ਪੀ ਫਰੀਦ ਕੰਨੇ ਆਵੈ
ਤਬ ਬਾਗਪਾਨ ਬਲੋਗ ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਤੋ ਤੇਰੇ ਪੇਤ੍ਰ ਕੀਆ ਤਿ
ਇਆ ਕਿ ਪੇਤ੍ਰ ਸੂਲ ਖੁਆਤ ਅਤੇ ਕੀ ਹੀ ਰਾਵੈ ਸੁਆ ਇ
ਕੀ ਸੂਲ ਖੁ ਸਤ੍ਰ ਗਦਿ ਆਇਆ॥ ਪੇਤ੍ਰ ਕਤੁ ਰਤੋ ਜਿਹੀ
ਸੇਗੀ ਤ੍ਰ ਸਾਤਿ ਆ ਆਖਿਆ ਤੋ ਤ ਆ ਪਾਣੀ ਸੇਲੇ ਕੇ ਤੇਰੀ
ਏ ਜਿਨਾ ਇਕ ਗਿਰਾਵੈ ਸਤ੍ਰ ਪਕੜ ਲੈ ਆਵਣ ਤਾ
ਸੋਲਾ ਆਖਿ ਕਹਿਆ ਕਿ ਸੇਖ ਜੀ ਬਾਗਪਾਨ
ਖੁਤ੍ਰ ਪਕੜ ਖੁਲਾਵਤ ਤੇਸ ਜੀ ਸੋ॥ ਅਬੈ ਬਾਬਾ ਕਿ
ਉਤ ਉਬਾਗਪਾਨ ਬ ਕਾਇਆ ਪਾਨ ਦੀ ਸੁਤ ਨੀਆ ਸਾ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਿਥਿਮੀ ਪਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤੇ ਤੈ ਤ੍ਰਿ ਦੇਵ ਲਗੀ ਤੇ ਬਹਿਸਿਆ

ਗਾ ਸਤਾ ਪਰ ਜਗਾ ਪਰਗਟੀ ਪੇਡਕਾਰ ਸਾ ਦਿ ਬਾਗਪਾ ਨਾ ਜਿਨਿ ਗੀ

ਰਿਜਲਾ ਪ੍ਰੀਤਾ ਬਾਗਪਾ ਨਾ ਜਿਨਿ ਗੀਸਾ ਆਸਾ ਕਿਸੇ ਜਟ

ਗੀਰਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਰਿਜਾ ਲਿਤਾ ਬਾ ਬੇਟਗੀ ਰਦੀ ਪੌਰੀ ਜਤ੍ਰਾ ਦ

ਤੇਰੀਆ ਤਾ ਬਾ ਬੇਟਗੀ ਰਉਨਾ ਜਤ੍ਰਾ ਦਨੇਤ੍ਰ ਕਮੁਨੀਤਾ ਰਿ

ਜਾਜਗਾ ਦੇ ਨਿਆ ਨਰੇ ਸਾ ਉਸ ਸਿਗਾ ਦੀ ਨ੍ਰਾ ਸਾ ਬਿਉਤਾ ਗ੍ਰ

ਤ੍ਰਿਸਮਲ ਨਤਰੇ ਨਗਿਆ ਤੈ ਜਤ੍ਰਾ ਦਉਨੀਆ ਉਨ੍ਹ ਨਗ

ਉਪਾਤ੍ਰ ਤੇ ਪਿ ਕਗਾਸ ਤੈ ਲ ਜੀਆ ਸਿਗਾ ਦੀ ਨ੍ਰ ਪਟ

ਪਟਪ ਸਿਗਾ ਦੀ ਨ੍ਰ ਜਤ੍ਰਾ ਦ ਪਦਹਿਆ ਜਿਉ ਸਤ ਬਾਤ

ਨ੍ਰਤਾ ਨ੍ਰ ਪਕੜਿ ਨ੍ਰ ਪਿ ਲੈ ਬੇਟਗੀ ਪੇਤੈ ਸਿਸਾ ਲਿਖ

ਤ੍ਰਾ ਦੇ ਸਿਗਾ ਦੀ ਸਾ ਉਤਗੀ ਜਿਤਨਾ ਜਿਨ੍ਰ ਲਿਜਿਤ

ਨਤ੍ਰ ਨਤਿਆ ਆਪ ਪੇਤਨਾ ਸਨ੍ਰ ਤੈਗਾ ਨਤੇ ਪਿ ਗਵਲਆ॥

ਜਿਬਹੁ ਪੁਰਪਿ ਬਹੁ ਪੁਰਪਿ ਬਹੁਤ ਤੇਗੇ ਪਿਆ ਸੋ ਜਿਪਿ ਤਨੀਆ

ਨਸਤਿ ਜਿਸੁ ਕੰਨੇ ਜਿ ਸਿਗਾ ਦੀ ਨ੍ਰ ਪਿਲ ਜੀਸਾ ਗੀ ਜਤ੍ਰਾ ਦ

ਦੀਤਾ ਟਿਤ੍ਰ ਕਸੁਸੇ ਜਟਗੀ ਰਕੰ ਜਤ੍ਰਾ ਦਾ ਨ੍ਰ ਜੀਆ

ਜਿਸ ਜਨ੍ਰ ਪਿਜਿ ਗਾ ਦੇ ਸੇ ਤੇ ਜਿ ਜਾਨਿਆ ਨਗੇ ਸਤ੍ਰ ਪਸੁ ਏਤੈ

[illegible]

ਅਤੈ ਨੇਗੀ ਰੈ ਸਿਰਿ ਆਈ॥ ਏਤੇ ਤੈ ਸਿਰਿ ਏ ਤੈ ਸਿਰਿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਕਹਿਆ ਆਪਣਿ ਸਿਖਿ ਤਨ ਤਾਂ ਤੇ ਆਖਿ ਏਤਨਾ ਤੇ ਕਿਰ ਉਠਿ ਆਖਿ
ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤੇ ਸਭੈ
ਸਭਾ ਬਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸਿਖਾ ਤਿਸ ਆਸ ਕਰਿ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੁ ਜੋ ਤਿ ਪੰਥੀ ਜੋ ਸੰਤੇ
ਸੁਣਿਆ ਤਿਤਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤੁ ਪਰਤੁ
ਤੁ ਲੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ਆ ਖੁਦਾ ਪਿਰ ਦੀ ਵੇਰ ਗੀਲ ਗਾ ਕਰਾ
ਤਿਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੈ ਸੁਸੁ ਗਿਰ ਸੀ ਦੇ ਤਿ ਸੁਕੁ ਖੁਦਾ ਪਿਰਖਾ ਇਰਖਾ
ਸੋਖਾ ਖੁਦਾ ਪਿਰ ਦੀ ਵੇਰ ਗੀ ਕਾ ਸੋਖਾ ਪੰਤਿ ਦਖਤ ਜਿਦ ਤਾ ਤੁਰੇ
ਗਿਤੇ ਗਏ ਸੋਤੁ ਸਤ ਰਿ ਸਿਰਕੁ ਕਸਬੁ ਗਿਕਾ ਦਾ ਖੁਦਾ ਪਿਰਕੁ ਆ
ਰੋਪਤ ਗਖ ਇਰਖ ਦਾ ਆਸ ਪੀਰਾ ਨਾ ਉਪਾ ਇਕ ਕਾ ਦਾਆ
ਖੋਤੇ ਨਸੀ ਤਿ ਸੁਗਿਰਾ ਕੁ ਕਰੇ ਦੈ ਤਿਕੇ ਖੁ ਸੁਗਿਰੁ ਸੀ ਦੇ
ਸਤੈ ਸੁਗਿਰ ਬਗੈ ਤਿ ਤਿਕੇ ਪਿਆਂ ਦੇ ਤਿਰ ਸੁਸ ਨਸਾ
ਆ ਦੇ ਤਿ ਸੁਰਾ ਗਿਰ ਤਾ ਤਾ ਸੁ ਨੁ ਸੀ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਤਿ ਤੁ ਗਿਰਤ
ਕੇ ਪਿਆਂ ਦੇ ਜੋ ਤੀ ਗਿਰ ਤ ਆ ਦੇ ਤੇ ਤੇ ਸੁ ਨੁ ਸੀ ਦੇ ਆਸ
ਸੁਆਲ ਤਾ ਨਾ ਉਤੇ ਤਿ ਸਤਿ ਕੇ ਪੀ ਨ ਨੁ ਤਿ ਸੰਦੈ ਸੇ ਖੁ
ਨਾਨਕੁ ਉਤਰਿ ਦੇ ਕੈ ਸੇ ਨੁ ਬਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਿਓ ਕੁ ਗਿਓ ਦੇਰ
ਆ ਤੇ ਤੋਗਾ ਤੁੰ ਸਾਤੇ ਕੁ ਆਰੇ ਸੋ ਕਿ ਕਿਟ ਸੀ ਦਰਾ ਸਤੁ
ਸਸੇ ਖੇ ਸੋਤੁ ਬਾ ਨਾਨਕੁ ਪੈ ਗਿ ਬੋਤੁ ਰੋਲਿ ਕੇ ਕੰ ਕੈ
ਸਤੁ ਨ ਗਿਉ ਬਾ ਦ ਤਿ ਨਆ ਦਰ ਸੀ ਸਾ ਆ ਏ ਤੁ ਨਾਰ ਤੇ

ਤੁਰਕੁ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੋਇਆ॥ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਪੀਰੁ ਦਿਆ ਆਸਿ
ਆਗਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦਿ ਬੋਲਿਆ ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੰ ਤੁਸੀਆਂ ਕ
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਤੁ ਨੇਤ੍ਰ ਆ ਇਆ ਸਿਫਤੁ ਗਤਿ
ਆਖੂ ਗਿਆਨ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਦੇ ਪੈਰ ਟੇਕੀਆ ਤੈ ਬਲਿ ਹੰ
ਕਰਿ ਗਏ ਆ ਚੈਲੇ ਨਾਲਿ ਕੀਨੇ ਕਉ ਉਦੇ ਬਲਿ ਤਕ
ਕਬੋਲਣ ਲਗੈ ਬਚਨਾਂ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ ਗਾਬਰ
ਸੀਆ ਤੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੂੰ ਬਚਨ ਲਗੇ ਸਲਾਮਾਲੇਕ ਮਜਲੀਆ
ਜਲਾਲ ਦੀਆਂ ਤੁਰਤ ਦੁਲਾਲ ਗੀਸ ਲਾਮਾਰਾ ਫਰੀਦਿਆ
ਸਿਸਆ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਨ ਕਰਬਾ ਗਖੁਰਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਆਰਿ
ਲਗੇ ਨੂੰ ਆ ਸਿਧ ਤੀ ਜੋ ਦਿਵ ਦਰੀਆ ਸਾਂਝਾ ਕੀਆ ਸਿ
ਸਹਿਲ ਕਰ ਅਨੇ ਖਬਰਿ ਨ ਤੋ ਸਭੀ ਕੀ ਕੁਸਮਾਰ ਨੇ ਕੋਲਾ
ਤੀਸਲਿ ਕਰਿ ਫਰੀਦ ਰਸਮਾਸ ਦਿਹਾੜਿਆ ਸੁਰਤਿ ਰਖਿਆ
ਸਲਕੁਸਲਾਮ ਉਤਰੁ ਸਿਧ ਦਿਦੋ ਜਿ ਕਰੀ ਰਹਰ
ਬਚੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਕੇ ਦੁਫਨਾਗ ਤੇ ਲੁਟੇਆ ਕੋ ਗੇ ਪਸੀਕਣ
ਤਾ ਜੀ ਦਰਿਆ ਕੋਈ ਗਨੁ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਟੇ ਪੀਰਨਾ
ਸਤੁਕਿ ਕਲਿਕਿਸਤੁ ਇਕੀ ਸਲਕੁਆ ਸਾ ਕੀਤੋ ਗਾ ਕੈ
ਜੋਤ ਕੋ ਨ ਤਿ ਉਸਕਰ ਦੇਨ ਦੇਗਾ ਤਾ ਫਰੀਦ

ਜਤੁ ਇਕ ਨੇ ਰੋਪਨ ਦਈ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਲਾਭ ਆਇ ਲਿਆਂ ਦਿਆ
ਮਲਕੁ ਕਿ ਕੰਨੀ ਸੁ ਲੀਆਂ ਦਾ ਸੁਮਤੁ ਦੇਖ ਨੇ ਗੁਆਂਢਿਆ
ਉਸ ਕਿ ਤੂ ਪਿਆਰੀ ਕਥੀਆਂ ਤ ਸੁਕ੍ਰ ਕ ਜਨੇ ਦਿਆ ਸੰਤੋ ਲਿਖੇ
ਮਾਲਕਿ ਨੇ ਕੁ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟੁ ਦੀਆ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਤੂ
ਲੋਕਾਂ ਸੀ ਪਾਰਦਿਆ ਤੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰ
ਕਿਨੀਆ ਖੇਤਿ ਅਤੁ ਦੁ ਖੀ ਪ੍ਰਗਮ ਲਾਂਤ ਅਤੇ ਕੰਨੀ ਨਾਸੁ
ਦੀਆਂ ਇਆ ਫਗੀਂ ਦਾਂ ਕਿ ਹੋਇ ਦੰਵੀਸੀ ਤ੍ਰ ਖ ਜਾਂ ਨਾਂ
ਪ੍ਰਸੁਤਾਂ ਇਆ ॥ ਫਗੀਰ ਕਿ ਖੈ ਸੁ ਤੇ ਕੇ ਸ ਪਿਆ ਅਤੇ
ਕਿਸੀ ਤ੍ਰ ਜਲਿਆ ॥ ਬੀਤੇ ਕੇ ਖੇ ਇਆਂ ਲਾਇਗ ਪ੍ਰੇਤ
ਅਤੇ ਨਪਤੀ ਦਿਆ ॥ ਫਗੀਰਾਂ ਨਿ ਕਹੀ ਜੇਤ ਸੌਂ ਨੂੰ
ਕਹੀ ਐਤਕੇ ਜਗ ਕਦਿ ਉ ਸਿਆ ਦਿ ਇਸ ਮਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਤ ਨੂੰ
ਮਤੁ ਕੇਤਾਂ ਖੀ ਉਸਿਆ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਫਗ ਪ੍ਰਭੁ ਖੀਆ
ਸੁ ਅੰਲ ਤਰ ਇਆਂ ਸੇ ਖਫ਼ ਕ੍ਰੁ ਏ ਸੇ ਖਫ਼ਗੀਰ ਤ੍ਰ
ਇਸੁ ਜਾਂ ਤ ਗਾਂ ਖੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆ ਸੇ ਖਫ਼ਗੀ
ਮਆਲ ਸਗ ਉ ਪ੍ਰਗ ਖਿਆ ਪ੍ਰਤਾਂ ਕੁ
ਅਤੈ ਖਰ ਸਾਕੁ ਅਤੇ ਸੁਲਾਂ ਕੁ ਆਪਿ ਸੁ ਕਿਆਂ ਗੀ

[illegible]

ਤਿਸੁ ਪੰਸਿਕ ਧਿਆਪਦੇ ਐਸੇ ਦੇਵਤਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਤੇ ਗਿਸੀ
ਜਾਂ ਬਲਾਦ ਕੁਰਾਨਾਂ ਦੇ ਖਤੁ ਆਇ ਲਗੇ ਤੁਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਤੇ ਪਿਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਏਸ ਘਤ੍ਰ ਨਉਤ੍ਰ
ਤੋਂ ਜੀਦੇ ਪਰਿਤੁ ਪਾਗ ਜੀ ਮੇਰ ਮਾਂ ਲ੍ਹਾ ਜਮਲਾਂ ਘੇਨੂੰ ਕੂ ਮੁਰੀਦੁ
ਜੀਦੇ ਪਰਿਤੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ ਖਿਆਂ ਕਿ ਦੇਖੁ ਬੇ
ਦੇਨੂ ਧਿਆਨਿਆ ਉਹ ਬਹੁਤੁ ਰਹਤੁ ਕਿਆ ਸਾਂ ਸੈਸੇ ਪਰਮਾਨ
ਪਰਿਤੁ ਬਲ ਦਾਦੇ ਇਸੇ ਤੇ ਤੇਤੁ ਕੁਝ ਲਾ ਇਦਾਂ ਤੇ ਬਲਾਏ
ਸਾਂ ਸੈ ਸੇ ਦੇਗ ਦਾ ਰਧਪਿਆ ਏਆ ਬੰਧਿ ਪਰਨਜਾਵੇ ॥ ਉਤ੍ਰ
ਜਾਂ ਪਿਧਤੁ ਤੇ ਪਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ ਬਿਆ ਬ੍ਰਹਮ
ਦੇਤ੍ਰ ਨਉਤ੍ਰ ਤੇ ਜੀਦੇ ਪਰਿਤੁ ਤੇ ਮਾਂ ਲ੍ਹਾ ਸੈ ਘੇਨੂੰ ਕਿਮ
ਰੀਦੁ ਸਾਂ ਸੈ ਜੀਦੇ ਪਰਿਤੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਸਾਂ ਸੈ ਤੇ ਮਾਂ ਲ੍ਹ ਘੇਨੂੰ
ਸਾਂ ਪਿਆ ਸਾਂ ਸੈ ਜੀਆਂ ਦਰਸਾਂ ਉਹ ਸਾਂ ਸੈ ਧਿਆਨਿਆ ਉਹ
ਉਤ੍ਰ ਜਾਂ ਪਿ ਉਤ੍ਰ ਆਂ ਦੇਨੂੰ ਤੀਗਾ ਕਪਿਦਾਰ ਗਇਆ ਸੇਖ
ਦਾਂ ਕੇ ਜਾਂ ਸਾਂ ਉਤੁ ਘੇਨੂੰ ਨਸਾਂ ਦੀਗਾ ਤਾਂ ਨਗਿ ਉਤ੍ਰ ਜਾਂ ਪਿ
ਖਤੁ ਤੇ ਪਿਆ ॥ ਸਾਂ ਸੈਤ੍ਰ ਨਉਤ੍ਰ ਤੇ ਜੀਦੇ ਪਰਿਤੁ ਤੇ ਮਾਂ ਲ੍ਹ
ਘੇਰਤੇ ਗ ਸਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਜੇ ਮਾਂ ਲ੍ਹ ਕਿ ਘੇਨੂੰ ਸਾਂ ਸੈ ਜੀਦੇ

ਜੀਉ ਸੁਣੀਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਸਾਲੁਆ ਇਸਾ ਜਾ ਚਉਰੀਆ ਦਾ ਚਉਕਾ
ਚੋਸੈ ਘੜੇ ਤੇਗਾ ਗੀਸ ਉਠੀ ਤਾ ਆਪ ਆਤ ਮਤਿ ਕੋਵ ਪੁਤ੍ਰ ਬਸਪਰ
ਪੁਰਖਿ ਨਿਕਿਤੀਆ ਉਸਕ੍ਰਾਮ ਉਬਸ ਤਸਾ ਨ ਮੇ ਗੀਆ ਤ
ਮਤਿ ਤਾਤ੍ਰ ਤਆ ਈ ਪੁਰਖਿ ਪੀਵੈ ਲੋਕਿਆ ਆਤ ਵੰਡ ਤਰੁ ਬਸਾ
ਸਾਗ ਟੀਕਾ ਰਣੀ ਟਿਪਾ ਵੇ ਮੈ ਕੋਵ ਸਲੋ ਕੀ ਪਿਨੇ ਵੰਡ ਗਾ ਆਤਸ
ਤਿਤਾਤ੍ਰ ਕੰਨੇਆ ਈਤੌਵੰ ਦਾ ਸਚੁ ਨਸਾਲੁ ਸਾਤ ਮਤਿ ਲੋ ਵੀਵ
ਵਜੀਆ ਜਾਪਕੈ ਵਤਿ ਚੋਟਾ ਆ ਇਸਾ ਅਬੋਕ ਤਰੁਪਾਇ
ਤੇ ਆਤਸ ਤ੍ਰਤੇ ਨੇ ਜੀਉਸ ਕੋਵਾ ਆਤ ਜਾਤੈ ਸਾਤ ਸਉ ਤੁਸ
ਨਸ ਕੀਆ ਜਾ ਆਤਸ ਮਤਿ ਸਾਤ ਨਸਾਲ ਤ੍ਰਮਿ ਲਾਈ ਸਚੁ ਹੈ ਤ
ਬਾਵ ਪੀਆ ਸਾਗ ਟੀਕਾ ਰਣੀ ਕਾ ਸਾਤ ਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਸਾਤ ਨਸਾਲ
ਤ੍ਰ ~~ਸਲਾ~~ ਕੋਤ ਸਾ ਜਾਪਕੈ ਪਚੇ ਪੁਤ੍ਰ ਵਸਤ੍ਰ ਯਲਾਗਇ
ਆ ਆਤਸ ਮਤਿ ਸਾਤ ਨਸਾਲ ਪਿਨੇ ਗਇਆ ਜਾ ਸੇ ਪੁਰਠ
ਗੀਤ੍ਰ ਨਾਇ ਪੁਰਖਿ ਤ੍ਰਮਿ ਲਾਆ ਉਸਨਾਤ ਗਾ ਕੀਈ ਨਾਗ
ਤਾ ਜਾ ਵਾ ਤੈਤਿ ਸੁਰਖਿ ਪੁਰਖਿ ਸਕਨਾ ਵਾ ਕਲਾ ਕੋਵਾ ਪੇ
ਕੇਉ ਲੋ ਪੁਰਖਿ ਪਿਰਸਾ ਪਾਆ ਗ ਉਤਨਾਪ ਗਾ ਚੋਇ ਗਇਆ
ਤੌ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖਿ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖਿ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖਿ ਵੇਪਾ

[illegible]

ਆਪ ਆਪਣੇ ਤੇ ਸਿਧਾਣੇ ਤ੍ਰਾਹ ਸਮਝੇ ਨਾ॥ ਵਾਪ੍ਰਤੇ ਸਿਦੀਆ ਆ ਨੈ

ਦਾ ਕਤਿਸ ਦੇ ਤੈਸਿਆ ਸਚੁ ਕਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਪਾਠ ਸੀਰ ਦੀਆਂ

ਵਰੀਸਾ ਗੁਰ ਕੇ ਵਿਚਿ ਰਖਿਆ ਤਾ ਪਾਸੋ ਆ ਕਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚਰਨ

ਧਿਆਨੇ ਸੁਨੈ ਤਾਂ ਬਾਬੀ ਦੀ ਲਾਤ ਮਤੇਲਾ॥ ਇਕੁ ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਾਤ ਸਮ

ਆਪਣੇ ਦੇ ਤੈਸਿਆ॥ ਬੇਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਦਾ॥ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਮ ਸਿਜਨਾ ਦੀ

ਸਭੁ ਸਿਖੀਆ ਰਖੀਆ ਗੁਬਾਰ ਸਦਾ ਸਾ ਨੇ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਨੇਹ ਸਾਸਤ

ਤਾ ਤੇ ਵੇਖੁ ਫਿਰਿ ਸਾ ਗਾਵਾ॥ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੀਆ ਨੂ ਲੁਟੀਆ

ਜੈਸੇ ਤੈਸੇ ਕੁਝਾਂ ਕਿਆ ਸਭ ਗੁਰੂ ਤਲੇ ਵਰ ਦਸਿ ਉਰੇ ਜਿਕਿ

ਬਕ੍ਰਿ ਪਰੀਆ ਕਿਆ॥ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਲੁਟੀਆ ਲਾ ਬ ਦਤੰ ਕਿ

ਤਕਾ ਫਿਕਿ ਜਨੇ ਤੇ ਆਪ ਇਕ ਵਰ ਰਿਲ ਬਲ ਤੇ ਕਿਆ ਫਿਕ ਕਬਾ

ਕੰਨ ਸਬਦ ਹਜੀਆ॥ ੨॥੧॥ ॥ ॥੫੭॥ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਸਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਦੋਂ ਨਾਮ ਕਹੇ ॥
ਤਾ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹ ਤਾਰ ਸੁਖ ਦੇ ਜਾਣ ਪਤਿ ਪੂਰ
ਬਿਆ ॥ ਪਾਵਿ ਵਾ ਈ ਮਨੁ ਮੈ ਤ੍ਰੈ ਘੋਲੰ ਘੋਰੇ
ਪਸੁ ॥੧॥ ਤਾ ਓ ਜੇ ਵਿਦਾ ॥ ਜਾ ਏ ਨ ਘਰ ਦੇ ਉ
ਸ ਗਲ ਮ ਜੈ ਦਾਤੇ ਤਾ ਸ ਗੈ [illegible] ਵਾ ਤ ਉਜੇ
ਨਾ ਮ ਜੈ ਸਓ ਤਓ ਜੈ ਤੇ ਸੁ ਉ ਪਗਲ ਜਾ ਉ ਮਜੇ
ਦਿ ਆ ਓ ॥ ਤਿ ਸੁ ਵਾ ਤ ਖਜੇ ਬੇਨੇ ਖ ਨ ਗਿ
ਸਉ ਧਾਗ ਦੈਰ ਓ ਸੁ ॥ ਜੈਉ ਗੇਕ ਤਲਿ ਜਾ ਦਾ ਤੈਸ ॥
ਤਉ ਤੁਸ ਗੁ ਪ ਕੇ ਦੇ ਤੇ ਉ ॥ ਜੇ ਏ ਮ ਕ ਘਰ ਏ
ਹੈਰ ਦੇ ਉ ਤੈ ਗੁ ਪੂ ਰੈ ਦਾ ॥ ਸ ਓ ਜਿ ਏ ਸ ਘ
ਬੇ ਤ੍ਰ ਗਿ ਉ ਜੇ ਤ ਰ ਗੈ ਸ ਉ ਤੈ ਸਉ ਰੁ ਸਸ
ਪ੍ਰ ਵੰ ਨ ਲ ਤੈ ਕੁ ਖਿਆ ਕ ਤੀ ਜਾ ਓ ਗ ਵੰਗਣ
ਤੈ ॥ ਸ ਬੇ ਦੇ ਏ ਸਵਾ ਤ ਏ ਦੈ ਪਾ ਗ ਵੰ ਨਲ ਤੈ

ਤਾ ਵੇਖਿ ਬੋਲੇ ਕਰਿ ਆ ਜੋ ਵੇ ਕਸਪ ਉਆ ਕਿ ਕੁ

ਬੁ ਜੋ ਤੁ ਲਤਾ ਤੇ ਤੇ ਓਸ ਨਾ ਲਿਲ ਪਦਿ ਵੇ ਤੁ ਦਤ

ਉ ॥ ਤਉ ਓ ਨਿ ਕਰਿ ਨਾ ਉ ਵੇ ਬ ਦਏ ਬੋ ਜੈ ਉਸੈ

ਜਤਾ ਨਿ ਗਡੈ ॥ ਉਸ ਜਾ ਤਾ ਨਿ ਉ ਉ ਬੇ ਜੈ ਨਾ ਡੇ।

ਜੋ ਨਾ ਉ ਪਗ ਨੇ ਤ ਦੇ ਤਾ ਆ ਰ ਸੀ ਲੰ ਪ ਦੰ ਗਨਿ

ਵੇ ਬੈ ਸੋ ਉ ਤ ਬ ਜੇ ਨਾ ਡੇ ॥ ਤਉ ਓ ਨਿ ਬੰਦੇ

ਕਰਿ ਆ ਜੋ ॥ ਦੇ ਸੀਆ ਵੇ ਤੁ ਕੁ ਲੰਪੀ ਸੀ ਸਿ

ਕਿ ਉ ਕਗ ਲੰਪੀ ਸੀ ॥ ਅ ਬੈ ਵੇ ਬੰਦੇ ਜੇ

ਕੁ ਕੁ ਤੇ ਜੈ ਪ ਲੈ ਬ ਗ ਸੁ ਤੇ ਪੀ ਤਾ ਵੇ ਸੇ

ਪਤ ਸਉ ਪ ਰਬ ਜਾ ਡੈ ਤੁ ਪੈਆ ਉ ਕੈ ਕ ਅਤੇ

ਬਗ ਯ ਬਾ ਡੇ ॥ ਨਾ ਵੇ ਤੁ ਤ ਕੁ ਜਤ ਨ ਨਿਪਜੈ

ਪਉ ਸੀਆ ਤਾ ਤ ਰ ਤੁ ਜ ਸਤੇ ਨੇ ਪ੍ਰ ਗੁ

ਤੇ ਸੀ ਤਤਸ ਜਤਾ ਨ ਦਾ ਕੈ ਪੀ ਨਿ ਪਦਾ ਉ ਬੰਦ

ਬੀ ਸੋਤਤਿ ਨੈ ਧ ਕੈ ਉਤ੍ਰ ਤਤੇ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਲੋਚਿ ਪਤ੍ਰਸੋ ॥

ਨੇ ਪਲਾ ਪਰ ਸਤੇ ਵੀ ॥ ਤਾ ਤ੍ਰਉਤ੍ਰ ਕੈ ਕ ਉਤ੍ਰ ਤ ਪ੍ਰਤ

ਬੇ ਘਾਤੇ ਨੇ ਤ੍ਰਓ ਲੋਚਿ ਆ ਲਿਨ ਦਾਤੈ ਤਾ ਵੇਤ

ਨਿ ਲਚਿ ਲਚਿ ਦੈ ਦੇ ਨੇ ਵੇ ਨਾ ਕ੍ਰ ਕੇ ਖ੍ਰਸ਼ਾ ਪੇਆ

ਪਲੋ ਖੇ ਨ੍ਰੇਆ ਮਲ ਦੋ ਲਚਿ ਲਚਿ ਦੈ ਦੇ ਨੇ ॥

ਨ੍ਰ ਵੇ ਦੋ ਖੇ ਨ੍ਰੇ ਕੋ ਵੀ ਨ ਨਿਲ ਧਾ ਦਾ ਆ ਪਲੀ

ਆ ਖੀ ਤ੍ਰ ਕੇ ਖ੍ਰ ॥ ਨਿਉ ਨਿਉ ਲੋਚਿ ਲਚਿ ਦੈ ਦੇ

ਨੀ ਖਤ੍ਰ ਕੇ ਖ੍ਰ ॥ ਫਤਿ ਉਨ ਖੰ ਦੈ ਕਾ ਫਆ ॥

ਨਿ ਵੇ ਧਾ ਗ ਖ੍ਰ ਦਾ ਖ੍ਰ ਦੇ ਕਿ ਬਾ ਵੇਤ ਨਿ ਦ ਮੈ ਆ

ਫ ਬੇਨ ਫਾ ਨੁ ਪ ਪੇ ॥ ਕੇ ਖਾ ਵੇ ਕ ਉਦਿ ਆਤ

ਤ ਉਤ੍ਰ ਨ ਕਾ ਫਆ ਨੀ ॥ ਨ੍ਰ ਲੋ ਨਾ ਸ੍ਰ ਲਾ ਤ੍ਰ ਤੈ ਨ੍ਰੇ

ਡੋ ਤ੍ਰ ਲਤੈ ਯ ਕ੍ਰੇ ॥ ਆ ਵੀ ਲਤ ਤਿ ਨ ਕੈ ਲਿ ਆ ਸੇਸਿ

ਪੇ ਯ ਕ੍ਰੇ ਤੈ ਨਾ ਤੰ ॥ ੨ ॥ ਤੇਤ ਨਾ ਫਿ ਦ੍ਰ ॥

ਤਉ ਤੁ ਨਿ ਖੁਦਾਂ ਦੁ ਦੇਂਨਾਂ ਛੁ ਆਂਜਿ ਦੇ ਮੀਆਂ ਖੁਦਾਂ

ਖੁਦਿ ਆਂ ਦੇ ਤੁਰੀ ਨੇ ਨ ਨਿ ਕ੍ਰਤਮ ਜਨਾਂ ਨ ਦੇਆਂ

ਲਤ ਹੈ ਨਾਂ ਡੀ ਲ ਗੀ ਆਂ॥ ਕੇ ਜੈ ਕੇ ਜੈ ਲਤ ਹੈ॥

ਨਾਂ ਮ ਦੇ ਲਤ ਹੈ ਕੂ ਧ ਦੇ ਲਤ ਹੈ॥ ਲੈ ਤੁ ਦੇ ਲਤ ਹੈ

ਸੇਤ ਦੇ ਲਤ ਹੈ॥ ਅ ਤ ਨਾਂ ਹ ਦੇ ਲਤ ਹੈ॥ ਅ ਗੈ ਜਿ

ਭੁ ਜੈ ਨਾਂ ਡੇ ਪ ਦੇ ਤੈ ਤੁ ਇ ਦੇ ਨਾਂ ਲਤ ਹੈ ਅ ਧੈ ਤੀ

ਤੁ ਜੈ ਨਾਂ ਡੀ ਪਕ ਮ ਦੇ ਨੈ ਕ ਨਾਂ ਜਿ ਲਤ ਹੈ ਨਾਂ ਲਿਕ

ਤ ਦੇ ਨਾਂ ਡੀ॥ ਲਤ ਹੈ ਦੇ ਤੁ ਪਰ ਤੁ ਪਰ ਦੈ ਦੇ ਕੇ

ਕੁਰ ਆਂ ਕਿ ਨਾ॥ ਅਖੇ ਜੈ ਕੁ ਰਾ॥ ਦੇ ਤੇ ਤੇ ਜੈ ਤੇ ਲੈਕ

ਹ ਤੁ ਲ ਹਿ ਆ ਤੁ ਪ ਹ ਧ ਜੈ ਨੈ॥ ਜਿ ਖਤੁ ਲਾਂ ਦੁ

ਦੇ ਸ ਜੈ ਤਾਂ ਨ ਦਿ ਧ ਹੇ ਜੈ ਮੇ ਬੀ ਲੈ ਕ ਤ ਤੇ ਬਿ

ਲਾਂ ਦੁ ਸਾਂ ਹਿ ਤੁ ਮ ਹ ਦਿ [illegible] ਦੁ ਨਾਂ ਬੀ ਖੁਰ

ਆਂ ਤੀ ਕਾਂ ਤੀ ਨ ਬੀ॥ ਨਾਂ ਤ ਤ ਤ ਲ ਤਾਂ ਪੀ ਤੀ

ਬੀ ਤੀ॥ ਮੁ ਲ ਤ ਤ ਨਾਂ ਖ ਨਾਂ ਦੁ ਤੈ॥

ਲ: ਨ: ਤ੍ਰ ਗ: ਰਲੁ ਅੈਮਿਤ੍ਰ ॥ ਨ੍ਰਿ ਓ ਨ: ਲ ਨ ਨਿ ਦਿਓ

ਅ: ਪ੍ਰਿ ਓਂ ॥ ਤ: ਨ੍ਰਿ ਓ ਯੀ ਏ ਨੈ ਤੈ ਕਿ ਅ: ਬੀ ਏ: ਤੈ ॥

ਤ: ਉ੍ਰ ਨ ਘੇ ਰੈ ਨ: ਦੂ ਅ: ਨਿ ਏ੍ਰ ਮੀ ਅ: ਨੇ ਪ: ਏ੍ਰ

ਨ੍ਰਿ ਦਤ ਙ ਤੈ ਸ ਲ ਧੀ ਸੋ ਮਿ ਕ ਤੂ ਨ ਨ ਲ ਧੀ ਸੀ ॥

ਤ ਉ੍ਰ ਉ੍ਰ ਨ ਖ ਰ: ਉ੍ਰ ਏ ਨ: ਦੂ ਅ: ਨਿ ਏ੍ਰ ਘੇ ਏ ॥

ਦ ਤ ਉ੍ਰ ਯ ਠੇ ਏ ਮ ਨ੍ਰਿ ਮੇ ॥ ਯ ਯ ਨੇ ਓ ਨ੍ਰਿ ਅ: ਉ੍ਰ ॥

ਸੋ ਤ ਤ੍ਰ ਤੇ ਨੇ ਲ ਧਿ ਅ: ਸ: ਥ ਤ੍ਰ ਨੈ ਨ ਏ੍ਰੀ ਮ: ਉ੍ਰ ॥

॥ ੪ ॥ ਤੇ ਤ ਨ: ਮ ਅ: ਨ੍ਰ ॥ ਤੇ ਸ ਨ: ਯ ਮ: ਨ ਬ੍ਰ ॥

ਏ੍ਰ ਘੇ ਏ ਨੇ ਤ ਉ੍ਰ ਉ੍ਰ ਸ ਨ ਤ: ਨੇ ਤੇ ਗ: ਏ ਨ ਏ੍ਰੀ

ਮ: ਨ੍ਰ ਮ: ਘ ਤ ਨ ਤੇ ਅ: ਤੇ ਤ: ਨ ਤੇ ਅ: ਤੇ ਤ: ਤੈ

ਤ: ਤ੍ਰ ਲ ਧਿ ਦੈ ਸੀ ॥ ਅ ਤੈ ਨੇ ਤੇ ਗ: ਏ੍ਰੀ ਮ: ਨ੍ਰ

ਨ੍ਰਿ ਧ ਲ ਤ ਨ ਲੁ ਬੀ ਅ: ਤੈ ਤ: ਯ ਉ੍ਰ ਏ ਨ੍ਰ ਘਿ ਦੈ

ਸੀ ॥ ਤ ਉ੍ਰ ਉ੍ਰ ਨ ਘੇ ਏ ਨ: ਦੂ ਅ: ਨਿ ਏ੍ਰ ਮੀ

ਅ: ਨ ਏ੍ਰੀ ਏ੍ਰ ਤ: ਨੇ ਤੈ ਨਿ ਮੈ ਨ੍ਰਿ ਨ੍ਰ ਘ ਰ ਏ ਨ੍ਰ ਸੈ ॥

ਤਤੁ ਤ੍ਰਿਨੰਮ੍ਰ ਦਾਤਿੰ ਦੋ ਕਾਢਿਆ ਜਿਉ ਖੋਦੇ॥
ਜਾਤ੍ਰ ਜੋਗ ਘੁੰਮਿਆ॥ ਅਤੇ ਮਕ੍ਰਾਣੇ ਪਤਕਾਰ
ਕੀਏ॥ ਉਨੇ ਪਾਵੇ ਖੁਨੇਆ॥ ਉਨੇ ਤਕੀ ਨੈਨ
ਖਿਆਨ੍ਰ॥੫॥ ਤਉਜਾ ਫਿਰ॥ ਤਤੁ ਤ੍ਰਿਨ
ਮਦਾਤਿ ਦੋ ਕਾਢਿ ਆਜਿ ਉਖੋਦੇ ਉਤ ਜਾਤਿਗਾ
ਉਜਨੇ ਤੈ ਜਿ॥ ਜੋਗ ਜਤਾ ਜਤਾ ਜਤ ਜਤਾ ਜਿਤੇ ਜਿ
ਅਣਲਗੁ ਣਲਗੁ ਕੀ ਦਦੇ ਤੈਨ ਮਕ੍ਰੀ ਆਜਿ
ਖੋਜੀ ਆਤੈਜਿ ਸੋਤੈਗਾਤੋਗ ਕੀਦਦੇ ਆਤੈ
ਜਿ॥ ਪਗੁ ਖੰਦੈ ਤੈ ਜੀਖ ਪਤੋ ਕੇ ਪ੍ਰੀਸਾਫਕੁ
ਕੁਦਾਫਿ ਦਆਉ ਦੇਜੋ ਤਤੁ ਤਤੁ ਤਤੁ ਤ੍ਰਕੀ
ਤਕੀ ਕੇ ਕਗਲਪਾਏ॥ ਆਪਜੇਤਗਿ ਦੇਜੈ
ਉਸਤਜੇਤੇਉਕ ਆਪਤੇ ਖਕਦੇ ਏਤਜਿ॥
ਫੁਕਤੇਗਜਾਂ ਕ੍ਰਤੇ ਲਪਾਏ ਉਧਜਿਦੈ ਦੋਤੈਜਿ॥

ਤ: ਤ: ਤੇਨ੍ਹੇ ਉਚਾਰਨਿ ਸਾਰਕ ਨ: ਬੋਲ੍ਹ: ਆ: ਪ੍ਰਿ

ਗਸੁ ਆ:॥ ਨ ਏਨ ਸਲ: ਉਸ ਬੇਜੇਤੁ ਪਗਿ

ਲਗ: ਧ੍ਨੁਏ॥ ਜਿਦ ਵੁ ਟੈਸ:ਨਿ ਬੀਆ: ਸ॥

ਅਗਿ ਉਨ ਪਤ ਲੋਆ: ਜਿ ਦੇਤ: ਧ੍ਰੁ ਤ੍ਰ ਕੇਭੁ ਤੈਜਿ

ਨਾ: ਸਕ੍ਰਾਣ: ਤ੍ਰ ਨ੍ਰਭੁ ਸਤਿ
ਜਿਥੇ ਜੇਨਾ: ਲਿ ਲਗਣ: ਸਤਿ

ਜੰਗਕ੍ਰ ਗਤ੍ਰ ਗਕੇਰ ਆ:ਤੇ॥ ਤ: ਆ: ਖਿਓ ਸ੍ਰ ਦ੍ਰੇ ਸੀਸ

ਸੈਕ੍ਰ ਤ੍ਰ ਸੀ ਪਨਿ ਲਘ: ਪ੍ਰਿਓ॥ ਸੈਪ: ਗਿਨ: ਦ: ਤੈ॥

ਅਬੈ ਦ੍ਰੇ ਅ ਨ: ਦ: ਨ: ਨ: ਦ੍ਰੇ ਸਕ੍ਰ ਜਿਕੇਦੇ॥ ਤ: ਨੁ

ਪ: ਗਿ ਖਜ੍ਰਿ ਸਟਿ ਕੋ॥ ਤ: ਆ: ਖਿਓ ਸ੍ਰ ਜਿ ਦ੍ਰੇ ਸੀ

ਆ:॥ ਸਤਿ ਜੈ ਪਲੈ ਟੈ ਕ: ਪ ਜੈਤ: ਕ ਪ੍ਰੀ ਜੈਸੇ॥

ਜਿਤ੍ਰ ਸ: ਕ੍ਰਿਕੇਦ:॥ ਉਤਤ ਸੇ ਅਬੈ ਦ੍ਰੇ ਅ ਜੈਏ

ਭ੍ਰੇਤ ਨ: ਤਿ ਗ: ਟਕੇ ਪ ਜੈਤੇ ਟੀ ਨ: ਤਿ॥ ਦ੍ਰੇ ਬੈ

ਤਿ ਗੁ ਭ: ਤ੍ਰਿਪਿ ਜਰਣ: ਤੈ॥ ਤ: ਉ ਜਿ ਬੰਟੈ ਕ੍ਰਿ

ਆ: ਜਿ ਦ੍ਰੇ ਸੀਆ: ਸਕ੍ਰ: ਨ: ਤਿ ਜਿ ਦ੍ਰੇ ਬੈ

ਲਿ ਜੈਸੇ ਦਾਤੈ ॥ ਤਾ ਚਿਰ ਤੁਰਿ ਪਾਤਹੀਆ ਮਿਆਜਿ

ਵੇ ਚੰਦੇ ਜਿ ਕੁਸ ਮਲ ਤਲੋ ਤੁਸਨਾ ਤਿਰ

ਫਿਰਿ ਹੋਤੇ ਸੋਸ ਸਾ ਕ੍ਰਿ ਕੇਤਿ ॥ ਸ ਸੋ ਤੈ ਕ੍ਰਿ

ਪਾਰਿ ਲਪਾ ਪ੍ਰੀਤੈ ॥ ਤਾ ਤੁਜਿ ਚੰਦੈ ਨਾ ਫਿ ਸਾਜਿ

ਵੇ ਮੀਸ ਸ ਮਲੁ ਮੈਕੰ ਜੈ ਵੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਤੀ ॥ ਤਤੁ

ਤੁਜਿ ਪਾਤਹੀ ਕਾ ਫਿ ਸਾਜਿ ਤਾ ਸ ਮਲੁ ਕੇ ਪ੍ਰੀ

ਤਾ ਤੀ ਜੈਤਾ ਚੈ ਰਾਰਤੁ ॥ ਦੇ ਪਾਰ ਵੇ ਚੈ ਸਮਲ

ਚਲੋ ਜੀ ਤੈ ਤੁ ਕੇ ਪ੍ਰੀ ਤਾ ਤੀ ॥ ਤਾ ਸਤਿ ਮਾਰਿ

ਚੋਲੋ

ਚੰ ਦੈ ਕਫਿ ਸਾਜਿ ॥ ਧਜੈ ਮੁ ਧਤਲੈ ਧ੍ਰਤਿ ॥

ਧਲੈ ਧ ਰਮੁ ਚੋ ਰਜੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿ ਮੈ ਕ ਕੇ ਦ੍ਰਿਰ

ਧਰ ਦੈ ਜਾ ਤੀ ਪਾਤਲੀ ॥ ਤੇ ਤੈ ਜਾ ਦਾ ਨਮਲ

ਤ ਜ੍ਰਿਰ ਉ ਤੈ ਤੀ ਮਾਮਲੈ ਧ ਵੇ ॥ ੪॥ ਤਤਿ

ਅਸ ਨੁਮ ਜਿ ਵੇ ਚਦਿ ਮੈ ਕੇ ਜੈ ਜੈ ਮੈ ਕੇ ਜੈ

ਤਮਾਰ ਪਮਾਰਬ

ਅਨੁ ਅਮਲਾ ਦਾ ਪਤਸਾਹ ਬੀਦਾ ਤਾ ਸੇ ਅਨੁ
ਪੜਿਲੈ ਤੇ ਪ੍ਰਹਿ ਲਘਿਉ ਦਾ ਘਰ ਸੁਣਿਉ
ਨਾ ਤੇ ਪਾ ਤੀਜੀ ਵੇਦ ਲਘਾ ਪ੍ਰਿ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ॥
ਦ ਹੈ ਆ ਦਦਾ ਕੁਦੈ ਉਨੁਕੁ ਨਾ ਤੇ ॥ ਕਹੀ
ਨ ਨਹਿ ਨਾ ਤੇ ਪਦਦੇ ॥ ਸਨੈ ਸਾ ਤੇਘ
ਦੇਠ ਨੁ ਹਰ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾ ਤੇ ॥ ਓ ਹੈ ਤੇ ਘਰਾ
ਓੁ ਬੀਓ ਸੁ ॥ ਲਾ ਗਾ ਦ੍ਹ ਤਾ ਮਾ ਹਿ ਮਾ ਹ
ਹਿ ਦਦੇ ॥ ਤਾ ਠ ਕੇ ਰਘ ਦਾ ਪ੍ਰਿ ਦੇ ਸਾ ਦਿ
ਕ ਕਾ ਦੇ ਦੇ ਤਨੇ ॥ ਤਾ ਤ੍ਰ ਨੇ ਦੇ ਤਰ ਨੁ ॥
ਪ੍ਰਸਾ ਦੇਨੁ ਨਦਲ ਨੇ ॥ ਤਉ ਸਚੇ ਦੇਘ
ਦ ਸੈ ਤੈ ਨਾ ਪਨੁ [illegible] ਨਾਲਨਾ ਵੇਨੁ ॥੭॥
ਤਾ ਸਾ ਦਿ ਕਾ ਠ ਕੇ ਰਾ ਕਾ ਦਆ ਲੈ ਸ ਨੱਥੇ
ਨੇ ਵੇ ਘਦਾ ਪ੍ਰਿ ਦਿ ਅਤੁ ਬੇ ਦਿ ਅਤੁ ਵੇਤੁ
ਨੇ ਤ ਨੁ ਤੈ ਸਪ੍ਰਿ ਸਨਾ ਤਨਾ ਦਾ ਦੀ ਅਤੇ

ਫਿਰਿ ਨ ਗਤਾ ਗੋਐ॥ ਜਿਤੁ ਵੇਸ ਜਾ ਨਾਂ ਗੁ ਦਾ
ਪਾਣੀ ਦਾ ਦਰਿਆਉ ਕੀ ਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੈ ਕਿਸੀ
ਦਰਿ ਆਵ ਵਿਚਿ ਤਰਲ ਪਉ ਦਾ ਹੈ॥ ਵਲਿਕ
ਖੂਹ ਖੋ ਦਰਿਆਉ ਵਖੇ ਤਰਲ ਪਉ
ਦਾ ਹੈ॥ ਉਸੁ ਦਰਿਆਵ ਜਿਉ ਜੈ ਤਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੈ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਜੈ ਖਾਤਾ ਨਾਲਿ ਸਟਦਾ ਹੈ [ਅਤੈ] [ਜਾਂਦਾ]
ਦਾ ਹੈ॥ ਆਪ ਨੂੰ ਜੈ ਖਸੀ ਦੇਦਾ ਹੈ। ਅਤੈ [ਅਤੈ]
ਖੀ ਕਿ ਨੂੰ ਜੈ ਖੰਭੇ ਦੇਦਾ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
ਉਸੁ ਦਰਿਆ ਵਖੇ ਤਰਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਤਿਉ
ਖੇ ਜਿਵੇਂ ਖਵਰੇ ਜਿ ਨ ਕੋ ਖਜੇ ਤੇ ਆਖੇ [ਤੈਸ]
ਦੇ ਤੇ ਜਿ ਜਿ ਸ ਖੇ ਸਦੇ ਜਿਆ ਦਾ ਨੂੰ ਪਤੁਤ [ਪਾਸ]
ਨਾ ਤੁ ਉਦਰਿਆ ਵਖੇ॥ ਅਤਿ ਜਿਵਾਲ
ਖਿ ਜੋ ਤੇ ਤੇ ਲਿਕ ਨਦਾ ਆ ਜਿ ਉਵਦੇ ਸਭੇ

ਵਲਿ ਜੈਕ ਜੈਆ ਕੀ ਅਤੈ ਗੋਤੇ ਜੈ ਪਾਧਿਆ ਕੀ॥

ਸਨ ਗੁਪ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ॥ ਜੋ ਗੁਖੇ ਤ ਓਨ ਜੋਤ ਗੋਤ

ਓਨ ਜੋਤ ਗੈਤ ਓਨ॥ ਪ ਤਿਵ ਵੰ ਜਰ ਵ ਲੋਕ

ਨ ਨਿ ਨਿ ਸ ਧ ਸਮੋਰ ਮੀਆ॥ ਅਤੇ ਗੋਤੇ

ਬ ਏਵ ਲੋਕ ਨ ਨਿ ਨਿ ਨਿਟ ਸਜ ਸੋ ਸਾਰ

ਤੁ ਤੁ ਤੇ ਖੇ ਵੇ ਨ ਮੀ ਆ ਨ ਗ ਨੁ ਪੇ ਸ ਜ ਤ॥

ਨੁ ਕੀ ਉ ਤ ਨੁ ਨਿ ਉ ਤ ਨੁ ਵ ਗੋ ਆ ਵ ਥੇ ਤ ਗ ਵੈ॥

ਨ ਖੀ ਆ ਪ ਏ ਪੀ ਗ ਖੇ ਵ ਗ ਗ ਤ ਵਿ ਸਾ

ਸ ਵ ਨ ਨ ਵ ਬੀ ਦੇ॥ ਤ ਉ ਨਿ ਖ ਵ ਉ ਵਿ

ਪੀ ਗੁ ਜੈ ਮ ਨੁ ਕੁ ਤ ਤੈ॥ ਮ ਤ ਉ ਸ ਸ ਧੀ

ਵ ਗ ਗ ਤ ਵਿ ਪੀ ਗ ਖੇ ਸ ਗ ਮ ਵ ਜੋਰ

ਨ ਦੈ ਤੈ ਤੈ ਖ ਜ ਮ ਤੁ ਕ ਗ ਜ ਤੈ ਉ ਪੀ

ਕ ਵ ਉ ਖ ਸੀ ਤੇ ਦੇ ਪੀ ਗ ਤੀ ਮ ਨ ਉ ਜਲ

ਬੀਦੇ॥ ਪੀ ਗ ਨੇ ਜੋ ਸ ਗ ਮ ਵ ਨ ਬੀ ਦੈ॥

ਬੋਲਣੁ ਫਿ: ਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਜਿਨੀ ਕੰਮਾ ਧੀ ਗੁ ਖੁਸਮ ਸੇ ਧੀ ਕੰਸਕ

ਮ: ਉ॥ ਕੂਤੀ ਨਤ: ਨਿਉ ਨਲ: ਦਗ॥

ਬੀ ਦੇ ਤ:ਉ॥ ਬੋਲਣੁ ਫ:ਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ

ਸਤ੍ਰੂਤੇ

ਸਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸਤਿ ਨ: ਮੁਕ ਟ ਤ: ਪਾਗ ਖ ਸਤਿ ਗੁ: ਰੂ

ਪਰਸ: ਨੁ

|||≡ |||≡ |||≡ |||≡ |||≡ |||≡ |||≡

੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧

|||≡|||≡|||≡|||≡|||≡|||≡|||≡|||≡|||

363

੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਥਪੰਜੇਦੇਨਾਮਕੀਚਾਲੀ॥

ਪੰਜੇਦਾਪਹਿਲਾਨਾਮੁਜਾਣਰਥਪ੍ਰਿਥੀਦਾਰਚੈਬਿਖੈਗਾਵਤ॥ਜਾਜੋਧ੍ਰਿ
ਬੋਲੇਦੈਅਮਲਿਪ੍ਰਿਥੀਦਾਰਿਗਉਆਵਾਗਾਵਤ॥ਉਸੀਪੰਜੇਦੇਉਰ
ਗਾਤਨੁਆਖਣਕਰਾਜੀਅਕਾ॥ਤਬਜਾਕਿਚਲੇਤਬਪ੍ਰਿਤਨੀਕਾਓਂ
ਤਾਮਾਨਦੇਬਿਖੈਗਾਵਤੀਬੀਜਿਸੋਕਿਛੁਪੁੰਤੂਦਾਨੁਕਾਗਿਨਸਾਕਿਆ
ਸੈਕਾਗਿਨਲੀਆ॥ਸੋਗੈਥਾਕਿਛੁਨਥਾਅਤੁਕਿਛੁਬਰੀਕੀਕਾਗਿਨ
ਸਕੀਜਿਸਤੇਵੇਤੁਕਿਛੁਪੁੰਤੂਤਾਤ॥ਜਾਇਪੰਜਾਗੁਸਾਈਉਤਾਗਾਪ੍ਰਿ
ਅਤਬਾਣਕਰਿਜੀਪੂਰਾਤਾਪੰਜਾਤੁਖਿਤਾਮਾਤੁਜਿਭਇਆਸਿਰਿ
ਉਤੇਇਆ॥ਤਬਉਤਾਪੰਜੈਬੋਲਤੀਕਾਗੀਦਾਤੈਸਾਤਾਗਾਜਾਮੁਤੁਦਾਉਇ
ਤੋਖਿਤਾਗਤੀਜਿਕਿਛੁਸੈਤੇਤੈਪੁੰਨਦਾਨਕਾਗਾਇਦਤੀਸੰਤਾਕੀਸੇਵ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਾਇਨਸਾਕੀਸੋਗਮਾਨਸਤਿਇਤੀਖਿਤਾਗੀ
॥ਤਬਸੀਤਾਕੁਗਿਰਤਾਜਿਪੰਜਾਇਬਤੁਤੰਉਗੁਆਗੁਇਕਸੋ

ਕਲਿਜੁਗਿ ਸਤਗੁਰੂ ਕਉ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਨਨੈ

ਪ੍ਰਣਾਮੁ ਤੁਸ ਸਾਖਿਤ੍ਰ ਮਕਉ ਕੇਜਉ ਗਾ ਤ੍ਰੂਜਾ ਇਕ ਗਿਸੇ ਗੀ ਲਗ

ਤਿਸਿ ਮਗਤ੍ਰ ਕਰੀਅਤੁ॥ ਅਗਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਕਉ ਤ੍ਰਮ ਕਉ ਮਿਲਦੇ ਉਗਾ

ਜਿਤ੍ਰ ਮ ਕਉ ਪਰਮੁ ਰਿਤ੍ਰੰ ਇਰੇ ਇਗਾ॥ ਪ੍ਰਗਨ ਗਿਆਤ੍ਰ ਰਿਤ੍ਰੰ

ਇਰੇ ਇਗਾ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰੇਕੁ ਦਤ੍ਰਤ੍ਰ ਮ ਬੀਜਾ ਗੇ ਅਕੁ ਸੰਸ ਮਣ

ਮਣ: ਜਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਮਲ ਪਰੈ ਦੈ ਢਲਦਿ ਗੇ॥ ਤਬ ਪੰਨੇ ਕੌਂ

ਉਤਿ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਕ: ਕੁਗ ਜੋ ਕਹ: ਜੋ ਜ ਤਿ ਪੰਸ ਇ ਬਤ੍ਰ ਖੇ ਕੌਂ ਠਬ

ਸੌਂਤਿ ਤਿ। ਜਾਇ ਸਤਰ ਪੰਖੀ ਤੇ ਤਿਗਾ ਤਬ ਸਕ ਪੰਖੇ ਕੇਰ ਬਸੀ ਕਰਉ

ਗਾ॥ ਅਗੈ ਪੰਨੇ ਰ ਗੁਰੂ ਇ ਕੁਬ੍ਰਹਮਣ ਖਪਣ ਪ੍ਰਗਨ ਕਪੰਨੇ ਕੇਧੀ

ਵੈਉ ਸਕੀ ਗਤਿਤੁ ਈਬੀ॥ ਜਿਸ ਬੀਰੇ ਕੁ ਪਾ ਬਗੁ ਲੀ ਤ: ਖ ਤੇ ਇ:

ਕੁਗੁ ਮਿਲਖ॥ ਉਸੁ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰੀਸੁ ਕਤਿ ਪੰਨੇ ਕੇ ਧੀ ਵੈ ਕੇ ਈਬੀ

॥ ਬਤ੍ਰ ਜ਼ਿਜ ਵਿ ਗੁਰੂ ਸਨਕਰ ਪੰਛੁ ਕੁਲਾ॥ ਗੁਰੂ ਸਨਕਕਲਿ

ਕੇ ਬਿੰਬੇ ਆਇ ਪ੍ਰਣਸ ਕਗਤਿ ਕਸਾਈ ਪ੍ਰਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ

ਪਾਇਆ ਰਸ ਇਆ॥ ਸੋਸਾ ਗਰੰਉ ਬਤ ਇਆ॥ ਪ੍ਰਸਮਲਾ ਕਬਾਈ

॥ਅੰਗਰੁ ਅਸਾਗਰ ਸੁਖ ਪੇਜ ਗਣੁ ਗੁਰੁ ਰੀਏ ਤਬ ਪੰਨੇ ਰੰਉ ਆਗਿ

ਸਾ ਭਈ ਜਿ ਡੈ ਪੰਰ ਆ ਉ ਤੁ ਕੀ ਜਾ ਡਿਰਲਿ ਰੋ ਘਿ ਖੇ ਜੋ ਡਿਜਾਇ

ਰਠਿਆ ਸਤੁਲੇ ਡਿ ਮੈ ਸਨਰ ਰੰਉ ਜਗੁ ਨਿਮਤਾਂ ਨ ਰੰਉ ਉਤੁ ਕੇ

ਜਿਅਖ ਸਨ ਰੰਉ ਡ ਜਾ ਇਆ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਸਮਾਲਾ ਬਾਪੀਡੈ॥ ਤ੍ਰੁ

ਜਾਂ ਡਿ ਜਾ ਇਰਗਿ ਸਨਰ ਪੰਖੀ ਡੋ॥ ਅਸਾਗਰ ਸਾਗਾਂ ਸਰ ਸਰੰਉ

ਆਗ ਜਨ ਜੀ ਰੰਉ ਸਾ ਡਿਬਜੀ ਰੰਉ ਗੁਰੁ ਰਗੁ ਅਗੁ ਉ ਸੁ ਪ੍ਰਸਮਾ

ਲਾ ਬੀਜੋ॥ ਜਿ ਰਿਖੁ ਤੁ ਉਤੁ ਡਾਂ ਬੀਜ ਡਿਗਾ ਸਿ ਤੇ ਗੇ ਏ ਰ ਏ ਰਣੇ

ਣਰ ਈਅਸੰ ਖਸਣੇ ਇਢਲੀਐਗਾ॥ ਤਬ ਪੰਨੇ ਗੁ ਸਾ ਈ ਰੰਉ

ਆਗਿਆ ਭਈ ਸੀ ਪਾ ਗਬ੍ਰ ਡ ਸਰੀ ਜਿ ਜਾਤੁ ਪੰਸਤ੍ਰੁ ਜਾਂ ਇਰਗਿ ਜਨ

ਸੁਲੇਡਿ॥ ਤਬ ਤੁ ਤੁ ਰੰਉ ਪ੍ਰ ਸਾ ਗੁ ਨ ਖਾ ਸਿਲਾ ਜਿ ਤੁ ਸਰੰਉ ਪ੍ਰਸੁਰਿ

ਲਾਇ ਜਾਂ ਦਤਾਂ ਅਗੁ ਉ ਸਰੇ ਪ੍ਰਸਮ ਲਾਜ ਬੀ ਜਿ ਸਰੀ ਪ੍ਰਸਮਾਲਾਬੀ

ਜਿਅ ਢਲੀਅਤਾਂ॥ ਰੈਡੈਗੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਂ ਕੁਗਿ ਬ੍ਰਡ ਸੇ ਰੰਉ ਆਗਿਆ

ਰਗੀ ਜਿ ਜਟ ਰੈ ਜਨ ਸਿ ਸਿ ਪ੍ਰ ਰੈ ਬਾਂ ਸਿ ਉ ਸ ਗੇ ਰੈ ਪਗਿ ਸਨਰ ਰੈ

ਪੰਖਿ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧਿ ਖਸਿਤ ਗਦੰਨੇ ਕੇ ਸਤਸੰਗਿ ਪੰਨੇ ਕੈਂ

ਤ ਜਾ ਪ੍ਰਿਜਨ ਮੁਰੇ ਤਿ ॥ ਤਬ ਸੀ ਪਰਗ ਖੂਡ ਸਕੀਆ ਗਿਆ ਸਾਖਿ

ਜੁਗ ਸਾ ਤਿ ਭਗਤਿ ਕਸਾ ਦਾ ਰੰਓ ਸਾ ਮੁਕਾ ਤੁ ਪ੍ਰਿਸ ਸਾ ਤੁ ਖੂਡ ਸ

ਗਿ ਸਾ ਤੁ ਸੀਲ ਸੰਜ ਮੁ ਸੰਜੁ ਗਤ ਭਗਤਿ ਕਸਾ ਦਾ ਬਤਾ ਦਾ

ਰੰਓ ਪ੍ਰੀਤੰ ਪਾ ਗ ਖੂਡ ਸਕੀਆ ਗਿਆ ਸਾ ਖਿਆ ਪ੍ਰਿਆ ॥ ਅ

ਪ੍ਰਿਅ ਵਤੇਠ ਪੰਜਾ ॥ ਤਬ ਸਮੁ ਪੰਜ ਬਾਪ੍ਰਿਬ ਸਮੁ ਗ ਪ੍ਰਿਕ ਦੰ

ਲਾ ॥ ਪੰਜੁ ਗੁਰੂ ਪੰਜੁ ਗੁਰੂ ਦਸ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕੇ ਪਰ

ਸਾਦਿ ਸਮੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰੀਐ ॥ ਸੋ ਪੰਜੁ ਗੁਰੂ

ਸਤਕ ॥੧॥ ॥੧॥੧॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਾਨ੍ਹੇ ਕੇ ਪਦੇ ॥

ਕਹੀਐ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਅਮਿਤਿ ਅਗਾਧਿ ॥ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪਾਠਿ

ਸੋਧਿ ਰਹੇ ਨ ਸਧੀ ਅਸਾਧਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟ ਅਘਟ ਨ ਤੇਰਿ ਰਿਸ

ਦਸਹਿ ਜਾਨ ਨ ਕੋਉ ਬਿਧ ਜਾਣਿ ॥ ਤਿਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਪਾਈ ਏਕ ਬਾਤ

ਖੋਜਤ ਜੁਗਤਿ ਜਗਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਭੇਖ ਨ ਸਕ

ਦਅ ਜਿਅ ਸਅਧੇ ॥ ਕਹਾ ਬਿਧ ਗਤਿ ਸੰਕਰੁ ਜਾਨੈ ਅਜਨ੍ਹ ਨ ਤਿ

ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਗੀਤਿ ਨਉ ਬਾਦ ਗੀਆ ਬਾ

ਦ ਗੀਅ ਬਉ ਰਾਨਾ ॥ ਬਉ ਰਾਨਿ ਬਿਕਲ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸੋਤਿ ਕਹੁ

ਰਤਿ ਉਨ ਨਿਜ ਨਿਰਖ ਮਾਰੀ ਇਉ ਸਤ ਆਰਨ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੈਲਾ ਨਿਆਣ ਗਿਰ ਕਤ ਮੇ ਕੈ ਗੁ ਪਬਾਰ ਨਤ ਰਹਾਗ ॥ ਕਤ ਤਸੁ

ਨਤ ਅਦ ਰਲੀਨ ਕੇਵ ਨੇ ਇਨ੍ਹ ਬਿ ਸਮੁਕਿ ਮੈ ਬਉ ਰਾਨਾਗ ॥੧॥

ਮੈਲਾ ਨਿਆਣ ਗਿਉ ਰਦਾਗਫ ਗੈ ਕੇ ਗੀ ਕੀ ਮਤਿ ਰਨ ਖਖਾਗ

ਜਿ ਉਜਿਉ ਕਰਤੇ ਉਤਿਉਤਿਉ ਘਟੁਤੰ ਕਰਤੇਤ ਕਰਤੇਤ ਘਟਿਉ ਮਾਰੈ

॥੨॥ ਜਨਕਿਵਨਕਟਿਉ ਪਾ ਤ੍ਰਿਸ ਪੀਆ ਕਿਆ ਪੁਰਖੈ ਗੇ ਕੁਰੀ॥

ਰ ਮੁਕਤ ਗੀਆ ਤ੍ਰਿਪਿਲਾ ਨੀਖੰ ਜਤਿਖੰਰਨ ਪਾਈ॥੩॥

ਗ ਗੁਰ ਗੂਜਰੀ॥ ੧॥ ਕਿਤਨਾ ਧਿਨ ਕ ਜਨੁ ਕਤੇ ਕਿਤ ਕਮਿ॥

॥ ਕਤੇ ਪ੍ਰਭਿਆ ਮਕੰਉ ਕਤੰ ਜਿਤੇਗ ਜਉਤਾ ਜਤੁ ਡੀਨਸਿਆ

ਮੁ॥੧੬॥ ਚਪਜੁਗ ਤਿਉ ਦੇ ਕ੍ਰਿ ਟਕਿਗੀ ਕੀ ਪਾਗ ਮਘਾ

ਦੇਨ ਕਿਦਾਨਾ॥ ਮੁਪੀ ਮਗੁ ਪੁਤੇ ਪ੍ਰਿਜ ਘਤਨ ਮਾਡਿ ਮੰਗਾ ਤਿਪਾ

ਦਾਨਾ॥੧॥ ਮੁਮੈ ਘਿਮਿਪ ਮੁਪਨੇ ਕੀਜ ਸਾਪਿ॥ ਮਸਾਪਿ ਗਾਨੁ

ਨਗਾਮਾ॥ ਅੰਧਿ ਤ ਕਤੇ ਕਦਾਨ ਕਾ ਗ ਜਮਿਪਿਾ॥ ਅਮੁਗਤ ਰੀ

ਜਿਤ ਪਾਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਡੀ ਘਨੇ ਮੁਰੀ ਉਪਤਿਲਾ ਰੇ ਮਾਗ ਘ ਕੁਤਕਗ

ਦਾਨਾ॥੨॥ ਕੈ ਥਮਾਤ ਪ੍ਰਗਨਪ ਤਗਿਆ ਗਾਦੇ ਤਪੁਗ ਟਪ੍ਰਮਾਨਾ॥

ਮਨ ਕਗ ਮ ਘਤ ਮਗ ਨਿਜੁ ਜਾ ਕੇ ਕੇ ਡਿਅ ਕੇਪਾ ਕਿਦਾਤੁ॥ ਕਦ

ਮਾਗ ਘਾਗ ਮੁ ਕੇ ਡਿਮੰ ਤਨ ਕੰਉ ਕ ਗਤਿ ਕੀਐ ਪਗ ਪਾਨਾ॥੨॥੧॥

੧ਓ ਗੁਰ ਮਹਲੀ॥ ਸਤਿਉ ਕਾਰ ਨੁ ਡੋਡਿ ... ਉ ਕਾਮੀ॥੨

ਸਲੀ ਸਿੰਧਸਗਸਰੋਵਣਸੀ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਸੈ ਅਸੋਲਨ ਅਟਕੇਵੰਣਸੀ॥੧੬੩॥

ਜੀਵਨ ਸੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਇਸ ਤਾਤੇ ਸਤਿ ਕ੍ਰੀੜ ਕਰ ਤਅਖੇ ਅਧਨਸੀ

॥ ਜਗਤ ਸੁਧਨ ਸੁਖਿਧਤਿ ਤੁਗੋਲ ਯਾਂ ਨੇ ਤਾਇਆ ਸੁ ਤਤਿ ਪੂਰ

ਸੀ॥੧॥ ਨਦੀ ਕਿਉ ਗਰ ਦੂਤਿਆਗ ਨਿ ਕੁਲ ਨਾ ਡੀਪਗਸਾਪ

ਗਸ ਰੁਇ ਖਿਧਿੰਸੀ॥ ਰਵਦਤ ਕਲਿ ਕਲਡੀ ਅਤਿ ਕੁਤਜਿ

ਕਿਉ ਕਰੇ ਸੌਧੀ ਨਡੀਤੰਸੀ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮ:॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਗਰੁ

ਧਤੰ ਇਆਸੁ ਗਤਿ ਧੰਖਿ ਜਾਇ॥ ਇਕ ਦੁਲੇਸੇਨ ਗੁਰੇ

ਇਕਿ ਕਤਿ ਨਿਤੰ ਸ੍ਰਿਤਿ ਨਾਇ॥ ਤਤ ਕਿਉ ਟੇ ਖਿਨਪਖ ਨ

ਤਤੁ ਤਪੀਅਤਿ ਨਸਾਇ॥ ਸਨੇ ਪਦਵ ਕਰੇ ਗਸੁਨਡੀ ਤਤ ਦਤਜ

ਇਸਸਾਇ॥ ਰਹ: ਇਸਟੀ ਕਿਸੋਨ ਆਦਡੀ ਤੁਤਿ ਗਤੇ ਆਰਿ

ਸਟੀ ਸਾਇ॥੧॥ ਅਗਸਗਸਸਗੋ ਸਧਰੁ ਪੀਗਾ॥ ਪੀਗਪੀਗੋ

ਅਸਖਿਤੰ॥ ਕ:ਦ ਪੰਨੁਗੁਰੈਤਨਸਸਕਗੋ ਜਿਤਕਗਸੀਲ

ਸਤੁ ਆਕਿ ਸਤੁ ਦਿਵਗਜਤੰ॥੧॥ ਰੰਹ: ਐਸੀ ਤਪਗੋ

ਰਤਦੰ ਕਿਉ ਨਜ ਇ॥ ਸੋਗਸਨੁ ਸੰਤੁ ਸੋ ਡਿਆਗਿਅਨ

ਰੰਗੁ ਰੀਪਾਣਿ ॥ ਸੋ ਸੋ ਤ੍ਰਿਆਗੇ ਦ੍ਰਿੜ ਗਸੇ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਗਮ ਲਿਖੁ

ਣਿ ॥ ਸਗੁ ਰੇ ਜਨ ਕੀ ਧੂਲਿ ਲੀ ਨਿਮਲੁ ਤਿਨ ਕੀ ਘਾਲਿ ॥ ਕਹੁ

ਐਸੋ ਮਾਣਿ ਗੁਰੁ ਡਸਾ ਮਿਲਿਆ ਜੀਵਨ ਜਨਮੁ ਸੁਲਤਾਨਿ ॥੩

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਸਪ੍ਰਤ ਮਘਰੁ ਪੜਿਤਾਲ ੴ ॥

ਡਗਿਮਗਾਤੁ ਮੇਡਗਿ ਕਦ ਦਲਜੋਗ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਲਾਇਆ ਸਮੁਤ੍ਰ ਮੋ ੬

॥ਰਹਾਉ॥ ਸਮੁਤ੍ਰ ਮੇ ਰਸਮੁਤ੍ਰ ਜੀ ਕੀ ਸੁਨ ਕੇ ਡ ਟ ਕ ਰੰਤੁਗ ॥

ਗੁਰ ਪਾਗਮਾ ਰਿਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਮੰਗ ਤਿ ਕੇ ਗੋ ਸਮਿਤ ਰੰਤੁਗ ॥੧॥

ਕਸੁ ਕੂ ਪ੍ਰਭ ਸਿਰ ਗੰਤੁ ਧੇਲ ਰੰਮ ਨ ਸਾ ਦਲ ਟ ਕ ਰੰਤੁਗ ॥

ਲਾ ਡ ਪ ਸਿ ਅ ਨ ਗਤਿ ਗੁਦ੍ਰਿੜ ਕੀ ਜਾ ਸੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿ ਟਿਪ ਗੰਤੁਗ ॥

੨॥ ਸ ਸ ਕ ਡੇ ਤੇ ਸਿਪ ਨ ਕੇ ਲੋਕੋ ਲ ਖਸੀ ਰੇ ਖਿ ਗਗ ਦਾ ਡੀ ॥੩

ਮ ਰੇ ਪਨ ਸਮੁ ਗੁਦ੍ਰਿੜ ਕ ਸੋ ਪਨ ਕਧਾ ਨਿਸ੍ਰ ਤ ਸਡੀ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮੋ ਜਨ ਗੁਰ ਨ ਪਗਿ ਤੈ ਡੈ ਕੰਣੀ ॥ ਇਤੁ ਕ੍ਰਿਲਾ

ਨ ਕਗਤਿ ਦ੍ਰਿਮਗੰਣੀ ॥ ਤ੍ਰ ਤੰਤੁ [illegible] ਸਮੁ ਡ ਸੋ ਗ ॥ ਤ੍ਰ ਮ ਜੋਦ

ਨ ਨੰਡੀ ਕੇ ਧੀ ਕੰਤੰ ਜਨੁ ਕਿਸ ਪੜਿਜ ਇਪ੍ਰਕ ਗੋ ॥੧੫੯॥

ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਮਹਲਾ ਪੰਡਿਤ ਮਨਿ ਮੈ ਡਰਿ ਕੀਨੋ ਗਤਿ ਜਾਣੀ॥ ਕਾਹੇ ਕਿਸੁ
ਬਖਸਤੁ ਜਾਣਦਾ ਸਾਣੀ ਤਉ ਕੁਲ ਬਣੀ ਕੁਲਾਣੀ।।ਮਾਪੂਰਬ ਜਨਮਿ
ਮੈ ਤਪਸੀ ਤੈ ਤਾਂ ਕੇ ਤਸਿ ਤਬਿ ਕੁਲਾਣ॥ ਸੋਹਣੀ ਸੀ ਮੈ ਸਾਸ ਕਰ
ਦੀ ਮੈ ਫਲ ਦਸਾਗਿਆਸਾ॥੨॥ ਬਤੇ ਆਪ ਸਾਪਰੀ ਏਤ ਸੋਗੋਬਿ
ਦ ਸਮਝਿ ਏਬੁਆ ਸਨ ਸਾਣੀ। ਜੋ ਤੁਸਿ ਇਤਨੇ ਕਿ ਤਿਕਰੁਗੇ
ਤਬਤ ਸਕੂਟਤ ਸਤੀ॥੩॥ ਬਿਸਾਸ ਪਸਪ ਸਕਲ ਸੈਤਸ ਕੇ ਇਤ
ਸੀ ਦੀ ਕੈ ਦਗਦ॥ ਗੁਰ ਪਾਸ ਸਾਇਕ ਤੈ ਜਨੁ ਦ ਸਬਲੇ ਤੁਸ
ਤਿਸਗਲਾ॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜੈਸਾ ਆਨ ਕੈ ਅਕਬੈ ਕਿਛਕ
ਨ ਨ ਜਾਣੀ। ਕੁੰ ਕੇਰ ਜਲੁ ਸਾਗਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਲੁ ਜਾਲ ਤਸਿ
ਸਾਣੀ। ਸੋ ਜਲੁ ਕੇ ਸੋ ਕਛੁ ਤੈ ਕੈ ਕੇਤਿਸ ਸਣਸਾਣੀ।੧੫।੧੦।। ਕੁੰ
ਕੇ ਸਤਿ ਦਗੀਆ ਉਦਮਿਆ ਕੁੰ ਕੁਦ ਗੀਆਉ ਸਾਤਿ। ਤੇ ਸਾ ਸੋਦਕ
ਸਾਤਿ ਕੁਗ ਬਸੈ ਪਕੁ ਸੋਦ ਕਸਾਤਿ। ਜੰ ਸਣ ਸਾਗਣ ਸਤੁ
ਕਗ ਸੁਤੈ ਤਨ ਕਿਛ ਜਾਤਿ। ਸ੍ਰੁਗ ਜੁਸ ਤਿਸ ਬੀਬ ਸੋ ਸਾਬੀ
ਸ੍ਰੁਗ ਜਸਾਤਿ। ਤੈ ਸੋ ਜਗ ਪਾ ਇਬਿਬ ਸੰਤਰ ਜਗ ਜਗ ਤਿਸਾਤਿ

ਕਰਮਤਰੰਗਅਨੂਪਕੇਢਿਗਿਆਨੂਪਸਮਾਇ॥੨॥ਸੁੰਨਸੰਉਸੁੰਨ,

ਮਿਲਿਆਮਾਟੀਮਿਲਿਗਈਮਾਟੀ॥ਤੇਜਪਵਨਤੇਰੇਕਹੋਰਪੰਚਤੇਰੇ

ਸੰਧਾਤੀ॥ਨਾਥ ਉਨਮਨੀਆਤਮਾਕਿਉਅਵਨਸਾਧੀ॥

॥੩॥ਜਨਕਿਉਪੁਨਰਥਤੇਨਹੀਫਿਸਟਿਪਿਆਰਾ॥ਤਿਤਜਨੇ

ਰਾਮਨਾਮਗਤੀਮਤਿਸਤਿਪਤੀਆਰਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਕਿਸ

ਐਸੀਗਤਿਜਨਾ॥੪॥੧॥ਪਿਲਾਵਲ॥ਧੂੰਕਸਿਆਨੇਸਸੁੰਕੂਤੇ

ਪਸ਼ੀਘਰਤਮਿਘੀਕਾਰ॥ਸਾਈਸਮਾਨਿਜੇਪੀਜੀਐਤਰਵਰਵਿਸ

ਤਾਰ॥ਤਤੁ,ਗਿਆਨਸਾਡਿਗਿਆਨਤੇਅਵਰਕਥੇਅਪਾਰ॥

॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁ,ਜੋਪਾਇਆਸਾਗਰਲੀਨਾਗਤਿਤਿਤਿਗਈ॥ਗਿ

ਆਨਤਿਜਾਨਿਪੂਰਲਿਆਨਿਗਮਲੁਵਿਖਲਾਈ॥੧॥ਸਤੰਸੰ

ਕਾਸੁਕੁਲਾਨਿਆਪ॰ਸ਼ੀਐਨਾਮੀਸਾਂਗ॥ਕਹੈਕਬੀਰਜੋਤਿ

ਪਸਾਟਿਲੇਸੇਟੇਅੰਧਾਰ॥੨॥ਨਹੀਤਤੰਰੰਸੁਰਨ॰ਨੁਨੁਸਤੀਸੰ

ਤਰ,ਤਤਨਾਤਿ॥ਜੇਸੇਪਾਨੀਸਤਿਪਾਨੀਮਿਲੇਤੇਸੇਮਿਲਿ

ਜਾਂਹਿ॥੩॥ ਨਦੀਤਰੰਗੀ ਤਰਵਿਤਨਾਂ ਨਦੀਤਰੰਗ ਮਿਲਾਸਾ॥
ਤਾਂ ਤਿਸ ਅਬਿਗਤਿ ਜਾ ਨਿਲਾਹਿ ਗੁਰਗੰਮਿ ਸਮਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਆਸ ਐਰਨਾ ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਕਹਨੇ ਰੇ ਪਾਈ॥ ਚਤਸਜੀ ਉਰਕੈ ਸੰਤ ਕਿਸ
ਕਿਸਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੰ ਜਾਈ॥ ਕਰੀ ਪੰਡਿਤ ਤੰ ਸੈਡਿ ਕਰਾਇਆ ਰਾਗੁ ਬਿਪਿ ਕੇ ਬਿਧ
ਤਾਂਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਡਤ ਤਤ ਅਬਿਗਤ ਬੇਗਤਿ ਤੋਨਿਸਾਉ॥ ਪ੍ਰਸਾਪ੍ਰਸ
ਕਿਗਤਿ ਅਤੀਤ ਬੋਲਤੁ ਕਿਤਨਾਉ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸੈ ਪਾਰੇ ਪਾਰੇ ਅਬਿਗਤਿ ਬਿ
ਸੁਭਾਇ ਜੇ ਕੈ ਤਤੁ ਬੋਤਾ ਕੈ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਾਤਸ ਕਰਦਨਾਂ ਉਤ ਉਪਜੇ
ਪਰਿਬ ਪੁਰਸ ਸਰੂਪੁ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸੈ ਪਾਰੇ ਪਾਰੇ ਅਬਿਗਤਿ ਅਨੂਪੁ॥੨॥
ਏਕੈ ਏਕੁ ਰਹਿਤੁ ਕਿਆ ਪੰਡਿਤ ਅਗੁਸਪਾ॥ ਆਪ ਬੀਤ ਜਾਣਿਆ
ਆਤਮ ਸਾਰਾਤੁ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਸੈ ਪਾਰੈ ਪਾਰੈ ਆਤਿ ਬਿਪ ਸਅਗਾਧਿ
॥੩॥ ਰਗਿ ਬਿਬੇਕੁ ਤਸਿ ਕੇਖਿਆ ਆਤਮ ਰੰਗਿਆਤੁ॥ ਰਾਮ ਤਿਸ
ਗੇਹੁ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਕਤ ਅਕਥ ਜਤੈ ਸਤੁ॥ ਰਦਨ ਗਿ ਸਤੇ ਸਕਦਨ
ਕਤ ਜਾਂ ਸਿਤੇ ਪਨ॥੪॥੨॥ ਪੰਡਤਤ ਤਜਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਸ ਰਿਬ ਕਿਤਕ
ਸਿ॥ ਨ ਜਾਨ ਈ ਕੈ ਕਤੰਗਾ ਪ੍ਰਿਆ ਨਮਿਲ ਪ੍ਰੇਸ ਕੇ ਸਿ॥ ਜਬਿ ਜੀਦਤ

ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬਿਸਮੋਦ੍ਹਾ॥ ਆਰਤਿ ਤਾਂ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਪਾਵੈ

ਬਿਨਸੇ ਤਾਂ ਅੰਤੁ॥ ਮਧਿਨ ਤਾਂ ਜਾਣੈ ਖਖ ਦੇ ਖਖ ਪੰਖ ਤਤੁ॥

ਆਤਮੁ ਕਿਸੇ ਨ ਦੇਖਿਆ ਦਸੁ ਅਬਗਤੁ॥੫॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ

ਮਗੀ॥ ਅਨੇਕੇ ਸਹੀਆ ਦੈ ਆਲ ਧੋਤੁ ਅਮਾਰਜਾਦਿ ਲੇ

ਪਾਵੈ ਸਮਾਰਿ॥ ਦੇਸੀ ਪਗ ਸਾਬਿ ਬੇਰੀ ਸਾਪੁਰੇ ਸੋਤਿਆ ਨਕੁਉ ਦੇਇ

ਬਤਾਂਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਗਿਆਨ ਸਿਧੁ ਕਾ ਸਾਰਿਆ ਘੁੰਰ ਸਮੁੰਦੁ ਤਿਗ

ਰਿ॥ ਸੀਨੇ ਸਾਂਗਨ ਸੋਖਿਆ ਤੇਗੀਅ ਕਰਤਰੀਨ ਜਾਰਿ॥੧॥ ਦਗੀ

ਤੇ ਨਤਬੀਗ ਜਾਬੈ ਪੁਗਖਸੁਧੇ ਦਿਆਰਿ॥ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੰਡਿਤੁ ਖਾਇਸ

ਮਿਲਿਆ ਖਗਧੇ ਦਿਲਾ ਰਿਗਦ॥ ਖਜਤੁ ਨਤੀ ਪਦੀਸੈ ਅਨਪੇਤਿ

ਆਨਤੀ ਜਾਂ ਰਿ॥ ਦਾਂਹ ਗ ਧ੍ਰਿਅਨ ਜਗਤੁ ਗਦਿਆ ਮਿਲਿਉ ਗਵਿਗਦੀ

ਉ ਗਹੂੰ ਰਿ॥੩॥੧॥ ਸਧੀਰਗੁ ਕਰੂਵੀਐ ਵੈਆਲ ਜਿਤਕ ਮਿ੍ਤੁ

ਦੇ ਰਿਕੁ ਤਗੁ ਜਾਰਿ॥ ਤਗਿਕਗ ਸਾਂਗਨ ਸਾ ਗਨ ਜਾਂਣਦੀ ਸੋਸੁ ਦੇਕੈ

ਗਾਂ ਰਿਕੇ ਗਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਤਤਕ ਕ੍ਰਿਧ ਜਾਨਿ ਸਾਗਿਆ

ਲੇਕਤੁ ਗਰਿ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਣੀ ਸਤਿ ਕਤਲਿ ਸੁਧੇ ਧੇਨੁ ਗੁਕ

[illegible] ॥੨॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੨॥੫॥ [illegible] ਤਿਲੰਗ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥੨॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥੩॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

ਘਿਘਿਆਜੀਗਰਹੀਆਸੀ। ਸੋਤਿਨਰਾਰਦੇਵਨਕੇਉਸਤਲੁਧ

ਤਾਂਦਿਤ੍ਰਸਰਮਨੁਵੇਤ੍ਰਸੁਸਾਈ॥੧॥ ਸਿਤਗੁਰਿਸਿਤਿਤੋਇਸੁਧੇਤ

ਗੀਤਧੇਵੇਸ਼ੀਸਕਾਪਦੈ। ਰਨੁਰਤੇਰੀਰਗਆਸਮੋਤਿਤਗਿ

ਘਿਤੁਅਦਤ੍ਰਨਕੈਦੇ॥੨॥ ਰਾਗੁਪਰਭਾਗੀ॥ ਸੋਤਤੁਰਗਸੀਲੋਰ

ਤਾ॥ ਸਤ੍ਰਅਰਸੁਗੇਧਗਪੇ॥ ਘਿਤੁਖਿਤਿਧਗਅਿਤਿਸਿਵਰ

ਸੋਪ੍ਰਰਸੁਜਿਉਪਗਸੋ॥ ਗਉੜ॥ ਨਗਪਤਿਏਕਗਜੀਗਨੁਪਤਿ

ਜਿਦਰਲਧਰਲਰਲਰਹਾਏ। ਪ੍ਰਗਨਗਤੇਸਗਧਸੰਗਿਪ੍ਰਗ

ਜਿਤਅਨਕੇਤ੍ਰਗਿਅਦੇ॥੧॥ ਸਾਗਰੀਖਿਤਿਜਨੇਸਾਗਗਿਸ

ਜੇਸਾਗਗੁਅਦਗਾਏ। ਰਸਗਜੋਦਤ੍ਰਉਤਿਜਲਰਸੀਅਲੀ

ਦਤਇਸਜਿਗਧਤੇ॥੨॥੧॥ ਰਸਰਗੀ।

ਪਗ੍ਰਸਸਾਰੈਸੇਤ੍ਰਗ੍ਰਵਗੀ। ਧਗ੍ਰਨਤੋਇਸੇਗਤੇਗਤਗੀ॥ ਗਉੜ॥

ਧਾਂਗਧਤਾਂਟਤੁਗਤੁਜਕਈ। ਸੰਤਜਨਰਤੁਸਿਲੇਖਕਸ਼ੀ॥ ਜ

ਰੀਪ੍ਰੇਗਸੁਜੀਧੂਤਸੰਗ॥ ਸੰਤਜਿਸਤਾਗਲੋਰਨਰਤ੍ਰਵੈਸੁ॥੧॥

ਨਾਂਵਉ ਲੋਕ ਰਤ ਤਿਖਾ ਪਰੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤਨ ਕੇ ਨਿਸਤਰੀ॥੨॥
ਮਲੀਨ ਤੇ ਤਿ ਮੇਰਾ ਤ੍ਰਿਗੇ ਕਾਗਿ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੀਨ ਠਾਕਰਿ ਗਤੇ ਲਾਗਿ
॥ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਕੇਸਾ॥ ਸੰਤਨ ਸਕੰਉ ਮਿਲੇਉ ਪਰੇਸਾ॥੩॥
ਨਾਸ ਰਿ ਔਤਿ ਸਾਧਿਕ ਰੀਲੇ ਸਾਧਾ। ਤਿਨ ਕਉ ਤੇਤ ਆਪਿ ਓਉ
ਪਾਧਿ। ਦਸ ਦਸ ਸਤੀ ਨਮ ਤਿਤਿਆਗੀ। ਪਾਗਾਟਿ ਕੀਲੇਗ
ਰਪਗਸਾਰਿ।੮।੧॥ ਗੰਸਕਰੀ। ਰਗਮ ਰਗਤੰ ਕਗਮਿਲ
ਗਾ ਤਗਮੁਸੂ ਦਰਗਮੁਕਗ॥ ਧਿਆਨੁ ਰਗਤਾਗਿਆਨ
ਆਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪ ਤ੍ਰਿਆਤੰ ਪਿਆਨੁ ਤਨਸਾ॥ ਸੇਵ ਰਗਤੰ ਗਤ
ਤੰਪ੍ਰੀ ਗ ਨੁਪਾ ਤ੍ਰਿ ਓਤੰ ਸੇਵ ਨਾਤੀ॥ ਬੁਧਿ ਰਗਤੰ ਸਿਧਿ ਤੰਪ੍ਰੀ
॥ਸ੍ਰਿਪੁਤੇਆ ਤਬਬੁਧਿਨ ਤੀ॥ ਤੇਪੁ ਰਗਤੰ ਜੋਗ ਤੰਪ੍ਰੀ ਜੋਗੁਪ
ਤ੍ਰਿਸੂ ਤੇ ਬੁਨਤੀ॥ ਗੁਰੁ ਰਗਤੰ ਸਬਦਿ ਲਗਸਬਦ ਬੀਨਤੰ ਗੁ
ਰੁ ਕਗ॥ ਦਸ ਦੇਤੇ ਕਗਸੁ ਸਬਦਸਾ॥ ਕੂਟੇ ਬੰਧਨ ਤਬਿਆ
ਬਲਸਾ॥੧॥ ਜਨਮੇ ਬੁਤ ਸਾ ਦ ਰਗਮ ਰੇਵਨੇਵ॥ ਪੰਡਿਤ ਕੂ
ਬੇਤਬਿ ਦੇ ਤੇ ਬੇਦਾ। ਪੰਡਿਤ ਪੜਤਿ ਤਬੇਦ ਪੁ ਗਲੰ ਤੰ ਰੀਸੀ

ਖਨਸੁਣਨੁ,ਸਿਮਰਣ॥ਪਰਤੀਤਿਗੁਰੂਤਿਤਾਂਦਾਗੁਰੁਸਿਧਿਹੋਈ॥

ਸ੍ਰੀ,ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਕੈਸਿ॥ਸ੍ਰੀ,ਗੁਰੂਜੀਦੇਸਿਖਾਂਕਗਪੰਡਿਤ

ਕੇਗਸੁਣਖਜਾ॥ਉਹਦਾਗਿਆਨਖਿਪਗਮਾਗਖੀਪਰੂਘਿਦਿਆ

ਤੁਘਾਣ॥ਘੋਰਤਿਕੇਕੁਨਜਾਣਦੀਜੋਗਸੁਘੇਪਤਿਤੇਸਿ॥ਕਾਦ

ਗਮਘੇਪੇਤੇਮੀਰੀਐਪਰੋਨਮੀਰੈਕੋਸਿ॥੨॥੧੧੬

ਗੋਸਟਿਕਾਨੇਭਗਤਕੀਆਦਿਲਿਖਯ

ਇਕਦਿਨਿਲਾਹੌਰਸਤਗੁਰੂਤਖਸਨੁਜੰਦੂਜੋਕਰਉਹਲਾਵਿਕੈ

ਕਗਦਾਂਨਸਾਖਿਆਲੇਜਾਂਤੇਖੇਸੁਲਤਾਨਕੇਗਤਿਏਤਦੇਰੇਸਤ

ਦਿਖਿਲੈਰਖੇਇਕਦਿਨਿਗਜਾਦਿਖਿਕਗਏਕੀਟਾਂਗਗਤਿਗਈਨ

ਨੁ,ਕਤਿਆਲਾਹੌਰਭਗਤਉਹਏਹਕੀਐਤੇਗੁ,ਉਹਭਗਤਕੀਜੀਐ

ਨਾਂਤਾਂਅਸਾਨੂੰਕੇਈਲੁਟਿਲਏਗਾ॥ਅਤੇਕਗਦਨੁਕਿਗਿਜੋ

ਇਪਰੋਗਾਂਅਤੇਲੈਕਗਦਾਂਨਕੇਕਤਿਗੁਲਾਹੌਰਭਗਤਦਸ

ਤੁ,ਆਸਾਖਿਆਉਹਾਂਉਤੈਦਾਂਇਪਤੁਅਤੇਜਾਨੁ,ਕੀਕਤਿਗੁਦੌ

ਪ:ਸ਼ਿ॥ਅਤੇਲਖਕਦੈਜੋਏਦੋਉਨ੍ਹਾਂਗਾਂਦੇਦੈਅਤੇਆਪਣੀਕਮਾਈ
ਤੋਂਗੇਤਕਿਆਸੀਸ਼ਿਖੋਂਮਲ੍ਹਾ।ਕਹਦਾਂਹੈਉਨ੍ਹਾਂਨੇਛਿਪਾਇਆਲਖ
ਜਗਤ੍ਰਉਨ੍ਹਕੇਪ੍ਰਥਸ਼ਿਪਕ੍ਰਲੈਉਨ੍ਹਾਂਆਪਾਸੋਸਾਹਕ॰ਜਸੁਲਗਾ
ਕ੍ਰਦ੍ਰ।ਕਿਆਲਗਾਕਦੇ॥ਸਸਕਣਸਕਗਦਾਂਤੋਂਗੇਹੰਤਾ
ਘਿਤੁਤੋਂਗੇਕਿਉਨ੍ਹਾਂਟੰਤ॥ਜਕਿਏਤੁਪਕ੍ਰਤ੍ਰਗਤਲਪੋਗਾਏ
ਆਤਘਣੰਕ੍ਰਪਠੰਦਕਾਂਤ੍ਰਪ੍ਰਕਗਿਕੇਆਸ਼ਿਖਤ੍ਰੰਦੋਸ਼ਿਆ
ਤਖਲਗਾਕਦਦਜੁਉਨ੍ਹਾਂਦਕਗਾਂਤਖਕ੍ਰਜੋਪਦਗਿਲਪੇਕਗਤਿਕ
ਦਾਲਕਿਆਤਖਲਪਠੰਕ੍ਰਗਜੀਕੀਪੈਗੀਪਾਇਆਕਗਾਂਲਕਿ
ਕੈਕਗਵਜਤੇਅਗੇਜਾਂਸ਼ਿਨਿਕਲਿਆਜਸ਼ਿਸਾਂਗਲਖੇਦਮਤੁਸ
ਭਸਿਕਗਵਾਂਜੀਦਿਕਦੀਉਨ੍ਹਾਂਕੀਦਿਕਵੇਜਦੀਤਘਣਕ੍ਰਜੀ
ਪਠੰਦਕ੍ਰਪ੍ਰਕਗਿਕੈਆਇਆਜੁਦੋਵਪਗੀਆਂਦਮਤ੍ਰਤਸੀ
ਮੈਤ੍ਰਕੈਤ੍ਰਸਾਰਕੰਸਠੇਵਕੇਲੇਤੁਤਖਦਮਤ੍ਰਠੰਕ੍ਰਗਿਜੀਲਈਆਂ
ਕੰਸਗਾਜ਼ਿਕਿਤੇਤਖਲਪੇਜਤ੍ਰਕੇਜੀਦਮੀਜੁਏਤੈਸੋਂਠੰਕ੍ਰਜੀਦੇ
ਪਠੰਕ੍ਰਜਾਂਡੀਤਖਕਗੀਲਗਅਤੈਜੀਜੋਦਾਂਤ੍ਰੈਦਤੇਕਾਂਤ੍ਰਪ੍ਰਪਾਗ
ਤਘਠੰਕ੍ਰਸਾਂਦਿਪਜੁਦੋਸ਼ਿਕਗਿਕਗਸਾਤ੍ਰਕਿਤੰ॥ਤਘਣੰਕ੍ਰਗ
ਆਗਿਆਕੀਤੀਜੁਜਤੁਤ੍ਰਪ੍ਰਗਖਕੀਕਿਸਾਜਾਂਦਿਜਾਂਸ਼ਿਕਗਿਉ

ਨਾਤੇਇਤੁਬਾਲਿਕੁਦੈਤ੍ਰੁਲੈਆਉਤੇਗੈਤਾਈਪਲੈਪਦੇਗਾਨਾਉਤਉ
ਮਰਨਨਕਗਸਾਂਈਦਾ।ਤਬਪੁਤ੍ਰਉਬਤ੍ਰਲੋਗਿਆਰੇਆਮਿਕਰਿ
ਪੁਗਬਕੀਤਿਸਜਗਨਾਸਬਿਗਾਰੇਜਾਇਭ੍ਰਤਾ।ਰਗਮਤੁਕੀਰਾਤ੍ਰੁ
ਨ।ਕੀਆਅਗੁਸਉਰਾਂਦਪਾਣੁਕੀਕਗਤਿਇਕਦਿਨਿਪਗਮੇਸਰ
ਕੀਆਗਿਆਤੇਈਜੁਤੇਨਾਤੁ।ਤਾਜੁਪੰਗਸਾਤਿਇਕੁਬਾਲਕੁਪੜਾਤੇ
ਤ੍ਰੁਲੈਆਉਤਬਾਨਾਤੁਜਾਇਤਾਜੁਪੰਗਦਿਖੇਨਾਇਤਾਂਬਾਲਕੁਪ
ੜਾ।ਤੇਤਬਨਾਤੁਉਸਿਬਾਲਕਕੰਉਲੈਆਇਆ॥ਬਾਲਕੁਸਾਤੇ
ਇਆਬਿਅਰਲੈਆਇਆਆਣਿਇਕਸਿਕ।ਈਕੇਬਾਲਿਪ
ਇਆ॥ਤਬਨਾਤੁਲਪੇਤੁਆਇਕਤਿਆਜੁਬਾਲਕੁਪਾਇਆ॥ਤ
ਬਾਲਪੇਕਤਿਆਜੁਇਸਕਨਾਸੁਕਨਾਗਭ੍ਰਾ।ਰਾਤ੍ਰਗਜੋਕੀਆਗਿਆ
ਤੇ॥ਤਬਉਸੁਬਾਲਕਕੰਉਲੈਤੇਗਿਲੈਆਏ।ਆਣਿਕੇਬੁਕਰੀਕੇ
ਬਾਣਿਪਾਇਆਬੁਕਰੀਸਟੀਦਗਬਾਰੀਬੀਉਸਕੀਬਾਣੀਅਗੇ
ਨਾਪ੍ਰਾ।ਸੋਤਬਨਾਤੁਲਪੇਕਤਿਆਜੁਪਗਮੇਸਗਕੀਇਸਬਾਲੈ
ਕਨੁਬਾਣਿਪਾਇਦਿਤਾਲੋਤਿਗਾ।ਏਤੁਸਦਕਤਗੀਪ੍ਰਗਪੁਤੇ॥ਤਬ
ਨਸੇਬਾਲੀਆਸੁਬਸਾਤਿਅਗੁਕਪੁਬਣੀਜੋਇਆਆਇਆ॥

ਤ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੋਆ ਵਾਰ ਖਸਮ ਤੂੰ ਅਠੰ ਕਰ ਤੂੰ ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਤ ਦਿਖਾਤ ਨਾਹਿ

ਸ॰॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸੀਆ ਦੇ ਸਤਗੁਰ ਕਹਾ ਤਿਸੁ ਸਾਖਿ ਕੂ ਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਨ

ਹੀ ਘਟਿ ਰੇਵੈ ਨਾਈ ਅਗੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਏ ਜਾਗੀਸ ਨਿਆ ਸੀ ਘੂਤ ਸਾਣ ਅੰਦ

ਤਿਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਸੁਖਿ ਪਾਦੇ ਅਗੁ ਗੁਰੂ ਕਿਛੁ ਪੰਜ ਸਤ ਟਕੇ ਤ ਟਾ ਦਿਖਾਵ

ਟੇ ਸੋਗੋ ਦਿੰਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਖਾ ਣ॰ ਘਾਗਿ ਜਾ ਇਕੂ ਕੋ ਅਗ

ਤਟਿ ਕੈ ਕੀਨ ਤੀਜਾ ਵਿਨ ਗੁਰੂ ਰੇ ਖੇ ਤੂੰ॰ ਏ ਤੂ ਬਾਲ ਕੂ ਤਟ ਘਾਲਾ ਦ

ਣ ਦਿਲਿ ਨਾਈ ਤਬ ਗੋਗ ਖੇਪ ਟੋਲੋ ਗੁਰੂ ਸਤੁ ਧਿਆ ਤਬ ਗੋਗ ਖ

ਔਗੈ ਕੀ ਜਾਂ॰ ਣ ਰਖਾ ਗੁਰੂ ਰੇ ਤੂ ਬਾਲ ਕ ਕੁਲਾਂ ਸੋ ਸਿਆ ਣ॰ ਤੋ ਧਿਕ

ਖਣ ਤੈ ਸੁਪ ਗਮੀ ਤੈ ਤਬ ਗੋਗ ਖੇਲੈ ਪਟ ਅਪੇ ਗੁਰ ਘਤ॰ ਲਿ

ਆ ਇਕੂ ਟਕਾ ਇਤ॰ ਗ੍ਰੀ ਗੋਗ ਖਾ ਰੋਇ ਪਰੀਤ॰ ਘਾਗਿ ਪਤ੍ਰਿ ਰੋਇ

ਪਰੀਤ॰ ਅ ਤੀਤੂੰ॰ ਸਾ ਪਾ ਕੇ ਸੁਤਿਪਾ ਇਨ॰ ਇ ਅਗੁ ਸਾਪ॰ ਬੋਗਗੀ

ਆਗੁ ਮਿਲ ਰੰਗੈ ਇ ਕਾਰਿ ਗੋਗ ਖਾ ਤੋਹਿ ਤ੍ਰਾਗਿ ਆਖ ਤਬ

ਗੋਗ ਖੇਕੈ ਗੁ ਪਟਾ॰ ਕੀ ਗੁਰੂ ਬਲੀ ਪਤ੍ਰੀ ਬੀ ਰੋਇ ਖਿਆ ਤਮਾ ਕਰੇ

ਕਾਲੋ ਤਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਪਾਇ॰ ਣ ਘੁ ਕਕ ਗਿਲੀ ਤਸੁ ਤਬ ਆ ਪੁ ਘੁ

ਨੁ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਸੋਗੁ ਸੋਗੁ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ਤਬ ਗੋਰਖ ਉਪਾਸਿ

ਇਆ ਕਿਆ ਤੈ ਕਾਮੁ ਨਾਤੈ ਤੇ ਗੇਗੁ ਪਰਥਏ ਖਿਕਾਰਿ ਸੇਰ ਸਮਤੁ

ਜਲਿਆਖ ਮੈ ਬੁਕੁ ਨਰਿ ਸੀਆਖ ਅਗੁ ਮੈ ਸਪਤੁਆ ਪੇ

ਸੋ [illegible] ਗੁ ਕਰਿ [illegible] ਆਤੇ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆਂ

ਪੁਕਾਰਿ

ਨੁ ਤ੍ਰ ਸਤੰ ਪੁਰਖੁ ਸਾਪੁਤੇ ਤਬ ਕ ਨ੍ਰਪ ਰਿਆ ਇਆ ਲਾਗਾ ਕਤ

ਸਾਤੁਤੁ ਨੁਜੀਤੁ ਤੈ ਸੇਰ ਸਾਤੰ ਅਗੁਤੁਤੈ ਸੇਰ ਪਿਤੰ ਸੈਤ੍ਰਹਿ

ਏਤੁ ਕੰਮੁ ਨਤੀਕਰਤੰ ਤਬ ਨਤੁ ਕਾਤਿਆ ਨੁ ਘੇਟੰ ਪਾ ਕਿਸੈ

ਡੀ ਨਲਿਗੁ ਇਕ ਛਿਨਿ ਸਤੁ ਸਲਾਗਿ ਸਭੁਲੇ ਕਰਿ ਨਰੀਕਤੁ

ਜਲਿਆ ਕਨੇ ਕੰਉ ਸਾ ਖਿਲੇ ਕਰਿ ਉਤ੍ਰ ਅਗੋਸਿਤੰ ਪੁਤਨ

ਤੰਖ ਅਗੁ ਤਿ ਸੁਰਿਨਿ ਸਤੁ ਇਸਕਨੁ ਕਰਿ ਕੋ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ

ਘੇਠੰਖ ਜਘਾਪਿਆਨੁ ਕਰਿ ਸੁਕ ਤਬ ਕਨੇ ਪੁਕਿਆ ਨੁਘਘ

ਜੀਅ ਖੀਸੀਟਿਕੈ ਤ੍ਰਾ ਕਿਆ ਕਰਗਤੰਨੇ ਨੁ ਕਾਸ ਤੁੰ ਉਠੰ ਕਰਗਕ

ਪਿਆਨੁ ਕਰ ਅੰਉ ਤਬ ਕਨੇ ਕਤਿਆ ਜੁਠੰ ਕੁਗੁ ਕਤੰਨੇ ਕਤੈ

ਸੇਰੈ ਨਲੇ ਤੈ ਕਤੈ ਜੀ ਕਿਧਸੈ ਕੀਰੇਖੰ ਕਤੈਤ੍ਰ ਕੀ ਕਲਗੁ ਪਾਲ

ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਪਿਆਰੁ ਕਰੁ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਵਿਖੇ ਤਾਂ ਚਕ੍ਰ ਵਾਂ ਲਗਾ ਅੰਤਰਿ
ਆਤਮੇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਹੁ ॥ ਕਹਿਆ ਸੁਨਿ ਕਿਤੇ ਪਾਇਆ ਏ ॥ ਸਤੁ
ਕਹਿਆ ਕਹਿ ਅਜੁ ਮੈਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਚੁ ਆਸ਼ੀ ਹੈ ਮੈ ਸੋ ਇਹ ਤਾਂ
ਹੰ ਅਤੇ ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਇਖੇਰੀ ਗਤਿ ਕਰਹੁ ਆਦਿ ਸਾਂਤੇ ਸਾਂਤੇ ਅਗੁ ਜਿਤਨੇ
ਤਗ ਤਲੇ ਤੇ ਰਖੇ ਖੇਲ ਜੁ ਕਿ ਗਜੁ ਸਭੀ ਤੇ ਲਾਇ ਕਰਿ ਸਿਭਿਆਦਿ
ਰਖੇ ਪਗੁ ਤਿ ਤਿਨਿ ਥਿਆ ਜਾਂ ਦੇ ਤੇ ਜੁ ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਆਪਿ ਸਾਵਿ ਧਨੁ
ਅਇਕੀ ਗਤਿ ਕਰਤਾਂ ਤੇ ਸਤੁ ਕੇ ਪਾਸਿ । ਅਗੁ ਜਿਤ ਕਿਨਿ ਸਤੁ ਸੋਇ
ਗਤਿਆ ਖ ਤਿਤ ਕਿਨਿ ਕਹੇ ਕੰਤੁ ਕਤਿਆ ਖ ਜੁ ਕਹਤੁ ਕਸਲੀ
ਲੇਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਧੌਹਿਗੁ ਤਬ ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਜੀਆ ਪਿਆ ਇਗਏ ਤਬ
ਸਨੇ ਤੁ ਪੁਛਿਆ ਜੁ ਸਤੁ ਕਰਾਂ ਤੇ ਤਬ ਕਹੇ ਕਤਿਆ ਜੁ ਜੀ ਸੋ ਇਆ
ਪਤੰਤੇ ਅਗੁ ਕਹੁ ਜਾਂ ਨਤਾਂ ਸੀ ਜੁ ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਜੀ ਤੇ ਤਬ ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਜੀ
ਕਤਿਆ ਕਹੁ ਜੁ ਤੁ ਹੰਤੁ ਸਤੁ ਕਤੁ ਕਤੇ ਜੀ ਕਿ ਤੁ ਕਰਿ ਤੁ ਹੰਦਾ ॥
ਸੋਇ ਤੁ ਹੰਸੇ ਕੰਤੁ ਵਿਖੁ ਤੇ ਤਬ ਹੰਸੁ ਰਾਜ ਜੀ ਕਿ ਗਪਾਲੁ ਤੇ ਇਕਰਿ
ਕਨੇ ਕੇ ਗਲ ਸੁਤਿ ਸੋਤ ਗਪਾ ਇਕਰਿ ਸਮਤਾ ਕਿ ਤਿਲਕੁ ਸਲ ਤਕ

ਆ ਜਾਂਇਆ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਧਾ ਨੋ ਤਬ ਆਤੁ ਉਠਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ
ਤਾਂ ਗਾਲਿ ਫੁਲ ਸਾਲਾਂ ਹੈ ਅਗੇ ਸਾਖੇ ਤਿਲਕੁ ਦੈ ਕਹੈ ਰਸਾਤ
ਫੁਲ ਕਹਿਤ ਬਾਵਡੇ ਹੈ ਕਹੈ ਜੀ ਇਕੁ ਆਇਆ ਪਰੇ ਗਾਸੁ
ਪੁਛਤਾਂ ਲਗਾ ਕਹਣ ਜੁ ਲਗ ਤਕਾ ਉਠਿ ਤਾਂ ਉਸੈ ਕਹਿਆ ਜੁ ਜੀ
ਸਾਧੋ ਕੰਉ ਉਠ ਪੇ ਦੇਖੁ ਹੈ॥ ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖ ਤ ਸੈਕੜੋ ਤਬ ਪਿਛ
ਲੇ ਤਿਨਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਗਾਲਿ ਸਲੁ ਅਗੇ ਤੁ ਧੀਕੰ ਉਨੂ ਦ ਤਾਂ ਤਬ
ਤਿਲਕਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸੋ ਤਾਂ ਗਲ ਸਤਿ ਪਾਇ ਕੈ ਕਲ ਤਾਂ ਸਤਿ
ਆ ਤਬ ਆਤੁ ਕਹਿਆ ਜੁ ਕਰ ਦਾਉ ਤੁ ਸਾਤੁ ਪੁਰਖ ਬ ਕੁ ਜੀ ਬ
ਤੇਗੇ ਦਲੇ ਕਰ ਸਾਤੁ ਏਤਬ ਕਲੇ ਕੰ ਉਕਰ ਸਾਤੁ ਕਰ ਜੁ ਤੇ ਇਆ
ਸਾਖੇ ਬੁਲਾਗਾ ਜਾਗਿ ਉਨ ਤੇ ਇਗਾ ਈ ਤਬ ਲਗ ਸਾਪਕਗ
ਤਾਂ ਕੰ ਉਸਿ ਲਦ ਪਦ ਸੈ ਸਾਗ ਕੀ ਕ ਗਤਿ ਲਗ ਕਰ ਦਲ ਗਾ ਕਹਣ
ਨਾਤੁ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਤੁ ਸੰਸਾਗ ਸਕੁ ਜੁ ਏ ਤੇ ਸਾਗ ਦੇ ਕਹੀ ਜਾਇ ਤੀਗ
ਬਿ ਕ ਗਾ ਤਿਕ ਗਤਿ ਸਾ ਪਕ ਗਤਾਂ ਰੰ ਉ ਜਾ ਇ ਮਿਲੀ ਐਤੀ
ਗਬ ਕੀ ਜੀ ਆਤਿ ਤਬ ਆਂ ਤਗਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤੇ ਇਆ ਇਆ ਬਾਣੀ

ਬੋਲਿਉਤਾਂ ਖਿਲਾਫੁ ਨਾਮਾਤਿਆ ਸੰਮਾ ਮਤਿਕੁ ਪ੍ਰਸਿਧੁ
ਵਿਗਾੜਿਆ ਬਹੁਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਲਗਾਵਣ ਨੂੰ ਜੀ ਗਫਲੀ
ਗਾਲਿ ਮਾਲ ਸਤਪਈਆ ਫੁਟਕ ਤੁਲਸੀ ਲੂ ਕੂਠ ਇਕਆ ਕੂ
ਅਵੀਆ ਗਿਰਦਾ ਵੀ ਲੋਕੁ ਕਗਤੁ ਕਰਿ ਕੇ ਲਗੇ ਅਫੁਟ ਜੋ ਫੁਟ
ਸਤ ਸਕਿ ਸੇਕੰਤੁਗਾਗਬੀ ਕਰਿ ਕੇ ਮਿਲੇ ਜੋ ਸੁਕੇ ਈਆ ਇਸਿ
ਲੈ ਤੈ ਸੇਤੀ ਤੋ ਇਮਿਲੇ ਸਤ ਸਕਿ ਸੇ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਣੈ ਨੂੰ ਕਿਸੀ
ਕੀ ਕਰਣ ਤੀ ਅੰਤਰ ਅਤ ਸੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤਾਇਆ ਤਬ ਖਿਲਾਫੁ ਨਾਗ
ਮਾਤਿ ਕਰੀ ਬੋਲਿਉ ਤਾਂ ਨਾਗਿਸੁ ਸੈਤਾਗਿਰ ਫੁਟਜੋ ॥ ਸੰਤਨ
ਆਰਿਆ ਨਸੁਤੁਸਾ ॥ ਨਸੁ ਕਰਣੇ ਤਿਤਾਂ ਪਗਤਿ ਪਸੇਸਾਗ

ਫਲੋ ਕੁਆ ਫੇ ਜਾਇ ॥ ਕਥਾ ਪਤੁਤੀ ॥੬

ਤਬ ਲੋਕੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਕਰੀ ਕੇ ਰਾਗ ਕਤੁ ਖਲਿਆ ਕਰ ਤੇ ਕੀਉ
ਇਖਲਿਆ ॥ ਨਤਿਲੇ ਜਾਇ ਸਤਾਂ ਤੁਲਸੀ ਆਫੇਆ ਇਕੋ
ਨੈ ਤਿਕਰੇ ਅਗੁ ਲੋਕੁ ਕੀ ਨੈ ਨੈ ਤਿਕਰੇ ਤਬ ਤੁਲਸੀ ਜਾਇ
ਨੈ ਨੈ ਤਿਕਰੇ ਤਬ ਨਰਿ ਇਤਾਂ ਗਿਕੈ ਕਰ ਖੇਲਾਗੀ ਸੁਖਿਲਾਈਆ

ਇਕਦਿਨਿ ਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣ ਰਤੁ ਜਾਂ ਇਪਾਸਣ ਲਗੇ
ਤਬ ਮਾਤਾ ਤੁਲਸੀ ਦੇਖੇ ਰੀਝ ਬਾਤ ਪਕੜੀ ਜਿ ਦਸੂ ਇਹਿਲ
ਛਮੀਨਾਰਾਇਣ ਮਾਹਿ ਕਿਛੁ ਉਪਾਧਿ ਕੀਤੇ ਕਤੇ ਨਾਹੀ ਅਗੁਰੇ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਦੁਹਾਂ ਤੰਉ ਕਿਛੁ ਇਸ ਮਾਹਿ ਧਿਰਮੁ ਤੇ ਰਤਾ ਧਿ
ਰਮੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪਿਛ ਤੁ ਕਿਉ ਸੰਕੋਚ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋ ਗੈਸਾ ਬਿ
ਪਛੁ ਤੇ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਉਪਾਧਿ ਤੈ ਕੈ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਭਾਹਿ
ਮਾਹਿ ਰਹਿ ਦੇਖੁ ਇਹ ਦੇਖਣਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤਉ ਜੋ ਸਾਲਛਮੀਨਾ
ਇਣ ਰਤੁ ਆਪਸ ਮਾਹਿ ਇਸੁ ਪਾਸੁ ਨਾਹੀ ਤੁ ਐਸਾ ਗੁ ਤਬ ਰ
ਹੇ ਰਹਿਆ ਕੁ ਧੀਰਿ ਸਖਾ ਤਰੀ ਏਤੇ ਮੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਧੀਆ ਗੁ ਸਾਤ
ਰਹਿ ਚੂਲਾ ਧੀ ਤਿਸੁ ਦਿਨ ਬੀਲਾਇ ਰਹਿਲ ਗਇਰ ਕਠ ਵਾਲਾ
ਗਤਾ ਲਗੇ ਗਿਆ ਤੁ ਗੋ ਮਾਹਿ ਰਹਾ ਅਗੁ ਤੁਲਸੀ ਜੁ ਬੀਸਿਏ
ਕੁਲੇਰੀ ~~ਤੁ~~ ਪੀਬੀ ਅਗੁ ਲੇ ਪੜਿਆ ਰੀ ਤੁ ਤਬੀ ਬਤੁ ਝਿਕਾ ਸ
ਗੁ ਸਾਤਾ ਤੁਲਸੀ ਬਰਗੀ ਰੇ ਰਾਗੁ ਪਾਸਿ ਰਹਿਲ ਤੇ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੇ ਰਸੀ ਰਹਿਣ ਗਤਾ ਪਰ ਸੇਸਾ ਰਜਾਸੁ ਰੀ ਤਨ ਕਾ ਹਾਂ।

ਰਥਯਾਤ੍ਰੀ॥ ॥ ਤਬਸਰਬਸਲੋਭਪਾਸਿ

ਲੈਕਰਿਸੁਗਲੀਆਪੀਤੁਜੀਕਰਨੇਮਾਥਿਸਿਕਪਾਸਵੀਅਤਿਗ

ਤਸਤ੍ਰੀਏਂਗਕੀਲਸੀਫਿਗਤਾਂਦੇ॥ਤਬਸਰਬਸਲੋਭਪਕਤ੍ਰਾਇ

ਥਕ੍ਰਿਆਤੁਗੇਕਸਾਇਡਤੇਗੈਸਾਲਿਕਉਸਾਦੈਏਦਡਮਾਗੀਆ

ਤਾਂਦੈ॥ਤਬਸਰਗਸਲੋਭਕਡਿਆਤੁਮਾਤ੍ਰਕਕਿਆਮਾਇਸਾਦੇ

ਏਡਤੇਗੀਮਾਤਾਂਸਾਗੀਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁਥੀਲਤਾਂਦੇਤਬਕਸਾਨੇਕਡਿਆਤੁਜੀ

ਸਾਏਡਸੇਗੀਮਾਤਾਂਦੇ॥ਤਬਸੇਖਿਕਡਿਆਤੁਕਿਉਕਗਿਜਾਈ

ਸੈ॥ਤਬਕਸਾਨੇਕਡਿਆਤੁਮਾਤ੍ਰਲਾਡਿਆਂਸੁਲਾਕੇਡਿਥੀਗੁ

ਤਬਸਾਂਸੁਲਾਮਾਤ੍ਰਤੁਲਸੀਲਾਡਿਆਤਾਂਪਾਸਾਰੁਪਰੀਆ

ਸਨੇਕਸੁਖਿਜਾਇਪਰੀਆਤਬਸੇਪੁ॥ਥਿਸਮੁਗਡਿਆ॥ਤਬ

ਸੇਖਿਕਡਿਆਤੁਜੀਅਸੀਤੇਗੇਸੰਕਿਸੇਸੁਗਲੀਆਸੀਡੈਤਿਸਿ

ਵਥਮਾਗੀਡੈ॥ਤਬਸੇਖਿਕਡਿਆਤੁਜੀਸੇਗਕਥਾਤੁਡਵਾਲੁਡੇਇਗਾ

ਤੁਤੇਡਤ੍ਰੁਸੁਪੁਰੀਆਦੇਤਬਕਸਾਇਪਕਲੈਉਂ॰ਤੁਦਾਂਤੁਦਾਂਤੁ

ਤੇਗੀਕੁਕਗਤਿਜਾਣੀ

ਗੋਸਟਿ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ

ਤੇ ਮੱਕਾ ਰੁਕਨਦੀਨ ਕੀਆ ॥ ਗੋਆ ਤੇ ਜੋ ਸਤੁ ਹੈ ਸੋ ਪਰੈ ਤਿਸ

ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਜਿ ਏਸੁ ਗੋਸਟਿ ਨਉ ਏਕ ਨਿਸਚੁ ਕੇਪ

ਆਨੁ ਸੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨਾਮ ਕੰਕਰ ਨਿਕਟਿ ਨਾ ॥ ਖਿਮਾ ਪ੍ਰਗ ਸੇਸਕ

ਤ੍ਰਿਕਸੁ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸੁ ਹੈ ਸੁਣਿ ਕਥਿਕਾ ॥ ਦੇ ਸਿਨ ਅੰਕ

ਗੋਸਟਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਾ ॥ ਇ ਸਭ ॥ ਹੋਆ ਖੰਡ ਪਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਅਰੁ

ਏਤੁ ਸਭਿ ਖੰਡ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾ ॥ ਏ ਸਾ ॥ ਗਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਬੋਲਿ ਕਹਿਆ ═══ ॥ ਸੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ ਜੀ

ਏਹੁ ਬੋਲਾ ॥ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ ਸਾਰੀ ਤੂ ਤਾ ਪਾਸ ਸੁਣਿ ਸਾਰੇ ਤੂ ਕੀ ਜੋਇ

ਕੁਸੀ ਦਿਖ ॥ ਤ ਨਾਨਕ ਸੁ ਪਾਤਿਸਾ ॥ ਇ ਪੁਰਖ ॥ ਸੋ ॥੧੩॥ ਏਹ ਜੀਸੁ

ਨੂ ਪਰਖਿਆ ਸੋ ਸੋ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਰ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਮ੍ਹ ਕੇ ਪਾ ॥ ਖਸਮੇ

ਜਾਨ ਸੁਣਿ ॥ ਏਤੁ ਬੋਲ ॥ ਵਕੀਲ ॥ ਹੋਆ ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿ ਨਾਨਕ

ਦਉਤਪ ਸਾਹਿਤਿ ॥ ਕੇ ਸਿ ਭਤ ਘੜਿ ਬੋਲਿਆ ॥੧੫॥ ਸੋ ਦਾ ਕਾਜੀ ਸੋ

ਸਮਝ ਕੀ ਸੋ ਖਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ॥ ਨ ਜਾਇ ਕੇ ਅਪਾਰ ॥ ਪੰਕੀ

ਏਤੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਮਾਧਿ ਏ ਖਿਆ ॥ ਸਨ ਸਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੁ ਸਿਤ ਨੇ

ਓਤੁ ਸਾਹੁ ਗੋ ਤ ਘਤ ਸਿਭੂ ਟ ਤ ਨਾ ॥੧੬॥ ਖਿਮਾ ॥ ਅਪਾਰ ਪਸਨ

ਲਾਸੰ ਤ ਨ ਸਿਇ ਤ ਨੀ ਕੀ ਏ ਕਾ ॥ ਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਤ ਨ

ਨਾਨ ॥ ਗਏ ਅਲੇ ਨੁ ਸਿਤਿ ਸਾਰ ਦਾ ॥੧੭॥੧॥ ਆ ॥ ਫਿਕਰ ਖਾਨੁ ਨੇ ਨਾਤ ਸੇ

ਨਾਨਕੁ ਨੌ ਦ ਜੋ ਤੇ ਖੜੀ ਦੇ ਸਾਚਿਆ ਆਗੁਨੇ ਗਤੁ ਬਾਸਾ ਪ੍ਰਥ

ਸਿ ਪਾਸੇ ਸਾਰਕੀਆ ਗੀਆ ਪਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਬਾ ਕਉ ਗਇਆ

ਤੀਰਥ ਕਾਰੇ ਆਗੁ ਸਉ ਰਿ ਬ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਕਾ ਲੈ ਇਕ ਰਿ

ਨ ਨਾਨੁ ਓ ਕਾਰਕੀ ਸੇਵ ਬੋਲ ਨ ਕਾਰ ਬਾ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ

ਬਾਗ ਸ ਸਤ ਆਨਕ ਆ ਇਨਿ ਨਟ ਬੋ ਨਾ ਜੋ ਦੇ ਖੇਤ

ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਬੋਲ ਤੈ ਗਤ ਬਾਨੁ ਕਡਿਆ ਕਡੇ ਗੁਤ ਕਬਕੁ

ਤੇ ਤੁਬ ਲ ਸਾਸ ਬੈ ਨੀ ਤਉ ਸੋ ਬੀਰ ਕ ਨਾ ਕਡੇ ਕਿਫ ਕਡੇ

ਗਾਨਕਡੈ ਜੀਤੇ ਗੀ ਸੇਵ ਨ ਕੁਰਕੀ ਵੇਖਤ ਆ ਗੁ ਗੀਆ

ਕੀਲਿ ਜੋਤ ਨਾ ਕਡੇ ਸੇ ਪਾਸਿ ਗਡੇ ਗਾ ਨਾਸ ਖੋ ਆਇ ਜੋਗ

ਗਾਤੇ ਗੈ ਨ ਕਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਟ ਲ ਕਾ ਤਗ ਨਾ ਕਡੇ ਕੇਲ ਡੇ ਦੇ

ਗੁਰਾ ਕਡੇ ਤੇ ਗ ਨ ਉ ਕਿਆ ਰੋਆ ਖੋ ਜੀ ਕ ਨ ਖ ਗਾਤ ਬਕੁਡ

ਨਾਨੁ ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕੁਤ ਕ ਨ ਲੇ ਕਬ ਲਡੇ ਸਿਆ ਇਆ ਗਤ ਬੇ

ਨਾਨੁ

ਸਮਝਉਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਸਥਿ ਲੋਕੀ
ਸਤੰ ਸਭਿ ਗਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਗਤਿ ਕੀ॥ ੧ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸੋਤਲ ੧ ਸੰਗ
ਹਲੀਮੀ ੧ ਧੀਰਜ ੧ ਸੁਧਾਰੂ ੧ ਅਸਾਂਤਾਂ ੧ ਸਤਗੁਰ॥ ੧ ਬੀਰ
੧ ਬੀਰਤਾ॥ ੧ ਸੋਤਲ ੧ ਸੰਤਲ ੧ ਸਪਨਾ॥ ੧ ਰੂਪ ਦੇਤੁ
੧ ਧਨ ਦੇਤਾ॥

੧ ਬਹੁਤ ਨਿ ਬਨ ਦੇਤਾ॥ ੧ ਬਹੁ ਪਤ ਸਾਂਝ ੧ ਬਹੁ ਗਤ
੧ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਉਤਾ ੧ ਬਹੁ ਕਰ ਨੀਆ ੧ ਬਹੁ ਨ੍ਰਮੀਅ
੧ ਬਹੁ ਸਕਤਾ॥ ੧ ਬਹੁ ਅਰਥੀ ੧ ਬਹੁ ਕੀ ਕ੍ਰਿਅ
੧ ਬਹੁ ਕੀ ਪਾਤੀ ੧ ਬਹੁ ਰਗੀਆਂ ਤਾ ੧ ਬਹੁ ਦਸਾ
੧ ਬਹੁ ਨਗ॥ ੧ ਬਹੁ ਸਤਰੁ ੧ ਬਹੁ ਕੀ ਕਸਾਰ
੧ ਬਹੁ ਕੀ ਉਤਨਿ ੧ ਬਹੁ ਪਤ ਨਾ॥ ੧ ਬਹੁ ਟੇਰ

ਏ ਕੋ ਬਹੁ ਕੇ ਦੇ ਇਨਾਂ ਕੀ ਨਿਸਾਨ ਸੁਕੇ ਸਬ ਰੂਤ ਦੇ
ਨਤੀ ਜਾਨੀ ਤਾਂ ਜਿ ਏ ਕੇ ਤੇ ਛੋ ਕੇ ਦੇ॥ ਅਦਰ ਜਿ ਬਕੇ ਦੇ
ਤਿਹ ਨਾਂ ਅੰਤਰਿ ਸਟਿ ਸਤਿ ਕੇ ਜਿ ਚੀ ਨਿ ਆਂ ਪ੍ਰਗਿਆ
ਨਜਰਿ ਆਂ ਵਤੇ ਦੇ॥

੧ ਕ੍ਰਿਆਂ ਏ ਕੇ ਨਤਾ॥ ੧ ਕ੍ਰਾ॥ ੧ ਭਿਸਾਂ ਸਪਾਂ ਤੀ ੧ ਪਾਂਪੀ॥
੧ ਕ੍ਰਸਟਾ ੧ ਸੰਬ ਕ੍ਰਾ॥ ੧ ਕ੍ਰਿਆਂ ਕ੍ਰਾ ੧ ਸਤਨਤਾ॥ ੧ ਲਉਤਾ

੧ ਲੋਗਾ ॥੧ ਸੰਪ੍ਰਾ ॥੧ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ॥੧ ਤ੍ਰਿਤਿਆਸਾ ॥੧ ਭਟਥਾਂਤ੍ਰਾ ॥੧ ਟੋਲਗਲ

੧ ਰੰਕਾ ॥੧ ਪਾਂਤ੍ਰਿਾ ॥੧ ਪੇਤ੍ਰਾ ॥੧ ਪਕਤ੍ਰਾ ॥੧ ਪਿਤ੍ਰਾ ॥੧ ਬੁਧਿ

ਨਥਾ ॥੧ ਕ੍ਰਿਕਾ ॥੧ ਕੰਠਮਪ੍ਰਾ ਕਰਮਿਆਸਾ ॥੧ ਥਰਲਿਆ

੧ ਬ੍ਰਹਿਸਾ ॥੧ ਬ੍ਰਹਥਿਲਾ ॥੧ ਮ੍ਰਗਥਾ ॥੧ ਛਤ੍ਰਾ ॥੧ ਨੇਤ੍ਰ

੧ ਪੂਤ੍ਰਾ ॥੧ ਤ੍ਰਪਤ੍ਰਾ ॥੧ ਮਤ੍ਰਾਂਮ੍ਰਗਥਾ ॥੧ ਉਿਆਂਦਾ ॥੧ ਆਨਾਂਤ

੧ ਅਥ੍ਰਤਾ ॥ ਅਪ੍ਰਤਾ ॥੧ ਆਪਤੋਤ੍ਰਾ ॥੧ ਅਕਿਰਤਪ੍ਰਤ੍ਰਾ ॥੧ ਲਥੀ

੧ ਨਾਂਮੀ ॥੧ ਕਰਿਪੀ ॥੧ ਅਟੰਕਾਰੀ ਆਕ ਮਾਂਨੀ ॥੧ ਅੰਪਾ ॥੧

ਅਤਮਕਾ ॥੧ ਅਨਾਂਤ੍ਰਾ ॥੧ ਕਮਲਾ ॥੧ ਬਦਰਾ ॥੧ ਥ੍ਰਟਰ

੧ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸੰਤ੍ਰੀ ॥੧ ਰਗਸੰਤ੍ਰੀ ॥੧ ਲਾਂਇਤਥਾਂਤ੍ਰਾ ॥

੧ ਤ੍ਰਿਕਿਤ੍ਰਾ ॥੧ ਮਤਤੀਤ੍ਰਾ ॥੧ ਮਦਦ੍ਰਾ ॥=॥=॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਪਾਤ੍ਰਿ ਆਂਕੇ ਨਾਂਉਸੇ ॥੧ ਪਤ੍ਰਿਆ ॥੧ ਪੰਕਤ੍ਰਾ ॥੧ ਪੰਪਾ ॥੧ ਨੌਂਸਾ

੧ ਥਿਇਆ ਮਾਂਤ੍ਰਾ ॥੧ ਥਿਇਆਂ ਦੇਤਾ ॥੧ ਮਿਆਰਿ ॥੧ ਨਦੀਸੈਂ ਦਾਂ

੧ ਪ੍ਰਆਂਨਿ ਦਾ ॥੧ ਤਾਂਟਮ੍ਰਾ ॥੧ ਲਿਪਦ੍ਰਾਂਤ੍ਰਾ ॥੧ ਪਤ੍ਰਦ੍ਰਾਂਗ

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਮਾਂਤ੍ਰਪਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥੧ ਮਾਂਤ੍ਰਥਾ ॥੧ ਸਾਂਰਮੀ ॥੧ ਮਾਂਦਮ੍ਰਾ

੧ ਨਤ੍ਰਾ ॥੧ ਪਾਂਪੀ ॥੧ ਪ੍ਰਗਥਾ ॥੧ ਮਾਂਤ੍ਰ ਦ੍ਰਸਾਰ ਮ ਕੇ ਨਾਂਉ

ਦੇਸ ਦੇ ਨਾਉ ॥੧ ਦੇਸੁ ॥੧ ਪਰਦੇਸੁ ॥੧ ਵਲਾਇਤਿ
੧ ਭੂਮਿ ॥੧ ਭੂਮੰਡਲ ॥੧ ਰਾਜਨਗਰ ॥੧ ਇਸਥਾਨ ॥੧ ਪਰਗਨੋ ॥੧੫
ਖਾਨੀ ॥੧ ਸਾਗਰਿ ਲੰਕ ॥੧ ਸੰਸਾਰ ॥੧ ਸਾਗਰ ਆਲਮ ॥
ਸਾਗਰ ਲੋਕ ॥ ਵਿਸਮਤੀ ਦੇ ਨਾਉ
ਵਿਸਮਤਿ ॥ ਅਨੰਦ ਚਕ੍ਰਿਤ ਵਿਸਮਤੀ ॥੧ ਵਿਸਮੈ
੧ ਵਿਸਮਪਤਿ ॥੧ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਚੰਚਲ ॥੧ ਅਚਰਜ ॥੧ ਕੌਤਕ
ਅਨੂਪ ॥੧ ਅਨੋਖਾ ॥੧ ਬੇਚਾਰਗੀ ॥੧ ਨਿਰਾਲਾ ॥੧ ਵਿਸਮ
੧ ਚਿੰਤਾ ॥੧ ਤਕਨੀ ॥੧ ਵਿਸਮਾਦ ਆਦਿ ਕੇ ਨਾਉ
੧ ਵਿਸਮਾਦੀ ॥੧ ਵਿਸਮਿਤ ॥੧ ਵਿਰਹਾ ॥ ਕੰਮਾਦਿ ਵਿਰਹਾ
੧ ਰਸ ਰਸੀਅ ਵਿਸਮਾਦੀ ॥੧ ਬਿਰਹ ਵਿਸਮਾਦੀ ॥੧ ਚਕ੍ਰਿਤ
ਵਿਸਮਾਦੀ ॥੧ ਮੂਰਖ ਵਿਸਮਾਦੀ ॥੧ ਨਾਗਰ ਨਰ ॥੧
ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ॥੧ ਚਕ੍ਰਿਤ ਆਉ ॥
ਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਉ
੧ ਵਾਰੀ ਆਉ ੧੧ ਵਾਰੀ ਤੁਰੰਗ ਖਾ ॥੧ ਤੋਟਾ ॥੧ ਤਰੰਗ
੧ ਵਹਿਣ ॥੧ ਨਾਲਾ ॥ ਕੰਢਾ ॥ ਤਲਾਉ ॥੧ ਨਦੀ
੧ ਵਹਿਣ ॥੧ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਿੰਧੁ ॥੧ ਸਰੋਵਰ
ਪਾਣੀ ਕੇ ਨਾਉ

੧ਮਾਣੀ॥੧ ਨਰੂਆ॥੧ ਮਨੀਆ॥੧ ਘੇਂਗੜਾ॥੧ ਤੇਮ

੧ ਘੋੜਾ॥੧ ਘਾਟ ਦੇਖਾ ਨਲਪਾ॥੧ ਨਲਪਾਨਾ॥੧ਮੀਨੁ

੧ਆਂਘਸੰਤਾ॥ ਆਨੰਦ ਕੇ ਨਾਉ

੧ਆਨੰਦ॥੧ ਅੱਨਾ॥੧ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧ ਹਰਖ॥੧ ਮੋਦ

੧ ਸੁਖਿ॥੧ ਸੁਪੀਤਾ॥੧ ਮਗਨਾ॥੧ ਬਿਲਾਸਾ॥

੧ ਸਮ॥੧ ਸੁਆਦਾ॥੧ ਕੌਤਕਾ॥ ਅੰਘਰਤਾ॥੧ ਰਹੀਏ

ਰੰਗ॥ ਕਪੂਰ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਕਪੂਰ॥੧ ਘਨਸਾਰ॥੧ ਸੋਮ॥੧ ਭੀਮਸੇਨ॥੧ ਕਪੂਰ

੧ਸਾਰਖ॥੧ ਹਿਮ॥੧ ਅਭਰਸਾ॥੧ ਸੌਰਭਾ॥੧ ਪਟਿਕ

੧ਚੰਦਰਸਾ॥੧ ਪਟਿਰਾ॥ ਕੁਤੀਆਂ ਕੇ ਨਾਉ ਲਿਖਤ

੧ਕੁਤਾ॥੧ ਕੁਤੀਆ॥੧ ਸਾਰਮੇਯਾ॥੧ ਸੁਨਕਾ॥੧ ਮੰਡਲ

੧ਸ਼ਵਾਨ॥੧ ਸ੍ਵਾਨ ਭਸਕੋ॥੧ ਭਖ॥੧ ਕੁਕਰ॥੧ ਸਾਰਮੇਯ

ਸ੍ਵਰੋਮਗਲ॥ ਦਾਖਾਂ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਦਾਖਾ॥੧ ਮੋਰਸਾ॥੧ ਗੜੂਆ॥੧ ਮੀਠਾ॥੧ ਦਾਖਿ

੧ ਮੇਦਕਾ॥੧ ਗੜੂ ਪੁੰਜਾ॥੧ ਸੇਰ ਪਕਾ॥੧ ਸੁਰਸਾ

੧ ਗੜੂ ਦਾਖਿ॥੧ ਮੇਗਲ ਰਸਾ॥ ਸੁਪਕੇਕਾ॥੧ ਮੇਦਗਲ

ਪਿਤ੍ਰਿਆਂ ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ ਪਿਤ੍ਰ ॥ ੧ ਅਸਾ ॥ ੧ ਬੁਗਤਾ ॥ ੧ ਜਨਕਾ ॥ ੧ ਗੋਦਰੁ

੧ ਸਾਰਦਾ ॥ ੧ ਦਸ਼ਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਉਲ ਕੁਰਾ ੧ ਦਸੇਰ ॥ ਦ੍ਰਾ ॥

੧ ਟਿਦ੍ਰਾ ॥ ੧ ਅਸਪ੍ਰਾ ॥ ੧ ਤਿਖੰਗਾ ॥

ਛੈਮੰਤਰ ਕੇ ਨਾਉ ॥

੧ ਛੈਮੰਤ੍ਰ ॥ ੧ ਸਾਧਾਰ ॥ ੧ ਸਾਲਾਉ ॥ ੧ ਸਗਿ

੧ ਪਾਦ੍ਰਕਾ ॥ ੧ ਦਾਸ੍ਰਾ ॥ ੧ ਮੰਗਲਾ ॥ ੧ ਸਕਨਿ ॥ ੧ ਰਦ

੧ ਕਾਂਨਿ ॥ ੧ ਪ੍ਰਅਗਾ   ਚੈਦੰ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਚੰਦ੍ਰਾ ॥ ੧ ਚੰਸਾ ॥ ੧ ਚੰਪ੍ਰਕਾ ॥ ੧ ਫੀਲਸੀ ਨਾਂ

੧ ਸਾਗਰਾ ॥ ੧ ਨ੍ਰਸਨੀ ॥ ੧ ਸਾਕੁਨਾ ॥ ੧ ਸਾਰਗੇ

੧ ਉਤਗਾ ੧ ਚੰਪਾ ॥ ੧ ਸਾਉ ਮੁਖ ਚੰਦਾ ॥ ੧ ਸਿਲ੍ਹਾ

ਸੂਰਜ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਸੂਰਜ ॥ ੧ ਰਵਿ ॥ ੧ ਉਦਿ ਕਰੁ ॥ ੧ ਭਾਨੁ

੧ ਭਾਸਕਰ ॥ ਸਹਸ੍ਰ ਕਿਰਣਾ ॥ ੧ ਆਦਿ ੧ ਦਿਨ ਮਣਿ

੨੫੧

੧ਦਿਨ॥੧ ਰੈਨਿ ਸਿਆਮ੧ ਅਛਿਤ॥੧ ਤੁਗਾਵੰਤ॥੫ ਤਰਵੰਤ

ਨਰਿਕੇਤ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕੇ ਨਾਂਉ॥੧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ॥੫ ਚੰਦ੍ਰ

੧ ਸਸਿ॥੧ ਸਸਿਧਰ ਕਲਾਧਰ॥੧ ਰਿਖਸੁਤ॥੧ ਸੋਮ॥

੧ ਬਿੰਦੁ॥੧ ਨਿਸਮਲ੧ ਤਾਗਤ॥ ਅਗਨਿ ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ ਅਗਨਿ॥੧ ਗਗਨ॥੧ ਆਸਸੁ॥੧ ਸੰਖਧਰ॥

੧ ਅਨਲ ਦਨ॥੧ ਨਾਗਿ॥੧ ਗਗਨ ਮੰਡਲ॥੧ ਅਗਨਿਸਾਖੇ

ਕਲ॥੧ ਤੇਜ੍ਰ੧ ਬਰਤਮੰਤ੍ਰ॥੧ ਸਿਸਨਿਆ॥੧ ਦੀਪਕ॥

ਪਾਰਬਤੀ ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ਪਾਰਬਤੀ॥੧ ਕਿਸਨੀ੧ ਕਲਪਾ੧ ਪਾਰਨੀ॥੧ ਪਰਗਿਆ੧ ਗੁਰਿ

੧ ਬਲਾ॥੧ ਪਿਛਾਈ॥੧ ਸਿਵਨਾ॥੧ ਬਨਾ॥ ਪਵਨ ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ ਪਿੰਡ ਪਮੇਸ੍ਰ॥੧ ਸੰਦਨ॥੧ ਮਰੁਤ॥੧ ਮਾਰੁਤਿ॥੧

ਅਸੁਰਮ॥੧ ਤੰਦਰਨ॥੧ ਤੁਗਨੀ੧ ਸਰਤ੧ ਕੋਸ॥੧ ਬਨ

੧ ਰਵਕ॥੧ ਬਿਨਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ ਬ੍ਰਹਮਾ॥੧ ਪਿਤਾਮ੧ ਕਮਲਾ॥੧ ਦਾਤਾ॥੧ ਸਤਬਦਨੀ॥੧ ਨਾਭਿਜ

੧ ਕੋਸਨ॥ ਸ੍ਰਮ

ਉਸਤਤੀਆਂ ਕੇਨਉ ॥੧ ਉਸਤਤੀ ॥੧ ਅਦੇਰਤਾ ॥੧ ਗੁਨ

੧ ਜੈਸ੍ਰਾ ॥੧ ਸਰਪਮਾਰਗਾ ॥੧ ਯਗਗਾਤਨਾ ॥੧ ਯਗਨੀ

੧ ਲਖਣਾ ॥੧ ਨ੍ਰਿਗੀ ॥੧ ਨ੍ਰਿਮਾਲੀ ॥੧ ਸੋਤਲੀ ॥੧ ਸੰਧਿਆ

੧ ਤ੍ਰੀਮਤਾ ॥੧ ਪਰਮਾਨੂ ॥੧ ਸੰਦਰਗੀ ॥੧ ਸਤਗੀ ॥੧ ਦਿਧਤ੍ਰੇ

ਦੁਾਲਕੇਨਉ

੧ ਸਦੇਂਸਾ ॥੧ ਨਮਸਾ ॥੧ ਤੁਧ ॥੧ ਸ੍ਰਿਪਾ ॥੧ ਸਖਾ ॥੧ ਮੰਟੀਲਾ

੧ ਬਿਦ ॥੧ ਨ੍ਰਿਨੇ ॥੧ ਸੇਵਕਾ ॥੧ ਨ੍ਰਿਮਲ ॥

ਸਰਕੇਨਉ

੧ ਸਤ੍ਰ ॥੧ ਸਿਸਿ ॥੧ ਸ੍ਰਤ੍ਰ ॥੧ ਸੁਕੀ ॥੧ ਟਟਰੀ ॥

੧ ਅਨੇਸ੍ਰਾ ॥੧ ਟਿਤ੍ਰਾ ॥੧ ਟਟ੍ਰ ॥੧ ਨਿਧ੍ਰ ॥੧ ਸ੍ਰਿਗਾ ਨਧਨ੍ਰੇ

੧ ਰਸਦ੍ਰਸਾ ॥੧ ਸਖਾ ॥ ॥ ਸਖੀਕੇਨਉ

੧ ਸਖੀ ॥੧ ਸਖੀਆ ॥੧ ਨੈਨਾ ॥੧ ਨੇਤ੍ਰ ॥੧ ਕਮਲਨੈਨ

੧ ਲਿਖਨਾ ॥੧ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥੧ ਪੜਗੀ ॥੧ ਪੀਸੀ ॥੧ ਨੈਣ

੧ ਤ੍ਰਿਕੇਗਾ ॥੧ ਪੰਗਨਾ ॥ ॥ ਕੰਨਕੇਨਉ ॥੧ ਕੰਨ

੧ ਕੇਸਾ ॥੧ ਸਰਵਣਾ ॥੧ ਸ੍ਰਿਤ ॥੧ ਰਸਨਾ ॥੧ ਬਚਨਾ ॥੧ ਪਾਪੜੇ

੧ ਨਨਦੋ ॥ ਮੁਖਕੇਨਉ ॥

੨੭੩

੧ ਮੁਖੁ ॥੧ ਮੁਤਾ ॥੧ ਕਰਨੁ ॥੧ ਸੇਵਕਾ ॥੧ ਸੰਤਜੁਸਾ ॥

੧ ਮੁਖਮੰਦਰ ॥੧ ਗੁਰਿ ॥੧ ਦੀਵਾਨੁ ॥੧ ਦੇਹੁ ॥੧ ਮੁਤਨਾ ॥

═══ ॥ ਤਿਤੁਕੇ ਸਬਦ ॥੧ ਤਿਨ ॥੧ ਅਪਣਾ ॥੧ ਲਬ

੧ ਮੁਗਾ ॥

ਚੌਤੁਕੇ ਸਬਦ ॥੧ ਚੌਤ ॥੧ ਚੌਸਾ ॥੧ ਚਮਨ ॥੧ ਚਨੁ

੧ ਗੰਧਮੀਸਾ ॥੧ ਤਦਬ ॥੧ ਬਦੀਤੀ ॥੧ ਪੀਰਨੁ ॥੧ ਬੀਰੀ

═══ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ਸਬਦ

੧ ਇਕਤੁਕਾ ॥੧ ਤੀਜਾ ॥੧ ਗਮਨ ॥੧ ਲਲਤਾ ॥੧ ਤਬਾਗ

੧ ਤਬਾਗੀ ॥੧ ਗਿਤੁ ॥੧ ਲਲੁਗੀ ॥ ═══ ॥ ਚੌਰ ਕੇ ਸਬਦ

੧ ਕੇਰੁ ॥੧ ਗਲੁ ॥੧ ਸੰਯੀ ॥੧ ਸੰਯਮੁਨੇ ॥੧ ਗਲਗ ॥

੧ ਮਤਗਗ ॥੧ ਨਗਨੁ ॥੧ ਗਮੀ ॥੧ ਪਹੁਦਿ ॥੧ ਸੰਕਾ ॥ ═══

ਪੰਚਕੇ ਸਬਦ ═══ ॥੧ ਤਿਕਾ ॥੧ ਕੰਤੋ ॥੧ ਮੀਤਨਾ ॥੧ ਬਬਾ

੧ ਯੰਟੁ ॥੧ ਬਬੁਗ ॥੧ ਕਿਕਨੁ ॥੧ ਰਗਨਾ ॥੧ ਦੇਠੀ ॥੧ ਕੇਤਗ

੧ ਤਿਰ ॥੧ ਸੰਤਰਗ ॥ ═══ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਨਾਂਵ ॥ ੧ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ੧ ਸਨੇਹਾ ॥ ੧ ਉਲਫਤਾ ॥ ੧ ਉਮਗਾ ॥ ੧ ਇਸਕ

੧ ਮੁਹਬਤਾ ॥ ੧ ਮਿਹਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ਸਨੇਹਾ ॥ ੧ ਮੋਹਾ ॥ ੧ ਲਗਨਾ ॥ ੧ ਮਿਤ੍ਰ

੧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ੧ ਉਮਗਾ ॥ ੧ ਆਸਾ ॥ ੧ ਤਤਕਾ ॥ ॥

ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਨਾਂਵ ॥

੧ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ੧ ਗੁਸਾ ॥ ੧ ਕਰੋਧਨਾ ॥ ੧ ਰੋਹ ॥ ੧ ਕਾਮ

੧ ਮਦਾ ॥ ੧ ਰਗਾ ॥ ੧ ਮਸਤਾ ॥ ੧ ਪਲਟਾ ॥ ੧ ਮਦ ਲੋਭ ॥ ੧ ਘਰ

੧ ਮਸਤਰਦਲਾ ॥ ੧ ਦਮਾਗਾ ॥ ॥ ਪਾਂਦ ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ ਪਾਂਵ ॥ ੧ ਪਗਾ ॥ ੧ ਪੈਗ ॥ ੧ ਪਗਪੈਗਨੂ ॥ ੧ ਸਾਗਨ ॥ ੧ ਸਾਨ

ਰਦਲਾ ॥ ੧ ਲਤਾ ॥ ੧ ਕਰਮ ॥ ੧ ਪਾਂਉ ॥ ਸਰਮ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥

੧ ਸਰਮ ॥ ੧ ਪੀਰਾ ॥ ੧ ਲਜਿਆ ॥ ੧ ਪੀੜਾ ॥ ੧ ਕੁੜਤਾ ॥ ੧ ਦੁਖ

੧ ਸੁਖਗਾ ॥ ੧ ਮੀਠੀਆਂ ॥ ੧ ਰੰਗਰਾ ॥ ੧ ਕਾਗਰੀ ਕ੍ਰਿਆ ॥ ੧ ਮਿਠਾਸ ॥

੧ ਚਗੀ ॥ ੧ ਮੋਲਾ ॥ ॥ ਨਰ ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ ਨਰਾ ॥ ੧ ਜੀਨਾ ॥ ੧ ਨੀਰਾ ॥ ੧ ਨਾਮਨਾ ॥ ੧ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ਤ੍ਰਿਸਨੀ

੧ ਮਿਸਾ ॥ ੧ ਨਰਥਗਾ ॥ ॥ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਨਾਂਵ ॥

੧ ਅਸਥਨ॥੧ ਕੁਲਸ॥੧ ਮਮੋ॥੧ ਸੁਰਜੀ॥੧ ਬੁਧੋ॥੧ ਨਾਂਗਮਾ॥

੧ ਨਾਨਕ॥੧ ਕੁਕੋ॥੧ ਚਿਤ੍ਰ॥੧ ਅਤ੍ਰ॥ ≡॥ ਗਲੇ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ

੧ ਗਲਾ॥ ਕਿਪਲ॥

ਡਗਦੇ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ।

੧ ਡਗਰੂ॥੧ ਕੁਰੰਗੂ॥੧ ਸੁਰੰਗ॥੧ ਭਗਤੂ॥੧ ਤੁਰਸਨ॥੧ ਸਾਮਨ

੧ ਕੀਤਾ॥੧ ਬਕੂ॥੧ ਕਲਿਆਣਾ॥੧ ਸਾਧੂ

ਮੰਘੇ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ

੧ ਮੰਘੂ॥੧ ਸੀਤੂ॥੧ ਸਾਰਤਾ॥੧ ਸਾਂਗਦੁਲਾ॥੧ ਸੋਤ੍ਰ॥੧ ਸੈਹ

੧ ਬਗਾ॥੧ ਪੰਡਤ ਪ੍ਰਸਾ॥੧ ਸੰਮੁਦੀ॥੧ ਬਾਲ੍ਹਾ॥੧ ਗਹੂ ਗ੍ਰਿਪ॥

≡॥ ਬਚੀਤੇ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ

੧ ਬਚੀਤ॥੧ ਸਾਦੀਕੂ॥੧ ਸਾਂਗਾ॥੧ ਧਿਤੰਗਮ॥

ਨਿਰਮਲ ਕੇ ਨਾਂਵ॥

੧ ਨਿਰਮਲਾ॥੧ ਨਿਖਿਲਾ॥੧ ਪਵੀਤਾ॥੧ ਵਿਅਕੁਲ ੧ ਮਲ

ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਕੇ ਨਾਂਵ॥

੧ ਪ੍ਰਤਯਾ ੧ ਤ੍ਰਸਮਆ ੧ ਤ੍ਰਿਮੂਲਾ ੧ ਘਾਨੀਆ ੧ ਮਲਸੀ

ਵਿਸ ਕੇ ਨਾਂਵ॥

੧ ਤ੍ਰਿਖਾ॥੧ ਘਾਸਾ ੧ ਤਾਮਦ੍ਰਗਾ॥੧ ਪਾਸਤ੍ਰਾ॥

ਪੰਖੀਅਨ ਕੇ ਨਾਂਵ॥੧ ਪੰਖੀ॥੧ ਪੰਗਾ॥੧ ਪੰਖੇਰੂ॥੧ ਪਾਰਣ

੧ ਨਭਚਰਾ॥੧ ਬਿਹੰਗਮਾ॥੧ ਦ੍ਵਿਜਾ॥੧ ਖਗਾ॥ ═══ ॥

ਦੇਹੀਕੇਨਾਉ

੧ ਦੇਹੀ ॥ ੧ ਪਿੰਡ ॥ ੧ ਪ੍ਰਾਣ ॥ ੧ ਸਰੀਰ ॥ ੧ ਕਲੇਵਰ ॥ ੧ ਕਾਇਆ

੧ ਤਨੀ ॥ ੧ ਪੀਂਜਰਾ ॥ ੧ ਪੁਤਲੀ ॥ ੧ ਕੁਨਾ ॥ ੧ ਵਪੁਲੀ ॥ ੧ ਤਨਾ

੧ ਦੇਹੁਰੀ ═══ ॥ ਪਰਕੇਨਾਂਵ ॥ ੧ ਪਰਾ ॥ ੧ ਮਾਂਗਿ ਸਾ ॥

੧ ਦਰਸੁ ॥ ੧ ਮਾਂਗਾ ॥ ੧ ਚਰਨਾ ॥ ੧ ਤਿਪਾ ॥ ੧ ਨੀਵਿਆ ॥ ੧

ਕਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਵਸਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਮੰਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ਸਾਰੀਮਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਪੁਨੀਆ

੧ ਲਖਮੀਆ ═══ ॥ ਮੁਖਿਕੇਨਾਉ ॥

੧ ਮੁਖ ॥ ੧ ਕੇਵਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਕੇਦਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ਤਿਮਾ ॥ ੧ ਤਿਲਾ ॥ ੧ ਕਮਲ

੧ ਚਕਸੀਨਾ ॥ ੧ ਨਾਕ੍ਰਲਾ ॥ ੧ ਸੀਆਸਾ ═══ ॥

ਨ੍ਰਪਕੇਨਾਉ ॥

੧ ਨ੍ਰਪ ॥ ੧ ਭੂਪ ॥ ੧ ਨ੍ਰਿਆ ॥ ੧ ਪਾਰਥਵ ॥ ੧ ਸਾਂਤ੍ਰਾ ॥

ਘੰਤ੍ਰਕੇਨਾਂਵ ॥

੧ ਘੰਤਾ ॥ ੧ ਸਾਂਕਰਾ ॥ ੧ ਸਾਂਕਲੀ ॥ ੧ ਗਾਲਖੂਸਾ ॥ ੧ ਮੁਖਤ੍ਰ

੧ ਘੋਨੀ ॥ ੧ ਘਿਲ ॥ ੧ ਟਨਨੀ ॥ ੧ ਕੈਕੀਆਤਿ ॥

੧ (ਘੁਨ੍ਹ) ॥

ਸੰਗ੍ਰਹੇ ਕੇ ਨਾਂ ੭ ॥ ੧ ਸੰਗ੍ਰਹ ॥ ੧ ਸੰਗ੍ਰਹੀਤ ੧ ਪਰਿਗ੍ਰਹ ॥ ੧ ਪਰਿਗ੍ਰਹੀਤ

੧ ਸੰਗ੍ਰਹੇ ॥ ੧ ਬਟਾ ੧ ਇਕਠਾ ॥ ੧ ਪਸਰੇਂਗਾ ॥ ੧ [illegible]

੧ ਬਟੋਰਿਆ ॥ ੧ ਸਰਬ ਸੰਚੀ ═══ ॥ ਜੀਤੇ ਕੇ ਨਾਂ ੯

੧ ਜੀਤਾ ॥ ੧ ਜਿਤਿਆ ॥ ੧ ਤ੍ਰੁਠਾ ॥ ੧ ਫਤੇ ॥ ੧ ਨਿਮਖਾ ॥ ੧ ਜੈ ॥

੧ ਫਤਹ ॥ ੧ ਤਰਕਿਆ ॥ ੧ ਸਾਸਤ੍ਰ ॥ ੧ ਤੁਲ ਪੇਖ੍ਰ ॥ ੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ═══ ॥ ਘਤੁ ਤੇ ਕੇ ਨਾਂ ੯

੧ ਘ੍ਰਤੁ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ੧

[illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

[illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

[illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ═══

ਸ੍ਰਮ ਧਤੂ ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

੧ ਕੁਕੜਾ ॥੧ ਠੰਗਾਲਾ ॥੧ ਗਰਚਾਂਤ੍ਰਾ ॥੧ ਤੈਬਾ ੧ ਨਾਣਾਂਤਰਾ ੩੫੫

═══ ॥ ਕਮਾਲਿਆ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਕਮਾਲਾ ॥੧ ਖੋਚਰਾ ॥੧ ਮਹਤੂ ॥੧ ਮਰਕਾ ॥੧ ਬਾਂਦਰਾ ॥੧ ਬਰਨ

੧ ਛੇਤਾਂਲਾ ॥੧ ਬਾਜਿਆ ॥

ਰੋਦਤ੍ਰਿਆ ਕੇ ਨਾਉ ॥

੧ ਰੋਦਤਾ ਮਤੂ ॥੧ ਸੁਗਿਨਾ ॥੧ ਫੇਤੇ ਮਰਕੇ ਨੀ ॥੫ ਉਤਨਾ ॥

੧ ਸਿਖੀਆਤੂ ॥੧ ਟਤਨਾ ॥੧ ਤਾਂਗੇ ॥੧ ਆਗਾਸੋ ॥੧ ਗੰਪਾਖ

═══ ॥ ਖਤੂਲੀ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਖਤੂਲਾ ॥੧ ਖਤੂਾ ॥੧ ਦਿਤੂਾ ॥੧ ਟਾਂਡੀ ॥੧ ਟਾਮੀ

੫ ਜੂਤ ॥੧ ਸਮਨੀ ॥੧ ਕਨੂਕਨੇ ॥੧ ਲਮਕਣੀ ॥

═══ ॥ ਪਾਂਲੇ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ਪਾਂਲਾ ॥੫ ਤਾਂਕੂ ॥੧ ਸਾਹੋ

੧ ਠੰਢਿਆ ॥੧ ਸੇਤਲਾਂਈ ॥੧ ਸਾਂਉਤ ॥੧ ਠੰਢਾ ॥੧ ਖੁਨਕਾ ॥੫

ਸੀਤਲਾ ॥੧ ਸੀਆਂਤਾ ═══ ॥ ═══ ਗਰਮੀ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਗਰਮੀ ॥੧ ਤਪਤਾ ॥੧ ਗਰਮੂ ॥੧ ਤਤਾ ॥੧ ਕਸਾ ॥੧ ਨਖਰਾ ॥੫ ਤਤਿ

੧ ਅਗਨਿ ॥੧ ਆਂਚ ॥੧ ਉਸਨਾ ॥ ═══ ॥ ੨ ਖੀਆਂ ਤੂ ਕੇ ਨਾਉ

੧੮ ਖੀਅੰਗਾ ॥ ੧ ਸ ਲਤ ਖਾਂਡੇ ॥ ੧ ਜਦਧਰ ੧ ਸਮਸੇਰ ॥ ੧ ॥

ਸਮਸੇਰ ਕੇ ਨਾਉ ੧ ਸਮਸੇਰਿ ੧ ਤਲਵਰਿ ॥ ੧ ਸਮਸੀਰ ॥ ੧ ਤੇਗ ॥ ੧ ਖੜਗ

੧ ਖੰਡ ੧ ਖਗ ॥ ੧ ਸੇਗਲੀ ॥ ੧ ਕ੍ਰਿਮਿਚ ਲੋ ੧ ਏਗਤ ॥ ੧ ਦਿਪਲਾ ॥

ਸਾਂਗ ਕੇ ਨਾਉ ੧ ਸਾਂਗ ॥ ੧ ਪਰਤਾਂਗ ॥ ੧ ਸੈਥੀ ॥ ੧ ਬਰਛਾ ॥ ੧ ਕਲ

੧ ਸੇਲ ॥ ੧ ਨੇਜ਼ਾ ਬਰਦਾਰ ॥ ੧ ਨੇਜ਼ਾ ॥ ੧ ਬਰਛਾ ॥ ੧ ਬੋਲਕੋ ॥ ੧ ਕਟਾਰ

ਕਟਾਰ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ਕਟਾਰਾ ॥ ੧ ਪਸ਼ਕਬਜ਼ ॥ ੧ ਜਮਧਰ ॥ ੧ ਨਬਤੂਨਾ

੧ ਖਪਵਾ ॥ ੧ ਪਦਮ ੧ ਨੰਦੂਰ ॥ ੧ ਪਦਫਿਟੀ ॥ ੧ ਜੀਆਂਕਾ

ਤੀਰ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ਤੀਰ ॥ ੧ ਪੈਕਾਂਬਾ ॥ ੧ ਕਲ ੧ ਬਾਣ ੧ ਸਾਰਘਬਾਣ ॥ ੧ ਤਤਸ

੧ ਕੈਬਰ ॥ ੧ ਸਰ ॥ ੧ ਤ੍ਰਿਣਗ ॥ ੧ ਤਰਕੋ ॥ ੧ ਕਮਾਨ ॥ ੧ ਕੰਗਦ ॥ ੧ ਖਤਾ

੧ ਕਪਟੀ ॥ ੧ ਗੁਰਜ ਕੇ ਨਾਉ ੧ ਗਗਰਜ ॥ ੧ ਮੁਸਲਾ ॥ ੧ ਕੁਤਕਾ ॥ ੧ ਸੋਤ੍ਰ

੧ ਲੋਹਾ ॥ ੧ ਡੰਡਾ ॥ ੧ ਕੁਰੰਗਾ ═══ ॥ ਕਟਾਰਿਆ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਕਟਾਰ ॥ ੧ ਕਟਾਰੀ ॥ ੧ ਖਪੂਆ ॥ ੧ ਨਸਪਤੋ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਸਵਾਂ ਤਾ ॥

═══ ॥ ਸੰਜੋਆ ਕੇ ਨਾਉ ੧ ਸੰਜੋਆ ॥ ੧ ਸਨਾਹ ॥ ੧ ਜ਼ਿਰਹ ॥ ੧ ਕੋਚ

੧ ਜਗਵਲਾ ॥ ੧ ਜਗਤੋਲਾ ॥ ੧ ਬਖਤਰ ═══

ਸ੍ਰਾਂਸਿਆਂ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ਸ੍ਰਾਂਸ ॥ ੧ ਦਰੀਆਸਾ ॥ ੧ ਨਿਪਾ ੧ ਬਰਕਾ

੧ ਟਨੀ ॥ ੧ ਜਕੜਪਦ ॥ ═══ ਏ ਕੁਮਾਖਰਲਾਂ ਖਪਾਂਗਾ

੧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਪੁ ॥੧ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥੧ ਦਲ ਪਤਿ ॥੧ ਪਾਤਿ [illegible] ॥੧ ਪਰਮੇਸਰੁ

੧ ਗੋਰ ਸੇਤ ਸੁ ॥੧ ਸਨ ਮਤਿ ॥੧ ਬਾਬਾ ਦਲ ॥੧ ਨੈਤ੍ਰ ਬਾ ॥੧ ਦਤ ਤੇ ॥੧ ਗੁਤਾ

=== ਸੇਗਮ ਮਨੋ ਨਤਾ ॥੧ ਸੇਗ ਮਸੁ ॥੧ ਲਤਾ ਪੀ ॥੧ ਨੇਗਾ ॥੧ ਤੇਤਾ ॥੧ ਬਾਸੇ ਤੁ

੧ ਸੇਵਕਾ ॥੧ ਕਰਤਾ ॥੧ ਦਸਤ ॥੧ ਤੁਤੁ ॥੧ ਨੁਤੁ ॥੧ ਸਤਾ ॥੧ ਸਤਾ ॥੧ ਪ੍ਰਭੁ

੧ ਤੁਰਕਬਾ ॥੧ ਪਲੀਤੇ ॥੧ ਸਾਗਿਬਾ [illegible] ॥ === ॥ ਰਦ ਸੁ [illegible] ਕੇਨੇ

੧ ਸਾਕਸਾ ॥੧ ਰਿਜਸਾ ॥੧ ਗੁਰਸਾ ॥੧ ਸੁਕਿਆ ॥੧ ਦਰਸਾ ॥੧ ਲਾਧਿਸਾ ॥੧

ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸਾ ॥੧ ਸਚਾ ਪਿਆ ॥੧ ਕਤਲਾ ਸਤਿ ਪਿਆ ॥੧ ਧਰਮ ਤਿ ਪਿਆ

੧ ਸਤਲਿਆ ॥੧ ਗੁਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਸਤਿਆ ॥੧ ਸਾਗ ਪਿਆ ॥੧ ਲਤਿ ਸਪਿਆ ॥

੧ ਗਤਿ ਸੁਪਿਆ ॥੧ ਸਾਰੇ ਤੁ ਤਿ ਪਿਆ ॥੧ ਸੁਕਿਆ ਤਿਸਾ ॥੧ ਗੁਰ ਤਤਿ ਪਿਆ

੧ ਲਤੁ ਲਤੁ ਤਿ ਪਿਆ ॥ === ॥ ਗੁਰਾ ਸਤੁ ਕੇਨੇ ॥੧ ਕਾ ॥੧ ਕੇਤਾ ॥੧ ਨਰ

੧ ਰਾਪਿ ਗੁਰਾ ॥੧ ਤਤ ਤਾ ॥੧ ਤਦਤਾ ॥੧ ਤਰਾ ॥੧ ਸਕਾ ॥੧ ਨਰ ਦਰਦ ॥੧ ਨਸਾਰ

੧ ਨਸਿਗਸਤਾ ॥੧ === ॥ ਰੰਤੁ ਨਗਿ ਸਾਗਿ ਸੇ ਤੁ ਸੁਕਨ ਨਤਕੇ ਸੇ

੧ ਕ੍ਰਿਤ ਗਤਿ ਪਿਸੁ ਪਿਆ ॥ ਸਾਤੁ ਨੇ ਸਤ ਤ ਸੁ ਸੇ ਸੋ ਤੁ ਸੁਕੇ ਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇ

ਨਤਲਾ ਲਤਿ ਪਿਸੁ ਪਿਆ ॥੧ ਤਿ ਗੁਰ ਚੇ ਤੁ ਨਿ ਗਪਿਆ ॥੧ ਤੁ ਸੁ ਪਿਤ ਸ

ਤੁ ਗਪਿਆ ॥ === ॥ ਪਾ ਸੇਸਗ ਕੇਸ ਸਦ ਸਤੁ ਕੇਨੇ

੧ ਕਗਤੁ ॥੧ ਸੇਵਕਾ ॥੧ ਸੇਤਾ ॥੧ ਚੌ ਸਨਤਿ ॥੧ ਰਸਤ ਨਾ ॥੧ ਰਸਤ ਸਾ ॥੧

ਸਿਸ ॥੧ ਨਰ ਸੁਸਾ ॥੧ ਸਨ ਨਸੁ ॥੧ ਸਤ ਕਾ ॥੧ ਸਤ ਪ੍ਰਗਸ ॥੧ ਸਾਪਾ ॥੧ ਸਾਪ ਗੁਰਨ

੧ ਸਤੇ ਤਾ ॥੧ ਰਸਾ ॥੧ ਸਤ ਪਗਸਾ ॥੧ ਸਤ ਸੌਤ ਸੇ ॥੧ ਸਤ ਸਨ ਲਿਕੁ ॥੧ ਸਤ ਨਾ ਥੇ

੧ ਸਤ ਨਿਸਾ ਨਾ ॥੧ ਸਤਰਿ ਕਾ ਸਾ ॥੧ ਸਤ ਸੌਸਾ ॥੧ ਸਤ ਨਾਗ ਤ ਨੀਗਾ

੧ ਸੁਤ ਗੁਰ ਦੀਖਯਾ ॥੧ ਸੁਤ ਬਿਬੇਕੀ ॥੧ ਸੁਤ ਪੋਤ੍ਰਾ ॥੧ ਸੁਤ ਬੇਤ ॥

੧ ਸੁਤ ਸਿਖ ਕਰਤਾ ॥੧ ਸੁਤ ਬੈਰਾਗੀ ═══ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਨਾਂ ੬

੧ ਸਤ ॥੧ ਨਿੰਦਿਆ ॥੧ ਛੰਦ ॥੧ ਸਾਸਤ੍ਰ ॥੧ ਦੰਡ ॥੧ ਨੀਸਾਣ ॥੧ ਨੇਤ੍ਰ ਨੀ

੧ ਕ੍ਰਿਤ ॥੧ ਕ੍ਰਿਸਨ ॥੧ ਕਦਗ ॥੧ ਸਗਸ ॥੧ ਪਦਮ ═══ ਪਾਸੋਂਸਾਤੇਥੇ

ਸੁਮਤਨ ਕੇ ਨਾਂ ੭ ॥੧ ਦੇ ਸੁਖ ॥੧ ਸਾਸਸੁਖ ॥੧ ਸਕਤ ॥੧ ਸਸਸੁਖ

੧ ਸੁਤ ਪੋਤ੍ਰਾ ॥੧ ਸੁਤ ਦੁਸਟ ॥੧ ਸੁਤ ਪੰਡਤ ॥੧ ਸੁਤ ਸਤੰਕਰੀ ॥੧ ਸੁਤਖੀ

੧ ਸੁਤ ਪਾਪੀ ॥੧ ਸੁਤ ਲਾਲਚੀ ॥੧ ਸੁਤ ਲਾਭੀ ॥੧ ਸੁਤ ਕਰਿਧੀ ॥੧ ਸੁਤ ਕਲੀ

੧ ਸੁਤ ਤੇਸਾਂਗ ॥੧ ਬਕ੍ਰਤ੍ਰੁਣ ॥੧ ਬਕਬਾਧੀ ॥੧ ਬਕਲਕਿਰਤਲਾਭ

ਬਕ ਮੋਰ ॥ ═══ ॥ ਕੋਲਾ ਕੇ ਨਾਂ ੪ ॥੧ ਕੋਲਾ ॥੧ ਬਕਰੀ ॥੧ ਬ੍ਰਜ

ਬੇਲੁਰੀ ॥ ਬਕਰੀ ॥ ਕੋਲਾ ॥ ═══ ਕੇਸ੍ਰ ਕੇ ਨਾਂ ੬

ਸੋਧਕ੍ਰ ॥੧ ਕੇਕ ॥੧ ਗਕੇਰ ॥੧ ਸੋਖ ॥੧ ਕ੍ਰਸਬੋ ॥੧ ਸਤੇਸਕ੍ਰ

੧ ਸਸਪਾ ॥੧ ਗੋਕੀ ॥੧ ਪਤ੍ਰ ॥੧ ਸਪੀਤ੍ਰੀ ॥

═══ ॥ ਮੋਗੋ ਕੇ ਨਾਂ ੭ ॥੧ ਬੇਰੀ ॥੧ ਟਸੀ ॥੧ ਬਾਟੀ ॥੧ ਗਿਰਾ ॥੧ ਲਾਲੀ

੧ ਬੈਸਾਖੀ ॥੧ ਧਾਰਿਦਾਰੀ ॥੧ ਕਾਨਾ ═══ ॥ ਗੜ੍ਹ ਸਤ ਕੇ ਨਾਂ ੮

੧ ਗੜ੍ਹ ਸਾ ॥੧ ਪੋਤ ॥੧ ਕੈਲਾ ॥੧ ਕਪਲੀ ॥ ਬਤੁਲ ॥੧ ਪਲੀਸੋਕ੍ਰ

੧ ਛਿਰ ॥੧ ਜਟਗਧਾ ॥੧ ਸਤੁਪਾਪਿਆ ॥੧ ਗੋਤ੍ਰ ਪਸ੍ਰਸਾ ॥੧ ਸ੍ਰੋਤ

═══ ॥੧ ਸ੍ਰੋਤ ਕੇ ਨਾਂ ੭ ॥੧ ਸ੍ਰਤ ॥੧ ਸੁਮਾ ॥੧ ਤਪਤ੍ਰ ॥

॥ ਗਉਤਮ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ ਗਉਤਮ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥

[illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥

[illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

ਸੂਰਜ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥
੧ [illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥
੧ [illegible] ॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]
੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ
॥ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

[illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]
੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥

[illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible]

[illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥ ੧ [illegible] ॥

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥੧ ਸਾਂਮੁੰਦ੍ਰ ॥੧ ਸਾਗਰੁ ॥੧ ਸਪਤਾਗਾਨੈਂਰੁ ॥੧ ਉਦਧ
੧ ਸੇਤੁ ॥੧ ਅਗਮ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ═ ਦਰਕੇ ਨਾਂਉ
੧ ਦਰਿਆਉ ॥੧ ਦਰੁ੧ ਨਦੁ ॥੧ ਧਾਰਾ ॥੧ ਸਰਿਤਾ ॥੧ ਦਰਿਆਉ ॥
੧ ਦਰਿਆਰੁ ॥੧ ਦਰਿਆਈ ॥੧ ਜਲਧਾਰਾ ੧ ਬਹਾ ॥੧ ਧਾਰਾ ॥੧ ਗਲੀ
═ ॥ ਤਾਰਾਂ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥੧ ਤਾਰਾ ॥੧ ਤਾਰਕਾ ॥੧ ਖਦਤਾ ॥੧ ਨਛਤ੍ਰਾ
੧ ਤਾਲਾ ॥੧ ਟਟੀ ॥੧ ਜਲਸਾ ॥ ═ ਚੈਸਾ ਕੇ ਨਾਂਉ
੧ ਚੈਸਾ ਸਹੁ ॥੧ ਗੜ੍ਹ ਸੈਲਾ ॥੧ ਸੈਲਾ ॥੧ ਰੂਖਾ ═
ਫਲ ਟੇਢੇ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥੧ ਫਲ ਟੇਢ ੧ ਰੋਗਣਾ ॥੧ ॥ ਫਲਟੇ
੧ ਟੇਢੀ ॥੧ ਟੇਢਾ ॥੧ ਰੋਗਾਂ ॥੧ ਕੁਦਰੂ ॥ ਕੁਗੀ ॥
═ ਘੜੇ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥੧ ਘੜਾ ॥੧ ਘੜੋਲਾ ॥੧ ਘੜੋਲੀ ॥੧
ਗਾਗਰੀ ॥੧ ਟਿਲਾਆ ॥੧ ਕੁੰਭ ॥੧ ਕਲਸਾ ═ ॥ ਸੋਨੇ
ਸੁਨੇ ਕੇ ਨਾਂਉ ॥੧ ਸੋਨਾ ॥੧ ਸੁਵਰਨ ॥੧ ਕੰਚਨ ॥੧ ਹੇਮੁ ॥੧
ਜਾਤਰੂਪ ॥੧ ਕਨਕ ॥੧ ਕੁੰਦਨ ॥੧ ਸੰਗਾਰੂ ॥੧ ਤਪਨੀਯ ॥ ਸੁਵਰਣ
੧ ਲਾਲਾ ॥੧ ਤਪਨ ॥੧ ਕਲਧਾਉ ॥੧ ਸਾਂਚਾ ਰੋ ॥੧ ਸੋਨੂ ॥
ਕਨਕੀ ॥੧ ਸਾਗਸਾ ॥ ═ ਚਾਂਦੀ ਕੇ ਨਾਂਉ
੧ ਚਾਂਦੀ ॥੧ ਰੁਪਾ ॥੧ ਰਜਤ ॥੧ ਕਲਧੌਤ ॥੧ ਸ੍ਵੇਤ ॥੧ ਤਾਰ
੧ ਸਫੈਦ ॥ ਸੁਸਾਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ॥੧ ਦਾਂਸੋ ॥

੧ ਸ੍ਰਬਤ੍ਰਿਆ ਕੇ ਨਾਥ ੧ ਸ੍ਰਬਤ੍ਰਾ ॥੧ ਸੰਕੂਲਾ ॥੧ ਪਾਨੇਸ਼ੋਆ ॥੧ ਤਲਾਪਨ
੧ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ ॥੧ ਮਹੇਸ਼ਾ ॥ ═ ॥ ਨਾਗਾਧੀਸ਼੍ਵਰ ਕੇ ਨਾਥ ੧ ॥ ਨਾਗਾਧੀਪ ੧ ਤਲ
੧ ਨਾਗਸ੍ਰਾ ॥

═ ਤ੍ਰਲੋਕਿਆ ਕੇ ਨਾਥ ॥੧ ਤ੍ਰਲੋਕਾ ॥੧ ਨਾਮੀ

੧ ਕੈਲੀ ੧ ਕੇਸਸਸਸਾ ॥ ═ ਗਾਰੁੜ ਕੇ ਨਾਥ ॥੧ ਗਰੁੜਾ ॥੧ ਪਤੀ
੧ ਸ੍ਰਪਸ੍ਰਾ ॥੧ ਸੰਪਰਕਾ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀਵਾਨਾ ਮਹਲਾ ੫॥

ਮਨਿ ਤੇ ਸਤਿ ਸ੍ਰਬ ਸਤਗੁਰ ਪਾਇਆ। ਹੋਇ ਸੈ ਦੈ ਜੇਨਮਮ
ਕਬਕ ਕਰਨ ਦਰਿਸਨਿ ਪਾਇਆ॥ ਜਿ ਸੈ ਪਾ ਕੈ ਬਾਦਬ
ਟ ਨਾਲੇ ਨਾਲਿਆ ਨਾਮ॥ ਕੈ ਈਪ ਨ ਪਿ ਜਸਕਈ ਗੁਰਕ ਸਭਤ
ਰਾ ਜਾਂ ਗਾ॥੧॥ ਨਿਬਾਲ ਸੰਪਉ ਬਪਪਾ ਨਿਬਾਲ ਮਹਕ ਨੇ ਈ॥
ਜਾਂ ਲੇਪੁ ਨ ਸਤਗੁਰ ਤਪ ਖਿਨ ਸਦੈ ਸੰਲਿਆ॥੨॥ ਏਈ ਦੁਸ
ਮਨ ਰਿਦ ਨਾ ਪਿ ਤ ਦੁ ਿਸਗਾਲ ਪਾ ਤੁ॥ ਜਾਂ ਲੇਪੁ ਨ ਸਤ
ਗੁਰ ਕੀ ਲਗੈ ਤਰੀ ਦਉ॥੩॥ ਖਿਨ ਤ ਘੁਤ ਮਕ ਕੇ ਨਾਰੀ
ਤਾ ਕੀਤਉ ਸਗਨ ਇ॥ ਨਾ ਬਾ ਨ ਜਿਰ ਸਰਉ
ਬਾਪਨ ਨਿਜਪਾ ਲਾ॥੪॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇ ਅਨੇਕ ਵੇਦ ਸਿਖ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਕੀ ਸੈ ਨ ਹੋਵਹਿ ਜੇ ਦਾਸ ਸਤਗੁਰ
ਕਿ ਤਾਂ ਘਿਰਾਣਾ ਨ ਛੂਟਤ ਹੈ ਕਿ ਸੈ ਰਿਖ ਸਾਂਢੇ ਨਾਂ ਈ॥ ਜੇ ਅਨੇਕ
ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਾਂ ਨਾਂ ਰਿ ਸਚੀਆਂ ਰੀਦਾਂ ਅੰਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਕੇ ਨਾਂ ਦੇ
ਸਿਆਂ ਗਿਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆਂ ਦਿ ਸਿਤਸਾ ਗਿ ਓਹਿਕ ਨਾਂ ਸਾਖੀ
ਸਿਕਿ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਨਜਰਿ ਅੰਗਿਆ॥ ਜਿ ਉਰ ਦੀਦਾਂ ਅਤਿ ਆ ਖਿਕੇ
ਸਨਾਂ ਈਆ ਨਾਂ ਗਾਂ ਸ ਖੀ ਵੈ ਕੰਸਿਨ ਪੀ॥ ਅੰਕਿ ਆਂ ਤੇਨਾਂ ਖਾਨ
ਦੁਤੇ ਨਾਂ ਆ ਪੇਗ॥ ਸਿਖ ਸੀ ਪੀ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਰੈ ਕਿ ਸਨ੍ਹਾਂਤੁ
ਗਤਿ ਰੇ ਲੋਗਿ ਸਾ ਦਾ ਤੇ ਕੀ॥ ਸੁਗਤਿ ਘਿਰਾਂ ਸਾਨ੍ਹ ਕੁ ਅੰਖਾਤੈ
ਖਾਨ ਦੂ ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰੂ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈ॥ ਸਿਖ ਖਾਨ੍ਹ ਸਾ ਖੀਤਿ ਕਿਤਾਂ
ਗਿਆਨ ਰੈ ਉ ਜਾਂ ਲੇਸ ਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੈ ਦਿਖਿ ਦਸਤ੍ਰ ਖਾ ਖੀਐ ਕਿ
ਦਿਸਿਨਾਂ ਤੀਆਂ ਦਰੀਆ॥ ਜਿ ਰੀਦੈ ਕੈ ਹੋ ਰੀਆਂ ਦਸਤ੍ਰ ਦੇਖਾਂ
ਲੀਆ॥ ਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੂ ਗਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੇ ਕੇ ਹੋਵਾਂ ਅਨੇਗਾਂ ਕਰਿ ਕੇ ਗਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਨ੍ਹ ਸਕਿ ਦਸਤ੍ਰ ਦੇਖਾਂ ਲੀਆਂ॥ ਸੁਗਤੂ ਤੇਨਾਂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਸਿਲਿਆਂ ਤੇਨਾਂ ਅੰਸਿਲਿ ਆ॥ ਸਿ ਖਤਿ ਤਾਂ ਕੀ ਸਿਲੇ ਜਰਿ ਕਿ
ਓਅੰ ਖੀਸ ਗਤਿ ਨਾਂ ਪ੍ਰਸਿਕਿ ਸੇਲਖੇ ਸੇਤਿ ਨਾਂ ਰੇ ਅੰਖੀਗਿ
ਸੁਗਤਿ ਪਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਨਾਂ ਕੀ ਸੇਲ ਪ੍ਰੇਤ ਗਾਂ ਦਿਸੂ
ਤਿ ਖੇਤ ਲਖੀ ਆਂ ਯੇ ਕੈ ਗਤੇ ਰ ਸਿਲੇ ਅੰ ਪਾਂਤੈ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਨਿ ਗਾਵਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤਾ ਬਖਸ਼ੁ ਪ੍ਰਭਿ ਜਾਇ ਉਪਮਾਨਾ ਨ ਲਾਗਾ
ਕਰਨੇ ਉਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਲੈਕੇ ਆਪਿ ਨਿਕਸਾਲਾ ਗਾਵਣ ਲਗਾ ਨੇ ਜਿਥਾਂ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵੇਦ ਨੇ ਦੇਜਾ ਗਕਰੈ ਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇ ਕਰਣਾ ਜਕ
ਰੈਥਾਂ ਦੇ ਆਨੇਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ ਮਾਹ ਦੇ ਜਲ ਤਪਸਿਆ ਗਨਿਤ
ਪ੍ਰਉਪਤ ਤਪ੍ਰ ਕਿਟਕੂ ਦਨ ਕਰੈ ਕਿਟਕੂਟ ਨ ਤੀਰਥ ਕੁਰੈ ਕਿਟਕਿ
ਟਨੇ ਸੇਮ ਥਾਰਤ ਕਰੈ ਮਾਸੰਪਿਆ ਗਾ ਉ ਤ੍ਰੀਤ ਪਨ ਕਰੈ॥
ਆਨੇਕ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰੈ ਆਨੇਕ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਆਨੇਕ ਜਪ ਸਿਮਰਨ
ਕਰੈ ਆਨੇਕ ਜੋਗ ਪਿਆ ਨਕਰੈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਦ ਪਾਠ ਪਰਸੇਸ
ਗਸਾਖਿਆ ਤਾਂ ਕਰੈ ਪਰ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤਬ ਉਨ
ਗਜੇਸੁ ਨਾਜੇ ਤਾਂ ਇਉ ਦੇਤੇ ਜਨ ਨ ਕਿ ਤਉ ਕੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਾਹੀ ਤਉ ਕਾ ਓ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ॥ ਇਹ ਜੀਅ ਬਸਿ ਗਤੇ
ਗਜੇ ਕੇਜਿ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਤੀ ਉਨ ਗਜਾ ਮਲਿਆ
ਜਦਿ ਮਲਿਆ ਤਬ ਪਾਕੇ ਤੀ ਲਾਗਿ ਗਜੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਲਿਆ
ਯੋਗ ਕੇ ਜੀਜ ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਤਬ ਏਸ ਕਉ ਸਿ ਗੁਰ ਜਾਗ ਤੇ ਮੁ
ਕਿ ਉਕਰਿ ਸਾਗਤ॥ ਤਬ ਉਤ੍ਰ ਗਜਾ ਕਬਹੂ ਸੇਵੈਨਾ ਹੀ ਗਤਿ ਦੀਨ
ਜਾਗੈ ਤਬ ਮਾ ਓਪ ਤਗ ਗਜੇ ਕੇ ਜੀ ਬਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੀਐ

ਸੁਕੈ ਸਾਂਗੀ ਐਸਾ ਕਿਆ ਪਰਤੀਤਿ ਦੇਖੀ ਐਸਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਗੁਰੂ
ਨਾਲਿ ਐਸਾ ਤ ਬਾਰ ਜਾਂ ਰਾਤਿ ਕੈਸ ਸੋਉ ਇਆ ਨ ਸਤਿ ਬੋ ਰਾਖਾਂ ਰਾਂ ਜੇ ਜੀ
ਅਪਾਂਗੀ ਜਿ ਏ ਤੇ ਪਰਤੀਤਿ ਜਿ ਨ ਉਤੁ ਇਆ ਨ ਕੈ ਬਿ ਸੈ ਬੇ ਰਾਤੁ ਉ
ਜਿਕੈ ਈ ਪਾਤ ਸਕਾਰੇ ਸੁਤੁ ਨਉ ਪਸਿ ਭੇਤੇ ਸਾਧੂ ਗੁਜਾਂਤਿ ਸਿ ਭਿ
ਜਾਂਇ ਤਿ ਸੁਕਉਤੁ ਉਸਤੁ ਨਰਉਤਾ ਰਾਂ ਜੇ ਏਤੁ ਜੀ ਆਖਿ ਤਹਿ ਸਾ
॥ ਖਿ ਰਕਤਿਆਂ ਜਿ ਬਤੁ ਤ ਦਿ ਨਕਾਂ ਏਤੁ ਰਾਜੁਂ ਫਿਰਤ ਤੇ ਈ ਬਾਪਾ
ਜੀ ਸਤਿ ਏਤੁ ਸੋ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇ ਇਜਿ ਸੋ ਏ ਨਉ ਦਾਂ ਬਉਗਾ ਰਾਜਾਂ ਸਿ
ਫੇਨਾਂ ਤੇ ਉਤੁ ਪੜਿਆ ਦੇ ਖੇਸੁ ਪਾਤ ਤੇ ਇਰ ਈਆ ਖਿਰ ਕਤਿਆ
ਜਿ ਏਤੁ ਤਾਂ ਏਤੁ ਸਿ ਫਲਾਂ ਕਬਾ ਨਾਂ ਤੇ ਤੇ ਇਜਿ ਸਉਤਾਂ ਜਾਂ ਇਪਾ
ਟੀਰਾਂ ਜੇ ਕੇ ਤਾਂ ਈਗਾਤ ਬਾਰ ਜੇ ਕਉ ਸੋ ਗੁਸਾਰ ਦੈ ਕਉ ਦਉ ਤਿਆ ਸਾਂ
ਪਾਏਤੇ ਸਾਂ ਸੂ ਤੇ ਇਆ ਰਾਜਾਂ ਜੇ ਇਦੇ ਖੇਤ ਉਕੇ ਈਆਂ ਫਲ
ਤੈ ਰਾਂ ਜੇ ਕਤਿਆਂ ਜਿ ਪੰਜਿ ਸੋਰ ਕਾਂ ਰਾਜਿ ਸਕਉ ਤਉ ਖਿਤਫ
ਤਾਂ ਸਾਂ ਸੁ ਗੁਰ ਦੇ ਉ ਸੋ ਰੇ ਤਾਂ ਈ ਫਰ ਸਾਧੂ ਦੇ ਇਸਾਂ ਇਸਾਂ ਤੇ
ਰਜਾਂ ਪੈਰ ਕਉ ਦਉ ਤਿਆ ॥ ਖਿਰ ਜਾਂ ਇਸਾਂ ਜਿ ਏਤੁ ਸਾਂ ਬ
ਲੀਰਾਂ ਜਾਂ ਤੇ ਏ ਕਿ ਤੁ ਉ ਜਾਂ ਇਸਾਂ ਤਾਂ ਜਿ ਸੋ ਰੇ ਤਾਂ ਈ ਏਤੁ ਸਉਤਾਂ
ਸਾਂ ਰਲ ਨਉ ਦਉਤਿਆਂ ਤੈ ਪ੍ਰਤਿ ਖਿਰ ਕਇਆਂ ਜਿ ਤਉ ਤਿਆਂ ਤੁ ਰਿ
ਰਾਂ ਜੇ ਸਾਂ ਬਿਲ ਜਉਤਾ ॥ ਏ ਕੇ ਏਤੁ ਤੇ ਏ ਕਿ ਤਉ ਤਾ ਅ ਬਾ ਫਿਰ ਦੇ
ਕੀ ਬਾਤ ਜਾਂ ਤੇ ਰਾਂ ਜੇ ਸਉਲ ਜੇ ਸਉਤਾ ਰਾਜਾਂ ਦਉ ਤਿਕਰ ਇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਰਾਜੇ ਕੀ ਕਹਦ ਦਾ ਜਿਤਾ ਤਬ ਠਾਕੁਰ ਜੇ ਪਾਸ ਆਏ॥
ਕਹੈ ਰਾਜਾ ਤੂ ਧੀਰ ਕਹਿ ਨਾ ਬੋਲ ਦੋਗਾ ਕਹੈ ਜੀ ਬਾਬਾ ਰਾਤੀ
ਤੂ ਆਤੋ ਕਹੈ ਉਬੋਲ ਤੇ ਜਾਤਿ ਕਿ ਸੀਤ ਰਾਬ ਕਉ ਪਾਪ ਤੇ
ਤਿਆਰ ਕਿਸ ਆਪ ਕਉ ਸਿਉ ਕਿ ਸੋਰਗੀ ਜਾਇ ਧੀਰ ਤੋ ਰਾਕਿ
ਸਤੋ ਕਹੈ ਜੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀਆ ਗਿਆ ਤੋ ਜੋ ਫਿਰ
ਰਹੇ ਉਕਤੇ ਤਬ ਸੈ ਉਠ ਉਗਣਾ ਏ ਦਨ ਉਠ ਉਗਣਾ ਕਹੈ
ਰਾਜਾ ਉਤੁ ਤਉਸਿ ਗੁਬਾਣਾ ਉਤੁ ਗੁਰ ਬਾਣਾ ਰਾਜਾ ਤੂ ਸੋ ਰਕਉਸ
ਤੂ ਕਾਰ ਕੈ ਕਿ ਆਸੁ ਕਾਤ ਗਇਆ ਖਣ ਤਤੋ ਕਹੈ ਜੀਕ
ਵੈਤੇ ਮਾ ਤਿਸਿ ਮੈ ਉਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਖਿਸਾਨਾ ਉਠਉ॥
ਤਬ ਠਾਕੁਰ ਕਤ [illegible] ਉਠ ਤੇ ਗੀ ਧੁਸਾ॥ ਏ ਕੁ ਅਦਰ
ਬਾਬੁ ਗਇਆ ਰਾਜੇ ਬੋਲੇ ਠਾ॥ ਤਬ ਜੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਆਏ॥
ਏ ਰਾਜਾ ਤੂ ਧੀਰ ਕਰ ਕੇ ਬੋਲ ਤੋ ਕਹੈ ਦਿ ਬਾਬ ਸੋ ਤੂ ਏ
ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਤੇ ਤੂ ਧੁਕ ਗਿਆ ਇਆ ਰਾਜੇ ਪਤਿਆ ਤਬ
ਠਾਕੁਰ ਕਤਾ ਕਹੈਤ ਇਤ ਇ ਧੀਰ ਬੋਲੇ ਕਿ ਆਤੇ ਤਾ ਤੇ॥
ਕਿ ਸੀਤ ਰਾਤ ਰਬ ਕਉ ਜਾਤਿਆ ਕਹੈ ਜੋ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ
ਆਗਿਆ ਸਾ ਸਿਬ ਬੋਲਣ ਜਇਆ ਗਿ ਸਕਰੈ ਰਾ

ਤੁਰਤ ਨ ਉਠਾਣਾ ਕਰੇ ਤੇ ਉਤੇ ਤੁਰਤ ਉਸੇ ਤੁ ਉਸਕਹੀਆਂ ਹੀਆਂ ਸਉ
ਨਾਕਿਤਾ ਤਿਣਾਣਾਤੁ ਕਿਸੀਸ ਪ੍ਰਕਰਤਾ ਇਕਹਿ ਸੁਤ੍ਰ ਕਹਿ
ਕੇਤੇ ਜੀ ਉਸਸਸ ਪ੍ਰਸੇਕਤਾ ਨਤੀ ਦੇ ਅਿਲਾਣਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰ
ਤੇ ਸੁਉਤੀ ਸੇਰ ਸੁਰਲੁ ਉਤੇ ਨ ਕਰੇ ਤੇ ਹੀ ਖੁਸੀ ਬੇਣਤੇ ਕਿ
ਤਬਹਿ ਜੇਨ ਉਆਦਤੁ ਬਾਰਸੁ ਤੇ ਇਆ ਤੀ ਨ ਬਾਰਸੀ ਏ
ਤਬਣ ਸੁਰ ਜੀ ਬਾਤ ਤਕੰ ਪੋਜ ਇਤ ਇਏ ਤੁ ਰਤਾ ਸੇਸੀ
ਏ ਜਤੇ ਕਰਿ ਬੇ ਪਾ ਏ ਹਤੁ ਸੇਤੁ ਆਪ ਏਸੁ ਆ ਇਤੇ ਨ
ਸੇਰੇ ਬੁਤੇ ਏਤੁ ਰਜਾ ਕਾ ਜੇਸੁ ਸਤਿ ਆਤਾ ਜਾ ਤਾ ਤਬ
ਪਤੁ ਰਹਿ ਆ ਏਰ ਜੇ ਪਤਿ ਕਰੇ ਰਜਾ ਅਬਤੁ ਉਤੁ ਕਰੇ
ਜੇਸੀ ਉਾਕਰੇ ਨਿਸਕਉਤੁ ਆਰ ਪਾਤਾ ਆਇਓ ਸੇਏ
ਤਉਾ ਸੇਰੀ ਆਂ ਗਿਆ ਤੇ ਤਤ ਨਉਤੁ ਪਾਸ ਰਤੁ ਨਉਪ
ਪਤੇ ਤਿਲਾਬੇ ਨੂੰ ਨਿਸਲਾ ਤੇ ਰਜੇ ਸੁਪ੍ਰਾਤੇ ਇਆਂ ਤੇ
ਕਤੇ ਜੀ ਬਾਲਿਤਾ ਰਜਾ ਤੇ ਰੇ ਸਾਨ ਉਤੇ ਸੇਰੇ ਉਪਬ
ਸੇਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤੇ ਪਸੁ ਜੀ ਬਿਲਾ ਰਹਿ ਰਦਜੀ ਕੀਆ
ਗਿਆ ਬਿਨਾ ਉਨ ਨਤੀ ਸਕਤਾ ਕਰੇ ਤੁਤਿ ਕੇਸੁ ਸੇ
ਤੇ ਤੇ ਰੇਤਾ ਈ ਠਰ ਏ ਆਇਆ ਸਾਤੇ ਰੇ ਪਾ ਸਤੀਏ
ਗਿਕਹਿ ਰਤ ਨਲੇ ਗਇਆ ਤੇ ਇਸ ਕਉ ਕਲਾ ਕਰਤਾ

ਤ੍ਰਿਖੇ ਨੂੰ ਰਿਖ ਸਨ੍ਯਾ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਬਿਨ ਉਸ ਕੀ ਸਾਂਗੀ ਸਾਂਖੀ
ਉਰਿਨਤੀ ਸਕਦ ਰਾ ਕਹਤੇ ਹੈ ਸਤ੍ਰ ਉਤ੍ਰ ਸਕੂਤ ਲੇਦੇ ਸਾਰਿ
ਸਾਤ੍ਰਉ ਖੇ ਨੂੰ ਰਿ ਲੇ ਜ਼ੰ ਤੰ ਤ੍ਰ ਉਗਾ ਉਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਉਸਿ ਗੁਉਤ੍ਰ
ਤ੍ਰਗਨ ਲੇ ਜ਼ੰ ਸਾਦਤ੍ਰੈ ਗਾ ਤ੍ਰ ਉਸਸਾਂ ਬਿਨ ਗਕਿ ਗਰਿ
ਸਾਂ ਯਾਤ੍ਰ ਤ ਤੈ ਗਾ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਉਸਸਾਂ ਬਿਨ ਗਕਿ ਤੇ ਜ਼ੰ ਪਤ੍ਰ
ਗੁਗਰੇ ਦਕੀਸਾਂ ਗਿਸਾਂ ਖਗੈਰਿ ਸੇਗੈ ਖੁਤੇ ਉਰਿਸਾਂ
ਜ਼ਰਿ ਗਾ ਤਖ ਰਾਂ ਕੁਗ ਤ੍ਰੁਤ੍ਰ ਖੀ ਉਰਿ ਸਲੈ ਗਾ ਉ ਸਸਿਗ
ਪਤਿ ਗਪੇ ਗਾ ਕਹਤੇ ਹੈ ਸਿਗ ਜ਼ ਕਉ ਖੇ ਰਾਂ ਰਿ ਸਾਂ ਰਿਸਾਂ
ਸਾਂ ਉਸਕੀ ਕਦ ਦਕ ਖਾ ਗਾ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਸਕਉ ਖੇ ਰਾਂਰਿ
ਸਾਂ ਰਿਸਾਂ ਸਾ ਗਾ ਕਹਤੈ ਹੈ ਸੁਗ ਜ਼ੇ ਕਉ ਤ੍ਰ ਖੇ ਰਾਂ ਰਿ ਸਾ ਰਿ
ਸਾਂ ਸਾਤ੍ਰ ਉਤ੍ਰ ਤੇ ਗੇ ਸਾਂ ਗਿਸਾਂ ਖਿ ਜ਼ ਉ ਰਤ ਜ਼ ਤੈ ।।
ਤ੍ਰਉ ਸਕਉ ਜ਼ ਰਿਕਰਿ ਕਿ ਉਤ੍ਰ ਜ਼ ਤੈ ਉ ਰਾ ਦਵਾ ।। ਸੀਰਿਸ
ਮਾਤ੍ਰਿਸਾਂ ਗਾ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਉਤ੍ਰ ਗਜ਼ੂ ਉਦਤ ਖੇ ਰਾਂ ਗਾ ਕਹਤੇ
ਹੈਂ ਤ੍ਰ ਕਦਕ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰ ਉਰਾਂ ਕੁ ਤ੍ਰਾ ਗਾ ਸਿ ਗਕਤ ਖੀ ਜ਼ੰ
ਗਸੇ ਗੈ ਸਿ ਤ੍ਰ ਉਰਿ ਪਾਂਦਤ ਲਾਂ ਗਾ ਗਾ ਕਹਤੈ ਗੇ ਸਿ ਗਸਤ੍ਰ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਸਲੀ ਸੋ ਗਾ ਸਾਂ ਗੇ ਰਾਂ ਕੁਤ੍ਰ ਪਾਂ ਕੈ ਸਿ ਤੇ

ਦਿਨੇ ਰਾਤੇ ਪੜਿਆ ॥ ਪੋਥਾ ਰਾਤੇ ਨੜਿਆ ਨਿਅਬ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਦੇਉ ਆਖਿ ਅਤੇ ਜਿਪੰਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਦੇਵਿਦ
ਰਸਨੁ ਦੀਆ ਤੇ ਰਤਖਾਰਾ ॥ ਜਾ ਉਨਿ ਕਰਿ ਉਸ ਦੇ ਰ ਕੀਆ ॥
ਪੀਪੜਿਆ ਰਾਤੇ ਨੁਉ ਮੇਰਿ ਕਣਾ ਕਣੇ ਰਿਰਾ ਜਾ ॥ ਏ ॥ ਨੁਰ
ਕੀਆ ॥ ਪੀਪੜਿਆ ਪਾਏ ਕੇਰਿ ਕਰਿ ਏ ॥ ਨੁਰ ਕੀਆ ॥ ਪੀਨ੍ਹ
ਗਿਆ ਤਬ ਪਨੁਰ ਕਣਾ ਕਣੇ ਮੈਕੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਵ ਫੜਿਕੇ ਕਰਿ ਪੜਿ
ਲੈਦੇ ਰਕਉ ਪਰਤੁ ਪਾਪਿਆ ਕਣੇ ਜੀਵਤੁ ਏਤੁ ਨਾਣੀ ਦੇ
ਤੁਸੇਰਾ ਤੂ ਣੇ ਕਣੇਰਾ ॥ ਜਾ ॥ ਣੁ ਉਕਿ ਉਕੈਤੁ ਣੁਉ ਕਣੇ ਜੀਤੇ
ਤੁ ਸਾਧੂ ਖਾਤ ॥ ਆਗੇ ਮੇਰੇ ਤਾ ਏਕੁ ਉਨਿ ਬਾਸਿ ਲ
ਤਾ ਜਇ ਮੈ ਏਸ ਕੀ ਮਗਨੀ ਲਾ ॥ ਗ ॥ ਤੁਉ ਤੇ ਦਾਸ
ਨੁਦੀਆ ਮੈ ਏਸ ਕੇ ਦਾਸਨ ਪਾਕੇ ਤੇ ॥ ਦਾਸਨੁ
ਪਾ ॥ ਪੜਿਤੁ ਸਾ ਤੇ ਜਨਤ ਰਤੇ ॥ ਦਾਸਨੁ ਕਣਾ ਪਾ ॥ ਏ
ਸੋਤੇ ਰਾ ॥ ਦਾਸਨੁ ਦੁਲੰਤੁ ਣੇ ਪਣੁ ਪ੍ਰਿਸ ਕੈ ਪਸਾ
ਏ ਤੇ ਰਾ ॥ ਦਾਸਨੁ ਤੁ ਸਾ ਤਬ ਏ ॥ ਨੁਰ ਕਣਾ ਕਿ ਪੰਨੇ
ਰਜੇਤੁ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਕੀਆ ॥ ਤੇਰੇ ਪਾਕੇ ਏਤੁ ਮੇਰੁ ਕੀ ਮੁਕ
ਤਿ ਕੀਆ ॥ ਤ ॥ ਗੁਰੁ ਖਾ ॥ ਖੇਨਾ ਨਿ ਕਣਾ ਤੇ ਕਿਆ ਮੰਨੇ ਸੋ
ਤਰੇ ਤ ॥ ਰੇਰਾ ਗਿਆਸਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕੇ ਏ ਨਕਿਪ

ਜਦਿ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਾ ਵੇਗੁਰੂ ਨੇ ਬ
ਸਨੀ ਤਰਫ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਧਰਿਆ ਤਾਂ ਹੁਕਮ
ਤੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦਿ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬ ਪਰ
ਕੁਲ ਦੇ ਜੀਆਂ ਤੇ ਤਾਰਦੇ ਹੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਸੱਤ
ਸਰਾ ਲਾ ਦਿਤਾ ਸਾ ਨਾਨਕ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਿਸ
ਸਨੇ ਲਾ ਦਿਤੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਤੁਮ ਨੇ ਨਾਲ ਲਗਾਏ
ਸੁਧ ਬੁਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਨਾਲ ਤੁਰ ਲਾਏ
ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਰ ਵਿਚ ਨਾਲ ਤੁਰ ਜੇ ਵੱਡੇ ਹਨ
ਸਾਧ ਲੀਤਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲਾਏ ਕੇ
ਕਿਤੇ ਸੋ ਨਾਲ ਗਏ ਸੁਧ ਨਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ
ਪਰਿਆ ਦੇ ਆ ਖਿਮਾ ਵਾਂ ਤੁਮ ਕੀਤੀਆਂ
ਧੀ ਲਾਏ ਕੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਤੇ ਸੁ
ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਕੇ ਤੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਦਰ ਵਿਚ ਤੇ
ਦੇਹਿ ਸੰਤ ਲੀਆ ਜਿਤ ਤੁਮ ਗੁਰਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤੁਮ ਕੀਤਿਆਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸੋ ਨਾਲ ਨੇ

ਤਉ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਜੀਤ੍ਰਿਣ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਜੀਤ੍ਰਿਣ ਸੋਮਾਗ
ਮਤਿ ਜੀਤ੍ਰਿਣ ਪਾਛੈ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਗਿਆ ਹੈ ਤਿਸੁ ਸਾਖਿ
ਜਿ ਖੜਿਆ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਗਲ੍ਹ ਨੈ ਸਾਖਾਹੂ ਸਿਉ ਜਗ ਲੇ
ਗੁਏਤੁ ਜਿਸੁ ਕਰਤਿ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁ ਆਪਣੀ ਵਡ੍ਹਤਾ ਤੋਗ
ਗੁਰੁ ਤਉ ਕਰ ਪਾਲੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜਉ ਇਸੁ ਸਾਹਿਬ ਵਡ੍ਹਤਾ
ਦਰਤੋ ਹੈ ਪਤਿ ਲੇਦਾ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਹੀ ਵਖਿਆ ਲੁੰਤਿ
ਤਉ ਇਸੁ ਪਕਉ ਵਡ੍ਹਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਵਡ੍ਹਤਾ ਕਾ ਖਿਸੇ
ਪ੍ਰਕਉ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਨਾ ਸੇਕਉ ਤਉ ਮਿਲਿਆ ਵਡ੍ਹ
ਸੇਠ ਜਉ ਵਡ੍ਹਤਾ ਵਡ੍ਹੀਆ ਪੰਜ ਕਉ ਤਉ ਮਿਲਿਆ
ਜਦਿ ਵਡ੍ਹਤਾ ਵਡ੍ਹੀਆ ਪਤਿ ਲਾ ਕਉ ਤਉ ਆਇਆ
ਜਖਾ ਵਡ੍ਹਤਾ ਵਡ੍ਹੀਆ ਪਰੀ ਪਤਿ ਤਉ ਆਇਆ ਤ
ਦਿ ਵਡ੍ਹਤਾ ਵਡ੍ਹੀਆ ਇਕ ਸੇਵਕੈ ਇਨ ਵਡ੍ਹਤਾ ਹੈ ਸ
ਦਕਉ ਕਖ੍ਹ ਜਾਇ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਵਡ੍ਹਤਾ ਕਉ ਤਿਸ ਨ
ਲਮਿਲਤਾ ਹੈ ਵਡ੍ਹਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਜਦਿ ਆਖਾ
ਸੇਵਕ ਜੀਉ ਗਏ ਹੈ ਵਡ੍ਹਤਾ ਇਕ ਕੇ ਸੀਤਾ ਹੈ
ਆਖਤ ਹੈ ਜਾਣਾ ਜੀ ਕੀ ਵਡ੍ਹਤਾ ਹੈ ॥

ਇਸਮਾਨੁ ਕੌ ਗੀਦਿ ਸ੍ਰੋਤ ਉਗਨ। ਮਕੀ ਗੀਦਿ

ਹੈਤਤੈ ਸੋਗ। ਮਕੀ ਗੀਦਿ ਸ੍ਰੋਤ ਤੇ ਹੋਗਾ॥ ਸ। ਬ। ਕ।

ਕਰਮਨ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਮਸ ਮ੍ਰਾ॥ ਮਨ ਸ। ਉਪਜਾ ਹੈ

ਏਤੁ ਪ। ਪੁ ਕੈ ਪੁੰਨ ਕੀਜੀ ਸੋ॥ ਬਮਨੁ ਕੀ ਆ। ਇਤੇ

ਤੁਕਮੁ ਸੋ ਕਰ ਦਾ। ਮਨ ਸ। ਉਪਜੀ ਉਤ ਮਨ ਸ। ਕਤੀ

ਸੋ॥ ਬਮਨੁ ਕੀ ਆ। ਇਹ ਏਤੁ ਕਤ ਸੋ॥ ਕਰ ਮਨ। ਇਉ

ਤੇ ਬਮਨੁ ਕੈ ਕੈ ਕਸ। ਦੇ ਏਤ ਕਰ ਮਨ। ਕਤੀ ਸੋ॥ ਮਨ

ਸ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਉਪ ਜੀਬ ਮਨਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਤਿ ਆ। ਕਰ

ਮਨ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੀ ਆ॥ ਮਨਸ। ਕੀਬ। ਮ। ਕੀ ਤੁਉਸ।

ਉਪਜੈ ਜਉ ਕਿ ਸੋ॥ ਬ ਏਤੁ ਮ। ਨੁ ਬ ਮਨ ਸ। ਬਿ

ਤਦੇ ਜਿ ਕਿਛੁ ਸਤੂ ਤੁ ਕਰ ਉ ਬਮਨੁ ਕਤਿ ਆ। ਇਕ।

ਗਉਗ। ਤੁਉ ਕਿਛ ਨ। ਜਦਿ ਕਰੈ ਤੁਉ ਚ। ਇ ਪ। ਇ

ਰੇਕ। ਏ ਲਿਗਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਲੇਤੁ ਗੇ ਸੋ ਏ ਕਿਬ

ਤੇਗ॥ ਮਿ ਤਦ ਤੇ ਮਿ ਤਦਤੇ ਮਤੁ ਮਰਿ ਜਾ ਤੁ॥

ਜਿਕਿਛੁ ਕਰ ਤੁਮਿ ਤਦ ਜੀ ਕਉ ਕੀ ਬਿਲ

ਸਰੂਪਧੀਆਨਿਕਿਉਸਤ੍ਰਨਹੀਜੋਸੁਖਿਤਥੀਜੈ
ਪੀਰੈਅਤ੍ਰਕੀਤੀਜੈਸਾਂਗੋਸ੍ਵਕਰਤਕਰੀਜੈਬਿਲ
ਸਨਪਰੀਜੈਤੀਵਰਸਗੀਜੈਤਉਨ੍ਰਿਤਨਿਤਰੀਜੈ।।
ਪਰਾਂਪ੍ਰੇਯਾਗਨਾਂਪਤ੍ਰਸਕੈਨਸਕਾਂਮਿਤੋ।।੪।।ਸਕੈਉਨੀ
ਨਾਂਮਿਤੋਨਿਇਸਤੋਕੀਗੋਰਿਤੈਪ੍ਰਿ।।ਤਉਗਿਆਨੀਤੈਇ
ਅਗਿਆਂਨਕਰਿਕਰਿਕਿਸਤਿਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਦੈਤਉਉਤ੍ਰ
ਕਿਟਆਗਿਆਂਨੀਅਤ੍ਰਤੇਸਤ੍ਰਾਂਆਗਿਆਨੀਕਉ
ਗਿਆਂਨੀਕਾਂਗੁਰੁਉਪਦੇਸ਼।।ਜਿਉਯਾਂਗਿਬਾਂਤਾਂਸਿਖ
ਨਰਿਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂਸਨਕਉਨਤਿਨਰਿਨਰਿਪਾਂਈਜੈ
ਅਤ੍ਰਜਿਨਿਪੀਮਿਲਿਆਂਗਿਸਨਉਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਆ
ਵਤੀਬੀਰਸਬਾਂਤਾਂਨਬੀਆਂਵਤੇਉਨਤ੍ਰਬਾਂਤਾਂਨਾ।
ਖੜ੍ਹਨਰਿਨਰਿਜਿਯਾਂਗਿਯਸਉਸਤਬਾਧਿਆਂਵਰੀ
ਬੀਲਾਂਗਾਂਉਸਬਾਂਤਾਂਵਾਂਲੇਨਉਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਦਦੇ।।ਉਰੀ
ਬਪਨੀਬਾਂਤਸਤੁਰਾਂਪ੍ਰੋਪਤ੍ਰਉਸਨਉਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਿਨਰਿ
ਗਾਬਸਾਂਤ੍ਰਤੋਇਨਰਿਉਸਨਉਮਿਲਿਆ।।ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂ
ਤਾਂਯਤ੍ਰਗਾਂਪ੍ਰੋਨੀਨੀਨੀਓਤਵਸਿਗਾਇਆਂ।।

ਗਲੋਂ ਧਾਂਤ ਬੀਪਹੁ ਉਸਮਾਨੁ ਉਦਾਸੁ ਆਇ ਕਹਿ ਕਿਹ ਕਹੈ
ਸੁਨਾਂ ਉਨਿ ਜੋਂ ਚਸਾਂ ਖੋਨਾਂ ਉਨਿ ਪਾਂਤਿ ਕਹਿ ਕਹਿਕ
ਤਿ ਆਂਗ ਅਲੋ ਪਹੁਣ ਹੁ ਖੋਇਗ ਖੋਤਾਨਾਂ ਉਸ
ਤਾਂ ਕਿਹੁ ਉਸਮਾਨੁ ਉਪਾਂਪਤਿ ਤੋਇਆਂ ਨਾਂ ਉਸਤੈ
ਕਿਹੁ ਉਸਮਾਨੁ ਉਪਾਂਪਤਿ ਤੋਇਆ ਆਨਾਂ ਵੁਹਿਗੁ ਦਾਉ
ਸਕੇ ਉਤਿ ਲ ਖੋਨ ਵਸਗੁ ਦੁ ਉਸਕੈ ਉਪਾਂਪਤਿ
ਤੋਇ ਗੋਦ ਕਹਿ ਕਹਿ ਅਲਾਤ ਤੇ ਗਿ ਕਿ ਸੋ
ਨੁ ਉਨਿ ਖੋਤੁ ਕਿਹੁ ਨਾਂ ਸਅਤਤਾਂ ਅਨਾਂ ਪਾਂ ਪਸਿ ਰਿਪਾਂ
ਪੀ ਖੋਤਾ ਤੋਂ ਗਿ ਸਨੁ ਉ ਕਿ ਉਕਹਿ ਯਾਤਾਂ ਸੋਂਗ ਨੇਕਿ
ਸੀ ਕਉ ਅਲੋ ਸਾਗੁ ਉ ਸਅਧਿਵ ਸਗੁ ਦੁ ਘਾਪਿਤ
ਤਿ ਗਿਆਂ ਨਕ ਘਾਂਕੇ ਸੋਦਾਂ ਸੰਨਸਕੇ ਤੁ ਉ ਉਸਸਾਂ ਖਿ
ਖੇਹੁ ਨਾਂ ਕਗ ਦਾਂ ਨਾਂ ਗਿ ਉਕਹਿ ਨਿ ਨਿਸ ਪਾਂ ਸਿ
ਨਕਿਹੁ ਘਾਪਿਗੁ ਦਤੇ ਤਾਂ ਸਿ ਪੁਤੋਇ ਕਹਿ ਉਤਿ ਗੁ
ਦਲਇ ਖੋਸਾਗੁ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿ ਵਸ ਗੁਦ ਘਾਪਿ
ਤਤਿ ਉਸਅਤਿ ਨਾਂ ਤੁ ਉਇਧਨਾਂ ਤਕਗ ਦਾਂ ਨਿਏ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤੇ ਸੁਕ ਉਨ ਮਸ ਕੀਤਾ ਸਾਹੁ ਜਿਸ ਦਾ ਜਹਾ ਨੋਇ

ਤ੍ਰਿਸੀਆ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨੋਇ ਏ ਪਮਕਮ ਦੇ ਤੇ ਸੁਕਉ

ਜਤ ਹੁ ਖਿਲਾਇਓ ॥ ਸਾਹੁ ਜਿਤ ਹੁ ਏ ਪ ਮਕਮ

ਦੇ ਤੇ ਸੁਕਉ ਸਲਾਮ ਖਿਲੀਓ ॥ ਆਗੈ ਸਕ ਪਹੁਗ

ਗੀਖੀ ਕ ਅਮ ਪਾਹੁ ਖਿਪ ਜਹਕੀ ਪਉਣੀ ਸਤ

ਮਅਜ੍ਹੁ ਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਿਗਪਤ ਨੋਇਆ ਸਾਹੁ ਕਤਤੇ

ਨੀ ਸਕ ਤੇ ਰਤ ਪਾਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ॥੭॥ ਦੁਤੀਆ ਗੁਰੂ ਦੁਤੀਆ ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਉਨ ਮਸਕ ਤ ਸਕਲ ਸ ਪ੍ਰਸਾ ਕਉ

ਨਮਸਕਾਰ ॥੭॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਇਕ ਦਿਨੇ ਜਦ ਰਣ ਕਹੁ ਦੇ ਖੈ ਤ ਉਉ ਪਉ ਗ ਖ ਸਾਹਿ

ਡੈਤ ਗ ਨ ਪੀਆ ਕਉਨ ਜਰਿਤ ਲੋਨ ਹੋਲਿਆ ਦਤ

ਸਦਾ ਜਿ ਣ ਕੁ ਕੇ ਸੇਦ ਕ ਤੇ ਨ ਕਉਨ ਹੁ ਮਜਾ ਤ ॥

ਜਦਰਣ ਕੁ ਰਿ ਸਟਿਕ ਗ ਕਰਿ ਦੇ ਖੈ ਤ ਉਉ ਖਿਜ

ਕਿ ਮਲਿਸਾ ਤ ਖਰਣ ਕੁ ਗ ਸਾਹੁ ਪੇ ਗ ਜਿਤ ਪਿਤ ਈ

ਉਪਉ ਸੋਗ ਜਗ ਤ ਖਾ ਪਤ ਨਾ ਗਕਿ ਲ ਲਾ ਡ ਇ ਜਿਤ ਉ

[illegible]

ਨਾਨਕਿ ਜਾਂਪਿ ਦੇਖਿਆ ਕਰੇ ਤੂ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ
ਰਹਾਂਪੁਰੀਆ ਕੀਸੇ ਵਾਂਤੇ ਮੁਗਾਪਾਂਪਤਿ ਦੇਰਿਆ ॥ ਸ੍ਰ
ਮੁਰਕਾਂਪੁਰੀਆਂ ਸੱਤ ਸ੍ਰੀ ਉਗਰ ਬ ਸਾਨੁ ਦੇਰਿ ਤੁਝਿਨ
ਰਕਿਜਾਂਪਿਰਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨੂ ਪਾਤਿਕਹਾਂ ਜਿਨ ਨਾਨਕੀ ਤੂੰ ਜਿ
ਕਰਤਾਂ ਦੇ ਉਨਾਨਕਿ ਜਾਂ ਉਗਾਂ ਸਿਤੂ ਕਿਸੁ ਦੀਸੇਵਾਰੇ
ਪਾਵਾਂਦੇ ਸ੍ਰਾਤੂ ਸੇਵਾਂਕਿ ਸੁਕੀਕ ਗਏ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜਿ ਤੂ ਪਾਇ ਦੇਉ ਜਿਰ ਸਾਆ ਵਤਾਂ ਰਆਂਪਿ
ਆਂਸਿ ਸੱਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰਕਾਂ ਤਉ ਆਂਪਿ ਆਂ ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਉ ਸਰਿ ਗਏ ਆਂ ॥ ਜਿਰਾਂ ਪਿਰਾਂ ਪਿ ਸੇਗਾ
ਤਿ ਕਰਤੇ ਨਾਂ ਸੇਆਂਤੁ ਪੀਲੇ ਕਾਗ ਬਾਂਸਿਤਿ
ਗਏ ਆਂ ॥ ਸਿਸੇਵਾਂ ਜ ਪਰਤਾਂ ਦੇਜਾਂ ॥ ਜਿ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤਾਂਤੇ ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਉ ਪ ਸਰੂ ਕਰਾਂ ਏਸੀ ਨਾਨੂ ਜਾਂ ਪਸਾਨਤੇ
ਉ ਪਾਉ ਸ੍ਰਪ ਨਾਨਕਾਂ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਉ ਕਰਾਂ ਜਿ ਜੀਸਾਂਤੀ
ਜਿਸੇਤਾਂਦੇ ਤਿਨ ਕੀਸੇਵਕਾਂ ਕਵਨਾ ਗੁਮਾਂ ਜਾਂ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਕਰਾਂ ਜਿਤੂ ਪਾਉ ਸੇਤ ਕੀਸੇ ਵਾਂਕਾਂ ਏਸੂ ਗੁਸਾਂਏ ਸੀ

ਰਤੁਗਣੀਕਾਸਾਗਲੁਕਾਂ ਕਰਿਸੁਤਨਾਇਆਂ ਗੁਰਉ
ਕਉਤਾ ਦੂਆ ਰਸਿ ਨਿਪਿਖਿ ਪਾਣਉ ਸਤੁਲਗ ਸੰਤਨ
ਸਾਗ ਨਿਰਤੋਗ ਬਚਨ ਏਸਜਨ ਗੀਪਾਰਾਜਪਬਤ
ਜਾਤਾਨੇ ਗੁਰੁਪਉਪੜ੍ਹ ਕਉਨਾਗ ਖਿਸੇ ਖਤਨ ॥੧॥ ਤਿਸ
ਕਾਪਾਗ ਬਾਣਾ ਏਕੁ ਪਉ ਖਿਰ ਰਸਿ ਥਾਗਤੁ ਗਬੇਰਸ
ਰਸਿਕੇ ਫਿਨਿ ਕੇ ਥਿਨ ਸਾਰ ਜੇਦਾਂਦੋ ਆਗਸਾਗੁ
ਕਟਿਕਾਟਿਗਤਜੇਲਿ ਨਦੇਨਿ ਪ੍ਰਿਤਜੇ ਪ੍ਰਿਤਜੇ ਆਖੈ
ਪਾਗਨੇ ਥਿਖੋ ਨਿਰਤੋਗ ਬਧਿ ਸਾਨਾਨ ਕੈਜੈਸਾ
ਸੋਸੇਗੁ ਪਾਗ ਥਤੁਨੈ ਸੈਸੇ ਨੈ ਸੇਕਪੋ ਪਾਗਥਤ ਸੁਖਿਨੇ
ਕੇ ਪੰਨਰਾਨ ਤੋਗ ਆਖਿ ਸੇ ਖਨਤੁ ਜੇ ਏਕੇ ਥਾਗ ਗੁਗ
ਪੁੜ ਕਉਕਾ ਓਕੇ ਗਾਤ ਥਉ ਪਗੀਰ ਰਿ ਪਸਾਨੁ ਕੀਆ
ਜੇਤ ਸੀਂਗੁਗ ਜੇ ਪਸਾਨੁਤੇ ਗੁਪਉਕਨੁ ਸੀਂਗੁਗ
ਜੈ ਏਤੁਉਗੁ ਪੁੜਤੇ ਜਿਗਾ ਬਾਅ ਸਿਤੁ ਆਂਦੇ ਆਤਉ
ਸਕੀ ਸੇਚ ਨਕੇ ਤਉਕੁ ਕਦਨੁ ਪਾ ਪੁਤੇ ਗਤ ਥਸੀਂਗੁਗ
ਜੇਕਾਂ ਸਲੈਕਾ ਸਾਜਿਸਾਂ ਸਟਤੇਰਸਾਂ ਗੈਸਾਪਿ

ਤ ਮੇਤੇ ਜੋ ਜਨ ਰਹੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤਾ ਮੁਰਾ ਪੀਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਰੂ

ਮਾਸ ਕ ਅਚਲਿ ਰਹਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੇ ਗੁਰੂ

॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਰਕੇ ਅਸਿਤੁ ਆਪਿ ਵੇ ਹੋਇ ਪਰਮਾਤੁ

ਲੋਤ ਤੁਸਨ ਉਤੁ ਪਰਮਾਤੁ ਐਸ ਜੇ ਸਾ ਰਗੁਰੂ

ਮਾ ਸੁਰਾ ਪਾ ਨੀ ਪਾ ਇਆ ਐਸ ਜੇ ਸਾ ਸਾਰ ਕੀ

ਆਪਾ ਪਾ ਪ ਜੇ ਸਾ ਉ ਸਖਿਨ ਪਾਈ ਪੀ ਐ ਪਾਪ

ਜੇਸੇ ਗੁਰੂ ਸਾ ਸਥਾ ਏਪ ਪਤੇ ਸੇ ਸਨੇ ਉ ਤੁਸਖਿ

ਨ ਅੰਜਿਪ ਏਪ ਪੁਰਾ ਤਖੁ ਉ ਪਉ ਕਨ ਸੀਹ ਕੁ

ਨੀ ਜੇ ਉਤੁ ਕੋਇ ਤੇ ਇਤੁ ਇ ਤੁਸਕ ਸੇਤੇ ਸੁਨ

ਰਤੇ ਕੋਇ ਪਾ ਤੀ ਤੇ ਇ ਜਪਿਰਾ ਤਖੁ ਉ ਸਰਰ ਸਤੀ

ਨੁ ਉ ਪਾ ਪੁਕੈ ਸਾ ॥ ਤਖ ਸੀਹ ਕੁਰ ਕੀ ਸਲਿ ਕੁਸਤ

ਜਿਆ ਸਿਤ ਖੋਸੁ ਪਰ ਇਤੇ ਤਨਿ ਰੇਸੁ ਪਿਤ ਰੀ

ਰਤ ਤਪਾ ਗੁਰੂ ਤਤਿ ਆਸਤੇ ਸਰੇ ਦਖੁ ਤ ਸ ਤ ਉਤੁ ਆ

ਪਗੇ ਪਗੋ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਉ

ਜੈਤ ਅਸਿਤ੍ਰ ਉਸਹੂ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰੈ ਖਿਸ ਜਾ ਤੇ ਰਿਦਾ ਸਿ

ਤ: ਉਸ ਕੀ ਖਤ੍ਰ ਰੀਤਿ ਰਾ ਸੁਤੇ ਦਿ ਗੁਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਮਖੀ

ਜੈਤਨ: ਮਤੇ ਸ ਗਏ ਉਹ ਪੁਖ: ਪ੍ਰਿਸੈ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇ ਖਿ ਤਨੇ ਤਸ

ਕੈ ਪ: ਪ੍ਰਿਲਿਖੀ ਐਸਾ ਕ੍ਰਿਤਨੇ ਉਤ੍ਰ ਕ੍ਰੈ ਪਾਸ ਤਿ ਪਾਰ ਕੇ

ਖਿ ਤਨੀ ਬਦ ਸਤ ਤਿਆ: ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਲਿ ਖੀ ਐਸਾ

ਬਣ ਰਪਾਪ ਦੇ ਉ ਪਾਉ ਸ੍ਰਪਿਤ ਜੈ ਤੇ ਪੇ ਪਾ: ਪਾ ਉਸ

ਕੇ ਸਿਰ ਲਿ ਖੀ ਆ ਤਿ ਤਬ ਉਹ ਪਾਉ ਕਰਿਆ ਤੇ ਸੀਖ:

ਕ੍ਰ ਜੈ ਪਾਸ ਕੈ ॥ ਤਬ ਸੀਖ ਕ੍ਰਿਗ ਜੈ ਰਾਤਿ ਉਹ ਪਾਉ

ਕਰਾ ॥ ਤਬ ਉਹ ਪਾਉ ਕਰਾ ਤਿ: ਕ੍ਰਿਗ ਜਿਸ ਅਸਿਤ ਕ੍ਰੈ ਪਿ

ਦੇ ਪਿ ਅਤ੍ਰ ਪੇ ਪਾਪ ਦੇ ਤਿ ਤਿ ਨ੍ਰ ਅਸਿਤ੍ਰ ਮੇਦ ਕਾ ਪਿ ਪ

ਸਕ: ਕਦਰ ਦੇ ਖਿ ਸੇ ਪਾ ॥ ਤਬ ਸੀਖ ਕ੍ਰਿਗ ਜਾ ਸਿ ਲਿਕ

ਕਰਾ ਤਿ ਉਹ ਪਾਉ ਸਕ: ਸਤ: ਰੇ ਅਸੇ ਖਿਆ ਤਿ ਦਿ

ਸੇ ਖਿਆ: ਸਤੀਸ: ਚਲਤਾ ॥ ਸੇਖ ਸੰਧ੍ਰ ਦਾਸੇ ਸੱਖ

ਆ: ਅਸਿਤ ਸੇ ਦ: ਲਾਖੇ ਦਿਤੇ ॥ ॥ ਕਿਸੇ ਕੁ ਪਸ

ਰਖਾ ਤਿ ਉਹ ਪਾਉ ਅਕ: ਸਕਤੇ: ਰੇ ਰਾਸ ਜੈ ਪਾਰ ਤੀ

ਤ੍ਰਿਦਸਅਧਪਤਿਨਾਂਰਦਾਂਦਸਪਤੀਕੈਪਤ੍ਰਗ
ਫੇਰਨਾਂਕਿਸੇਧਾਕੀਆਂਭ੍ਰਦਾਂਰਦੀਆਂਨਾਂ
ਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਅਧਿਪਤਿਨੀਸੇਵਾਂਖਿਸੇਪ੍ਰਗਟੀ
ਨਾਂਤੈਂਨਾਂਦੀ॥ਓਂਪ੍ਰਤਨਾਂਪਸ੍ਰਘਦੈਂ॥
ਪਰਸਿਸਰਕੇਸੈਂਚਨ੍ਰਨੀਸੁਰਪ੍ਰਤਨੀ
ਸੋਤ੍ਰਅਖਿਤ੍ਰਗਰੀਚਤ੍ਰਕੀ॥ਸੇਵਾਂ
ਤ੍ਰਗਤ੍ਰਤੈ॥ਨਾਂਨ੍ਰਉਦੇਤਾਂਨ੍ਰਉਅਯਾ॥
ਕਿਤ੍ਰਕਰਿਨਾਂਨੀਸੇਜਿਸੁਰਕੇਸਘਟਕਣ੍ਹੈ
ਨ੍ਰਉਬੋਨਤੀਸਨ੍ਰਸੇਰਸੇਤਾਂਸੇਤਦਦਲ
ਨੀਵੇਲਾ॥ਏਤਾਂਧਾਂਟਿਯਲਤ੍ਰਤਿਲਾਂ
ਸਾਂਗੈਂਘਸ੍ਰਸ੍ਰਤੇਲਾ॥ਓਂਉਨਾਂਭ੍ਰਤ
ਨਾਂਜਿਧੇਤ੍ਰਦਰਨ੍ਰਧੇਧੇਤਨਾਂਤਨਾਂਜਿਸ੍ਰਕੀਸੇ
ਵਾਂਨਰਤਿਤਤਤਿਤਨੀਜਸਤੇਨ੍ਰਤਰਿਸਨਾਂ
ਪਟਾਂਸਤਿਤੇਤਰਸੇਸਾਪਾਂਤਿਕਸਤੀਨੀ
ਸੇਵਾਂਕੋਦਾਂਵੈ॥ਨੈਂਸਾਂਨਾਂਓਨੀਨੀ

ਸੋਢਕ੍ਰਨੇਰੇ ਤੇ ਸਤੋ ਜਾਰੇਂਏ ॥੫॥ ਸੋਸਤਿ ਸ੍ਰੀ
ਓਅੰ ਗ੍ਰੰਥ ਪਉੜੀ ਕੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ
ਸਕਲ ਸੰਪੂਰਣੰ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ
ਤੁਹੀ ਸੰਨ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ ਸਕੰ ਮੁਕਤਿ
ਰੂਪ ਤਿ ਕੰਦੰ ਤੰਸ੍ਯ ॥ ॥ ॥ ॥

ਏਹ ਸੰਤ ਰੇਣ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੋ ਲਿਖੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੁ

ਬੀਸ ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ

ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨੋ ਸ੍ਵਸਤਿ ਇਹ ਨਾੜੀਆਂ ਵੇਦ ਕੀਸੰ

ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਨਾਮ ਕਹੇ ਹੈ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ

ਸੁਖਮਨਾ ਤਿਨ ਨਾੜੀਆਂ ਹੈ ਇੜਾ ਗੰਗਾ ਪਿੰਗਲਾ ਜਮੁਨਾ

ਸੁਖਮਨਾ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਹੈ ਇਹ ਨਾੜੀਆਂ ਤੇ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਸੁਖ

ਮਨਾ ਵਿਚ ਜਾਤੇ ਹੈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਖੁਲਦੀ ਹੈ ਤੇ

ਤੌ ਜਬ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਬ ਸੁਖਮਨਾ ਖੁਲਦੀ

ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੁਲਦੀ ਹੈ ਤਬ ਅਮ੍ਰਿਤ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਰਸ

ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮ ਰਸ

ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਹਜ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਦੀ ਹੈ

ਸੋ ਤੌ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਬਿਨਾ

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਨਹੀ ਸੁਣਦਾ ਇਹ ਗਲ ਸਚ ਹੈ ਇਹ ਕਰਮ

੧ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਮਾਵੇ

ਸੋ ਅਨਹਦ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਬ ਸਹਜ ਅਵ

ਸਥਾ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋ

ਘਟ ਵਿਚ ਹੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਟ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਜੀ

ਬਤਾਂ ਪੀਐ॥ ਜੀਤੁ ਮਨੇ ਪਸਾਰਿਆ ਨਿ ਰੰਗ ਨਾਨਕੋ ਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਮੰਗਤੁ ਹੋਇ ਅਨਾਰ
ਜਤਾ ਐਨੈ ਨ ਮੁਖੁ ਵੇ ਨਹੁ ਐਨਿ ਰੰਗ ਨਾ॥ ਅ ਨਾਨਕ ਜਤੀ ਐ ਸਿਮਰੇ
ਵਿਚਿ ਜੁਅੰ ਨਾਨਕੇ ਸਿ ਤੀ ਨਿ ਰੰਗ ਨਾਨਕ ਹੋ॥ ਜਤੇ ਹੈ ਤੀਨ ਬਾਤ ਜਤਾ॥ ਸਿਮ
ਮਤਿ ਨਿਰੰ ਜਨਕ ਮੁਕਤ ਜੁਕਬਨ ਹੋ॥ ਜਿਖੇਤ ਨਿਰੰਗ ਨਾਨਕ ਜਤੀ ਐ॥
ਭਗ ਪਰਤੀਤੋ ਜਾਨਾਤਾ ਨਾਤੀ॥ ਜਤੇ ਸਿ ਮੁਕਤ ਸ੍ਰਿਤੀ ਮੁਕਤ ਅਵਗ
ਦੇਤੀ ਬਪਤੀ ਜਤੇ ਅਜੁ ਪ ਟਤੀ ਜੀ ਤੋ॥ ਏਵ ਨਿ ਪਾ ਗੀਤੇ ਸਿਧਾਰ
ਤੀਖ ਟਤੀ ਨਾਤਾ॥ ਨੇਮ ਸੀ ਅਾ ਪ੍ਰੀਤੇ ਤੈ ਸ੍ਰੀ ਜੇ ਤੈ ਗ ਜੁਗਨਿ ਰੰਗ ਨਾਨਕ
ਪਤਾਂ ਪਟਤਾਨ ਤੀਤ ਜੁ ਸਿ ਮਨ ਮੁਕਤ ਜੁ ਸਿਤੇ ਨਿ ਰੰਗ ਨਾਨਕ॥ ਅਵ
ਜੁਕਬਨ ਮੁਕਤ ਹੋ॥ ਨਿ ਅਵਗ ਦੇ ਤੀ ਮਨ ਅੰਪੀ ਸਿਮਰ ਜਕ
ਦੀ ਮਤ ਤੈ ਸਿ ਜਕੁ ਏਤੁ ਮੁਕਤ ਜੁ ਤੈ॥ ਅਵਗੁ ਕਬਨ ਮੁਕਤ ਜੁ ਤੈ ਨੇ
ਲ ਪਕਰੇ ਜੀ ਕੀਦ ਮਤੁ ਤੈ ਤੇ ਟੈ ਨ ਜੁ ਲ ਜੁ ਏ ਪੀ ਐ ਨਾ ਤ ਜੁ
ਲਜੁ ਮੁਕਤ ਬਾਸਿਨ ਪਾਈ ਨਾ ਏ ਪਾਠ ਨੇ ਪਾਕੇ ਪਗੇ ਤੇ ਜੁ
ਦਮਤੁ ਨਿ ਮੇ ਨਿਆਸ ਨਤੇ ਸਿ॥ ਜੁਗਨਿ ਰੰਗ ਨਕੇ ਅਾ ਗੈ ਨਾ ਪੀ
ਐ ਤਜੁ ਮਤ ਤੇ ਸਿ ਅਵਗ ਬਾਤ ਮਕਜੁ ਨਿਆਸ ਪੀ ਏਖ
ਬਾਤ ਮਨਪੀ॥ ਜੁ ਪਾਏ ਮੁਕਤ ਜੁ ਪੇਤਾ ਸਿਵ ਹੋ॥ ਅਕੁ
ਨੇ ਪੀਨ ਮੰਨੇ ਤਾ ਏਜੁ ਬਾਤਾ ਸਿਵ ਜੁ॥ ਸਿਮ ਬਾਤ ਮਤਿ ਜੁਗਰੀ
ਪ੍ਰਤਾ॥ ਜੀਵੇ ਸਿਤੀ ਮਗੈ ਵਾਰੋ॥ ਸਿਮਰ ਦੇ ਤੀ ਅਣ ਗਨਿ
ਤ ਪਤ ਲਗਤ ਤੇ ਤੈ ਨਿ ਮਤ ਏਬ ਗਤ ਤੈ ਨਿ ਪੀ ਮਗ ਜਤਾਤੇ

ਕਢਨ ਕਢਨ ਰਿਸਤੈ॥੧ ਕਾਮੁ ਰਿਗੁ॥੧ ਨਿਪੁਰਿਗੁ॥੧ ਲੋਨੁਗਿ॥੧ ਸੋਤ੍ਰ॥੧
ਅਤੰਕਾਰ ਰਾ॥੧ ਕ੍ਰੁਧ॥੧ (ਪ੍ਰਸੰਸਾ॥੧ ਨਿੰਦਾ॥ ਅਠ ਰਿਗ ਇਸ ਕਏ ਨਿਮਿਤ
ਏਨਿ ਕਿਤ ਪਕਲ ਗਤੇ ਹੈਂ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਸੈਸਾ ਰਹਿਤ ਕੀ ਏਹੈ
ਕ੍ਰਿਕ ਕਰਿਨਾ ਤੀ ਕੀ ਏ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਏ ਚਮਤ੍ਰ ਸਕਿਕ ਲੀਏ
ਜਾਤੈ॥ ਤਿਸ ਇਨ ਛਿਨ ਸੈ ਸਾ ਕੁਨਾ ਤੀ ਕਿਤ ਗਾਕਿ ਕਲ ਲਾਕੀ ਹੈ॥
ਏਜਿਤੇ ਸੈਸਾ ਰਪਰਕਿ ਗਤੇ ਕੁਠਕਲ ਹੈ॥ ਸੈਸਾ ਰਸਾ ਸਿਤ ਕੁਤਗਤਿ
ਸਾ ਏ ਜੋਧ ਏਤਤੇ ਇਨ ਛਿਨਾ ਜੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾ ਇਤੈ॥ ਪਤ੍ਰ
ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਸਤ ਪਾਏ ਨਾ ਜਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਸਤਾ ਈਕ ਘਾਤੈ ਸਾ ਸਾ
॥੧ ਸਾਮੁਕ ਰਸਾ ਇਸਕਾ ਨੁ॥੧ ਰਇਸਾ॥੧ ਸੰਤਿਧੁ॥੧ ਸਾਤ॥੧ ਸੰਜਸਤ॥੧
ਪੇਸੁਏਸ ਅਠ ਚਮਤ੍ਰ ਮੁਕਤਿ ਜੀਆ ਸਤਾ ਈਤੈ॥ ਏਸ ਕੇਤ
ਸਤਿ ਜੀਦ ਤੀ ਚਮਤ੍ਰ ਕਢਨ ਤੈ॥ ਸਾਰੁ ਸੁ ਈ ਦ ਸਤ੍ਰ ਕ ਘਾਤੈ
ਸਾਤ੍ਰਿਕਲਤ ਇਸ ਸਾਤਿ ਕਢਨ ਤੈ॥ ਸਾਰੁ ਪਾ ਦਤਾ ਇਸ ਸਾਤਿ
ਕਢਨ ਤੈ॥ ਸਾਰੁ ਖਾਤਾ ਇਸ ਸਾਤਿ ਕਢਨ ਤੈ॥ ਏਕ ਤੇ ਸਾਤਿ ਜੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾ ਇਸਾ॥ ਕਤੇ ਸਾਤਿ ਕੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਸਾ ਇਸ
ਕੇਤ ਸਾਤਿ ਜੀ ਦ ਤੀ ਸਗਨਿ ਤੇ ਕੇਤ ਸਾਤਿ ਸੁ ਈ ਸਟੀ ਤੈ॥
ਕੇਤ ਸਾਤਿ ਕਿਲਤਾ ਪਢਨ ਤੈ ਖਾਤੀ ਜਿਤੈ ਸਿਸ ਗਨਿ ਤੈ॥ ਸਾਰੁ ਪਾ
ਦਤਾ ਜਿਤੈ ਇਸ ਸਾਤਿ ਸੇ ਪਢਨ ਤੈ॥ ਕਿ ਕੁਕਰਿ ਜਾਨ ਜੀਆ॥ ਪਢਨ
ਨਾ ਕਧੁਪਾ ਜੀ ਤੈ ਸਗਨਿ ਕਾ ਕਪ੍ਰਕਿਸਾ ਤੈ॥ ਕਤ ਸਪਰਕਿ

ਗਇਆ ਰਹਿ ਤਬ ਹਉਮੈ ਦੇ ਮਉਲ ਨਹੀ ਚਾਲਿਆ ਤਿ ਅਨੁਭਉ ਕਰਿਆ ਸ
ਤੇ ਐਸਾ ਤਉ ਅ ਰਹਿਤ ਦੇ ਜੋ ਦਰਸਨ ਹੈ ਸੋ ਸੁਕਾਂਕਿਆ ਆਗਿਆ
ਉਸ ਮਾਤ੍ਰ ਅਕਾਲ ਜਿ ਅੰਤਰਿ ਆ ਰਹਿਤ ਹੈ ਦੇਖ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਹੈ ਜੋ ਪਕੜੀ
ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਤਾਂ ਹੈ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਉ ਏਤਿਆ
ਜਿ ਅੰਤਰ ਜੋ ਦਰਸਨ ਹੈ ਤਿਤ ਹੈ ਸੋ ਅਨੁਭਵ ਕਾ ਸਰੂਪ ਜਾਣਿਆ ਅਨੁ ਜੋ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਉ ਪਾਣੀ ਪਾਈ ਐਸਾ ਤਉ ਜਿ ਕਮਿਣ ਪਿਆ ਅਰਜਿਆ ਅਨੁਭਵ
ਜਕਾਂਦਨ ਲੀਆ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਸੋ ਵਿਚ ਗੱਲ ਜਪ ਸਮਝੀਆ ਗਿਆ
ਤੇ ਹੀ ਏਤੁ ਜੋ ਮਾਤ੍ਰ ਨ ਤਬ ਸੁਗੰਧ ਸਜਣ ਹੀ ਪਾਇਆ ਆਪਣੇ ਸਜਣ ਤੁਸਾਂ
ਤਬ ਅਰਜਿ ਅਨੁਭਵ ਏਕ ਦੇਖਿ ਜਿ ਮਜਿਆ ਪੋਰਵ ਨ ਕੀਚ ਤਸ
ਜਤਿ ਤਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਉ ਪਾਣੀ ਸਜਣ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਜਤਿ ਆਪਣੇ ਸਜਣ ਤੁ
ਆਪਾ ਤਉ ਰਹਿਤ ਦੇ ਤਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਏ ਆਪਣੇ ਨਿਕਸਿਓ ਪ੍ਰਆ॥੨॥
ਅਨੁ ਜੋ ਤਰ ਆ ਜਿਤ ਹੈ ਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਉ ਪਾਣੀ ਸੁ ਪੇਖਤੋ ਹੈ ਕਿ ਤਉ ਕਰ ਜਾਣੀ
ਐਸ ਪਰਤੀ ਅੰਗੁ ਗੁਜਿ ਕਿ ਨਮਤ ਹੈ ਸੁਪਾਣੀ ਪਰਤਾ ਹੈ ਤਉ ਜਿ ਨਮਤਾ ਹੈ
ਜੋ ਉਲਉ ਪਾਣੀ ਜਤੇ ਪਰਤਾਂ ਤਬ ਲਗੁ ਆਂ ਗੁਰੂ ਸੁ ਕਾਂਨ ਸੁਪਤਾਂ ਹੈ ਜਉ
ਪਾਣੀ ਪਰਿਆ ਪਰਤੀ ਜੋ ਅੰਗੁ ਗੁਰੀਆਂ ਤਬ ਪਾਣੀ ਸਜਿਕਰ
ਆਂ ਗੁਰੂ ਸੁ ਪੇਖਤੁ ਆਪਣਿ ਮਲਿਆ ਜਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲਾਗਾ ਤਬ ਓਤੁ
ਅੰਗੁ ਗੁਣ ਰਿਆ ਤੁਸਾਂ ਏਤੁ ਜੋ ਦੇ ਜਾਂ ਐਸੋ ਜਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਿਆ ਹੈ ਪਾਣੀ
ਸੋਤ ਹੈ ਆਂ ਗੁਰੂ ਕੀਚਾ ਤਜੀ ਪਕੜ੍ਹ ਜੋ ਚਾਂ ਤ ਜੋ ਸੁ ਪਕੜ ਕਉ
ਕੀਤ ਰਿਚਾਂ ਤੀ ਐਸੋ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲਾਂ ਗੋ ਤਉ ਸੁ ਪੇਖਤੁ ਹੋਇ

ਜੰਘਾਰਾਸਹਜੇਹੋਇਪਰਗਟੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਤਾਸੁਖੁ ਸੰਗਤੀ ਸੇਤੀ ਉਸੁ ਪਾਏ

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਾ ਫਿਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਉਤਰਿ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਸਾਕਤੁ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਜਾਤਾ

ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਤਖਤਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾ ਦੇਉ ਜਾ ਮੀਰੇ ਹਿ

ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥੧॥ ॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥

॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥

ਇਕ ਸੇਵ ਪਉੜੀ ਲਿਖਿਆ ਜਿਹ ਤੱਕ ਮਾਤ੍ਰਾ ਕਦਾ ਕਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚ ਪਾਏ

ਜਾ ਤਾ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਹ ਸੰਤੋ ਰੇਣ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੀ

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਪਨੇ ਡੇਰੇ ਸਾਹੁ ਪੰਡਿਤ ਰਤਨ ਤੇ ਲਾ·
ਕੇ ਇਕ ਦੇਵ ਬਾਤੇ ਦੇ ਬਾਗੀ ਅਮਕੇ ਕੋਈ ਨ ਕਹੇਆ· ਏ ਬ੍ਰਹਮਣ ਏਤੇ
ਲਾਨ ਕੋਈ ਨ ਲੇ ਸੋਆ· ਏਤੈ ਲਾ ਨੇ ਕੋਈ ਨ ਲੇ ਸੋਆ· ਏਤੈ ਸੇ
ਸੋਈ ਪੜ੍ਹ· ਬ੍ਰਹਮਣ ਤੇ ਤੌ ਸਾਹੁ ਲੇ ਗਏ ਨਾਉ ਸੁਨ· ਦਰ ਤੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਸਾਪ
ਕੀਤਾ ਨਾਉ ਦੇਖ ਸਗਿਨ· ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੰਨ· ਜਿ ਪੰਡਿਤ ਤ੍ਰਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਤਆਗ
ਸਨਿਗਾਸ ਬਾਤ ਸਤਰ ਤੌ ਪਹੁ ਜੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਤਉ ਏਕਤ ਸਗੀਬ·
ਤਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਤਉ ਉਨ ਪੰਡਿਤ ਰਤਨ· ਸਤੈ ਜੇ ਕੇ ਗਤ ਬਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬ
ਨ· ਬਨੀ ਬੀਤੇ ਜਿ ਇਕ ਗਿਆਨ ਸੀ ਬਾਤ ਤੌ ਤਬ ਉਨ ਪੰਡਿਤ
ਰਤਨ ਰਤੇ ਏਹੁ ਸੋਪਾਸਾ· ਜੇਗਤੈ ਨਾਈ ਬਾਤ ਪ੍ਰਕੈਂ ਗਾਤ ਬਾਸੀ
ਗੁਰ ਬਨ· ਬਨੀ ਬਾਨੀ ਬੀਲ ਉਪੋਆ· ਸਰਗੋ· ਗਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਸੇ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿਆ· ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਗੀਆ ਨਬਰਤ· ਨੇਆ ਸੀਸ ਕਿਦੇ ਉਸ·
ਸਿਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਟੋਆ ਲੇ ਸੋ ਗੋਜ· ਗਰ ਤੇ ਗੇ ਨਿਬ੍ਰਹ ਨੇ ਗਾਗਉ
ਤਸੁ ਨਾਪਸ· ਗਬ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਪੰਡਿਤ ਏਹ ਬਾਤ ਤਸ ਸਾਗੀ ਇਸ ਸੋਸ ਕੇ
ਨਿਦਾਏ ਸਾਬਿ ਆਪੁ ਸਾਨ ਕੋ ਨਿ ਸਤ· ਸਾਬਿ ਸਿਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਲਿ
ਆ· ਤਿਨਿ ਸੋਗੀ ਸੁਰਤਨਾ· ਇਕ ਨੇ ਸੰਤੁ ਸਿਦ ਦੇ ਤੇ ਗੇ ਗਇਆ·
ਗਿਆਨੁ ਪਾ· ਸੁਣਿਆ· ਸੁ ਕੈ ਸਾ· ਗਿ ਆ· ਨਾ॥ ਪਉੜੀ

ਤਾ ਸਾਖੀ ਕੀਤੀ ਮਰਦਾਨੇ ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਪਾਸਹੁ ਆਗਿਆ ਲੇਗ ਚੀਆ

ਸਭੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਇ ਚਲੇ ਚੀਆ

ਤਿਤੁ ਮੁਕਾਮ ਪਸਾਰ ਗਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀਤੈ ਸਿਮ ਸਤਨਾਮ ਕਿਸੇ ਤਾ ਤੋਹ ਨਵਿਸ

ਕਰਿ ਕੇਤਾ ਸਾ ਪੀਰ ਕਿਉਕਾਰਣ ਤੋ ਸਿਪਾਹੇ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਰਕੈਗ

ਸੋਖੀ ਤਾਕ ਤੇਕਤਿਕਰ ਤਿਆ ਸੁ ਖਿਖ ਕੇਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀ ਕਿਤਨੇ ਦਰੀ

ਬੀਰ ਨਰਾਤੁ ਕੀਸਾ ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਗਿਆ ਉਹ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕੀਤਾ

ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਪਾਸਹੁ ਆਗਿਆ ਲੇਗਾ ਚੀਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤੈ

ਸਿਖ ਸਤਿ ਬਚਨ ਕਾ ਸਤਿ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧ

ਤਿਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੀਨਿਆ ਪੀਰ ਦਰਤਾ ਤੋ ਸਿਖਾ ਸਾਰ

ਬਾਬੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਗੁਰਪੀਰ ਤਾ ਸੈ ਮਿਲਿਆ ਤੁਸਾ ਜੋਰ

ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਿਸਾਮ ਕਰਾਤ ਸਾਗ ਨ ਕਿਸ ਗੁਰ ਕੈ

ਪਸਾ ਵਿਗਿਆਨ ਕੇ ਪਰਿਆ ਸਿਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪਾਸ ਜੀਵ

ਕਾਮ ਸਭੇ ਸਿਸਾਟ ਗਏ ਚਾ ਉਹ ਬਾਬਾ ਪਾਸਿ ਕਾਗਿਆ ਲੇ

ਗਾ ਚੀਆ ਸਭੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਸਾਗਿਰਦ ਹੋਇ

ਲਾ ਚੀਆ ਤਿ ਮੁਕਾਮ ਪਸਾਰ ਗਿਆ ਸਸਾ ਜੀਤੈ ਸਿ ਵਿਸ ਸਤਿ ਮੁਰ

ਤਿਤੌ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੀਤੈ ਸਿਵਿਸ ਸਤਿ ਲਾਬੁਤੌ ਜੋਰ ਕਿਸ ਗੁਰ ਕੈ

ਪਸਾ ਵਿਸ ਗੁਰ ਤਿ ਜਾ ਗਏ ਤਬ ਲਾਬੁ ਤਿ ਸ ਆਨ ਬਾ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸ ਦਾਰੂ ਦੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਿ ਦਸੀ ਗੁਰ ਆਪ ਦੇ ਪੇਰੀ ਸਿਰ

ਦੇ ਗਾ ਜਿਨਿ ਸਾਂ ਸਤੇ ਰੇ ਦਤੇ ਕੀ ਪੈਰ ਤਨ ਲਗੀ ਦਾ ਗਾ ਕੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਭਗ ਦੇ ਸੁਗ ਨੇ ਧਰ੍ਮ ਨਿਤ ਜਾਂ ਸਾ ਪੇ ਤੇ ਸਾ ਸਰਿ

ਤਿਸ ਸਾਂ ਗੁ ਸਭਨਾ ਖੇਸਾਂ ਪਾਸਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਤਨੀ

ਮਨਿ ਆਪ ਦੇ ਸੁਖੇ ਤਾ ਕਉ ਟੇ ਤੇ ਲਾਭੁ ਆਂ ਜਿਨਿ ਤੁ ਸੁਕੈ

ਸਾਂ ਰਹਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਸਾਂ ਰਹਿ ਫੁਟਿਆਂ ਕੂਨਾ ਨਕ ਸਤਗੁਰੂ

ਚਲੀਆ ਤਿਹੁ ਲੀਆ ਬਾਪੁ ਜਿਨੀ ਤਨ ਪਿਆ ਸੁ ਆਤਾ

॥੩॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥੬॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਸਆਂ ਦਤਾਂ ਰਕ ਦੇ ਉਰ

ਸਰੁ ਕਰੁ ਬਰਤੁਨਾਂ ਰਸਿ ਪ੍ਰਬਧ ਪਰਸਾਂ ਸੁ ਸੀਰਾਂ ਸੁ ਸੀ

ਜਿਸਨੁ ਬਿਪ ਕਲਿਜੁਗ ਸਾਤਿ ਜਿਨ ਲੰਕੀਆ ਪੰਜਿ ਅਦਤਾਂ ਰਸਤ

ਜੁਗਿ ਤਿ ਏ ੧ ਸਰੁ ੧ ਕਰੁ ੧ ਬਰਤੁ ੧ ਨਾਂ ਰਸਿਪ੍ਰ ੧ ਬਾ ਦ ਨਾ ਏ ਪੰਜਿਆ

ਦਤਾਂ ਰਸਤ ਜੁਗਿ ਤਿ ਪਿਆ ਦੁਪਿ ਤੇ ਤੇ ਤ ਏ ੧ ਪਰਸਾਂ ਸੁ ੧ ਸੀ

ਰਸਾਂ ਦੁਪਿ ਦੁਆ ਪਤਿ ਤਿ ਏ ੧ ਸੀ ਜਿਸਨੁ ੧ ਬਿ ਪ੍ਰਾ ੧

ਕਲਿਜੁਗ ਤਿ ਦੇ ਗਾਂ ਜਿਨਕ ਲੰਕੀਆ ਸਕੇ ਸਾਂ ਪੀਤ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੮ [illegible]

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]

੮ [illegible]

[illegible]

ਸਗਨ ਪਤਿ ਨਾ ਤਿਤੁ ਨੂ ਧਿਆਨ ਦਾ ਪਤਿ ਕਿਤੁ ਗਇਆ ਨੈਣ ਪਾਂਤਣੀ
ਓਸ ਗਲ ਏਨਿ ਨੂ ਸਗਨ ਪਤਿ ਗਇਆ ਸਦਕ ਗੁਰੂ ਸੰਗਲਧੀ
ਰਸੁਤਾ ਗੁਰੂ ਤਿੰਡ ਰਦਾ ਧੀ ਪ੍ਰਗਸਕ ਸਸਿ ਗੀਨਾ ਹੋਇਤੀ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਨ ਨੀ ਕਰਿਆ ਤਿਆ ਗੀਐ ਸੇਤੀ ੧ ਪਤਰਾ ਨ ਦੇਧ
ਸੁਨਕਗਤਿ ਅਤੇ ਏਤੇ ਧਿਨਾ ਜੇਨ ਲੋਤਿ ਨਤੀ ॥
੧ ਤਿਆ ਗੀ ਜਸ ਦੇ ਤਿ ਸੁਨਾ ਬਾਤ ਨੂ ਸਿਆ ਜਾ ਸਾ ਸਿਆਲਿ
ਕਣੀ ਤਾ ਕਿ ਸੇਕੀ ਕੰਨਿਆ ਇਨਾ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਗੰਨ ਕੇ ਘਿ ਸੈ ਪਈ
ਬੀਸਿਆ ਜੁ ਪਿਆ ਗੁਰੂ ਲੇਆ ਇਆ ਧਾ ਸਿਆ ਪਿ ਕੀ
ਏ ਪੈਤਾ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਉਸ ਕੀਗਾ ਜੇ ਪਤਪਾ ਲਕੀਤੇ ਦਸੋਤਿ ਧੀਤਾ ੧
ਗਜੇ ਕ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਦੀ ਦਾਸਿ ਇ ਤੀਸਿਆ ਲਿਕਤਿਆ ਇ ਸਗਜੇ
ਕਬੇਟੀ ਇਤੀ ਏਸ ਕੀ ਏ ਤੀ ਦਿਸਿ ਪਾ ਲੀ ਪੀ ਦਾਲੈ ਸਤੇ
ਤੇਤ ਏ ਤੀ ਸਲਿਆ ਦਾਟੇ ਜਾ ਰਾ ਤ੍ਰਿਤਾ ਇਆ ਤਿਆ ਗਜੇ ਕੀਏ
ਦਿਸਿ ਪਾਲੀ ਪੀਤਿ ਜਾ ਤੀ ਸਿ ਗਇਆ ਧਤਿਆ ਗੇਜੇ ਦੇ ਪਧਿਆ
੧ ਤਿਆ ਗੀਗਾ ਜਾਤੀ ਸੰਤੁ ਇਕ ਸੁ ਸੁਤਾ ਪ੍ਰ ਸਿਆ ਪਬਾਰਾ ਬਾਰਿ ਕੇ
ਸਤੁ ਰਾਜੁ ਸੰਗਿਆ ਧਾ ਗਪਾਤ ਸਤੇ ਧਿ ਨ੍ਰੇਦਿਸਿ ਤੇ ਲਿ ਏਤਾ ਗਜੇ
ਏ ਸਿਇਤਾ ਸਾ ਗਿਪ੍ਰਸਾ ਇਤੀ ਤਾ ਕੇ ਪੁਗਾਤਿਆ ੧ ਸਾ ਪਿ
ਗਜਾ ਤੀ ਸੰਤੁ ੧ ਤਾ ਗਲੇ ਸਕੇ ਇਸ ਤੀ ੧ ਧਿਸਨਿਆ ਨੇ ਤ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿ ਦਬੇ
ਦਸਿ ਦਿਕਾ ਹੇ ਗਾ ਜਾਸੰ ਸੁਲਿ ਲਇਆ ॥ ਲਗਾ ਸਤਿਆ
ਕੀ ਜਗਾ ਤਿ ਧਜੇ ਲੋਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਆ ਤਾ ਜਾਲਦ

ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਾਲ ਏਕਾਂਤ ਜਾਂ ... ਪਾਲੂ ੬ ਅਾ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਜੋ ... [illegible] ... ਕੀ ਮਿਲਿਆ ... ਤਿਆਗੀ ਵੰਤ

ਗਜਾ ॥੩॥ ਬਿਆਧੀ ਬੇਸ ਮਨੁਖ ੧ ਬਾਲਿਗ ੧ ਕਰੋਧ ੧ ਲੋਭ ਮਾਤ

੧ ਪਤਿਲਜ ੧ ਅਗਜਨ ੧ ਜਾਗਵੇ ਅਠ ਬੇਸ ਮਨੁਖ ਸਿਮਰੰਤਿ ਕੇਤ

ਸਦਾ ਪਤਿ ਨ ਬਿਆਸਜੇ ॥੧॥ ਮਨੁਖ ਰਤਨ ਗਤ ਸ੍ਰਮਲਿਤ

੧ ਲਛਮੀ ੧ ਸ੍ਰਮਤ ਰਸਜ ੧ ਪਾਰਜਾਤ੍ਰ ੧ ਧਨੰਤਰ ੧ ਸੰਖ ਸ

੧ ਜਾਮ ਧੇਨ ... [illegible] ੧ ਗਜ ... ਸੁਗੰਧਿਆ ... ੧ ਜਾ ਪਰੇਚਿ ਆਗਤ

੧ ਅਮ੍ਰਿਤ ੧ ੨ ਸਤਿ ਮਧਿ ਮ੍ਰਿਗ ... ੧ ੨ ... ੧ ਸੰਖ ... ਮਧੀ

੧ ਬਿਖੰਡ ੧ ਆਇਤ ਏਤ ਨੇਮ ... ਬੰਤਿ ... ਮੰਗਲ

ਏਸ ਸ੍ਰਿਗਤ ... [illegible] ... ॥੧॥

ਨਉ ਨਾਥ ੧ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ॥੧ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੀ ਚਾਰਭੂਜੀਤ

੧ ਸਮ ... ਨਾਥ ੧ ਸੁਮੇਰ ਨਾਥ ੧ ... ਨਾਥ ਜੀ ॥੧ ਬਤ੍ਰ ਨਾਥ ੧ ਸੰਪਤ

ਨਾਥ ਜੀ ॥੧ ਸਰਗ ਨਾਥ ੧ ... ਨਾਥ ਏਹ ... [illegible] ॥

ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਸ੍ਰਿਗਤਿ ... ਦੇਉ ॥

੧ ... ਗੁਰੂ ਦੇਵਾ ... ਗਤਿ ... [illegible]

੧ ... [illegible] ... ॥ ਬਾਲਿਗ ... ਗੁਰੂ ... [illegible]

... [illegible] ...

੧ ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

੧ ... [illegible] ...

੩੨੫ ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਗਲਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਦੀ ਸੇਤੇ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਮਤ [illegible]।

ਅਥ ਕੈਰੀ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖ੍ਯਤੇ

੧ ਅਜ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਪਰੇਮ ਸੇਤੇ [illegible] ਦੀ ਜੀਤੇ

੧ ਅਜ [illegible] ਗੁਰੂ ਅਗੇ [illegible] ਪਰੇਮ [illegible]

ਤੇ [illegible]।

ਸੁਰ ਸੋਨੇ ਕੀ ਕਥਾ॥

॥ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਕਰਾਮ ਸੁ ਗੁਰੂ ਤਿ ਸੁਕਰਾਮ ਸੁ ਜਿ ਪ੍ਰਗਟ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਿਸੁ
ਪਤਿਕਣੀ ਸੋ॥ ਪ੍ਰਗਟਤਿ ਸੁਕਰਾਮ ਸੁ ਜਿ ਸੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਗੀ ਸਤਿਗਾ
ਪ੍ਰਗੀ ਸਤਿ ਕੇ ਸੀ ਕਣੀ ਸੋਗ ਪ੍ਰਗੀ ਸਤਿ ਉਸਕ ਉਕਣੀ ਸੋਨ
ਪਪਾ ਕੀਥਾ ਤਨ ਕੀਏ॥ ਪਸਕੀਥਾ ਤਨ ਕੇ ਕੈ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਦਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੁਰ ਸਤਿ ਨ ਘਤਾ ਦੈ॥ ਪ੍ਰਗਤਗਿਸਾ ਸੀਤਿ॥ ਬਣਾਸੁ
ਗੁਸਾ ਨੁਪਫਾ ਤੇ॥ ਸਗਲਾਪ ਕਨੁ ਉ ਪ੍ਰਗਨਾ ਤਸਾ ਸੁਕਗਿ
ਨੇ ਤੋ॥ ਕਦਿਆ ਦੇ ਤ੍ਰਲਨਕਾ ਕੇ ਦੁ ਥਲ ਸੁਕਾ ਈ ਸਤਿ ਦਾ
ਣੀ॥ ਸੁਸ ਣਗ ਸੀ ਨਿਗ ਦੇ ਤ੍ਰਾਘਾ ਸਣਾ ਤਾ ਸਿਗ ਸਣਾ ਤਾ
ਉਪ ਏਸਣਾ ਤਾ॥ ਪਗਿ ਨਕਾ ਪਨੀ॥ ਸਿਦ ਕੇ ਪਗਿ ਨੇ॥ ਥੂਗਾ
ਕੇ ਸੀ ਕੁ ਉਨ ਕਤੋ॥ ਸਾਨੁ ਸੇਨ ਸੁਤਿਗ ਦੈ ਗਾ ਬੈ॥ ਸਾਨ ਸੁ
ਅਣ ਸਿ ਉਨਗ ਸੈ॥ ਪਗ ਸੇ ਸਾਗ ਕੀ ਨਗ ਤਿ ਸਤਿਸ ਸੈ॥
ਆ ਏਕਾ ਅਨੰਦ ਨਿ ਗੀ ਗ ਏਕ ਸੇ ਗੁਨ ਤੇ ਈਆ ਸੇਸਾ
ਗ ਸਤਿਗ ਤੈ॥ ਥਿਨ ਸਿ ਸਾਣ ... ਣ ਸੇ ਸਾਗ ਕੇ ਸਸਿ ਸਾਨ
ਤੇ ਤੁ ਕੇ ਉਨ ਕਤੈ॥ ਤਿ ਸੁਕਰਾਮ ਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗ ਕਣੀ ਸੋ॥ ਤਸੁ

ਤੇ ਕਰਤਾ ਸੰਪ੍ਰਤਿ ਸੁਣੇ ਕਰਾਂ ਅਗਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਉਲਉ

ਸਪਨੇ ਕੀਏ ਸੇਤਬ ਲਾਗੁ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਐਸਾ॥ ਤਬ ਸਿਖ

ਸੰਸਿਆ ਕੀਏ ਤਬ ਨੰਸਗੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸੁਣੋ

ਤਿਆਗੀਆ ਜਿਉ ਪਤਿ ਲਪਟੇ ਸੇ ਸੁਣਾਵੈਂ ਕਰੁਣਾ ਕਰਾ

ਉਸ॥ ਬਹੁ ਜਿਨ ਦਿਸਾ ਕੁਰਕੀਆ ਤਬ ਕਰਤ ਕਰਨ

ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਤਿ ਉ ਪੜਿਤੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾ ਤਬ ਸਿਖ ਸਸਾਖਿ

ਆਕੀਏ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਸਿਖੁ ਤੂ ਗਾਰਕ ਉਸਿਲ

ਤੰਤੈ ਸਿਦਕ ਦੇ ਪੀਸਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਕਦੇ ਨ ਕਦੇ ਨ ਸਿਲਤਾ ਹੈ

ਬੜੀ ਭੁਲ ਸਤ੍ਰ ਸੂਰ੍ਹ ਦੇਸੁ ਸਾਂ ਰੇਖਾਂ ਨ ਸੁ ਰਕਉਆ

ਉਸਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਕੈ ਸੀ ਕੈ ਸੀ ਸਨਸ ਆਪਿ ਸਿਲਤਾ ਹੈ॥

ਉਨਸਿ ਪਾਣੀ ਦੇਸਿ ਸਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਉਕਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ

ਸਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਸਿਖ ਜੰਗਲਿ ਕਦੇ ਸਿਲਤਾ ਹੈ ਕਿਪਾ

ਸੰਗਤਾ ਹੈ॥ ਸੰਤ ਤਿਸੰਗੇ ਸੁਖ ਸੰਗੇ ਰਗੁ॥ ਦਇਆ

ਧੰਤਾ॥ ਉਦਕ ਸਿਖ ਤੇ ਉਸਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਂਦਿ॥

ਨਾਲਿ ਹੋਇਆ॥ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਗਾਂ ਤੇ ਸਿਆਪਾਂ ਮੰਗ ਕੇ ਜਾਂਦੇ॥

ਜੋ ਕੁਛ ਸਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਕ੍ਰਾਰੀ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਖਤ੍ਰਾਂ ਆਇਆ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਤਨਖਾਹੀ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਓਦਾ ਹੀ ਸਾ ਟਿਕਾ ਦਿਆਂਗਨ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਾਂ

ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਉਹ ਮਸਨਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਕੁਝ

ਲਗ ਪਏ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰ ਜਿਨ ਤਨ ਆਸਾ ਸੁਤ੍ਰ ਕਲਾ ਲੈ॥ ਤਬ ਉਸ

ਨਾਲ ਉਨ ਢਾਲ ਗਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਾਤ ਕਹਾ ਜੋ ਪੰਜ ਮਾਗ ਤਾਂ ਸ

ਪੁਤ੍ਰ ਮੰਗ ਤਾਂ ਸਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿਸਾਂ ਆਂਤ ਤਾਂ ਸਾਂ ਉਸਦਾ ਤਕ੍ਰਾਰੀ

ਤਬ ਉਸ ਨੇ ਦੀਵਾ ਤਕ ਸਿਖ ਸਾ॥ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗਲੀ ਉਦੀਵਾ ਤਪ

ਪਤ੍ਰ ਚੀਜ ਓਨੇ ਮਾਂਗੀ ਉਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਆਂ ਉਸ ਦੀਸ

ਇਆ ਕਿ ਸਿਖ ਤ੍ਰੀਆਂ॥ ਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ ਪੁਤਾਂ ਦਿ ਨੌਮਲੇ

ਉਹ ਕੈ ਸੇਵਕ ਸਚਾ ਤ੍ਰਕ ਉਕੂ ਰਤੇ ਖੇਜੇ ਸਤ੍ਰ ਕਿਚਾਰੀ ਨੇ

ਆਨੀ ਸੁ ਕਤਦੀਆਂ ਸਤ੍ਰ ਇਚਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰ

ਤੇ ਦਿਆਂਵੇ॥ ਸਤ੍ਰ ਕਿਚਾਰ ਕੁਛ ਸੁਕ੍ਰਤ ਦਿਆਂਵੇ॥

ਸਤ੍ਰ ਕਿਚਾਰਦੀ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਨਾਹੀ ਕਰ ਸਾਮਣੀਆਂ॥

ਸਤ੍ਰ ਇਸ ਜੰਤੂਆਂ ਲਤੇ ਖੇਤ ਸਾਨ ਹਰਮਾਂਦੇ॥

ਤੇ ਏਥਾਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤੇ ਥੇ ਜਿਨ ਸਿਖਾਂ ਪਰ ਕਾਂ ਰਾਂਸਨੂੰ ਅਰ

ਤਿਨਾ ਸਤ੍ਰ ਏਸੁ ਜੋਆਂ ਨੂੰ ਕਿਨਲਾਂ ਤੇ ਇਆ ਉਪ੍ਰਿ ਉਤੇ ਪਿਆ।

ਤੁ ਪਗਿਸਿ ਲਤੇ ਹੈ॥ ਉਪ੍ਰਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਂ ਤੇ॥

ਉਸਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਉਪਿ ਸਿ ਖੜੇ ਤਿਨ ਨੇ ਕੀਆਂ ਲੜੈ ਸੀ ਤੇ॥

ਉਸਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾਂ ਨੈ ਸੀਰ ਗਤੇ ਹੈ॥ ਉਸਿਗਿ ਆਂਨ

ਧਿਗਿ ਆਂਨ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਗਿਆਂਨ ਨਿਆਂ ਨਤੇ ਹੈ ਗਿ

ਆਂਨ ਨਤੇ ਹੈ ਜਗਿਨੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤਾਂ ਨੈ ਘਾਤਗਿ ਕੋ ਗੁਰੂ

ਦੇਂ ਤਾਂ ਤੇ॥ ਜਿਨਿ ਘਾਸਤ੍ਰ ਨਾਂ ਪੀਨਾਂ ਹੋ॥ ਧਿਗਿ ਆਂਨ ਨਤ

ਤੇ ਹੈ ਕਤੇ ਹੈ ਨੇ ਖੇਤ੍ਰ ਉਤੇ ਪਤ੍ਰ ਖੇਤ ਲਤੇ ਨਾਂ ਹੋ ਸ॥

ਹੈ ਸਾਰ ਸਾਂ ਦੈਗ੍ਰਤੇ ਹੈ॥ ਦੇ ਨਤ੍ਰ ਪਰਸ ਸਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰਸ

ਸਾਂ ਪ੍ਰਿ ਘੀ ਹਾਂਗ ਸ ਲੀਐ॥ ਸਸਾਂ ਪ੍ਰਿ ਘੀਸਾਂ ਗਿ ਸਖ॥

ਪ੍ਰੀਐ॥ ਨਾਂ ਗੁਰੂ ਜਿਤੇ ਸ੍ਰ ਪਾਂ ਤੀਤੇ ਨੈ ਸਾਂ ਘੀਨੈ ਤੇ ਸਾਂ ਪਾਂ

ਪ੍ਰੀਐ॥ ਤ੍ਰ ਘੀਤ੍ਰ ਘਾਂਨੀਐ ਨਤ ਤ੍ਰਕੀ ਜੀਐ ਪਰਸ

ਸਾਂ ਉਪਾਂ ਗਿਆਂ ਸਾਂ ਨੀ ਜੀਐ॥ ਤਘਾਏ ਨ ਏ ਨ ਦੇ ਦੇ

ਤੇਵ ਸ੍ਰੀ ਪਰਿ ਗੁਰੂ ਨ ਮਰਦਾਨੇ ਸਿਖ ਬਾਬਾ ਤੁਸ ਨੂੰ ਆ
ਕਿਤਿਆ ਗੁਆਰੂ ਓਤੁ ਤਿਆ ਜਤ ਜਪਿਆ ਤਾ ਉਨੂੰ
ਸੈ ਜਗਨਨ ਬਕੀ ਪਰਤੀ ਸਾਸ ਦਨਰਿ ਸਤੁ ਜੀਸੇ ਨੀ
ਉਤ ਲੀ ਤਰ ਹ ਉਪਿਰਤ ਤੇ ਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਨ ਗਸਿਗ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਿ ਗੁਰੂ ਰਤ ਬਾਤ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਿ ਨਉ ਮਪ
ਦੇ ਅਪਿ ਸ ਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨਗਕ ਪਟੇ ਬਾ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਿ ਕਉ ਕਤ ਜਿਨੀ ਸਤ ਨੂੰ ਉਤੁ ਦੀ ਬਿਆ ਏ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਿ ਕਤ ਜਿ ਮਰਦਾਨੇ ਤੈ ਭੁਤੇ ਦੀ ਖਿਆ ਸੀਧ
ਤਸ ਲਾ ਈਨ ਜਪਿਸੀ ਦੀ ਖਿਆ ਕਨ ਸਤੁ ਸਤੁ
ਲੇਤਿ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਕਤਿਆ ਜਿਨੀ ਜੇਤ ਸਰੈ ਕਾਮ
ਤੇਪਿਗ ਤਉ ਦੀ ਖਿਆ ਨੀ ਆ ਦਿਸ ਲੋਗੀ ਆਤੁ
ਜੇ ਸਰੇ ਨਗਸ ਨਤਪਿਗੀ ਤਉਨ ਸਲੇਗੀ ਤੇ ਗ ਤੁਉਨ
ਭੁਨਜ ਪਿਗ ਤੁ ਸਦੀ ਖਿਆ ਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਪਰਿ
ਗਸ ਈਤ ਸਿਪ ਜੋ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਕਤ ਜਿ ਚਲਿ
ਗਜ ਉਦਿ ਸਤ ਸਨੇ ਕੀਚਾ ਤ ਸਸਤ ਦੀ ਔਜਿ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ਗਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉਪਰਿ
ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਲਗ ਗਏ ਜਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਤਤ
ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਹਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮ ਤਬ ਓਹ ਤਤ
ਸਰੂਪ ਕੀ ਦਿਆ ਦੇ ਖਸਮ ਤਬ ਸੰਗ ਮਾਂਗੇ ਸਾਧ ਦਾ ਦਰਸਨ ਜੀ ਆਇ
ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਦਿਆ ਦੇ ਖਸਮ ਤਬ ਉਸ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਆਇਆ ਤਬ ਉਨਾਂ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਨਾਨਕ ਜੀਉ
ਪੁਛਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜੀ ਤਬ ਦੀ ਦਿਆ ਦੇ ਖੁਸ਼ਿ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
ਉਨੈ ਸਾਹਿਬ ਪੜਨੇ ਲਗੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ਗਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਆ ਤਬ
ਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦੀ ਦਿਆ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਸਾਧ ਦਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਜੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਨਦਰ ਪਾਈ ਜਬ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਕੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨਾਉ
ਦਰਸ਼ਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਭ ਜਿਸ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਬ
ਲਾਗੇ ਤੇ ਬੋਲ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਹ ਪੜਨੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਸਾਧ ਦੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਏ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਸਾਧ ਦਾ ਨਾਉ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨੀ ਧੂਮਸਾਂ ਨਾਲ ਆਇ ਖੜੀਆ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਉਸ ਲੋਥ

ਮਸੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਪ੍ਰਤ ਆਗੈ ਸੜਨੇ ਉਤਨੀ ਓਨ ਨਉਕੇ ਕੀ

ਜੇਹੇ ਦਖਸਤ੍ਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤ੍ਰਸਗੈਂ ਅਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਤ੍ਰਸਗੀ

ਖਸਤ੍ਰਤੈ॥ ਤਬ ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਪਾਇ ਸਜੋਤ੍ਰ ਆਨ॥

ਤਬ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਕਤਾਂ ਜਿ ਸਧਿਬਾਂ ਆਖਰਿਤ੍ਰ ਆਵਗਕੀ

ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੋਂ ਕਰਤੈ ਜੀਤ੍ਰ ਜਾਂਨਤਾਂ ਜੋਂ ਜਾਂ ਕਰਤੇ ਆਖਤ੍ਰ ਜਾ

ਤੇ ਜਾਂ ਇਕਰਿ ਇ ਸੜੀ ਸਾਹਿਬਤੀ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਸਾਹਿਬਤੋਂ ਜਾਂ ਏਸਾ

ਸਾਹਿਬਤੋਂ ਸਾਂ ਉਬਾਂ ਪਤੀ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬ ਸਾਂ ਬਤ ਸਕਲ

ਲੋਕਾਂ ਤੀਖਿਰਾਂ ਕਰਿ ਆਂ ਉਨਾਂ ਕਰਤੈ ਜੀ ਕਲਾਂ ਡੀਆਂ ਕੇ ਕੁਉ

ਤਕਗਤਤੀ ਸਲਤਾਂ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਜਿਤਨੇ ਕੁਟੰਬ੍ਰ ਸਾਂ

ਆਪਨਾਂ ਸਤ ਸੁਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਤੀਖਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੀਤਾਂ ਏਸਾ ਬ

ਤਸਗੀਗਾਂ ਸਕ੍ਰਿ ਸਨਤੈ॥ ਆਖਤ ਸਗੀ ਐ ਸਗੀਸਾਂ ਇ

ਖਸੀਤੈ॥ ਕਨਿ ਗੁਪਾਲ ਆਵਗ ਜੇਸਿ ਸਾਗਉ ਤਬ

ਲਾਂ ਜੈ ਜੇਨ ਸੀਆਂ ਉਨ ਬੀਖਿਕਾਂ ਨਗੀ॥ ਨੁਗਿ ਨਗਿ ਆ

ਇਸ ਸਮਾਂ ਤ੍ਰਕੀਆ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਕਤਾਂ ਕਿ ਆਂਉ

ਮਹਿਮਾ॥ ਅਥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਆਗਿਆ ਕੀ ਅਗਿਆ ਦਈ ਸੋ ਤ੍ਰਉ

ਭੁ॥ ਕਿਲਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰ ਸਸਾ॥ ਲੰਬੋਠ ਰਸਰਸਰਸ

ਰਸਨਗਸਲ॥ ਸਿਮਰਨੀ ਹੋਰੈ ਹੋਰੈ॥ ਤਥ ਜਰਿ ਨਈ ਕਉਨ

ਬੋਲੇ ਤ੍ਰਿਤੇ ਤਥ ਸੁਰ ਪਾਰਗੁਸਾ॥ ਪ੍ਰਸ੍ਨ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਤ ਆਥ

ਗੁਰ ਸਤਿ ਜੌਸਾਸਤੁ ਹਿਤੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਖਾ ਪੀ ਸੋਗ

ਅਰੁਥ ਵੇਰਤੁ ਸੋ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਆ॥ ਗਿਆ॥ ਤਥ ਸੁਰ ਪਾਰਗੁਸ॥

ਪ੍ਰਸ੍ਨ॥ ਜਿਤ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਹਿਤੈ ਆਗਿਆ॥ ਹੈ ਜਿਤ ਸਗੀਆ ਗੁਰੂਆ॥

ਤ੍ਰਰ॥ ਉਗ ਕਹੈ ਜੀ ਕਲ ਹਿਪਿ॥ ਤਥ ਕੇ ਕੁ ਉਤਿ ਕਾਰ ਤਤੇਲ

ਕੜੀ ਲੇ ਕੁਰਿ ਗੁਰੂਆ ਪਾ॥ ਕੇ ਗਧਿਆ॥ ਰਿ ਨ ਗੁਰੂਆ॥

ਕਾਰ॥ ਦੇਰ॥ ਤਿ ਪਰਿ ਲੇਲੈ ਲਆ॥ ਦੋ॥ ਗੁਰੂਆ॥ ਜਿਲਾ॥ ਗਾ॥ ਯ

ਰਦੇਸੋ॥ ਜਰਿ ਨਪੀ ਕਰਿ ਨ ਗੁਰੂਆ ਸੋਰ॥ ਵੇ ਤਥ ਗੁਤ

ਏਦਿ ਕਤ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਤ ਤ੍ਰਿ ਆਥਸੁ ਗੁਰੂਆ॥ ਸਾਰ॥ ਛਤੇ ਤੇਪ

ਪੁਤੇਰ ਗੁਰੂ ਸਾਰ॥ ਪੀਆ॥ ਸ॥ ਪਿਨ॥ ਤੇਪ ਜੇ ਤੀਆ ਕਹੈ

ਜੀ ਕਿਤੁ ਆ॥ ਗਿਆ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਤ ਤ੍ਰਿ ਜਿ ਦੇਵੇ ਰਗੁ

ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਂਨੇ ਮਾਤਾਂ ਏਵ ਸੋਢਾਂ ਸਾਂਇਨ੍ਹਾਂ ਪਕੜਤੀਆ ਏਨੇ ਬੇਗਾਂ ਰਨੇ

ਦੇਤ੍ਰ ਸਾਧੂ ਨਰੋਤ ਗੜ੍ਹ ਸਾਂ ਲੇ ਸਾਂ ਵਿਦ ਤਬ ਜੋ ਸੋਆ ਪਾਂਤ

ਜੋ ਬਗੜ੍ਹ ਸਾਂ ਭਾਂਤ ਚਿਲੇ ਜਾਂਇ ਤਬ ਨੂੰ ਰੂਪਾਂ ਸਾਤੇ ਰਾਇ

ਸਾਂ ਨਰ੍ਹਾ ਤਬ ਤੂ ਏਨ ਬਾਗ ਪਸਭੂ ਲੋਤਿ ਏਨ੍ਹ ਬਾਂ ਰਨ ਭੋਤਿ

ਨਡੈਜੀ ਨਲਾਂ ਤੀਆ ਤਬ ਏਨ ਬਾਂ ਰ ਪਰਸਸਾਂ ਲਾਂ ਜੋਸੇ

ਪਾਂ ਤਸਭਿਤੂ ਮਾਂਤੇ ਰਡੈ ਤਬ ਜੋਬ ਨਏਨ੍ਹ ਵਿ ਨਤ੍ਰ ਏਗੜ੍ਹ

ਸਾਂ ਏਨਤੇ ਸਾਤਾਂ ਰੀਗੜ੍ਹ ਸਾਸਰਾਂ ਏਆ ਤਬ ਫਿਗ ਰਏਓ

ਜੀਨਤਾਂ ਜਿ ਏਸ ਪਿਵਾਂ ਪ੍ਰਤ ਤੇ ਰੀਲ ਗਤਿ ਤਉ ਰਾਂ ਇਨਾਂ)

ਪਕੜਤੀਆ ਨਡੈ ਜੀ ਜਿਉ ਸਾਗਿ ਸਾਗਾ ਤਬਾ ਗ੍ਰਰਏਵ ਜੀਨ

ਤੇ ਸਾਂ ਜਿ ਏਪਾਂਤ [illegible] ਸਾਬਤ ਸਰੇਸ ਤ੍ਰ ਜੋਸਾਂਤ ਏਨ ਨੇਗਾਰੇ

ਰੀਸੁਜਰੇਨ ਗਤਿ ਬਿਨਾਂਤੀ ਤਿ ਪਿਗੇ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਸਾਬਤ੍ਰ ਪਾਂ

ਸਸਾਂ ਲਾਂ ਤੇ ਸਤ੍ਰ ਬਾਂਤੇਗਾਨ ਗਾਰੀ ਸਾਂਗਿ ਬਾਂਤੇ ਗਾਗੜ੍ਹ

ਸਾਂਤਸ ਰੀਸਾਂ ਡ੍ਰਾ ਤਬ ਸਪਿ ਵਾਸਿ ਬਾਨਤਾਂ ਨਡੈਜੀ

ਨਲਾਂ ਤਿ ਆਏਨ੍ਹ ਬਾਂ ਸਤ੍ਰ ਸਾਂਵੀ ਨਾਂ ਜੀਆਂ ਤਾਂ ਬ

ਸਤਿਨਗਾਰੀ ਸਾਂਗਿ ਬਾਂ ਇਆ ਗੜ੍ਹ ਸਾਂ ਗ੍ਰਰ ਏਵ ਨੀਆਂ

ਧਰਾਂ ਹੋਇ॥ ਤਬ ਨਉਕਰਿ ਦਿਆਲਾ ਸਿੰਘਿ ਖਾਂ ਉਪਰਿ ਤਬ ਉਠਿ
ਸੁਰਪੰਗੁਮਾਂ ਉਠਿਤਾਂ ਜਿ ਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਪਿਆਂ ਤ੍ਰਿਤਿ ਵੇਲ
ਨਾਤਾਂ ਤੇ ਪਤ੍ਰ ਕਿਛੁ ਬੀਜਿ ਕੀ ਬੀਜਿਆ ਕਰਿਲੇ ਨਾਂ ਬੀ
ਜਿਆਂ ਤਉ ਪਤ੍ਰ ਬਹੁ ਤਬ ਲਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾ ਕਿਛੁ ਨਉਤ ਨ
ਬੀਜਤਾਂ ਜਾਂ ਪਿਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਤਾਂ ਨਾਂ ਬਿਖਿਆ ਬੀਜਿ ਕਿ ਮਾਂਸ
ਨਉਲਿ ਲਤਾ ਤੇ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਮਤਿ ਬੀਜਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂਸ ਨਉ
ਪਾਗਦੇ ਤੇ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਂਲਾ ਤਾਂ ਇਨ ਬੀ
ਜਿਆਂ ਤਾਂ ਇਤਨਾ ਪਾਗ ਦੇਣਾ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਮ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨਾ
ਦਿਨ ਬੀਜਿਆ॥ ਤਬ ਮਾਪਿਆਂ ਸਿਖਿਆ ਨਾਂ ਕਹੈ ਜੋ ਇਉ
ਆਖਿਆ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਨਾਤਿ ਆਂ ਇਖਿਤਿ
ਆਂਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਤੁ ਨ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੰਗਿਆ ਲੇਆ
ਦਿਤ ਸੁ ਪਾਸ ਮਾਂਲਾਂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਬਾਤ੍ਰ॥ ਸਾ
ਜਿਨ ਕੁ ਪਾਤ ਸ ਗਤਿ ਮਤ੍ਰ ਖਾਂਤਿ॥ ਤਬਿ ਮਾਪਿਆਂ
ਤੁ ਦੇਤੀਆਂ ਗਿਆਂ ਮਾਂਗਿ ਲਿ ਪੁਤ੍ਰਾ ਏਕ ਸੰਗਰ

ਧਰਮਸਾਲਾ ਆਣਿ ਬਧੇ ਤੇ ਏਕ ਓਅੰਕਾਰ ਪਾਸ ਤਾਂ ਜਿਕਰੁ
ਮੰਗਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੁ ਆ ਮਿਲਦਾ ਇਆ ਜੋਇ ਕਣੀ ਕਾਰਨ ਸੋ
ਸੇਵ ਮੰਗੇ ਮੰਗਿ ਮਿਲਦਾ ਤਬ ਫੇਰਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਕਰੈ ਪ੍ਰਿਤ ਮਾਇਆ ਕਰੈ ਜੋ ਏਕੁ ਗੁਰਦੇਉ ਪ੍ਰਿਤ ਪੇ
ਹਥੀ ਬਾਪਿ ਜਨ ਰਾਇਆ ਦਾਤੀ ਜਿ ਏਕ ਓਅੰਕਾਰੁ ਸੰਗਿ ਤ੍ਰਿਸਾ
ਤ ਏਕ ਓਅੰਕਾਰੁ ਨਾਮ ਪੜਿ ਲੈਂਦਾ ਜੋਗਾ ਕਰੈ ਕੀ ਜੋ ਉਸਾਰਿ
ਆਪ ਕਰੈ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਆਂਗਿਆ ਜਿ ਅਜੁ ਬਸਿਆ ਜੋਇ
ਏਕ ਬਾਂਗ ਤ੍ਰਿਸਾ ਗੁਰ ਕਉ ਸੰਗਿ ਤਸ ਮਕਉ ਦੇਤਾ ਤੇ ਅਜੁ ਪਾਤ
ਕਉ ਤ੍ਰਿ ਸਾਮਿ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਤੈ ਸੁ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਤਕਾ ਕੀਨ ਸਤਿ
ਕਉ ਲਾਇ ਵੇਤਿਆ ਤ੍ਰਿਡਿ ਗਿਨ ਗਾਰਿ ਮੰਗਿਆ [illegible]
ਮਿਲਦਾ ਰਾਗਾ ਜਿ ਕਿਤ ਦ੍ਰਿ ਸਗੀ ਕਿਥਿਆ ਸਲੋਸਿ
ਤ੍ਰਿਸਾ ਗਿਆ ਕਰੈ ਜੀ ਕੋਲਾਂ ਦਿ ਤਬ ਸੰਤੁ ਸਬਾਂ ਜਿ ਸੇ
ਗਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੁ ਆਦਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਧਰਮਸਾਲਾ
ਬਾਤਾਂ ਆ ਪਿਤ ਬਾਹਿ ਜੀ ਸੰਗਾਦਤਾ ਰਿਤਬਸਾ ਗੇਤੇ
ਜਿਨਗਾ ਲੀਏ ਉਹਨਾ ਤਾਂ ਇਤ ਪਿਰੋਬੇ ਪੈਰ ਦਾਨ ਤਾਂ

ਅੰਗੋਤਰੀਬਾ ਪਤ੍ਰ ਛਿਪੇ ਅ ਬਾਤ ਲਕ ਕੀਤ੍ਰ ਆਂਤੋਂ ਬਾਤ੍ਰ

ਤੇ ਬਾਤ੍ਰ ਤ੍ਰੈ ਸੰਗ ਪਾਇਆਂ ਦੇਤ ਹੋਗ ਏ ਗੋ ਇਸ ਕਉ ਕਿ ਏਤੋ

ਗੇ ਪਕੇ ਵੇਨ ਕਾਂ ਲੋ ਤ ਤ੍ਰ ਗੇ ਛਿ ਪੇ ਤ ਲਕ ਤ੍ਰ ਆਂ ਤੋ

ਬਾਤ੍ਰ ਕਿ ਤ੍ਰ ਸਗੀ ਬਾ ਗ ਨ ਤੇ ਨਉ ਏ ਕ ਪ ਇ ਨੇ ਬਾ ਤ੍ਰ ਤਿ ਏਨ

ਵੇਤ ਤੀਨਾਂ ਤਿਗਬਾਂ ਤੇ ਭ ਜ ਇ ਗਉ ਆ ਸਾ ਦੇਆਂ ਦੇ

ਤ੍ਰਕੇ ਨ ਗ ਸੀ ਕੇ ਪਗ ਮ ਆਂ ਲਾਂ ਬਾਂਤੋ ਆਂ ਪਿ ਸੰਤੇ

ਪ੍ਰਕਾਂ ਗ ਕ ਗ ਬੋ ਰੰਗੇ ਤ ਬ ਏ ਕ ਵਿ ਨੇ ਬਾਂ ਤ ਗਿ ਨ ਕਂ

ਅਤ੍ਰ ਸਾਤ੍ਰ ਜਿਸ ਆਂ ਇਆਂ ਸਤ੍ਰ ਪਾਂ ਪਾਂ ਬਾਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਵਿ ਨ ਕਂ

ਜਬ ਵੇ ਬੈ ਤ ਬ ਆ ਕ ਨੀ ਆਂ ਪ ਪ ਤ੍ਰੈ ਆਂ ਆ ਕ ਸਾਂ

ਸਤ੍ਰ ਗੀ ਆਂ ਤੋ ਆ ਵਤ ਓ ਸੁਕ ਏ ਤਿ ਏ ਗਿ ਸ ਤਿ ਏ

ਗਿ ਪਤ੍ਰ ਏ ਆਕ ਨੀਆਂ ਪਪ ਤ੍ਰੈ ਆਂ ਪਤ੍ਰਾ ਏ ਕ ਵਿ

ਪ੍ਰਿਕ ਇ ਜਿ ਪਪ ਤ੍ਰੀ ਆਂ ਆ ਕ ਨੀ ਆ ਪਾਂ ਈ ਆਂ ਇ

ਅਕਨੀ ਜੋਤਿ ਕਮਿ ਤਿ ਇਗ ਬਾਂ ਨ ਜ ਇ ਕਿ ਤ੍ਰ ਨ ਆਂ

ਦੈ ਤ ਬ ਸੰਤ੍ਰ ਕਉ ਗ ਤ੍ਰ ਆ ਪਾ ਇ ਲੋ ਆਂ ਇ ਆਂ ਗਤ੍ਰ

ਲਾਂ ਜਿਸ ਤ੍ਰ ਆ ਤਿ ਆਂ ਗ ਤ੍ਰ ਆ ਪਾ ਇ ਗ ਈ ਤਏ

ਜੇਹੁ ਸੋਪਾਲ ਪ੍ਰਤਿਆ ਦੇਤ ਥਾ ਤਉ ਪੈਰੂ ਤੇ ਰੂਲਿਗਇ

ਆ ਏਕੁ ਬਤੁ ਤੁਰਿਨਕਾ ਰੂਆ ਥਾ ਉਸੁ ਬਿਖੈ ਪਤ੍ਰੀ

ਪਤ੍ਰੀਆ ਗਰੂਆ ਪਰਿਗਈਆ ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਲਿਕੁ

ਕਤ ਜਿਨ ਦੀਆ ਤ੍ਰਸਪਿ ਦਨ ਆਇਆ ਗਊਆ ਆ

ਦੇਰੇਤ ਕਿਆ ਰੂਆ ਤਬ ਪਤ੍ਰੀ ਏਹਿ ਤਉ ਸ੍ਰਨਗੇ

ਆਇਆ ਤਬ ਉਇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਲੋਕ ਬਾਤ ਰਿ ਰੂਰਨੇ

ਗਏ ਦੇ ਪਿਨ ਲਿਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਏਹ ਉਤੁ ਰੂ ਏ ਸਤਿ ਪਕੇ

ਆ ਉਨ ਕਬਲਾਇਆ ਉਸੁ ਨ ਸਤ ਸੋਏ ਉਸ ਕਬੁਲ

ਏਸ ਉਨ ਨਸੁਨ ਸੋਇ ਤਬ ਰਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਪਰਿਆ

ਏਸ ਤ੍ਰੇਕ ਬੋਏ ਉਨ ਸੇਦ ਕ੍ਰਤ ਕਤ ਮੈਂ ਜੀ ਉਤੁ ਕਤ ਤੇਸ

ਜੇਸ ਨਸਬੁਲ ਇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਕਤ ਗਪਿਆ ਹੈ

ਉਨ ਨਤ ਜਿ ਸੋਏ ਤਬ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਜਿ ਇਸ ਤੇ

ਬੀਤਿ ਕਰਤੈ ਆ ਜਿ ਕਿਆ ਰੂਗੇ ਬੇ ਸਾਗ ਉਸ ਕਾਏ

ਕਤ ਲਤ੍ਰ ਪਲਤ੍ਰ ਪੇਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ਉਸ ਕੇ

ਸਿਰਿ ਨਿਕ੍ਰਯਾਨ ਤ੍ਰਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕਤਜਿ ਏ

ਸਮਝੀ ਓਨਿ ਕਿਹਾ ਦੇਵਤਾ ਸਾਹਿ ਤਬ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਜਾਤਿ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਲਕ ਪਰਸਰਾਮ ਕੀ ਲੈ ਜਾਤਿ ਉਸ ਕਉ ਲਿਜਾਇ ਕੈ
ਤੁਸਾਂ ਆਤਮ ਕਉ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤੈ ਉਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਕੀਜੈ
ਕਲਿਆਣ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਉਪਜਿਆ ਗੁਰ ਰਵਿਦਾਸ ਕੇ ਲਿਖਤ
ਜਾਣਿ ਤਬ ਆਗੈ ਪੰਡਿਤ ਕਾ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰ
ਰਵਿਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰ ਰਵਿਦਾਸ ਮੈਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਮਝਿਆ ॥ ਤੁਸਾਂ
ਕਲਮਾ ਗਤਿ ਤੈ ਆਗਿਆ ॥ ਮੈ ਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ [illegible]
ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਆਗੈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਸਾਲਿਗਰਾਮ
ਕਿਆ ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏਹ ਪੰਡਿਤ ਰਵਿਦਾਸ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਸਾ
ਸਾਲਗ ਜਾਣਿ ਸਰਾਪ ਬਲਿਆ ਹਰਿ ਉਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਮੁਖ
(ਬਚਨ ਕਉ ਜਿਨ੍ਹ ਸਾਸ ਸਾਸ ਮਨ ਵਸਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸਾਤਾਂ ਪੀ
॥ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਉਤ੍ਰ ਸੋ ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿਹ ਤੁਸੀ
ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਆ ਗਿਆ ਤੈ ਗੁਰ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਲਾਏ ਮੈ
ਜਾਣੈ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸਾਹਿਆ ਤੈ ਤਿਉ ਕੀ ਜਾਣੈ
ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਬਿਲਿ ਆਪ ਉਤ ਮਤ ਪਸਾ

ਸੁਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਹੋਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਪਰਸਿ ਦੁਤੁ ਸਚਉ
ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆ ਤੇਤੁ ਲੋਇਆ ॥ ਕੋ ਜਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਤਾਂ
ਕਉ ਸਤਿ ਪਰਸਿ ਦੁ ਦੀਆ ਕਿਸ ਨਾ ਕਦੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ॥ ਕਤੇ ਜੀ
ਇਤਿ ਕਿਤਿਆ ਜੀਏਤੁ ਪਰਸਿ ਦੁ ਸਾਧਿਵਾ ਕਉ ਦਿਖਾਇਆ ਕਤੇ
ਜੋਗ ਲਤੇ ਇਆ ਕੇ ਲੀ ਸਤਿ ਕਾਮਿ ਦੀਆ ॥ ਤਥਾ ਉਨਤੁਕ
ਤ ਕਤੇ ਜੀ ਸਾ ਪੀ ਸੋ ॥ ਕਤੇਤੁ ਸਕੁ ਉਕਿਤ ਕਤ ਤੋ ॥ ਜਿਦੇ
ਦ ਖਿਸ ਦਸਾ ਕਤੇ ਜੀ ਸਾ ਦਤੇ ਕਉ ਦੀ ਆ ਜੋਗ
ਤ ਜੀ ਜ ਜਦਿ ਕਤੇ ਜੋ ਸਾ ਨੇ ਤ ਖੜੀ ਸਾ ਪੀ ਸੋ ॥ ਏ ਉਕਿ
ਉਕਰਿ ਸਾ ਪੀ ਸੋ ॥ ਉਸ ਕਉ ਲੋਆ ਏ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ
ਪਤਿ ਕੈ ਲ ਸਤਿ ਬਾਲੋ ਲੀਆ ਸਾ ਇਆ ॥
ਪਵਨ ਪੜਿਆ ਤਥਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕਇਆ ਜਿ ਪੁਤ
ਸਾਧਿਵਾ ਪਰਸਿ ਦੁ ਜੇ ਸਾਗ ਖਲਿਤ ਗ ਜਾ ਉਕਗਤ
ਤ ਉਗ ਕਤੇ ਕੁ ਗਤਿ ਸ ਤਾਂ ਏ ਤੁ ਪਰਸ ਸਾਲ ਕੁੰ
ਨਾ ਏ ਉਸਣ ਕੂ ਕੀ ਪਾ ਸੁ ਸਾਲ ਤੇ ਕੈ

ਜੋਲਾਂ ਖਾਂਣਿ ਸਾਤਅਤੁ ਪਧਿਆ ਸਉ ਤਗਿਗ ਸ੍ਰੀ ਜਾਂਣਿ

ਗੇ ਪੁਤਸੁਗ ਪਾਗਿਗੁ ਸਾਂਪੋਸੁ ਜਿ ਜੋ ਸਾਤੁ ਉਤੇ ਸਾਂ

ਤ੍ਰ ਤੋਂ ਗੈ ਪੀਕੈ ਬਾਤੁ ਤ ਬਪ ਸੈ ਆਂ ਉਪ ਦਜ ਪਤ੍ਰਾਪਾਂ

ਦਲਾਂ ਗਤ ਬਤ ਗ ਮ ਕੇ ਬੋਪ ਦ੍ਰਤਿ ਗ ਬੇ ਬਲਾਸ

ਤ੍ਰ ਆਂ ਆਂ ਤਸਾਂ ਦਾਗਤ ਪਸਿ ਪਿਤ੍ਰ ਆਜ ਜਿ ਦਸਪ ਦੇ

ਗਾ ਕੇ ਕਤੁ ਸੋ ਤਿ ਆਂ ਗਜਾਂ ਬਾਂਜਿ ਉਜਿ ਉਗ ਸੀ ਕਸੁ ਰੀ

ਆਂ ਤੁ ਉਤਿ ਉ ਕਿ ਕੁਤਾਂ ਗਪਿ ਆਂ ਜੇ ਤ ਉ ਗਤ੍ਰ ਕਿਕੁਕਟ

ਕਾਂ ਬਿਆਸਾਂ ਤੈ ਤਬਾਸ ਪਦੇ ਕੀ ਪਿਆਂ ਬੀ ਕੈ ਤ ਬਸ

ਪ੍ਰਕਤੁ ਸੋ ਉਪਿ ਜਿ ਸਬਾ ਦਧਿਬੇ ਨੀ ਸਾਂ ਪ੍ਰ ਜਾਂ ਨ ਸੀ

ਆਂ ਦਤ ਤੋਂ ਸਿ ਸੋ ਸਾਗਿਗੁ ਗ ਸਨਾਂ ਕਾਗ ਤੈ ਤਾ ਪਿ ਕ ਸਿਬ

ਤਤੈ ਤੈ ਗ ਸ ਤੀ ਸੰ ਸਾਂ ਗੀ ਸਾਂ ਪਿ ਆ ਪ ਦਾ ਤਾਂ ਦਿਸਿ

ਗ ਤ ਤੈ ਤਿ ਨ ਕ ਉ ਕਿ ਨੈ ਸੀ ਸੋ ਦ ਗਾਂ ਤੀ ਸੋ ॥ ਜਬਾਂ

ਸ ਕ ਉ ਤ ਤੀ ਪਿ ਜਿ ਕ ਪੀ ਗੁਗ ਜਾਂ ਬੀ ਆਂ ਦੈ ਜਿ ਕ ਰੀਪ

ਦਾ ਸੋ ਸ ਗ ਨ ਤੇਜਿ ਆਂ ਆਂ ਦੈ ਆਬਿ ਤ ਆਤ ਤੀ ਤ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਗੁਰੂ ਸੌਂਸਾਂਤਾਂ ਕਰੈਂਗਾ ਜੈਸਾ ਤੁਸਾਂ ਕੇ ਜੀ ਤੇ ਵਿਚ ਆਵੈ ਸਹਿ ਸੋਸੇ
ਤੌ ਅਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪੀਛੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਹੁਤੈ ਜਨਿ ਕਿਆ ਤਾ ਉਪਰਿ ਜਨ ਉਸਿਗ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰਮਸਾਂਲਾ· ਬਾਤਉ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿ ਬਿਰਾਤੇ ਬੀ ਜਉਨ
ਪਰਮੇਸਰ॥
ਦਸੀ ਕਉ ਕਿਉ ਕਰੇ ਉਨ ਪਲਾਂ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰਮੇਸ·
ਲਾਂ ਤੇਤਾ ਤਬ ਬਹੁਤ ਕੀ ਭੂਮਿ ਜੋ ਇਆ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸ
ਸਤਨਾਲੀ ਤੇ ਪਿ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਤਉ ਪਰਤੁ ਮਿਲਾਤੇ ਪਿ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਉਸ ਗੁਰੂ ਪਰਿ ਗਿਲੂ ਪਾਤੇ ਤੇ ਪਿ ਤਬ ਸਨ ਸਾਤਿ
ਆਂ ਦੇਉ ਜੇ ਸੈਂਸ ਪਨੇ ਤਾਂ ਬਿ ਦਰਿ ਕਰਿ ਉਨ ਗੁਰ ਕਉ ਪਸ·
ਤ ਪਲਾਂ ਦਿਤਾ· ਗੁਰੂ ਸੌ ਰਿ ਤਬ ਬਿਆਤਾਂ ਤੌ ਅਬ ਤੁ
ਸਿਸ ਕੇ ਸਬਿ ਬਾਤੁ ਉਸ ਜੇ ਕਿਉ ਕਤਾ ਬਿ ਸਤੁ ਸੋ ਰੈਤੈ
ਸਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸੁਬਿ ਬਾਤ ਉਤ ਉਸ ਕਉ ਤੁ ਸੋ ਸੀਤੇ
ਸਕ ਤੇ ਤੇ ਪਿ ਸ੍ਰਾਂ ਪਿ ਜੇ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ~~ ਸਾਂ ਕਿਸ
ਟੀ ਤੇ ਪਿ ਸਾਂਸਾ ਪੇ ਕੁਲਾਤਾਂ ਬ ਗਾਈ ਬੁ ਬੇਸਾਂਗ ਤੁ
ਰਬਾਤੇ ਆਂ ਪਿ ਬਡੁ ਤੇ ਦੈ ਉਤੁ ਕੇ ਤੇ ਕਿਉ ਪਰਮੇਸ
ਰੇ ਅਗਬਿ ਸੋ ਰੀ ਉਕਿ ਰਪੁਤ ਦਾਂ ਕੁਗਾ ਤਬ ਉਸ

ਨੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਆ. ਨਿਰਬਾਣਾ ਪ੍ਰੀਆ॥ ਓਨੁ ਬਿਨੁ
ਲਇਆ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਓਨੁ ਪਾਸੋ ਸਾਗਰੁ ਤੇ ਨੂ ਲਾਇਆ
ਨਦ ਪਾਤ੍ਰ ਆ॥ ਜਿਸੁ ਦੀਆ ਆਂਖੀ ਜੋ ਓਸੁ ਸੇ ਪਾਸੇਸ
ਰਤੇ ਕੁਲਿ ਗਇਆ. ਇਹੁ ਦਰਿ ਦੀਆ॥ ਆ. ਗੋਤ ਦੇਵ ਕੁਰ
ਨਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਤ ਓ ਪਾਤਾ. ਨੁ ਓ ਸੁਣਾ ਪਾਤਾ. ਨੁ ਓ ਜਿ
ਮੇਰੇ ਆਗਿਆ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਗਗਿਬ ਨਉ ਪਲਾਵਦ ਤੇ ਤੇ॥
ਮੈ ਓਨੀ ਪਾਤਾ. ਨੁ ਓ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਾਲਾ. ਇਆ. ਤਾ ਤੇ
ਜਿਸ ਮੇਰੇ ਆਗਿਆ ਸੇਰੇ ਜੋਤੇ ਸਨਓ ਪਾਲ. ਏ॥ ਆਗੁ ਜਿਸਾ.
੯ ਪਾ. ਨੂ ਸੁਤੁ ਨਉ ਪਾਲਾ. ਇਆ. ਤਾ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗਾਏ ਨੂ ਜਾਂ ਤੇ
ਜਿ ਸੇਰੇ ਤ. ਏ ਦਿ ਏ ਆਨ. ਜੁ ਪਾ. ਵੀ ਗਸ ਨੁ ਸਾ ਪਾਲਾ. ਏ
ਕੈ ਸੁਤੁ ਨਉ ਗੀਤੁ ਵੈ ਮੈ ਪਾ. ਵੇ ਪੀ ਵੇ ਤੇ ਪਾ. ਨੂ ਨੁ ਓ
ਸੁਤੁ ਨਉ ਓਨੀ ਪਾਵਦ ਪਾਸਿ ਓਪਾਤੁ ਯ ਤੇ ਓ ਬਸਤੁ ਪਾਤੁ
ਯਤਾ. ਤੈ ਤੇ ਦਿਹੁ ਗੋ ਦਿਹੁ ਗੋਤੁ ਪਾਤੁ ਸਤਾ. ਤੈ ਜਿ ਸੋਰੈ ਆਗ
ਬਨਿ ਪੀ ਏ ਤਾ. ਤੇ॥ ਜਿਸੁ ਸੇ ਪੇ ਨੰਦ ਬਾਗਿ ਨਉ. ਨੂ ਗਏ

ਸਾ ਧਰਤਿ ਸਾ ਨਦਿ ਜਾ ਤੇਰਾ ਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਸਲਾ ਕਿ ਤਿਨਾ ਪਤ੍ਰੁ ਪਾਲੈ

ਨਾਨਕ ਨਾ ਪਾਤ੍ਰੁ ਸਿ ਪੀਆ ਕੇਰਿ ਨੂੰਏ ਉਤਿਨਾ ਨਉਸਾ ਧੈਤਿ

ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਮਕੀ ਤਲ ਚਾਨਤਿ ਪੀਆਸ ਪ੍ਰਨਤ੍ਰੁ ਧੇਦਨਸ

ਕਨਉਸ ਤੇ ਕੈਂ ਦਿਆ ਨਗਾਨੈ ਨਗ ਚਨੀਆ ਨੇ ਕੈਂਦਿ

ਸਾ ਕੀਨੈ ਤਚਾਰਿ ਪ੍ਰਗਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤਤਿ ਕੀ ਨੈਗਾ ਗਕੀਤਬ

ਧਾਮ੍ਰਾ ਸਾਗ੍ਰੁ ਨੇ ਉਸਤਤਿ ਗਾ ਸਕੀ ਨਗਾ ਏ ਸੈਤਉ

ਸਤਾ ਧਾਮ੍ਰਾ ਗਾ ਸਨਿ ਸੋ ਸਤੈ ਗੁਰ੍ਰੁ ਨੇਧਗਸਾ ਦਿ

ਸਾ ਧ ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਧਗਸ ਏ ਕਿਸ ਨਉਸੈ ਸੋਆ

ਦੈ ਤਿਸ੍ਰੁ ਨਨਾ ਸੁਸਿ ਪ੍ਰਨਤਿ ਏਸੈ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਦ

ਨਉਨ ਸਸ ਨਸ੍ਰਾ ਸਨ ਲਸ ਪ੍ਰਸਾ ਨਉਨਸਾ

ਨ੍ਰਾ ਤਨਸੈ ਸੈ ਨ ਧ ਟ ਚਉਤ ਤ੍ਰਾ ਕੀ ਸੈ ਸਸਨ

ਦੇ ਪੁ ਗ੍ਰਾ ਖ ਧੀ ਸੈ ਨ ਸਨ ਆਟ ਗ੍ਰਾ ਤੇਤੁ ਪਾ ਏ

ਸੈ ਸੀ ਪ੍ਰਨ ਆ ਗ੍ਰਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ

ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪੰਨੁ ਸੁਤਿ ਨ ਸਤਿ

ਸਤ੍ਰਿ ਜਿਸੁ ਨੇਧਨਾ ਇਸੁ ਕਰਿ ਕਿਵੈ ਨੇ ॥ ਤੈ ਤੈ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਗਤੀ ਵੇਚੋ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖਿਆ

ਪੰਦਰਾਂ ਤਿਥੀ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਥ ਜੀ ਥਕੀਆ

ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੁੰਧਿ ਕਥੀ ਪਰ ਤੀਤਿ ਤਾਸੁ ਕ ਗੁਰ ਦਸਤੇ ਰ ਚੀਤੋ ਤ

ਕੀਤਿ ਰਖਿਨ ਗਾਇਕ ਰ ਨਾਨ ਤ ਉਸਾਰ ਉਨ ਗੁਰ ਕੇ ਉਲਾਤਾ

॥੧॥ ਦੂਤੀ ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਿਥਾ ਦੁਨਾ ਨ ਲਤ ਨੁ ਸੋਤਿ ਲਧ

ਤ ਸੁਨਾ ਕ ਲਕ ਉਥ ਪਤਿਕ ਮੈ ਸ੍ਰਤਿ ਆਨਿ ਕੁਨ ਸੁਕਥੀਆ

ਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਿਥਿਆ ਉ ਪ੍ਰਤਿਆ ॥ ਤਤੀ ਏ ਰਖਿਆ ਤ੍ਰਿਕੁਟਿ

ਮਤ ਰ ॥ ਪਤਰ ਦੀਆ ਰਸ ਦੇ ਨੁਆ ਗਿ ॥ ਹਿ ਗੀਤ

ਗੈਪਤਰ ਪਕੈ ॥ ਥਿਰ ਲ ਨਿ ਗੀ ਕਿ ਨ ਲ ਸ੍ਰਿਉ ਲਕੈ

॥੩॥ ਸਦਥਿਸਦ ਥੋਨ ਦ ਲਤੈ ॥ ਏਤੁ ਸਨੁ ਉਨ ਸਨੇਕ

ਲਸ੍ਰਿਗ ਤੈ ॥ ਭੂਨ ਸਨਕ ਲਕ ਨੇਨ ਦੈ ਨੇ ਉਲਾ ਸਿਆ

ਪੈਸਾਤ ਲਾ ਪੈ ਏ ਉਲਾ ॥੪॥ ਪੰਸਸੀ ਪੰਸ ਰਤਿਸਾ ਨਗ੍ਰ

ਗਿ ॥ ਤੇਨ ਰ ਪੰਸਨੁ ਦ ਰਤਿ ਸ੍ਰਗ ॥ ਸ੍ਰਿਦਸ ਕਤਿ ਕ ਲਾਸ

ਥੰਪ੍ਰਾ ॥ ਪਕੈਨ ਕ ਗਿਸ ਉ ਕੈ ਨਨ ਸ੍ਰਾਪਾਥ ਏਖਿ ਤ੍ਰਿਕਰਿ

ਤੇ ਪੀਅਹਿ॥ ਧ ਲੇਤ ਮਨੁਆ ਲੋਭਿਆ ਕਿਆ ਪਿਆਰੇ

ਸੁਨੈਆ ਮਹਿਲ ਰੈਆ ਛਿਰ ਲਾਹਿ ਸੀਕ ਲੈ ਸੰਤੁ

ਲਹੈ॥੯॥ ਸਪੁਤ ਅਸਿ ਤੇ ਮਰਨ ਹੀ ਰਿ ਦੇ ਪੰਥ

ਤੇ ਨੇ ਲੋਗ ਮਨ ਪਰੋਆ ਨ ਦਿਖ ਰੇ ਦਖਿ ਰੋ ਬਨੁ

ਸਪੁਤ ਤ ਪਾ ਘਰ ਮਾਗਿਆ ਨੰ॥ ਘਾ ਜਸਨ ਮੀਆਸਨ

ਸੁਖ ਸੁਖਿ ਨੇ ਸਸਮਰ ਪਰੋ॥ ਜਰੇ ਸੁ ਆਰੇ ਸੁਸਹੀ ਬੁ

ਰੇਆ ਨਤੁ ਮੀ ਮਹਿ ਨ ਮਤੇ ਸੰਤਾ ਸੰਨ ਦੀਆਂ ਪੀਆਰੇ

ਗਪੀ ਤੇ ਮਾਰਣ ਨੇ ਦਣ ਨੀਕਿ ਤ ਕਰੇ ਤਲ ਰੈਖੈ ਸੁੰਦਰੇ

ਤੁਮਹੈ॥੮॥ ਰਸਮਾਰਵਿਆ ਦੰਤੁ ਕੇਰਿਆ ਆ ਪਧਰ

ਨਾਣਤ ਬਿਖਿ॥ ਨਾ ਗਣ ਤ ਬਿਖਿ ਨਿਸੁ ਰਰੋਨ ਗਵਿਆ॥

ਸਪੁਤ ਸੁਤੇ ਸਸੁਤ ਵਿਆ॥੧॥ ਬਿਤੇ ਪਿਕ ਰਸਮ

ਸੁਧ ਤਾਣ॥ ਮਾਣ ਨੁਪ ਪਿਆ ਨੁ ਵਿਆ ਸਮੁਦ॥

ਆਲ ਬਲਿ ਗੰਨ ਨਵੈਆ ਬੁ੧ ਗਿ॥ ਬਿਤੇ ਪਿਕ

ਰਸਮੀ ਬਿਤ ਰੀਕਿ ਰ ਹਾ॥੧੧॥ ਦੁਆ ਰਸਿਵ ਨਿਆਤ

ਤ ਪੈਆ ਨ ਸਿ॥ ਨਦ ਲਾਣ ਲੈ ਨਾਣ ਪਨ ਸੁ

ਤਨ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮਤਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ [illegible]

ਹੋਤ ਪਿਆ ੩ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ੧੩ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ੧੪ ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ੧੫ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ੧੬ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ੧ ॥ [illegible]

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ਨੌਗਨੇ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੁਇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਬਿਰਕਾਮ ਤਾਂ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਸੇ

ਰਤਾ ਨੇ ਨਾਮ ਬਸੇ ਨੇਗ ਲਾਖਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਖੰਪ੍ਰਾਪਤਿ ਓਅੰਤ

ਸੀਮਾ ਨੰਦੁ ਮ੍ਰਿ ਲਾਲ ਲਾ ਪ੍ਰ[illegible]ਦਾ ॥ ਆਨੰਦ ਸਤੇ ਦਾ ਨਿਤਿ ਅੰਤ੍ਰ ਤੀਏ

ਨੇਗ ਲਾਖਦਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਮ੍ਰਿਤ ਨਦ ਪਾਰੀ ॥ ਪੰਮ ਬ੍ਰਿਪਿ ਨੀਤੇ

ਉੰ ਦੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿ ਮਿ ਸਿਤਨ ਸ੍ਰੁ ਬ੍ਰਿ ਨ੍ਰਿ ਤਦਾ ਤਿ ਤੇ ਪੇ ਨੇਗ ਲਾਖਦਾ

੩॥ ਨਮਿ ਮਾ ਤਾਨਿ ਪ੍ਰਤਾ ਨ ਮਤ ਨਮਿ ਤ੍ਰਮ੍ਰ ਤ੍ਰ ਖੇ ਖਿਦਾ ॥ ਆਗੇ

ਮੰਪੇ ਨਿਗੰਨ ਰੰਮ ਤ੍ਰੁ ਗਬੇ ਨੇਗ ਲਾਖਦਾ ॥ ਸ੍ਰੁ ਖੰ ਨ੍ਰ ਸਤਿ

ਤ੍ਰਿਖੰਨ ਸਤਿਨ ਸਤਿ ਦਿ ਨਿਆ ਨਪਿ ਆ ਪ੍ਰਦਾ ॥ [illegible]ਸ੍ਰੁ

ਆਂ ਦੀ ਨਿਗ ਪ੍ਰਦਾ ਆ ਸੰ ਯੀਦ ਪ੍ਰੰਸੇ ਨੇਗ ਲਾਖਦਾ ॥

੫॥ ਨਿਰੇਗ ਮ੍ਰਨ ਦਨੇ ਦਾ ਸੀ ਨੇ ਖ੍ਰਿਤ ਸਿੰ੍ਰ ਨ ਤੇ ਸਾਗਬ

ਤੇ ਤ੍ਰਿ ਦੰ ਸਾ ਨਿ ਆ ਨ ਗੀ ॥ ਬਸ ਨਾ ਸੇ ਨੇਗ ਲਾਖਦਾ ॥੬॥

ਨਦ ਲ੍ਰੁ ਮ੍ਰਿ ਨਤਾ ਕਾਸ ਮ੍ਰਿ ਨਤਾ ਨੇ ਦ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਆ ਸੰਸਾਸ

ਨਿ ਦ ਨੇ ਨਾ ਨਿ ਦਾ ਨ ਲੈ ਪੌਨ ਸਤਿ ਸਾਪ ਤਨੇ ਗਲ

ਦਾਦ੍ਰ ॥੭॥ ਸਾ ਤ ਖਿਆ ਸਾਇ ਆ ਸਤਿ ਪ੍ਰਤਾ ਸੰਤੇ

ਖੁਸੇਵਕਾ ਸਿਖਾਦਿ ਖੁ ਸ੍ਰਿ ਕੀ ਕੁੰਤ ਸਾਸ ਹੋਸੇ ਤੇਹ

ਲਖਾਵਣਾ॥ ਅਤੇ ਖਿਆ ਤੇ ਜੇ ਸਾਗੰਮਿਆਂ ਗੰਮਤਸ

ਮਤੇ ਦੇਖ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕ੍ਰਤੇ ਨੇ ਤਨ ਸੇ ਨਿਗਲਖਾਵਣਾ॥

ਗੁਰਮੁਖ ਦਿਗੰਤ ਜੇਸ ਜੇ ਨਸ ਗਸੇ ਨਗਰ ਤੇ॥ ਇਤਿ

ਤਦ ਸਾਗੁ ਮਸਾ ਗੁ ਦਸਾ ਸਤੇ ਪਲਖਾਵਣਾ॥੧੦॥ ਸੈਲਿਕ

ਏਵ ਬਿਨੁ ਏਤੁਗ ਪੜ ਬਿਨੁ ਪੂਜਾ ਬਿਨੁ ਪਦ ਏਵ ਏਵ ਜੇਵ

ਜੇ ਤਾ ਪੁਣ ਪ ਬਿਨੁ ਪਸਮ ਲਪਖ ਬਿਨੁ ਕਦਗ ਬਿਨੁ

ਪਨਗ ਜੇ ਤਾ ਸਸ ਬਿਨੁ ਪਖ ਗਤ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ

ਬਿਨੁ ਕੁਤੈ ਗਈਆ ਲੇ ਸਸਕਾ ਜੋ ਏਤੁ ਪਸ ਸਖੁ

ਕੈਲੇ ਜੇਗੀ ਤੇ ਜੇ ਗਮਿਆ ਨ ਦੇਸਸ ਜੋ॥੧॥ ਬਿਨ

ਬਿਨ ਜੋਗੁ ਨੁ ਪੰਥ ਬਿਨੁ ਤਗ ਦਗ ਬਿਨੁ ਸਖ ਦਵ

ਸੇ ਨੁ ਚਲਿ ਸਾ॥ ਬਨਕੀ ਲਕ ਜੋਇ ਨੁ ਖੁਗ ਸਖੁ

ਤ ਪੰਜਿਆ ਨ ਸਤ ਪਦ ਬਿਨੁ ਤਾ ਵਗ ਯਕੇ ਸ

ਸਗਤਿ ਬਿਨੁ ਜਲਿ ਸਗ ਨ ਬਿਨੁ ਗਗਸ ਬਿਨੁ

ਜੀ ਗਤਿ ਸਗ ਦਗੁ ਜਗ ਸਾ॥ ਸ ਸ ਬਿਨੁ ਦੇਪ ਨੁ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਦੇਸ: ਧ੍ਰਮੁ ਧ੍ਰਮੁ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿਆ॥ ਸਿਖੀ

ਸਬਦੁ ਲੇ ਤੇਤ੍ਰ ਪਰ ਸੀਆਲੇ ਦ੍ਰਪੁਰੋ ਬਾਰਤ: ਪ੍ਰ॥

ਆ: ਵਿ ਕਬਾ: ਪਾਤੀਸਾ: ਕਿੰਦ ਰਸ: ਬ ਪ੍ਰਤ: ਪੇਤ੍ਰ ਗਿਆਨ

ਕਬੀਲੇ ਸੀਗਿਬਾਨ: ਬ ਆਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ੨॥॥=॥॥=

॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=

ਧਰਮਸਾਲ ਆ: ਤ ਸਾ: ਕੂ॥

ਆਗੇ ਸਤਗੁਰਿ ਕਬਿ ਬਾ: ਸਾਗਰ: ਸੁਫ਼ਿ ਪ੍ਰਆਤਕਾਨ੍ਰ

ਨਿਦਗਿਆਨ: ਤ੍ਰਬਿੰਤ੍ਰ ਪਾਈਬਾ: ਤੇ ਲੀ ਅਵਦੰਤਿ ਸੀਗਿਬ

ਨ: ਸੁਆ: ਗੁਰ ਕੀਓ ਨਾਮਿ॥੧॥ ਪਾ ਟੇਗ ਤਿਖਾ: ਨਹ: ਪ੍ਰਿਤ੍ਰ

ਗਿਆਨ ਤਿਨਿ ਸਿ ਪ੍ਰਭ ਬਾ: ਚਾ ਨੀ ਸ੍ਰ ਗਾਆ ਕੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰ॥ ਚਾਰੁ ਬਿਚਾਰੁ

ਬਾਈ ਨ: ਕਬਿ ਟਾਕ ਵਦੰਤਿ ਸੀ ਗਿਬਾਨ: ਪ੍ਰਬੋਧ ਟਕੇ

ਲਾਬਣਾ॥੩॥ ਪਰਮੈਸਰ ਗੀਤ ਸਾਕਿ ਕਲਾ॥ ਸਾਤ੍ਰ ਮ੍ਰਕ ਕਿਰੇ

ਸਉ ਮਿਲਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਚਿਤ੍ਰ ਨਿਗ ਨਿਨਾ: ਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰ॥ ਪਰਮੈਸ

ਰ ਸੇਸਿ ਪਸ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰ॥੪॥ ਨਿਸ ਪਤੇ ਨੀ ਕੈਸਾ: ਨ: ਪੀ

ਨਸਾਨੇ ਆਗਨਿ ਬਹੁਗਾ ਨਸਾਨੇ ਪਾ: ਦੀਆ ਟਨ: ਪਾਗਨ: ਕਰਿ ਦੇਬ

ਬਰੇਲਾ॥ ਨਿਰਦਇ ਗੋਰ ਬਾਨ: ਬਾਸਿ ਪਨਿ ਪ੍ਰਤੋਸਿ ਉਸੇਲਾ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਲਿਖਿਆ॥ ਹਰਿ॥ ਸ੍ਰੀ॥ ਬੋਲ੍ਹ ਪਸਮ ਨੇ ਤੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਰੰਤ ਖਸਮਾ ਖੇਹਾ॥ ਤਾਂ ਗੰਤੇ ਪਿ ਹਰਖ ਨੀਦੋ॥ ਤਰਖ ਸਤਪਨੈਸੀ

ਕੁਤਾਂ ਹਦਰ ਨਾਸ ਸਤੇ ਮੁੰਦ ਤਾਂ ਦਤੂਦ ਨੰਨ ਗਥਾ॥ ਤਾਂ ਦਤੂਦ

ਨੂ ਸਾਰ ਮਿ ਤੇ ਵੇਤਾਂ ਦਤੂ ਸ੍ਰਾ ਤਪੂਰ ਸੇਕੂਤਾਂ॥੧॥ ਸਤਪਕਤੂ

ਸਾਂਗੀਧੋ॥ ਸਦੇਕਿਆਸਾ ਨੇਗਸ

[illegible]

[illegible]

ਨਿਹਕ੍ਰਤ ਭਯਾ ਸਿਧਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ ਰਤਨੁ ਤ੍ਰੈ ਪਿਤ ਬਿਧਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸੁਰ
ਪਸਿ ਪਲੀਤ੍ਰ ਸਾਰੰਤ੍ਰ ਗਥਿ ਨਿ ਤੇ ਭਪਜ੍ਰਨਿ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ
॥ਸ ਜੀਨ ਲੇ ਕੈ ਗੁਰੀ ਸੰਗੀ ਪਲਿਤ੍ਰਾ॥ ਇਨ ਉਪਰ ਸੇ
ਮਨ ਗ੍ਰਾਹ ਕਾਲੀਆ ਭਾ ਸੁ ਦਤੇ ਦਿ ਗਤੇ ਪ ਪਨ ਕਪਤੇ
ਸਿਖ ਲਭ ਸੰਤੋ॥ ਸਪਤੇ ਅਮਰ ਕਾ ਪਿਆ॥ ਇਤੀ
ਸ੍ਰੀ ਗਿਰ ਬਨ ਬਧਿਗਾ ਤੇ ਸਾਂਤ ਸਮਾਪਤਮ॥

ਅਥ ਰੂਪ ਦੀਪਕਾ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤ: ਸਤਨਾਮ ਜੀ ਕੋ ਅਰਥ ਕਾ ਜੀ ਕੀਆ ਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਦੇਵ ਅਰਥ ਕਾ ਜੀ ਕੀਆ ਸਾ ॥ ਉ: ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਅਰਥ ਸੁਨਕੇ
ਸਾ ॥ [illegible] ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਅਰਥ ਕਾ ਜੀ ਕੀਆ ਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਅਰਥ ਕਾ ਜੀ
ਕਾ ॥ ਉ: [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ੴ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

[illegible]

ਤੁਰੇ ਆਗੈ ਚੈਲਾ॥ ਤਬ ਨਾਮ ਲਾਗਾ ਤਾ ਲਲੋਕਿ ਜਮੁ ਕਰਨ ਪਰਗਾਸ ਲ

ਗਤ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਪੰਡਿਤ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਰਾ ਰੇ ਬਚਨੁ ਬਲੀ ਕੁਮੀਲੈ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਸਾਤ

ਖਰੀ ਪਲਾ ਪਿ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਪਰ ਸ੍ਰਿਕ ਗੁਨੀ ਜਨ ਕੇਲ ਕੇਲੇ ਬ ਜਨ ਉਤਿ

ਆਸ੍ਰਿਗ ਸ਼ਰਤਾ ਲ ਬ ਬਪਖ ਉਬੇ ਨ ਬਰਤ ਸਾਗ ਪਰਨ ਰਨੀਆ ਸਾ ਬਿਬ

ਨੇ ਬਚਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸਾ ਸਿਗਰੇ ਸਾਗੇ ਚੈਲ ਨਾਮ ਨੁ ਗਤਿ ਕੀਰਤ ਕਰਤੇ ਤਬ ਉਨ

ਪੰਡਿਤਨ ਰਾ ਰਤੇ ਗੁਰੁ ਦੇਤੇ ਜਾ ਤਿ ਕਾ ਜਿ ਕੀਰਤ ਕਰਤੇ ਨੇ ਕਰੀ ਸੇ ਛੀਪ ਤੇ॥

ਪਲ ਕਲ ਨੁ ਗਤੁ ਤੇ ਤਬ ਉਨ ਪੰਡਿਤਨ ਰਾ ਰਤੇ ਜਉ ਛੀਪ ਤਉ ਨੁ ਗਤੁ ਕਿਆ

ਅਛਪੁ ਤੇ ਅਤੁ ਰਿ ਰਾ ਰਮੀਕ ਰਿ ਨੁ ਛੀਪੇ ਰੇ ਸੁਖਿ ਤੇ ਨਾ ਲਾਗਾ ਸਸਤੁ

ਰਤ ਤੇ ਸਿਮਰਤ ਸੀ ਤੇ ਤਉ ਨਾ ਦਤੁ ਜਾ ਸ੍ਰਿਕ ਗਿ ਬਤੁ ਗਿਰੇ ਤੁਰੇ ਪੀਛੇ ਜਾ ਸ੍ਰਿਬੇ

ਠੇਰੀ ਤਾ ਰਿਮੀ ਰਿ ਰਪ ਤੇ ਛੀ ਲੋਗ ਤਉ ਰੇ ਰਾ ਰਮੀਕ ਬਚਨੁ ਬਾਰਿ ਨ ਪੜ੍ਹੇ ਗ ਸਿ

ਸੁਰ ਤ ਸ੍ਰੀ ਰਤੁ ਜਿ ਗਿ ਛੀਪੇ ਰੇ ਤੇ ਗਿ ਰਉ ਗਲੀ ਤੁ ਸੀ ਤੇ ਤਉ ਤਬ ਨਾਮ ਤੇ ਗੁਰਿ

ਗਇਆ ਜਿ ਰਿ ਸਮ ਸ੍ਰੇ ਰਿਆ ਤੇ ਤਬ ਉਨ ਪੰਡਿਤਨ ਰਾ ਰਤੇ ਗੁ ਅਛਪੁ ਕਿਸੀ

ਰ ਰਪ ਤੇ ਛੀ ਆਪਿ ਗਿ ਸੀ ਤੇ ਤਉ॥ ਤਬ ਨਾਮ ਕੈ ਸਗਮ ਤਿ ਪਰ ਲੇ ਤੇ ਨ ਸਰ ਤਉ

ਉਨ ਬਤ ਤਪਰ ਗਿ ਕਿ ਗਿ ਉਨ ਰਿਧਿ ਜਾ॥੧੦॥ ਤਸ ਤਖੇ ਲ ਤ ਨਾਮ ਰਤੁ ਗੇ ਸਾ ਰਿਆ

ਨੁ ਗਤਿ ਕਰ ਤ ਜਨੁ ਪਰਗਿ ਉਨ ਰਿਆ॥੧॥ ਤੀਜੀ ਜਾ ਤਿ ਸਗੇ ਗੋਬਿਦ ਸ੍ਰਿਆ॥ ਛੀਪੇ ਰੇ

ਜਨ ਸਿ ਸੀ ਤੁ ਰਾ ਤ ਰੇ ਤਉ ਲੇ ਅਸ੍ਰਿਆ॥ ਗੁ ਬੀ ਲੇ ਰ ਸੀ ਖਲਿ ਆ ਲ ਪਰ ਸ੍ਰਿ॥ ਰੇ ਤੇ ਗੇ

ਪੀਛੇ ਨਾਮ ਚੈਲਾ ਜਸਿ॥੨॥ ਬੀਨ ਪਖ ਰਤ ਬਰੇ ਪ ਜੋ ਨਰ ਸੇ ਸਗੇ ਨੁ ਗਤਿ ਸਰੇ ਅ

ਰੇ ਤੇ ਰੇ ਤਉ ਗਿ ਸ॥੩॥ ਤਬ ਨਾਮ ਰਤ ਜਿਤੇ ਜਨ ਪਰਨ ਨਾ ਖਤਿ ਰਲਾ ਦਤ ਗਾ ਦਤਿ ਬੀਨ ਪਖ

ਦਰਤ ਬਜਤਿ ਰਿਲਤੁ ਬਤਤ ਤੁਮ ਗੀਤੁ ਤ ਸਾ ਗੀਤ ਗਤਿ ਤੁਮ ਰਾ ਤਰੇ ਤਉ ਗੀਤੁ ਤੁ ਕਲ

ਜੀਵ ਰਗੀ ਗੀਤੁ ਤਬ ਵਾ ਰਤੇ ਰਤ ਤਸ ਸਿਨਾਮ ਸੇ ਤਪਗਿ ਬਤ ਤੁ ਰਪਿ ਕਰੋ

ਕੁ ਜੀ ਸਾ ਰਗਿ ਸਰੀ ਸਿ ਸਲਾਗਾ ਰਸੇ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਸ ਸੁਰ ਸਾ॥ ਤਸਿ

ਰਗਿਨ ਸ੍ਰਿਲ ਪੁ ਛਿ ਰਿ ਉਹਿ [illegible]॥੪॥ ਤਬ ਵਾ ਰਗ ਰਤ ਜਿ ਰਿ ਉਨਾਮ

ਤੁ ਰਾ ਤ ਰਗਿ ਪਿਤ ਆ ਤ ਤੇ ਸੇ ਤ ਸ੍ਰੀ [illegible] ਰਸ [illegible] ਜਿ ਬਿਤ ਰ

ਤਿ ਸੁਮੇ ਕਹਤਾ॥ ਨਾਮ ਤਾਗਿ ਕੇ ਗੁਨ ਤਿਯਾਗੇ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕੁੰਦਨ ਤਉ ਦੇਹੁ ਗੇ ਛੋਡੈ॥੫॥੦
ਤਬ ਪਨਮੇਸਰ ਕਹਤੇ ਜੇ ਤੋ ਗੇ ਸਿਮ੍ਰਿਪ ਡੋਰਿ ਤਉ ਹਦੇ ਗਛਿ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਹਤੇ ਕੇਤੇ ਨਾਮ
ਨਾ ਲਿ ਤੇ ਰ ਤਜੀ ਕਹਤੇ ਜਿ ਸਾਧਿ ਪੁਤੇ ਦਿਨ ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਕੰਨੇ ਨਾਰ ਸਭਿ ਦੇਉਗਾ॥ ਲਾ
ਤੁਸ ਕੇ ਉ ਆਪ ਨੇ ਸਿਖ ਮਨਿ ਵੇਠ ਦਿਤਾ॥ ਅਬ ਦਿਨ ਕੇ ਉ ਸਿੰਡ ਲਿਰ ਕਾ ਨੇ ਦਤਿ
ਤੁਸੋਗੇ ਤਿਰਦੇ ਸਾਤਿ ਤਬ ਨਾਸ ਧਨੀ ਬਲਾ॥ ਸਾਮਲਾ ਸਤਿ॥ ਜੀ ਸੋ ਕੇ ਉ ਤੁਨ ਬਿਸਾਗਿ
ਤੁਨ ਬਿਸਾਗਿ ਜੀ ਤੁਨ ਬਿਸਾਗੇ ਸ ਪਾਹਿ॥ ਸਤਿ॥ ਅਲਾਹ ਤੇ ਵੇਦੁ ਕਸੁ ਜੇ ਤੇ ਸੋ ਉ ਪਗਿ
ਸੇਕੁ ਪਿਲਾ॥ ਸੁਦ ਸੁਦ ਕਸਿ ਗਿਉ ਲਿਆ ਤਉ ਕਹ ਕੇ ਤੁ ਬਪਵੀਉ ਲਾ॥੧
ਵੇਣ ਕੁਗ ਜੇ ਤਉ ਵੀਹ ਬੇਸੁਦ ਸੁਦ ਕਗਿ ਗਿਸਗਿ ਕਰਿ ਆਉ ਜੇ ਤੁ ਵੇਨਾਸੇ
ਨਸ ਬਧਿਗ ਤਉ ਬੁਤ ਹਿ ਗਇਨ ਆਦੇ ਗੋ ਤਬ ਨਾਨਕ ਗ ਕਹ ਦਿਨ ਸ ਆਗੇ ਸੇ
ਤੇ ਗੇ ਪੀਛੇ ਕਰੀ ਕਿਟ ਬਧ ਸਤਿਗ ਸਾਗ ਦਿਨ ਕਉ ਨਗਰ ਸਭਿ ਦੇ ਉਗ ਤਬ ਪਨਮੇਸਰ
ਨ ਸੁ ਵਿਆਦਿਆ ਤੁਸ ਕਤਿ ਦੇ ਤਿਗ ਤੇ ਗੀਸੁ ਕਤਿ ਨ ਜੇ ਨੇ ਕੇ ਵਿਲਾ॥ ਦੇਪਰੀ ਸੇ ਸਰ
ਉਰ ਠਨ ਠਨ ਕਾਤ ਤੇ ਗੇ ਪੇਜ ਪਿ ਫੁਸੋ ਤਿ ਦਿਲਾ॥੨॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਹ ਕੇ ਤੇ ਨਾਮ ਸੇ ਦਰਮ
ਤੁਧੁ ਗੋਗ ਨੇ ਤੰ ਉਨਸ ਕਰ ਚਤਿਆ ਨਰਗੁ ਉਗ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ॥ ਤੁਰੇ ਆਲ
ਕਿਗ ਪਲੁ ਕਰੀਆ ਤਉ ਤੇ ਗ ਪੁਆ ਪੁਲਾ॥ ਛਗਿ ਦੇ ਗ ਨਾਸੇ ਕੇ ਉ ਦੋ ਆਪ ਨੇ ਆ
ਨ ਕੇ ਉ ਪਿਛ ਦਾ ਡਿਲਾ॥੩॥ ਤਬ ਪਬਾਰ ਦੇ ਤੁ ਗਬ ਜਿਤੁ ਰਦ ਨਾਸ ਬਉਸ ਕਗਣ
ਦੇਤੁਗ ਛਿਗਿ ਕਗਿ ਸੁਬਲ ਦਿਬੇਠ॥ ਜਿਤੁ ਕੁੰਟ ਉਦਿ ਪੰਡਿਤ ਬੋ ਉਤ ਕੁੰਤ ਪਾਛ ਕੋਸ
ਕਦਲ ਨੇ ਨਪਰ ਪੀਤ ਪੀਤੇ ਬਾਗ ਸੁਸੁ ਬਿ ਪੇਜ ਗਬ ਦਿਲਾ॥ ਸੰਤਨ ਕ ਡਿਤ ਕਗਿ ਸਿਪ
ਨ ਸੇ ਕੇ ਉ ਕੰ ਦਿਲਾ ਗਦਿਲਾ॥੪॥੧੦ ਤਬ ਜਿਤੁ ਨੇ ਪਰਬਸੀ ਬੀਸੁ ਸਕੁ ਜੇ ਨੇ ਕਗਿ
ਉਠੇ ਜੈਣ ਕਗਰ ਜੈਸੀ ਨਸ ਕਰਿ ਪੰਨਿ ਤਨਾਸ ਪਾਨਿ ਨਾਸ ਜਿਤੁ ਨ ਲਗੁ ਤਿ ਤੁਸ
ਲਾਸ ਤੁ ਯਾਗ ਬਾਗ ਨ ਬਰੀ ਬੁਡ ਸਨ ਸੁ ਦਬੰਸੁ ਸਤਿਆ ਦਿ ਸਾਦਿ ਯਾਗ ਨ ਬਦਨ
ਕਗਤਿ ਛਿਗਿ ਛਿਗਿ ਨਸੇ ਕੇ ਆਗ ਬੰਦਨ ਕਗਤਿ ਛਿਗਿ ਛਿਗਿ ਨਸੇ ਕੇ ਦਗ ਸਨ ਕੇ ਉਲ
ਤੁ ਦੇਖਿਆ ਪਦੇ ਨੇ ਤੀ ਨਿਕ ਦਨ ਸਜੀ ਜੈ ਜੇ ਤੇ ਰੀ ਨਿਪਬਾਰ ਦੇਤੁ ਗਨਸੇ ਕੇ ਸੌ
ਗਿ ਗੌ ਕਗਿ ਗਠ ਕੁਸੀ ਤਿ ਗਿ ਆਏ ਨਸੇ ਕੇ ਉਲਾਗੁ ਦੇ ਖਨ ਕੇ ਤਬੀਰ ਉਕਰੀ

ਲਖਪ੍ਰੀਤਬਦੇ ਮਿਲਿ ਲਾਗੀ ਜਨ ਕੇ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾਮ ਧੰਨੁ ਨਾਮ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾਮ
ਜਿਸ ਕੇ ਤਉ ਸੀ ਰਿਧਿ ਨ ਕਰ ਰੋ ਕੀ ਤੈ ਸੁ ਨਾਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੇ ਕਰੀ ਰਤੇ
ਜਿਨਾਮ ਅਉ ਤ ਗੁਪਾਮ ਸਾਰਤੇ ਕਰੀ ਰਤੇ ਜਿ ਕਗਤੇ ਲੋਗਾ ਦਸਮਸਰ
ਰਾਧਿ ਗਤਿ ਰਿਖਨਾਮ ਕੇ ਉਲਾਗੁ ਛੋਡਿ ਜਿਨੀ ਗਤਿ ਗਹੀ ਲੋਗ ਤਦੇ ਖਨਾਗ
ਖਨੀ ਗੈ ਤਬਨਾ ਮੇਕਤਕਤੇ ਕਰੀ ਰੀਤ ਤ ਉ ਅਬਲੋਕ ਮਿਲਿ ਜਨ ਤੇ ਤੇ
ਇਜਿ ਰੀਤ ਤ ਗਸੀ ਐ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਨਾਮ ਸੋ ਉਤ ਤ ਗੁਤ ਜਾ ਤੇ ਇ ਕਗਿ
ਗਸੇਰ ਅਗਰ ਅ ਇ ਬਸ॥੧੨॥੦੦੦੦॥ ਦੇਖ੍ਯਾਮ ਧੰਨੁ ਬਾਬਾਨਕ
ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਸਾਈ ਰੰਘੀ ਗੋਰ
ਸ੍ਰੀ ਰੰਘੀ ਗਸੋ ਬਨਾ ਸੀ ਤ ਅਰਿਜ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਕਰ ਤ ਅਗੁ ਰਸੀ ਗੁ ਤ॰
ਬਗ ਨਸੀ ਖਰਤੇ ਤਪਮਿਆ ਸਰਨ ਕਉ ਅਗੁ ਰਸੀ ਨਗਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਰਉ ਕਰੋ ਪ੍ਰਗਸ
ਤ ਰਉ ਕਰਿ ਸੁਲ ਉਪਾਗਤੇ ਉਤ ਜ ਇਕ ਰੰਘੀ ਗ ਉਪਮਿਆ ਕਰੇ ਰਸੋ ਉਪਮਿਆ ਜੁ
ਤੈ ਸੁ ਬਹੁਤ ਤੇ ਰਚਨ ਰਚਨ ਉਪਮਿਆ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੈ ਜਿ ਅਗਮ ਤਿ ਪੁਰਗਤੇ
ਤ॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜਲ ਤਪੁ॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜੁਗਿਯ ਤਪੁ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਜਿ
ਨ ਤਸ ਜਨ ਸਨਮੁਖ ਕਰਨ॥੧ ਉਪਮਿਆ ਖਰਨਿਆ ਸਲਿ ਗਇ ਤਿ ਬੋ॰ ਤ ਤੀਨ
੧ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਨਸਿਹੈ ਨਉ ਖਿ ਖਹੂੰਤ ਦੇ੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜਿਹ ਲਤ ਗ੍ਰੰਥ ਨਬੋ॰
ਨ ਖਹੂੰ ਤੇ ਦੇ ਨਸਿ ਦੇ॥੧ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜਿ ਜਗ ਰਤੀ ਗ੍ਯੇ ਰਿਨ ਨਤ ਿਸ ਦੇਨ॥੧
ਇ ਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜਿਨਨ ਜੁਨਖ ਇਕੁ ਖਗਤੇ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਜਿ ਰਿਨ ਗਤਿ
ਛਿ ਅਗੁ ਤੀ ਬਗੁ ਸਸ ਨਗਨ ਤੀ ਗੈ ਬਸ ਰਨ ਪਛਿਗੈ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜੁ ਪ
ਗੇ ਜੁ ਤੀ ਨ ਪਛਿਗੈ॥੧ ਇਕ ਤ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜੁ ਉ ਰਿਆ ਤੀ ਗੈ ਨਗੀ ਰਬ੍ਯਨ ਅਦੇ
੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜੁ ਸਨਿ ਤੀ ਗ੍ਯੇ ਬਲੇ ਨੇ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜੁ ਪਨ ਉਪਾਗ
ਨੇ ਇਕ ਰਿ ਨਿਖ ਇ ਇਕ ਰਿਨ ਨਖਰੀ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜੁ ਤੁ ਨਬ ਤੇ
ਸਤਿ ਤੀ ਰ੍ਯੇ॥੧ ਇਕ ਉਪਮਿਆ ਤੇ ਜਿ ਜਤੀ ਤ ਇ ਗ੍ਯੇ ਇਸ ਤੀ ਰਨਿ ਰਨ ਅਦੇ

[illegible]

ਨ ਸਕੀਆ ਸੁਗਲਿ ਨੂੰ ਤਉ ਕਿਆ ਕਿਤੁ ਪੜਿਆ ਜਿਤੁ ਸੰਸੁਗਲਿ ਨੂੰ ਛਡਿ
ਕਰਿ ਸਤਲ ਕਿਆ ਕੀ ਸਿਹੁ ਕਿਆ ਜਾ॥ ਜੋ ਨਸਾਣੀ ਅਣੀ ਜਾਣੀਆਂ ਤਉ ਕਿ
ਸੀਤਨ ਕੋਣ ਜਾਤੁ ਸਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁੰ ਅਖਣੀਤ ਸੋ ਨਕਿਆ ਖਾਗੋਸ ਣੀਤ ਤਉ
ਕਿਛੁ ਨਾ ਸਿਮਰਨ ਸੁ ਕਥੀਗ ਜਤਿਕ ਜੁਲਾ ਤੁ ਸਾ ਜਾ ਨਾ ਦੇਖੁ ਖਤਪਾਵੀ॥
ਕਖਾ ਸਸੁਤ ਨੋਸਸਤੁ ਨਾ ਤਖਉ ਹਿ ਸਾਲੀਆ ਖਲਿਉਠੀਆ॥ ਸੁਗਲਿ
ਸਦਿਨ ਸੁਤਸਾਨ ਸੁਨਿਆ ਕੁਗਤੁ ਕਥੀਗ॥ ਜਹਿ ਕਹਿਤ ਸਤੁ ਸਾਹਿਤੁ ਖਾਤਾਸ
ਖੋਗੀਤੁ ਸੀਗ॥ ੭॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪਗਸਾਖੁ॥ ਤਖਉ ਨਾ ਜਾ ਦਿ ਨੀਤੁ ਦਿਕਤਉ ਜਿ
ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾ ਸਿਮਰਨ ਉਕਿਛੁ ਨਾ ਤਨ ਸੁਸੁਗਲਿ ਕਸਾਤਿਖਾਸਿ ਪਤੌਤਾ
ਸਤਸਪਤਿਆ ਕੀਆ ਤਸਤੀਗਲੀ ਤੁ ਤਸਾਨ ਸੀਗੈ ਤਸਤਸਕਉ ਣੀਤ
ਨ ਨਾ ਹੀ ਛਿਕਤੀ॥ ਤਖਕਥੀਗ ਸੁਸਣੀ ਖਲਿਉਠੀ॥ ਜਤਸ ਸਛੁਲੋਤ ਗਿਸਗ ਸਛੇ
ਉਹੀ ਸਗਖਵਗ॥ ਤਿਸ ਤਜਿਆ ਵਗ ਤੁ ਕਿਨਸੋ ਨਸੁਰ ਜਾਗੀਸਗ॥ ੮॥
ਤਿਸੁ ਕਾ ਪਗਸਾਖੁ॥ ਜਿਤੁ ਸਕੀਤੁ ਸਤ ਤਸਤਕਾ ਤਉ ਜਿਤਸਾਨ ਸਾਖਿਤੁ ਖਲੁ
ਖਲੁ ਜਿਸ ਕੀਤ ਸ ਸਛੁਲੀਤੁ ਜਾਗਜਿਤ ਸਾਨ ਸਾਖੀ ਤੈ ਉਤੀ ਸਗਖਵਗੋ॥
ਸੁਕੋਸਗੀ ਸਾਲੁਤ ਜਉਸ ਖਿਨੁ ਦੇਖ ਪਲਕ ਕਿਸੀ ਅਵਗ ਕੀ ਤਗ ਛਤ ਕਉ ਦੇਖ
ਲਕ ਸਾਗਿ ਪਛ ਗਿਨੁਕਿਗ ਜੋਸ ਗੀਸ ਲੋਤਗ ਜਾਗ ਸੁ॥ ਸੋ ਖੁਤ ਅਵਗ ਕੀ ਤਗ ਛ
ਤ ਕਿਆ ਨਾ ਹੀ ਜਤਾ॥ ਸੋਗ ਸਾਹਿ ਸਾ ਆ ਲ ਸੁਸੁਲ ਤਲੋਤ ਗ ਜਾਗ ਸਗੀਸਲੁ
ਤਖਉ ਹਿਖਲਿਉਠੀ ਜਿਤ ਕਥੀਗ ਜੀ॥ ਸੁਗਲਿ ਕਤ ਸੋ ਕਿਸਾਨੀ ਤਸਕਉ
ਕਲੁਉ ਨਾ ਹੀ॥ ਜਕਿ ਤਿਸ ਕੈ ਉਗਗਤ ਕਥੀਗ ਤਉ ਤੁ ਸਕਉ ਕੀ ਸੁਗਗਿਲੇ ਜਤੀ
॥੯॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਖੁ॥ ਦੇਗੁ ਸਣੀ ਕਥੀਗ ਲੀਤ ਸਾਜਿ ਸੁਗਗਲਿ ਕੈ ਤਅ [illegible]
ਸੁਤੁ ਕਉ ਛਡ ਨਾ ਨਾਤੀ ਆਈ॥ ਅਵਗਿਲੇ ਜਾਗਿ ਅਤੁ ਸਕਉਆ
ਤੀ ਅਖਜੋ ਖੁਸੀਸ ਖਿਕਗਤ ਸਤਸਕਉ ਸੁਗਗ ਲੀਕਿਲੇ ਜਾਗਿ ਆ॥੧੦
ਜਿਸੁ ਸੁਗਗ ਕਉ ਲਕਖ ਛੁ ਅੰਤ ਸਤਸਕ ਉਤਤ ਲੋਜ ਤੀ ਦੇਹੁ ਅਵਗ

ਕਿਆ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਤਉ ਜਨਮ ਲਿ ਮਿਲਿਓ ਹੁਤਾ ਮਿਲਿਓ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਭੇਟਣੀ
ਹੈ ਤੁਮ ਨਉ ਪਿਸਨ ਲੈ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਸਾਈ ਦੇ ਚਲ॥ ਨਾਤੁ ਤੁਮੇ ਥੀ
ਗ ਜਿਉ ਤਿਸ ਮਿਸਰ ਸਾਹਿ ਜਿਹੇ ਜੋ ਬਾਪੇ ਹੈ ਪੈਸਾ॥ ਜੋ ਤੁਸਾ ਉਨ ਨਾਤੁ ਦ
ਤੁ ਤੇਤ ਪਾਸੇ ਨਉ ਆਗਿਆ ਲਾਗੇ॥੧੦॥ ਗੋਪਾਲਿ ਜੋ ਤੁਸਾ ਗੀਆ ਬਾਬਾ
ਤਪਕੇ ਥੀਗ ਗੁਸਾਈ ਨਾਤ ਜਿਤੁ ਸਾਹੀ ਜਿਨ ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਗੀਰੀਏ ਨ ਪਤ
ਗ ਬਾਪ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾਪਤ ਗਾਹਿ ਤੀਹੇ ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਦਸਨ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਨਾਥ
ਸਨ ਪਤਗ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਤੁਸਾ ਸਾਹਨ ਜਤਨ ਨਗੁਗੋ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਸੇ ਨਉ
ਆਗਿਆ ਲਾਗੇ॥ ਜੋ ਤੁਸਾ ਆਗਿਆ ਤਉ ਗੁਰ ਨਾਮ ਸਾਹਿਬ ਸਾਪਨੀ
ਕੀਨਿਆ ਹੀ ਤੁਸਾ ਤਸ ਗਿਆ ਲਿਸ ਤੁਪਤੇ॥ ਗੋਸਾਈ ਤੁਸਾ ਤਾ ਹੀ ਜਤ
ਜਤ ਤ ਆਈ ਤਾ ਤਪ ਉਹੁ ਤਿਗਾਈ ਜਾਇ ਤਉ ਨਨ ਕਿਛੁ ਨਾਥ ਸਾਹੀ ਸਾ
ਪਨ ਜੋਗੁ ਨਗਿ ਖਾਕੀ ਜੋ ਹਿਉ ਨਤੁ ਜਨਿਆ ਜਿਤੁ ਸਾਗ ਬਸਿਨਾ ਆਦਤ॥
ਤਪਉ ਕਿਗਏ ਸੁਗਲ ਨਨਉ॥ ਤਪਉ ਨਾਤ ਜਾਇ ਨਤ ਗ ਜੋ ਹਿਤ ਪਾਤ
ਗ ਜੋ ਖਿਤ ਜਾ ਓਠ ਨਗ ਪਾਤਿ ਬਾਨ ਤੀ ਨਾਗ ਜਿ ਜੋ ਨਥੀਗ ਤਗ ਬਤ ਭੁਗਤ
ਤੇ ਸਾਤਲੀਆ ਨਪਤੇ ਲੈ ਆਨੀ ਜਤ॥ ਤਪ ਖਤਸ ਸ੍ਰੀ ਠਨਗ ਜੀ ਭੇਤਿ
ਹੀਆ ਤਪ ਖਤਸ ਬਿਗ ਪਿਥਤ ਸਲਕ ਗੁ ਪੁਨਗਿ ਨਗਿਆ ਹਿ ਗੋਸਾ ਸਸਾਗਸ
ਆ ਹਿ ਨਤ ਨਥੀਗ ਨਉ ਤਪਕੇ ਥੀਗ ਗੁਸਾਈ ਉਠਿ ਖੜੇ ਹੋਆ ਜਿਨ ਆਈ ਕੀਨੀ
ਆ ਦਸੁ ਜੋ ਹੈਸਾ ਲਜੋ ਆਦਸੁ ਜੋ ਆਈ ਕੀਨੀ ਨਬਲਿ ਤਗ ਜ ਆਈ ਕੇ
ਬੋਲ ਗ ਤ ਤ ਥਿਲੀ ਪਤ ਗਨ ਕੇ ਥੀਗ ਗੁਸਾਈ ਭ ਤਪ ਖਤਸ ਜਨਿਆ
ਜਿਤ ਉਨਥੀਗ ਪਾਤਿ ਛਿਜਿਆਂ ਉ ਨਥੀਗ ਕੇ ਜਨਿਆ ਜਿਤ ਤੁ ਸ੍ਰੀ
ਠ ਗੁਗ ਖਤਸ ਕੇ ਤਿਸੇ ਤਪ ਸ੍ਰੀ ਚਤਸ ਜੋ ਨਤ ਜਿਨ ਥੀ
ਗ ਸੈ ਸੁਨਿਆ ਬ ਤਿਸੁ ਸਗ ਲਨਤ ਸੁਗਗਿ ਆ ਸਾ ਤੀਥੀ
ਤੁਸਾ ਨਗ ਕੇਉ ਦੇ ਤੁਸਾ ਨਗੇ ਉਹਿ ਕਿਆਗੀ ਸੁਗਧਿ ਨਿ ਜੇ

ਦੇਤੇ ਜੀਆ ਦੀ ਬੀ ਦਤਾ ਬ ਬਾਸ ਮਦੇ ਜੇ ਉਪ੍ਰਿ ਗੁਰ ਬਿਦ ਪਾਸ ਦੀ ਬੀ
ਤਉ ਤੇਲ ਦਉਨ ਬੀ ਪਾਸ ਦੀ॥ ਉਹਿ ਜਿਆ ਦੀ ਬੀ ਸੁਣ ਗਬਾ ਜੋ ਦੇ ਉਸ
ਦੀ ਬੀ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾਸ ਜੋ ਦਬੀ ਗੋਬਿਦ ਜਿਤੇ ਸੁਬਾਸ ਗਾਸ ਬੁਧ ਪਾਸ ਗੋਤ॥
ਗਾਸ ਬੁਲਾਈ ਦਾਸ ਕਿਆ ਜਨੋ ਜਿਕਿਆ ਦੇ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਬੀ ਗਾਸ
ਤਬ ਦਬੀ ਜੋ ਬਾਸੋ ਚਲਿਉਤੇ॥ ਜਿਸ ਮਦਉ ਗੋਬਿਦ ਦਤਾ ਗਾਸ ਦੀ॥ ਉਸ
ਦੀਦਾਰ ਨਿਤੇ ਸੋਤ ਦੀ॥ ਗਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਸਾਖੀ॥ ਜੋ ਬਾਬਾ ਸਮਦੇ ਸੁਤ
ਦੇਉ ਗੋਬਿਦ ਦਤਾ ਗੁਰ ਦਾਸ ਮਦੇਉ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਸਾਗਰ ਅਗੁੰ ਉਸ
ਤੇ ਗਾਉ॥ ਸੁਤੁ ਦੇਉ ਕਿਆ ਦਾਨਿ ਪਗਿ ਤੇ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਦੇ ਤਬ ਸਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ
ਦਾਸ ਜਿਤੁ ਸਿਗ ਬਿਦ ਤਨੀ ਗੁਰ ਸੁਤੁ ਤੁਸਾਡਿ ਗੁਰ ਕਿਆ ਤਬ ਦਬੀ
ਗਜੋਬਾ ਦਤੇ ਗੁਰੁ ਕੋਈ ਦੀਨੋ ਤਬ ਦਬੀ ਗੁਸਾਈ ਬਾਸੋ ਚਲਿਉ॥
ਪ੍ਰਤਦਾ ਤਨੀ ਕਿਬੁ ਦੇ ਆਨਾ ਸੋਬਾਤ ਲਗੀ॥ ਪਾਸਾ ਕਿਆ ਚਿਤਗੁ
ਪਤੁਤ ਦਤੇ ਤੇਕ ਦੇ ਕਦੀ॥ ਆਜਾਗਾ ਸਿਉ ਮਦਉ ਦਾਸ ਗਾਸ ਬੁਸੋ ਉਸ
ਤੇ ਦਸ ਬਿਸਰੀ॥੫॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਸਾਖੀ॥ ਜੋ ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਸਗਿ
ਪੁੰਨਦਾਨੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਬਾਸਤੁ ਨੇਸੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਆਨਾ ਜਿਸ ਉਸ ਦਾ ਗ
ਗਉ॥ ਆਗੁ ਨ ਗਦਜ ਆ॥ ਆਗਹਿ ਤਪੁ ਪਤਿ ਜਿਤੇ ਸੁਮੋ ਗਦੀ॥ ਆਗ
ਗੁਜਤੇ ਜਸੁਉ ਸਸਾ ਬਿਸਗੋ ਸਦਾ ਦੀ ਤੇ ਸੋਤੁ ਨਾਉ ਸੁਦਿ ਸੁ ਤਨ ਉਤ ਬਾਬ
ਦਤਾ ਜਿਗੇ ਦਬੀ ਗੁਰੁ ਜਿਤਨ ਅਕਿਸਤੁ ਦਾਗਤ ਤਬ ਦਗਿ ਦੇ ਬੀ ਗੁਸ
ਦਤਾ॥ ਜਿਨ ਆਪ ਗੁਸੁਉ ਦਿਆਨੇ ਸਾਡਿ ਗੁਤ ਸਦਲ ਦੰ ਬਸਾਡਿ ਪਲਤਾ॥ ਦਤ
ਸਿਨ ਤਬ ਗੀ ਦਤਾ ਬਿਚਲੀ ਦੇਤ ਦੇਉ ਉਦਗਤ॥ ਸੁਤ ਦੇ ਤੇ ਕਿਆ ਉਆ
ਦਤੁ ਸੀਸੀ ਨੇ ਜੇ ਸੋ ਗਲਤਾ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਸਾਖੀ॥ ਜਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਸਾਈ ਜੋ ਆ
ਉ ਆਪ ਗਆ ਉਨ ਉਦ ਸੀਤ ਉਸ ਗਲ ਦੰ ਬਸਾਡਿ ਲਤ ਪਗਿਆ ਉਦੇ ਕਸਿ
ਸਬ ਬੁਦ ਦਲ ਨਤੇ ਪਾਤ॥ ਪਲ ਜੋ ਸੋ ਤੇ ਗੋਪਾਤ ਸਿਨ ਤੇ ਕੋਈ ਦਗਤ ਜਿਤੁ
ਸੋ ਗੀ ਬਿਦ ਨੀ ਦਾਣ ਰੁਪਤਿ ਜਿਸ ਗਤ ਦੇ ਸੁਰ ਤਿ ਰਗ ਤੋ॥ ਉਦੇ ਤ ਬਾਤ

ਡੀਨਾ ਡੀਸਤੁ ੩॥ ਪਉੜੀ ਜੋ ਸੁਖ ਚਉਂਦੇ ਜਿਸ ਗੀਰਦੀ ਰੀਕਾ ਅਗਣ ਹੁ ਮੇ ਦੇ ਰਾਗ
ਨਨਕਾ ਸੁ ਤੁ ਰਿਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਉ ਮੀਨ ਅਗਨੋ ਗਕਦੇ ਸੁਕ ਜੋ ਉਗਲ ਤ
ਡੀਰਿਗਤਉਂ ਤਚ ਢਗਿਵ੍ਹਸਮੇ ਗੁਮਰੀ ਕਿਹਾ ਜਿਦੇ ਕੰਬੀਰ ਤੁੰਮ੍ਹਾ ਦੂਖ ਭੁਤਮੇ
ਖਿਮਨਮਹਾ ਦਰ ਕੋਮੇਂਦ ਕਾਗਤ ਡਿਗ ਕਿਛੁ ਭਗਤਿ ਕੇ ਨੂੰ ਉਤ ਰਾਗਤਉਂ ਗ
ਤਉ ਤੁਰਿ ਤਨ ਚਲੁਕਾ ਤਉਂ ਤਚ ਢਗਿ ਕੰਬੀਰ ਗੁਮਰੀ ਚੌਲਿ ਉਠੇ ਜਿਦੁ
ਤਮ ਜੋ॥ ਭੁਤਮ ਖਿਮਨੁ ਮਹਾ ਸੁਨਰੇ ਖਿਆਲ ਕੀਮਗਨ ਜਨੀ॥ ਨ ਕੇ ਨੂੰ ਉ
ਤਕ ਗਤਿ ਨੀ ਕੀਨੀ ਪਿਆਰਿ ਉਮੇ ਗਗ ਪ੍ਰੰਨੇ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਪ੍ਰਮ ਗਖੁ॥
ਜਿਹੁ ਗੁਮਰੀ ਜੀਨ ਮਨ ਮੇ ਭੁਤਮ ਨ ਖਿਮਨੁ ਨਮਹਾ ਦਉ ਕਚਤੁ ਦੀਖਿਆ
ਡੀਨੀ ਮਗਗ ਪ੍ਰਨੇ ਪਾਮ ਸੁਗ ਕੀਮੇ ਸ੍ਰੇਦ ਕਚਹੁ ਕੀਗੀ ਡਿਨੀ॥ ਪਉੜੀ ਜੋ ਏਕ
ਚ ਤਉਂ ਜਚ ਮਤਿ ਗੁਗ ਅਪਨੇ ਕੋ ਚਨੋ ਦੀਨੇ ਤਚ ਤਰੀ ਲਿਕਨ ਜਗਿਆ
ਰਿਗਾਏ ਤਚ ਸੋ ਭੁਤਮ ਕਤਿਆ ਰਿਗ ਕੰਬੀਰ ਮਾਨਿਕ ਮੇਨ ਦਨ ਸੁਨਿ ਜਨ ਚੰ
ਦਨ ਜਚ ਉਤ੍ਰਿਉ ਦਮ ਤਾ ਰਿਕਾਗਿ ਕਮਾਏ ਤਚ ਉਨ ਤੁ ਪਾਮ ਸੁਗ ਪਰਿਆ
ਤੇ ਤੀਮ ਕੋ ਤੂ ਦੇਦ ਤਉਂ ਤਚ ਉਨ ਤੁ ਗੋਚਿ ਦਪਰਿਆ ਜਚ ਉਨ ਤੁ ਪ੍ਰਜ
ਗਤਿ ਕੇ ਨੂੰ ਉਤ ਪਾਮ ਮਾਗ ਰੀ ਕੋ ਤੁ ਜਿਕਾ ਤ ਤੇ ਜਿਮੇ ਦੇਤ ਚ ਤਉਂ॥ ਕਿਤ
ਚਿਨ ਰਿਮਿਚ ਤਖੇ ਕ੍ਰਿਉ ਕਗਿ ਪਰੀਤੇ ਦੇ ਦ ਤਚ ਤ॥ ਤਚ ਢਗਿ ਕੰਬੀਰ
ਉ ਮਰੀਕਾ ਜਿਦੇ ਸੀ ਭੁਤਮ ਜੋ॥ ਮਨ ਕਮਨ ਦਨ ਸੁਨਿ ਜਨ ਚੰਦਨ ਤਰਿ
ਉਦ ਸੁਕਮ ਨਾ॥ ਕ੍ਰਿ ਤ੍ਰਿ ਤਉਂ ਮਨਿ ਕਰਿਕੀ ਅਤਿ ਤ ਅਜਹੁ ਨਮਿ ਲੈਆ
ਜੋ॥ ਨਮ ਗਦਿ ਦਸੁ ਜੋ ਦਉ ਤ੍ਰਿਲਚ ਹੁ ਰਿਨ ਤੁ ਰਿਕਗਮ ਕਮਨੇ॥੪॥
ਤਿਸੁ ਕਪ੍ਰਮ ਗਖੁ॥ ਤਸੀ ਭੁਤਮ ਜੋ ਮਨ ਕਮਨ ਦਨ ਸੁਨਿ ਜਨ ਚੰ
ਦਨ ਜਿਤਨ ਤਰਿਤ ਰਿਉ ਦਮ ਕਮ ਦਤਉਂਦੇ ਤਉ ਤਗੀ ਤੇ ਤੀਮਕ
ਗਜੀ ਦੇਦ ਕੇ ਤੇ ਜਿਪਗਮ ਮਗਕ ਨਿਕ ਦਿਕ ਤੀ ਤਉਂਦੇ ਤਉ ਅਜਹੁ ਨੀ
ਜ ਦਪਦ ਤ॥ ਅਗਗਦਿ ਦਸੁ ਨਮ ਜੋ ਦਉ ਤ੍ਰਿਲਚ ਹੁ ਰਿਨ ਤੁ ਕਦ

[illegible]

ਤੀਖੇਪਤਮਗੀ॥ ਜਿਲਿ ਲੋ ਜੈਪਿਨੁਮਗੀ॥੬॥੦ ਤ੍ਰਿਮੁਣਖਮਗੁ
ਜਿਤਜਿ ਖੁਤਮਜੇ ਪੁਗੀਆ ਜਿਤੈਮ ਭੁਪਿਆ ਵਤੀਐਤੇ ਉਮਤੇ
ਮਪ ਧਗਮਮਾਗੰਕੁ ਜਿਆ ਗਮੇਮਗਕੇ ਉ ਮਤੀ ਮਪਗਮੇਮਗਕੈਉਪਿੰ
ਆਵਤੇਤੇਪਲੁਤੁਤਮ ਪਕਣਖਨੁਮਈਰੀਪਾਵੇ ਜਿਮਤਿ ਣੇਦ੍ਰਿਉਤ੍ਰਿ
ਮਪਜਿਕੁਗਤਤਉ ਤ੍ਰਿਯੰਨੁਤੇਜਿਨਤੁਮਪਤੁਪ ਤ੍ਰਿਐਉਤ੍ਰਿਪੰਨੁ
ਪੰਨੁਤੇਜਤਮਪਚਮਤਤੇਉ ਤ੍ਰਿਕੁਗਤਪੰਨੁਤੇਜਿਮਪਣੇਣਗਖਗੀਤੇ
ਉਨੁਕੁਗਤਤਕਮਣਕਤਮਗੀਕੇਖਪਜਿਚਤੇ ਪਿਨੁਮਗੀਜੇ
ਤੀਤਚਮੇ ਖੁਤਮਨਮਮਕਗ ਕੋਤ ਜਿਪੰਨੁਕੰਚੀਗਪੰਨੁਕ ਚੀਗਯੰ
ਨੁ ਤੇਗਕੁਗਤਿਪੰਨੁਤੁਕੁਗਤੁਤਚਮੇ ਖੁਤਮ ਜਣਿਮੇ ਠਣੁਗਤੇ
ਪਤ੍ਰਿਖਜੇਤੁਆ ਣਤਜੇ ਕੰਚੀਗ ਚਕ ਆਟਲੁਕੁਗਤੁ ਟਲਲ
ਮਗਖਿਲੁ ਜਿਤਚਲੁਪਣਵੀ ਪਕਜੇਤੇ ਕੰਚੀਗਜਿਤਣ ਲੁਕੇਆ
ਆਟਲੁਕੈਆ ਤਚਮੇ ਠਕੁਜੇ ਣਤ ਜਿਤ ਕੰਚੀਗ ਐਮਤੇਤੇ
ਚਿਲਾਗਮਚਿਲਾਗਮ ਮਤਿਗਮ ਪੰਨੁ ਕੰਚੀਗ ਪੰਨੁਮਪਾ॥੧॥੦੦੦

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਸਾਖੀ

[illegible]

ਸੁਗੰਪਤ ਤੇਲ ਕਾ ਸੀਸ ਤੁਰੀਆ ਤਿਸ ਦੇ ਲੀਆ ਅਗੇ ਜੋਸ
ਬਿਰਤੀਆ ਸਭਿ ਕਾਗਿਰੀਆ ਗਦ੍ਰਿਸ ਸੁਗੁਸਰੀ ਮਾਨਸੁਖੰਡ
ਇਕਾ ਮਿਲਿਆ ਭਾਗ ਉਨ ਲਗਾ ਧਾਨ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਤਨ ਧਿ
ਲੀ ਪਤ ਕਰਨ ਲਗਾ ਬਲਿਹਾ ਗੁਰੂ ਸੋ ਜੋ ਅਰਦਾਸ ਜੋ ਦੇਉ ਬਲਿਹਾ
ਗਜ ਉਤੁ ਸਾਰਾ ਸਾਨੰਉਤ ਸਾ ਪੰਜਿ ਕਾ ਗਤਸਾਨਿ ਉਤ ਕਰ ਤੋ ਸ
ਗੀ ਪਰਸਸ ਸਤਿਆ ਰਸੂਰੇ ਲਗਾ ਗਦ੍ਰਿਸ ਸੁਗੁਸਰੇ ਤਨ ਧਿਲੀ ਪਤ
ਕਾਨ ਉਪਰਿ ਗਦ੍ਰਿਸ ਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਿ ਸਤ ਅਪੀਨਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜੋ ਸਸੰ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਲਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸ ਰਾਗਿ ਕਾਗਿ ਮਿਲੇ ਸਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਲਨ
ਰੇਸ ਤੁਤੇ ਸਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਲਨ ਅੇਸਾ ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਗਸੋ
ਸੁਰਕਾਗਿ ਚੂਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਗਸ ਸੁਗ ਕਾਗਿ ਚੂਤੇ ਜੋ ਸੇ ਸੇਦਰ ਨ ਕ
ਰੀ ਸੇਦਨਿ ਸਤ ਅਪੀਨਤ ਕਰਤੇ ਤੇ ਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਕਰੀ ਸੇਦਨ ਕਰੇ ਤੇ ਸੇਉ
ਤੁਉਸ ਕਰੀ ਸੇਦਨ ਕਰੇ ਤਿਉਂ ਉਨ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਪਰਸ ਸੁਗ ਖੁਸੀ ਦੇਤਾ
ਅਗੁ ਜੋ ਰਸੀ ਕਿਬੁਹਿਤ ਨੇਰੇ ਲਿਆਦੇ ਰਿਸੈ ਭਲ ਸੇਦਰ ਤਨ ਕ
ਗਰ ਸੇ ਉਪਗਿ ਧ੍ਯਤੁ ਕਿਗਪ੍ਰੇਤ ਸੂਗਰੇ ਸੋਗਪ ਮਿਲੇ ਰਧ੍ਯ ਤੁ ਨਿਸਤੇ
ਕਿਤੰਨ ਗ ਧ੍ਯਤੁ ਫਲ ਤਾਂ ਤੇ ਰਸ ਘਰ ਨੂ ਗਤਾਂ ਕਿਗਿ ਆਉ ਬਖਿ
ਆਨੁਜ ਨਤਾਂ ਤਉ ਕਿਬੁ ਸੇ ਰਾਗਿ ਜਨ ਦਤਾਂ ਉਤ ਉਤੁ ਰੈਸ ਜੋਲਿ ਜੰ
ਤਾਂ ਤੇ ਜੁ ਸਾ ਕਿਗਿ ਸਠਿ ਪਟੁ ਲਾ ਲੁ ਸੁਪੇਰ ਕਤਿਕ ਤਿਰ ਰੰਗਾਗੰਗਾ
ਆਗਿ ਸਾਤਿਆ ਪ੍ਰਿਆ ਜੋਲਿ ਸੁਆਤਾ ਹਿਜ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇਸੇ ਤੀ ਉਸ

ਏਤੁ ਗੁਰੁ ਕੁਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੀਰੀ ਸੀ ਜਲਿ ਨਾਇ ਸ੍ਰੀ ਪਤੁ ਮਿਲਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ

ਉ ਮੁਕਤੀ ਰਗਲ ਬਹਿ ਕਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜੇ ਸ੍ਰੀਪਰਉ ਸ੍ਰੀਪੁ ਮਿਲੇ ਤਉ ਦੇ

ਦੇ ਮਿਲੇ ਨ ਤਾਨ ਮਿਲੇ ਜਿਸਿ ਸ੍ਰਪ ਸਤਿ ਜਿਸ ਤ ਬਾਤੁ ਤੇ ਆਗਗਿ

ਬੀਰ ਪਾਗਿ ਸ੍ਰਤੇ ਸ੍ਰ ਸ੍ਰਬਰ ਉ ਮੁਕਤੀ ਰਗਲ ਦਲੋ ਕੇ ਬਪ ਗੋਬਿ

ਸੰਜਿਆ ਸੀਰ ਉਤੁ ਤੁ ਬਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀਪਰਉ ਸਰੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸ ਗਿਰ

ਗਿ ਮਿਲੇ ਤਉ ਗੋਦਿਆ ਅਦੇ ਸਾਗੁ ਜੇ ਗੀਦ ਤ ਮਿਲੇ ਤਉ ਸਗਿ ਨਾਦੇ ॥

ਕੁਗਤੁ ਦਲ ਸ੍ਰਲੁ ਤੇ ਸ੍ਰਪੁ ਤਦਲ ਰਲੁ ਤੇ ਸ੍ਰੀਪਰਉ ਮਿਲਲ ਰਲੁ ਤੇ

ਅੰਤਸਪ ਬੀ ਚਲੁ ਪਦੇ ਕਾਲ ਅੰਤਰਗਿ ਬੀ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁ ਨਾ ਲਾ ॥

ਅਦਗ ਦ ਸਮੁਨਾ ਕੁਗਤ ਦ ਨ ਪਾ ਗਿਤ ਦ ਨ ਰਬੀ ਸਗ ਦ ਨ ਪਗੀਰ

ਨ ਖਰੀ ਦ ਸ੍ਰਦੁ ਰਹੀ ਸ੍ਰੀਪ ਤ ਬਪ ਸਨਾਲਿ ਤਾ ॥ ਗਗਿ ਬੀ ਬਿ ਨ

ਰਬੀ ਗਨ ਸਤਿ ਲਯਨ ਪਨ ਸੇਨ ਸਪਨ ਗਦਿਸ ਸਗਿ ਜਿਸਗ ਤ ਆਪ

ਨ ਤ ਸਤਿ ਜਿ ਰਿਗ ਮਿਲੇ ਗਸਲ ਗੇ ਗਨ ਰਬੀ ਗਨ ਸਪੰਨ ਦਿਲਯ

ਰਿ ਨਾਦੇ ਜੋ ਬੀ ਜਿਤ ਸਗ ਦਿਸ ਸਰਉ ਨਕੁਗ ਰਸਲ ਦੀਆ ਬ ਤਸੁ

ਨ ਦਤਿ ਗੇਗ ਦਿਸ ਸੁਨੇਗ ਬੁਸੀ ਤਿ ਸਿ ਸਉ ਪਗਿ ਤ ਸਕੀ ਜਿ ਤ ਤਉ

ਦਤਿ ਗੇ ਤਾਰਿਉ ਰਿ ਰਬਗਿ ਕੁਗਤ ਸਪਜਨ ਤ ਜਿਗਿ ਬੁਨ ਕੁਗਰੇਤੁ

ਗਿਗਗ ਪ ਨੀਰੇ ਬੀ ਸੁ ਤੀਤੇ ਰਨਕੁਗ ਰੋ ਜਿਸ ਦਲੇ ਪ ਨੀ ਪੀਨਰੇ

ਬੀਤੀ ਜਿਸਦਲੇ ਉ ਗੀ ਸਿਤ ਨਾਠ ਕੁਗੁ ਉਤੀ ਪਉ ਅੰਠ ਕੁਗਰ ਉਤੀ

ਪਤੀਆਂ ਜਿਤੋ ਏ ਕੁ ਰੋਆ ਗਤੇ ਬੇਗੁਠਰੇ ਬਿਬ ਰਬੀ ਬੀ ਉਤਿ

ਬੀਗਦਿਸ ਸਪਤਿ ਉਤਿ ਕੁਗਤ ਤੇ ਗਤੇ ਰਿਗਰੇ ਉ ਰਿਨ ਪੁਛਿ ਸਤੀ

ਨੁਰਦੇਖਮਤਹੋਣਗੁਰਕੇਤੇਦੇਖਮਤਹੋਣਗੁਰਕੇਭਾਲਕੇਚੈਕੁੰਣਖਿਖੇਤ
ਸਿਛਸੈਥੇਰਤੋਂਕਰੋਲੇਅਹਿਆਂਕੋਗਦਿਰਸਅਲੈਕੋਗਦਿਰਸ
ਕਹੋਣਗਪਣਕਤਫਿਹਆਜੋਸਹਿਨਾਕਗਕਤਖਿਏਪਾਣਗ
ਤਹਾਤੇਖਿਤਸਕੁਲੇਤਾਜਿਦੇਖਮਤਸ੍ਰੀਣਗੁਰਕੇਤੇਪਤੀਆਕਾਗਹੋਫ
ਤੇਲੇਕਗਿਸਿਏਤਖਿਆਤਤਜੇਗਘਿਰਸੁਕਤਾਜੁਇਸੁਸਿਤਜੋ
ਹਪਗਿਚੈਣਜੀਤਹਏਹਿਕਤਤੋਂਜੋਨੰਜੀਏਤਤਹਸਿਤਜਣਗੁਜੋ
ਕੀਤਤਮਾਗਚੁਤਨਾਚਿਣਜਤਾ॥ਜੇਗਘਿਰਸੁਕਤਾਜਿਜੀਪੇਗਪੁਦਏਲੈ
ਧਿਤਹਏਤਾਕਤਾਧਿਨੰਜੀਏਤਤਹਤੋਂਘਤਜ੍ਹਣਗੁਗਕੇਯਾਗਨਪਖਲਾਨਕਾਤ
ਤੇਖਮਤੁਹਨੰਕਹਪਗਿਰਧੀਲੋਸਰੀਕੇਤਜਿਦੇਖਮਤੁਏਪਾਰੇਜਿਤ
ਨਖਿਚੁਮਕੁਣਗੁਸੋਤਾਤਮਾਗਚੁਤਚੁਇਆਨਾਜੀਜਤਾ॥ਜਚੇਤਣਗੁਗ
ਕੇਭਾਲਭਾਇਥੀਸਕੁਹਏਦੇਘਤਗਦਿਰਸਕੇਰਧੀਆ॥ਕੁਗਤਾਕਾ
ਜਿਸਕਿਆਗਦਿਰਸਾਸਿਹਘਤਕਗਇਣਗੁਰੇਤਤੀਖਮਤਾ॥ਦੇ
ਤਆਗਕੁਟਸਕੁਠਗਾਕੈਤਕੁਗਤਕਾਜਿਪੰਨਗੰਘਿਰਪੰਨਗੰਚ
ਰਘੀਰਫਿਯਗਿਗਾਘਿਰਘਾਧਿਆਤੁਕੀਆਕਗਿਕਗਿਗੁਸਦੀਨੰ
ਸੋਕਧੀਗਕਾਜਿਏਖਿਚੁਏਕਆਗਿਆਂਸ੍ਰੀਣਗੁਜੀਕੇਤੁਸਕੰਹ
ਤਸਹਤਆਗਿਅਕਾਨਆਰੇਤਤਘਗਦਿਰਸਕਾਜਿਤੇਕੁ
ਲਾਣਚੇਕਾਸਿਜਿਖਿਚੁਸ੍ਰੀਰਆਲਕੇਆਗਿਤਸੁਭਾਗਸ
ਥੇਪਗਿਰਸਿਜੇਤਘਕੁਗਤਾਕਤਿਆਜਿਰੀਤੁਸਕੰਹਆਗਿਲੇ

ਤੁਮਾਣ ਕੁਸੁਮੁਲ ਸ੍ਰੋਤ ਜਿਸੇ ਪਾਤਿਆ ਵਾਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਟਕਾ ਹੈ ॥
ਬਾਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੰਉ ਤੁਮ ਆਏ ਦਸਾਊਂ ॥ ਤਾ ਮਹਾਰਾਉ ਆਗਿਆ
ਖੀਰਿ ਜਾਣਿ ਮਾਰਗਿ ਵਿਚਿ ਸਮਰ ਸਮਸੁ ਕਰਿ ਆਵਤੁ ਸਾ ਆਗਿ
ਅਰੀਧ ਤਕਰਿ ਆਵਤੁ ॥ ਗਵਿਸਮ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਰਿਆਵਲ
ਤਖਾਗਵਿਸਮ ਗੁਸਾਈ ਜਿਸੇ ਆਗਿਆ ਮੇਂ ਗੇ ਮਾਬੇ ਉਪਾਗਿ
ਲਾਗ੍ਯ ਹੈ ਪਾਸੋ ਸੇਵਕ ਦਾਖਲ ਮੇਂ ਤਸੇ ਜਲੁ ਤੁਮ ਸੇ ਤਖਾਗ ਤੁਕਤ
ਜਿਸ ਕਾਤੇ ਬਸਤ ਤੁ ਤੁਮ ਪਾਤਿਨੀ ਆਗੁਮਾਏ ਤਖਾਗਵਿਸਮਗੁ
ਸਾਈਂ ਜਿਸੇ ਆਂ ਤਿਰੀਵੁ ਤੁਮ ਜਿਨ ਪਾਕਸੇ ਕੈਤ ਸੋ ਤੇਂ ਪਾਤਿ ਵਿਕਾ
ਜੀਆ ਪਿਆਵਤਿਗ ਤਖਾਗਵਿਸਮ ਗੁਸਾਈ ਕਤ ਜਿਬਾਲਿਤ ਗੇ
ਠਾਕੁਰ ਤੁਸੇ ਮੁਸੀਨਾ ਹੈ ਸਾ ਪਾਪੁਹਿ ਜੁਤੇ ਮੁਸੀਨਾ ਹੈ ਤ ਗਿਆ ਨਿਕਰਿਗਿ
ਕਿਅਜੁ ਠਾਕੁਰ ਸਕਲ ਤ ਕਸਾ ਬਿਧ ਸਤੇ ਅਗਸਾ ਵਿਪਜੁ ਕਰਿਗਿਰਿ
ਆਜੁ ਕਿ ਸਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਠਾ ਰਗਸਿ ਉਲਾਗੇ ਤਿ ਸੁਸਾ ਬਿਸ ਵਾ ਪਜੁ ਬਸ
ਤੇ ਹੈ ਗਵਿਸਮੁ ਗੁਸਾਈ ਬਾਨੀ ਬਾਲਿਓਠਾ ॥ ਮੇਂਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੇ ਵਿਸਮਿ ਉਜਿ
ਨਿਪਾਏ ॥ ਸੈ ਤੇਂ ਮਾਲਿਮ੍ਯ ਗੇ ਲਾਈ ਜੀਆ ਸਾ ਟਾਗਉ ॥ ਖਿਤਿ ਸਿਮਾ
ਤੁ ਸਾਗਉ ਨੇਨ ਆਲਵਉ ਸੁਚਨ ਬਾਨੀ ਗਿ ਵਪ੍ਰਗਿ ਬਉ ॥ ਮਨੁ ਸਾਗਉ ਮਾਪੁ
ਪ੍ਰੀਤ ਗਿ ਕੇ ਯਾਗ ਜਿਗਿਰ ਪਾਉ ਗਾ ਮਨ ਮਾਗ ਮਨ ਜਾਪਉ ॥੧॥ ਤਖਾਕ ਬੀ
ਗਨ ਮੇਂ ਮੇਨ ਸਪਨੇ ਜਿਲ ਯਾ ਪਨੇਕਤ ਜਿ ਗਵਿਸਮ ਗੁਸਾਈ ਜੋ ਤੁਮ
ਆਗਣ ਕਾ ਮਾਤਿ ਕੇ ਕਰਿ ਵਿਚ ਜੀ ਤ ਸਾਰੂ ਕੀਟ ਨੀ ਸਤ ਸਗੀ ਕਤ ਜਲੋਂ
ਜਿ ਤੁਮ ਹੋਣ ਕਾਗਾ ॥ ਤਖਾਗ ਵਿਸਮ ਗੁਸਾਈ ਕਤ ਜਿ ਗੁਸਾਈ ਜੋ

ਦੇਤੇਉਸਿਵਦੀ ਜਿਉਤੁਅਸਾਉਤਿਵਦੀ ਪਲੁ ਜੋਬਿਨਾ ਸਾਪਖੀ ਕੇਗਤਿ
ਕੀਸਨਾਤੇ ਤਿਸਿ ਅਵਤੇ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਕੁਤੇਸੀ ਉਪਜੈ ਕੇ ਉਥਿ
ਨੁਕੇਗਤਿ ਨਾ ਤੇਤਿ ਤੇ ਸੀ॥ ਵੇਗ ਦਿਵਸ ਮੁ ਇਕ ਧਨਤੇ ਤਗਿਸੈ ਪੈਜਾ॥
ਖੁਗਰਾ ਸਸਗੀ॥੨॥੧॥ ਤਬ ਗਦਿਵਸ ਸਗੁਮਸ਼ੀ ਵਤਿਅ ਜਿਤੀ ਬਿ
ਨਾ ਸਾਪਰੇ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਦਨੇ ਕੇਗਤਿ ਰੀ ਨਾਤਿਤੀ ਤੁਸਤੁ ਏਵਸਪਾਰ
ਗਿਰਗਿਆਂ ਤਿਰੇ ਧੇਗਅਵਲੁ॥ ਤਬ ਕੇਗਤਾ ਵਤ ਰੇ ਤੇ ਅਵਸਿਤਬ
ਨਾ ਸਵੰਧੀ ਗੁਜਿਲਾਸੁ ਜਿਰਸੀ ਕੇਗਤੁਖ ਅਇਆ ਸਭਿਧਿ ਸੁਵ॥੦
ਤਬ ਗਦਿਵਸ ਸਗੁਮਸ਼ੀ ਜਿਰਸੀ ਸੇਵਕੁ ਲਗਖ ਸਕੁਬੁਲਾ ਇਆ ਬੁਲਾ
ਇਕਗਿਰਸੁ ਜਿਧਸੁ ਤੰਉਚਲਤਾਉ ਨਾ ਵਗਰੀਆ ਗਿਆ ਅਸ਼ੀ ਤੇਉਨ ਕੁ
ਪਾਸੁ ~~ਅਇਸੇ~~ ਜਾ ਤਸੁੰਉ ਤੁਸਜਿਰਸੀ ਤੰਉ ਸੁਅਇ ਗਸੁਜਸੁਰਗਿਆ
ਅਨੁਖੀ ਇਰੀ ਸਿਵਰਿ ਨਿਤਸਸਸ ਇਜਾਗਜਾ ਰਿਉਨੀ ਸਰਿਨਥੀ ਤਸ
ਗੁਥੀ ਸਰਿਨਕੇਰ ਤਬ ਗਦਿਵਸ ਸਗੁਮਸ਼ੀ ਪਾਜਿਰਸੀ ਲਗਖ ਸੁਕਆ
ਇਆ ਇਰੁ ਤਗਖਈ ਬੁਸਕੁਸੁਰੁ ਧੰਸੁ ਜਿਰਸੀ ਸੁਧਗਨਾ ਸਾਖਸੁ
ਸਕੁਆ ਇਸਗਨੇ ਲਗ॥ ਸਕਨੁਰੇਉ ਅਸੀਗਧਵਰੇਆ ਸਕੁਸੁ ਕੇਉਰ
ਤਿਆ ਜਿਪਲ ਸਸਗੁਤਸਾ ਕੁਲ ਰੋਗ ਜਿਰਸੀ ਖਸੁ ਸਕੁਰੀ ਲਗ॥੦
ਸਿਸਗੁਰਗਨ ਜਿਰਸੀ ਜਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬੁਸਯਾਗੀ ਖਾ ਤਪਗਬੀਸਾ
ਸੁਨੀ ਸਗੁਨਾ ਗ ਕਿਗੰਧਗੁਵਪ ਪਾਗੀ ਤਪਸੀ ਬੈਸਨਉ ਜਿਰਸੀ ਕੀਗਤ
ਨੀਅਕੇਗਤੀ ਅਪੰਕਿ ਤੁਪਵਨੀ ਨੁਖਨੁਉ ਤਸਜਨਸਨੀ ਵਜਨਸਗਉ
ਗੰਨੁ ਜਿਰਸੀ ਖ ਸਕੁਆਇਰਗਿ ਲਗ ਸਿਸਗੁਰਸਨ ਜਿਦਿਵਸ

ਗੁਰਤੁਅਨੁਸਮਸਦਹੇਤੇਜਾਹਿਹਿਰੀਸਦੇਵਿਨਕਪੂਤਸਮੰਤਅਸੁਗੁਜ
ਬੀਅਗੇਰੇਕਥਾੜੇਤਿਤੁਸਮੈਸਿਸਾਨੁਕੇਗੜੁਕਾਤੇਸ਼ਿਮਨੁਕਹਿਕੈ
ਤਿਲਕੁਰੇਕਹਿਚੈਨਉਬਸਤਉਹਿਕਹਿਕਸਾਬਿਛੁਇਕਹਿਉਪਹਿ
ਉਪਹਿਚਸਤਪੀਗਿਤਬਿਚਇਕਹਿਬੀਗਿਰਕਰੀਯਹਰਾਉਹਿਕਹਿ
ਲੋਗਨੰਕਉਪਗਾਏਚਾਤਿਤਿਸੇਦਰਸਕਉਹਿਪਕਹਿਰਹਿਲੋਗਨਸਿਉਗ
ਸਗਸਕਹਿਰਗਿਧਿਆਨਸਿਸਮੈਧਿਆਨਗੁਸਰੀਗਦਿਰਮੁਤਧਨੰਛੀਗ
ਜੀਧੇਧਨਸੁਧਸਨਲੇਕਹਿਗੁਗਤਜਿਉਨਬੇਸਕਿਹਿਰਚੈਤਿਸਛਿ
ਠਗੁਰਜੀਰੇਆਨੰਦਰਸਘਰਦਰੋਤਸਬਿਸੀਧਿਨਗੁਰਜੇਗਦਿਰਸ
ਕਉਲੇਲੇਆਏ॥ਸਗੇਨਗਗੁਸਤਿਧਨਧਿਗਦਰੇਤਡਕੀਛੀਗਏ
ਜਲੇਲੈਸਿਛੁਨਜੀਜਿਰਉਨਪਠਰੁਗਰਧਨੈਤਬਚਰੁਰੇ
ਆਏਤਬਗਦਿਰਸਗੁਸਰੇਉਠਿਠਕਰੇਜਿਆਰੀਲੈਜੇਲ
ਐਸੀਨਥਰਆਲਹਿਗੁਲਨਥਸਧਲਰਹਸਨਰਸਨਸਿਧਿ
ਧਨਿਧਨਿਹਿਸੀਸਧਰੀਆਤਗਿਧਿਅਰਰਲਪ੍ਰਬਦਿਪਗਰਥੰਗੁਧੁ
ਤਸੰਨੁਕੇਨਹਿਰਦੀਨਰਥਕੁਜਨਰੋਨਚੰਪਦਰੋਨੈਰੇਆਲਪਤਿਤ
ਉਪਗਗਗਧਪਗਲਿਗਗੇਧਨਿਦਜਸੈਨਿਗਜਨਨਿੰਕਗ॥ਧਲਿ
ਧਲਿਜਉਗਸਰੀਐਕਗਨ॥ਯਗਨ[illegible]ਲਆਨੁਪੁਧਲਿਧਲਿਜਉ
ਗਸਰੀਐਕਗਨ॥ਗੁਰੁ॥ਤਸਸਹਿਰੀਨਰੈਆਲੁਨਤਸਸਹਿਆਧ
ਪਤੀਆਨੁਰਿਆਰੀਜੋ॥ਧਯਨਿਤੈਸੈਸਨੁਸਿਆਜਨਕਉਪੂਨੁ
ਰੀਜੋ॥੧॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਨਸਾਬਿਛੇਸਗਸੁਆਸੇਏਤੁਜਨਸੁਤਿਨੇਲੇਖਾ॥
ਰੇਤਗਦਿਰਸੁਆਸਲਗਿਜੇਹਉਛਿਤੇਆਰਾਸਨੁਰਬੈ॥੨॥੨॥੦

ਤ ਬਚਨ ਦਾਖਆ ਰੁਗੁਜੇ ਗਦਿਰਸਮਪੜਿਆਰੇ॥ ਗਦਿਰਸਮਕੈਉਮੁਖਾਂ
ਲਿਖਮਰਿਕਗਿਲੈਬੈਰੰਠਰੇਉਸਿਧਾਗੇਲਿਗੁਨਮਪਿਲੇਖਨੇਸੀਣਕੇਗ
ਤੀਗਦਿਰਸਮਕੇਉ॥ ਪੀਛੈਲੇਗੁਕੁਜਿਕਰੀਪ੍ਰਤਮਸਮਗੁਮਰੈਗਦਿ
ਰਸੁਪਿਮਨਨੁਕਗਿਕਿਗੋਖਿਰਸਿਮਾਨੁਕਗਿਰਿਲੇਗਾਨਸਿਉਗਮ
ਗਮਕੀਕਗਿਮਮਮਪਿਗਾਰੇਡਡਗਦਿਰਸਮੁਕਲਕੇਗਤੁਖਬਕੇਗਤ
ਖਕੈਰੀਕਡੈਬੈਮਨਤੁਖਕੈਰੀਕਡੈਪਾਮਮੁਗਕੁਪੁਖਡਿਰੁਕਡਡਿਜਿ
ਗਦਿਰਸਮਕੀਰੈਡੀਜਲਦਿੜਿਮੁਮਲਮਨਕਡਡਿਜਿਰਬਡਿਨਕਿਸੀਰਖ
ਨਜਤਨਕੈਰੀਅਦੜਤ॥ ਮੁਮਲਮਨਰਖਡਿਤਕਿਧਸੀਜਤਡਿਰੁਰਖ
ਡਿਤਉਰਿਖਨੀਕਿਆਰਚੀਕੋਆਗਰਿਆਰਲਰੀਲੈਰਡੀਕੈਆ
ਰਿਸ੍ਰਿਤਿਗਰੇਮੁਮਲਮਨੁਆਲੁਆਲਤੁਕਿਆਡਿਰੁਆਨੁਗਮਗਮ
ਰੀਆਮਗਿਤਗਿਆਗੁਆਰਜਿਤਨਕੈਰੀਖਲੋਕਮਕਿਰਉਤਿਕਿਜਿਪੰ
ਨਿਗਦਿਰਸਮੁਪੰਨਿਗਦਿਰਸਮੁਪੰਨੁਪੰਨੁ॥੧॥੦੦੦॥ ਚੈਲੁਗਮਚੈਲੁਗਮਗ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible]

ਤਬ ਪੰਨੇ ਕੰਉ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੰਨੇ ਸੇਵਕ ਤੂ ਮਯ ਪੁਰ ਤੇ ਤੇ ਕਿਉ
ਤ ਮੁਰ ਗਤੇ ਕਰਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮ ਖਿਦ ਰੀ ਉਪਾ ਮੁਰ ਗਿਮ ਸਤੇ ਤਬ ਪੰਨੇ
ਨਿਆ ਜਿ ਕਿਛੁ ਉਪਾਯ ਗੁਰੀ ਤ ਨ ਮੁਗ ਕੁਕੋ ਤੇ ਸੁਤ ਜੁ ਤਬ ਅ
ਅਬ ਕਿਛੁ ਅਚੁ ਤੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਪੰਨੇ ਪੂਛਿਆ ਜਿਰ ਪੰਨੇ ਕਿਉ
ਤੂ ਸੇਵਕ ਬ ਤਾ ਤੂ ਜਿ ਸੇਵਕ ਖੀਣ ਕੁਮਰ ਉਲੇਗ ਰਿਆ ਮੁਗਿਆ ਕੇਆ ਉ
ਕੁਗਰ ॥ ਤਬ ਪੰਨੇ ਮਗੀ ਬਕਰਿ ਮੁਨਰੀ ਜਿਮੁ ਆਭੀ ਜੋ ਪਾਇ ਲੈ ਤੁਉਣ
ਨ ਕਿਛੁ ਖਸਿਨ ਪੀਜੋ ਸੇ ਦੈ ਡੀ ਬ ਕਿਤੇ ਤਬ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤਰ ਮੋਆ ਜਿਣ ਰ
ਤੂ ਜਿ ਕਿਛੁ ਨ ਤੋਖ ਤ ਤਉ ਤ ਅਮਰੇ ਕਿਛੁ ਨ ਤੋਖ ਤ ਬੁਰ ਸਤ ਖੀ ਉਨਿ ਕੇ
ਤ ਯ ਰਗੀ ਗਉ ਸਾਕੇ ਨਿਤ ਯ ਰਗੀ ਜਿਰ ਸਭ ਤ ਅਮਰੇ ਪਾ ਸੁ ਪਾਉਨ ਤੇ ਪਤੇ
ਸੇ ਕਰਿ ਨੁ ਤਉਣ ਕੁਗੁ ਜੋ ਨ ਅ ਪਿਆ ਤੀ ਨਿ ਪਯਗ ਮ ਕੋ ਗ ਤਿਕੇ ਨ ਅ ਜਿ
ਜਰਿ ਯਉ ਸਾਯ ਪਯਗ ਗਉਕ ਆ ਰਿਗਿਆ ਤਬ ਨ ਕੁਗੁ ਜੋ ਦੇ ਗਰੂ ਡਿ ਸੇ ਰ
ਦੈ ਅ ਪਗ ਤਬ ਰੇ ਆ ਲ ਪੁਗ ਖੁਸੀ ਨ ਕੁਗੁ ਜੋ ਆ ਰੇ ਤਬ ਆ ਰਿਵਾ ਗਿ ਰੀ
ਜਿਤ ਪੰਨੇ ਭੁਲੇ ਤੁ ਤਬ ਗੁਰ ਅਮਰ ਯਗਨ ਚੰਦ ਨਰਗ ਜਿਤੇ ਅਸੁ ਕੇ ਲ ਜਰਿ ਤ
ਗਮਨੁ ਕੋਸਾ ਤਬ ਨ ਕੁਗ ਜੋ ਕਹਿਆ ਜਿ ਲਿਆਉ ਪੰਨੇ ਸੁ ਭੁੰਚਉ ਰਪੁਰ ਤਿ ਜ
ਪੀਅਉ ਤਬ ਨ ਕੁਸਜੋਰ ਪੁਪੀਆ ਪੀਰ ਗਿਕਿਗ ਪਗੀ ਕਿਗ ਪਨ ਖਨ ਰ ਸੁ ਭੁੰਚਉ
ਜਿਰ ਪੰਨੇ ਕਉ ਤੁਨ ਉ ਕਿਛੁ ਅਗਿਲੇ ਤਬ ਗੁਰ ਅਮਰ ਜਿਤੇ ਸੇ ਤੁ ਤੁ ਣੇ ਤ
ਰੀਤੀ ਸੁ ਜ ਡਿਕੀ ਨ ਡੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਕਹਿਆ ਜਿਰੇ ਪੰਨੇ ਰਿ ਬਣ ਕੁ
ਤ ਤ ਕਤੇ ਜੋ ਹਿ ਬ ਗ ਉਸਾ ਪੀਛੇ ਖਰ ਕੇ ਸਾਤੇ ਮੇ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਿਆਂ ਤ ਉ
ਰੀਤ ਗਉ ਆ ਰਾਮ ਉ ॥ ਅਮਰ ਤਉ ਰੀਤ ਭੇਗ ਗੁਗੇ ਤੇ ਤ ਉ ਤ ਮੰਰ ਉ ਮਿਲਿ
ਦੈਉ ਤਬ ਉਤ ਚੁ ਤ ਅਮਰ ਜਿ ਪੰਨੇ ਕ ਗੁਗੁ ਖ ਸੁ ਪੰਨੇ ਕੰਉ ਤ ਕਿਕਿ ਗਿਪ

ਵਧੰਨੇ ਰੇ ਕੁਪ ਮਨੁ ਕਡਿਆ ਜਿਸਨ ਕਗ ਜੀਏ ਡ ਜੀਤੁ ਗੈਤੈ ਦਿਖ ਦਿ

ਜੀਆ ਕੀ ਕਤੇ ਉਤੇ ਜਿਨ ਕੁਗੁ ਪ੍ਰਤਪਲ ਆਪਿਕ ਗੈਤੈ ਰੇਤੁ ਲੇਕੁਣ ਕਗੁ

ਤੈ ਖਿਤਨ ਤੁ ਉ ਜੀਆ ਪਲ ਤ੍ਰੁ ਖਿਤ ਨਿਆ ਕੰਉ ਗਿਉ ਕਗਿ ਪ੍ਰਤਪ ਲਕਗੈਤੈ

ਤਘਨ ਕਗ ਜੀਕਤ ਕਿਪੰ ਨ ਸੁੰਰ ਸਾਖੀ ਪਿ ਆਨ ਕੇ ਘਿਖੋ ਤੁ ਤਵਪੰਨੇ

ਨੇ ਰਸੁੰਰੇ ਪਿ ਆਨ ਕੇ ਘਿਖੇ ਤੇ ਖਿਧਕੁ ਤੁਆ ਤਘ ਕਗਰ ਪਿਆ ਨੁ ਕਗਿ

ਰੇਬੈ ਤੁਉ ਕਉਗ ਸੀਤ ਲਖ ਜੀਆ ਕੇ ਜੁਨਿ ਜਿਤ ਸੈਤ ਖਿਤਨ ਜੀਆ ਜੀਅ

ਸ ਖਿਨ ਕੁਗੁਤੇ ਕਿਉ ਰਗਿਤ ਕਿਮਕ ਨਿਆਰ ਜਿਉ ਜੀਆ ਜੀਆ ਜੀ

ਖਿਧ ਜੀ ਕਿਮ ਖਿਪਛ ਦੈ ਤਿਉ ਸਕਨ ਜੀਆ ਸ ਖਿਨ ਕੁਗੁ

ਮ ਲੀਕੇ ਰੀਜੇ ਪ੍ਰਗੁ ਧੁਸੁਪ ਨੇ ਕੰਉ ਰਿ ਸਿ ਪਗਿਆ ਸਕਨ

ਕੁ ਰੀਲ ਗ ਧੁਤੁਨ ॥੦॥ ਕੁਗੁ ਸਰ ਸੁਧਰ ਸੰਗਿ ਤੈ ਪਲੁ ਪੰਨੇ ਕਉ

ਖਕ ਗਿ ਸਤਿ ਸਿਪ੍ਰਗੁ ਰੇ ਕਗਿਆ ਤਸ ਰਿਸੀ ਪੰਨੇ ਕੈਉ ਕਗਿ ਕਗਿ

ਕੁਗ ਜੀ ਘਿਰ ਕੇਰ ਚੇਰਨ ਕੇਉ ਗਸਾਪ ॥੦॥੦॥੦॥੦॥੦॥

ਘੋਲਿਘੁਮਾ ਮ ਘੋਲਿਘੁਮਾ ਮ ਘੋਲਿਘੁਮਾ ਮ ਪੰਨ ਗਮ ਧੰਨ ਸ ਪ ਸੇ ਤਪ

ਜਿਮ ਕੇਉ ਰੀਝਿ ਰਮਨ ਰਗ ਸਨੁ ਕੁ ਜੀ ਕੁੰਆ ਘੋਲਿਘੁਮਾ

ਸੀਸ ਉਗਿ ਘਿਰ ਕੇਉ ਨ ਸਮਸਰ ਵਕ ਧੇ ਨਾਕ ਕੇਉ ਨਸ ਸਕਾ ਸ

ਕੇਉ ਨ ਸਸਕਾ ਗਸਾਗਤ ਰੇਉ ਨ ਸਸਕਾ ॥੫॥੧॥੦॥

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਿ ਪੰਥੁ ਏ ਕੋਈ ਸੁਤਿ ਚਲਨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਜੋ ਸਚਿ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਅਤੇ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਸੋ
ਅਤੇ ਸੁ ਸੂਝੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਤ
ਬੁਝਾਇ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜਾਣਿ ਲੇਵਣ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੋਲੇ
ਪੂਛਹੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜੀ ਸਭ ਗਿਆਨ ਤਉ ਕਿਛੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਪਰਮ ਸਮਾਈ ਜੀ ਸੋ
ਲਏ ਨਾਉ ਕਿਛੁ ਬੋਲਣਿ ਤੇ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸਤਿ ਤੇ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਤੇ
ਤਾ ਕਿਆ ਨਾਈਂ ਜਿਸਦਿਆ ਤੇ ਸਭ ਬੋਲਣੁ ਤਉ ਨਾਉ ਲਿਤਾ ਲੋਏ ਦੇਤ ਬ
ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਤਾ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਏਤੁ ਸੁਖੁ ਜੋ ਸਚਿ ਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਜਿਸ
ਜਿਆ ਤਉ ਕਿਸ ਕਿਸੇ ਪਿਆਸ ਸਭ ਕਿਆ ਤਾ ਸਦਾ ਜਾਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਨਾਉ ਸੁਣਿਆ ਕਿਆ ਹਤਾ ਏ ਸਭ ਤੇ ਬਤੀ ਬਿਨ ਪੂਜਤ ਬਿਨ ਪਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤ ਪ
ਸੋ ਸੁਣਿ ਕਿਸ ਪਲਕ ਦਾ ਸਾਧ ਲਉ ਏ ਪਰਮੇਸਰ ਬੁਝਿਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋ
ਤਿਸ ਦੇ ਸੁਖੁ ਤਾ ਨਾ ਬਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਤ ਏਸ ਦੀ ਜਿਸ ਅੰਤ ਕਰਾ ॥ ਤੇ ਲੈ ਬੋਲੇ
ਨਿਰਸਮੁ ਸਤਿ ਜਿਸ ਨਾਉ ਦੇਸੁ ਤ ਏ ਚਰਨ ਬੈਠਿ ਉਲਟ ਹੋਗ ॥ ੧॥ ਤਿਸ
ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ਜਿਸ ਨਉ ਏਤੁ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀਆ ਏਆ ਤੇ ਤਉ ਲਖ ਬਾਉ ਸਚੇ ਚਰਨ ਬੈ
ਨਾ ਕਰਉ ॥ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰ ਆਨੰਤ ਕੈ ਤਿਨ ਉਸ ਕੇ ਸੇਵ ਕਰਉ ਏਕ ਪਲ
ਕਿਸ ਲਖ ਬਾਉ ਸਚੀ ਚਰਨ ਬੈ ਨਾ ਕਰਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਉ ਏਤ ਬਸਤੁ ਕੇ ਸਿ
ਕੀਤੇ ਹੁੰ ਉਤ ਸਚੀ ਦਿਨ ਬਾਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਬ ਗੁਰ ਦੇ ਬੋਲੇ ਬੋਲ ॥ ਜਿਤੇ
ਕਬ ਸਚਿ ਮਿਲਿਆ ਏਹ ਗ ਸਨ ਕਾਨ ਕੇ ਜਿਸ ਤਿ ਜਿਤਨ ਸਬਦ ਨਾਲ ਦਿ
... ਏ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਤ ਸਨੇ ਸੁਖੁ ਉਪਰ ਸੋ ਤੇ ਸੁਖੁ ਕਿਸ ਸਦਾ
... ਤੇਰੇ

ਰਬਾਬੁ ਗੁਅਸਰੀ ਰੇ॰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਏਕ ਦਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦੇ ਬੈਠਾ ਥਾ ਪਿਆਲੇ ਕੇ ਬਿਖੇ ਡਰਿ ਗੈ ਸਿਖ ਲਾਗਾ
ਕੁਰਪਤਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਣੇ ਕੈ ਸੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਗੁਸਾਈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਲਗੈ ਬੇ
ਨੀ ਬਿਲਲੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ॥॰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਿਰੇ ਪਾਈ ਨੋ ਗੁਰ
ਕੁਸਰੀਨਾਮ ਤੇ ਗੁਰਖਿਲੀ ਜੋ॥ ਨਾਦਿ ਗੁਰੁ ਜੋ ਪੁਰ ਨਾਦਿ ਗੁਰੁ ਤਾ ਪੁਰ ਨਾਦਿ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਣੁ ਕ
ਜਨੁ ਸਾਗਰ ਆਏ ਕੈ ਲਾਵਣ ਕੋ ਜੋ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪੂਰਾ ਸਾਖੁ॥ ਏਸਾ
ਗਜੋ ਜਾਸਕੇ ਨਾਤੇ ਅਗੁ ਜਨਿ ਕੁਸਲੁ ਤਾ ਸਾਗਰ ਤਾ ਏ ਗੁਰ ਖਿਲਾਤਿ ਏਕ ਬਾਤ ਕੀ
ਸੈਤੇ ਡਰਿ ਨੀ ਅਵਤੈ ਜਿਨ ਪੁਰਖ ਉਰ ਤਿਤੁ ਪੁਰਖ ਤਿਤੁ ਪੁਰਖ ਤਿਤੁ ਗ
ਸਿਮਰਣੁ ਕਰਉ॥ ਤਬ ਜੀਅ ਜਾਲਿਬਾਲਿ ਜੋ ਤੇ ਕੇ ਖਪਰੇ ਤੇ ਤਾਰਣ ਅਥ
ਰਾਗ ਬਦਿਆਲੁ ਕਾ॥ ਸੁ ਸਲੁ ਸੁਰਗ ਨਿਤ ਦਿਖਿ ਰਾਮ ਜਨ ਤੇ ਸਤਿ
ਕੈਨੁ ਪ੍ਰਸੁਨੁ ਤਕੇ ਗਾਏ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪੂਰਾ ਸਾਖੁ॥ ਏਸੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੋ ਤਿਤ ਨ
ਸਤੋਖ ਜੇਲ ਬਲਾ ਕੇ ਬਿਖਆਏ ਤੇ ਜਿਤਨ ਜਨ ਸੈ ਰਿਤੇ ਪਾਪ ਕਰੈ ਏ
ੴ ਫਗੰ ਪ੍ਰਬ ਤੇ ਤੇ ਜਿਤਨ ਬੀਤੈ ਕਾ॥ ਤਉ ਸੁ ਸਲੁ ਕੈ ਸਾਗਰ ਤਰ
ਦੁਤੇ ਨਾਗਿ ਗਾਇਆ ਪਲੁ ਸੋ ਪਾਪ ਕਰੇ ਜਨ ਇ ਅਪਲੁ ਡਿਗੈ ਪਾਰ
ਪਾ ਜੈ॥ ਪਲੁਣ ਕੁਗੈ ਏਕ ਸੋ ਸਨ ਸਤਿ ਬਿਸੁ ਅਸੁਖ ਜਿਤੁ ਬੈ
ਪੜੈ ਪਾਪੀ ਤਾ ਖ ਜਿਨੁ ਤਗੈ ਕਾ ਤਿਨ ਬੀਜੀ ਨੋ ਤਾ ਸਾਬਿ ਬਿਗ ਪੁ ਬੇ
ਰੀਨ ਖ ਤੈ ਤਤਾ ਬਸ ਸਦ ਲਿਸਦ ਜਿ ਅਪਾਨ ਪੀਤੇ ਜਾਬਾ॥॰॰
ਪ੍ਰਲੰਬੁ ਬਕੈ ਕਸੁ ਅਵਾ ਪਾਨੁ ਨਾ ਪੁਤਨ ਕੈਸ ਜੰਨੁ ਸੇ ਤਸੂ ਤਾ॥ ਅਰੇ
ਸਲੁ ਗਜਿ ਕਰ ਤਰਣ ਪਾਰਿ ਸਸੈ ਤੁਸਾਰਿ ਸੁਗਤਿ ਤੇ ਤਬਿ ਸਗਾ॥੨
ਤਿਸ ਕਾ ਪੂਰਾ ਸਾਖ ਏਸੀ ਓਜਾਰ ਜੋ ਤੇ ਕੈ ਸੋ ਸਪਾ ਪੀ ਰਸੁ ਤਾ ਨ ਜੀਉ॥

ਤਉ ਹਰਿ ਕੇ ਆਗੈ ਬਿਨਉ ਕਰਤਿਆ ਗੁਸਿਲ ਤਾਜੀਓ ਤ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਆਗੁ ਤਉ
ਪੂਤੁ ਲੈ ਜਿ ਖਿਨ ਮੈ ਦੁਖੀ ਨਿਗਮ ਕੰਉ ਤਿਹ ਤ ਬਹੁਤ੍ਰਿਆ ਗੀ ਰਾਤ ਰ ਲੈ
ਫੁਪੂ ਤਿਲ ਹੁਆ ਮਾ ਕਰ ਗਿਖਿਓ ਸੁਗ ਪਤਿ ਰੀ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਗ ਰੋਧ ਗਿਆ
ਨਿਰੰਗ ਕੇ ਰਤੇ ਰਤਨ ਸੁ ਕੋਤਾ ਨਿ ॥੨॥ ਤਿ ਸੁਕ ਧਮ ਗਖਾ ॥ ਏ ਸੀਰੰਗ ਜੋਉ
ਪੁਆਗ ਪ ਤਿਲ ਹਤੇ ਸਿਆਮਾ ਕਰ ਗਿਕਾਿ ਖਪੋਰ ਦੇਧ ਤਿਆ ਕਰ ਗ ਲੇਕੇ
ਏਤ ਤ੍ਰਿ ਰਿਤ ਜਾਨਿ ਬੁਤ੍ਰ ਗ ਹੇ ਰੰਗ ਖਪਾਤ ਓ ਬ੍ਰਿਤੇ ਗ ਹੇ ਸੁਗ ਤ ਕਰ ਗ ਨਤੇ ਬ
ਓਨਾ ਤਪ ਸਿਆ ਕਰੀ ਉਨਿ ਰਿ ਹਤ ਰੀ ਉਨ ਕਉ ਰਿਤੇ ਗ ਜਾ ਕੋਰ ਤੇ ਸੁ
ਸੁਤ ਪਾ ਸਿਆ ਆਗਰਿ ਹੈ ਤੁ ਰਪੀਛੇ ਕੋਏ ਤੇ ਆਗ ਤੇ ਗ ਹੇ ਕਰ ਗਨ ਖਏ ਤਕ
ਘਕ ਰੇਤੇ ਤਪ ਤਗ ਜਾਤ ਓਤੇ ਸੁਆ ਭੀ ਜੋ ਖਿਤ ਧ ਤ੍ਰਿਆ ਗਾਰੋ ਕਿ ਸੀ
ਨਿਗ ਖ ਕੇਉ ਕਰਿ ॥ ਨ ਉਸਿ ਦੁਨ ਰਾਨੁ ਨਪੁੰਨ ਤਪੁਨ ਜਪੁਨ ਕੁਗਾਤ ਕਿਛੁ
ਨ ਕਰੀ ਤਿ ਖਿਆਗ ਓਸਕੈ ਉਭਰਿਆ ਗੁਹੁ ਤਉ ਤ੍ਰਿਆ ਗੁ ਪੂਤੁ ਲੈ ਜਾਤਉ
ਤੁਸ ਪਤ੍ਰਿ ਕਿ ਖਿਤੇਰ ਤਉ ਤੁਸ ਸੁ ਤੁ ਕੈ ਓਰ ਖਿ ਨੈਨਾ ਰੈਹੁ ਜਾਤੁ ਨਿਗ ਖੁ ਕਾਰ ਤੇ
ਤਉ ਤੁ ਤੁਸ ਨਿਗ ਖ ਕੇ ਤ੍ਰਿਆ ਗੁ ਰਹਿ ਤ ਧਰਿ ਤਨ ਕਤ ਲਸਾ ਰਸਾਗ ਖਿ ਸੇ
ਠਾਕੁਰ ਜੋ ਆਖਿ ਖਰੇ ਭਰੇ ਤ ਧਮੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਤਿ ਸੋ ਸੁਗ ਕਤ ਜੋ ਰਤੇ
ਆਖੀ ਸਤ ਤਨੇ ਕੈ ਤੇ ਤਗ ਰਗ ਸਨੁ ਸਤ ਤਉ ਸਿਨ ਆਖੀ ਸਿਓ ਤਗਰਗਸ
ਨੁਕਰ ਓ ਤਧਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੇ ਰਹਿਆ ਸਿ ਰਧੁਰਾ ਸਨੁ ਕੇਤੇ ਆਖੀ ਨਤੇ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਿਖਉ ॥ ਕਤੇ ਕਤ ਗਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਧ ਸਾਗ ਕਤ ਸਿਗਸ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ॥
ਰੈਉ ਪਾਗ ਨ ਹੁ ਕਰ ਹਰਿ ਸੁਗ ਤੁਸ ਰੀ ਨ ਤਉ ਪਾਗ ਸੁਨ ਤਉ ਪਾਗ ਸੁਆ
ਖੀ ਰੀ ਪਰ ਤਰਿ ਉਪਾਗ ਤਧ ਸੁਗ ਗੁਸਾਈ ਠਾਕੁਰ ਰਾਸਨੁ ਕੀਆ
ਤਧ ਜਾਰਿ ਰੈ ਖੈ ਤਉ ਸਤ ਸੁਜਾਣ ਹੁ ਖਰੇ ਪਰਖਨ ਹੇ ਕਰਿ ਗੇ ਗੁਉ

ਰਹਿਆ ਗਏ ਲਗਾ ਤਬ ਠਾਕੁਰ ਜੋ [illegible] ਬਾਬਾ [illegible] ਤਬ

[illegible] ਸਿਰਿ [illegible] ਤਬ ਤੁਸਿ [illegible] ਕੇਤੇ [illegible] ਤੁਸਿ ਮਾਰਿ [illegible]

ਤੁਸ ਜਿ ਤੇ [illegible] ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜਿ [illegible] ਜੋ ਮੇਰਾ

ਗੁਰੂ ਅਬ ਰਾਮ [illegible] ਤਉ ਮੈ ਗੇ [illegible] ਕਰੀ [illegible] ਮਾਗਨਿ ਕੇ

ਲਗਾ ਪਾਣੀ ਤਉ ਮੈ [illegible] ਕਰਉ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਕਹਿਆ ਜਿ [illegible]

[illegible] ਮੁਕ [illegible] ਅਗੇ ਜਿ [illegible] ਮੈਂ [illegible] ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible]

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ [illegible] ਬਾਣੀ [illegible] ਸਾਹਿਬ [illegible] ॥ ਸੋ [illegible]

[illegible] ਅਬ [illegible] ਬੀਚਾਰਿ ॥ [illegible] ਆਏ [illegible] ਤਉ [illegible]

ਗਿ ॥ [illegible] ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ [illegible] ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਤ

ਮਾਗਨਿ ਪਾਏ ਕੋਲ [illegible] ॥ ਜਮ ਕੀ ਸਸਮਾ [illegible] ਤਬ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

ਗੁ ਸਾਹਿਬ [illegible] ॥ [illegible] ਤਿਸ [illegible] ਸਹਿਜ [illegible] ਤਾਗੇ [illegible]

ਸਮਾਰਿ [illegible] ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ [illegible] ਤਉ [illegible] ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੇ ਸਿਖਰਿ [illegible] ਸਮਾਗਮ ਸਸੁਰ [illegible]

ਪਾਤਸਾਹ [illegible] ਤਤੀ ਸਰਬ [illegible] ਤਬ [illegible] ਸਿਸ

[illegible] ਤਬ ਸੇ [illegible] ਪਾਪਾ [illegible]

[illegible] ਪਾਪੀ [illegible] ॥ ਪਾਗ [illegible] ਜਿਉ [illegible]

[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ॥ [illegible]

ਕਰਿ [illegible] ਅਪਾਪੀ ਸਤਿ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਸ੍ਰੀ [illegible]

[illegible] ਸੀ [illegible] ਕਰਿ [illegible] ਅਪਾਪੀ [illegible] ਸਾਸਤ੍ਰ [illegible]

ਪਾਪੀ [illegible] ਸਮ [illegible] ਮਾਗਨਿ ਪਾਏ ॥ ਤਬ

ਢਗਿਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀਪਤ ਕੀ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਰਸਿ ਸੋ ਕਟ ਤੁਮਿ ਅਖਿਆ
ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਰਹੇ ਤੇ ਕਰਮ ਹਿਆ॥ ਰਮਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਸਨੁ ਸੋਸਮਤਿ ਬਿਖੁ ਪਗਸ
ਬਿਖੁ ਪਰਿਆ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਏਕ ਸੰਮਤਿ ਗੁਰੋ ਜਉ ਉਸੇ ਗਰਿਸਣੀ
ਜਨਮ ਕਰਿ ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਿਓ ਰਹੇ ਤਿਤੁ ਉਸ ਪਾਲ ਤੇ ਦਰਿ॥ ਅਗਲੇ ਜਨਮਿ ਆਇਆ
ਤਉ ਫਿਤਨੇ ਜਨਮ ਪਾਪ ਤੇ ਕਰਮ ਕਿਤੇ॥ ਤਿਸ ਤਾਗ ਜਪੁ ਤਪੁ ਨੀ ਕੀਨਾ ਸੋ ਬੇਰਾਗਿ
ਬੋਲਿਆ ਕੁਬਧ ਜੀ॥ ਅਤਿ ਗਸਲੁ ਕਰਤ ਮੁਆ ਨਰਕੁ ਮਨਿ ਉਤਰਕ ਨੀ ਸਿਨੁ ਗਧਿ
ਉਆ॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਜਪੁ ਨਾ ਪੁਨ ਬੇਰਾਗ ਸਮਤਨ ਕਰਤੁ ਬਿਖੁ ਮੇਲਾ ਕੀਤੀ
ਜਿਉ ਕੁਬਿਤ ਉਰ ਕਰੁ ਤਉ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਗਿ ਫਿਰਤੇ ਜਿਉ ਉਤੇ ਕੁਰਗੀ ਰ
ਬਸਤੁ ਤਨੀ ਗੁਤ ਤਿਉ ਤਉ ਬਿਨ ਨੇ ਰਸ ਪ੍ਰਪਤਨੀ ਗੁਤ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਸੀਤ
ਤੁਕ ਸਨ ਕੁੰ ਜਾਕਗੁਤ ਸੋ ਦਤਲਿ ਹਲੀਨਾ॥ ਅਰਤੁ ਪ੍ਰਕਿਗ ਤਿਨ ਰਾਰੇ ਉਮਕਉ
ਗੁਤ ਬਿਖੁ ਆਪੀਆ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਜਿਉ ਬਰਾ ਕੁੰ ਜਕ ਰੇ ਬਿ
ਪਕਉ ਸੋ ਦਤੇ ਕੰਨਕ ਰਤੀ ਸੋ ਗਤਕ ਕ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਤਕ ਸਾਬਿ ਤਗਿ
ਲਨ ਤੇ ਬਿਗੁਤੇ ਬਾਰਾਜਸਤੇ ਜਿਰਤੁ ਤਉ ਸਨੁ ਤੇ ਆਗਸਿਤੇ ਸੀਤਕ ਲੇ
ਸਤਿ ਬੇਕਉ ਸਾਬ੍ਰਿਖ ਪਗਿਤੇ ਜਨਤੇ ਜਿਰਿ ਸਕੰ ਉਤਉਸੇ ਕਉਗ॥
ਸੋਗ ਰੇਤੁ ਪਲ ਉਤ ਗਗ ਤ ਖੁਲ ਗ ਦਤੇ ਕਤ ਲੇਤਨੇ ਜ ਕੁ ਉਤਗ ਤਨੀ
ਰਾਰਿਆ ਬਿਨਜੋ ਜਿਉ ਸਕਉ ਸਕਉਤ ਖਪ ਦਲਾਗ ਦਤੇ ਉਠੰ ਫਿਲਾਗ
ਤੀਤੇ ਜਉ ਪੀ ਚੇ ਪਟ ਤੇ ਤ ਉਜਨਤੇ ਜਿਰਤ ਆਗ ਨਿਤੇ ਉਤੁ ਪਉਬਰਾ
ਰੀਪ ਬਿਗਿ ਤਿਉ ਸਕਉ ਬਿਗਿ ਸਰਠ ਰਗਜੋ ਜਿਉ ਚਰਗੁ ਆਗਨਿ ਰਕੰਗਸੇ
ਉਤੁ ਕੁੰਨਕ ਸੋਦਤੇ ਆਗਉ ਸਕਕ ਸਿਨ ਨੀ ਆਦਤੇ ਤਿਉ ਸੇ ਸਰਿਆਂ
ਉਲਪਾ ਦਤੇ ਉ ਆਂ ਤਿਸ ਰਿਆ ਸੋਗ ਰੀਸਨੀ ਆਦਤੇ॥ ਪਲਤੇ ਗਸ

ਗਨਿ ਜਿ ਓਤਰ ਸਾਧੁ ਤਿਤੁ ਦੁਖੁ॥ ਅਲਖ ਅਲੇਖ ਪਰੈ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ
ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸੁਖ ਸਮਸਿ॥ ਕੁਰਨ ਪਰਤ ਪੁਨਤ ਕੈ ਸੋਈ ਜਨ ਜਿਸ ਧੇਧਕ ਲੈ
ਨਮਾ॥੬॥ ਤਿਸੁ ਕਰ ਪ੍ਰਮਾਸੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਗਣੇਤੁ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਖੁ ਅਸਿਤ
ਅਗਯਾਮੇ ਤਮੇ ਸਿ ਤਿਸ ਮਨੇ ਜਨੇ॥ ਤੂ ਐਸ ਰਖ ਪਰ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਰ
ਸਿ ਦੇਸੁ ਕਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਕਰ ਪਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਜਨ ਸਿਓ॥ ਰ ਲਈ ਦਿਨ ਸੀ ਮੇਰਾ ਜੀ
ਤੁ ਧਾਪਿ ਨੁਗਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਗਣੇਤੁ ਕਰ ਸਤੇ॥ ਮਨ ਕਿਤ ਗਿਆਸ ਸਤੋ ਧਿਪ
ਸਮਾਧ ਅਸੁਨ ਸਮ ਸਿਸੁ ਗਗਿ॥ ਰਿਪ ਸਿਪ ਲਾਗੁ ਨੁ ਧਰਤੁ ਤੇ ਲੋਕ ਤੇ ਕਰ
ਪਸਾਰਿ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਕਰ ਪ੍ਰਮਾਸੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਗਣੇਤੁ ਕਰ ਸਤੇ ਜਿਸੁ ਸਮਨਿ
ਕਰੀ ਨਾ ਜਤੁ ਕੁਰੇਤ ਸਿਮਰਤ ਉਤੁ ਮਨਸ ਤੁ ਨਕੇਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਰਤੇ ਅਸਸ
ਨ ਪਾਪੀ ਰਿਸ ਸੁਗਤੇ ਗੀਸ ਗਨਿਪ ਕਰਤੇ ਤਿਸ ਕਰਤੁ ਤੁਪਰ ਗਤੇ॥ ਰਸੇ
ਰੇਧਰੇ ਤੁ ਰੇਸ ਲੁਡਿਰ ਮੈ ਸਿਸਿ ਮਰਿਸ ਕੁਦਤ ਲਭਾਤਿ ਧਰਤੇ ਸੁਤੁਰੇ
ਤੁਤੁ ਰਰਿ ਲਨਿ॥ ਤਧਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਗਣੇ ਕਰ ਰਿਰਸਗ ਤੁ ਸਗਧਿ ਲੋਸੇ ਤੇ ਤੁਰੇ
ਤੁ ਮੇਗਿ ਰਿਗਪਤੇ ਜਤੁ ਗੀਸੰਗੀ ਪ੍ਰਸੰਗੀ ਤਿਸ ਕਰਤੁ ਸੇ ਸੁਕਤਿ ਕਰਤਗਾ॥ ਜ
ਰਿਸੁ ਰਸੁ ਰਾਮਨੁ ਰੀਸ ਤਧਰੰ ਪਦਤੁ ਤਗਿਰੇ ਨਾਮੁ ਗਰੇ ਸਨਕਧਿ
ਸੇਖੁ ਰਿਸ਼ੀ ਜਿਸ ਕਰਤ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਕਰਤ ਤਿਸ ਕਰਤ ਸਿ
ਧੁਦਰਸੇ ਸੁ ਸਕੇ ਸਲੁਸੁ ਤਤੇ ਰਿਤੇ ਜਗ ਮਾਤਿ ਜੀਤ ਜੀਤਿ ਰਿ ਅਤੇ ਰਿ
ਤੇਜਨ ਸਕੀ ਰਿ ਗਤਿ ਕਰ ਮਾਰੇ ਸਕਰ ਪਾਤਿ ਤੇ ਤੋ ਰਸ ਸੁਕੇ ਜੁਗਿਰੇ
ਤੁਦਗਤਿ ਅਸੁਰੇ ਜੁਗਿ ਜੀਤੁ ਰੇਤੁ ਬ ਰੇਤੁ ਕਰਸ ਤਬ ਰਤੁ ਸਰਿ ਸਬ
ਰੇਤੁ ਪਾਇਆ ਕ॥ ਜਧਸ ਗ ਗੁਸਰੇ ਕੇ ਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਧ ਉਤੁ ਜਨਸੁ
ਰਅਪਗਣ ਗਰ ਰਸਾਇਆ ਕਸਰੇ ਸੋ ਸਮਨ ਜਨਸੁ ਸਕਤੁ ਨਰੀਆ

ਝਿਅਸੁਗਕੜਿਆਂ ਨੁਮਾਣਾ ਨਜਾਰਿ ਮੈਣ ਕੁਰੇਸੰਗਿਬਅਾ ਨੁਪਾਰਿ
ਸਿਤਗਿਰਿਖੇਵੰਤ ਮੇਗਨ ਰੁਛੀ ਕਿਲੋਰੇ ਅਾਬਕਲਿਕ ਨੁਗੁਰ ਕਮਰੀਗ
ਦਨ ਕਮੀਜੁਗਾਸਿ ਜੁਨ ਰੋਲਤੰਤਉਰਖਾਧਿਨ ਨਰ ਕਸੁਕ ਉਤੈ
ਘਿਨਰਖਗਤਨੀ ਰਖਕਰੇ ਤੁਸ੍ਰਪੁਤ੍ਰਪਲ੍ਹੰਤ ਢਗਿਣ ਕੁਸੋਂਕ ਉਘੇ
ਨਤੀਕਗਉ ਜਿਸੈਸੁਹਕਉਢਿ ਹੂਈਜਿ ਮੇਨ ਰੁਨਤੋਲਤਜੁਈਤਗ
ਪਸਿਅਦਉਤੁਚੁਲਾਹੀਅਉਪਪਾਰੇਤਗਿਆਗਿਆਅਾਦੇਤਦ।
ਠਗਿਤੈਗਤੀਦਾਸੁਰਖਉਅਚਰੀਡਅਾਉਗਨਰਖਉਜਿਸੁਰਖਿ
ਕਗਿਜਿਸੁ ਤੁਯਿਤਗਿਅੜਿਸੈਸੰਗਿਉ ਰਖਉ ਤਚਸ੍ਰੀਣ ਕੁਗਕੜਿ
ਅਜਿਪੰਨਿਡਸ੍ਰਗਤੁਮੇਗਘਨਿ ਸੰਦਕਡ ਸੈਤਗ ਤਰੇ ਤੁਰੇਲਿਕਰੇ ਨਤਰੇ
੨॥ ਤਚਤਰਿਸ੍ਰਗਕਉਸ੍ਰੀਣ ਕੁ ਜੋਕ੍ਰਿਪਲੁਤੁਅਾ ਤਚਕਕੁਗਕੜਿਅਾ
ਜਿਸੂਗਕਿਚੁਕੁਲੇਚਸਤੁਜਿਸਗਿਯਨਕ ਘਿਖਡਸੇਗਚੋਂਕਣਕਘਿਖੇ
ਡੇਜਿਸੁਤੁਸਗਿਲੋੜਸੁ ਤੁ ਤੁਕੰਉਰੜਿ ਤ ਚਸ੍ਰਗਕੁਤੀਨਿ ਕੁਦਨਕ
ਸਤੀਕ੍ਰੀ ਜਚਸ੍ਰਗਗੁਸਰੇ ਜਿਸ੍ਰਿਕਗਿਕਗਿਖੇਤਉਤੀਨਿ ਕੁਦਨਸ
ਡਿਸਗਿਗਯਨਠ ਕਗਰੇਕੋਸਤ੍ਰਿਅਦਗ ਕੈਸੋਚਸਤ ਕਰੀਨੀ ਕੁਲੋਜਿ
ਸਸਿਉਸੁਖੁਕੀੜਿ ਅਗਠ ਕਗੁ ਕੈਸਿਲੇ ਨਜੁਨਪਦੁ ਨਪੁਨੁਕੋਧੁ
ਨਅਦਗ ਕਨ ਗਿਨਗਿ ਪਿਨਸਿਧਿ ਨਤਪੁਨਤ ਨਤੀਗਬੁਨਸਗ
ਨਪਤਿਸਾ ਨਪਨੁ ਨਘਿਲਸੁ ਨਚੇਕੁਣਸਾਜਿਨਰਦਲੋਨਸਿਗਤ
ਲੋਕਿਨਪਅਾਲੋਕਿ ਨਾਸਿਦਲੋਕਿ ਨਾਯਿਲੋਕਿ ਨਚੁੜਸਲਿਕਿ
ਸ ਚਸਤੁਕਰੀਨੀ ਜਿਸਾਸਉ ਸਗਘ ਸੁਖ ਕੋੜਿ ਅਗਣਕਗ

ਭੀਮਿਲੇ ਤਖਮਸੂਗਸੁ ਮਸੈ ਤਰਿਦੇਖੈ ਤਖਦੇਵਨਸੁਮਿਭਗਸੁਨੌਤਨ
ਨੂਗਦੇਗਸੁਨਜਿਤੇ ਸੁਚਿਨੈ ਭਤਿਠਨੁਤੇ ਦਿਨੈ ਭਤਿ ਮਸਚਸੁਖੇ ॥੧੦
ਤਖਮਸੂਗਦਤਿਅਸੂਏਠ ਸਗਜੋ ਤੂੰਅਪਨਨਸੁਮਿਭਗਸੁਦਤਿ ਭਗਤਿਦੇ
ਤਿਖਿ[illegible]ਤੇ ਗਨਭਸਿਭਗਨਅਹੁਕਿਖੁਨੀ ਜਿਤਨਕਤਿ ਤਿਦਨਗਿਜਤ
ਦੇਤਿਤਤੇ ਅਪਨਨਸੁਦੇਤਿ ਜੀਗੋਂਦਿਦ ਸਿਭਗਨੁਦੇਤਾ ਤੇਗਸੁਨਸਦ
ਓਤਖਸੇ ਓਖਗਜੋਦਤਿਅ ਜਿਪੰਨਿ ਤਸੋਗ ਤੇਕਲੋਖਤਭਗਿਲੋਨੈ
ਜਤਿਤ੍ਰਭਗ ਜਸੁਸੁ ਜਿਸੁਖੁਨਪਨੁਤੇ ਸੁਭੇਗਨਭਭਤਿਤੈ ਜਤਨਸੁਮਿਭਗ
ਨੁਤੇਤਤਨਤੁਤਨਤੁਤ ਤੁਤਨੀਖਸਤ ਤੁੰਓ॥ ਜਤਨਭੇਗਸਿਭਗਸੁਤੇ ਤਖਸੀ
ਦੇਓਦਗਸਨੁਤੁਅ ਤਖਸੂਗਸੁਮਸੈ ਦੇਮਸਦਮਗਖਦਸੰਗਿਤੇ ਠਸੁਗਤਗਨੁ
ਜਨਤੇਠਨੁ ਤਖਸੂਗਸੁਮਸੈ ਠੰਸੁਗਪਤਿਖਨਤੇਖੋ ਜਿਦਸੇ ਠਸੁਗਜੋਓ
ਦੇਦਕਗਤ ਤਭੰਦਓਸੂਗਗ ਨੂਪਖਗਨਤੇਤੇਦ ਕਿਨਿਗਗਸੁ ਨਸੁਪਖਗਨਤੇਤੇ
ਜੀਸੇਤਭੰਦਓਸੁਗਗਨਗੂ ਪਖਗਨੁਓ ਕਿਨਿਗਸੁਨਸੁਪਖਗਨ ਓਤਖਸੀਕ
ਨੁਗਜੋਦਨਜਿਦ ਓਜਿਸੁਗਗਨੁ ਕੇਸੈਤੌਨਿਆ ਨਿਗਸੁਨੁਕੇ ਭੇਤਿਤਿ ਕਿਸੀ
ਗੂਪਿਸੇਗੰਦ ਏਨਿਸੁਲੇਓ ਤਿਸੁਗੁਪਿਨੁਓ ਜੁਸੇਗਿਭਨਸ ਪਗਿਕਗਿਖ
ਤਕਖ ਦੋਗਗ ਸਿਭੇਭਨਅਕਦ ਦੇ ਤੌਨਤੁ ਮਕੋ ਭਨਸਪੁਗਿਕਤਓਗ॥
ਮਗਖਅੰਗਿਤੇਓਤਿ ॥ ਕਿਸੀ ਅੰਗਗਿਭੇਗਦੇ ਏਲੇਓ ਤਖਸੂਗਸੁਮ
ਏਕਓਠ ਨੁਸਗਿਪ ਲਕੇਦ ਤਖਤਿਸਖੀਲ ਇਕਗਿ ਸੁਗਸੁਮਸੈ
ਸੁ ਸੁਨੁਤਕੀਜਪੇਨਿ ਗਸੁਨੁ ਨੋਜਪੇ। ਭਗਸੁਓਤਗਿ ਗਇਓਭਬੁਗਖ
ਮੇਸੁਸੁਖ ਚੁਤਿਦਿਨਿ ਕਿਖਸਗਗਨੁਪਦੋ ਸੇਕਖੀਖਾ ਨਤਖੇ ਸੁਸਕ

ਬਾਣੀ ਸੀਗੁਰੂ ਬੈਸ੍ਰ ਤਿਨਸੁ ਨੁਕਬ ਬਾਣਤਖੀ ਸਭ ਬਾਣੀ ॥
ਬਾਤੁ ਬਲੁ ਲੀ ਲਾ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਗੁਰ ਬਾਣੀਆ ਬਿ ਓਨੁ ਬਾਣੀਆ
ਕਿ ਓਨਿਆ ਤੁ ਦਸੁ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੀਗੁਰੂ ਕੀ ਲੀਲਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਕਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਣੀ ਸੀਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਿਕੈ ਤ੍ਰੁਸਾ ਲਾਗਾ ਤੇ ਸਤਤਿ ਸਾਣਾਗ
ਤੇ ਕੀਰਤਨੇ ॥ ਬੋਲ੍ਯਾ ਸਬੋਲ੍ਯਾ ਸਬੋਲ੍ਯਾ ਸਬੋਲ੍ਯਾ ॥੭॥
ਸਤ ਕੀਰਤ ਲਿਖੀ ॥੬॥੬॥=॥=॥=॥=॥

ੴ

ਅਥਿ ... ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਕਉ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਜੇ ਪ੍ਰੋਤਪਤਿ ਤਾ ਤਲੁਆਗੇ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਦੇਉ ਮੁਸਾਰਸ ਦੇਉਗਾ।
ਜੇ ਬੇਬਲ ਤਾ ਸੰਦੁ ਨਤ ਬੁਤੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਨਲਦੂਰੇ ਤਾ ਸੁਆ ਰਸ ਦੇਉਗਾ
ਜੇ ਆਸ ਗਜੁ ਤਾ ਮੁਲ ਬੇਣ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਸਉਖ ਤਾ ਤੇਰੀਆ ਰਸ ਦੇਉਗਾ।
ਜੇ ਰਿਗਿਆ ਤਾ ਸਾਤ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਕੁਪ੍ਰ ਤਾ ਕੁਪ੍ਰਨ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਬਾਤ
ਸਜੁਤਾ ਨ ਤੋਬ ਫਾ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਬੇ ਨ ਤਾ ਨ ਤੇਬਰ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਡਿਰੁ ਤਾ ਸੁਸ
ਲਸਨੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਸਉ ਰਸ ਜਾ ਸਉ ਨ ਨਰ ਸਦੇਉਗਾ ਤੇਗ ਬਹੁਗਿਰ ਦੇਉਗਾ।
ਜੇ ਗਾਗ ਤਾ ਤਸਰ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਰਹੇ ਤਾ ਪੈਰੰਬਾ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਡਿਰੁ ਨ ਲਿਖਨ
ਨਾ ਤੇ ਸੁਮਲ ਸਾਰ ਨ ਲਿਖਨ ਬਾਦ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਅਤੀਤ ਤਾ ਸਦੈ ਸਰਸ ਦੇਉਗਾ
ਜੇ ਰੀਸ ਤਾ ਅਸਰ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਪਗਬਤੇ ਤਾ ਦੂਰ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਬਾਸਤ
ਨ ਬਿਸਮਿਲਾ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਸੰਗਤਿ ਤਾ ਜਸ ਤਿਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਸਤੁਗੁ
ਜੁ ਤਾ ਬੇਸਗੁਨੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਸਿਆਸੁ ਤਾ ਸਡਿਉ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਠਾਕੁ
ਤਾ ਤੋਬ ਤੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਲਾਲੁ ਤਾ ਸਲੁਬਗਰਿ ਨਸੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ
ਪਗਸਗ ਤਾ ਪਾਦਗ ਗਾਗੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਤੇਗਸੁ ਤਾ ਨੇਲ ਜਲੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ।
ਜੇ ਸਭੰਸੁ ਤਾ ਰਸੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਰਸ ਤਾ ਨ ਲੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਅਲਖੁ
ਤਾ ਆਲਾ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਸੁਕੰਦ ਤਾ ਸੀਗ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਗਨ ਤਾ ਪਤਿ ਸਤ ਰਸ
ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਗਦਾਪਨ ਪਗੀ ਤਾ ਉਖਤ ਗਬਿਲ ਆਲਸੀ ਨ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਸਬ
ਗ ਤਾ ਸਰੋਫ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਗਰਲ ਤਾ ਸਰ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਜਸੁਨ ਤਾ ਅ
ਬਜੁਅ ਜਸੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਪਕਦ ਤਾ ਫਗਸੇਤ ਜੇ ਨਗਸ ਤਾ ਸੇਤ ਨੁਰਸ ਦੇ
ਜੇ ਰਹਲੁ ਤਾ ਰਗਤੁ ਸਰ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਬੀਣਲ ਤਾ ਬਿਗ ਬਿਨਸੁ ਰਸ ਦੇਉਗਾ ਜੇ ਅ
ਨੁ ਤਾ ਸੀਆ ਰਸ ਦੇਉਗਾ॥ ਜੇ ਗਗਬਪਾ ਗੀ ਤਾ ਖੁਰ ਬ੍ਰਿਤਲਾ ਰਸ ਦੇਉਗਾ
ਰਦਲੈਨ ਜੇ ਤਾ ਰਉਲਾ ਤਲਾ ਜੇ ਆਪਾਪਾ ਤਾ ਬੇਸ ਸਾ ਰਸ ਦੇਉਗਾ।

ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਖੁ ਦੇਣ ਸਿੰਘ ਅਪੀਨੁ ਜੋ ਇਖ ਸੋ ਦੁਖ ਲਾ ਜਿਨਿ ਜਿਆ ਇਨ ਕੇ ਲਉ ਉਦੇ
ਬਹੁ ਡਿੰਭ ਉ ਤਿਨ ਕਉ ਸ ਜੁਨੀ ਕਰਿ ਗਿਆ ਪੁਨੇਪ ਸਿਰ ਖਉਗਾ॥ ਅਜੇਸੁ
ਤੁ ਨੂੰ ਉ ਬਿਸ ਜਾਗਿ ਅਰੁ ਬਿਧਿ ਕਿਆ ਰਿਸ ਤਿਆ ਖੜਿਗੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਕੇ
ਬਹੁ ਡੀ ਸਜਾਇ ਦੇਉਗਾ ਜੁਲਿ ਬਹੁਉਗਾ ਅਰੁ ਉਰਿ ਤ ਸੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤਉ ਬਣਿ
ਤ ਸੈ ਜੁਰ ਖੁ ਸੁਖੁ ਪੈਰ ਦੇ ਦੇਤ ਸੁ ਇਸੁ ਸਨੁਖ ਕੋ ਉਪੈਰ ਦੀ ਦੇਤ ਅਰੁ ਜਿਸੈ
ਸਾਇਆ ਪੈਰ ਦੀ ਦੇ ਸੁ ਸੁਖ ਦਰ ਦੇ ਰੂਸੁ ਪੈਰ ਦੀ ਤ ਸਨੁਖ ਕੋ ਸਪੈਰ ਤਜਿਗੇ
ਨਸੁਖ ਦੂੰ ਉਬੂ ਝੁਡਿਗੇ ਨ ਦੁਖ ਦੂੰ ਉਬੂ ਝੁਡਿਗੇ ਨਿ ਤਪੈ ਤ ਸਇਆ ਦੇਉ ਬੂਝਿਗੇ
ਸਾਇਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਇ ਪਗੇ ਤਿਨ ਕਉ ਤ ਸੇ ਨਗਰ ਪਾਈ ਦੇਉਗਾ॥ ਅ
ਗੁਰੇ ਜਿਸੁ ਦੂੰ ਉਬੂ ਝੁਡਿਗੇ ਤਿਸ ਇਆ ਸੋ ਅਰੁ ਬਿਧੀ ਤਜਿਗੇ ਤਿਨ ਕੇ
ਉਘੇ ਨਿਬਾਸੀ ਦੇਉਗਾ ਇਹੁ ਦੇਹ ਕੇਹ ਤੁ ਸਰੇਹ ਅਰੁ ਸੇਵ ਦੀ ਸ ਸਨਉ
ਮਨੈਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਦੁਖ ਕਰੀਨ ਬੀਆਪਉਗਾ ਜਿਸੈ ਰੀਝੈ ਸਿ ਜਾਣਿ ਕੇ
ਦੀਆਏ ਜਿਕਰ ਦੇ ਸੁਖ ਕਉ ਪਾਏਗਾ ਸੁਸਗਿਆ ਸ ਪ ਦੂ ਤੇਸ ਲੋਗਾ ਸਪਕੇ
ਚਲਜਿ ਚਲੇਗਾ ਸੁਸੁ ਤੁ ਦੇ ਉਪਦੇਗਾ ਤਿਨੁ ਕੀ ਪਗ ਸਮ ਲਗਿ ਜਾਉਗਾ
ਚਉਕਾ ਟੀਕ ਸਿਖ ਸੂਖ ਦੁ ਗਿਰਉਗਾ ਗਰੀਬੀ ਦੁਆ ਰਪਹੁਉਗਾ ਅਰੁ ਜਿਸ
ਤਕ ਚਾਕਰ ਉਗਾ ਸਚ ਕਸਸੁ ਕਉਗਾ ਸੰਤ ਕਬ ਪਾਏ ਲਉਗਾ॥ ਜੁਗਤਿ
ਤਦੇ ਲੀਜਉਗਾ ਸੰਤ ਖਰ ਜਿਦ ਹੁਕਉਗਾ ਜਾਨੇ ਕੁਲਣ ਜਾਉਗਾ ਸਿਢਤਿ
ਦੀਜੁ ਜੈ ਦੇਉਗਾ ਸਿਤਨ ਤਕ ਪੈ ਨ ਕ ਜਉਗਾ ਇਸਿਧਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਤਨ
ਜੋ ਉਨ ਕੇ ਸੁਸੁ ਖੇ ਉਪਦੇਗ ਸੈਸਾ ਦੁਬਾ ਅਸਚੇ ਪਿਰਉਗਾ॥ ਸਤਿ ਕਾਬ
ਪਿਆ॥ ਤਾਸ ਰੋਕੀ ਤਿ ਰਉਗਾ ਜੁਣ ਕਹਿ ਉਜਾਉਗਾ ਲੋਕ ਕੋ ਕੇਤੇ ਰਉਗਾ॥
ਕੂਪਕਾ ਪੈਣ ਜਾਉਗਾ ਫਿਨ ਜਾਸ ਕਗਿ [illegible] ਕਰੇਉਗਾ ਤਿਸ ਸਤਿ ਸਨੁਖਾ [illegible]
ਆਪਣ [illegible] ਤਿਨ ਸਨੁਖਾ [illegible] ਸਪਾਗ

[illegible]

ਮਸਲਾ ਤਾਰਖ ਮੂਲਕ ਨਾਇ

[illegible] ਪੁਰਖਿ ਨਿਗਾਹਿਆ

[illegible]

ਸੀਲ ਕਿ ਸਿੰਗਾਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੇ ਰ ਢੁਰਹਿ ਉੱਤਰ ਰਚੇ ਲਿਖੈ ਮਾਹਿਰ ਤਲਾਕ
ਚਗਾ॥ ਪੈਰ ਗਡ ਰਤਲਾਹ ਹਰ ਨੀਤ ਰ ਉਪਾਰਿ ਪੈਗ ਗਧਰ ਡਾਹਰਰਿ ਮਨਲਿ
ਨੀਰਗਟ॥ ਖਿੜ੍ਹ ਖੁਰ ਸਿਰ ਸਤਖੇਗ ਰ ਗੰਗਿ ਸੁਪਰ॥ ਉਪਾਰਿ ਤੇ ਸੁਸੁੰਤ
ਖਿੜ੍ਹ ਰਸੁ ਉਭਿਸੁਹ ਸਧੂਗੇ ਰਡਗਿ ਗਾਰੀ ਸਉ ਤਸਾ ਕੈਂ ਨਾਸਸਸਾਗਿਖੁ
ਰ ਸਿਰੋ ਪੀਗ ਤੁਗੰਗਿਪਲੈਂ॥ ਰਸਾਹ ਖੁਰ ਸਿਰੇ ਰਹੁਗੰਗਿ ਆਗਸਿਰੇ॥
ਤੀਗ ਖੁਰ ਸਿਰਿ ਗੈਧੁਗੰਗਿ ਲਤੁਰ॥ ਗੁਗਤ ਖੁਰ ਸਿਰੇ ਗਾਤਗੋ ਗੰਗਿ ਧਿ
ਗੁਲੋਰ॥ ਸੰਗ ਖੁਰ ਸਿਰੇ ਸਢਹ ਸਢ ਗੰਗਿ ਪਉਹਰੇ॥ ਤਸਪਤ੍ਰ ਖੁਰ ਸਿ
ਰੇਤੁ ਖੁਰੇ ਗੰਗਿ ਰਲਾ॥ ਗਤੁ ਖੁਰ ਸਿਰ ਗਗੀਚੋ ਗੰਗਿ ਗੋਗੀਰ॥ ਟੇਗ ਖੁਰ ਸਿ
ਰੀਹ ਉਸ੍ਰਿਪਰਿ ਗੰਗਿ ਤਿਭੀਰ॥ ਯਸ ਯ ਖੁਰ ਸਿਰ ਸਿਡਹਤ ਗੰਗਿ ਡਲਰੇ
ਘਧਾਗਰੀ ਖੁਰ ਸਿ ਰਕੁਹ ਗੰਗਿ ਪਿਰਗਰੇ॥ ਉਖਤਗਧਿਲ ਕਾਲਭੀਰਰ ਸੁਸਿਰ
ਹ ਗੰਗਿ ਰਾਰੋਰ॥ ਉਪਾਰਿ ਖੁਰ ਸਿਤਲਹ ਗੰਗਿ ਪਤਿਸਾਹਰੇ ਕਸ ਖੁਰ ਸਿਰ
ਗਾਗੈਂ ਗਿ ਕਸਰੇ॥ ਸਤਲਮੀ ਖੁਰ ਸਿਰ ਟੀਦਹਤਉਸ ਗੰਗਿ ਕੋਗਤਰ॥
ਅਉਗਤ ਖੁਰ ਸਿਰੀ ਸ ਗੁਪਰੀਸ ਗੰਗਿ ਨੇਰਤਨੇਰ॥ ਸਤਦੰਡੀ ਅਰ॥ ਘ
ਟ ਖੁਰ ਸਿਰੇ ਯਿਲਹਤਹ ਗੰਗਿ ਹਗਿਸਾਹਰ॥ ਛਰੀਗਹਰ॥ ਧਤਹ ਖੁਰ ਸਿ
ਰਹਸੁ ਗੰਗਿ ਰੀਗ ਤਹਰ॥ ਗਰੇ ਸਿਤਿ ਖੁਰ ਸਿਰਿ ਸਪ ਗੰਗਿ ਰਹਰੇ ਰੋ ਤ੍ਰੈ
ਖੁਰ ਸਿਰ ਖੁਰਤਗ ਰ ਗੰਗਿ ਪੀਸਰ॥ ਸਦਸ ਖੁਰ ਸਿਰੇ ਡੈਦਹ ਗੰਗਿ ਚਭਿਡਗਰੇ
ਚੰਯੋਧਹ ਖੁਰ ਸਿਰ ਟਤਰ ਗੰਗਿ ਤਲੀਸਛੇ ਰਤੂਡਰ॥ ਅਡਿਰੇ ਖੁਰ ਸਿ
ਰ ਤਘਗਸ਼ੀਲ ਗੰਗਿ ਤਲਘਰ॥ ਹਦੀਸਿੰਰ ਟ ਖੁਰ ਸਿਰਿ ਛਸਤੋ ਗਿਪਤ
ਰਸੈ॥ ਦੂਤੇਰ ਖੁਰ ਸਿਰੇ ਯਗਧਗਿ ਆਸੰਯਸਿਮਲਿਹ ਉਧਤਰੇਡ ਤੁਗਿ ਦੇਤ
ਗਧਘ ਸੁਗਲੋਪਪ ਉਤਲ ਦੂਤੇ ਦੇਤਗਦਲਤਗ ਸਲਹੁ ਗਗੀ॥
ਭੂਸਧੂਲ ਤੰਰਪਗਿ ਸ ਦਾਤ ਦੂਤੇ ਦਤ ਦਲ ਗੰਗਿ ਸਤੀ ਰਿਡ ਰਤਲਾਹਰੇ

ਤਖਤੁ ਉਪਰਿ ਸਿਸਿਆਣਾ ਗਣਿਆ ਸਭ ਮਨੇ ਤਖਤੁ ਉਪਰਿ ਛਲੋ ਅਕਲ ਸਤ
ਨਾਖ ਸਤਰ ਸਭ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਲਖੀਅਨ ਦੇਆ ਜਿਵੇ ਜਾਬ ਗਰੀਬ ਦੇ ਸਜਲਖਾ
ਤਜਾਗ ਬਾਬਾ ਸੂਲ ਸਦੇ ਤਰੀਤੁ ਵਿਚਲ ਵਿਲਿਆ ਹੋ ॥ ਜਾਬ ਗਰੀਲ ਲੇ ਜਾਂਵਿਜ
ਸਜਲ ਖਸਤ ਤਕ ਤਲਯੇ ਉਪਰਿ ਖਤ ਕੀਤ ਰਾਹੁ ਤੇਸੋਂ ਰਾਹੁ ਵਿਜ ਵਿਤਾ
ਗੁਰਮੂਲੁ ਦੇਖੇ ਤਬ ਸਜਲ ਦੁ ਉਪਰਿ ਸਿਤੁ ਗਬੋਣੇ ਅਸਲਾਮ ਲੇਕਮ ਦੇ ਜਾਬ
ਰਹਿਆ ਸਿਤਾਰ ਤਰੀ ਆਲੇਕਮ ਸਲਾਮ ਦੇ ਜਾਬ ਗਰਾਲ ਰਗਯੁਦ ਬੁਲਾਇਆ
ਰੀਲੋਰੀ ਤਬ ਜਾਬ ਗਰੀਲਿ ਰਹਿਆ ਸਿਤਾਰੇ ਤਰੀ ਜਿਵੇ ਸਤ ਗੁਰੂ ਤਜਾਗ ਬਾਬੇ
ਤਰੀ ਸਜਲ ਸਕਿਰਿਖੇ ਉਗ ਬਿਲ ਆ ਲਖੀਅਨ ਤਬ ਸਿਤਾਰ ਜਤੀ ਜਾਗ ਬਾਬਾ ਸੂ
ਲਦੇ ਤਰੀ ਆਖਿਆ ਸਜਲ ਵਿਰਿਖ ਪਤ੍ਰ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇ ਖੁਰਾ ਇਵੇਂ ਪਿਆਰੇ ਸਜ
ਖੁਰ ਇਵੇਂ ਸਿਤੁ ਦੇ ਖੁਰਾ ਰਹਿਆ ਰਿਗ ਤਜਾਗ ਬੁਖਾਰਿਆ ਸਜਲ ਖਸਤ ਤੁ
ਲਢ ਤਿਰਿ ਲਦੇ ਪਤ੍ਰ ਉਤਗਿ ਬ੍ਰਿਤੁ ਸੁ ਆਰਿਸਿਲਿਆ ਪਿਛਲ ਰਾਸੁ
ਯਰਿਆਰਿ ਗਾਵਿਉ ਸੁਣਤੁ ਸੁ ਤੁੰ ਉਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤੇ ਤਤੁ ਉਗ ਪਗਾਲੋ
ਹਿਰਦੇ ਗਪੋ ਦੇਤ ਸਤਿ ਗੁਸਾਏ ਦੇ ਤੁ ਰਸਿਲੋ ਦੇਤਚੇ ਫਦਲੋ ਤਦੇ ਗ ਤੇ ਸਤਿ
ਨਜਾਗਿਆਰਿ ਗਾ ਵੇਤੁ ਸੁ ਤਬ ਤਜਾਗ ਬਾਰਰਿ ਕਦਿ ਵਿਤਰੀ ਜਿਰੁ ਸਾਲਾ
ਤੇਰਦੀ ਸ਼ੀਰੋ ਸਦੇ ਤੀਐ ਜਾ ਦੇ ਤਿਸੁ ਉਖ ਗੁਰ ਰੀਐ ਤਬ ਸਿਤਾਰ ਜਤੇ
ਬਾਗਤਜਾਬ ਦੇ ਤਰੀ ਲੇਆ ਰਿਸਿ ਛਿਤਿ ਦਤਲਾਯੇ ਤੁ ਰਸਲ ਲਿ ਜਿਤ ਤੀਆ
ਜਾਗ ਸਿਹ ਸਿਸਕਿਰਿ ਖ ਇਰਿ ਗਿਖੁ ਸਤ ਲੁ ਕੇ ਤੇਆ ਸਾਂਗੇ ਗੁਰੁ ਕੇ ਤੇਆ ॥
ਸਿਢ ਤਿ ਖ੍ਰਿਬਰੀਨਿ ਜਾਗਿ ॥ ਤਜਾਗ ਬਾਬਾ ਸੁਲ ਸਕ ਬਤੁਗ ਜਾਰਿ ਦੇਖੀ ਤਬ ਹਿ
ਗਿ ਰਾਬਾਗ ਉਪਰਿ ਜਾਬ ਗਰੀਲਿ ਆਲਿਖਿ ਪਤ੍ਰ ਕੀਤ ਤਜਾਗ ਬਾਬਾ ਸੁਲੁ ਤਬ ਜਾਰ
ਸੁਗ ਬਿਲਾਆ ਲਖੀਅਨ ਦੇਆ ਜਿਵੇ ਸਾਭਰ ਸੋਗ ਰਾਬ ਗਸੇ ਗਿਸੁ ਗੁਤਿ ਤੇਵੈ
ਸੀਰ ਖੀ ਤਬ ਤਜਾਗ ਬਾਬਾ ਸੁਲੁ ਤੁ ਸਤਤਿ ਲੇਉਣਿਆ ॥ ਅਲਾ ਅਕਬਰ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥੧ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥੧॥

ਅਘਰਮਦ ਅਦਤਾਗੁ ਅੋਹੈਗ ਸੇਕੁਲਨਾਗੀ ਸਿਰਿ ਕੁਰਾ ਪੈਰ ਸੋਹੈਗ
ਰਿਲਕ ਰਾਨਉ ਸਰਨ ਉਤਹੈਗ ਉਤਿਕਾ ਸਕਿਰੇਗ ਜਿਤ ਕੁਤੀਗਿ
ਨਰੇਗਾ ਨਸੁਸਲ ਸਜੀ ਕੇਗਿਨਰੇਗ ਸਤੁਪਰ ਅਤਾ ਕੇਗ ਪੁਰਾਇ
ਗਸੁਨ ਅਲਨਰਿਸੁ ਰਿਸੀ ਰਉਨਗਲੇਗ ਸਾ ਘਲੇ ਤਿਗ ਰਿਕੇ
ਪੁਰਕ ਰਿਰਨਸੁਸੁਸਲ ਸਤੁਲੇ ਗਤਿ ਸਰ ਤਉਨ ਰਿਘੈ ਰੀਖਨੇ ਰਿਗ
ਨੇਰੀ ਤਿਗਸ ਗਿਸ ਕੇਗ ਤਿਸਰ ਉਰੀ ਉਨ ਰਿਘੰ ਰੀਖਨੇ ਰੇਗ।
ਘਰਗੀ ਘਤੁ ਕੇਗ ਪੁ ਰਿਰਨ ਦੇਰ ਸਸਤੁ ਤਿਗ ਸਾ ਅੋਕੇਗੀ
ਕੈਤੁ ਤਿਗ ਸਿਕੁਲ ਨਾਗੀ ਸਿਤੁਉ ਸਰੇ ਘਰ ਕੇਤੁ ਉਸਿਕੁਲ ਨਾਗੀ
ਹੈਗ ਅਰਿਅੋ ਅਦਗਿਅੋ ਸਾਤ ਰਨਸੁ ਸਤਾਗੀ ਤਿਗਸਾਰਾ
ਪੁਰੇਗ ਖਤੁਸਿਕੁਲ ਨਾਗੀ ਕੇਗ ਅਦਤਗਿਅੋ ਅਤਾਪਗ ਗਿਅਤੀ
ਪੁਗਰੇਗ ਸਾਪ ਸਸਪੁਗਰੇਗ ਨਰਿਪੁਗਰੇਗ ਸੁਰਲਪਾਖਿਸ ਪਾਰੇਪੁਗਰ
ਗ ਸੇਤੁਪਿੜ ਤਉ ਤਿਗ ਸੇਤੁ ਪਲ ਲੁਤਿਗ ਘਰੀ ਸਤਖਪੁਗ ਪੁਲੇ ਘਤਿ
ਗ ਅਣਗਤਖਖਤ ਗੁਤ ਦੇਗ ਸੇਪਅ ਗੁਘ ਘਤੁ ਸਿਗਿਤਿਗ ਕੇਘਤਅ
ਗਘਗੀ ਲਰਿਤਿਗੀ॥ ਜਿਲਕ ਰਾਨ ਕਸਿਗ ਸਗਿਰ ਸੁਸਲ ਸਨੇਰਤਰੀ
ਪਕੈਤਾ ਅੋਤੁਸਤੁਰਿ ਗਸੁਲਅੁਨ ਤੀਰਿਜਿ ਅਪੁਨ ਨਸੁਰਾ ਸੇ ਰਿਉਰਤਾ।
ਸੁਸਲ ਸਨਤੁਤ ਰੇਸੁਗਿਉਤੇਰੇ ਤੁਸਤੁ ਨਤੁਗ ਰਾਰਿਅਸੁੰ ਰਿਉਰਤਾਰਿ
ਅਰੁਲਿ ਰਿਤਨ ਲੇਤ ਸੁਸਲ ਸਤੁਰਿਤਨ ਤਲਦੀ ਸੋਗ ਰਿਰਿ ਕੈਗੇਜੀ
ਤਸਾਗਰਿ ਸਤੁਘਪਖੇ ਸਿਜਿਦ ਨਜਿ ਰਗਤਖੇ ਉ ਰਿਸੁਸਲ ਸਨਖਤ ਸਤੁਨ
ਗੀਰੀਅਦਲਰਿਖ ਰਿਤੁਤਿਗ ਤਖਤਿਦੇਤ ਦੇਤਸਰਗ ਤਖਤਿਰੀ ਨਜੀ

ਸੋਢੀ ਰਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਆਪਿ ਮਿਲੇ ਨਾਮ ਸਚੇ ਦੇਵੈ ਜੀ ਗੁਰੂ [illegible]
ਦੇਵਹੀਆ ਹੈਨ ਗੁਰ ਦਿਤਾ [illegible] ਪਰਵੇਸ ਹੋਇਆ [illegible] ਨਾਮ ਕਾ
ਜਿੰਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸਮਾਨ ਤਬ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਪਰਵੇਸ ਜਿਤੁ ਸਚਿਆ [illegible]
ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਪਾਇ [illegible] ਤਬ ਦੇਖੈ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਨਾਮ ਸਚੁ [illegible] ਸਮਾਵੇਗਾ [illegible] ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ
ਪਰਵੇਸ ਜਿਤੁ ਸੰਗੈ [illegible] ਉਪਜਿ [illegible] ਤਬ ਸੁ
ਸਰਮਾਨ ਦੇਵੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਦੇਗ [illegible] ਪਰਸਾਦੀ ਬੀ
ਪਰਸਾਦ ਸੰਗਤ ਦੀ ਤਰਫ ॥ ਤਬ [illegible] ਦੀ ਤਰਫ [illegible]
[illegible] ਤਬ ਪਤੇ ਦੇ [illegible] ਤਬ ਪਤੇ
[illegible] ਸਾਧ ਸੰਗਤ [illegible]
ਉਪਜਿਦੇ ਤਬ ਸੰਗਤ [illegible] ਜਿਤੁ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਤਬ ਸੰਗਤ [illegible] ਤਬ [illegible]
[illegible] ਪਰਸਾਦ [illegible] ॥ ਤਬ [illegible]
[illegible] ਅੰਮ੍ਰਿਤ [illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible]
[illegible]

ਜਿਮੇਰੈਪਿਅਗਰੋਤਿਮਤਿਮੈਮਇਨਕੇਤਰੇਧੁਮੀਰਖਤਿਇਖਰੇਨ
ਮੇਗਅਗਖਿਕਿਅਰੋਅਮੇਗੀਥੰਦਗੇ।ਕਿਅਰਗੇਅਮੁਗਰੈਮਮਅਹਿ
ਅਤਥਜਿਨਤੁਜਿਨ੍ਹਤਜਾਗਖਗਮੂਲਨਕਤਿਅਮੰਨਿਅਖਤਜਾ
ਖਗਮੂਲਕਣਗਮਏਉਪਗਿਅਲਸੁਉਨਿਤਤਜਾਗਧਰਨਦੋਨੁਪਕਨ
ਤਿਗੇਮੁਲ੍ਹਤਜਾਮੁਤਲਕਿਨਰਗਗਿਨਧੁਰਬਿਕਨਤਜਾਖਕਅਪ
ਨੀਕਮਏਰਜਾਗਿ।।ਉਨਰੇਰਮਏਰਿਮਨੁਤਿਖਿਅਦੋਤਿਤਦਖਤਿਉ
ਨਕੇਉਤੁਕਮੁਤਿਗਜਿਇਨਕਉਕਿਮਿਤਿਲਜਾਉਇਕਿਮਿਤਿਨ
ਜਾਗਿਗਉਇਕ੍ਹਗੇਜਿਮਕਿਮਿਤਿਨੀਜਾਏਤਕਤਲ੍ਹਪੂਛੈਗਜਿ
ਏਮੀਅਮਰਕ੍ਹਤੁਮਿਕਿਮਿਤਿਇਉਨੀਜਾਤਤਖਉਇਕੇਗਜਿਰੀ
ਤਮਕਿਮਤੁਕਿਮਤੁਰੇਅਤੇਕਿਧੁਰਬਿਧੁਰਇਰੀਅਰੇਤਨਤੁਮ੍ਹ
ਤਮੀਨਮੁਲੇਅਤੇਧੁਰਬਿਧੁਰਇਰੀਅਤਖਰੋਪਿਛੈਅਮਸੈਤਰੀ
ਤੁਕਿਮਿਤਿਇਉਲਜਾਤਤਰੇਕਿਮਿਤਿਇਰੈਰੇਚੰਇਅਮੁਮਗਿਬਹਗੇ
ਉਤਤੁਮਿਜਾਤਖਉਇਕੇਗੇਰਧੁਰਬਿਤਮਤਗਿਅਧਹਨਲਿਗਗਜਾਰੀ
ਤੁਅਪਲੇਰੀਜਾਮਖਿਤਮਗਤਰੇਗਖ।ਤਖਤਜਾਖੇਰੇਤਰੇਪੂਛੈਗਏਕ
ਤਲ੍ਹਜਿਏਮੀਅਮਰਰਕਿਅਸਤਉਮੇਰੀਇਨਮਿਨਤਰੇਰੇਰੀਕੀਉਤਿ।।
ਏਸਰੀਅਬੀਪਰਗੇਤੈਨਿ।।ਇਨਤਮੁਨੀਖਪਤਲਲਹਜਾਰਨਕਨ
ਖਪਏਅਗੇਜਿਉਤੁਕਮੁਮਧਿਧਰਤਖਉਇਬਖਮੀਅਨਿਗਿਤਜਾਗਖਅਖਿ
ਤਕਤਲ੍ਹਰੇਜਾਗਏਤਖਜਾਗਖਗਮੂਲੁਅ।ਧੁਰਬਿਲਿਉਨਕੇਉਪਗਿਧੁਮੀ
ਤਕਿਗੇਅਗੁਜਿਏਅਮਲੋਨਰੇਤੇਗਮੁਖਲਖਪਤੁਨੀਅਰਮਅਲ
ਦਿਧਿਗਿਗਣਤਗਗੇਧੁਰਬਿਗਜਿਏਪਤਜਾਗਖਰਅਖਿਅਨਰੀਉਤਦੀਅ

ਏਤਨਸੇਤ੍ਰਸਗਘੇਪਉਤ੍ਰਿਸ਼ਤਖਜਿਸੁਜਿਸੁਪੀਛੇਨਸ਼ੀਉਸਤਿਲ
ਸ਼ਿਮਿਲੀਤੈਉਤ੍ਰਿਪਰਫ਼ਿਲਾਤਿਗੇਉਤ੍ਰਿਸਗੀਲਾਤਿਗੇਉਤਨਕੇਉਸਤਿਕੇਸਿ
ਐਗੀਤ੍ਰਿਸਏਸੰਗੀਸਿਗਸੁਪਹਿਲਸਗਿਆਤਖਾਸ਼ਜਿਕਿਖੁਤ੍ਰਿਸਾਗਿ
ਰਗਿਫ਼ੀਗੇਦਿਇਆਰੇਤਸ਼ਿਫ਼ਦਿਸੀਲਾਤਿਗੇਤਖਾਜਿਤਗੇਹੁਰਲਾਗੇਸ
ਗੁਪਖਿਆਫ਼ਰੀਗਤੁਰਫ਼ਰੇਗਿਨਸਏਸੰਗਿਆਰੇਤੁਸੰਗਿਆਸੁਨੁਸਏਰਿ
ਅਘੁਤਸਲੁਤੁਰਘੁਤਸਤਨਨਸਖਿਆਤਪਰਫ਼ੇਲਾਤਿਗੇ॥ਜਿਨਤੁਘੁਤਸ
ਤੁਜਗੁਸੰਗਿਆਸੁਤਪਸਿਆਫ਼ਰੀਗੀਰੇਤੀਤ੍ਰਿਨਿਫ਼ਤੀਲਾਤਿਗੇਨੁਸ
ਤਿਤੁਰਿਨਿਘਖਸੇਲਾਤਿਗੇਜਿਸ਼ਸਗਖਸ਼ਿਨਕਉਸਟਫ਼ਰਿਘੁਨਖਰੀਅ
ਏਨਿਗਟਫ਼ਤਾਗਿਮੀਲਾਗਤਘੂਤਸ਼ਿਫ਼ਿਗਖਅਗੁਲਾਂਏਸਸਤਿਪਤ੍ਰ
ਖੁਸਤਲੁਤੀਗ੍ਯਤਖਿਨਕਉਘਖਸਗਨਿਫ਼ਤਗਅਉਗਕੀਉਸਤੀਪਰਤ੍ਰੀ
ਲਾਤਿਗੇਲਾਜਿਨਕਉਰਿਖੁਟਫ਼ਖਅਗਟਫ਼ੇਗੀਗਘਿਗਲਿਗਟਫ਼ਰਿ
ਕਗਿਪਗਸਸੁਨਘੁਤਿਆਤਪਰਫ਼ੇਲਾਤਿਗਸਗੀਲਾਤਿਗੇਤਖਤਜਾਖੁਗਸੁ
ਲੁਉਤਿਖਤ੍ਰਤਸ਼ਿਗਜਿਰਗਘਿਲਆਲਸੀਨਸ਼ਿਨਸਕੁਨਟਖਸ਼ਿਮਗੇ
ਤੀਤਰੀਸਜਾਸ਼ਿਮਿਲੇਤਗਜਿਘਨਤਗੁਸਿਤਫ਼ਤਉਨਸਗੀਤਿਅ
ਏਖਿਰਜਿਖੈਫ਼ੁਰਿਲਤਜਗਖਗਸੂਲਕਪੈਜ੍ਰਜਿਸ਼ਿਗਪੈਕਘਾਰੇਖਤਗਿ
ਟਫ਼ਸੇਉਤਕਤੁਲ੍ਯਕੇਗਰਪੈਕਘਾਗਕਤੁਜਿਜਨਤਗਅਸੁਸੰਨਿ
ਅਯਸ਼ਿਨਟਤਰੀਸੇਘਖਸਤਘਾਤਜਾਖੁਗਸੂਲੁਕੇਜਿਘਗਘਿਲ
ਅਲਸਨਿਤੁਸਕੁਨਰੇਘਾਘਿਸਿਤਗਫ਼ਨੁਤਿਉਸਤਿਤੀਗੈਤ੍ਰ
ਸਕੁਨਟਕੁਲਰਗਿਤਘਨਕਤਿਤੀਕਤਿਸੈਰਗਨਰਸੁਸਰ

ਸਗੋਤੇ ਸਰਤ ਬੰਨੇ ਉਤਰੰਤ ਸਗੀਆ ਤ ਬਖਸ ਸਾਵਤੇ ਲੇ ਨਾ ਇਵੰਹੀ

ਖਾਲਸਿਲ ਤੇ ਸਗੋਂ ਸਾਲਤੇ ਤਉ ਖਾਲੇ ਅੰਸਖ ਓਸਿਰੀ ਸਿੰਘ ਣਿਸੜਿ ਤਿ

ਜਿਉ ਇ ਸੁਣਾ ਲੈ ਤਿਉ ਉਸ ਣਾ ਲੈ ਇਸੀ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਆਖ ਰੇਲੈ

ਗਏ ਰੀ ਹਿਸੇ ਰੰਉ ਅਦਾਸ ਏ ਟਗਣੂ ਸਗਾ॥ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ਿਆ ਖਾ ਆਪਣੇ ਤੇ

ਦਾਸ ਬੋਲੋ ਰੇਤ ਸਰਾ ਤ ਉੜ੍ਹੈ ਸਚਾ ਸੁਰਤ ਰੀਤ ਭੁਣ ਸਗੀਐ ਆਗੈ

ਭੀ ਭੁਣ ਸਗੀਐ ਰੇਤ ਤ ਪਾਵਸੁ ਤੈਦਾ ਗਯਾ ਰਤ ਲਾਰੀ ਜੋਰ ਬੰਦ ਬੁਤੇ॥

੫੦॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਅਠੀਖੰ ਗੇ ਆਖੰ ਸੁਣ ਵਖੰ ਸੁਸਗੀਗ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਤਿਉ

ਸਿਖਿਆ ਸੁ ਏਸ ਕੁਲ ਸਿਗੁ ਸੀਗੀਗ॥ ਦਾਸ ਦੇ ਤੋਸ ਲਤਿਆ

ਰਗਿਆ ਰਗੁ ਪੋਗ॥੧॥ ਸਰਲਸ ਪੁਆ ਰਉ ਨਸ ਸਰਗ॥

ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਸਰਬਤ॥..

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਿਆਨ ਤੇ ਭਗਤਿ ਸਮਾਨੁ ਦਾਸ ਸਾਂਈਕ

ਤਾਪੈ ਸੰਤੁ ਆਪੇ ਸੁਰਨ ॥ ਸੰਧਿ ਗੁਰ ਨਕ ਨੁ ਆਗਿ ॥ ਆਤਮ ਪਾਰ ਪਾਰ ਬਿ

ਮਾਰਗੀਆ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਤ ਬਿ ਧਿਆਨਿ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਦਾਸੀਆ ਲੇ ਜਤਨ

ਨੁਕ ਸਤ ਪ੍ਰਸਾ ਬੰਸੁ ਸਨੇਗਸ ਪੇ ਲਕੇ ॥ ਪਾਤੇ ਬੇਗਿ ਗਗਨੁ ਜਾਗ

ਨੇ ਪ੍ਰਸਾ ਆਤਨੇ ਸਿ ਬਨਖੰਡ ਖੇਲੇ ॥੨॥ ਜਾਗਨੁ ਸੇਲੇ ਤਾ ਦ ਗੁਨ ਸਾਧ

ਕਨੇ ਕੰਧ ਸਿ ਸਗਨ ॥ ਨਾਉ ਚਨੇ ਪਗੁ ਖੇ ਦੁਤਨੀ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਤ ਬਿ ਧਿਆ

ਨਿ ਤਰਨ ॥੩॥ ਬਸਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਕਿ ਪਛਾਨ ਸਾਗਰ ਲਖੇ ਨ

ਕੋਈ ॥ ਸੁਨਿ ਕੰਧੀਗਾ ਨੇ ਭੇਤ ਪਇਆ ਸੋ ਸਿ ਫਿਰਿਆ ਪੇਤੋਈ ॥੪॥

ਨੇ ਲਿਤਨ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੇ ਸੁ ਬਾਤੇ ਸੀ ਜਨ ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਾਤ ਸੂਰ

ਪਸੰਧ ਬਿਬਗ ਜਤ ਪਗ ਦਿ ਪ੍ਰਸੁ ਸਮਨੰ ॥੫॥ ਪਨੇ ਪ ਜੋਗ ਤੇ ਗੁਨ

ਗੁਨ ਸਤੇ ਨੇਗ ਰੈ ਸਮਤਨ ਆ ਹੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪੜੈ ਨ ਤ ਆਤਮ ਪਾਰ ਪਾਰ

ਨ ਬਾਕੇ ਜੋਗ ਪੰਥਾਨ ਬਤਾ ਦੇ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਕਬੋਟ ਤੋ ਬੀ ਬਾਪੇ

ਸੰਦ ਕਾਲਨ ਜਨ ਤੇ ਸੇ ॥ ਨਗਰ ਸੁ ਜਤ ਲੈ ਖਤ ਸਿ ਜਨਟ ਪਾਤ

ਨ ਬਨਕ ਸਿ ਬਿਗਤੇ ਸੇ ॥੭॥ ਸੁਨਿ ਕੰਧੀਗਾ ਏਕ ਏਕ ਨਾਟਕ

ਤਤ ਸੰਤ ਬਿਗਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸੰਦ ਸਤੇ ਸਤੁਗਾਜਨੇ ਕੇ ਬਿਗਤੇ ਸੈ

ਸਾਂਗ ॥੮॥ ਆਸਾ ਸਾਜੇ ਬਨ ਬਨਤਾਸੇ ਕਦ ਦਾਸ ਸਨੁ ਲਾਏ ॥

ਦੂਰੈ ਸੰਧ ਸਸੈ ਬਿ ਪਰਕਾਸ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਪਲਾਨੇ ਹੈ ॥੯॥

ਆਸਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਸਨ ਬੰਧਨ ਬਿ ਪਤ ਤਤੁ ਨਿਰਾਸੀ ॥

ਜਾ ਕਾ ਗਨ ਤੇਸੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਰ ਸਿਆ ਤਪੁ ਕਰਿਗਯਾ ਤੁ ਦਿਆਨੰ॥ ਕ੍ਰਿਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ
ਆ ਸਤਿਆ ਕ੍ਰਤ ਕੇ ਬਿਰਲ ਪਾਵੈ ਧ ਦ੍ਰਿਤ॥ ਦ ਸਤ੍ਰ ਆਪ ਦ੍ਰਿ ਪ ਕਿਆ
ਪਾਪ ਨਸ੍ਰਪਨਤਾ ਗੀ॥ ਕੇਤ੍ਰ ਜਾਗੈ ਕੇ ਤ੍ਰਿਤੀਗ ਬਿਪਤ੍ਰੈ ਕਾ ਤ੍ਰ ਗੁਰ ਮ ਸਦਾ ਗੀ॥
ਜਾ ਕਾ ਗਨ ਸੋ ਨ ਜਾਣਾ ਪ੍ਰਗ ਤਪ ਕਰਿ ਆ ਸਾ ਲਾਗੇ॥ ਜੁਗ ਕੇ ਸਬਦ ਆਗ
ਨੈ ਕਾ ਪ੍ਰਗਕਾ ਜਬ ਠੇ ਕ ਆ ਤ ਬਜਾਗੇ॥ ਜੋਂ ਨਕੀ ਰੇ ਪ ਸੰ ਗਤੀ ਸ੍ਰੁਤੈ ਸਬ
ਦ ਸਤ ਸਬਦ ਤਤ੍ਰ ਕਤੁ ਤ੍ਰਿਪੇ ਕੇ ਸੈ ਬੁਝੈ॥ ਬਾਇ ਸਤੈ ਬਾਇ ਤਤ੍ਰ ਕਤੁ ਤ੍ਰਿਪੇ
ਕੇ ਸੇ ਜਾਣੇ॥ ਪਾ ਬਿਸ ਬਿ ਬਿਤ੍ਰ ਕਤੁ ਪੇ ਕੇ ਸੇ ਆਏ॥ ਤ ਬਣੀ ਗਿ ਬਿਤ੍ਰ
ਪਾਈਐ ਜਤ ਰਿ ਸਾਗ ਬੈ ਜਾਵੈ॥ ਸਬੈ ਸੁਨੈ ਕ ਬੈ ਬਜ੍ਰਾਵੈ ਏਕ ਏਕ
ਆਸੈਂ ਕਾ ਬਾ ਕੈ॥ ਤ੍ਰ ਦ ਹੰ ਸ ਸਕੇਟ ਬ ਸਪਾ ਢਿਗਿ ਆਵੈ ਜੀ ਦਤ੍ਰ
ਸੰਤ੍ਰ ਕਤਾ ਹੈ॥ ਬਿ ਨਾਜੀ ਜਗਤਿ ਸਨ੍ਰਗੇ ਸੰਤ੍ਰ ਪਾਸ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਦਤੇ ਪਾਹੇ॥
ਤਿਆਂ ਕਾ ਆਸ ਬਾ ਨ ਗਗੇ ਆਲੇ ਖੁ ਗਾ ਜਾ ਸਤ੍ਰ ਸੰਤੇ ਖ ਤੁ ਜੀਗੇ॥
ਪ੍ਰੰ ਯ ਧਿਗਪ ਜਤਾ ਭ ਜੀਤ ਬਾ ਤ ਬਸਨ ਆਤ ਸਾ ਬੀਗੰ॥ ਬੀਗ ਸੰਤੀ
ਬਿ ਬੇ ਕ੍ਰਪਾ ਇਕ ਏਤ੍ਰ ਯੇਤ ਕ ਜਤ ਦਾ ਭੰਾ॥ ਜ ਤੁ ਲ ਖੰ ਪਾ ਦੀ ਲੋ ਸ੍ਰਜ
ਸੇ ਪਦ ਤ ਬ ਜੀ ਤੀ ਸੈ ਜ ਸ ਕ ਲੰਾ॥ ਬਿ ਬੈ ਕ ਲ ਪ ਜਾ ਕੇ ਪ ਗ ਸ ਤ
ਬੰ ਪੀ ਪੈਖ ਬੰ ਪਿ ਬਾ ਤਾ ਇਆ॥ ਸੋਂ ਨੈ ਕੰ ਬੀਗਾ ਆ ਬ ਸ ਦ ਲ ਨ
ਤਿਆਂ ਸਤ ਜਿ ਬ ਸੀਗ ਜ ਕ ਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਕਇ ਆਤ ਸ ਗੀ ਤ ਬਤ੍ਰ ਬਹਿ
ਸਾਏ ਸਨਪਦ ਜ ਦ ਇਸ੍ਰਿਤਾ॥ ਸ ਬ ਵਡਾ ਗ੍ਰ ਕਾ ਖ ਲ ਖ ਲ ਪੰ ਕਾ
ਜਸ ਸਤਿ ਕੀਆ ਨੈ ਬੇਜ॥ ਗਗ ਨ ਤ ਸਾਨੇ ਬਾ ਜ ਨ ਬਾ ਨੇ ਸ੍ਰੁ ਭ ਸਸ
ਤ ਕ ਬ ਲ ਤਾ ਬੀ॥ ਸੰ ਸੇ ਕਾ ਬੁ ਲ ਸ ਤ੍ਰਿਗ ਗਤਿ ਤ੍ਰਿਆ ਪੰ ਧ ਪ੍ਰ ਬ ਸ
ਨਿਸਾ ਬੀ॥ ਜਗ ਤੇ ਤ ਸਾਗੀ ਲ ਤ ਸੰਪ੍ਰਿਆ ਸ ਜ ਸਤਾ ਸ ਕ ਲ ਦ ਨ ਸਾ

[illegible]

੧ੴ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ

ਰਾਗ ਗਉੜੀ

[illegible]

ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਤਿਸਾਹੀ

ਸ੍ਰਮੰਡਿ ਪਡਤੇ ਸਨ ਮੁਗੀਰਤੇ ॥ ਨ ਸਤਿ ਕੁਤੇ ॥ ਅਸਨ ਗਤਾਤੇ ॥ ਬਸ
ਪਤੁ ਰਿਜਨੂੰਤੇ ॥ ਤਿਸਤਿ ਨੂੰਤੁ ਬਤੇ ਬਿਰੁ ਸਸਨੈ ॥ ਗੁਸਾਤ ਸੁੰ ਸਾਸਨਸ
ਕਰਤੇ ॥ ਸੰਸਹਿਲਿ ਪਕ੍ਰਸ ਸਰਿ ਲਨਪਰਤੇ ॥ ਬਤ ਗੁਸ ਅਤਿਲੀ ਅਤੇ ॥
ਤਗਸਬੁਗਨੈ ॥ ਤਿਸਤਿ ਨਿਤ ਬਤੇ ਰਸਰਹੰ ਰਰਗਬ ਸੁੰ ॥ ਬਰਗਰਨ ਸਬ
ਤੇ ॥ ਸਨਿਤ ਪਾਏ ਤਗਰਗੇ ॥ ਸਹਿਗਤ ਲਤੇ ਸ੍ਰਰੀ ਗਸਗਤੇ ॥ ਰਗੋ
ਰਿਜਨੂੰਤੇ ॥ ਸਤ ਨਿਸਤਤੇ ॥ ਤਿਲ ਸਪ੍ਰਿਲਸੁੰ ॥ ਤੋਸ ਤੁਲਸੁੰ ॥ ਅਤਿ
ਸਤ ਸਸਤੁ ॥ ਸੁੰਗਨਿਏਤਤੇ ॥ ਸਗਸੁਸਨਤੇ ॥ ਬੇਸਾ ਸਨਸਨਤੇ ॥ ਸ
ਸੀਲ ਗਜਤੇ ॥ ਸੁੰ ਪਤਿ ਬਗ ਬੇਤਨੈ ॥ ਸੋਗਿਲਨਸੁੰ ॥ ਜਗਿਪਲਤਿਤੇ ॥
ਸਰਬ ਜਰਿਤੇ ॥ ਬੇਰ ਸੁਰ ਸਨੁਲਤੇ ॥ ਪਥਿਰਿਨੁੰ ॥ ਬੇਬਥਿ ਗਬੇਰੀ
ਨਤੇ ॥ ਗੁਪਤਿਤੇ ॥ ਬਗੁਬ ਪੀਗੁੰ ॥ ਕਨਿਸਬੁਗੁ ॥ ਬੇਸੰਬਰਿ ਸਨੁੰਤੇ ॥
ਤੇਗ ਸਾਗਰ ਅਰਲ ਬਰਸੁੰ ॥ ਰਸਿਨੁ ਰਤਿਲਤਤੇ ॥ ਬੇਰ ਅਨਿਨੁ ਸੁੰ ॥ ਤਜ
ਗ ਸਾਗਰੇ ॥ ਬੇਤਜਗਨ ਸਗਰਤੇ ॥ ਸ੍ਰਿਤਿਜਗੁੰ ॥ ਰਸਬਗਸਤਤੇ ॥ ਕਰਹੰਲਤਸਿ
ਤਗਰਤਤੇ ॥ ਤੇਗ ਸਾਗਰ ਅਰਲ ਪਤਸੁੰ ॥ ਪਥਸਲਗੇ ਬੇਰ ॥ ਰਤਿ ਤੇਨੁਸ
ਗਬੰਰ ॥ ਤ੍ਰਤਿ ਤੇਗਰਤਿ ਬੰਰ ॥ ਸਤਗਬੇ ਤਗਗਸ ਬੰਰ ॥ ਪੰਜਸੇਨ ਬੰਰ ॥ ਕ
ਪਤਰੀ ਪਰਤੀ ਪਰਬਸੀ ਤਿਯਿਸ ਨਿਤੁਜ ॥ ਤ ਨਿਸਗਏ ਗਤਿਨਨਰਬ
ਤਿਬ ਗਲਿਤਿਪਿ ਗਬਤਿ ਪਨ੍ਰਿਜ ॥ ਸਰਗਸਰਿ ਸੰਰੀਨਬਸਤਿ ਅ
ਸੁਨੀ ਸੁੰਸਰ ਪਤਸ ਰਤਿਨਨ ਕਰਿ ਰਗੇ ਹਿਸਰਤਿ ਅ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

[illegible]

ਤਿਆਂ ਜੇ ਵੇਸੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਲਿਆ ਤੁਤੇ ਮੁਰਾਦਾਂ ਪਾਈਆਂ ਸੋ ਤ੍ਰਿਆ ਸਾਡ੍ਰਿ ਘਤਾਈ॥
ਤਾ ਸੀਆ ਸਿੰਘ ਤਸੀਆ ਤਸਿਕਰ ਕਤਿ ਉਸੁ ਜੇ ਵੇਸੀਆ॥ ਪਤਿਲਾ ਪਾਣੀ ਵੰ
ਕਾਈ ਪਾਣੀ ਵੰਜਾਈ ਸੈਲਤੇ॥ ਆਂਦਰਗਿ ਵ੍ਰਤੀ ਪਾਇ ਜਾਤਾਤ੍ਰ ਆਂਦਰਗਿ ਸੁਪਾਗੀ॥
॥੧॥ ਤਿਸੁ ਦਾ ਮਆਤ੍ਰ ਜੇ ਵੇਸੀਆ ਮੁਰਾਦ ਪਾਈਆਂ ਸਤ ਵੇਤਤੇ ਜੇ ਵੇਸਆਂ
ਪਦੇਆ ਪਕੂ ਤ੍ਰ ਦਲੁ ਕਗਿ ਨਜਾਂ ਲਜਿਤ ਉਕਿਲੁ ਤਾ ਉਰਕਗਿ ਘਰੂ ਜਸੈ
ਬੀਸਤ ਕੌਤ ਲਾਤੇ ਤ ਉਤੀ ਕੁਲੁ ਨਾਤੀ॥ ਤੋਗਿ ਸਤ੍ਰ ਕੋਈ ਖਾਂਗਾ ਤੇ ਸੁਵ੍ਰਤੀ॥
ਜਾ ਤ੍ਰਿਆ ਪਦੇਆ ਪਕੂ ਗਲੁ ਕੇ ਗਤਾ ਗਦ੍ਰ ਦਸਤ੍ਰਦਾ ਖਲੀ ਦਾ ਗੁ ਮੁਰਾਦ ਪਾਤੈ॥
ਜਾਂ ਤ੍ਰਿਆਂ ਪਦੇਆ ਪਕੂ ਗਦਕਗਿ ਤੇ ਤੇਠ ਖਲੀ ਦਾ ਗੁਤੈ ਦੇ॥ ਤੁਸੁਰ
ਉਦਾ ਮੁਰਾਦ ਪਾਤੇ ਸਾ॥ ਜੇ ਤੇ ਸੀਆ ਮੁਰਾਦ ਪਾਈ ਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਤਾ ਗਾ ਨਾਤੇ॥ ਮੁ
ਦਾ ਪਾਤੇ ਗੈਤੇ ਆਂਦਰਗਿ ਤੈ॥ ਆ ਪਲੂ ਤੇ ਆਂਦਰਗਿ ਤ੍ਰ ਮੁਰਾਦ ਪਾਇਦੇ ਸੁ॥ ਤੋਗਿ ਜਾਤਿ
ਗਾ ਮੁਰਾਦ ਪਾਉਕ ਸਾ ਪੀਨਦੇ ਸੁ ਤੇ ਗੈ ਆਂਦਰਗਿ ਮੁਰਾਦ ਪਾਤੇ॥ ਤਾ ਉਨਿ ਮੁਰਾਦ ਪਾਈਦੇ
ਲੋਕ ਕਤਿਆ ਜੇ ਵੇਸੀਆ ਸਿੰਘ ਦੇ ਠਕੀ ਗਿ ਮੁਰਾਦ ਪਾਈਦੇ॥ ਜਾ ਆਂਦਰਗਿ ਮੁਰਾਦ ਪਾਈ
ਤੈ ਤਾ ਲੋਕ ਸਕਦੇ ਦੀ ਸਤ੍ਰੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਤੇ ਕਿ॥ ਤਜਾ ਕਾ ਥੇ ਕਉਆਂ ਦਾ ਤੇ ਕਿ॥ ਪ੍ਰਤਿਲੋ
ਕਸਕੈ ਸਤਗੁ ਸਨ੍ਹਾਂ ਦਤੇ ਕਿ ਜਾ ਉਥੇ ਮੁਰਾਦ ਪਾਤੇ॥ ਜਉਤ ਜਾਤਾ ਗਾ ਮੁਰਾਦ ਪਾ
ਨਤੇ ਦੈ ਤਾ ਲੋਕ ਉਥੇ ਕਦਵਜਾ ਦੇ॥ ਤੋਗਿ ਜੋ ਜਿਤ ਨਾ ਸੁਸਲਮਾਨ੍ਰ ਲੋਕਨਿ
ਦਜਾ ਕਗਿ ਦਾ ਤੇ ਸਿ ਕਾਂ ਘ ਤ੍ਰ ਲਤ ਦੀ ਤਗਠ ਨਿ ਦਜਾ ਸਿ ਜਾਦਾ ਦੇਦਾ ਤੋ॥ ਜਾ
ਕਾ ਘਦੀ ਤਗਠ ਮੁਰਾਦ ਪਾਈ ਤੈ ਤਾ ਕਾਂ ਘੇ ਦੀ ਤਗਠ ਨਿ ਸਾਜ ਗਜਾ ਗੀ ਦੀ ਤੈ॥
ਤਾ ਸਿੰਘ ਠਕੀਗਿ ਕਤਿਆ॥ ਕ੍ਰ ਸੰਲ॥ ਜਿਸ ਤ੍ਰਿਸਕ ਸੰਤ੍ਰਿਸਾ ਤ੍ਰੀਆ
ਸੰਤ੍ਰੇ ਤੇ ਸਿਤ [illegible] ਘਾ॥ ਸੰਤ੍ਰੇ ਤੀ ਕਾਂ ਘਾ ਬੀਆ ਕਾਂ ਕੇ ਕਗਿ ਨਿ ਦਜਾ॥੩॥ ਤਿਸਦਾ

ਛੋਲਿਆ ॥ਦਾਨਿਆ ਪਾਨਿਆ ਦੰਗ ਦਾ ਫੇਸੀ॥ ਦਾ ਫ ਵਗੋਜਾ ਤਉ
ਪਖਿਨ ਪੋਖਿ ਕੀਤਾ ਕੋ ਦਲੁ ਦੇ ਸੀਸਾਂ ਗ ॥੬॥ ਤਿਸ ਨਾ ਛਿਆਂ ਨੁ॥
ਤਾਂ ਪਰ ਗੁਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀਆ ਜਹ ਦੇ ਸੀਆਂ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਤਾਂ ਕੇ
ਦੇਸ ਦੇ ਆਦ ਗਿਆਨ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਕਰਣਾ ਨਾਨੈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ
ਜਾਂ ਦੇਤ ਹੈਆ ਹੰਤ ਜਾਣੀ ਹੈ ॥ਤ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਾਤਾ ਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਭ
ਦੇਲ ਦੇਤ ਕਸੀ ਉਪ ਕਸਤ ਹੈ ਜਾਣੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਦੇਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਕੀ
ਹੈ॥ ਜਾਂ ਦੇਤ ਖਸਤ ਕੀਆਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੁਰਖ ਨਾ ਲਤ ਹੈ ਖਿ
ਪਈ॥ ਜਾਂ ਦੇਤ ਦਾਤਾ ਹੰਤ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਸੀ ਦਾ ਤੁਲਾ ਮਾਂ
ਵੇ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਤ ਦੀਏ ਨਾਂ ਏਆਂ ਤਾਂ ਕਆਂ ਕੀਆਂ
ਕੇ ਦਾ ਦੇਸੁ ਕੀਆਂ॥ ਜੋ ਦਾਤਾ ਹੰਤ ਦੇ ਤਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਪਾਇ ਤੇ ਏ ਕੁੰਏ
ਕਾਂ ਤਿਸ ਨਾਲ ਗਤੇ ਹੈ॥ ਦਾਤਾ ਹੰਤ ਦੀਲੇ ਜੀ ਏ ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਤਾ ਹੰ
ਕੁਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਪ ਪੁਰਖ ਪਿਦੇਂ ਤਕੀਏ ਲੈ ਮੇਂ ਪਤ ਕੇ ਗ ਤਾਂ ਕਿਏ
ਪਰਮੇਸ ਆਗੈ ਕੇ ਜੇ ਤੇ ਜੀ ਹੈ॥ ਜਾਂ ਦੇਤ ਖਸਤ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਕਿ
ਤੁ ਪੇਖੈ॥ ਆਤੇ ਨਕ ਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਕਿਸੈ ਉਸ ਜਤ ਨੀ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਗੁਸਾਈ
ਕੀਰਿਆ ਤੁ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁਰਖ ਪਿਦੈ ਜਾ ਪਸੀਆਂ ਨਕੀ ਗ ਵਿਚ ਉਤ ਕੇ
ਤ ਕੇ ਸਤ ਨਾ ਸਸਕ ਤੇ ਪੌ ਗਆ ਤੇ ਜਿਤ ਕੀ ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੁਰਖ ਇ
ਪੁਸਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਗੁਸਾਈ ਜਦੀ ਨਕੀ ਸਿਕੁੰ ਪਏ ਛੋਲਿਆਂ ਜਿ॥

ਰਹੀਤ ਭੋਗਿ ਭੁਗਤੀ ਉਸਦੀ ਸਿ ਪ੍ਰਤਿ ਰੂਪ ਤ ਹਿ ਸਕਦਾ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਦਿ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਆ ਸਿਦੀ ਪ੍ਰਕੀ ਪੁਰਖ ਫਿਰ ਦੇ ਦੇਖ ਜਿਸ ਦਾ ਹੈ ਕਤੇ ਥਾਂ ਹੋਤੇ
ਸੀਪ ਦੇ ਜਿਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੇ ਨਿਰਖਣ ਜੀਆਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤ ਸਬ ਖੁਤੇ ਕਿਨਾਂ ਉਤਿਕੀ
ਤਾਂ ਸਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਂ ਤਿ ਘਟੀ ਤੈ ਤਾਂ ਉਨਿ ਸਿਦੀ ਪ੍ਰਕੀ ਹੈ ਰੂਪ ਖਣ ਬੋਲਿਆ ਜਿ॥
ਜਾਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ ਕਰਤਿ ਵਿਦਿਤਿ ਸੁਖੁ॥ ਕਿਲ ਤਨੁ ਕਾਂਪਿ ਆਸਥੋ॥ ਸੁਲਾਂ ਪਟੇਵਣਿ
ਸੁਖੁ॥ ਹੋਤੇ ਪਤ੍ਰਿਆ ਸੋ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਆਂ ਜੋਤ ਕੀਰਤਿ ਏਪਾ ਹਿਆਂ ਹੈ ਤਾਂ ਏਤੁ
ਜੋ ਉ ਪ੍ਰਿਕਸ ਪੁਰਖ ਫਿਰੂ ਜਾਂ ਲੋ॥ ਰੂ ਜਾ ਏਲਬੀ ਕ੍ਰਿ ਹੋਕੇ॥ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਗਾੜਲ
ਦੀਤ ਜਾ ਤਿ ਕਾਂ ਈਜਾਂ ਤੀ॥ ਪ੍ਰਸਿਧਾਂ ਹੈ ਕਤੇ ਥਾਂ ਹੋਤ ਸੀਪ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾ॥ ਤਥ ਉਨਿ
ਪੁਰਖ ਫਿਰ ਹੈ ਆਗਤ ਕੀਤ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਆ ਸਿਦੀ ਪ੍ਰਕੀ ਹੈ ਪੁਰਖ ਫਿਰ ਦੇਖ ਜਿਸ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਿਜੇਤ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਨਾਂ ਲਿਆ ਕੀਤਾ ਤੈਸਾ ਤੈ ਪੁਰਖ ਫਿ ਤੀ ਦੀ ਕਿਕਸ ਤਿ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੇ
[illegible] ਦੇਖ ਜੀਆਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿ ਸਿਲੀ ਐਸ ਰੂ ਏਕ ਸਿਲੀ ਐ॥ ਤਾਂ ਉਨਿ ਸਿਦੀ
ਪ੍ਰਕੀ ਹਿਤੂ ਖਣ ਬੋਲਿਆ॥ ਜਿਨੀ ਕਿਕਸ ਤਿ ਤਠ ਸੇਸਟਿ ਸਥੇ ਵਿਤ ਵਾਤਿ॥
ਤਜੀ ਦੀ ਵਖੇ ਰਿਸੋ॥ ਦੇਲਾਂ ਦ ਤਸੂਗ ਤਾ॥੧੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਖਿਆ ਨੂੰ ਜੋ ਏਸੀ
ਆਂ ਪੁਰਖ ਫਿਰ ਦੇ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਕਿਕਸ ਤਿ ਪੁਰਖ ਫਿ ਤੀਨਾਂ ਲਿਤੇ ਜਾਕਿ ਤੂ ਕਿਕਸ ਤਿ ਪੁਰਖ
ਫਿ ਨੂੰ ਸਿਲੀ ਐ॥ ਪ੍ਰਸਥਾਂ ਤ ਪ੍ਰਸ ਕਿਕਸ ਤਿਰਾਂ ਤ ਹੁ ਏਸ ਵਿਚ ਥਾਂ ਪਨੇ ਪੁਰਖ
ਫਿ ਨੂੰ ਲਤ ਲ ਨੂੰ ਆਤੈ ਉਨਾਂ ਦੈ ਸਥੈ ਨੀ ਸਾਂ ਲ ਸਾਂ ਤਿ ਘਟੇ ਨਾਂ ਵਦਾਂ ਤੈ ਸਾਂ ਤਿਘ
ਦੀਜਾਂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਥੈ ਏਸ ਕਦੀ ਤੈ ਆ ਤੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੁਤਦਾਂ ਜਾਂ ਖਿ ਆਂ ਖੀ
ਦਾਂ ਤੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸਿ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰਿ ਲਿਆਂ ਨਾਂ ਤੀ ਤੈ ਵਦਲਾ॥ ਤੈ ਫਿਰਿ
ਹੋਤਲਾ॥ ਆਂ ਪਨਿ ਸੁ ਕਹਲਾ॥ ਉਨਾਂ ਪਸਿ ਗਾ ਗੀ ਥੀ ਪਕੜ੍ਹਿ ਹੋਤਲੀ॥

[illegible] ਕਿਛੁ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀ ਹੋਇ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥੧੨॥ ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੰਥ

ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਗੁਰੂ

ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ

ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦਿ॥ ≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥

੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧

॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀ ॥ ਗੋਸਟਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪਾਸ ਤੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰ
[illegible] ਸਿਖ [illegible] ਹੋਇਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
[illegible] ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ [illegible]
[illegible] ਸਿਖ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ਸਿਖ [illegible] ਹੋਏ ॥ [illegible]
[illegible] ਹੋਏ ॥ [illegible] ਹੋਏ
॥ [illegible] ਹੋਏ ॥ [illegible]
[illegible] ਹੋਏ ਹੈ ॥ [illegible]
[illegible] ਹੋਏ ਹੈ ॥ [illegible]
[illegible] ਹੈ ॥ ਸਿਖ [illegible]
[illegible] ਹੈ ॥ [illegible] ਹੈ ॥ [illegible]
[illegible] ਹੈ ॥ [illegible]
[illegible] ਹੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਹੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [illegible]

ਜਾ ਆਦਮੀ ਸੁ ਗੰਤ ਸਸ ਸਾ: ਇਲੋਤੁ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਹ ਜੀ ਸੋਧਾਂ ਦੀ॥
ਸੁਣੀਦ ਨਵਾਬ ਸਤੋ ਸਸਾ: ਈ॥੧॥ ਤੇ ਸਦ ਪ੍ਰਾਸਾਂ ਗਯਾ॥ ਤਬ ਸਗੀ
ਗਲ ਦਸਿ ਕਹਿ ਆਂਦਿ ਗ ਆਦਮੀ ਸੁ ਗ ਤੇ ਰ ਗਿਰੋਹ ਆਤੁ ਪਗ ਦੀ
ਸਸਝ ਕੇ॥ ਜਿਥੇ ਨ ਸੌਂਬਹ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਬਾ: ਈ ਦਿਤੇ ਸੁ ਕੀਤੇ ਸੁ
ਦਸਾ ਕੇ॥ ਕੰਬਾਹੁ ਗ ਨਸਦਾਂ ਨੁ ਆਗ ਤੇ॥ ਜਬਾਹ ਨਸਦ ਨੁ ਆਗ ਮਤੇ
ਸੁਣ ਕੀ ਦੇ ਸੁਣੁ ਸਂ ਤੇ ਸੁ ਸੁ ਨ ਪਾ ਸੇ ਸੁਗਦਾਂ ਦਿਸੁ ਸਗਰ
ਕਰੇ ਸਹੁ ਗੇ ਸਗ ਸਿਬ ਸਿ ਗਏ ਆ॥ ਦਸ ਕੇ ਨਸਾਈ ਕੀਤੇ
ਬੀਸੁਦ ਪਰਿ ਪੰਡੀ ਪ੍ਰਦ ਤੇ ਕੇ ਆਗ ਬਾ ਸੁਰੀ ਕਬੀਰ ਜਿ
ਨੁਬਾ ਲੀਤ ਗੀ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤਉ ਏਸਦ ਪੇ ਰੁਤੇ ਸੁਸਿ ਗਏ॥
ਸਿਰ ਸਂਦਿ ਨਸਦਾਂ ਨੁ ਸਾਗ ਤੇ॥ ਨਸਦ ਨੁ ਸਗ ਸਂਦਿ ਦੇ ਕੁਗੇ
ਤੇ ਗਨਾਂ ਨ ਬਾ ਤੇ ਸੁਬਾ ਸਿਸ ਤਬ ਸਿਸ ਗ ਸਿਸੁ ਸੀਰ
ਪਗਰੁਸ ਪਗਰੁਸ ਤੇ ਰੁਣੀ॥ ਕੰਬਾਹੁ ਗ ਆ: ਨਸੁ ਪਂ ਨੀ ਦੇ ਤੇ ਜਬ
ਕਰੇ ਸਂਦਿ ਪਾ ਸੇ ਸੁਗ ਬਾ ਸਿਸ ਤਬਾਂ ਸੁ ਏਸੇ ਦਦੇ ਸਂਦਿ ਨ ਤੇ ਸ
ਸਾ ਈ ਲੀਤੀ॥ ਨਸਤੇ ਕਰੇ ਸੇ ਸਾਂਦਨ॥ ਆਗ ਸੁ ਏਨਾਂ ਨ ਗਲਿ
ਸਿਰ॥ ਸਿਦ ਸਂਤ ਸਦ ਤੇ ਸਸ ਸਾ: ਈ ਲੀਆ॥ ਏ ਸਂਤੁ ਨੀ ਏਤੁ
ਸਂਬਹ ਤੇ ਬਾ ਕੇ ਜਬਾ ਸੁਣੀ ਸੇ ਸਸ ਸੁ ਸੇ ਸੇ ਤਬ ਸੁ ਆਸੇ
ਗ ਏ ਤੁ ਸਂਤੁ ਤੇ॥ ਸਦ ਏਗ ਨ ਸਾ॥ ਸੁਣ ਕੇ ਕੁਗਗ ਕੁਬ ਕੇ ਏਗਾ॥
ਸੁਸ ਗ ਸਦੇ ਤੁ ਨੀ ਸਿਗ ਗ ਸਾ ਕਾਂ॥ ਤੇ ਸਦ ਪਾਸਾਂ ਗਯਾ॥ ਸੁਣਿ
ਕਰੇ ਸਾਦਿ ਕ ਗ ਸਾ॥ ਜਨਦ ਏਸੁ ਸਾਂ ਨਸ ਸਿ ਕਸਸ ਨਚੇ
ਸਾ॥ ਸਾ ਕਤ ਸੇ ਜਿਸਗਾ ਤਬ ਏ ਤੇ ਸਿਸ ਸੇ ਕਚ

੧ੳ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਸਟਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੇ ਤਿਲੋਚਨ ਕੀ

ਏਕ ਦਿਨ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਨੈ ਜੋ ਬਸੀ ਜਿ ਏਪਦ ਮੇ ਸਰਧਾ
ਨੈ ਘਰ ਦੇ ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਨ ਪਾ ਦੈ ਸੈ ਪਤ੍ਰ
ਆਜ ਗਏ॥ ਸੋ ਰੇਗ ਰਖੇ ਪਦ ਸੇ ਸਤ੍ਰ ਸਦ ਪਾਨ
ਸਲਤਾ ਤੈ ਸਤ੍ਰ ਸੈਰ ਦਰ ਸਨ ਨਾ ਕੋ ਏਥਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਕਸ ਸੈ ਗਿਨ ਕੁ ਗੁਨਰੁ॥ ਚਕੀ ਸੋ ਜਿ ਸੈ ਆਪਨੇ
ਗੁਰੂ ਪਾਤਿ ਜਾਤੁ॥ ਜਾ ਪ੍ਰ ਕਰ ਬ੍ਰੇ ਨਤੀਕ ਗਤੁ ਗੁਰੂ
ਪਾਤਿ ਜਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋ ਰੈ ਤਾ ਪੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਏਥਾ ਤੁ॥ ਜੇ ਤਉ ਦਰਸਨੁ ਏਥਾ ਦੈ ਤਉ ਸਤਿ ਲਾ॥
ਨਾ ਤਰ ਜਿਸ ਸੇਵ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਾ ਸਦੇ ਪਾ ਤ੍ਰਿ ਆ ਤੋ ਸਾ ਧੋਸੇ
ਦਾ ਸੇ ਕਤੁ ਬਤਾ ਏ ਜਿ ਸੈ ਤੈ ਪਾ ਦਤੁ॥ ਤਬ ਚਲਤੈ ਚਲਤੈ ਨਾਮੇ
ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਤ੍ਰਿਕਨ ਨ ਸਸਕਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਪਰਦਖ
ਨਾ ਦੇ ... ਕਰਿ ਲਾ ਗੇ ਕੋ ਤ੍ਰਿ ਕਰਿ ਨੇ ਨੇ ਤੁ ਤਿ ਕਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ
ਤਬ ਨਾਮਾ ਦੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ॥
ਆ ਪੀ ਸੋ ਜੀ॥ ਆ ਪੀ ਸੋ ਜੀ ਬਾ ਬਾ ਜੀ ਨ ਨੇ ਗ ਤ ਆ ਦ੍ਰ
ਚਨ ਦਾ ਸ ਜੀ॥ ਤੁ ਨੇ ਦਰ ਗ ਸਤਿ ਦੇ ਖੇ ਨ ਲੇ ਨ ਤੁ ਤਿਲੋ
ਦੇਖੇ ਨਲੇ ਨ॥

~~ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਨੈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਨ ਜੀ~~

ਲਕ੍ਰਨਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ਨਿਸਾ ਸੋਰ ਕਰ੍ਰ ਪਾਇਆ ਸਿ ਸਤ੍ਰ
ਵ੍ਰ ਪ੍ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਿ ਲਿ ਧਰੁਤ ਰ ਧਸਿਆ॥ ਤੇ ਲਿ ਧਸ
ਵ ਦਿ ਆ ਨਿ ਇ ਰਖਾ ਤ ਵ੍ਰ ਪ੍ਰ ਹੈ ਸੋ ਘਰ ਨਾ ਉ॥ ਤਬ
ਤ ਬ ਤਿ ਲਿ ਧ ਨਿਸਾ ਸੇ ਸਤ੍ਰ ਕਰਿਆ ਨਿ ਰਾ ਣਾ ਣਾ ਨੇ
ਸੋ ਰ ਣਾ ਸ ਰਾ ਸ ਹੈ ਤ ਬ ਨਾ [illegible] ਨੇ ਕਰਿਆ ਨਿ ਕਿ ਤ੍ਰੇ
ਤਿ ਲੇ ਧ ਨ ਤ੍ਰ ਆ ਇ ਆ ਕਉ ਸਤ੍ਰ ਧਲਿ ਆ ਕਉ॥ ਕਰੇ
ਨੇ ਆ ਇ ਆ ਬਾ ਪਰ ਸੋ ਸਤ੍ਰ ਪਾ ਵਏ ਣੀ ਨਿਸਤਾ॥
ਪਉ ਨਾ ਤਾ ਰਉ [illegible]॥ ਕਹੈ ਰੋ ਪਰ ਸੋ ਸਤ੍ਰ ਇ ਵਸਤ
ਲ ਪਾ ਈ ਤਾ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਨੇ ਪਾ ਈ ਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਰਸਾ
ਦਿ॥ ਨਿਧ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਬ ਸਤ੍ਰ ਹੈ ਸਿ ਪੁਤ ਕੈ ਕੇ ਭਆ
ਵਤਾ ਹੈ॥ ਪਿ ਤਾ ਕਸਾ ਇ [illegible] ਤਾ ਹੈ॥ ਸਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਬਿਨਾ ਕਸਾ ਈ ਤੇ ਪਾ ਵਤਾ ਹੈ॥ ਰਉ ਤੇ ਰਾ ਸਿਖ
ਤ੍ਰ ਸੋ ਰਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨੇ ਪਰ ਸੋ ਸਤ੍ਰ ਪਾ ਇਆ ਤਉ
ਰਉ ਨਿ ਣੇਖਿਆ ਧਾ ਰਉ॥ ~~[illegible]~~
ਤਬ ਨਸੈ ਜੋ [illegible]
ਤ ਕਿਆ ਣੇਖਿਆ॥ ਕਹੈ ਨੇ ਸੋ ਕਿਕੁ ਨ ਣੇਖਿਆ॥
ਤ੍ਰ ਸੋ ਸਾ ਇਆ ਤੇ ਕੇ [illegible] ਣੇਖਿਆ॥ ਸਿ
ਸਾ ਇਆ ਸਾ ਤਿ ਰਸ ਨਾ ਤੇ ਪਾ ਈ ਤਾ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਕਰਤੇ ਤੇ
ਤੇ ਪਾ ਇਆ ਸੋ ਕਉ ਕਹੈ ਪਾ ਇਆ॥ ਤ ਤ ਉ ਸ ਇਆ

ਜੇ ਕੋ ਟਹਲ ਮਾਂਗੈ ਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤ ॥ ਨ ਘਟ ਸਾਸ ਸ ਮਹੁ
ਸੇਵ ਅਨਕਾਂ ਕੀ ਰਹਤ ਨ ਰਹਤ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਘਾਤ ਤੁ
ਕਉ ਕਰਿ ਪਾ ਦੀਤੇ ਹੈ ॥ ~~ਜੇ ਹੈ ਦੇਤੁ ਲਿਆ ਪਨਾ~~ ॥ ਨਿਸੇ ਕੁਇਆ
ਨਿ ਦੇਤੁ ਲਿਆ ਪਨਿ ਤੇ ਸਾ ਪਾ ਕਤੇ ਨਿ ਤੁਧੁ ਘਰਾ ਨਿ ਸਮ ਸੋ ਦੁਆਰੇ ॥
ਪਾਤੂ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਦੁ ਆ ਤੇ ਗੁ ਤਉ ਭ ਸੁਧ ਰਾ ਕਉ ਸਸ ਮ ਵੁਦੁ
ਐਸੇ ਗੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰ ਨਿ ਤੇ ਤੂੰ ਸੁ ਵੁ ਕਉ ਸਮ ਸ ਦਾ ਦੁ ਤੁ ਲਿਆ ਪਨਾ ॥
ਤਘਤੁ ਲਿਆ ਪਨਿ ਕਤਿ ਆ ਸਿ ਲਿ ਕੁਸੈ ॥ ਸੁ ਸ੍ਰਸਿ ਦੁ ਕ ਘਾਨਤੇ
ਨਿ ਕ ਤੇ ਤੁ ਲਿਆ ਪਨ ਸੀਤੁ ॥ ਕੁ ਆ ਤੁ ਸਿ ਨ ਤਿ ਸਿ ਲ ਨ ਸੁ ਨਲੈ
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ॥੧॥ ਤ ਘਾਨ ਸੇ ਕ ਤਿ ਆ ਨਿ ॥ ਸਿ ਸ ਪਾ ਕ ਪੂਤੁ
ਗੁਰ ਤੇ ਨਿ ਨੇ ਸੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀ ਸ ਨਿ ਸਾ ਆ ਹੈ ਸਾ ਸ ਨਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀ
ਤੇ ਦ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿ ਤੁ ਆ ਦ੍ਰਿ ਆ ਤੇ ਟਹਲ ਕੇ ਨਿਸਤਿ ਆਉ ਸਗੁਰ
ਟਹਲ ਗਰ ਦ੍ਰਿ ਨਿ ਦ੍ਰਿ ਗ ॥ ਨੇ ਹਿ ਆ ਕਰੇ ਗ ਸਾ ਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਕੀ
ਤਉ ਦੇ ਸਸ ਸਾ ਦੇ ਸ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਦ੍ਰਿ ਗ ॥ ਦੇ ਤੂ ਨਿ ਤ ਟਹਲ
ਨਿ ਦ੍ਰਿ ਗ ॥ ਪਰ ਪਾ ਦੇ ਐਸੇ ਤੂ ਸ ਨਿ ਸਾ ਤੁ ਲਿਆ ਪ ਨਾ ਆ ਦ੍ਰਿ
ਆ ਤੇ ਦੁ ਤ ਸ ਨਿ ਸਾ ਦ੍ਰਿ ਲਿਆ ਪ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰ ਗੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀ ਤ ਘਾ ਆ
ਪਨੇ ਪਰ ਤੂ ਪ ਨਿ ਸਾ ਨੀ ਕਤਿ ਸੁ ਨਿ ਦੇਰਾ ਤੇ ਦੁ ਲਿਆ ਪਨਾ ਸ
ਕੁ ਆ ਕਰਤਾ ਤੇ ॥ ਤ ਘਾਨ ਸੈ ਨੀ ਕਤਿ ਆ ॥ ਸਿ ਲਿ ਕੁਸੈ ॥
ਨਿ ਸਾ ਕ ਤੇ ਦੁ ਲਿਆ ਪ ਨਿ ਤੂੰ ਪਰਿ ਪਰਿ ਕਰ ਸ
ਨਿ ਸਾ ਕ ਤੇ ਦੁ ਲਿਆ ਪ ਨਿ ਦੇ ~~ਦੁ ਲਿਆ ਪਨੇ~~ ਕ ਰ ਸੇ ਰੇ ਪੰਥ ਪਾ ਕਾ ਤਿ ਕੈ
ਸ ਕਲਿ ॥ ~~ਦੇ ਤੁ ਲਿਆ ਪਨੇ~~ ਕ ਰ ਸੇ ਰੇ ਪੰਥ ਪਾ ਕਾ ਤੇ ਕੈ
ਤੇ ਦੁ ਨਿ ਤ ਨਿ ਨਿ ਨਿ ਕਲਿ ॥੫॥

ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿ ਲੋਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜਿਮ੍ਰ ਮੋਹਾ ਪੰ[illegible] ਚ ਜਬ ਤੈਂ ਮਹ ਪ੍ਰੇਮ
ਪੰਥ ਮੋਹ ਦ੍ਰਿੜੀ ਕਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਕੈ ਜਿਉ ਮੋਹਾ ਜਿਹੰ ਜਨ
ਜੈ ਸਾ ਓਰ ਹਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਦੇਖਿ ਲੋਚਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible]
ਮਹੈ ਜੀ ਓ ਸੀ ਹੋਇ ਨਾ ਹਿ ਆ ਫਰੀ ਜੈ ਸੀ ਕ੍ਰਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ
ਕਹੈ ਦੇਖਿ ਲੋਚਨ ਕਿਉ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਉ ਹਿਉ ਜਿਤੇ ਹੈਂ ਕਰ ਪੰ
ਥ ਕਰਤੇ ਹੈ ਮਾ ਇਆ ਕਾ ਆਪੁ ਮਨੁ ਕਿਉ ਕਹਿ ਕਿਰਤਿ
ਕਾ ਕਿ ਕਹਿ ਮਾ ਇਆ ਕੈ ਮ ਜਿਹੰ ਜਨ ਕਉ ਲ ਗਤਾ ਹੈ॥
ਤਬ ਨਾ ਮੈ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਜੀ॥ ਐਸੇ ਰਾ ਮਸੈ
ਐਸੇ ਹਰਿ ਉ॥ ਨਾ ਮੁ ਕਿ ਉਤੁ ਆ ਨੁ ਨ ਰਿਉ॥ ਰਹਉ॥
ਸੈ ਡਿ ਕ੍ਰਮ ਜੈ ਮੋ ਭਰ ਰਾ ਹੇ॥ ਉ ਪੁ ਤਉ ਪ ਨਤਨਹਿ
ਉ [illegible] ਘ ਆ ਨੁ ਨ ਨਾ ਹੇ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਤਬ
ਨਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਜਿਉ ਲੋਚਨ ਮੈ ਐਸਾ ਰਾ ਮੁਹੈ ਰਤਾ ਹਉ
ਜਿ ਪੁ ਕਸਾ ਮਤਾਰ ਪੁ ਕ ਪਲ ਕ ਤ ਹਿ ਮੋਹ ਘਲਾ ਨੁ
ਨੁ ਰ ਨਾ ਹੇ ਹੋਤਾ ਪਾ ਕੁਰ ਥੋ॥ ਕਿ ਸ ਕੀ ਜਿਆ ਦ੍ਰੈ ਜਿਉ
[illegible] ਪਰ ਧੀਅ ਕ ਹੈ ਜੈ ਬ [illegible] ਫ ਤੈ ਲ ਗੁ ਉ ਸਕ
ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਕਹਿਆ ਗੁ ਮੋ ਹਿ ਤਤੇ॥ ਉ ਸਨਾ ਰ ਮੁ ਨ ਏ
ਕ ਲੀਆ॥ ਆ ਪ ਏ ਪ ਫ ਕੋ ਮਤਾ ਹੈ॥ ਪ ਝੁ ਉ ਸ ਤੇ ਪਿ
ਆ ਨੁ ਸੁਖਿ ਨਾ ਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਰੋਇ ਲੋਚਨ ਕਿਉ
ਜਿਰ ਗ ਕਪ ਆ ਪੁ ਨਾ ਰਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟ ਨ ਤਾ॥

ਤੇਹੁ ਮੈਰਾ ਧਿਆਨੁ ਕੂਰਕੇ ਧਰਨ ਕਮਲ ਤੋ ਨ ਤ

ਅਵਰੁ ਕਿਸ ਕੈ ਨਿਆ ਦੀ॥ ਜਿਉ ਮੀਨੇ ਤੇ ਰਤ ਪਸੂਆਰ॥

ਸੁਨਿ ਧਾਨੁ ਤੇ ਰਤ ਸੁਨਿਆਰ॥੨॥ ਤੁਸ ਕਪਸਾਰ ਥੂ॥

ਸੁਨੁ ਤੇ ਤੁ ਲਿ ਧਨ ਜਿਉ ਦੀਪੇ ਰ ਮੀਨੇ ਸ ਕੀ ਕਉ ਆ ਗਸ

ਤੇ ਤ ਕ ਤ ਤੇ ਪਾ ਨਿ ਸਾ ਤੂ ਤੇ॥ ਉ ਸ ਤੇ ਸਾ ਤੁ ਸ ਕਧ

ਆ ਨੁ ਰ ਤ ਤ ਤੈ॥ ਜਉ ਤੁ ਸ ਕਉ ਲੇ ਤਉ ਸੁ ਧੁ ਪਾ ਦੇ

ਤਉ ਧਉ ਮੈਰ ਧਿਆ ਨੁ ਧਾ ਕੂਰਕੇ ਧਰਨ ਸਾ ਥਿ

ਰ ਤ ਤ ਤੈ॥ ਅਵਰੁ ਕਿਸ ਕੈ ਨਿਆ ਦੀ ਜਿਉ ਸੁਨਿ ਆਰ

ਸੁਨਿ ਧਾਨੁ ਤੇ ਅਰੁ ਤੁ ਸ ਕਧਿਆ ਨੁ ਸੁਨੇ

ਧਰ ਦਸੁ ਦਿਖ ਤੇ ਤੇ॥ ਜਉ ਲਉ ਨਿ ਤੇ ਤ ਰਤ॥

ਤਉ ਲਉ ਤੁ ਸ ਕਉ ਸਾ ਤੁ ਨਿ ਤੇ ਧੁ॥ ~~[illegible]~~

ਧੁਉ ਮੈਰ ਜਿਉ ਧਾ ਕੂਰਕੇ ਧਰਨ ਕਮਲ ਸਉ ਰਤ

ਤੈ॥ ਅਵਰੁ ਕਿਸ ਕੈ ਨਿਆ ਦੀ॥ ਜਿਉ ਥਿ ਪਧੀ ਤੇ ਰਤ

ਕੈ ਪ ਨਿ ਕੈ ~~[illegible]~~ ॥੩॥ ਤੁਸ ਕ

ਪਸਾ ਰਥੂ॥ ਤ ਘ ਨਿ ਮੇ ਜੇ ਕ ਤੇ ਆ ਨਿ ਸੁ ਨਿ ਤੇ ਤੇ

ਲਿ ਧਨ ਜਿਉ ਪਰ ਧੁਰ ਥ ਅਰੁ ਪ ਰਤਿ ਸ ਤ ਰੀ

ਕੀ ਧੀ ਤੁ ਤੇ ਤੋ ਤੈ ਪ ਤੁਉ ਨਿ ਕ ਸ ਨੁ ਤੇ ਕਉ

ਨੇਤਾ ਤੇ ਰਿਉ ਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਨਿਆ ਈ ਕਰਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਤਾ ਤਉ

ਪਰ੍ਹਮ ਨ੍ਰ ਮੇਨ ~~ਪਰ ਮੇਸੁਰ ਕੇ ਸਾਥਿ ਤੈ~~ ਏਕ੍ਰਰ ਕਿਆ ਧਾਰ

ਨਾ ਸਾ ਥਿਤੇ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੈ ਨਿਆ ਈ ਨਿਰਉ ਨ੍ਰਆ ਈ

ਕਉ ਨ੍ਰਿ ਐ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੇਲ ਜੈ ਕੈ ਨੇਤ੍ਰੀ ਤੇ ਉਤ੍ਰ ਕਦ

ਕੇ ਨਾ ਰਿ ਕਾ ਫਿ ਏਤਾ ਤੈ ਪਰਉ ਹੁਮ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੇਲ ਦੇ

ਕੈ ਉ ਸ੍ਰ ਨ੍ਰ ਐ ਮਾ ਉ ਰਤਤੇ ਤੈ ॥ ਉ ਸਕੀ ਨਿਆ ਈ

ਮੇਰਾ ਮਨ੍ਰ ਏਕ੍ਰਰ ਕੇ ਧਾਰਨਾ ਸਾਥਿ ਰਤਤਾ ਤੈ ॥

ਤ੍ਰਿਘਤਿ ਲੇ ਧਨਿ ਕਤਿਆ ਜਿ ਜੇ ਵਤ੍ਰ ਵਾ ਤ੍ਰਤੇਸਾ

ਸ੍ਰਤੇ ਸਾ ਰਾ ਧਿ ਆ ਨ੍ਰ ਜਿ ਐ ਮੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿ ਪਰ

ਮੇਸੁਰ ਸਉ ਲਾਗਤਾ ਤੈ ॥ ਪਏ ਜੋ ਬਲਿਤਾ ਰਿਜਾ ਜ਼ਾ

ਤ੍ਰੇ ਸੋ ਧਿਆ ਨ੍ਰਲ ਏ ਵਤੇ ਤਉ ॥ ਪਰ ਮੇਸੁਰ ਸਾ

ਥਿ ॥ ਉਏ ਵਰ ਸੁ ਕੇ ਕਉ ਧਤਾ ਪ੍ਰਿਏ ਤ੍ਰ ਜਿ ਕਿਸ

ਏ ਵਰ ਬ ਸਤਾ ਤੈ ਕਤਾ ਬੈ ਏਤਾ ਤੈ ॥ ਜਿਤ ਤ੍ਰਸਾ

ਧਿਆ ਨ੍ਰਲ ਗਾ ਵਤੇ ਤਉ ਪਰ ਮੇਸੁਰ ਸਾਥਿ

ਉ ਤ ਏ ਵਰ ਬਾਤਾ ਫਿ ਏਤ੍ਰ ॥ ਤਬ ਨਾ ਮੈ ਜੀ ਕਤਿ

ਆ ਜ਼ਾ ॥ ਜ਼ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਏ ਬਉ ਤਤਤੇ ਜਾ ਸਾ ॥੧॥

ਕੈ ਪਾਸ ਗੈ ਲਾਗਾ॥ ਉਨੋ ਧਾ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਤੇ ਲੋਕ
ਨ ਪਲਿਆ ਉਸ ਪਾ ਉਗਾ ਦਲਿ ਧਾ ਕਹਾ ਸੋ ਖੋਏ॥
ਨ ਬ ਏ ਥੋ ਤਬ ਨੈ ਸਾ ਨਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਾ ਉਦੇ
[illegible] ਹਿ ਖਿ ਕੋ ਕਹੁ ਖ ਕੋ ਖ ਰਹਰਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਦੋਸਾ
ਹਿ ਖਿ ਕੋ ਹੈ॥ ਤਬ ਤੇ ਲੋਕ ਪਹਿ ਕਹਿਆ ਕਿ ਰੇ ਨੈਸਾ
ਨਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਦੋਸਾ ਕੀ ਪੁਰ ਪੁ ਤੈ ਸਾ ਕੀ ਖੋ ਕੋ
ਪ ਉਧਾ ਕੁਰ ਕਹੁ ਕਿ ਆਦੂਆ॥ ਜਿਖਿ ਕੋ ਕਹੁ ਖਰਹਾ
ਲਾ ਗਾ ਕ ਰਹੋ ਏ ਦ ਕਿ ਦ ਕਰਿ ਹਿਏ ਕ ਬਹੂਆ ਦੋਕ ਬਹੂ
ਓਰ ਨਾ ਪਿ॥ ਤਬ ਉਨ ਹੂ ਤੇ ਬੋਲ ਏ ਰਹੂ ਕਹਿਆ ਕਿ ਰੇ
ਪੁ ਹੂ ਕ ਦ ਉਹੈ ਕਿ ਆਦੈ ਨਾ ਪਿ ਉਨੈ ਪ ਰੇ ਏ ਥੈ ਏ ਹੂ ਕਦ
ਉਹੈ॥ ਤਬ ਤੇ ਲੋਕ ਪਨਿ ਕਹਿਆ ਕਿ ਪਿ ਬ ਬੁ ਰੈਹੂ ਏ ਕਿ ਰੇ
ਸੁ ਹੁ ਕਹੁ ਸਾ ਰੰਹਿ ਗੇ॥ ਤਬ ਉਨ ਖੀ ਕ ਰਤਾ ਓਰ ਨਾ ਸੇ
ਪਹਿ ਆ ਪਿ ਆ॥ ਤਬ ਨਾ ਮੈ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਕਿਉ [illegible]
ਰੇਤਿ ਲੋ ਪਨ ਧਾ ਕਰੁ ਏ ਖਿਆ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਕਿ ਆ ਏ
ਖਉ ਕਬਹੂ ਧਾ ਕਰੈ ਖਿ ਕੋ ਅਹੂ ਕਹੁ ਖਰਤ ਨਾ ਕ
ਰਤੇ ਹੈ ਉਸ ਕਉਕਿ ਆ ਪਰਦਾ ਤ ਪਨੀ ਹੈ॥

ਕਹਿਆ ਜਿਨਿ ਸਕਉ ਨਾਮੈ ਕਹਿ ਠਿਕ੍ਹਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾ ਜਿਤੁ
ਸਦ ਖਤਿ ਤ੍ਰੈ ਤੈਸਾ ਲੇਨਾ ਵੀ॥ ਉਤੁਉ ਸਤੇਦ ਖਤੁ
ਵੇਤੁ ਲੇਆ ਪ੍ਰਿਆ ਦੈ ਪਾ ਤ੍ਰਗਜੇ [illegible] ਆ ਤੈ ਸਾ ਤੁ ਸਾ ਬਿ
ਕੁ ਘੰਤੁ ਲੀ ਸਾ ਬਿ ਕਿਆ ਏਡ ਤ੍ਰੈਸਾ ਬਉਤੁ ਪਾ ਕਤੁ
ਤ੍ਰੈ ਸੇ ਦੇਪ੍ਰਿ॥ ਓਰਿਆ ਪ੍ਰਿਆ ਨਾ ਸੇ ਪਾ ਸਤਬ ਨਾ ਸੈਕ
ਤਿਆ ਜਿਰੇਤੁ ਲਿਧ ਨਾ ਪਾ ਕਤੁ ਏ ਖਿਆ॥ ਕਦੈਜੀ
ਕਘਤ੍ਰ ਪਾ ਕ੍ਰਤੁ ਕ੍ਰਿ ਤ੍ਰੈ ਸਾ ਧਗ ਦੈ ਦੈ॥ ਸੇਗ ਸਨੁ
ਪ੍ਰਉ ਨਸਾ ਨੈ ਜਿ ਪਾ ਕ੍ਰਗ ਜੈ ਤ੍ਰੈਸਾ ਧਗ ਦੈ॥ ਤਬ
ਨਾ ਸੈ ਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿ॥ ਦਦ ਰੇਤੁ ਲਿਧ ਨਤੈ ਬੁਗ ਕਓਆ
ਰਉਤੁ ਗਸੁਬਾ ਤੈ ਨਾ ਪ੍ਰਿਧ ਗਈਲਾ ਗਛੇਬਾ॥ ਕਦੈ
ਜੇ ਵੇਦਿ ਪਾ ਕ੍ਰਗ ਸੈ ਨਸਾ ਨਉ ਜੈ ਸੇਤ੍ਰ ਕਦਤਾ ਦੇ
ਕਦੈ ਰੇਤ੍ਰ ਤ੍ਰੈਸਾ [illegible] ਕਤ [illegible] ਦੈ॥ ਕਦੈਜੀ ਨਾ ਸਨ
ਏ ਖਉ ਅਪਈ ਜੈਈ॥ ਤਸ ਨਪ ਤੈ ਜਾਉ ਗਗਕੈ
ਵੇਓ॥ ਜੇਬ ਸਾ ਦਧਾ ਨੁਪਾ ਕਤੁ ਕਸਲ ਨੈਤੁ
ਧਤੁ ਰ ਤ੍ਰ ਨੁ ਸਤੁ ਕਉ ਡਧਾ ਦਡਿ ਸੈ ਤਉ ਡੀ
ਖ ਤੈ ਜਾਉ॥ ਨਾਤਰ ਵੇਉ ਨਪ ਤੈ ਜਉ॥

ਪਰਸਾ ਫੁਲੋਕੁ॥ ਤੇਥਤੇ ਲੋ ਯਨ ਨੈਤੁ ਆ ਜਾਰ
ਪਾ ਨੈਤ੍ਰ ਅ ਪ੍ਰ ਤੇ ਰੇ ਯ ਰ ਨਤ੍ਰ ਨਤ੍ਰ ਦ ਨਾਰ
ਅ ਰਤ੍ਰ ਗਾ ਬਾ ਲੀ ਨਿ ਆ ਨਿਤ੍ਰੈ ਨੈ ਆ ਰੋ ਰ ਮਤ੍ਰਿ
ਲ ਨ ਤ੍ਰੈ ਤ੍ਰ ਪ ਤ ਯ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰ ਨ ਰਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਸ ਟ ਨਾਰ
ਆ॥ ਤੇਥ ਪਰਸਾ ਫ੍ਰ ਤ੍ਰੈ ਮ ਨਰਤ੍ਰ ਹਿ ਮ ਤ੍ਰੈਤ੍ਰੈ॥
ਤੇਥ ਤੇ ਲੋ ਯਨ ਨਤੁ ਆ ਨਿ ਥ ਲਿ ਤ ਰ ਤ੍ਰੈ ਤੇ॥
ਰਸ ਨਤੁ
ਥੇ ਲਤ੍ਰ ਰ ਮ੍ਰ ਸਤੇ ਸਤ੍ਰ ਨਾ ਮ੍ਰ ਥੇ ਲ ਤ੍ਰ ਦ ਤ੍ਰ ਗਤ੍ਰ ਗਤ੍ਰ
ਗਤ੍ਰ ਗਤ੍ਰ ਗਤ੍ਰ ਗਤ੍ਰ ਨਾ ਮ੍ਰ ਸ ਤੇ ਗਤ੍ਰ ਸਤੇ ਸਤੇ ਨਾ ਮ੍ਰ ਨਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ
॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥
੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧
॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡

੧ਓਸਤਿ

ਨਬ ਸ੍ਰੋ ਨ ਮੇ ~~ਨੇ~~ ਤ੍ਰ ਨੈ ~~ਮਲੀ~~
ਤੇ ਲੈ ਯ ਨੈ ਨੈ ਤ੍ਰ ਨੈ ਯਲੀ

ਤੇਥ ਤੇ ਲੈ ਯਨ ਨਤੁ ਆ ਨਿ ਥ ਲਿ ਤ ਰ ਨਾਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਮ ਨੈਂ
ਨਤੁ ਆ ਬਾ ਨੈ ਪਰਸ ਫ੍ਰ ਨੈ ਮ ਨ ਰਤ੍ਰ ਮ ਨਤੁ
ਰਸ ਨ ਨਾ ਤ ਦਤ੍ਰ ਗਾ ਤ੍ਰੈ ਨਾ ਥ ਯ ਨ ਬਾ ਨਿ
ਪਸਾ ਦ ਨੈ ਮ ਦੇ ਪਨ ਨ ਆ ਦੈ ਗਾ॥

ਵੇ ਪੀ ਆਤੁ॥ ਜ ਬਤਉ ਪਰ ਸਾ ਚੁ ਭੈ ਲੀਆ॥
ਨ ਮਤੁ ਕਿਉ ਨ ਦੇਖ ਆ ਬਲਿਤਾ ਰ ਨਉ ਵਿ ਬਤੇ
ਉ ਕੇ ਨੇ ਨੇ ਐ ਨਿ ਮੈ ਦਰ ਮਨੁ ਦੇ ਵਡੁ॥ ਤਬ ਨਾ ਮੈ
ਕਤਿਆ ਨਿ ਖੁ ਜਲੁ ਨ ਮਿ ਦੁ ਆ ਰ ਕਾ ਕੇ ਕੇ ਪੇ ਨਤਿ
ਉ ਕੈ ਮੇ ਨ ਗ ਨ ਨਾ ਬ ਕਾ ਦਰ ॥ ਨੁ ਕਿ ਤ ਰੇ ਉ ਨ
ਆ ਵਿ ਪ ਕੁ ਰ ਨੀ ਦਰ ਮਨੁ ਆ ਵਿ ਦੇ [illegible] ਰੇ॥ ਤਬ
ਪਾ ਕੁ ਰ ਕੇ ਦੇ ਵਲੇ ਕਉ॥ ਨਾ ਮਾ ਆ ਬੁ ਤਿ ਲਿ ਯਨੁ ਯਲੋ॥
ਨ ਬ ਯ ਲੇ ਤ ਬ ਆ ਰੇ ਖੇ ਸੁ ਗਲ ਕੈ ਨੂ ਧ ਲਾ ਵਿ ਗਤਿ
ਆ॥ ਮਾ ਬ ਬ ਗਾ ਰੇ ਮ ਦੇ ਪੇ ਟ ਲੀ ਐ ਸੁ ਗਲ
ਕੈ ਨੂ ਧ ਲੀ ਐ ਆ ਵਿ ਗਤਿ ਆ॥ ਤਬ ਨਾ ਮੈ ਕਤਿ
ਆ ਨੇ ਖੇ ਵੀ ਤੇ ਰ ਮਾ [illegible] ਖੇ ਵੀ ਤੇ ਨ ਮਤੁ ਮ ਨਿ ਸੁ ਆ ਨ ਪੇ
ਲੋ॥ ਨਤੁ॥ ਤੁ ਸ ਕ ਪ ਰ ਸਾ ਰਬ॥ ਤਬ ਨਾ ਮੈ ਨੀ ਕਤਿ ਆ ਨਿ
ਵੇ ਤੁ ਲਿ ਯ ਨ ਨਿ ਸ ਕਉ ਤ ਮਿ ਆ ਨ ਪ ਤੇ ਖੇ ਮਿ ਦੇ ਤੁ ਸੁ ਗ
ਲ ਕੈ ਨੂ ਧ ਨੀ ਐ ਵਿ ਤੁ ਨੇ॥ ਤੁ ਸ ਨੁ ਪ ਰ ਸਾ ਰਬ॥ [illegible]
[illegible]
ਲਿ ਕ ਉ ਮੇ ਰਾ ਮ ਨ ਮੈ ਤੁ ਆ ਰੇ ਵਿ ਆ ਨੇ॥ ਮੈ ਰੈ ਤਾ ਧੀ [illegible]
ਨੁ ਕਿ ਖੁ ਨ ਤੇ ਨੁ ਦਤਾ ਤੇ ਰੈ ਨੂ ਧ ਐ ਮਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਿ
ਆ ਰੇ ਵਿ ਵਿ ਆ ਨੇ॥ ਦੇ ਨੁ ਨਿ [illegible] ਕ ਲੁ ਕ